

การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักรชาย : การวิจัยเชิงคุณภาพแบบพีม
ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน

นายภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

SELF-ACCEPTANCE OF SEXUAL ORIENTATION IN GAY MEN : A CONSENSUAL
QUALITATIVE RESEARCH

Mr. Phakphoom Decha-ananwong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Psychology
Faculty of Psychology Chulalongkorn University
Academic Year 2012

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักรักชาย
โดย	: การวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่มีผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน
สาขาวิชา	นายภาควิชาสังคมศาสตร์
	จิตวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณญา ตัญญาภิรมย์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ สุภาพรรณ โคตรจรัส

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะจิตวิทยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ มณีศรี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรรณิการ์ นลราชสุวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรุณญา ตัญญาภิรมย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ สุภาพรรณ โคตรจรัส)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต็มพันธ์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์)

นายภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์ : การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย
 : การวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน(SELF-ACCEPTANCE OF
 SEXUAL ORIENTATION IN GAY MEN : A CONSENSUAL QUALITATIVE
 RESEARCH) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร. อรัญญา ต้อยคำภีร์, อ. ที่ปรึกษา
 วิทยานิพนธ์ร่วม : รศ. สุภาพรพรณ โคตรจรัส, 289 หน้า

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย ผู้ให้ข้อมูลเป็นชายรักชายจำนวน 10 คน ที่มีคะแนนเฉลี่ยจากแบบประเมินการยอมรับตนเองของชายรักชาย ระหว่าง 4.5-5.00 คะแนน คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน ผลการศึกษาพบ 6 ประเด็นหลัก ได้แก่ (1) การเริ่มสัมผัสสรรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน ได้แก่ การสัมผัสกลิ่นอายความเป็นเกย์ การมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม การปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน (2) การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน ได้แก่ การเผชิญกับอคติทางลบของสังคม การมีประสบการณ์ทางเพศและความสัมพันธ์แบบคูรักกับผู้ชาย และการยอมรับความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน (3) การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน ได้แก่ การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์ เจตคติต่อสังคมกับการยอมรับตนเอง และการเข้าไปสู่สังคมเกย์ (4) การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ ได้แก่ การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว และการเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้าง (5) การใช้ชีวิตของเกย์ ได้แก่ การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์ การใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น และ(6) การเกิดบุรณภาพของบุคลิกภาพ ได้แก่ การบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์เข้ากับอัตลักษณ์ตนเอง และการเกิดตนที่มีความสอดคล้องกลมกลืนและมีบุรณภาพในตน ข้อค้นพบจากงานวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงการเชื่อถือในอินทรียแห่งตน และเปิดใจรับความโน้มเอียงทางเพศว่าเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ตน ตลอดจนการดำรงอยู่ในปัจจุบันขณะกับทุกสิ่ง จะช่วยให้เกิดการยอมรับอัตลักษณ์เกย์ของตนเองและนำไปสู่การหลอมรวมอัตลักษณ์ทางเพศกับอัตลักษณ์ด้านอื่นๆ ของตนเป็นหนึ่งเดียว

สาขาวิชา.....จิตวิทยา.....ลายมือชื่อนิสิต.....
 ปีการศึกษา.....2555.....ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม.....

5378319938: MAJOR PSYCHOLOGY

KEYWORDS: SELF-ACCEPTANCE / SEXUAL ORIENTATION / GAY MEN

PHAKPHOOM DECHA-ANANWONG : SELF-ACCEPTANCE OF SEXUAL
ORIENTATION IN GAY MEN : A CONSENSUAL QUALITATIVE RESEARCH.

ADVISOR: ASSOC.PROF. ARUNYA TUICOMEPEE, Ph.D., CO-ADVISOR:

ASSOC.PROF. SUPAPAN KOTRAJARAS, 289 pp.

This study aimed to investigate related to experience of self-acceptance of sexual orientation in gay men. Key informants were 10 gay men who had score on the self-acceptance of gay men scale as of 4.5 to 5 points. They were selected purposively according to the fixed set of criteria. Data were collected by in-depth interview and analyzed by using consensus qualitative research method. The results reveal six domains: (1) Beginning to sense one's own homosexual orientation, (i.e., sensing of gay vibe, the attraction to heterosexual, and self-denial of the gay sense) (2) Experiences that facilitate adopting gay identity, (i.e., encountering with social prejudice, having a sexual experience and relationship with men, and the acceptance of same-sex attracted feeling) (3) Sexual identity acceptance, (i.e., the acceptance of gay identity, the attitudes toward society with self-acceptance, and entering to gay society) (4) Disclosure of the gay identity, (i.e., self-disclosure to family and self-disclosure to society) (5) Living a gay life, (i.e., perceiving difficulties of living a gay life, and to live harmoniously with oneself and with others and (6) Emerging of intergrated personality, (i.e., integrating gay identity to self identity, and emerging a coherent and integrated self). These findings suggest that trust in one own organism, openness to experience about the sense of self and experience of sexual orientation as gay men and also existential living lead to one identity synthesis.

Field of Study :.....Psychology..... Student's Signature.....

Academic Year :.....2012..... Advisor's Signature.....

Co-advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งอย่างสุดซึ้งหัวใจและขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อรัญญา ต้อยคำภีร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกอบอุ่นใจ และเป็นแหล่งกำลังใจให้ข้าพเจ้าได้ผลักดันตนเองให้สู้ต่อไปไม่ย่อท้อต่อทุกช่วงเวลาแห่งความยากลำบาก อีกทั้งประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และตกผลึกในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้านั้นได้ค้นพบศักยภาพที่ถูกซ่อนไว้และเพิ่มขีดความสามารถของตนเอง ตลอดจนความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ สุภาพพรรณ โคตรจรัส ที่รับฟังข้าพเจ้าด้วยความเมตตาเสมอมา ตลอดจนซัดเกล้าวิทยานิพนธ์ของข้าพเจ้าให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.โสรัช โพิธแก้ว ผู้ที่เป็นมากกว่าครูที่ได้ถ่ายทอดความรู้ในทางโลกของศาสตร์แห่งจิตวิทยาการปรึกษา และศาสตร์ทางธรรม เปรียบเสมือนแสงไฟที่ส่องนำทางให้ข้าพเจ้ามีชีวิตที่ทรงองอาจ ไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคใดๆ พร้อมทั้งจะเรียนรู้อยู่กับทุกสิ่งอย่างสอดคล้องและกลมกลืนกับชีวิต

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรรณิการ์ นลราชสุวัจน์ ผู้เป็นครูผู้สอนให้ข้าพเจ้าได้เกิดความเข้าใจในศาสตร์แห่งจิตวิทยาการปรึกษา ดร.ณัฐสุดา เต็มพันธ์ ผู้ซึ่งเป็นครูที่คอยดูแลให้คำแนะนำ ซัดเกล้าให้กำลังใจในการฝึกงานทำกลุ่มจิตวิทยาการปรึกษา อีกทั้งยังเป็นครูคนแรกของข้าพเจ้าในการวิจัยเชิงคุณภาพอีกด้วย ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์ ผู้เสียสละเวลาส่วนตัว ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มิอาจที่จะสำเร็จได้ถ้าหากขาดชายรักชาย 10 ท่าน ผู้ให้ข้อมูลที่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าเข้าไปทำความรู้จัก เรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ และได้ร่วมเดินทางไปกับประสบการณ์การยอมรับตัวตนของทุกท่าน ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านที่ยินดีแบ่งปันประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่งดังกล่าวดังกล่าว มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบคุณ คุณเรวดี สกุลอารยะ และ คุณพิชญา จันทร์บำรุง ที่สละเวลามาเป็นผู้ร่วมที่วิจัยแบบทีม ผู้วิจัยเห็นชอบร่วม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจยิ่งกับความช่วยเหลือ คำแนะนำและกำลังใจที่มีให้ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ตลอดจนการศึกษาวิจัย

ขอขอบคุณ ทุกๆ เสียงหัวเราะ หยดน้ำตา กำลังใจ ความห่วงใยจากเพื่อนๆ รุ่น 26 ทั้ง 16 คน ที่ทำให้การเรียนที่ผ่านมาของข้าพเจ้านั้น “ไม่เคยมีวันไหนที่ไม่อยากไปเรียนเลย” ตลอดระยะเวลา 3 ปีนี้ทั้งความสุขความทุกข์ ดีใจที่ได้มาเจอ เรียนรู้และจากลา ขอขอบคุณรุ่นพี่รุ่นน้องจิตวิทยาการปรึกษา แต่สิ่งเล็กๆ ที่เรียกว่า “มิตรภาพอันอบอุ่น” ที่เกิดขึ้นในบ้าน counseling หลังนี้

ขอขอบคุณ คุณตราทัศน์ คชพงษ์ ผู้ที่เป็นคู่ชีวิตของข้าพเจ้า และเป็นดั่งสายธารกำลังใจให้กับข้าพเจ้า ไม่ว่าจะยามสุขหรือยามทุกข์ ข้าพเจ้ารู้สึกโชคดียิ่งนักที่เราทั้งสองได้มาพบกันในชีวิตนี้

ขอขอบคุณ คุณพ่อของข้าพเจ้าตลอดจนคุณแม่ของข้าพเจ้าที่อยู่บนสวรรค์ และคุณป้าที่ข้าพเจ้ารักยิ่ง อีกทั้งพี่ชายและพี่สาวที่คอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าตลอดมา

ข้าพเจ้าขอขอบคุณความดีที่เนื่องมาจากการศึกษาวิทยานิพนธ์นี้ให้แก่ผู้รักเพศเดียวกันทุกคน และข้าพเจ้าหวังอย่างที่สุดว่า ในอนาคต จะไม่มีน้ำตาของความแตกต่างทางเพศบนโลกใบนี้อีกต่อไป ขอให้ทุกคนจงภูมิใจในตัวตนของตนเอง “ทุกคนนั้นล้วนสวยงาม” ขอให้ใครหรืออะไรมาตัดสินคุณค่าในตัวคุณ เพราะคุณไม่เหมือนใครและไม่ใครเหมือนคุณ จงค้นหาตัวตนที่ของคุณ มีชีวิตอย่างทรงองอาจและแสดงศักยภาพที่คุณมีเพื่อสังคมโลกใบนี้ต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
การยอมรับตนเอง.....	8
นิยามและขอบเขต.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับตนเอง.....	11
ชายรักชาย.....	22
นิยามและขอบเขต.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ.....	23
ความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคม.....	27
การยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย.....	32
โมเดลการพัฒนาอัตลักษณ์แห่งตนของชายรักชาย.....	37

การวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน.....	48
นิยามและขอบเขต.....	48
ลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	48
คุณลักษณะที่สำคัญของวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน...	50
การเลือกที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก.....	52
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	53
การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	53
การตรวจสอบสามเส้า.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
การประเมินคุณภาพในงานวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน.....	57
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	70
ผู้ให้ข้อมูล.....	70
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	76
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	77
การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ.....	82
จุดยืนของผู้วิจัย.....	82
การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล.....	84
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
ข้อมูลส่วนบุคคลเบื้องต้น.....	86
ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศ.....	143
การเริ่มสัมผัสทัศนียภาพทางเพศแบบเกย์ของตน.....	148

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน.....	155
การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน.....	163
การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์.....	169
การใช้ชีวิตของเกย์.....	182
การเกิดบุรณภาพของบุคคลิกภาพ.....	189
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการ และข้อเสนอแนะ.....	195
สรุปผลการวิจัย.....	195
อภิปรายผลการวิจัย.....	197
ข้อเสนอแนะ.....	214
รายการอ้างอิง.....	217
ภาคผนวก.....	226
ภาคผนวก ก ใบรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยใน คน.....	227
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบประเมินตนเองของชายรักชาย.....	232
ภาคผนวก ค ตัวอย่างการสร้างประเด็นหลักเบื้องต้น และสรุปผล CQR ครั้งที่ 1.....	236
ภาคผนวก ง ตัวอย่างประเด็นหลัก 3 ราย ผ่านการตรวจโดยผู้ตรวจสอบครั้งที่ 1	256
ภาคผนวก จ ตัวอย่างการสรุปสาระสำคัญโดยผู้วิเคราะห์ข้อมูล.....	258
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างการสรุปสาระสำคัญ โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูล และทีมวิเคราะห์ ข้อมูล.....	262
ภาคผนวก ช ตัวอย่างการปรับเปลี่ยนประเด็นหลัก สรุปผล CQR ครั้งที่ 2	267
ภาคผนวก ซ ตัวอย่างการปรับเปลี่ยนประเด็นหลัก และผ่านผู้ตรวจสอบ.....	271
ภาคผนวก ฌ ตัวอย่างเอกสารที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการวิเคราะห์ภาพรวมและการจัด หมวดหมู่.....	277
ภาคผนวก ฎ ผลการวิจัยหลังจากที่ผู้ตรวจสอบและทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลให้ ความเห็นแล้วทุกประเด็น.....	284

ภาคผนวก ก แผนผังความคิดแสดงการจำแนกหมวดหมู่ประเด็นหลัก ประเด็นย่อย	
จากชุดข้อมูล 10 ราย โดยทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลและผู้ตรวจสอบข้อมูล.	287
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	289

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1	ลักษณะการยอมรับตนเองจากการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง..... 11
ตารางที่ 2	ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก..... 71
ตารางที่ 3	วันเวลาที่สัมภาษณ์ ระยะเวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์..... 77
ตารางที่ 4	ตารางสรุปประเด็นหลักและคำจำกัดความในแต่ละหมวดหมู่..... 145
ตารางที่ 5	ประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความนิยมเชิงทางเพศของชายรักชาย.. 193
ตารางที่ 6	สรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR (3 ราย) ครั้งที่ 1..... 236
ตารางที่ 7	สรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR (3 ราย) ผ่านผู้ตรวจสอบ ครั้งที่ 1 256
ตารางที่ 8	ตัวอย่างการสรุปสาระสำคัญ (core idea) โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูล 258
ตารางที่ 9	ตัวอย่างการสรุปสาระสำคัญ โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูล และทีมวิเคราะห์ข้อมูล... 262
ตารางที่ 10	การปรับเปลี่ยนประเด็นหลัก ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย โดยผู้วิจัย ทีมผู้วิเคราะห์ ข้อมูล สรุปผล CQR ครั้งที่ 2 และผ่านผู้ตรวจสอบครั้งที่ 2..... 267
ตารางที่ 11	การปรับเปลี่ยนประเด็นหลัก ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย โดยผู้วิจัย และผ่านผู้ ตรวจสอบครั้งที่ 3 และ 4..... 271
ตารางที่ 12	ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมในประเด็นหลัก (Cross-ananlysis) ประเด็นที่ 6 การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ..... 277
ตารางที่ 13	ผลการจัดหมวดหมู่ภายหลังที่ผู้ตรวจสอบให้ความเห็นแล้วในทุกประเด็น..... 284

สารบัญภาพ

		หน้า
ภาพที่ 1	1.1 บุคลิกภาพทั้งหมดแบบมีการยอมรับตนเองที่ต่ำ.....	17
	1.2 บุคลิกภาพทั้งหมดแบบมีการยอมรับตนเองที่สูง.....	18
ภาพที่ 2	การเปลี่ยนผ่านประเภทของวิถีทางเพศในสังคมไทยตั้งแต่ช่วงก่อน คริสต์ทศวรรษ 1960 ถึง กลางคริสต์ทศวรรษ 1980.....	26
ภาพที่ 3	โมเดลของการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของผู้รักร่วมเพศเดียวกัน.....	38
ภาพที่ 4	โมเดลอัตลักษณ์ทางเพศของเกย์.....	41
ภาพที่ 5	แบบแผนของการปรับตัวร่าตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศเดียวกัน.....	43
ภาพที่ 6	แผนผังความคิดแสดงการจำแนกหมวดหมู่ประเด็นหลัก ประเด็นย่อย จากชุดข้อมูล 10 ราย โดยทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลและผู้ตรวจสอบข้อมูล...	284

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การยอมรับตนเอง (Self-acceptance) เป็นความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเองในฐานะที่เป็นบุคคลๆ หนึ่ง เข้าใจตนเองและชีวิตตามความเป็นจริงอย่างสมเหตุสมผล ไม่บิดเบือน รับรู้ถึงข้อดี ยอมรับข้อจำกัดและความผิดพลาดของตนเอง รวมถึงสภาพการณ์ของสิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง และรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้น ๆ อันจะส่งผลให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มความสามารถ จนเกิดความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า ตลอดจนสามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ (Hamachek, 1992; David, 1997; Rogers, 1974)

งานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า สำหรับเลสเบียน เกย์ และไบเซ็กชวล (Lesbian Gay Bisexual) นั้น "การยอมรับตัวตนและการเปิดเผยตัวตน" นับเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญ ในแต่ละคนอาจประสบกับความยากลำบากและใช้เวลายาวนานตลอดทั้งชีวิต (Bohan, 1996) โดยเฉพาะในกลุ่มชายรักชาย นักวิจัยและนักวิชาการต่างๆ ได้ระบุว่าการเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศของตนเองต่อพ่อแม่และคนใกล้ชิดมีความสำคัญต่อจิตใจของชายรักชายอย่างมาก (บังอร เทพเทียน, 2551; Bohan, 1996 ; de Monteflores, 1993; Dew, Mayesr and Wightman, 2005; Gonsiorek, 1995) และการเปิดเผยตนเองนี้ยังเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของชายรักชายด้วย (Cass, 1996) ซึ่งในกลุ่มของผู้ที่รักเพศเดียวกันที่มีความยากลำบากในการยอมรับตัวเองนั้นจะมีแนวโน้มสูงที่จะมีรูปแบบพฤติกรรมที่จะเป็นไปในลักษณะหลีกเลี่ยงความผูกพันแบบใกล้ชิดกับคนรอบข้าง มีความวิตกกังวลที่สูง ไม่มั่นใจในการสร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้อื่น (Mohr & Fassinger, 2003).

สำหรับการเปิดเผยตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายในบริบทสังคมไทยนั้น พบว่าชายรักชายส่วนใหญ่ ร้อยละ 77 มีเพื่อนสนิทที่รู้ว่าเป็นชายรักชาย ต่อมาเป็นคนใน

สังคมทั่วไป เช่น เพื่อนร่วมงานในสถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษา รู้ว่าเป็นชายรักชาย ร้อยละ 43 ขณะที่สมาชิกในครอบครัวรู้ว่าเป็นชายรักชายเพียง ร้อยละ 33 เท่านั้น (กิงรัก อิงคะวัต, 2542) แสดงให้เห็นว่า ในสังคมทั่วไป การบ่งบอกหรือการแสดงออกถึงความเป็นชายรักชายนั้นทำได้ยาก ซึ่งการไม่กล้าเปิดเผยความเป็นชายรักชายต่อสถาบันครอบครัว อาจเป็นเพราะค่านิยมที่สืบทอดกันมาว่า การเป็นชายรักชายเป็นเรื่องที่น่าอับอาย เสียชีวิตที่เกิดมาเป็นชาย หรือไม่ต้องการให้พ่อแม่เสียใจ จึงเป็นที่มาของปัญหาการปรับตัวของชายรักชายที่ไม่กล้าที่จะยอมรับตนเองและเปิดเผยตนเองต่อสังคม ซึ่งทำให้เกิดความสับสน ความไม่สอดคล้องกันในอัตลักษณ์ของตนเอง ทำให้ไม่สามารถพัฒนาตนได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

ทฤษฎีเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของกลุ่มรักเพศเดียวกัน (Homosexual identity) ในประเด็นเรื่องการเปิดเผย แสดงตนภายใต้บริบททางสังคมที่มีแรงต้านนั้นได้อธิบายถึงประสบการณ์ที่มีร่วมกันของคนในกลุ่มนี้ ว่ามักจะไม่แตกต่างกันในเรื่องของการเปิดเผยต่อตนเองต่อบุคคลอื่น ๆ (Cass, 1996; McCarn & Fassinger, 1996) นักวิชาการบางท่านได้เสนอว่า ความแตกต่างของบุคคล และสภาพแวดล้อม อาจส่งผลต่อความสามารถและความต้องการของบุคคลที่จะจัดการกับความท้าทายต่างๆในกระบวนการเปิดเผยตนเอง (Cass, 1996) นักทฤษฎีต่างๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากมุมมองด้านจิตวิเคราะห์ อธิบายว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในอดีตของกลุ่ม LGBT นั้น อาจมีผลต่อลักษณะของประสบการณ์ LGBT เช่นระดับของการยอมรับตนเองและการเปิดเผยเกี่ยวกับความโน้มเอียงทางเพศของตนเอง (Cohler & Galatzer - Levy, 1996; Laird, 1996) โดยธรรมชาติ กระบวนการเปิดเผยตนเองนั้นเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยกระบวนการเปิดเผยตนเองนั้นต้องเกี่ยวข้องกับการจัดการอุปสรรคที่เกี่ยวกับการเปิดเผยตนเอง เช่น ปัจจัยจากคนในครอบครัว ศาสนาและ บริบททางสังคมอื่น ๆ (de Monteflores, 1993; Gonsiorek, 1995) ขณะเดียวกันบุคคลเหล่านั้นก็จะหาเครือข่าย ติดต่อกับกลุ่มคน ชุมชน และองค์กรหรือเครือข่ายที่มีความหลากหลายทางเพศ (Lesbian Gay Bisexual Trans) (บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532; บุรินทร์ นาคสิงห์, 2547; Cox & Gallois, 1996; Fassinger & Miller, 1996) ดังนั้นรูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคล อาจมีบทบาทสำคัญและเป็นตัวกำหนดขอบเขตของบุคคลในกระบวนการยอมรับตนเองและเปิดเผยต่อบุคคลอื่น

แม้ว่าในสังคมไทยปัจจุบัน จะพบความหลากหลายทางเพศได้มากขึ้น โดยในกลุ่มชายรักชายได้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นจนเป็นกลุ่มสังคมย่อยที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งเราอาจพบเห็นได้จากสังคมรอบข้าง เป็นภาพสะท้อนหนึ่งของสังคม ที่มีอาจปิดบังได้ นอกเหนือจากบทบาททางเพศที่แตกต่าง กลุ่มชายรักชายยังมีกิจกรรม มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ไม่แตกต่างจากกลุ่มของชายหญิงทั่วไป และถึงแม้ว่าสังคมบางส่วนในปัจจุบันจะค่อยๆ มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปในแนวทางการเปิดรับ ให้โอกาสและเปิดพื้นที่กว้างมากขึ้นสำหรับกลุ่มของคนที่มีความหลากหลายทางเพศ แต่ก็ยังมีคนในสังคมอีกจำนวนมากที่ยังไม่เข้าใจและยอมรับถึงความหลากหลายทางเพศ

ดังที่ Jackson (1999) ศึกษาความเป็นมาชายรักชายในบริบทของสังคมไทย ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าภาพลักษณ์ของชายรักชายที่ปรากฏในสื่อสาธารณะของไทยมักจะเป็นเรื่องเสียมเสีย เช่น ชายรักชายถูกฆาตกรรมเพราะหึงหวง ชายรักชายเป็นพาหะของโรคเอดส์ เหล่านี้ ล้วนเป็นภาพลักษณ์ในเชิงลบ ที่อาจทำให้ผู้ที่ เป็นชายรักชายมีความรู้สึกลำบากใจในการแสดงตัวตนออกมา Jackson ยังเสนออีกว่าการยอมรับและเคารพนับถือชายรักชายในสังคมไทยเป็นเพียงการยอมรับอดทน และยอมรับเฉพาะการแสดงออกให้อยู่ในสังคมที่จำกัด ในสังคมไทยจะไม่ยอมรับนับถือชายรักชายในบริบทของหน้าที่การงาน ตำแหน่งและสถานะทางสังคมในบางกรณีจะถูกกีดกัน และเลือกปฏิบัติ

จากงานวิจัยของบังอร เทพเทียน (2551) ได้ศึกษาถึงวัฒนธรรมทางเพศและชีวิตครอบครัวของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันของชาวไทยพบว่า อิทธิพลเรื่องความคิดเรื่อง "ครอบครัว" นั้น มีผลกระทบต่อความรู้สึก นึกคิดของคนรักเพศเดียวกัน โดยเริ่มต้นตั้งแต่การนิยามตนเอง เนื่องจากกรณีที่เติบโตถูกอบรมเลี้ยงดูมาในครอบครัวและสังคมของรักต่างเพศ ตลอดจนการถูกประทับตราจากสังคมด้วยอคติเชิงลบต่างๆ และคำอธิบายเชิงลบที่เข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับกลุ่มคนรักเพศเดียวกันนั้น ก่อให้เกิดผลทางลบ มีความรู้สึกขัดแย้งทางจิตใจเมื่อพบว่าตนแตกต่างจากบุคคลอื่น ในบางรายนำไปสู่การก่อดำของความรู้สึกในเชิงลบ ต่อตนเอง เข้าไปอยู่ในจิตใจของเขาเอง อันเนื่องมาจากอคติของสังคมต่อกลุ่มรักเพศเดียวกัน (Internalized homonegativity) (Kimmel, 2004 ; Herek, 2004)

ด้วยปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาทำให้ชายรักชายจำนวนไม่น้อยต้องเก็บซ่อนความรู้สึกของตนเอง ต้องปกปิดพฤติกรรมของตนไม่ให้ผู้อื่นทราบ เพราะกลัวผลกระทบในเชิงลบที่ตามมา เมื่อมองในแง่ดีแล้วกระบวนการเรียนรู้ในอัตลักษณ์ของกลุ่มที่รักเพศเดียวกันจึงไม่ใช่เรื่องที่ยาก เพราะว่าถ้าที่บุคคลจะยอมรับตนเองได้เขาเหล่านั้นจะต้องผ่านความสับสน ความวิตกกังวลอันเกิดจากความขัดแย้งระหว่างความปรารถนาของตนกับสิ่งที่สังคมกำหนด โดยเฉพาะการมีชีวิตคู่ที่มีภาพสะท้อนของความคิดปรากฏแค่เพียงว่าผู้หญิงต้องคู่กับผู้ชายเท่านั้น ซึ่งคนในสังคมบางกลุ่มยังขาดความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศ และบางคนนั้นยังคงมองว่าการรักเพศเดียวกันเป็นความผิดปกติ ไม่สามารถที่จะยอมรับได้

เมื่อผู้รักเพศเดียวกันต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่ขาดความเข้าใจ ตลอดจนไม่ยอมรับคนรักเพศเดียวกัน ผลที่ตามมาคือ ผู้ที่เป็นคนรักเพศเดียวกันจะรู้สึกกดดัน ในการพยายามที่จะไม่แสดงออกถึงตัวตนของตนเองที่เป็นคนรักเพศเดียวกัน จะต้องทนอยู่กับความคาดหวังของสังคม เพื่อไม่ให้รู้สึกแปลกแยก ทำให้ชายรักชายเหล่านั้นเกิดความทุกข์ขึ้นในใจ อึดอัด ขาดความเชื่อมั่น ไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชายรักชายที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นที่เริ่มค้นหาอัตลักษณ์ของตนเอง และเป็นช่วงที่อยู่ในความสับสนอย่างมาก นับเป็นช่วงเวลาของการต่อสู้กันระหว่างสิ่งที่รับรู้จากสังคมที่ยังขาดความเข้าใจในเรื่องความหลากหลายทางเพศ กับความรู้สึกของตนเองที่กำลังก่อตัวขึ้นในความเป็นชายรักชาย ในบางพื้นที่ของสังคมนั้นความกดดันที่ได้รับมักมาในรูปแบบของการล้อเลียน กลั่นแกล้ง และการข่มขู่ จนถึงการล่วงละเมิดทางเพศ

แต่ทั้งนี้ยังคงมีคำถามหนึ่งที่ไม่ถูกกล่าวถึงในกลุ่มชายรักชายก็คือ ประสบการณ์ต่างๆ ดังกล่าวส่งผลต่อความสามารถที่จะก้าวเข้าสู่ระดับของการยอมรับตนเองและเปิดเผยตนเองที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนได้อย่างไร ถึงแม้ว่าจะมีหลายทฤษฎีที่คำนึงถึงความแปรปรวนของปัจจัยต่างๆ ในกลุ่มของชายรักชาย แต่ก็ยังไม่มีทฤษฎีที่อธิบายถึงความแตกต่าง ตลอดจนทฤษฎีที่จะอธิบายถึงประสบการณ์การยอมรับตนเองในด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายดังกล่าว มาอธิบายนำเสนอ

ดังนั้นจากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นถึงสภาพปัญหาของชายรักชายในบริบทของสังคมไทย และความสำคัญของการยอมรับตนเองของชายรักชาย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประสบการณ์ของคนรักเพศเดียวกันในกลุ่มชายรักชายที่มีความต้องการที่จะดำเนินชีวิตตามที่ตนเองต้องการมากกว่าที่จะปล่อยให้ชีวิตตกอยู่ภายใต้กรอบที่สังคมกำหนด และเป็นภาพสะท้อนอีกแง่มุมหนึ่งของวิถีชีวิตที่หลากหลายในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งในประเทศไทยนั้นงานวิจัยทางด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับกลุ่มรักเพศเดียวกันยังมีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นชายรักชายคนหนึ่งและเป็นนิสิตในสาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา จึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การยอมรับตนเองของชายรักชายด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อความรู้ความเข้าใจที่ได้จะนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมสุขภาวะของชายรักชายและเป็นแนวทางในการให้บริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาในกลุ่มดังกล่าวต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ชายที่รับรู้และยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายของตนเอง จำนวน 10 คน โดยใช้แบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย (Self-acceptance of Gay Men: SAGM) เพื่อคัดกรองผู้ให้ข้อมูลเบื้องต้นและมีเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก ดังนี้

1.1 เป็นผู้ที่รับรู้และยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย และมีความผูกพันหรือมีวิถีชีวิตภายใต้โลกของเกย์ไม่ต่ำกว่า 1 ปี

1.2 ผ่านการคัดกรองเบื้องต้นโดยการทำแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย (Self-Acceptance of Gay Men: SAGM) โดยเป็นผู้ที่มีคะแนนการยอมรับตนเองของชายรักชายที่สูง กล่าวคือ มีผลคะแนนรวมจากการทำแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชายที่ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วงตั้งแต่ 4.50-5.00 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับสูง

1.3 ไม่เป็นผู้ที่มีอาการหรืออาการแสดงออกของความเจ็บป่วยด้านจิตเวช ซึ่งได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์

1.4 มีความเต็มใจในการเข้าร่วมการวิจัยและยินยอมให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์เกี่ยวกับชายรักชายของตนเอง

2. ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่มิวิจัยเห็นชอบร่วมกัน (Consensual qualitative research: CQR) ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้ที่มิผู้วิเคราะห์ข้อมูล 3 คน ทำให้ผลการวิจัยที่ได้เกิดจากมุมมองที่หลากหลาย ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจนและช่วยลดอคติของผู้วิจัย

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

การยอมรับตนเอง (Self-acceptance) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะของการมีความพึงพอใจในตนเองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ไม่บิดเบือนความจริงเกี่ยวกับตนเอง โดยรู้ข้อดีและข้อจำกัดของตนในด้านต่างๆ เข้าใจและรับรู้ ตนเองตามความเป็นจริง แสดงพฤติกรรมที่บ่งบอกให้รู้ถึงคุณค่าที่มีภายในตน ซึ่งการยอมรับตนเองของกลุ่มชายรักชายมีองค์ประกอบ 5 ด้านดังนี้

1. **ความพึงพอใจตนเองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง** หมายถึง การที่บุคคลนั้นสามารถที่จะพึงพอใจในตนเอง ในอัตลักษณ์ของตนเอง ไม่คิดว่าตนเองประหลาดหรือมีความแตกต่างแปลกแยกจากบุคคลอื่นทั่วไป ไม่อายต่อสภาพที่ตนเป็นอยู่
2. **การไม่บิดเบือนลักษณะจริงของตนเอง** หมายถึง การที่บุคคลสามารถเปิดเผยลักษณะที่แท้จริง ไม่ให้ข้อมูลที่ไม่เป็นจริงเกี่ยวกับตนเอง หรือดัดแปลงข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวเองได้แก่ ไม่เสแสร้ง พูดยุติความจริง กล่าวที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ไม่เปลี่ยนแปลงข้อมูลทำให้คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงที่แตกต่างไปจากตนเอง
3. **การรู้ข้อดีและข้อจำกัดในลักษณะของตนเอง** หมายถึง การที่บุคคลสามารถรู้ว่าตนเองมีลักษณะที่ดีในด้านใดบ้างและมีลักษณะอะไรที่เป็นข้อเสีย ข้อจำกัดของตนเองได้แก่ รู้ว่าตนเองเป็นคนอารมณ์อย่างไร รู้ว่าตนเองมีบุคลิกภาพเช่นไร และรู้ว่าตนมีข้อดีข้อเสียในเรื่องใดบ้าง

4. **การเข้าใจและรับรู้ลักษณะด้านต่างๆของตนเอง** หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกเข้าใจและรับรู้ตนเองตามสภาพความเป็นจริง

5. **การรับรู้ในคุณค่าของตนเอง** หมายถึง การที่บุคคลตระหนักและรับรู้คุณค่าของตนเอง ทำให้รู้สึกว่าตนเองนั้นมีคุณค่า ใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ เผชิญกับอุปสรรคต่างๆที่ผ่านเข้ามาด้วยความมั่นใจ มีใจเปิดกว้างในการรับรู้สิ่งต่างๆ และ ไม่มองตัวเองในด้านลบ

ชายรักชาย(Gay men) คือ ชายผู้ซึ่งระบุตัวเองว่ามีความโน้มเอียงทางเพศแบบไม่เพศเดียวกัน โดยยังคงอัตลักษณ์ทางเพศของเพศชายไว้

ความโน้มเอียงทางเพศ (Sexual orientation) คือ ความรู้สึกดึงดูดอย่างลึกซึ้งทั้งทางอารมณ์ ความรักใคร่และทางเพศ ตลอดจนมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ใกล้ชิดแนบแน่นกับบุคคลอื่นที่มีเพศต่างกับตน หรือกับบุคคลเพศเดียวกันกับตน หรือได้ทั้งสองเพศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประสบการณ์ด้านการยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนักจิตวิทยาการปรึกษา ในการให้ความช่วยเหลือทางด้านจิตใจและการพัฒนารูปแบบการปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับชายรักชาย ตลอดจนเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานด้านการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ในชีวิตของชายรักชายสำหรับนักจิตวิทยาการปรึกษา นักวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การยอมรับตนเอง (Self-acceptance)

1.1 นิยามและขอบเขต

การยอมรับตนเองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยเอื้อให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสมบูรณ์ มีสภาวะจิตใจที่เข้มแข็ง พร้อมทั้งจะปรับตัวให้เข้าภายใต้สภาพแวดล้อม บริบทของสังคมของตน สอดคล้องตามความเป็นจริง มีนักจิตวิทยาและผู้ให้ความหมายหรือกล่าวไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้ คือ

พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2550) ให้นิยามไว้ว่า การยอมรับตนเอง หมายถึง การตระหนักและยอมรับในสัมฤทธิ์ผล ความสามารถ และขีดจำกัดของตนเอง

Sass (1978) กล่าวถึง การยอมรับตนเอง หมายถึง ความสามารถที่จะพึงพอใจในตนเอง อย่างที่ตนเองเป็นและเรียนรู้ถึงข้อดี ข้อเสียรวมถึงข้อจำกัดของตนเอง บุคคลสามารถเรียนรู้ ข้อจำกัดของตน ไม่มองว่าเป็นเรื่องน่าอายและไม่ใช้เวลาไปกับการปกปิดข้อจำกัดของตนหรือ ปกป้องตนเอง แต่จะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเสริมสร้างข้อดีของตน

Hamachek (1992) กล่าวถึง การยอมรับตนเองว่าหมายถึง ความพึงพอใจและการเข้าใจ ในตนเองที่บุคคลมีต่อตนเอง ในฐานะที่เป็นบุคคลๆหนึ่ง และระดับของการยอมรับตนเองของ บุคคลจะดูได้จากผลต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนที่เป็นจริง และความคิดเห็นเกี่ยวกับตนใน อุดมคติ

Johnson (1993) กล่าวถึง การยอมรับตนเองว่าหมายถึงการนับถือตนเองอย่างสูง บุคคล ที่มีการยอมรับตนเองจะสร้างภาพลักษณ์ของตนเองแตกต่างออกไปจากผู้อื่น และยังบุคคลมีการ ยอมรับตนเองมากเท่าไร บุคคลก็จะมี ความมั่นใจในเอกลักษณ์ของตนมากขึ้นเท่านั้น ทำให้การ สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นอย่างสร้างสรรค์ เนื่องจากการยอมรับตนเองจะทำให้มีการสื่อสาร

กับผู้อื่นเป็นแบบเปิดเผยและไม่บิดเบือนความจริงซึ่งจะช่วยให้เกิดความไว้วางใจระหว่างกันได้
ง่าย

Maddi (1996) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการยอมรับตนเองว่า เป็นการพิจารณาตนเองที่ลึกซึ้ง
สังเกตและเข้าใจยอมรับในตัวตนของตนเอง ยอมรับในทุกๆ ด้านของตนเอง ทั้งนี้การยอมรับ
ตนเองนั้นยังมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยตนเองและการยอมรับในบุคคลอื่นๆ อีกด้วย ถ้าบุคคล
ยอมรับตนเองสูงบุคคลนั้นจะเปิดเผยตนเอง เป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ ยิ่งมีการเปิดเผยตนเอง
มากเท่าใดบุคคลอื่นๆ ก็จะยอมรับในตัวบุคคลนั้นมากยิ่งขึ้น การยอมรับตนเองในระดับสูงของ
บุคคลคือ สิ่งสะท้อนสุขภาพจิตของบุคคลนั้นๆ บุคคลที่มีภาวะสุขภาพจิตดีจะพบว่าตนเองได้รับ
การยกย่อง ได้รับการเห็นคุณค่า ได้รับความรัก และได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นๆ ซึ่งการรับรู้
ทั้งหมดมีพื้นฐานทั้งหมดมาจากการยอมรับตนเอง โดยจะพบว่า การยอมรับตนเองมีความสัมพันธ์
กับการยอมรับบุคคลอื่น ถ้าบุคคลคิดทางบวกเกี่ยวกับตนเอง บุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะคิด
ทางบวกกับบุคคลอื่นๆ เช่นกัน โดยบุคคลนั้นจะสรุปและรับรู้ว่าคุณค่าอื่นนั้นชอบตน

การยอมรับตนเองส่งผลทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อตนเองซึ่ง Hurlock (1973) ได้แสดงทัศนะ
ต่อการยอมรับตนเองว่าการยอมรับตนเองสามารถทำให้บุคคลยอมรับตนเองและรู้สึกว่าคุณค่าอื่นก็
ชอบตนเช่นนั้น ทำให้รู้สึกถึงคุณค่าในตนเอง (self regard) ในทางบวกอย่างมั่นคง ไม่
เปลี่ยนแปลงไปตามคำชื่นชม หรือคำวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อื่น โดยที่ Rogers (1974:358) ระบุว่า
บุคคลที่มีการยอมรับตนเองจะมีการปรับตัวได้ดี รู้จักตนเอง รู้จักคุณค่าของตนเองและ
ความสามารถของตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อตนเอง มีความเข้าใจในตนเอง และมีสัมพันธภาพที่ดีต่อ
บุคคลอื่น เข้าใจและยอมรับผู้อื่นมากยิ่งขึ้น

King (1981) ให้ความเห็นว่า การยอมรับตนเองมีความสำคัญ โดยเป็นการนับถือที่บุคคล
มีให้ตนเอง เป็นกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจต่อพฤติกรรมมนุษย์ เป็นวิถีทางในการค้นหา
ตัวเองและผู้อื่น เป็นทุกสิ่งทุกอย่างของบุคคล ทั้งความคิดเกี่ยวกับตัวเอง และความคิดว่า ตนเอง
จะเป็นอย่างไร และจะทำอะไรในอนาคต ซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจตนเองมากขึ้น และยังส่งผลไป
ถึงการเข้าใจคนอื่นด้วย การเข้าใจตนเองและผู้อื่น จะทำให้มองตนเองได้ถูกต้องและยอมรับตนเอง
ได้มากยิ่งขึ้น

Worchel และ Goethas (1989) กล่าวถึง การยอมรับตนเองว่ามีคุณประโยชน์ที่หลากหลายต่อการทำบางสิ่งบางอย่างให้สำเร็จ โดยจะทำให้บุคคลรู้สึกดีต่อตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการประเมินตนเองต่อความคาดหวังหรือจุดมุ่งหมายที่สูงขึ้น

Berger (1952) ได้กล่าวถึง บุคคลที่มีการยอมรับตนเองว่า มีลักษณะดังนี้

1. การแสดงออกของพฤติกรรมที่เชื่อมั่นในคุณค่าและมาตรฐานภายในมากกว่ามาจากแรงกดดันภายนอก
2. ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการแก้ปัญหาชีวิต
3. ความรับผิดชอบที่จะยอมรับผลที่เกิดจากการกระทำของตนเอง
4. การยอมรับคำยกย่องและวิจารณ์จากผู้อื่นอย่างเป็นกลาง
5. ความไม่พยายามที่จะหลีกเลี่ยงหรือบิดเบือนความรู้สึกใดๆ แต่จะยอมรับทั้งหมดโดยปราศจากการกล่าวโทษตนเอง
6. การพิจารณาว่าตนเองมีคุณค่าเท่าเทียมกับบุคคลอื่น
7. การไม่คาดคิดว่าผู้อื่นจะปฏิเสธตน ถึงแม้ว่าความคิดเห็นของตนไม่ตรงกับผู้อื่น
8. การไม่คิดว่าตนประหลาดหรือมีความแตกต่างจากบุคคลทั่วไป
9. การไม่เป็นอายุต่อสภาพที่ตนเป็นอยู่

จากการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมของนักวิชาการต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับตนเอง บุคคลสำคัญหลายท่านได้นิยามลักษณะการยอมรับตนเองต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ลักษณะการยอมรับตนเองจากการค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การยอมรับตนเอง	Sheerer (1949)	Berger (1952)	Rogers (1965)	Sass (1978)	Hamacheck (1992)	Johnson (1993)	Maddi (1996)
1. ความพึงพอใจในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง	✓	✓		✓	✓		
2. การไม่บิดเบือนลักษณะจริงของตนเอง		✓	✓	✓		✓	
3. การรู้จักข้อดีและข้อจำกัดของตนเอง	✓			✓	✓		✓
4. การเข้าใจลักษณะด้านต่างๆ ของตน			✓				
5. การรู้คุณค่าของตนเอง	✓	✓	✓				

กล่าวโดยสรุป การยอมรับตนเอง หมายถึง ความพึงพอใจในเอกลักษณ์ของตนเอง ยอมรับสภาพความเป็นจริงที่อยู่ในตัวตนของตนเองได้อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริง มีความรู้สึกนับถือและเห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งได้มาจากการรู้จักตัวตนของตนเอง ได้รับรู้ถึงข้อดี ข้อจำกัดของตนตามสภาพความเป็นจริงและจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม

1.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับตนเอง

Carl Ransom Rogers (1902-1987) นักจิตวิทยาากลุ่มมนุษยนิยม (Humanistic Psychology) เป็นผู้หนึ่งที่สนใจศึกษาถึง “ตน” หรือว่า “Self” ในทฤษฎีปรากฏการณ์นิยม: ทฤษฎีว่าด้วยตนของรอเจอร์ส (Phenomenological Theory: Rogers' Self Theory) โดย Rogers มีแนวคิดที่สำคัญ ที่เชื่อว่ามนุษย์มีธรรมชาติที่ดีมีแรงจูงใจในด้านบวก เป็นผู้มีเหตุผล (rational) เป็นผู้ที่สามารถได้รับการขัดเกลา (socialized) สามารถตัดสินใจเลือกวิถีชีวิตของตนเองได้ ถ้ามีอิสระเพียงพอและมีบรรยากาศที่เอื้ออำนวย ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ (full potential) และพัฒนาไปสู่ทิศทางที่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่การตระหนักรู้ในตนเองและพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพอย่างแท้จริง (self-actualization) Rogers (1951,1961 อ้างถึงใน สุภาพรรณ โคตรจรัส ,2552)

มโนทัศน์ที่สำคัญในแนวคิดทฤษฎีเรื่องตนของ Rogers ในการศึกษาเรื่องบุคลิกภาพของมนุษย์มี 3 มโนทัศน์ คือ ส่วนที่เป็นอินทรีย์ (The organism) ส่วนที่เป็นสนามแห่งประสบการณ์ (experiential field) หรือ สนามแห่งปรากฏการณ์ (phenomenal field) ของบุคคล และส่วนที่เป็นตัวตน (The self) ซึ่งรวมความรู้สึกและเจตคติของบุคคลต่อโลก ต่อชีวิต ต่อตนเองและต่อสังคม แวดล้อม และ สรุปแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการนึกคิดเกี่ยวกับตนเองหรือที่เรียกว่า อัตมโนทัศน์ (self concept) หรือโครงสร้างของตน (self structure) เป็น 2 ส่วนคือ ตนเองที่เป็นจริง (real self) และตนเองที่อยากจะเป็น (ideal self)

ส่วนที่เป็นอินทรีย์ (The organism) หมายถึง ทั้งหมดที่เป็นตัวบุคคล รวมถึงส่วนทางร่างกาย หรือทางสรีระของบุคคล (Physical being) ที่ประกอบด้วย ความคิด ความรู้สึกที่แสดง ปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นการแสดงพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคล โดยแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนอง ความต้องการ (needs) ที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล และทำให้มนุษย์ มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ (self-actualization) ซึ่งอยู่ในกระบวนการการให้คุณค่าของอินทรีย์ (The organismic valuing process) มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมโดยการนำเอาประสบการณ์เดิมบางอย่างที่เขาให้ความหมาย หรือให้ความสำคัญต่อกับประสบการณ์เดิมบางอย่าง ที่เกิดจากการเรียนรู้ และนำเอาประสบการณ์เหล่านี้มาเป็นสัญลักษณ์ในจิตสำนึกของเขา (symbolized in the consciousness) เป็นการรับรู้อย่างรู้ตัว ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถรับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความหมายของประสบการณ์ที่ถูกต้องกับความเป็นจริงมากที่สุด จะเป็นผู้ที่สามารถพัฒนาได้ตามปกติ (normal development) ซึ่งประสบการณ์ภายในจะเป็นตัวกำหนดในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ มากกว่า กฎเกณฑ์ภายนอก ซึ่งบุคคลที่ยอมรับต่อกระบวนการให้คุณค่าอินทรีย์ทั้งหมด นั่นคือบุคคลที่พัฒนาตนเต็มตามศักยภาพ เป็นผู้มีชีวิตเต็ม (fully functioning person) (Cloninger, 2000)

ส่วนที่เป็นสนามแห่งประสบการณ์ (experiential field) หรือ สนามแห่งปรากฏการณ์ (phenomenology field) ที่เป็นสิ่งที่บุคคลจะรู้เฉพาะตนเท่านั้น และประสบการณ์ของบุคคลนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มพูนอยู่ตลอดเวลา Rogers อธิบายว่ามนุษย์อยู่ในโลกของการเปลี่ยนแปลง ที่มีตนเองเป็นศูนย์กลาง เป็นประสบการณ์ที่อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้า

ภายในตัวบุคคล สามารถแบ่งออกเป็นประสบการณ์ทั้งส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตสำนึก และจิตใต้สำนึกของบุคคล ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเขา ทั้งเป็นสิ่งที่สื่อสารได้ และทั้งที่สื่อสารไม่ได้ ซึ่งเป็นพลังกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ เช่น ผู้ชายเมื่อเห็นผู้ชายด้วยกันแล้วเกิดความรู้สึกทางเพศขึ้นก็อาจจะเกิดความรู้สึกกลัวว่าตนเองอาจจะผิดปกติเพราะเนื่องจากสังคมที่ผู้ชายคนนั้นอยู่ในกรอบของสังคมแบบรักต่างเพศ จนเก็บฝังความรู้สึกทางเพศนั้นไว้ในใจหรือเป็นประสบการณ์บางอย่างที่อยู่ใต้จิตสำนึก บุคคลไม่สามารถสื่อสารออกมาได้ เพราะอาจถูกเก็บไว้และซ่อนอยู่ภายในจิตใจจนเจ้าตัวไม่สามารถเข้าใจได้ เป็นลักษณะของเงื่อนไขความไม่สอดคล้องกัน (incongruence) ที่ฝังอยู่ในจิตใจ โดยทั่วไปแล้วบุคคลจะให้ ความหมาย และเลือกรับรู้เฉพาะประสบการณ์ที่สำคัญที่สอดคล้องกับโครงสร้างของตนตามที่ตนรับรู้ Rogers ให้ความสำคัญต่อความสามารถในการสื่อสารประสบการณ์เฉพาะตนให้กับผู้อื่นสามารถรับรู้ และเข้าใจได้ จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำไปสู่การเข้าใจตนเองของบุคคล ในขณะที่ผู้ที่มี ความแปรปรวนทางอารมณ์ และบุคลิกภาพ เกิดจาก ความไม่สามารถในการสื่อสารประสบการณ์เฉพาะตนอย่างเหมาะสมได้ อันเนื่องด้วยความไม่สอดคล้องกันภายในของตน (Rogers, 1951,1961; Cloninger, 2000; Hall, et al., 1998, สุภาพรพรณ โคตรจรัส ,2552)

ส่วนที่เป็นตน (The Self) เป็นส่วนของการรับรู้ และค่านิยมเกี่ยวกับตัวเรา หรือความนึกคิดเกี่ยวกับตนเองหรือที่เรียกว่า อัตมโนทัศน์ (self-concept) (สุภาพรพรณ โคตรจรัส ,2552) ตนนั้นพัฒนามาจากกการที่อินทรีย์ (organism) มีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม เป็นประสบการณ์เฉพาะตน อัตมโนทัศน์นับเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเพราะบุคคลจะต้องอยู่ในโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง โดยมีตนเอง (self) เป็นศูนย์กลางในการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ในการพัฒนาตัวตนของบุคคลนั้น บุคคลจะพบว่า มีบางส่วนที่คล้ายและบางส่วนที่แตกต่างไปจากผู้อื่น ตัวตนเป็นส่วนที่ทำให้พฤติกรรมของบุคคลมี ความคงเส้นคงวา (consistency) และประสบการณ์ใดที่ช่วยยืนยัน ความคิดรวบยอดของตนหรือ อัตมโนทัศน์ (self-concept) ที่บุคคลมีอยู่ บุคคลจะรับรู้ และผสมผสานประสบการณ์นั้นเข้ามาสู่ตนเองได้อย่างไม่มี ความคับข้องใจ แต่ประสบการณ์ที่ทำให้บุคคลรู้สึกขัดแย้งไม่สอดคล้องหรือเบี่ยงเบนไปจาก อัตมโนทัศน์ที่มีอยู่ จะทำให้บุคคลเกิดความคับข้องใจที่จะยอมรับประสบการณ์นั้น ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องขึ้นในตน นั่นก็คือการที่

บุคคลไม่ยอมรับประสบการณ์นั้นเข้ามาในตนหรืออาจมีการรับรู้อย่างบิดเบือน เช่น การที่ผู้ชายคนหนึ่งก่อนที่จะยอมรับความเป็นชายรักชายนั้น ถูกเลี้ยงดู หล่อหลอม เติบโตมาในสังคมแบบรักต่างเพศ จึงทำให้รับเอาค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่เข้ามาเป็นของตนรวมอยู่ในอัตมโนทัศน์ ต่อจากนั้นหากบุคคลนั้นเกิดประสบการณ์มีความรู้สึกทางเพศกับผู้ชาย ซึ่งประสบการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นนี้ขัดกับค่านิยมที่ตัวเขามีอยู่ก่อนแล้ว ชายคนนั้นก็อาจจะบิดเบือน (distortion) หรือปฏิเสธ (denial) ประสบการณ์ความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันก็เป็นที่น่าพอใจเพื่อให้สอดคล้องกับความนึกคิดของตนหรือโครงสร้างตนของบุคคล การปฏิเสธ การไม่ยอมรับประสบการณ์ความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกัน เป็นการป้องกันไม่ให้โครงสร้างของตนถูกคุกคาม โดยการปฏิเสธประสบการณ์หรือเก็บกดความรู้สึกทางเพศนั้นไว้ไม่ให้มีการรับรู้อย่างรู้ตัว (Rogers, 1951,1961; Cloninger, 2000; Hall, et al.,1998, สุภาพรรณ โคตรจรัส ,2552)

Rogers ได้อธิบายว่า “**ตน**” สามารถแบ่งออกเป็นลักษณะต่างๆ ได้แก่

อัตมโนทัศน์ หรือ มโนภาพแห่งตน หรือ ความคิดรวบยอดของตน หรือ ตัวตนตามที่มีมองเห็น (Self – Concept) เป็นส่วนที่ตนมองเห็นภาพของตนเอง ที่บุคคลมีการรับรู้และมองเห็นตนเองในหลายแง่หลายมุม เช่น “ฉันเป็นผู้ชาย” “ฉันเป็นคนสวย” “ฉันเป็นคนซื่อคดี” “ฉันเป็นคนขี้เล่น” เป็นต้น และสิ่งที่บุคคลมองเห็นตัวเองนี้อาจไม่ตรงกับที่ผู้อื่นมองเห็น หรือรับรู้ก็เป็นได้ ซึ่ง Rogers ได้อธิบายตัวตนแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ตัวตนที่เป็นจริง (real sel) กับตัวตนตามอุดมคติ (ideal self) (Rogers, 1951,1961; Cloninger, 2000; Hall, et al.,1998, สุภาพรรณ โคตรจรัส ,2552)

1. **การรับรู้ตนที่เป็นจริง (real self)** หมายถึง การที่บุคคลมีความนึกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงกับตนทั้งหมด ไม่ว่าจะเกิดสิ่งใดที่ขึ้นจากการทำงานภายในตัวบุคคล เช่น การทำงานของอวัยวะต่างๆของร่างกาย อารมณ์ความรู้สึก ความนึกคิด หรือสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นจากภายนอกตัวบุคคลซึ่งหมายถึง พฤติกรรมของบุคคลอื่น สิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับบุคคลทั้งหมด จะถูกสะสมไว้ด้วยกลไกทางจิตซึ่งจะเก็บไว้ในส่วนของจิตใจ 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นส่วนที่เราสามารถรับรู้ได้ (consciousness) และอีกส่วนเป็นส่วนที่เราไม่สำนึก (unconscious) หรือไม่

สามารถตระหนักรู้ได้ ประสบการณ์ที่ถูกบันทึกไว้ทั้งหมดนี้รวมเรียกว่า สนามแห่งประสบการณ์ของบุคคล (experiential field) เพราะฉะนั้นความเป็นจริงของบุคคล คือความเป็นจริงตามการรับรู้ของบุคคล ไม่ใช่ความเป็นจริงที่เกิดขึ้นตั้งแต่เกิด เช่น เด็กผู้ชายที่รับรู้ว่าเป็นผู้ชาย ก็ค่อยๆ พัฒนาไป เมื่อเขาเติบโตขึ้นก็จะค่อยๆ รับเอาเจตคติ รวมทั้งแบบแผนค่านิยม จากพ่อแม่ และคนรอบข้าง สิ่งเหล่านี้จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้าง “ตน” และเมื่อเกิดเหตุการณ์ความรู้สึกชอบเพศเดียวกันเกิดขึ้น ผู้ชายคนนั้นก็อาจเลือกที่จะยอมรับเอาประสบการณ์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างของตนโดยเชื่อในอินทรีย์ของตนคือมีการรับรู้ตนตามเป็นจริง เป็นการยอมรับตนเองอย่างอย่างไม่มีเงื่อนไข หรือเลือกที่จะปฏิเสธประสบการณ์เหล่านั้นเพื่อเป็นไปตามค่านิยมของสังคมซึ่งเป็นการยอมรับตนเองอย่างมีเงื่อนไขก็เป็นได้

2. การรับรู้ตนที่อยากจะเป็น (ideal self) หมายถึง ภาพที่ตนเองอยากให้เป็น การที่บุคคลมีความต้องการที่อยากให้ผู้อื่นมีเจตคติในทางบวกและยอมรับในตนเอง (need for positive regard) ซึ่งความต้องการนี้จะขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ในความต้องการเป็นที่ยอมรับจากผู้อื่นอย่างมีเงื่อนไข (conditional positive regard) ดังนั้นสภาพที่ผู้อื่นประเมินเกี่ยวกับบุคคลนั้น จึงกลายเป็นเงื่อนไขของการตีค่าที่เกิดขึ้นกับ “ตน” ของเขาด้วย จากความต้องการที่จะนับถือและเห็นคุณค่าในตนเองนี้ ทำให้เขาเลือกที่จะรับรู้ แต่เฉพาะประสบการณ์ที่สัมพันธ์สอดคล้องกับเงื่อนไขของการให้คุณค่านั้นๆ ซึ่ง Rogers ได้ใช้คำว่า ความไม่สอดคล้อง (incongruence) นั่นคือตนที่เป็นจริง (real self) ของบุคคลนั้นถูกคุกคามไม่เป็นไปตามอย่างที่ตนอยากจะเป็น ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกันในตัว ทำให้บุคคลจะใช้กลไกการป้องกันตนเอง เกิดความวิตกกังวล ความตึงเครียด และนำไปสู่ปัญหาทางอารมณ์ จิตใจและบุคลิกภาพมากขึ้น ทำให้บุคคลนั้นยอมรับตนเองอย่างมีเงื่อนไข เช่นในบางกรณีของชายรักชายที่ยังไม่สามารถยอมรับความเป็นชายรักชายของตนเองได้อย่างแท้จริง ก็เลือกที่จะปกปิด พยายามปิดบังไม่แสดงออกให้ผู้อื่นรับรู้ หรือกลัวว่าผู้อื่นจะรับรู้ถึงความจริงของความเป็นชายรักชายของตนเอง เป็นต้น

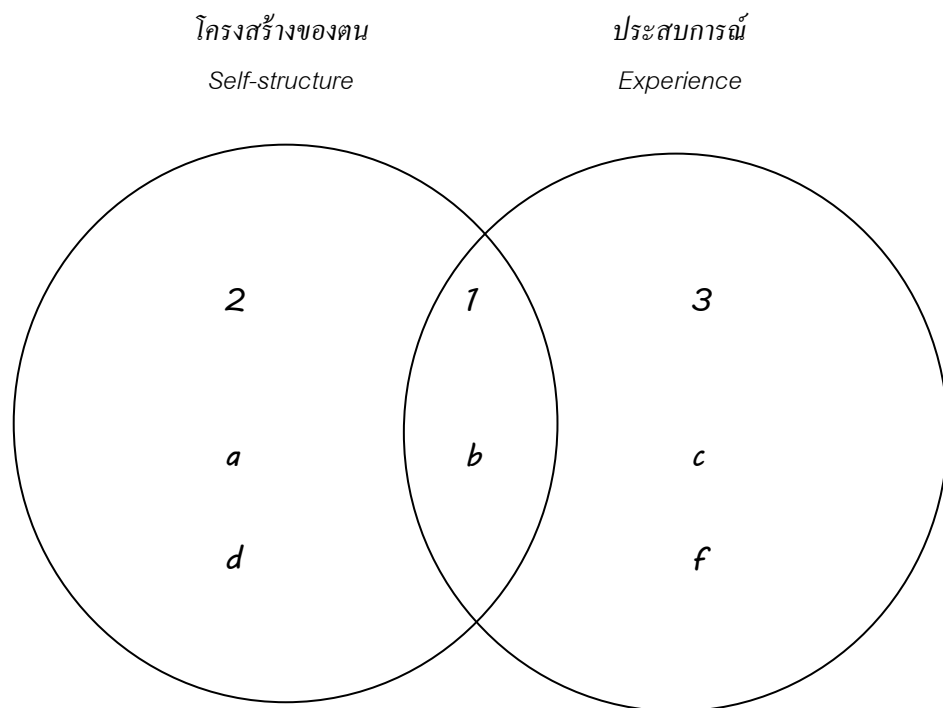
ผู้ที่ได้รับการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข คือ ยอมรับตัวตนที่เป็นอยู่ตามที่เป็นจริงจะมีการยอมรับประสบการณ์ต่างๆอย่างไม่มีเงื่อนไขรับเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของตน ยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นบุคคลนั้นก็มีความมั่นใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจกับตัวตนที่แท้จริงของเขา

เสมอ ไม่จำเป็นต้องสร้างภาพตนตามที่ต้องการเป็นขึ้นมา เพราะเขาจะไม่อยากจะเป็นใครอีก นอกจากเป็นตัวจริงของตัวเองเท่านั้น อันเป็นคุณลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ ซึ่งเรียกบุคคลดังกล่าวว่า “บุคคลที่สมบูรณ์” หรือ “บุคคลที่มีชีวิตที่เต็ม” (*Fully functioning person*) ซึ่งมีลักษณะดังนี้

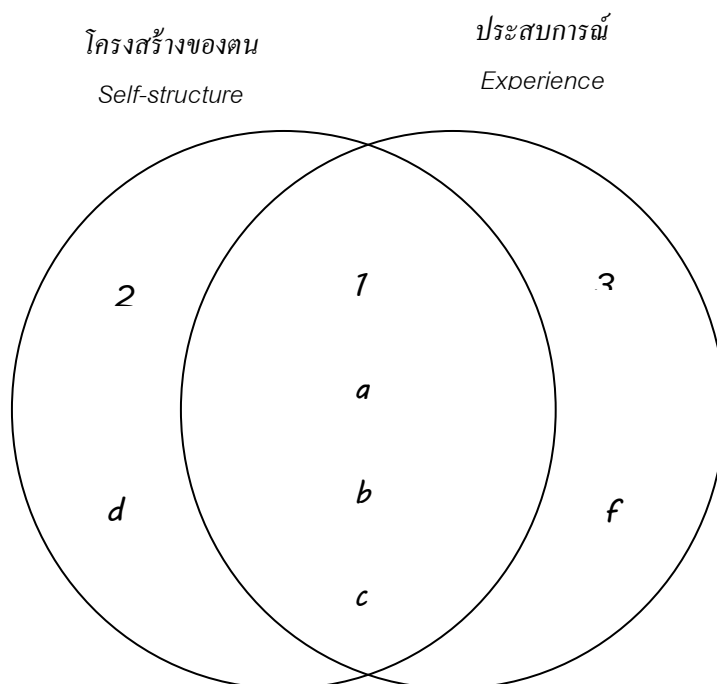
1. **เปิดรับประสบการณ์ต่างๆ (Openess to experience)** หมายถึง การยอมรับประสบการณ์ต่างๆทั้งดีและไม่ดี โดยไม่มีการปฏิเสธ ไม่ใช้กลไกป้องกันตนเอง ยอมรับประสบการณ์ต่างๆเข้าสู่ชีวิตอย่างเต็มที่
2. **ดำรงอยู่กับภาวะปัจจุบันในทุกสิ่งที่เกิดขึ้น (Existential living)** หมายถึง บุคคลที่เปิดรับประสบการณ์ที่เข้ามาตามที่เกิดขึ้น หลีกเลี่ยงการมีอคติหรือไม่ตัดสินใจล่วงหน้าถ้ายังไม่เกิด ซึ่งแสดงให้เห็นถึง “แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นเพื่อที่จะดำรงอยู่อย่างเต็มที่ในแต่ละขณะ” (Rogers, 1961 p.188)
3. **เชื่อในอินทรีย์ตน (Organismic trusting)** หมายถึง บุคคลนั้นเชื่อในประสบการณ์ภายในตนในแต่ละขณะเพื่อการตัดสินใจกระทำแต่ละอย่าง เพื่อดำรงความถูกต้องอย่างที่ตัวเองรู้สึก ไม่จำเป็นต้องฟังฟังจากอิทธิพลจากภายนอกมาบอกว่าสิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ
4. **เป็นอิสระ (Experiential freedom)** หมายถึง บุคคลนั้นเป็นอิสระในแต่ละขณะ เป็นอิสระที่จะเลือก พร้อมทั้งจะเผชิญกับผลลัพธ์ต่างๆ และพร้อมรับผิดชอบต่อการตัดสินใจต่อการกระทำของตนเองว่าจะกระทำหรือไม่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยไม่ขึ้นอยู่กับยอมรับหรือการไม่ยอมรับจากผู้อื่น
5. **มีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)** หมายถึง บุคคลนั้นพบแนวทางใหม่ในการดำรงชีวิตในแต่ละขณะ ไม่ใช่การดำรงชีวิตที่ถูกผูกมัดกับรูปแบบอดีตเดิมๆ หรือกังวลเกี่ยวกับอนาคตที่ยังมาไม่ถึง

การยอมรับตนเอง (Self-acceptance) บุคคลจะเรียนรู้ที่จะยอมรับตนเอง จากการที่เขารับรู้ว่ามีผู้อื่นแสดงการยอมรับในตัวเขาหรือไม่อย่างไร โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของตนเอง แต่จะเอาค่านิยมของผู้อื่นที่มีต่อตัวเขาเป็นเกณฑ์ในการประเมินพฤติกรรมของตนว่าดีแล้ว ทำให้

เขาแสดงพฤติกรรมเพื่อให้สนองความต้องการของผู้อื่น และให้ผู้อื่นยอมรับมากกว่า เนื่องจาก การเติบโตมาโดยได้รับการยอมรับอย่างมีเงื่อนไข (conditional positive regard) การทำให้บุคคล รับเอา (Interject) ค่านิยมผู้อื่นเข้ามาไว้ในตนเอง มีการยอมรับตนเองตามความเป็นจริงในระดับที่ ต่ำจะทำให้เขาเกิดความวิตกกังวลและปฏิเสธ ไม่ยอมรับตนเองตามความเป็นจริง ทำให้เขามี พฤติกรรมไม่สมเหตุสมผล ไม่สามารถปรับตัวได้ หากบุคคลรับเอาค่านิยมของผู้อื่นหรือบรรทัด ฐานของผู้อื่น และสังคมเข้าไว้ในตนเองมากเกินไป จะทำให้เขาไม่สามารถยอมรับตนเองได้ เกิด ความรู้สึกที่ว่าตนเองไร้คุณค่า เกิดความคับข้องใจขึ้น ดังในภาพที่ 1.1 และ 1.2

ภาพที่ 1.1 บุคลิกภาพทั้งหมดแบบมีการยอมรับตนเองที่ต่ำ (Rogers, 1951)

ภาพที่ 1.2 บุคลิกภาพทั้งหมดแบบมีการยอมรับตนเองที่สูง (Rogers, 1951)

จากภาพที่ 1.1 และ 1.2 ประสบการณ์ (Experience) ในวงนี้จะแสดงให้เห็นถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ซึ่งเปรียบเทียบกับสนามแห่งปรากฏการณ์หรือสนามแห่งประสบการณ์ทั้งหมดของเด็กทารก ซึ่งเป็นตัวแทนทั้งหมดที่แต่ละบุคคลประสบ เป็นสนามที่เคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

โครงสร้างของตน หรือ “ตน” (Self-structure) ในวงนี้จะแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองหรือ อัตมโนทัศน์ (self-concept) ซึ่งรวมถึงรู้หรือสามารถนำมาสู่การรับรู้ได้อย่างรู้ตัวได้ แบบของการรับรู้ลักษณะและความสัมพันธ์ของแต่ละบุคคลแบบรู้ตัว

พื้นที่หมายเลข 1 บริเวณนี้จะแสดงให้เห็นถึงส่วนของปรากฏการณ์สนามแห่งประสบการณ์และอัตมโนทัศน์ ในรูปแบบความสัมพันธ์ในส่วนที่สอดคล้องกัน (congruence) คือ ประสบการณ์ที่ประสบและประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสและประสบการณ์ภายในตนที่มีความสอดคล้องกัน

พื้นที่หมายเลข 2 บริเวณนี้จะแสดงให้เห็นถึงส่วนของสนามแห่งปรากฏการณ์ที่บุคคลประสบจากสังคมภายนอก ที่มีการบิดเบือน (distorted) ในการให้ความหมายและรับรู้เสมือนว่าเป็นประสบการณ์ภายในของแต่ละบุคคลเอง ในส่วนนี้จะเป็นการรับรู้ที่ (introjections) มาจากการรับเอาค่านิยมจากพ่อแม่ คนใกล้ชิดและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ และรับรู้เสมือนว่าเป็นประสบการณ์ทางประสาทสัมผัส เป็นประสบการณ์ภายในของบุคคลเอง

พื้นที่หมายเลข 3 ในขอบเขตนี้จะเป็นส่วนที่ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสและประสบการณ์ภายใน (sensory and visceral experiences) ปฏิเสธ (denial) สนามแห่งประสบการณ์นั้นอย่างรู้ตัว เนื่องจากประสบการณ์เหล่านั้นไม่สอดคล้อง (inconsistent) กับโครงสร้างของตน (self-structure)

ดังตัวอย่างในภาพที่ 1.1 นั้นจะเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงชายรักชายที่มีการยอมรับตนเองที่ต่ำ โดย a นั้นหมายถึง สิ่งรับเอาความคิด ค่านิยม จากพ่อแม่ หรือสิ่งแวดล้อมสังคมรอบข้างเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างตน เช่น “ฉันคิดว่าชายรักชายนั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายมาก ผิดปกติแตกต่างจากคนในสังคม” และโดยที่ b นั้นหมายถึง ส่วนที่ประสบการณ์นั้นสอดคล้องกับความนึกคิดและค่านิยมที่รับมาจากสังคมแต่รับรู้เสมือนว่าเป็นค่านิยมของตนเอง เช่น “ฉันรู้สึกรังเกียจพฤติกรรมการเป็นชายรักชาย” ซึ่ง c นั้นหมายถึง ประสบการณ์การรับรู้ที่ไม่สอดคล้องกับอัตมโนทัศน์ ดังนั้นผู้ชายคนนี้มีแนวโน้มที่จะปฏิเสธหรือเก็บฝังความรู้สึกประสบการณ์นี้ไว้ในใจไม่มีการรับรู้อย่างรู้ตัว โดยปฏิเสธที่จะรับรู้อย่างรู้ตัว เช่น “ในบางครั้งฉันเกิดความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกัน” จะเห็นได้ว่า a และ c นั้นขัดแย้งกัน ไม่เกิดความไม่สอดคล้องขึ้นภายในตัวของบุคคล อันเนื่องมาจากการนำเอาค่านิยมของสังคมภายนอกเข้ามาเป็นค่านิยมหนึ่งของโครงสร้างของตนก่อนแล้ว แต่ต่อมาชายคนนั้นก็เกิดความรู้สึกทางเพศซึ่งเป็นประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสและเป็นประสบการณ์ภายใน ส่งผลทำให้ชายคนนั้นอาจเกิดความตึงเครียด (tension) เกิดความรู้สึกเจ็บปวด ขึ้นภายในจิตใจได้

ในภาพที่ 1.2 นั้นจะแสดงให้เห็นถึงชายรักชายที่มีการยอมรับตนเองที่สูง โดย จะเห็นได้ว่าในพื้นที่หมายเลข 1 นั้นจะเป็นส่วนที่สอดคล้องกันภายในทั้งประสบการณ์และอัตมโนทัศน์ ซึ่งบุคคลดังกล่าวจะยอมรับเอาประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางเพศแบบรัก

เพศเดียวกัน หรือรับ c เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างบุคลิกภาพทั้งหมดของตนเอง ไม่มีการบิดเบือนหรือปฏิเสธประสบการณ์นั้น โดยเชื่อในอินทรีย์ของตนเอง เนื่องจากเป็นความรู้สึกที่ตนเองประสบจริงๆ และยอมรับความรู้สึกโดยไม่ต้องใช้กลไกการป้องกันตนเอง โดยที่ a นั้นจะไม่ถูกบิดเบือน แต่จะเป็นการรับรู้ที่นั่นเป็นเจตคติของสังคมไม่ใช่ของตนเองอีกต่อไป และรับรู้โดยตรงไปตรงมาว่า ประสบการณ์ b ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นการรับเอาค่านิยมของสังคมที่ถูกบิดเบือน รับเข้ามาเป็นค่านิยมของตนเอง ซึ่งเมื่อบุคคลดังกล่าวสามารถที่จะยอมรับตนเองได้อย่างสอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่ปฏิเสธหรือบิดเบือน จะลดความตึงเครียดภายใน ก็จะเกิดการพัฒนาตนเองต่อไป ซึ่งจะเห็นได้จากในภาพโดยที่วงกลมโครงสร้างตนและวงกลมประสบการณ์จะเคลื่อนทับซ้อนกันสนิทมากขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังคงยังมีประสบการณ์อื่นๆ ที่ยังมีการถูกบิดเบือนเช่นประสบการณ์ d หรือถูกปฏิเสธอยู่อีกเช่น ประสบการณ์ f เป็นต้น ทั้งนี้บุคคลนั้นจะเพิ่มการยอมรับตนเองมากขึ้นๆ ตามลำดับจนเกิดเป็นคนที่แท้จริง ไม่มีการบิดเบือนหรือมีการบิดเบือนน้อยที่สุด เป็นคนที่สมบูรณ์ต่อไป

จะเห็นได้ว่าการที่บุคคลจะมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพได้อย่างเหมาะสมนั้น ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในวัยเด็กที่เคยได้รับโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าเด็กได้รับความรักจากครอบครัวโดยปราศจากเงื่อนไข (Unconditional positive regard) จะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยซึ่งเป็นความรู้สึกที่เป็นพื้นฐานของการมีบุคลิกภาพสมบูรณ์ ทั้งนี้เนื่องจากการยอมรับโดยปราศจากเงื่อนไขจะทำให้บุคคลเรียนรู้ถึงแม้ว่าพฤติกรรมบางอย่างของเขาจะไม่เป็นที่ยอมรับ แต่พ่อแม่ก็ยังให้ความรักและยอมรับเขาอยู่ เขาจะไม่เกิด ความรู้สึกว่าตนเองไร้คุณค่า ยังสามารถยอมรับตนเองได้ และแม้ว่าเขาจะมีการตัดสินใจทำบางอย่างที่เสี่ยง เขาก็ยังกล้าที่จะรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ไปสู่การเปลี่ยนแปลงและแก้ไขได้ กล้าที่จะเผชิญกับประสบการณ์ใหม่ สามารถใช้พลังที่มีอยู่ในตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้กระบวนการให้คุณค่าของอินทรีย์ (The organismic valuing process) และการยอมรับตนเอง (self-acceptance) เป็นไปในทิศทางสอดคล้องกัน และสามารถพัฒนาตนเองให้อยู่อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์

1.3 ลักษณะของบุคคลที่มีการยอมรับตนเอง

Sheerer (1949) กล่าวถึง บุคคลที่มีการยอมรับตนเองว่ามีลักษณะดังนี้

1. เป็นผู้มีพฤติกรรมที่แสดงถึงการให้คุณค่าในตนเองมากกว่าพฤติกรรมที่แสดงถึงมาตรฐานของบุคคลอื่น
2. เป็นผู้มีการปรับพฤติกรรมของตนเอง เพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกด้านลบต่อบุคคลอื่น หรือเพื่อเห็นแก่ความถูกต้อง แต่จะไม่ปรับปรุงพฤติกรรม เนื่องจากความกลัวที่ไม่มีเหตุผลต่อการตัดสินใจของบุคคลอื่น
3. เป็นผู้มีลักษณะการแสดงออกอันเนื่องมาจากมาตรฐานภายในของตนเอง เช่น เมื่อถูกวิจารณ์ หรือถูกตำหนิเกี่ยวกับการกระทำใดๆ ก็ไม่ละทิ้งมาตรฐานภายในของตนเองเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเองไปตามคำวิจารณ์ดังกล่าว และไม่ตำหนิตนเอง เมื่อไม่สามารถทำตามมาตรฐานของผู้อื่นได้

Sasse (1978) กล่าวถึง ลักษณะของบุคคลที่มีการยอมรับตนเองไว้ดังนี้

1. เป็นผู้มีค่านิยมและหลักการความเชื่อมั่นของตนเอง พร้อมทั้งจะยืนยันในความคิด ความเชื่อของตนเองเมื่อเกิดกรณีขัดแย้งในความคิดเห็น และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดของตนเมื่อพบว่าความคิดนั้นไม่ถูกต้อง สามารถตัดสินใจในการกระทำของตนและยอมรับการกระทำที่ตนเองกระทำ
2. เป็นผู้ที่เป็นผู้ที่อยู่กับปัจจุบัน ไม่ใช้เวลาไปกับความกังวลถึงเรื่องในอนาคตหรือเรื่องที่ผ่านมาแล้วในอดีต เป็นผู้มีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้เมื่อเผชิญกับความล้มเหลว
3. เป็นผู้ที่มีความรู้สึกที่ตนเองเท่าเทียมกับผู้อื่น ในฐานะที่เป็นมนุษย์เหมือนกันถึงแม้จะมีความแตกต่างในเรื่องของความสามารถ พื้นฐานของครอบครัว เจตคติต่อผู้อื่น มีความรู้สึกที่ตนเองไม่ได้เหนือหรือด้อยกว่าผู้อื่น
4. เป็นผู้ที่สามารถที่จะรับการชื่นชมและสรรเสริญจากผู้อื่นได้อย่างไม่รู้สึกเขิน สามารถยอมรับความรู้สึกและความต้องการของผู้อื่น และเห็นว่าความรู้สึกต่างๆ เช่น ความโกรธ ความรัก ความเศร้าเป็นความรู้สึกธรรมชาติ

2. ชายรักชาย (Gay men)

2.1 นิยามและขอบเขต

คำว่า “การเฝ้เพศเดียวกัน (Homosexuality) ” พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา (2548) ได้บัญญัติไว้ว่าเป็น การที่บุคคลมีความพึงพอใจในการรักชอบเพศเดียวกัน

การรักเพศเดียวกันนั้น เป็นลักษณะที่เกิดได้ทั้งในบุคคลที่เป็นเพศชายและเพศหญิง ถ้าเกิดในเพศชายเรียกว่า ชายรักชาย หรือเรียกว่า “เกย์ (Gay)” ซึ่งมีความหมายว่า ร่าเริง แจ่มใส ถ้าเกิดในเพศหญิงเรียกว่า หญิงรักเพศเดียวกัน หรือ “เลสเบี้ยน (Lesbian)” มาจากคำว่า เลสโบส (Lesbos) เป็นชื่อเกาะซึ่งมีนักกวีหญิงชาวกรีกชื่อแซฟโฟ (Sappho) เป็นหญิงรักเพศเดียวกันอาศัยอยู่

ส่วนในเรื่องรสนิยมทางเพศหมายถึง "มีเพศสัมพันธ์หรือความรักในทางโรแมนติคพิเศษกับบุคคลในเพศเดียวกัน" และยังหมายถึง "ความรู้สึกส่วนตัวและการแสดงออกทางสังคมโดยยึดจากความชอบ พฤติกรรมที่พวกเขาแสดงออก และการเป็นสมาชิกในกลุ่มสังคมเดียวกันของพวกเขา ซึ่งมี 3 กลุ่มคนหลักคือ รักเพศเดียวกัน, ไบเซ็กชวล และรักต่างเพศ ถือเป็นกลุ่มคนหลัก 3 ประเภทของรสนิยมทางเพศ

จากการศึกษาทบทวนงานวิจัยในประเทศไทย พบว่า มีการกล่าวถึงคำศัพท์ที่ใช้สื่อบ่งบอกถึงลักษณะของบุคคลรักเพศเดียวกันไว้ 2 ลักษณะ คือ รักเพศเดียวกัน และ รักร่วมเพศ เนื่องจากคำว่า ร่วมเพศ ในราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง เสพสังวาส ดังนั้น คำว่า รักร่วมเพศ อาจถูกตีความและเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ว่าบุคคลประเภทนี้ให้ความสำคัญต่ออารมณ์ทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์เป็นหลัก ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้คำว่า “รักเพศเดียวกัน” เพื่อสื่อถึงลักษณะของความรักระหว่างเพศเดียวกันโดยรวม

และปัจจุบันได้มีการบัญญัติคำศัพท์ใหม่ๆ เกิดขึ้นเพื่อเป็นการสร้างพื้นที่ให้กับเพศวิถีต่างๆ เช่น "ความหลากหลายทางเพศ" หรือ "กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ" เนื่องจากมีความหมายที่ครอบคลุมและกว้างกว่าคำว่า “รักเพศเดียวกัน”

Clarke และคณะ (2012) ได้ให้นิยามของคำว่า เกย์ ว่า ผู้ชายซึ่งมีความรู้สึกทางเพศและความผูกพันทางอารมณ์กับผู้ชายด้วยกัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

กฤตยา อาชวนิจกุล (2554) ได้กล่าวถึง มโนทัศน์เกี่ยวกับเพศใน 3 นัย ได้แก่ (1) เพศ สรีระ (sex) (2) เพศภาวะ (gender) และ (3) เพศวิถี (sexuality) คือ

1) *เพศสรีระ (sex)* เป็น 'เพศ' ที่หมายถึงสรีระร่างกาย นั่นก็คือ อวัยวะที่บ่งบอกว่าเป็น เพศอะไร

2) *เพศภาวะ (gender)* เป็น 'เพศ' ที่หมายถึงภาวะแห่งเพศที่ถูกสร้างขึ้นโดยสังคม เพศ ภาวะที่เราคุ้นเคยและถูกขัดเกลาหลอมสร้างกันมา ก็คือ ความเป็นหญิงความเป็นชาย ดังนั้นในอีกแง่มุมหนึ่งเพศภาวะจึงเป็นเรื่องของบทบาทในเรื่องต่างๆ ที่สังคมกำหนดให้กับสถานะทางเพศซึ่งมักดูจากเพศสรีระ คือหญิง ชาย และหากสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงการกำหนดสถานะทางเพศว่า อาจมาจากองค์ประกอบอื่นๆ นอกเหนือจากเพศสรีระ สถานะทางเพศก็จะมีเพิ่มมากขึ้น เช่น เกย์ กะเทย ทอม ดี ฯลฯ อันจะนำไปสู่การกำหนดบทบาทเพศต่างๆ มากกว่าหญิงและชาย

3) *เพศวิถี (sexuality)* หมายถึง 'วิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบความคิด วิธีปฏิบัติที่เกี่ยวกับความปรารถนาและการแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติและกามกิจ' ซึ่งเป็นระบบความคิดและพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคมสัมพันธ์กับมิติทางการเมืองเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในหลากหลายแง่มุม

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ (2550) ได้ให้รายละเอียดถึงแง่มุมของเพศวิถี (sexuality) ว่ามี 6 มิติ ดังนี้

1) *มิติของความปรารถนา การประพฤติ ปฏิบัติ และอัตลักษณ์* (erotic desires, practices and identity) เพศวิถีที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ คือ การนิยามตัวเองในทางเพศ ซึ่งเชื่อมโยงกับเพศภาวะ (gender) แต่อัตลักษณ์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่นิยามตัวเองเพียงอย่างเดียว ยังขึ้นอยู่กับการที่คนอื่นนิยามหรือมองว่าเราเป็นอย่างไรในทางเพศด้วย

2) *มิติของรูปร่างท่าทาง และการแสดงตัว* (appearances and display) เราอยากให้เห็นคนอื่นเห็นเราเป็นอย่างไรเราก็นำเสนอตัวเองอย่างนั้น อาจด้วยทรงผม หรือเสื้อผ้า เพื่อนำความเป็น เพศหญิง เพศชาย หรือเพศทางเลือกอื่นๆ

3) มิติของพฤติกรรม และกิริยามารยาท (behaviors and manners) ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตนในทางเพศ ซึ่งการกระทำแบบเดียวกันแต่อาจถูกตีความไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบริบท ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ หรือความรู้สึกที่เรามีต่อคนคนนั้น เป็นความรู้สึกส่วนตัว

4) มิติของการดึงดูดทางเพศ (attraction) สังคมวางกฎกติกาของความรัก ให้รักเฉพาะเพื่อนต่างเพศเท่านั้น แต่คนที่รักเพศเดียวกันก็ไม่ได้หลุดออกจากกติกาของการรักต่างเพศ เพราะคนที่รักเพศเดียวกัน ก็จะรักกับคนที่มีเพศภาวะเดียวกับเราเท่านั้น ดังนั้นจึงไม่มีใครหลุดจากกรอบนี้ ซึ่งถ้าหลุดจากกรอบนี้คือ สามารถสนใจหรือดึงดูดกับคนได้ทุกคน ทุกเพศ ทุกวัย นอกจากนี้ความรักก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่เราต้องรักต่างเพศเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับ เชื้อชาติ ชนชั้น และอื่นๆ อีกด้วย

5) มิติของความสัมพันธ์ (relationship) กฎกติกาว่าด้วยการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างชาย - หญิงเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และวัฒนธรรม ซึ่งบางสังคมไม่มีกติกาของการจบความสัมพันธ์

6) มิติของเพศสัมพันธ์ (having sex) เพศวิถีมีการนิยามว่าอะไรคือการร่วมเพศ ทำอย่างไรจึงเรียกว่าการร่วมเพศ และการร่วมเพศที่ถูกต้องเป็นอย่างไร และที่ผิดปกติเป็นอย่างไร

หลักการยกยอการาร์ตา (The Yogyakarta Principles, 2006) ว่าด้วยการใช้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในประเด็นวิถีทางเพศหรืออัตลักษณ์ทางเพศ ให้คำนิยามของคำดังกล่าวไว้ดังนี้ (O'Flaherty, 2007)

1) วิถีทางเพศ (Sexuality) หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งสามารถรู้สึกดึงดูดสนใจอย่างลุ่มลึก ทั้งทางอารมณ์ ความรักใคร่ และทางเพศ และมีสัมพันธ์ภาพทางเพศที่เต็มดำลึกซึ้งกับบุคคลซึ่งมีเพศสภาพที่แตกต่างไป หรือมีเพศสภาพเดียวกัน หรือมากกว่าหนึ่งเพศสภาพ

2) อัตลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity) หมายถึง ประสบการณ์ทางเพศสภาพอันเป็นปัจเจกและสามารถรู้สึกได้ในส่วนลึกของแต่ละบุคคล ซึ่งอาจสอดคล้องหรือไม่ก็ได้กับเพศซึ่งได้ระบุไว้เมื่อแรกเกิด รวมทั้งความรู้สึกของบุคคลในร่างกายตน (ซึ่งอาจรวมถึงการเปลี่ยนแปลงรูปลักษณ์หรือระบบการทำงานของร่างกาย ด้วยวิถีทางการแพทย์ ศัลยกรรม หรือวิธีการอื่นใด

หากเป็นการตัดสินใจเลือกโดยอิสระ) และการแสดงออกต่างๆ ทางเพศสภาพ รวมทั้ง การแต่งกาย คำพูด และ กิริยาท่าทางต่างๆ

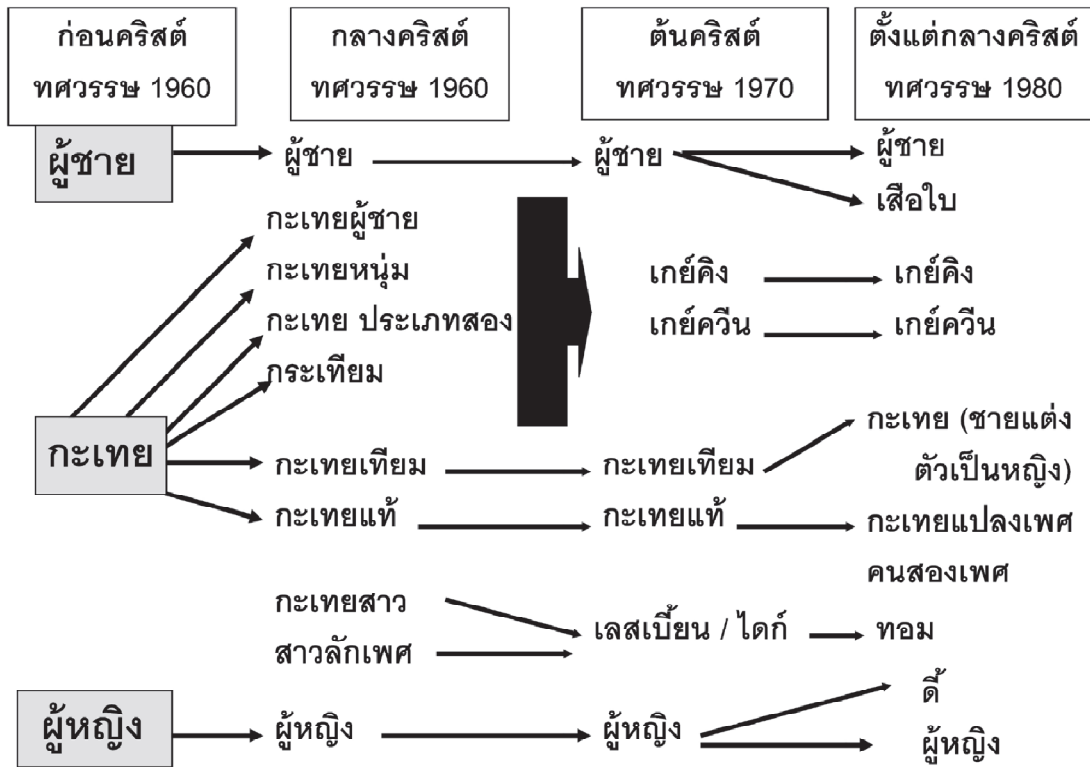
3) *ความโน้มเอียงทางเพศ (Sexual Orientation)* หมายถึงการที่บุคคลหนึ่งมีความรู้สึกดึงดูดอย่างลึกซึ้งทั้งทางอารมณ์ ความรักใคร่และทางเพศ และมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ใกล้ชิด แนบแน่นกับบุคคลอื่นที่มีเพศต่างกับตน หรือกับบุคคลเพศเดียวกันกับตน หรือได้ทั้งสองเพศ

จากคำอธิบายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดในเรื่องเพศนี้ได้บ่งบอกถึงนัยที่สำคัญอย่างหนึ่งคือ เพศวิถีมิใช่เรื่องหยุดนิ่ง แต่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ในแง่ปัจเจกบุคคล เพศวิถีจึงเป็นกระบวนการชีวิตที่ยาวนานของคนๆ หนึ่ง มีการเติบโตและเปลี่ยนแปลง เพื่อที่จะหาสมดุลยภาพในตนเอง หรือการอดทนยอมรับต่อกรอบกติกาเรื่องเพศที่ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น และสัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่างๆ ในช่วงเวลาหนึ่งๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ Bohan (1996) และ Cass (1996) ได้นำเสนอไว้ ส่วนในแง่ระบบสังคม ยังมีการเปลี่ยนแปลงเพศวิถีจึงมีที่ทิศทางตั้งอยู่บนกฎเกณฑ์ของการเมือง ศีลธรรมและแนวปฏิบัติเรื่องเพศ หรือวัฒนธรรมทางเพศในแต่ละสังคม ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยต่างๆ และกาลเวลา ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงอิสรภาพทางเพศวิถีของบุคคลนั้นส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับสังคมนับถือวัฒนธรรม (de Monteflores, 1993; Gonsiorek, 1995)

จากการศึกษาของปีเตอร์ แจ็คสัน เรื่อง *'การระเบิดขึ้นของอัตลักษณ์ทางเพศในสังคมไทย'* (Jackson, 2000) ที่ระบุว่า นับตั้งแต่คริสต์ทศวรรษ 1960 เป็นต้นมา ได้เกิดการจำแนกวิถีทางเพศใหม่ๆ ขึ้นในสังคมไทย (ภาพที่ 2) จะเห็นถึงวิวัฒนาการของการนิยามคำศัพท์ใหม่ๆ ที่เรียกผู้มีเพศวิถีทางเลือก หลายคำนิยามก็ยังคงใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน แต่ในบางคำก็ตายหายไป (เช่น กระเทียม) และมีศัพท์ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นเช่นกัน ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของเพศวิถีในกลุ่ม LGBTI (Lesbian Gay Bisexual Transgender Intersex) ซึ่งจากงานวิจัยจะเห็นได้ว่าก่อนช่วงทศวรรษ 1970 สังคมไทยยังขาดความเข้าใจในเรื่องของความหลากหลายทางเพศและการเลือกใช้คำนั้นจะเป็นการตีตราเหมารวมเช่นคำว่ากะเทย ซึ่งลักษณะของคำนั้นสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกที่ถูกตีตราเป็นตราบาป (stigma) ซึ่งทำให้การยอมรับและการเปิดเผยตนเองนั้นสำหรับผู้ที่ยอมรับมาในยุคก่อน 1970 นั้นค่อนข้างมีความยากลำบากกว่าในช่วงยุคหลังที่ความเข้าใจและแยกแยะในเรื่องความหลากหลายทางเพศมีมากขึ้น

ภาพที่ 2: การเปลี่ยนผ่านประเภทของวิถีทางเพศในสังคมไทยตั้งแต่ช่วงก่อนคริสต์

ทศวรรษ 1960 ถึง กลางคริสต์ทศวรรษ 1980 (Jackson, 2000)

หมายเหตุ: ประเภทของเพศภาวะ/เพศสรีระ จำแนกโดยเส้นตรงความต่อเนื่องทางเพศในสังคมไทย จากเป็นชายมากที่สุดถึงเป็นหญิงมากที่สุด โดยใช้ลูกศรแสดงสมมติฐานของการเปลี่ยนแปลง

ในประเทศไทย คำว่าเกย์และเลสเบี้ยนเป็นคำที่ขอยืมมาจากตะวันตก แต่เดิมสังคมไทยไม่มีคำเรียกแบ่งแยกความโน้มเอียงทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของบุคคลรักเพศเดียวกัน ผู้ชายที่แสดงออกถึงการทำทางที่ค่อนข้างไปกระเดียดทางผู้หญิง แต่งตัว และทำงานแบบผู้หญิงจะเรียกเหมารวมว่า “กะเทย” กะเทยถูกอธิบายว่าเป็นผู้หญิงในร่างชาย หรือผู้ชายที่มีจิตใจเป็นหญิง นับตั้งแต่ช่วงรอยต่อของทศวรรษที่ 60- 70 เป็นต้นมา เมื่อมีการนำคำเรียกเกย์มาใช้ ทำให้ความหมายกะเทยเปลี่ยนไป กะเทยจะต่างจากเกย์ตรงที่การแสดงออก กะเทยจะแสดงออกแบบผู้หญิงแต่เกย์ยังคงแสดงออกแบบชาย ถึงแม้สังคมไทยจะไม่มีกรออกกฎหมายลงโทษเกย์ หรือคนรักเพศเดียวกัน แต่สังคมยังคงมองคนเหล่านี้ในเชิงลบ เพราะความเข้าใจผิดที่ได้รับอิทธิพลมาก

จากสังคมตะวันตกที่คิดว่ากะเทยและเกย์เป็นพวกวิปริตผิดเพศ ตลอดจนในช่วงยุค 80 ที่มีการระบาดของโรคเอดส์ที่กลุ่มของคนรักเพศเดียวกันตกเป็นเหยื่อของสังคมโดยถูกกล่าวหาเป็นผู้แพร่ระบาดของโรค ต่อมาในช่วงทศวรรษที่ 90 เกย์ในสังคมไทย โดยเฉพาะกรุงเทพฯ มีโอกาสแสดงออกอย่างเปิดเผยมากยิ่งขึ้น เกิดสถาบันบันเทิง สำหรับชาวเกย์มากมาย เกย์มีบทบาทในสาขาอาชีพต่างๆ แต่ไม่มีการเคลื่อนไหวหรือเรียกร้องทางการเมืองเหมือนตะวันตก อย่างไรก็ตาม วัฒนธรรมรักษาหน้าตาในสังคมไทย ทำให้การเปิดเผยตัวเองของเกย์เป็นเรื่องอันตราย หรือเป็นการเสียภาพพจน์ ยังไม่พบปัญหาใช้ความรุนแรง กับทำร้ายร่างกายเกย์มากเท่ากับในสังคมตะวันตก แต่เป็นปัญหาของวาทกรรมทางสังคมเสียมากกว่า ชาวเกย์จึงแสดงออกเฉพาะในหมู่สังคมของตัวเอง

2.3 ความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคม (Internalized homonegativity)

ในงานวิจัยของต่างประเทศมีการใช้คำที่ต่างๆ กันไป ได้แก่คำว่า "Internalized homophobia" และ "Internalized Homonegativity" ซึ่งงานวิจัยแต่ละงานก็มีการให้นิยามหรือความหมายต่างๆ กันไป ซึ่งโดยรวมแล้วหมายถึง ความรู้สึกในเชิงลบต่างๆต่อความเป็นคนรักเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นภายในตนเองอันเป็นผลมาจากการซึมซับอคติของสังคม เช่น ความรู้สึกด้อยค่าจากการรักเพศเดียวกัน ความรู้สึกเกลียดกลัวในความเป็นคนรักเพศเดียวกันของตนเอง ความรู้สึกไม่เคารพ ไม่ยอมรับตนเอง (Kimmel, 2004; Herek, 2004)

คำว่า "ความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคม" นี้หมายถึง ความรู้สึกเกลียดชังและกลัวบุคคลรักเพศเดียวกันรวมทั้งบุคคลที่สนใจมีความสัมพันธ์เชิงคู่อภิเษกกับบุคคลรักเพศเดียวกัน (Hazel, 1998) ความกลัวประเภทนี้ เป็นความกลัวที่มักจะไม่เห็นเหตุผล ซึ่ง Kenneth Smith (1971) นักจิตวิทยาชาวอเมริกาเป็นผู้นิยามไว้ และ Weinberg (1972) ซึ่ง Hudson และ Ricketts (1980) ได้ระบุไว้ว่า เป็นความรู้สึกวิตกกังวล ขยะแขยง รังเกียจ โกรธ อึดอัด และความรู้สึกกลัวต่อหญิงและชายรักชาย ซึ่งความกลัวที่ว่านี้ เป็นความกลัวที่เกิดจาก "อคติทางสังคม" ที่บุคคลซึมซับไว้ในตนเองมากกว่าที่จะเป็นความกลัวที่เกิดภายในบุคคล ความรู้สึกกลัวและเกลียดชังนี้ฝังรากลึกอยู่ในเจตคติและแสดงออกทางการกระทำของสังคมที่มีต่อบุคคลรักเพศเดียวกันเริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา ยังผลให้บุคคลรักเพศเดียวกันเกิดความรู้สึกว่าตนถูกแบ่งแยก ถูกกดขี่

บังเกิดเป็นความอึดอั้น ทุกข์และไม่สบายใจ ในขณะที่ การรักต่างเพศ (heterosexuality) ถูกมองว่าเป็น เพศวิถีที่ปกติและสูงส่งกว่า บุคคลรักต่างเพศจึงกดขี่และต่อต้านเพศวิถีที่ต่างออกไปจากตน เพราะมองว่าเพศวิถีอื่นที่ไม่เหมือนกับตนนั้นไม่ใช่วิถีของธรรมชาติและผิดศีลธรรม จึงเกิดเป็นตราบาปในสังคม (Social stigmatization) ต่อต้านบุคคลรักเพศเดียวกันในหลากหลายรูปแบบ เช่น ความลำเอียง การพุดจิมตี ดูถูก เยาะเย้ยถากถาง ล้อเลียน การถูกกีดกัน ความไม่ทัดเทียม การเลือกปฏิบัติในการรับเข้าทำงาน การให้การศึกษา กฎหมาย ความรุนแรง และการทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

ส่วนคำว่า นำเข้ามาสู่ภายในตน (Internalized) พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยา ของสมาคมจิตวิทยาอเมริกัน (American psychological association) ให้ความหมายไว้ว่า กระบวนการที่จิตได้สำนึกซึมซับ (Assimilate) คุณลักษณะ ความเชื่อ ความรู้สึก หรือเจตคติต่างๆ จากบุคคลอื่นๆ หรือสังคมอื่นๆ เข้ามาและพัฒนาขึ้นให้ดำรงอยู่ในตัวบุคคล (Vandenbos, 2007) ในขณะที่ Bornstein และ Lamb (1999) ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการซึมซับ (Absorption) ของความรู้จากบริบท ซึ่งเป็นผลมาจากทางสังคม (Social) มากกว่าทางชีวภาพ (Biological) ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า สำหรับคำว่า “นำเข้ามาสู่ภายใน” จะเน้นในเรื่องของการนำสิ่งต่างๆ ที่อยู่ข้างนอก ซึ่งในที่นี้หมายถึงลักษณะ ค่านิยม เจตคติ และมุมมองต่างๆ ของบุคคลอื่นๆ หรือสังคม เข้ามาอยู่ภายในซึ่งหมายถึงจิตได้สำนึก ของบุคคลนั้นๆเอง

ดังนั้น ความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคม หมายถึง ความรู้สึกเชิงลบที่เกิดขึ้นภายในใจที่บุคคลรักเพศเดียวกันรู้สึกต่อตัวเอง เนื่องจากการอยู่ในสังคมที่มีอคติกับการรักเพศเดียวกันและมองว่าการรักเพศเดียวกันนั้นไม่ปกติเหมือนกับคู่หญิงกับชาย (Kimmel, 2004) ซึ่งความรู้สึกภายในใจนี้เกิดจากการที่บุคคลรักเพศเดียวกันนำภาพลบที่เป็นอคติของสังคมที่มีต่อตัวเขานั้นซึมซับเข้าไปอยู่ในจิตใจของเขาเองโดยที่รู้ตัวและไม่รู้ตัว คิดกับตัวเองตามภาพลบนั้นและมองตนเองในแง่ลบตามมา (Kimmel, 2004; Herek, 2004) การมีความรู้สึกเชิงลบที่ฝังอยู่ในใจนี้เป็นแหล่งกำเนิดของ การไม่ยอมรับตนเอง ปฏิเสธความจริง การไม่เห็นคุณค่าในตนเอง นำไปสู่ภาวะซึมเศร้า ความเครียด ความวิตกกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเอง ความรู้สึกละอายที่เป็นชายรักชายจนถึงการฆ่าตัวตาย (Frost & Meyer, 2009; Ross, Rosser, &

Neumaier, 2008) ขาดความมั่นใจในตนเองถึงเกลียดตนเองอย่างมาก ใช้สารเสพติด มีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยง (Ross, Rosser, & Neumaier, 2008) ซึ่งเจตคติทางลบที่ฝังอยู่ภายในความรู้สึกส่งผลทำให้คุณค่าในตัวเองของบุคคลรักเพศเดียวกันต่ำลงได้ (Kimmel, 2004) อีกทั้งยังส่งผลลบต่อความนึกคิดเกี่ยวกับตัวเอง หรือที่เรียกว่า อัตมโนทัศน์ (self-concept) สุขภาพจิต (mental health) และ สุขภาวะ (well-being) (Frost & Meyer, 2009)

Meyer (1995) และ Meyer และ Dean (1998) ได้อธิบายถึงความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคมว่าเป็นกระบวนการที่ซ่อนอยู่ภายใน นานก่อนที่บุคคลจะตระหนักถึงความเป็นคนรักเพศเดียวกันในตนเอง บุคคลเหล่านี้จะซึมซับความเชื่อ เจตคติต่างๆ ที่ต่อต้านการเป็นคนรักเพศเดียวกันไปก่อนแล้วโดยมันสามารถเกิดขึ้นเองและคงอยู่อย่างนั้น แม้ว่าบุคคลรักเพศเดียวกันผู้นั้นอาจไม่เคยประสบกับการดูหมิ่นจากสังคมโดยตรงเลยก็ตาม และไม่มีแนวโน้มที่จะหายไปอย่างสมบูรณ์ในบุคคลที่รักเพศเดียวกัน ไม่ว่าบุคคลคนนั้นจะเปิดเผยตัวตนแล้วและได้เชื่อมตนเองกับชุมชนได้ดีแค่ไหนแล้วก็ตาม (Frost & Meyer, 2009) เนื่องจากการซึมซับข้อมูลต่างๆ ที่ต่อต้านการเป็นคนรักเพศเดียวกันตั้งแต่วัยเด็ก โดยที่เมื่อวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ตอนต้นจะเป็นช่วงวัยที่ตระหนักถึงความรู้สึกดึงดูดทางเพศกับเพศเดียวกันหรือความโน้มเอียงทางเพศของตน พวกเขาจะเริ่มตั้งคำถามกับตนเองจากข้อมูลที่ตนเองมีได้รับมาก่อนหน้าเกี่ยวกับการเป็นคนรักเพศเดียวกัน และในนิยามกับตัวเองว่าเป็นชายรักชายหรือเกย์ ซึ่งการให้นิยามดังกล่าวก็เกิดขึ้นก่อนที่ชายเหล่านี้จะเปิดเผยวิถีทางเพศของตนเองต่อผู้อื่น อย่างไรก็ตามเมื่อการนิยามตัวเองได้เกิดขึ้น กระบวนการนั้นก็เริ่มทำงาน โดยที่บุคคลเหล่านี้ก็จะเริ่มนำอคติเชิงลบเกี่ยวกับการเป็นคนรักเพศเดียวกันหรือชายรักชายมาสู่ตนเอง ซึ่งความรู้สึกต่อตนเองในเชิงลบ จะรุนแรงที่สุดในช่วงเริ่มต้นของกระบวนการการยอมรับตนเองและเปิดเผยตนเอง (Meyer, 1995)

นอกจากนี้ Herek (2004) ยังเสนอว่าความรู้สึกเชิงลบที่เกิดขึ้นภายในใจที่บุคคลรักเพศเดียวกันรู้สึกต่อตัวเองนั้นเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงไม่สอดคล้อง ความขัดแย้งภายในจิตใจของบุคคลที่เป็นรักเพศเดียวระหว่างสิ่งที่บุคคลมองว่าตัวเองควรจะเป็นผ่านทางกรอบของสังคม (ที่เป็นรักต่างเพศ) และสิ่งที่บุคคลนั้นรับรู้เกี่ยวกับเพศของตนเอง (การเป็นคนรักเพศเดียวกัน) ซึ่งนำไปสู่การไม่ยอมรับตนเอง Rogers (1965) และ ความรู้สึกด้อยค่าจากการรักเพศเดียวกันอันได้แก่ความรู้สึก

ละอาย ความรู้สึกผิด ความโกรธ ความเกลียดชัง และความขยะแขยงต่อความเป็นรักเพศเดียวกันของตน

จากการศึกษา วิจัยของ Frost และ Meyer (2009) ได้นำเสนอว่าบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีเจตคติลบๆที่ฝังอยู่ภายในความรู้สึกนี้ในระดับมากน้อยเพียงใด เกิดจากสองปัจจัย คือ การสนับสนุนทางสังคม คนใกล้ชิดในครอบครัวและการเปิดเผยตนเอง กล่าวคือหากสังคมมีคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมาก พวกเขาจะเปิดเผยตนเองน้อยลงและมีเจตคติลบต่อตนเองมากขึ้น แต่หากมีการสนับสนุนทางสังคมที่ดี พวกเขาจะเปิดเผยตนเองมากขึ้น และจะมีความรู้สึกลบต่อตนเองน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Bridget และ Hodgson (2007) และ Mohr และ Fassinger (2003) ระบุว่ากระบวนการเปิดเผยตนเองของบุคคลรักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการยอมรับตนเองที่นำไปสู่พัฒนาการของภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบในทางลบต่างๆ และพัฒนาการทางสังคมและยังช่วยให้บุคคลสามารถเข้าถึงการสนับสนุนทางสังคมได้อีกด้วยอย่างไรก็ตาม บุคคลอายุน้อยที่เป็นรักเพศเดียวกันจะเกิดความรู้สึกละอายต่อเอกลักษณ์ทางเพศของตนเอง และหวาดกลัวที่จะต้องยอมรับสิ่งที่ตัวเองเป็น เนื่องจากไม่อยากจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลทางลบต่างๆ เกี่ยวกับการเป็นรักเพศเดียวกันที่ได้รับมาจากครอบครัว วัฒนธรรม ตลอดจนปัจจัยต่างๆ ทางบริบทของสังคม

เมื่อบุคคลที่รักเพศเดียวกันมีความรู้สึกทางลบต่อการเป็นรักเพศเดียวกันของตน จากการรับเจตคติทางวัฒนธรรมของสังคมในทางลบ ทำให้บุคคลต้องการที่จะหลีกเลี่ยงการแสดงออกถึงเพศที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม และเมื่อบุคคลเหล่านี้มีชีวิตที่เป็นเพศเดียวกันก็จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่สอดคล้องภายในตนระหว่างความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกันและความขัดแย้งที่ตนเองรู้สึกกว่าตนเองไม่อยากจะเป็นคนรักเพศเดียว ซึ่งนำไปสู่การไม่ยอมรับตัวเอง ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกทางลบต่อพัฒนาการทางอารมณ์ของบุคคลนั้นๆ (Dreyer, 2007) ซึ่งความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองนั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในชีวิตรักและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ เพราะ ตราบาปและอคติในสังคม ทำให้พวกเขาไม่สามารถสนิทสนมใกล้ชิดและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์ที่ยาวนานได้ (Meyer & Dean, 1998) ความรู้สึกลบต่อตนเองอาจจะทำให้พวกเขาหลีกเลี่ยงที่จะมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งและยาวนาน

การมีคูก็เท่ากับยังเป็นการตอกย้ำว่า เขาเป็นชายรักชาย ซึ่งจะไปกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกในเชิงลบ ต่อตนเองมากขึ้นไปอีก ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้ง ความไม่เข้าใจ ความไม่มั่นใจ และการไม่ มุ่งไปในจุดหมายร่วมกันกับคู่ของตน (Mohr & Fassinger, 2006) โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ สนับสนุนจากหลายแหล่งยืนยันตรงกันว่า (Mayer, 1995; Mayer & Dean, 1998; Frost & Meyer, 2009) ทั้งสองตัวแปรสัมพันธ์กันในทางลบ กล่าวคือ ถ้าความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองลดลง คุณภาพความสัมพันธ์จะสูงขึ้น แต่หากความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองเพิ่มขึ้น คุณภาพ ความสัมพันธ์จะลดลง ซึ่งสอดคล้องกับงานของ (Mohr & Fassinger 2003) นอกจากนี้ Frost และ Meyer (2009) พบว่า ความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองทำให้เกิดความเศร้าหมองหดหู่ ซึ่งบ่อนทำลาย ความสัมพันธ์คูรักในกลุ่มของผู้ที่รักเพศเดียวกัน

จากงานวิจัยของ Perez (2005) ได้อธิบายการแสดงออกถึงปรากฏการณ์ของความรู้สึก ในเชิงลบที่เกิดขึ้นภายในใจที่บุคคลรักเพศเดียวกันรู้สึกต่อตัวเอง ในบางครั้งนั้น บุคคลรักเพศ เดียวกันเลือกที่จะกดขี่ ข่มเหง บุคคลรักเพศเดียวกันคนอื่น ๆ อีกด้วย ทั้งที่ตนเองนั้นรู้ตัวและไม่รู้ตัว ผลกระทบและที่มาของความรู้สึกความรู้สึกเชิงลบนี้ Perez (2005) ได้อธิบายผ่านทางเรื่องของการ กดขี่ข่มเหงที่เกิดขึ้นภายในสังคมของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน (Internalized oppression) โดยสิ่งที่ เกิดขึ้นคือสมาชิกในสังคมเหล่านี้ได้ซึมซับข้อความและความเชื่อในทางลบต่างๆ เกี่ยวกับการเป็น บุคคลรักเพศเดียวกัน และก็ยอมรับว่าตนเองด้อยกว่าบุคคลที่เป็นรักต่างเพศ และทำให้บุคคลใน กลุ่มเหล่านี้หลายครั้ง ซึ่งความเชื่อที่ฝังลึกเหล่านี้ก่อให้เกิดพฤติกรรมและมุมมองต่างๆ ในแง่ลบต่อ ตนเองตามมาเช่น การไม่ยอมรับและเปิดเผยวิถีทางเพศของตนเพราะต้องการการเป็นที่ยอมรับไม่ อยากรู้อย่างแปลกแยก ปฏิเสธและต่อต้านความเป็นชายรักชายของตนเอง ไม่สามารถสร้าง ความสัมพันธ์กับบุคคลรักต่างเพศได้ (Mohr, 1999) และพฤติกรรมที่เป็นโทษต่อตนเองเช่น การ ดื่มแอลกอฮอล์ และใช้สารเสพติดต่างๆ ซึ่งเมื่อบุคคลในกลุ่มชายรักชายถูกกดขี่ ข่มเหงจากสังคม บ่อยๆ ก็จะทำให้เกิดความกลัวขึ้นมา จนทำให้ในหลายๆ ครั้งอาจเกิดผลเสียตามมาอย่าง สมเหตุสมผลได้

จากข้อมูลที่ได้นำเสนอมาจะเห็นว่า ความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองที่เกิดมาจากอคติและ ตราบาปจากมุมมองของสังคมนั้น หยั่งรากลึกกลงภายในใจของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ก่อให้เกิด

ผลกระทบมากมายในชีวิต ส่งผลร้ายที่กินวงกว้างทั้งต่อตนเองและสัมพันธภาพกับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับตนเอง การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง คุณภาพของความสัมพันธ์ การให้ความไว้วางใจสนิทสนมกับผู้อื่น สภาพจิตใจของบุคคลรักเพศเดียวกันเหล่านี้ จึงอยู่บนพื้นฐานของสังคมที่มีมุมมองในแบบรักต่างเพศ และยึดมุมมองนี้เป็นหลักของสังคมและบุคคล ซึ่งเป็นสังคมที่แบ่งแยกบทบาทความเป็นชายและหญิงของบุคคลในสังคมอย่างชัดเจน (sex-dichotomous social) ซึ่งเมื่อเป็นเช่นนี้บุคคลในสังคมก็จะตีตราบุคคลที่ผิดแปลกไปจากบรรทัดฐานดังกล่าว ด้วยการตีตราและเน้นย้ำ “ความผิดปกติ” ของการรักเพศเดียวกันจนเกินจริงที่ยังคงอยู่และไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งนี้ถึงแม้ชายรักชายจะประสบความสำเร็จในการเปิดเผยตัวตนและเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนที่เขาคุ้นเคยแล้วก็อาจจะมีได้ทำให้ความรู้สึกที่เป็นตราบาปภายในใจต่อตนเองนั้นหายหมดไปจากใจ แต่กาลเวลาที่ผ่านไป การยอมรับตัวเองอย่าง กอปรกับปัจจัยต่างๆ จะช่วยให้ความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองเหล่านี้จางลงไป (Meyer, 1995)

2.4 การยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย

การที่บุคคลหนึ่งรับรู้และตระหนักถึงความเป็นชายรักชาย หรือเรียกว่า “เกย์” นั้นภาวะขั้นต่อมาที่บุคคลผู้นั้นพึงประสงค์คือ ขั้นตอนของการยอมรับตนเอง (Self-acceptance) และการเปิดเผยตนเอง (Coming out หรือ outness) ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในบริบทของความเป็นชายรักชาย ซึ่งถูกเชื่อว่าจะมีความเกี่ยวข้องกัน แต่ก็มีความเป็นอิสระต่อกัน (Fassinger & Miller, 1996) ในการตัดสินใจที่จะนิยามความรู้สึกทางเพศของบุคคลในลักษณะนิยามแบบรักเพศเดียวกันเป็นรูปแบบของการถูกตั้งคู้ด้วยแรงกระตุ้นรักเพศเดียวกันอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน (พวงผกา มหาวิรัชชาติกุล, 2545) และการนิยามตนเอง(Self-definition) แบบรักเพศเดียวกันของบุคคล มักจะเกี่ยวพันกับการเข้าสู่วัฒนธรรมย่อยของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual subculture) ซึ่งจะสนับสนุนการให้คำนิยามใหม่แก่ความเป็นรักเพศเดียวกันในทางบวก โดยเชื่อว่าการรักเพศเดียวกันเป็นทางเลือกหนึ่งของชีวิต ซึ่งจะขัดต่อความเชื่อหรือค่านิยมส่วนใหญ่ของสังคมแบบรักต่างเพศ ซึ่งส่งผลทำให้กระบวนการในการยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเองนั้นหยุดชะงักหรือช้าลงไป โดยที่กลุ่มคนรักเพศเดียวกันจะรู้สึกไม่มั่นใจ กลัวการถูกปฏิเสธ ไม่เป็นที่ยอมรับ

การยอมรับตนเอง (Self-acceptance) ของชายรักชายนั้นเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างซับซ้อนและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการเปลี่ยนแปลงเอกลักษณ์แบบรักต่างเพศมาสู่เอกลักษณ์แบบรักเพศเดียวกัน สำหรับชายรักชายบางคนนั้นการยอมรับตนเองอาจจะเริ่มและจบลงตรงขั้นตอนนี้ โดยการรับรู้ที่ตนเองว่ามีรสนิยมแบบรักเพศเดียวกันแล้วเก็บรักษาเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ อย่างไรก็ตามทฤษฎีของ Cass ในเรื่อง Gay Identity Formation (Cass, 1987) ชายรักชายส่วนใหญ่จะผ่านมาสู่ขั้นตอนของการยอมรับตนเองกับบุคคลอื่นๆ ว่าเป็นรักเพศเดียวกัน ตลอดจนการยอมรับตนเองต่อสังคมของชายรักชาย ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ตนเองและทำให้เอกลักษณ์แบบรักเพศเดียวกันที่ตนรู้สึกลดความรุนแรงจากการถูกประทับตราว่าเป็น ผู้เบี่ยงเบนทางเพศ จากสังคมรักต่างเพศ บุคคลเรียนรู้ที่จะรู้จักสังคมรักเพศเดียวกันและเมื่อเกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับตนเองก็จะก้าวสู่การยอมรับตนเองต่อไป (ประภาพรรณ วงศ์โรจน์. 2532)

ในบริบทของกลุ่มคนที่รักเพศเดียวกันนั้น การยอมรับตนเอง อีกนัยหนึ่งนั้นจะมีความรู้ลึกของการเปิดเผยตนเองอยู่ด้วย ซึ่ง Gagnon และ Simon (1967) ได้กล่าวถึงการยอมรับตนเองว่า

“เป็นจุดหนึ่งของเวลาเมื่อปัจเจกบุคคลรับรู้โดยอัตลักษณ์ของตนเองถึงเอกลักษณ์ความเป็นรักเพศเดียวกันของตนและเป็นการแสดงออกครั้งแรกของสังคมของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน” ซึ่งการยอมรับตนเองนั้นเป็นกระบวนการเริ่มแรกในการระบุตนเองว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกันและยังหมายถึงกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลนั้นกับสังคมภายนอกอีกด้วย” (Cronin, 1974: 268)

Plummer (1981) ได้กล่าวถึงการยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเองว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน และการยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเองของชายรักชาย โดยทั่วไปนั้น จะเกี่ยวเนื่องกันแต่ไม่จำเป็นต้องผ่านครบทุกขั้นตอน ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขบริบทของแต่ละปัจเจกบุคคล ดังต่อไปนี้

1. การยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเองต่อตนเอง คือ เริ่มมองตนเองว่า รับรู้ที่ตนเองรักเพศเดียวกัน (ชายรักชาย)
2. การยอมรับตนเองและการเปิดเผยตนเองต่อสังคมของ "ชายรักชาย" กล่าวคือ การเริ่มพบปะสังสรรค์กับชายรักชายคนอื่นๆ

3. การยอมรับตนเองต่อสังคมของรักต่างเพศ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ เริ่มที่จะเปิดเผยความเป็น "ชายรักชาย" ของตนเองต่อบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ "ชายรักชาย"

บงกชมาศ เอกเยี่ยม (2532) ได้เสนอถึงเงื่อนไขหลัก ของกระบวนการยอมรับอัตลักษณ์ แบบชายรักชายและกระบวนการเปิดเผยตัวเองนั้นมีส่วนสัมพันธ์กับโลกของเกย์ใน 3 ประการคือ

1) สังคมเกย์และบุคคลสำคัญ โลกของเกย์นั้นจะเปิดโอกาสให้ชายรักชายหรือเกย์ได้เข้ามา สัมผัสกับชายรักชายคนอื่นๆ ในสังคมเกย์ ซึ่ง เขาเหล่านั้นจะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ ชายรักชายคนอื่นๆ ซึ่งในบรรดาชาวเกย์เหล่านี้ ผู้ที่รักเพศเดียวกันอาจจะได้พบบุคคลสำคัญที่เขา ยกย่องชื่นชมได้บ่งบอกถึงความเป็นเกย์ของตัวเอง ดังนั้นความเป็นคนรักเพศเดียวกันจึงไม่ใช่สิ่งที่ จะต้องปฏิเสธหรือปกปิดเก็บไว้กับตัวเองอีกต่อไป

2) การทดสอบตัวเอง ในกรณีของชายรักชายที่ไม่แน่ใจในแนวโน้มเรื่องความโน้มเอียงทาง เพศของตนเอง ซึ่งอยู่ในช่วงกระบวนการของการค้นหาตัวเองและความต้องการที่แท้จริงของ ตนเอง อาจจะเลือกทำการทดสอบตนเองเกิดขึ้นในในช่วงระยะเวลา นี้ โดยการลองสร้าง ความสัมพันธ์ทางเพศ หรือแม้แต่การแสวงหารูปแบบในการดำเนินชีวิต หากเขาพบว่าวิถีชีวิตแบบ รักเพศเดียวกันที่ตัวเขาได้ทดลองในโลกของเกย์แล้วสามารถตอบสนองสร้าง ความพึงพอใจได้ มากกว่าความเป็นรักต่างเพศ และรักสองเพศแล้ว ก็จะค่อยๆ นำตัวเองไปสู่การยอมรับและเปิดเผย ตัวเองยอมเกิดขึ้นได้

3) การเชื่อมโยงพฤติกรรมกับค่านิยมของชายรักชายหรือเกย์ ในลักษณะนี้ผู้ที่รักเพศ เดียวกัน จะรับรู้ถึงพฤติกรรมของตนในเรื่องความโน้มเอียงทางเพศและเพศสัมพันธ์ต่อเพศ เดียวกันของเขานั้นได้ถูกสังคมส่วนใหญ่ของรักต่างเพศกำหนดเอาไว้แล้วว่าเป็นพฤติกรรมที่เข้าข่าย ของพวกเกย์หรือกลุ่มของคนรักเพศเดียวกัน ดังนั้นเขาจึงค่อยๆ เริ่มที่จะยอมรับและนิยามตัวเอง ตามค่านิยมของสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งของค่านิยมนั้นบุคคลจะได้รับรู้ เรียนรู้และเข้าใจถึงนิยามนั้น มากขึ้นจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์กับสังคมของเกย์

การเปิดเผยตนเอง (Coming out) ในช่วงเริ่มแรกของการใช้คำนี้ Monteflores และ Schultz (1978) ได้ให้นิยามและอธิบายเหตุการณ์สำคัญในกระบวนการนี้ไว้อย่างละเอียดว่าเป็น กระบวนการในพัฒนาการของชายรักชายซึ่งตระหนักถึงความโน้มเอียงทางเพศของตนเองและ

เลือกที่จะรวมความโน้มเอียงทางเพศนี้เข้าสู่ชีวิตส่วนตัว และสังคมของตน ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญในกระบวนการนี้ได้แก่ การตระหนักถึงความดึงดูดทางเพศต่อเพศเดียวกันของตนเอง ประสบการณ์ทางเพศกับบุคคลเพศเดียวกันครั้งแรก การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรักเพศเดียวกัน การนิยามตนเองเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ชายรักชาย หรือเกย์ การเปิดเผยตนเองต่อ (สังคมรักต่างเพศ) เพื่อน ครอบครัว เพื่อนร่วมงานและสาธารณชน

ต่อมาในช่วงหลังนั้นจะเน้นไปที่ส่วนของการเปิดเผยวิถีทางเพศของตนเองต่อผู้อื่น ในบริบทของสังคมรอบข้างมากกว่า ซึ่ง Bohan (1996) ได้ให้นิยามที่สอดคล้องกันว่าการเปิดเผยตนเองเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่บุคคลเปิดเผยตนเองได้ในระดับที่ต่างๆ กัน เช่นเปิดเผยกับตนเองกับเพื่อน กับครอบครัว กับผู้ปกครอง หรือกับทุกๆ คน ส่วนในมุมมอง Mosher (2001) หมายถึงการสื่อสารต่อสาธารณะถึงวิถีทางเพศของตนเอง ส่วน Hillier (2002) ได้แสดงทัศนะว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลประกาศเอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) ของตนเองว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ชายรักชาย หญิงรักเพศเดียวกัน หรือรักสองเพศต่อผู้ปกครองซึ่งเข้าใจว่าลูกของตนเป็นรักต่างเพศ Clarke และคณะ (2010) ได้อธิบายว่า ในกลุ่มของ LGBT ในวัยรุ่นนั้นการเปิดเผยตนเองต่อครอบครัวและเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับตัวตนในฐานะที่ไม่ใช่กลุ่มรักข้ามเพศ (Heterosexual) นั้นเป็นประสบการณ์ที่สำคัญในการพัฒนาอัตลักษณ์ เนื่องจากการเพิ่มระดับการผูกมัดกับ อัตลักษณ์ทางเพศแบบคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งกระบวนการนี้จะเต็มไปด้วยความกดดันและความเครียดอย่างมาก ซึ่ง Savin-Williams และ Ream (2003) ได้ทำการศึกษาการตัดสินใจในการเปิดเผยการรักเพศเดียวกันต่อผู้ปกครอง โดยที่กลุ่มวัยรุ่น LGBT นั้นจะเลือกที่จะเปิดเผยหรือไม่นั้นจะพิจารณาถึงบุคคลที่จะเปิดเผยและการเปิดเผยนั้นจะทำอย่างไร ซึ่งมันเป็นทางเลือกที่บุคคลรักเพศเดียวกันต้องชั่งน้ำหนักและพิจารณา ระหว่างผลเสียในการปิดตัวเองต่อไป กับประโยชน์ที่ได้รับถ้าเปิดเผยความสัมพันธ์ของเขาออกมา เนื่องจากการเปิดเผยความโน้มเอียงทางเพศอาจส่งผลในแง่ของการถูกวิจารณ์อย่างรุนแรง การถูกปฏิเสธและการถูกทำร้ายร่างกาย ไม่ว่าจะมาจากครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมชั้น หรือคนแปลกหน้า (Fassinger, 1991; Garnets & Kimmel, 1993; Herek, Gillis, Cogan, & Glunt, 1997) โดยเฉพาะความรุนแรงที่เกิดขึ้นในโลกมุสลิม ตัวอย่างของข้อค้นพบขั้นต้นจาก Safra Project ซึ่งเป็นโครงการเกี่ยวกับการ

ให้ความช่วยเหลือจัดการเกี่ยวกับประเด็นทางด้านจิตทางสังคมและสถานะการย้ายถิ่นฐานของเลสเบียน ไบเซ็กชวล และผู้หญิงข้ามเพศที่นับถือศาสนาอิสลาม หรือ อยู่ในสังคมวัฒนธรรมของมุสลิม (Muslim LBT women) แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงมุสลิมในกลุ่มของ LBT ที่ “เปิดเผยตนเอง” หรือ “ถูกเปิดเผย” ได้รับความทุกข์ทรมานจากครอบครัวและเพื่อน เช่น การถูกปฏิเสธอย่างไม่ดี ถูกบังคับคลุมถุงชนให้แต่งงาน หรือแม้กระทั่งการถูกทารุณด้วยความรุนแรง หรือกระทั่งต้องหลบหนีออกนอกประเทศ

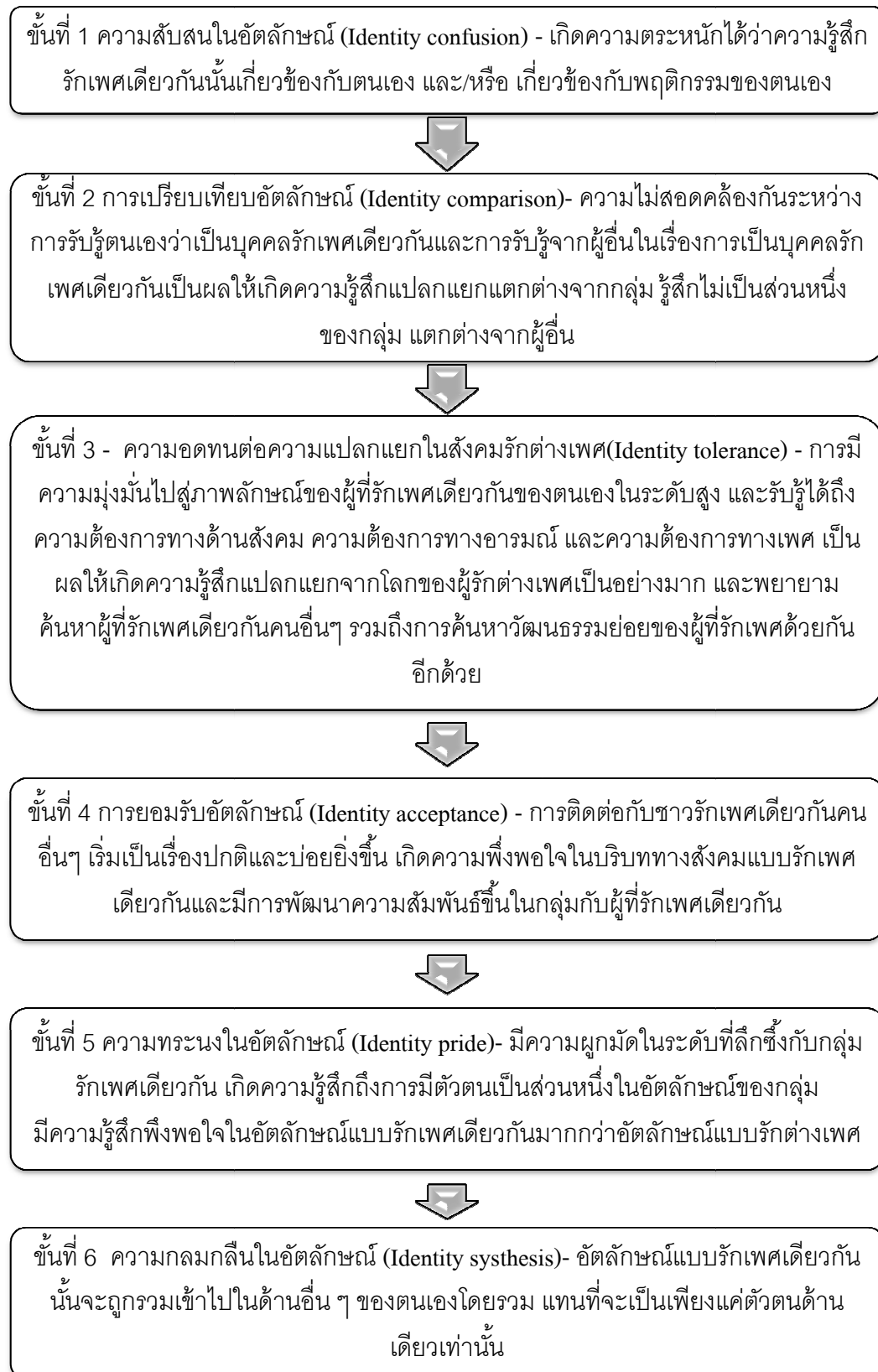
ตลอดจนในกระบวนการนี้ยังแสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ที่ทำนายต่างๆ (เช่นการที่บุคคลจะหาข้อมูลเกี่ยวกับความนิยมเอียงทางเพศ การเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม LGBT ครั้งแรก แนะนำคูรักให้กับคนในครอบครัว) เช่นเดียวกับสถานการณ์ขัดแย้งต่างๆ (เช่นความขัดแย้งกับคูรัก หรือพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องเปิดเผยความนิยมเอียงทางเพศต่อสาธารณะ) เนื่องจากกระบวนการเปิดเผยตนเองเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่มีการสันนิษฐานว่าเป็นการกระตุ้นระบบความผูกพันพื้นฐาน ดังนั้นความสามารถของบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการรับมือกับอคติต่อต้านเกย์ที่แสดงออกอย่างเด่นชัดและความรู้สึกทางลบของการรักเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นภายในตนเองจากอคติของสังคม (เช่นการใช้การต่อต้านความเป็นเกย์กับตนเอง) ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องอย่างมากกับระดับของความมั่นคงในความผูกพัน (Mohr, 1999) ในแง่นี้ระบบความผูกพันอาจจะทำหน้าที่ในการควบคุมการส่งผลกระทบและประสบการณ์การแสวงหาการสนับสนุนของบุคคลที่กำลังเผชิญการคุกคามในแง่ของกระบวนการการสร้างเอกลักษณ์ ตัวอย่างเช่นกลุ่มบุคคล LGBT ที่มีความผูกพันที่ไม่มั่นคงอาจหลีกเลี่ยงการสำรวจเข้าไปสู่ในโลกของเกย์ (Gay world) หรือเข้าสู่วัฒนธรรมย่อย (Sub cultural) (Troiden, 1979; บงกชมาศ เอกเยี่ยม, 2532) ซึ่งเป็นความท้าทายของการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศซึ่งนำไปสู่การยอมรับตนเองที่เพิ่มมากขึ้น (เช่นการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน LGBT การเปิดเผยความนิยมเอียงทางเพศของพวกเขาให้กับเพื่อนเพศที่มีรสนิยมรักต่างเพศ) เพื่อลดโอกาสที่พวกเขาจะต้องพึ่งพารูปแบบความผูกพันที่ไม่ตอบสนองหรือไม่น่าเชื่อถือ ซึ่งสิ่งนี้อาจก็ดักันบุคคลดังกล่าวออกจากประสบการณ์ที่ช่วยในการบรรเทาผลกระทบของสังคมในเชิงลบเกี่ยวกับการเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการหล่อหลอมเอกลักษณ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกันทางบวก ซึ่งนำไปสู่การยอมรับตนเอง (Hershberger & D' Augelli, 1995; Mohr &

Fassinger, 2003) ซึ่งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของ Frost และ Meyer (2009) และได้นำเสนอไว้ว่าการเปิดเผยตัวตนนั้น ส่งผลโดยอ้อมต่อความรู้สึกที่เป็นตราบาภายในใจต่อตนเอง หมายความว่า ถ้าบุคคลเปิดเผยตัวตนน้อย บุคคลนั้นจะมีความรู้สึกที่เป็นตราบาภายในใจต่อตนเองอันเนื่องมาจากอคติทางสังคมมาก เกิดความรู้สึกเศร้าและหดหู่มาก ซึ่งส่งผลให้ความสัมพันธ์ชีวิตคู่แย่ลง แต่ถ้าบุคคลนั้นเปิดเผยตัวตนมากขึ้น ความรู้สึกที่เป็นตราบาภายในใจต่อตนเองอันเนื่องมาจากอคติทางสังคมจะลดน้อยลง และความเศร้าหดหู่ก็จะน้อยลงตามไปด้วย ยังผลให้คุณภาพความสัมพันธ์ชีวิตคู่จะดีขึ้น (Meyer & Dean, 1998)

จะเห็นว่า การเปิดเผยตัวตนของกลุ่มรักเพศเดียวกันนั้น จะช่วยลดความรู้สึกที่เป็นตราบาภายในใจลงได้ไม่มากนักย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยเช่น การสนับสนุนทางครอบครัว สังคม การสนับสนุนทางสังคมที่เพียงพอจึงมีบทบาทที่สำคัญ ในอันที่ชายรักชายจะตัดสินใจที่จะเปิดเผยตัวตน หากชายรักชายนั้นประสบความสำเร็จในการเปิดเผยตัวตน จะช่วยลดความเครียดและเพิ่มสุขภาวะทางจิตที่ดี ซึ่งนำไปสู่การยอมรับตนเองอย่างแท้จริง

2.5 โมเดลของการพัฒนาอัตลักษณ์แห่งตนของชายรักชาย

นักวิจัยต่างๆ ได้นำเสนอทฤษฎีเพื่ออธิบายถึงกระบวนการลำดับขั้นตอนการพัฒนาของบุคคลรักเพศเดียวกัน ไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งโมเดลของการพัฒนาอัตลักษณ์แห่งตนของบุคคลรักเพศเดียวกัน (Model of Homosexual Identity Development) ของ Cass (1979) ซึ่งเป็นโมเดลที่ถูกต้องมากที่สุด (Clarke et al., 2010) มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 3 โมเดลของการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศของผู้ที่รักเพศเดียวกัน (Cass, 1979)

Cass เสนอว่ากลุ่มชายรักชายและกลุ่มหญิงรักเพศเดียวกันนั้นจะเปลี่ยนแปลงจากสถานะก่อนคือรักต่างเพศไปสู่สถานะรักเพศเดียวกัน โดยการค่อยๆ ประนีประนอม ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในเกี่ยวกับการมีอัตลักษณ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นขั้นตอนการเคลื่อนผ่าน 6 ขั้นของการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการแบบพลวัต ประกอบไปด้วย อัตลักษณ์ของตนเอง พฤติกรรมเป้าหมาย และการรับรู้ของผู้อื่นที่จะเคลื่อนนำพาบุคคลหนึ่งจากขั้นแรกของอัตลักษณ์แบบรักเพศเดียวกันไปสู่ขั้นต่อไป อย่างโมเดลจะเห็นได้ว่า สามขั้นแรกนั้นจะเป็นสถานะที่เกี่ยวข้องกับคำถามที่ว่า “ฉันเป็นใคร” ในขณะที่สามขั้นต่อมาจะเกี่ยวข้องกับสถานะของคำถามที่เกี่ยวข้องกับ “ฉันเป็นส่วนหนึ่งของที่ใด สังคมใด”

ขั้นที่ 1: ความสับสน (Confusion) ในแต่บุคคลที่ประสบกับภาวะการรับรู้เกี่ยวกับตนเองที่ยังไม่ได้ชัดเจนในเรื่องเพศ หรือบางครั้งอาจจะเป็นการทักท้วงด้วยความเข้าใจว่าตนเองนั้นมีอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบต่างเพศ รวมไปถึงในแง่ของบุคลิกภาพ ความปรารถนา และความคิดที่อาจจะเกี่ยวข้องกับการเป็นคนรักเพศเดียวกันตามกรอบค่านิยมของสังคม ซึ่งส่งผลให้เกิดความขัดแย้งขึ้นภายในจิตใจของบุคคลนั้น นอกจากนี้ค่านิยมของสังคมที่คาดหวังให้บุคคลนั้นมีอัตลักษณ์ทางเพศแบบรักต่างเพศจะส่งผลทำให้บุคคลนั้นเกิดความสับสน และความอึดอัดใจ กัดค้นภายในใจมากยิ่งขึ้น และเมื่อบุคคลนั้นเริ่มรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน ตลอดจนความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันในตนเองแล้ว และหากบุคคลนั้นไม่มีการปฏิเสธหรือต่อต้านความรู้สึกภายในของตนก็จะเกิดการยอมรับอัตลักษณ์ใหม่ หากแต่บุคคลนั้นยังมีการปฏิเสธความรู้สึกของตนเองที่ขัดแย้งกับสิ่งที่ตนเองเคยยึดถือไว้ก็จะค่อยๆ นำตนเองไปสู่ขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 : การเปรียบเทียบ (Comparison) บุคคลนั้นจะเริ่มที่จะตระหนักรู้ถึงความแตกต่างของตนเอง ว่าตนเองนั้นอาจจะมีความคิด ความรู้สึกและบุคลิกที่อาจจะไม่สอดคล้องกับค่านิยม ความคาดหวัง หรือการสรุปเหมารวมจากคนในครอบครัว คนในสังคมในเรื่องอัตลักษณ์ทางเพศ เกิดการเปรียบเทียบกับอัตลักษณ์ทางเพศเดิมของตนในอดีตกับอัตลักษณ์ที่ตนเองกำลังรับรู้อยู่ในปัจจุบัน เกิดความรู้สึกแปลกแยก

ขั้นที่ 3 : ความอดทนต่อความแปลกแยกในสังคมรักต่างเพศ (Tolerance) ในระดับนี้จะสะท้อนถึงการตระหนักรู้ที่เข้มแข็งขึ้นของสถานะตนเองในแต่ละบุคคลนั้นๆ ว่าเขา หรือ เธอ

อาจจะมีความโน้มเอียงที่มีอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบเพศเดียวกัน รวมไปถึงความรู้สึกขัดแย้งอย่างรุนแรงภายในที่เกี่ยวกับความรู้ถึงความแตกต่างที่ไม่สอดคล้องของตนเองกับค่านิยมของคนในสังคมทั่วไป ต้องจำทนนยึดอยู่กับอัตลักษณ์แบบรักต่างเพศของตนเอง ในขณะที่เดียวกันบุคคลนั้นก็เริ่มที่แสวงหาทำความเข้าใจตัวตน โดยเริ่มที่จะติดต่อกับผู้รักเพศเดียวกันคนอื่นๆ เพื่อหาพื้นที่ให้ตัวตนใหม่ของตนเองได้มีพื้นที่ได้แสดงตัวตนออกมา เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านก่อนไปสู่ตัวตนใหม่

ขั้นที่ 4 : การยอมรับ (Acceptance) บุคคลนั้นก็เริ่มที่จะรับเอาอัตลักษณ์ตนเองที่ชอบเพศเดียวกันเข้ามาสู่การรับรู้ เริ่มมีความรู้สึกที่ดีและทัศนคติทางบวกต่ออัตลักษณ์ของตนเอง เกิดการยอมรับของตนเอง ซึ่งเขาหรือเธอนั้นอาจจะเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยอัตลักษณ์ความโน้มเอียงทางเพศของตนเองแก่บุคคลอื่นหรือไม่ก็ได้ ภาวะการยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบเพศเดียวกันของตนเองนี้เป็นภาวะที่เกิดขึ้นก่อนและจะนำไปสู่ความสัมพันธ์เชิงคนรักกับเพศเดียวกันที่ดี โดยที่นักทฤษฎีด้านพัฒนาการให้คุณลักษณะว่าเป็น ภาวะขัดขวางระหว่างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับการแยกตนเองออกจากความสัมพันธ์ ออกจากสังคม ต่อมาบุคคลคนนั้นก็เริ่มที่จะก้าวเข้าสู่ภาวะที่เกิดข้อสงสัยนำไปสู่การตั้งคำถามต่อตนเองว่า “ฉันเหมาะสมหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไหน ของส่วนใด”

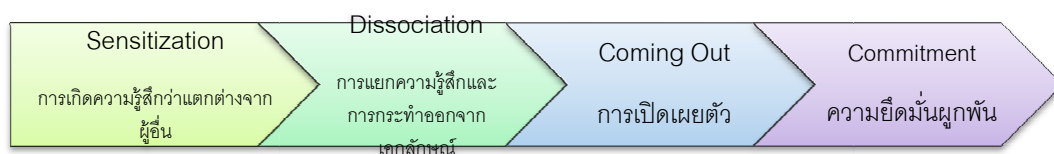
ขั้นที่ 5 : ความตระหนง (Pride) เป็นขั้นที่บุคคลรู้สึกต่อต้านกับการปกปิด ไม่เปิดเผยตนเอง ไม่แสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบเพศเดียวกันออกมาสู่สังคมภายนอก หรือบางทีก็จะแสดงออกถึงภาวะที่ยอมรับความเป็นชายรักชายอย่างเต็มที่ในทุกๆ ด้านและการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบเพศเดียวกันที่อาจมีมากเกินไป มีความภาคภูมิใจในตัวตนอัตลักษณ์ใหม่ของตนเอง มีความต้องการและเริ่มรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

ขั้นที่ 6 : ความกลมกลืน (Synthesis) เป็นขั้นสุดท้ายในการสังเคราะห์อัตลักษณ์ของตนเอง ส่งผลให้เกิดการตกผลึกของอัตลักษณ์ที่มีคุณลักษณะที่ผสมผสานตัวตนเข้ากับอัตลักษณ์ทางเพศแบบชอบเพศเดียวกัน หลอมหลวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและโดยไม่รู้สึกต่อต้าน บุคคลนั้นจะรู้สึกโล่งและเป็นตัวของตัวเองในเรื่องของอัตลักษณ์ทางเพศ กล่าวคือไม่ได้มีความรู้สึกผิดด้วย หรือละลายในความเป็นคนรักเพศเดียวกันของตน และไม่ได้มีความอยากที่จะประกาศให้

ผู้อื่นได้รับรู้ หากแต่สามารถที่จะใช้ชีวิตได้กลมกลืนกับคนในสังคมที่ตนเองอยู่ไม่ต่างกับบุคคลที่รักเพศเดียวกันหรือรักต่างเพศ

นอกจากนี้ยังมีโมเดลอื่นที่ถูกนำเสนอ ดังที่ Troiden (1979) ได้นำเสนอถึงโมเดลการเกิดอัตลักษณ์ทางเพศของเกย์ (A model of gay identity Acquisition) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ

1. การเกิดความรู้สึกว่าตนแตกต่างจากผู้อื่น (Sensitization)
2. การแยกความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์ (Dissociation)
3. การเปิดเผยตัว (Coming out)
4. การยึดมั่นผูกพัน (Commitment)

ภาพที่ 4 โมเดลอัตลักษณ์ทางเพศของเกย์ (Troiden, 1979; บงกชมาศ เอกเยี่ยม, 2532)

ขั้นตอนที่ 1 การเกิดความรู้สึกว่าตนแตกต่างจากผู้อื่น (Sensitization) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ผู้ชายจะได้รับรู้ถึงความรู้สึก ที่เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นภายในตนเองและตนเองนั้นก็กำลังประสบอยู่ ซึ่งต่อมาในภายหลังประสบการณ์เหล่านี้จะเป็นข้อมูลสำคัญในการสนับสนุน การแปลความหมายให้แก่ความรู้สึกของตนเองว่าเขาคือบุคคลรักเพศเดียวกัน เช่น ในขณะที่เพื่อน ๆ เพศชายด้วยกันมีความเพลิดเพลินอยู่กับการเล่นกีฬาในหมู่เด็กผู้ชาย แต่เขาอาจจะพอใจในการเล่นกับเด็กผู้หญิง หรือประสบการณ์ความรู้สึกอบอุ่น และตื่นเต้นเมื่ออยู่กับผู้ชายอื่น ๆ ที่อายุมากกว่าแต่ขาดความสนใจที่จะเล่นสนุกกับเด็กชายวัยเดียวกัน การตระหนักรู้ว่าตนเองถูกดึงดูดสนใจในรูปร่างของเพศชาย หรืออาจจะถึงขั้นประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันเป็นต้น แต่ทั้งนี้ถึงแม้ว่าผู้ชายบางคนได้รับประสบการณ์ทางเพศแต่เขาอาจจะไม่พัฒนา เอกลักษณ์แบบรักเพศเดียวกันก็เป็นได้ ซึ่งปรากฏการณ์เหล่านี้ส่วนใหญ่แล้วจะไม่ได้เกิดขึ้นกับเด็กชายอื่น ๆ ดังนั้น

เขาจะเกิดความรู้สึกแปลกแยก (alienation) จากกลุ่มเพื่อนและเริ่มที่จะตระหนักถึงแนวโน้มนำทางเพศของตนเองได้บ้าง แต่อาจจะยังไม่ชัดเจนมากนัก

ขั้นที่ 2 การแยกแยะความรู้สึกและการกระทำออกจากเอกลักษณ์ (Dissociation)

ขั้นตอนนี้ บุคคลต้องการที่จะแยกความรู้สึก และ/หรือการกระทำแบบรักเพศเดียวกันออกจากเอกลักษณ์ของเขา นั่นคือ เป็นการแยกแยะระหว่างแนวโน้มทางเพศกับเอกลักษณ์ ความสงสัยว่าตนเอง “อาจจะ” เป็นผู้รักเพศเดียวกันจะเริ่มต้นที่ขั้นตอนนี้ และจำได้ว่าในช่วงหนึ่งของชีวิต เขาได้ผ่านระยะของการคิดว่าเขา “อาจจะ” เป็นเกย์ โดยไม่สามารถที่จะระบุถึงความเป็นผู้รักเพศเดียวกันให้กับตนเองอย่างแน่นอนได้

ขั้นที่ 3 การเปิดเผยตัว (Coming out) เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดกับโลกของ

ชายรักชาย (Gay world) การนิยามให้กับตนเอง (Self-definition) แบบรักเพศเดียวกันเกิดขึ้นในขั้นตอนนี้ ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่วัฒนธรรมย่อยของสังคมรักเพศเดียวกัน (Homosexual subculture) ซึ่งจะสนับสนุนการให้คำนิยามความเป็นชายรักชายในทางบวก และเข้าใจว่าการรักเพศเดียวกันเป็นทางเลือกหนึ่งของชีวิต

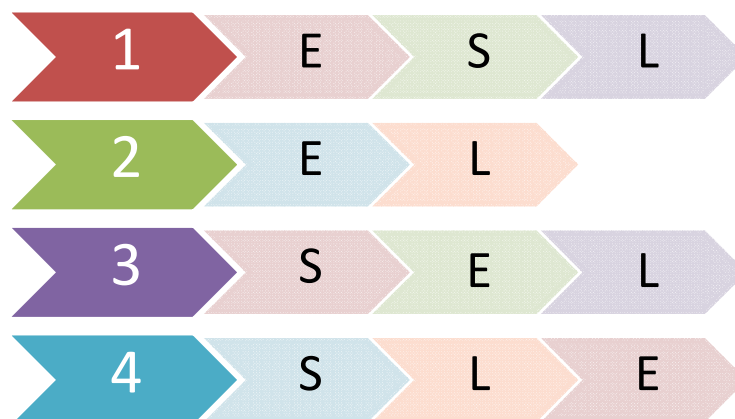
สำหรับชายรักชายบางคน การเปิดเผยตัวเองเป็นกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างซับซ้อน สำหรับชายรักชายบางคนการเปิดเผยต่อตนเองอาจจะเริ่มและจบลงตรงขั้นตอนนี้ นั่นคือรับรู้ว่าตนเองเป็นชายรักชายแล้วเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับกับตัวเอง ด้วยสาเหตุทางปัจจัยทางสังคมต่างๆ ที่ตนเองดำรงอยู่

ขั้นที่ 4 ความยึดมั่นผูกพัน (Commitment) หมายถึง การหลอมเอกลักษณ์ทางเพศและ

อารมณ์แบบชายรักชายให้กับตนเองโดยเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีความหมายที่สำคัญที่สุดและมีความสมบูรณ์ในตัวของมันเอง ในขั้นตอนนี้จะเกิดขึ้นเมื่อ บุคคลยอมรับความเป็นคนรักเพศเดียวกันว่าเป็นวิถีชีวิต (a way of life)

จากการศึกษาของ Weinberg (1986) ในมุมมองของจิตวิทยาสังคมที่ได้ทำการศึกษาผู้รักเพศเดียวกันโดยแยกแยะระหว่างกิจกรรมทางเพศของบุคคลรักเพศเดียวกันที่เป็นการกระทำ ความสงสัยในความเป็นผู้รักเพศเดียวกันของตนเอง (Suspicious) และการประทับตราตนเองว่า

เป็นผู้รักเพศเดียวกัน หรือการเกิดเอกลักษณ์แบบผู้รักเพศเดียวกัน และได้พบแบบแผนการเข้าสู่
การนิยามตนเองว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกัน 4 รูปแบบคือ

ภาพที่ 5 แบบแผนของการประทับตราตนเองคือผู้รักเพศเดียวกัน (Weinberg, 1978, ปุ
รินทร์ นาคสิงห์. 2547)

โดยที่ E = Engaged in activity (การเกี่ยวพันในกิจกรรมของผู้ที่รักเพศเดียวกัน)

S = Suspected himself to be homosexual (การสงสัยว่าตนเองเป็นผู้รักเพศเดียวกัน)

L = Labeled self as homosexual (การระบุตนเองว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกัน)

รูปแบบที่ 1 กระบวนการที่บุคคลเข้าสู่กิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน (E) ด้วยเหตุผล
ต่างๆ ที่แตกต่างกัน เช่นอยากทดลองเพื่อความสนุกสนาน สถานการณ์บังคับ หรือ แค่เพียง
แลกเปลี่ยนกับเงิน ต่อมาจากการเรียนรู้ถึงนิยามใหม่จากบริบททางสังคม ทำให้เขาเริ่มสงสัย
ตนเองว่าพฤติกรรมที่ผ่านมานั้นจัดได้ว่าเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันหรือไม่ (S) และในที่สุดก็เริ่มมอง
ตนเอง และให้คำนิยามแก่ตนเองว่าเป็นผู้รักเพศเดียวกันโดยสมบูรณ์ (L)

รูปแบบที่ 2 กระบวนการที่บุคคลเมื่อเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกันแล้ว
(E) ก็สรุปตนเองได้โดยไม่ต้องสงสัยว่าตนเองเป็นผู้ชอบเพศเดียวกัน (L) ซึ่งในรูปแบบนี้การที่
บุคคลนั้นสามารถที่จะนิยามตนเองได้เลยนั้น เกิดขึ้นได้ในหลายปัจจัยเช่น รับรู้ข้อมูลจากหนังสือ
หรือคำบอกกล่าวที่เป็นตราประทับจากสังคม ซึ่งได้ให้ความหมายแก่พฤติกรรมของความเป็นผู้รัก

เพศเดียวกันไว้ เป็นปัจจัยเอื้อให้บุคคลได้เรียนรู้ถึงความหมาย ความเข้าใจ และรับความหมายนั้น มาไว้กับตน

รูปแบบที่ 3 กระบวนการที่บุคคลเริ่มต้นด้วยความสงสัยว่า ตนเองอาจเป็นผู้รักเพศเดียวกัน (S) ต่อมาเมื่อได้มีโอกาสเข้าสู่กิจกรรมทางเพศ และพบว่ากิจกรรมนั้นทำให้เกิดความพึงพอใจแก่ตนเอง (E) ก็จะผลักดันให้บุคคลยอมรับตนเองว่าเป็นผู้เพศเดียวกันในเวลาต่อมา (L)

รูปแบบที่ 4 กระบวนการที่บุคคลเริ่มต้นด้วยความสงสัยตนเองว่าจะเป็นผู้รักเพศเดียวกัน (S) เช่นเขาอาจเคยมีความพึงพอใจ มีความปรารถนาในชายหนุ่มที่มีเสน่ห์ในเพศเดียวกับตน โดยที่ไม่เคยมีพฤติกรรมแบบผู้รักเพศเดียวกันมาก่อนเลย แต่จากการนิยามและให้ความหมาย โดยได้ผ่านการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในบริบททางสังคมนำไปสู่การสรุปที่สามารถเชื่อได้แน่ว่าตนเองเป็นผู้รักเพศเดียวกัน จึงเกิดการให้นิยามตนเอง (L) และเริ่มเข้าสู่กิจกรรม และมีความสัมพันธ์แบบผู้รักเพศเดียวกันในที่สุด (E)

จากข้อสรุปของ Weinberg จะพบว่ากระบวนการระบุตนเองเป็นผู้รักเพศเดียวกันอาจเกิดขึ้นก่อนหรือหลังการมีกิจกรรมทางเพศก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมเช่น การได้รับข้อมูล หรือข่าวสารที่จากการปฏิสังสรรค์ภายในสังคมผู้รักเพศเดียวกัน และเมื่อนำมาเชื่อมโยงกับความสงสัยในแนวโน้มนำทางเพศของตน ก็จะนำไปสู่การประทับตรานั้นเอง

กล่าวคือ แม้ว่าเราจะแยกการกระทำแบบผู้รักเพศเดียวกันออกจากเอกลักษณ์ทางเพศก็ตาม แต่ประสบการณ์ทางเพศแบบผู้รักเพศเดียวกันก็เป็นสิ่งจำเป็น และอาจเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลมองเห็นทิศทางของการให้ความหมายแก่เอกลักษณ์ของเขา เพราะในบางขณะ บุคคลอาจ “สงสัย” ว่าตนเองอาจเป็นเกย์ การถูกกระตุ้นอย่างต่อเนื่องโดยบุคคลเพศเดียวกัน จะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในกระบวนการกลายเป็นเกย์ของบุคคล การมีความคิดฝันแบบผู้รักเพศเดียวกัน การเข้าไปในกิจกรรมของชายรักชาย แล้วกิจกรรมนั้นให้ความดีมด้า ความสนุกสนานอย่างเต็มที่ จะเป็นเหตุให้บุคคลเกิดการตั้งคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มนำทางเพศ และเอกลักษณ์ของตนเองได้

สรุปได้ว่าจากความหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำหรือความรู้สึก จะทำให้บุคคลตั้งคำถามถึงธรรมชาติของแนวโน้มนำทางเพศและทิศทางแห่งเอกลักษณ์ของตนว่าเขาอาจเป็นผู้รัก

เพศเดียวกัน แต่เนื่องจากความเป็นผู้รักเพศเดียวกันเป็นสิ่งที่สังคมเห็นว่าเป็นลักษณะของผู้ที่ เบี่ยงเบน ดังนั้นบุคคลจึงพยายามทำให้การตระหนักถึงแนวโน้มทางเพศแบบผู้รักเพศเดียวกันของตนเองลดน้อยลง และไม่ยอมรับเอกลักษณ์แบบชายรักชาย โดยการอ้างเหตุผลของการกระทำ พฤติกรรมให้กับตนเอง เพื่อจะทำให้ตนเกิดความรู้สึกปลอดภัยจากการประณามของสังคมที่ให้กับ คำนิยาม “รักเพศเดียวกัน” (บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532; Cass, 1996; Meyer, 1995)

แต่มาในยุคหลัง ได้มีนักวิจัยได้แสดงทัศนคติต่อโมเดลการพัฒนาอัตลักษณ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกันต่างนั้นๆว่าเป็นโมเดลที่ขาดความยืดหยุ่นต่อบริบทต่างๆ ดังเช่น Savin-Williams (2005) ที่สะท้อนให้เห็นถึงว่าทฤษฎีที่สามารถจะนำมาอธิบายในเรื่องพัฒนาการของบุคคลในกลุ่มของชายรักชายควรจะละทิ้งแนวคิดที่ว่าพัฒนาการเหล่านี้จะดำเนินไปตามลำดับขั้นที่แน่นอน โดยขาดการพิจารณาถึงความซับซ้อนและความหลากหลายของพัฒนาการในแต่ละบุคคล และความเข้าใจในพัฒนาการเหล่านี้จะได้รับจากการศึกษาบุคคลเพียงบางกลุ่มที่ถูกเลือกมาเช่นกลุ่มที่ระบุว่าตนเองเป็นชายรักชายเท่านั้น

โดย Savin-Williams ได้เสนอมุมมองที่ชื่อว่า Differential Developmental Trajectories ที่เน้นที่ความแตกต่างหลากหลาย ที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละขั้นตอน แต่ละบุคคลในพัฒนาการต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาและเส้นทางที่ต่างๆ กันไปในแต่ละบุคคลโดยเน้นที่กลุ่มชายรักชาย ซึ่ง Savin-Williams ได้เสนอว่าควรใช้คำว่า ผู้ที่ดึงดูดทางเพศกับเพศเดียวกัน (Same-sex Attracted) แทนที่คำว่าเกย์หรือผู้รักเพศเดียวกัน (Gay, Homosexual) มีหลัก 4 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1) การเน้นลงไปที่ความรู้สึกต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางเพศอย่างเดียวกันก็อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่จะเข้าใจถึงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นตามปกติของชายรักชาย เช่นเดียวกับบุคคลอื่นๆ ว่าเกิดจากวิถีทางเพศแบบชายรักชาย ซึ่งผู้ที่ดึงดูดทางเพศกับเพศเดียวกันจะมีขั้นตอนต่างๆ ในพัฒนาการที่อาจเกิดขึ้นได้ไม่ต่างจากบุคคลอื่นๆ ทั้งในแง่ของกายภาพ จิตใจและอิทธิพลทางสังคม

2) ผู้ที่ดึงดูดทางเพศกับเพศเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ที่เป็นรักต่างเพศจะมีระดับของความยากลำบาก ความเจ็บปวด ความรู้สึกซึมเศร้า หดหู่ และการฆ่าตัวตายมากกว่า ทั้งนี้มาจาก

หลายปัจจัยเช่น ผู้ที่ตั้งดูทิศทางเพศกับเพศเดียวกันจะมีขั้นตอนต่างๆ ในขั้นพัฒนาการที่แตกต่างจากผู้ที่เป็นรักต่างเพศ ซึ่งเป็นไปได้ว่ามาจากความเฉพาะตัว ปัจจัยทางชีววิทยา และสภาพสังคมที่เน้นความเป็นรักต่างเพศเป็นหลัก (Heterocentrism) ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกทางลบต่อการรักเพศเดียวกัน

3) ผู้ที่รักต่างเพศนั้นมีขั้นตอนต่างๆ ในขั้นพัฒนาการที่หลากหลาย และลำดับที่หลากหลาย เช่นเดียวกับผู้ที่ตั้งดูทิศทางเพศกับเพศเดียวกันนั้น ก็อาจมีความแตกต่างในสิ่งเหล่านี้ เช่นเดียวกัน ซึ่งอาจจะไม่เหมาะนักที่จะสรุปว่าขั้นในพัฒนาการนั้นเป็นแบบเดียว และลักษณะเดียวที่เหมือนกันหมดในทุกๆ คน และจะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่เหมือนกันในทุกๆ คน เพราะเป็นเรื่องของบุคคลและประสบการณ์เฉพาะตัวมากกว่า

4) จากวิธีการทางสถิติ หากค่าเฉลี่ยหรือสิ่งที่เป็นตัวแทนของกลุ่มประชากร อาจไม่มีความหมายเลยก็ได้เมื่อนำมาอธิบายประสบการณ์ พัฒนาการและขั้นตอนต่างๆ ที่บุคคลแต่ละบุคคลมีขั้นและลำดับในพัฒนาการของบุคคลที่ตั้งดูทิศทางเพศกับเพศเดียวกัน ซึ่งแต่ละบุคคลนั้น อาจจะเป็นเรื่องที่ใหม่ และไม่เหมือนกับของใครที่เคยมีมาก่อนเลยก็เป็นได้ เนื่องจากความแตกต่างทางด้านเหตุและปัจจัยอันมากมายของแต่ละบุคคล

ทั้งนี้ D'Augelli (1994) ได้เสนอถึงมุมมองในการพิจารณาโมเดลต่างๆ ของการพัฒนาเอกลักษณ์ของผู้ที่รักเพศเดียวกัน โดยมีมุมมองผ่านทางมุมมองพัฒนาการของมนุษย์ (Human Development View)

1) บุคคลนั้นอาจจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตลอดช่วงชีวิต ไม่ว่าจะ เป็นกระบวนการทางจิตใจ ความคิด พฤติกรรม อารมณ์ ตลอดจนทางกายภาพ ซึ่งหมายถึงว่าความรู้สึกทางเพศ ความโน้มเอียงทางเพศและความรักในรูปแบบต่างๆ ก็อาจเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดช่วงตลอดระยะเวลาในชีวิตของบุคคล ดังเช่น การที่บุคคลรักเพศเดียวกันนั้นพียงค้นพบความรู้สึกต่างๆ ต่อบุคคลเพศเดียวกันในช่วงที่ตนเองอายุมากแล้วนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่า เขาเหล่านี้ก็จะกดความรู้สึกแบบรักเพศเดียวกันไว้ในช่วงก่อนหน้า หรือ อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในช่วงชีวิตของบุคคลต่างหาก ในทางตรงกันข้าม บุคคลที่ระบุว่าตนเป็นรักเพศเดียวกันก็อาจจะมีความรู้สึกทางเพศ หรือความสนใจต่อบุคคลที่มีเพศตรงข้ามกับตนก็ได้ก็เป็นไปได้ ซึ่งในมุมมองนี้อาจจะสะท้อน

ถึงทัศนคติที่ว่า ความโน้มเอียงทางเพศรวมถึงอัตลักษณ์ทางเพศนั้นอาจจะไม่ใช่สิ่งตายตัว เป็นเรื่องของบุคคลอัตวิสัย

2) พัฒนาการของบุคคลในด้านต่างๆ มีความยืดหยุ่น ดังที่กล่าวมาแล้ว ว่าอาจจะขึ้นอยู่กับบริบทแวดล้อม สถานการณ์ต่างๆ (Situational) และปัจจัยทางชีววิทยา และกายภาพต่างๆ ซึ่งอาจหมายความว่าวิถีทางเพศของบุคคลอาจจะไหลลื่นในบางช่วงเวลา และมั่นคงในบางช่วง

แต่เนื่องด้วยสังคมที่เน้นแนวคิดรักต่างเพศ (Heterosexist) จึงจำกัดพื้นที่สำหรับชายรักชายนั้นทำให้ขาดโอกาสจะปฏิสัมพันธ์กันเพื่อที่จะปรับแต่งพัฒนาอัตลักษณ์ของตน ดังนั้นชายรักชายจึงพยายามหาพื้นที่ของตนในสังคม เพื่อเอื้อให้ชายรักชายในสังคมเดียวกันมีโอกาสได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับชายรักชายคนอื่นมากยิ่งขึ้น จึงทำให้มีสถานที่มากมายที่เกิดขึ้นมาเพื่อรองรับในจุดนี้ อันจะเอื้อให้เกิดพัฒนาการได้ส่วนหนึ่ง เช่นชานาสำหรับชายรักชาย หรือบาร์ตลอดจนสวนสาธารณะต่างๆ (บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532) ซึ่งผลที่ตามมา นั่นคือทัศนคติคลาดเคลื่อนว่า ชายรักชายนั้นสนใจแต่การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป คนในสังคมได้มีความเข้าใจในกลุ่มชายรักชายมากขึ้น กอปรกับ อินเทอร์เน็ตและโลกออนไลน์ จึงทำให้กลุ่มชายรักชายมีพื้นที่ที่เปิดกว้างที่สามารถจะไปมีปฏิสัมพันธ์กันโดยไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่ในเรื่องเพศสัมพันธ์เท่านั้น เพื่อเป็นการเข้าสู่และเรียนรู้วัฒนธรรมย่อยของสังคมรักเพศเดียวกัน (บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532; Cass, 1996; Troiden, 1979)

ทั้งนี้ พัฒนาการเอกลักษณ์ทางเพศแบบผู้รักเพศเดียวกันเป็นนั้น ขึ้นอยู่กับเหตุและปัจจัยหลายๆ อย่างในแง่ของบริบททางสังคมที่แตกต่างกันตามยุคสมัย ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Culture diversity) และวิถีทางเพศของคนในปัจจุบัน ความลื่นไหลทางเพศ (Sexual fluidity) (Clarke et al., 2010) ดังนั้นการมองพัฒนาการการสร้างเอกลักษณ์ทางเพศแบบรักเพศเดียวกันเป็นการเดินทางแบบเส้นตรงเส้นเดียวนั้น ดูจะเป็นการมองในมิติที่แคบเกินไป ดังนั้นทำให้ทฤษฎีแบบลำดับขั้นไม่สามารถนำไปใช้กับผู้ที่ เป็นรักเพศเดียวกันทุกรายซึ่งเป็นเรื่องของอัตภาวะวิสัย (Subjectivity) ของแต่ละบุคคล

3. การวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่มิวิจัยเห็นชอบร่วมกัน (Consensual Qualitative Research: CQR)

3.1 นิยามและขอบเขต

การวิจัยเชิงคุณภาพโดยทั่วไป หมายถึง การแสวงหาและได้มาซึ่งความรู้โดยการพิจารณาปรากฏการณ์สังคมจากสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริงในทุกมิติ เพื่อหาความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์กับสภาพแวดล้อมนั้น ซึ่งวิธีการนี้จะให้ความสนใจกับความรู้สึกนึกคิด ความหมาย ค่านิยมหรืออุดมการณ์ของบุคคลนอกเหนือไปจากข้อมูลเชิงปริมาณ (สุภางค์ จันทวานิช, 2551) ให้ความสนใจกับข้อมูลเชิงคุณลักษณะที่อยู่ในธรรมชาติของปรากฏการณ์นั้นๆ เป็นการแสวงหาความรู้โดยเชื่อว่าความจริงไม่ใช่สิ่งตายตัว และไม่มีหนึ่งเดียว มีความแนบเนื่องกับบริบท เป็นการวิจัยที่เน้นความเป็นธรรมชาติ (ศิริพร จิรวัดนกุล, 2552) การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นวิธีการศึกษาที่มักใช้เวลานานในการศึกษาติดตามระยะยาว โดยใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเป็นวิธีการหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล และเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (induction) (สุภางค์ จันทวานิช, 2551)

การวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่มิวิจัยเห็นชอบร่วมกัน เป็นการวิจัยที่พัฒนาขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1997 โดย Hill, Thompson และ William โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนารูปแบบการวิจัยที่รวบรวมลักษณะเด่นของการวิจัยเชิงคุณภาพรูปแบบต่างๆ อันได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์นิยม (phenomenological) การวิจัยเชิงคุณภาพแบบสร้างทฤษฎีจากข้อมูล (grounded theory) และ Comprehensive process analysis เพื่อให้ได้รูปแบบการวิจัยที่ง่ายต่อการศึกษาและได้มาซึ่งผลการวิจัยที่มีความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้น (Hill, Knox, Thompson, Williams, Hess, & Ladany, 2005) สาระสำคัญของ การวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่มิวิจัยเห็นชอบ ร่วมกันอยู่ที่การอภิปรายข้อมูลจนเห็นชอบ (Consensus process) ของที่มิวิจัย โดยมีความเชื่อว่า การร่วมกันอภิปรายข้อมูลจะสามารถลดอคติที่เกิดจากผู้วิจัย และทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่มาจากมุมมองที่หลากหลาย ทำให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากขึ้น

3.2 ลักษณะสำคัญของการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. เน้นการมองปรากฏการณ์ให้เห็นภาพรวม โดยการมองจากหลายแง่มุม หรือแนวคิด ทฤษฎีที่หลากหลายเน้นปัจเจกหรือตัวแปรด้านความรู้สึกนึกคิด จิตใจ และความหมาย คำนี้ถึง

ความเป็นมนุษย์ของผู้ถูกวิจัย เนื่องจากการศึกษามนุษย์ นักวิจัยเชิงคุณภาพจึงต้องให้ความสำคัญและเคารพผู้ถูกวิจัยในฐานะที่เป็นเพื่อนมนุษย์ (สุภางค์ จันทวานิช, 2551)

2. การค้นหาความหมายหรือแก่น (essence) ของประสบการณ์นั้นว่าคืออะไร นักวิจัยแนวปรากฏการณ์วิทยาต้องพยายามเจาะลงไปให้ลึกถึงความหมายของประสบการณ์ที่ศึกษาว่าการมีประสบการณ์เช่นนั้นมีความหมายอย่างไรสำหรับตัวเขา โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล และจะต้องวิเคราะห์ข้อมูลโดยการกลั่นเอาความหมายของปรากฏการณ์จากข้อมูลออกมา ซึ่งความหมายดังกล่าวนี้ไม่ใช่เพียงความหมายของประสบการณ์สำหรับปัจเจกบุคคลเพียงคนใดคนหนึ่ง หากแต่เป็นความหมายของประสบการณ์ชนิดนั้นสำหรับบุคคลกลุ่มนั้น (ชาย โพธิ์สิตา, 2550)

3. ศึกษาปรากฏการณ์ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติ คือการศึกษาปรากฏการณ์ในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงเพื่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายของปรากฏการณ์ ใช้การพรรณนาและการวิเคราะห์แบบอุปนัย การพรรณนานั้นจะทำให้เห็นภาพรวมของการศึกษาในขั้นแรก โดยนักวิจัยเชิงคุณภาพจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับสภาพทั่วไปหรือกรณีที่ศึกษาในลักษณะของการพรรณนา ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (induction) คือการนำข้อมูลเชิงรูปธรรมย่อยๆ หลายๆ กรณีมาสรุปเป็นข้อสรุปเชิงนามธรรมโดยพิจารณาจากลักษณะร่วมที่พบ(สุภางค์ จันทวานิช, 2551)

4. การเลือกตัวอย่างเพื่อมาศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ตรงในเรื่องนั้นจริงและต้องมีประสบการณ์มากพอสมควร อีกทั้งต้องมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ กล่าวคือ ต้องสามารถเก็บข้อมูลในช่วงเวลาและสถานที่นั้นได้จริง ซึ่งในการเลือกตัวอย่างจะเป็นต้องคำนึงถึง สถานที่ เวลา และแบบแผนการแสดงออกซึ่งความหมายของประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ถูกศึกษาด้วย เนื่องจากเป็นสิ่งที่มีความหมายในการตีความประสบการณ์ เพราะหากสถานที่ต่างกัน เวลาต่างกัน อาจส่งผลต่อความรู้สึกของบุคคลต่อปรากฏการณ์ต่างกัน รวมถึงการตีความหมายของประสบการณ์อาจต่างกัน อีกทั้งภาษาและวัฒนธรรมยังมีบทบาทสำคัญและเกี่ยวข้องในการตีความด้วยเป็นอย่างมาก (ชาย โพธิ์สิตา, 2550)

5. การขจัดอคติในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพแนวปรากฏการณ์วิทยาเป็นการตีความสิ่งที่ปรากฏเพื่อให้ได้ความหมายที่แฝงซ่อนลึกอยู่ในใจของผู้ประสบกับปรากฏการณ์นั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องตระหนักและหมั่นสำรวจอคติของตนเองอย่างสม่ำเสมอ พร้อมทั้งขจัดอคตินั้นเสีย และหากไม่สามารถขจัดได้ก็จำเป็นต้องยอมรับและระบุให้ชัดเจนว่า อคติของผู้วิจัยมีผลกระทบต่อการวิเคราะห์และตีความหมายของข้อมูลในส่วนใดบ้าง (ทวิศักดิ์ นพเกษตร, 2549)

สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน (Consensual Qualitative Research หรือ CQR) เป็นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพรูปแบบหนึ่งที่พัฒนาขึ้นโดย Clara E. Hill และคณะในปี 1997 (Hill et al., 1997; Hill et al., 2005) ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับความหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพตามที่ได้นำมาขยายความถึงลักษณะสำคัญไว้ข้างต้น การอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกัน (consensus process) ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญของวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน โดยมีความเชื่อว่าการรับรู้และเจตคติที่หลากหลายจะทำให้สามารถเข้าใจความจริงได้มากขึ้น และยังสามารถลดอคติที่เกิดขึ้นจากผู้วิจัยได้อีกด้วย (Marshall & Rossman, 1989)

3.3 คุณลักษณะที่สำคัญของวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน

คุณลักษณะที่สำคัญของวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน สามารถสรุปได้ 8 ประการ ดังนี้ (Hill, et al., 1997)

1. เก็บข้อมูลโดยการใช้นิยามปลายเปิด (open-ended questions) ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก ตลอดจนทำให้ผู้ให้ข้อมูลมีอิสระในการตอบ ไม่เป็นการจำกัดการตอบสนองหรือความคิดของผู้ให้ข้อมูล
2. เป็นวิธีการวิจัยที่ใช้ถ้อยคำ ภาษาในการอธิบายปรากฏการณ์ต่างๆ แทนตัวเลขค่าสถิติ
3. เป็นการศึกษาในกลุ่มคนจำนวนน้อยเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่เข้มข้น
4. เป็นการศึกษาในบริบทของผู้ให้ข้อมูล ทำให้เข้าใจประสบการณ์เฉพาะอย่างของผู้ให้ข้อมูล
5. ใช้วิธีการสร้างข้อสรุปด้วยวิธีการแบบอุปนัยจากข้อมูลที่มี

6. มีทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก (primary team) จำนวน 3 – 5 คน ทำหน้าที่ร่วมกันในการวิเคราะห์ข้อมูลและในการตัดสินใจต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิดเห็นที่หลากหลายและมีการอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกันเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ดีที่สุด

7. มีผู้ตรวจสอบ (auditor) จำนวน 1 – 2 คน ในการตรวจสอบข้อสรุปที่ได้จากการอภิปรายของทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าทีมผู้วิจัยหลักไม่ได้มองข้ามข้อมูลที่มีความสำคัญไป และเพื่อเป็นการลดอิทธิพลที่อาจเกิดจากความคิดกลุ่ม (group think) อีกด้วย

8. ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก มีการย้อนกลับไปดูข้อมูลดิบอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าข้อสรุปที่ได้นั้นถูกต้องแม่นยำ และมีรากฐานอยู่บนข้อมูลจริง

การวิจัยเชิงคุณภาพแบบทีมผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน จะมีการใช้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักจำนวน 3 - 5 คนในการวิเคราะห์ข้อมูล และมีผู้ตรวจสอบ (auditor) จำนวน 1 – 2 คนในการทบทวนและให้ข้อมูลสะท้อนกลับเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลของทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก

ซึ่งในช่วงของขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักจะตรวจสอบ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองของแต่ละคน ต่อจากนั้นจึงนำความคิดเห็นที่ได้มานำเสนอและอภิปรายกันจนกว่าจะได้รับความเห็นที่สอดคล้องกันเป็นหนึ่งเดียว เป็นฉันทามติ และเป็นความเห็นที่สมาชิกทุกคนยอมรับว่าเป็นตัวแทนของข้อมูลที่ดีที่สุด ซึ่งวิธีการใช้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักจำนวนหลายคน จะทำให้เกิดความคิดเห็นและเจตคติที่หลากหลาย สามารถหลีกเลี่ยง หรือลดอคติที่เกิดขึ้น และมีประโยชน์ในการช่วยจับประเด็นข้อมูลที่มีความละเอียดซับซ้อน โดยเฉพาะการวิเคราะห์ถึงความหมายที่ผู้ให้ข้อมูลได้สื่อออกมา ซึ่งในบางครั้งเป็นสิ่งที่ทำได้ยากเนื่องจากมีความกำกวม ความหมายไม่ชัดเจน ดังนั้นการมีอิสระที่จะคิดและอภิปรายกันถึงประเด็นเหล่านี้ จะทำให้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก สามารถจับประเด็นข้อมูลได้ถูกต้องแม่นยำมากขึ้น เนื่องจากการอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกันจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีความคิดเห็นแตกต่างเกิดขึ้นตั้งแต่แรก ดังนั้นทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเปิดใจที่จะขยายขอบเขตเจตคติความคิดของตนในการตีความข้อมูล และถามคำถามสมาชิกท่านอื่น (Hill, et al., 1997)

3.4 การเลือกทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก (primary team) และเลือกทีมผู้ตรวจสอบ (auditor)

การเลือกทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ เนื่องจากระเบียบวิธีการวิจัยชนิดนี้ ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักจะต้องใช้เวลาด้วยกันเป็นเวลานาน และทำการอภิปรายกันอย่างเปิดเผย ดังนั้นสมาชิกในทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก จะต้องสามารถจัดการความแตกต่างทางความคิดได้ กล่าวเสนอความคิดเห็นของตนเอง รู้สึกอิสระในการที่จะคัดค้านความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่น และมีทักษะในการจัดการและไกล่เกลี่ยความแตกต่างทางความคิดที่เกิดขึ้น สมาชิกทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ควรมีความเชื่อบนพื้นฐานแนวคิดที่ว่าการทำงานที่มีทักษะหรือความคิดเห็นที่หลากหลาย จะมีประโยชน์ต่อการเข้าถึงความจริงของข้อมูล กระนั้นสมาชิกเองก็จะต้องมีความยืดหยุ่นและสามารถยอมรับความเปลี่ยนแปลงได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเกิดขึ้น ซึ่งเป็นความคิดเห็นส่วนใหญ่ของทีม

สำหรับงานวิจัยบางประเภท ควรมีสมาชิกทีมผู้วิเคราะห์ที่มาจากหลากหลายสาขา เนื่องจากหากสมาชิกมีความคล้ายคลึงกันมาก อาจทำให้เกิดอคติในการวิจัยไปในทิศทางเดียวกัน จนอาจเกิดการยอมรับข้อมูลนั้นก่อนและพลาดที่จะได้พิจารณาถึงประเด็นอื่นๆ ในทางกลับกัน หากสมาชิกมีความแตกต่างกันมากเกินไป อาจทำให้ไม่สามารถตกลงกันได้ เกิดความขัดแย้ง นอกจากนี้สำหรับงานวิจัยบางประเภทก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีส่วนในทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เฉพาะทางในเรื่องที่ทำการศึกษานั้นๆ ด้วย

การเลือกผู้ตรวจสอบ (auditor) เป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากผู้ตรวจสอบจะเป็นคนตรวจสอบงานของทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ดังนั้นผู้ตรวจสอบจะต้องมีความระมัดระวังในรายละเอียดต่างๆ มาก โดยหน้าที่ของผู้ตรวจสอบคือการตรวจสอบผลการวิเคราะห์ข้อมูลในชั้นต่างๆ ทั้ง ประเด็นหลัก (Domains) ที่ได้ สำคัญ (Core Ideas) และ หมวดหมู่ (Categories) ที่ได้จากการวิเคราะห์ภาพรวม (Cross-Analyses) ว่าเป็นผลที่สามารถนำเสนอข้อสรุปของข้อมูลทั้งหมดได้จริง (Hill et al., 1997; Hill et al., 2005)

3.5 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง (choosing a sample)

ผู้ให้ข้อมูลที่ได้รับการคัดเลือกมาจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์เชิงลึกในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เป็นผู้ที่สามารถบรรยายถึงประสบการณ์ของตนได้เป็นอย่างดี กลุ่มตัวอย่างควรมีลักษณะร่วมเหมือนกันให้มากที่สุด (homogeneous sample) ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันในภูมิหลังและมีประสบการณ์เรื่องเดียวกัน เพื่อที่จะได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถอธิบายปรากฏการณ์ได้อย่างละเอียดลึกซึ้ง ผู้วิจัยจะต้องมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้คนที่สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์และมีความหมาย การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างควรมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามหลักการเพื่อไม่ให้เกิดอคติในการทำวิจัย แต่หากไม่สามารถทำการสุ่มได้ เช่น อาจเนื่องมาจากหาผู้ให้ข้อมูลได้จนวนน้อย ผู้วิจัยจะต้องเขียนรายงานเกี่ยวกับข้อจำกัดในขั้นการเลือกผู้ให้ข้อมูลในรายงานการวิจัยด้วย นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลที่เลือกควรจะมีคุณสมบัติใหม่และมีความเป็นปัจจุบันของประสบการณ์ เนื่องจากหากข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการเก็บผ่านไปแล้ว ผู้ให้ข้อมูลอาจจะจำไม่ได้ หรือผู้ให้ข้อมูลอาจจะให้ข้อมูลตามที่ตัวเองคิด ซึ่งอาจจะบิดเบือนไปจากความเป็นจริงในช่วงนั้น ข้อมูลที่ได้จะขาดความเข้มข้นของประสบการณ์

สำหรับขนาดของกลุ่มตัวอย่างนั้นจะขึ้นอยู่กับคำถามการวิจัยและความสะดวกในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง แต่ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมควรมีจำนวน 8 – 15 คน ซึ่งเป็นขนาดที่มีความใหญ่พอที่จะทำให้เกิดข้อค้นพบได้ (Hill, et al., 1997; Hill, et al., 2005)

3.6 การศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (knowledge of the literature)

ถึงแม้ว่านักวิจัยเชิงคุณภาพส่วนมากจะเชื่อว่า การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องก่อนการทำวิจัยจะก่อให้เกิดอคติในการทำวิจัย แต่สำหรับ Hill และคณะ (1997, 2005) ให้ความเห็นว่าการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องก่อนการทำวิจัยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากจะทำให้ผู้วิจัยสามารถหลีกเลี่ยงประเด็นข้อผิดพลาดต่างๆ ที่เคยเกิดขึ้นในงานชิ้นก่อนๆ และยังช่วยให้สามารถตั้งแนวคำถามการวิจัยได้ดีอีกด้วย แต่สิ่งสำคัญคือผู้วิจัยจะต้องทิ้งข้อมูลจาวรรณกรรมทั้งหมดในขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อที่จะได้ให้ความสนใจกับ “สิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลพูด” มากกว่าที่จะให้

ความสนใจใน “สิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลควรจะพูด” ซึ่งจะทำให้ผู้วิจัยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยปราศจากอคติในการวิจัย (Hill, et al., 1997)

3.7 การตรวจสอบสามเส้า (triangulation)

Polkinghorne (1994, cited in Hill, et al., 1997) ได้เสนอว่าควรเก็บข้อมูลจากหลายแหล่ง เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถรายงานหรือบรรยายประสบการณ์ของตนได้อย่างละเอียดทุกแง่มุม นอกจากนี้บุคคลแต่ละคนยังมีประสบการณ์ต่อเหตุการณ์เดียวกันต่างกันด้วย ดังนั้นการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการและทัศนคติที่แตกต่างเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อการตรวจสอบข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับ Richardson (1994, cited in Hill et al., 1997) เสนอไว้ในความจริงหนึ่งอย่างมีการรับรู้หลายแบบ ซึ่งการรับรู้แต่ละแบบก็ตรงกับความจริงนั้น อัตถวิสัย (subjectivity) ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ควรคาดหวังให้ข้อมูลเกิดการทับซ้อนตรงกันอย่างสมบูรณ์ เพราะการรับรู้ที่ต่างกันนั้นจะทำให้ผลที่ได้มีความสมบูรณ์มากขึ้น ทั้งนี้หากผลที่ได้ขัดแย้งกับผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่น ผู้วิจัยก็ต้องพยายามอธิบายให้ได้ว่าเหตุใดผลที่ได้จึงแตกต่างกัน

3.8 การวิเคราะห์ข้อมูล (data analysis)

ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น โดยหลักๆ จะมี 3 ขั้นตอนด้วยกัน (Hill, et al., 1997; Hill, et al., 2005; King, et al., 2006) คือ

1) สร้างประเด็นหลัก (developing Domains)

การสร้างประเด็นหลัก เป็นการจัดกลุ่มข้อมูลที่มีเนื้อหาคล้ายๆ กันมารวมกันเป็นประเด็นหลัก ซึ่งในขั้นตอนนี้ที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก แต่ละคนจะต่างคนต่างวิเคราะห์ข้อมูลที่มี (ผู้วิจัยเป็นอิสระต่อกัน) และทำการสร้างประเด็นหลักขึ้นมา โดยในเบื้องต้นที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก อาจวิเคราะห์ข้อมูลจากชุดข้อมูล 2-3 ชุดก่อน (โดยที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักทุกคนจะมีชุดข้อมูลชุดเดียวกัน) เพื่อที่จะได้ง่ายต่อการแยกประเด็นให้ชัดเจน หลังจากนั้นที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก จึงมาประชุมกันเพื่ออภิปรายถึงประเด็นหลักที่แต่ละคนวิเคราะห์ได้มาจนได้ข้อสรุปเพียงอย่างเดียวที่ที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ทุกคนเห็นชอบร่วมกันว่าเป็นประเด็นหลักที่เหมาะสมกับข้อมูลที่สุ่ม ซึ่งในขั้นตอนนี้อาจมีการปรับชื่อ ตัดออก เพิ่มเติม หรือรวมประเด็นหลักเพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับข้อมูล

หลังจากที่ได้ประเด็นหลักชัดเจนแล้ว ข้อมูลชุดที่เหลือทั้งหมดสามารถนำมาจัดประเด็นหลักต่อได้โดยผู้วิจัย 1 คน โดยอิงจากประเด็นหลักที่ผ่านการอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกัน และให้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักที่เหลือทบทวนตรวจสอบผลการจัดประเด็นหลักทั้งหมด หลังจากนั้นจึงให้ผู้ตรวจสอบ (auditor) ทบทวนตรวจสอบผลงานทั้งหมดที่ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักได้ทำขึ้นในขั้นนี้ว่าถูกต้องและเหมาะสมแล้ว

2) การสรุปสาระสำคัญ (abstracting core ideas)

ในขั้นตอนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะสกัดใจความสาระสำคัญ (Abstracting Core Ideas) ของสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลพูดในแต่ละประเด็นให้เป็นประโยคที่สั้นกระชับได้ใจความและชัดเจน โดยการสรุปสาระสำคัญจะต้องมีความใกล้เคียงกับข้อมูลเดิมที่มาจาก การรับรู้และประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยที่ไม่ตีความไปเอง ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักแต่ละคนจะต้องต่างคนต่างอ่านชุดข้อมูล (ผู้วิจัยเป็นอิสระต่อกัน) และทำการสรุปสาระสำคัญจากชุดข้อมูล 2-3 ชุดก่อน (ชุดข้อมูลชุดเดียวกัน) หลังจากที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักแต่ละคนทำการสรุปสาระสำคัญเสร็จแล้ว จึงมาประชุมอภิปรายกันถึงการสรุปสาระสำคัญที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักแต่ละคนจัดทำมาจนกว่าจะได้รูปแบบการสรุปสาระสำคัญที่ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักทุกคนเห็นชอบร่วมกันว่ามีความสั้นกระชับได้ใจความและใกล้เคียงกับข้อมูลเดิมมากที่สุด หลังจากนั้นชุดข้อมูลที่เหลือสามารถนำมาลงรหัสสาระสำคัญได้โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักเพียง 1 คน และให้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักที่เหลือทบทวนตรวจสอบในภายหลัง

นอกจากนี้ Hill และคณะ (2005) ยังเสนอว่าขั้นตอนการสรุปสาระสำคัญยังสามารถทำได้ในขั้นตอนการประชุมครั้งแรก (การประชุมประเด็นหลัก) โดยทำการอภิปรายสาระสำคัญในประเด็นหลักนั้นๆ ไปพร้อมๆ กัน หรือก็คือการทำ ความเข้าใจว่าข้อมูลที่ถูกจัดให้อยู่ภายใต้ประเด็นหลักแต่ละประเด็นมีสาระสำคัญอยู่ภายใต้ประเด็นหลักนั้นๆ จริง ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ได้มีโอกาสอภิปรายกันมากขึ้น ทำให้ข้อมูลมีความเข้มข้นและมีความหมายมากขึ้น และยังทำให้กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลมีสีสันมากขึ้นด้วย

หลังจากที่ได้ประเด็นหลัก และได้สาระสำคัญที่อยู่ภายใต้ประเด็นหลักแต่ละประเด็นแล้ว จึงนำไปให้ผู้ตรวจสอบ (auditor) ทบทวนตรวจสอบผลงานทั้งหมดที่ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ได้ทำขึ้นในขั้นนี้ว่าถูกต้องและเหมาะสมแล้วอีกครั้งหนึ่ง

Hill และคณะ (1997) เสนอว่าการมีผู้ตรวจสอบที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการอภิปรายมาตรวจสอบผลการทำงานของทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก เป็นสิ่งจำเป็นมาก เนื่องจากบางครั้งสัมพันธภาพในการทำงานของทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ที่ดีเกินไปก็อาจทำให้กลุ่มมีลักษณะคล้ายตามกันได้ง่าย จนอาจทำให้ไม่ได้ไตร่ตรองข้อมูลอย่างดีพอ ดังนั้นการมีผู้ตรวจสอบที่มีทัศนคติแตกต่างก็จะช่วยให้กลุ่มได้ปรับข้อมูลให้เข้ารูปเข้ารอยมากยิ่งขึ้น ซึ่งหน้าที่ของผู้ตรวจสอบในขั้นตอนนี้คือการตรวจสอบว่า 1) ข้อมูลดิบแต่ละชุดที่อยู่ภายใต้ประเด็นหลักที่ถูกต้อง 2) ข้อมูลที่สำคัญแต่ละชุดที่อยู่ภายใต้ประเด็นนั้นๆ ได้รับการสรุปสาระสำคัญแล้ว และ 3) คำที่ใช้ในการสรุปสาระสำคัญมีความเหมาะสมและสะท้อนถึงข้อมูลดิบได้ดี

หลังจากที่ผู้ตรวจสอบได้ส่งข้อคิดเห็นจากการตรวจสอบให้กับทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักแล้ว ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ทำการประชุมอภิปรายกันถึงข้อคิดเห็นของผู้ตรวจสอบว่าจะเลือกรับหรือปฏิเสธข้อคิดเห็นนั้น หากมีเหตุให้ต้องแก้ไข ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ก็จะต้องอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกัน

3) การวิเคราะห์ภาพรวม (cross analysis)

หลังจากที่วิเคราะห์ภายในแต่ละชุดข้อมูลเท่านั้น (Individual case only) สำหรับขั้นตอนต่อไปจะเป็นการวิเคราะห์ภาพรวม (Cross-Analyses) ซึ่งทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก จะต้องตรวจสอบในภาพรวมว่าระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความคล้ายคลึงของข้อมูลเกิดขึ้นอย่างไร โดยการคัดลอกสาระสำคัญที่ได้จากผู้ใช้ข้อมูลทุกคนมารวมกันในกระดาษแต่ละใบซึ่งจะแยกแยะตามหัวข้อประเด็นหลัก จากนั้นให้พิจารณาว่าสาระสำคัญของผู้ใช้ข้อมูลแต่ละคนภายใต้ประเด็นหลักแต่ละประเด็นว่าสามารถนำมาจัดเป็นหมวดหมู่ (categories) ได้อย่างไร

Hill และคณะ (1997) เสนอว่าในการจัดหมวดหมู่ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก จะระดมความคิดแล้วจัดหมวดหมู่ไปพร้อมๆ กันเลยก็ได้ หรือจะต่างคนต่างกลับไปจัดหมวดหมู่ด้วยตัวเอง

(อิสระต่อกัน) แล้วจึงนำกลับมาอภิปรายกันก็ได้เช่นกัน จนได้จำนวนหมวดหมู่และชื่อหมวดหมู่ที่เหมาะสม โดยที่แต่ละหมวดหมู่แยกออกจากกันอย่างชัดเจน

จากนั้นสิ่งที่ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ต้องทำต่อมาคือการแจกแจงความถี่ เพื่อให้เห็นถึงความถี่ของข้อมูลที่เกิดขึ้นในแต่ละหมวดหมู่ โดยใช้คำว่า “General” แทนความถี่ในหมวดหมู่ที่ผู้ให้ข้อมูลทุกคนหรือยกเว้น 1 คนที่กล่าวถึงในหมวดหมู่นั้นๆ และใช้คำว่า “Typical” แทนความถี่ในกรณีที่มีผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่งขึ้นไปกล่าวถึงหมวดหมู่นั้นๆ (หากมีผู้ตอบเพียงครึ่งหนึ่งให้ใช้คำว่า “Variant”) และใช้คำว่า “Variant” แทนความถี่ในกรณีที่มีผู้ให้ข้อมูลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปถึงครึ่งหนึ่งของทั้งหมดกล่าวถึงในหมวดหมู่นั้นๆ แต่ในกรณีที่การศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 15 คนขึ้นไป ให้เพิ่มเติมการใช้คำว่า “Rare” แทนความถี่ในกรณีที่มีผู้ให้ข้อมูล 2-3 คนกล่าวถึงหมวดหมู่นั้นๆ แต่ถ้าหากมีผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงหมวดหมู่นั้นๆ เพียงคนเดียว ให้นำไปใส่ไว้ในหมวดเบ็ดเตล็ดและไม่ต้องนำมาเขียนผล (Hill et al., 2005) ทั้งนี้ในงานวิจัยชิ้นนี้จะมีการให้ความหมายคำว่า “มาก” มีค่าเท่ากับ “General” คำว่า “ปานกลาง” มีค่าเท่ากับ “Typical” คำว่า “น้อย” มีค่าเท่ากับ “Variant” และคำว่า “น้อยมาก” มีค่าเท่ากับ “Rare”

ผู้ตรวจสอบทำการตรวจสอบผลการวิเคราะห์ภาพรวมของทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก เพื่อที่จะดูว่าสาระสำคัญต่างๆ ได้จัดไว้อยู่ในหมวดหมู่ที่ถูกต้อง และหมวดหมู่ต่างๆ ก็เพียงพอที่จะครอบคลุมสาระสำคัญทั้งหมด จากนั้นจึงส่งข้อคิดเห็นต่างๆ กลับมาที่ทีมวิจัย โดยที่ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก ก็ต้องประชุมกันถึงข้อคิดเห็นของผู้ตรวจสอบ และจะต้องทำการอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกันในกรณีที่ต้องมีการแก้ไขต่างๆ หลังจากนั้นผลสรุปของการวิเคราะห์ข้อมูลให้นำไปเขียนผลต่อไป นอกจากนี้ Hill และคณะ (1997, 2005) ยังเสนอว่าหลังจากเขียนผลเสร็จแล้วควรมีการส่งไปให้ผู้ให้ข้อมูลได้ตรวจสอบด้วย (member checking) เพื่อดูว่าข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาสอดคล้องกับประสบการณ์ตรงของผู้ให้ข้อมูล

3.9 การประเมินคุณภาพในงานวิจัยเชิงคุณภาพแบบทีมผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน

Hill และคณะ (1997) ได้เสนอเกณฑ์ 6 ข้อในการประเมินคุณภาพในงานวิจัยเชิงคุณภาพแบบทีมผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน (CQR) โดยเน้นย้ำว่าในงานวิจัยอย่างน้อยควรมีการนำเสนอข้อมูลให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินคุณภาพใน 3 ข้อแรก ซึ่งได้แก่ 1) ความน่าเชื่อถือของวิธีการ

วิจัย 2) ความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันของผลการวิจัย และ 3) ผลการศึกษามีความเป็นตัวแทนต่อกลุ่มตัวอย่าง ส่วนเกณฑ์ใน 3 ข้อหลัง ได้แก่ 1) ความตรงที่ได้รับรองจากผู้ให้ข้อมูล 2) การนำผลไปปรับใช้ได้ และ 3) การได้ผลการวิจัยตามเดิมในวิธีการศึกษาแบบอื่น ซึ่งไม่จำเป็นต้องทำตามในทุกการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยก็ควรจะมีการอภิปรายถึงข้อจำกัดที่ทำให้ไม่สามารถทำตามเกณฑ์ใน 3 ข้อหลังได้

1) ความน่าเชื่อถือของวิธีการวิจัย (trustworthiness of the method)

ผู้วิจัยควรมีการเขียนรายงานถึงรายละเอียดต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำวิจัยนำเสนอข้อมูลดิบทั้งหมด เช่น คำถามการสัมภาษณ์ บทบันทึกการสัมภาษณ์ บันทึกการอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกัน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังต้องให้ข้อมูลแก่ผู้อ่านเกี่ยวกับความเหมาะสมของคำถามและการสัมภาษณ์ ความเหมาะสมของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกระบวนการอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกัน (consensus process) กระบวนการตรวจสอบ (auditing process) และความคงเส้นคงวาของหลักเกณฑ์การตัดสินใจในทุกกรณี (consistency of the decision rules across cases) เพื่อที่จะให้ผู้อ่านหรือนักวิจัยท่านอื่นสามารถประเมินได้ว่าเกิดอะไรขึ้นในขั้นตอนการวิจัย และสามารถตรวจสอบความน่าเชื่อถือของวิธีการวิจัยได้

2) ความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันของผลการวิจัย (coherence of the results)

ผลและข้อสรุปของการวิเคราะห์ที่ข้อมูลควรสอดคล้องกับข้อมูลทั้งหมด ซึ่งสามารถตอบคำถามการวิจัย และเป็นที่ยอมรับได้สำหรับผู้อ่านภายนอก หรืออีกนัยหนึ่งคือข้อค้นพบจะต้องมีเหตุผลน่าเชื่อถือและเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน ผู้อ่านภายนอกต้องเข้าใจถึงที่มาของผลการศึกษา โดยจะต้องมีการนำเสนอตัวอย่างของข้อมูลเพื่อให้ผู้อ่านสามารถตรวจสอบได้ว่าผู้วิจัยได้มาซึ่งข้อสรุปนั้นๆ ได้อย่างไร การเขียนรายงานต้องใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย หลีกเลี่ยงภาษาเฉพาะกลุ่มหรือภาษาที่เข้าใจยาก ถ้าในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเฉพาะกลุ่มเพื่อให้คงไว้ซึ่งความหมายเดิมของผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะใส่ความหมายของคำไว้ในวงเล็บ เพื่อให้เกิดความกระจ่างและสามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้อ่านทุกคน

การตรวจสอบสามเส้า (Triangulation) เป็นวิธีการสำคัญที่จะทำให้งานวิจัยคุณภาพมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงมากยิ่งขึ้น โดยวิธีการตรวจสอบสามเส้ามี 2 วิธีด้วยกัน วิธีแรก คือ การ

ตรวจสอบข้อมูลจากหลายแหล่งในงานวิจัยเดียวกัน (เช่นจากผู้ป่วย และนักจิตวิทยา) ซึ่งแหล่งข้อมูลที่ต่างกันจะทำให้ข้อมูลมีความเข้มข้นขึ้นถึงแม้ว่าการรับรู้ที่ต่างกันจะให้ผลต่างกันก็ตาม และวิธีที่สอง คือ การนำการวัดที่มีมาตรฐานเข้ามาใช้ในกระบวนการวิจัย CQR เพื่อทดสอบคำถามการวิจัย ซึ่งการได้ข้อค้นพบที่ใกล้เคียงกันจากการใช้วิธีการวิจัยที่ต่างรูปแบบกันจะทำให้ผลการศึกษามีความตรงมากขึ้น (Validity) แต่ถ้าผู้วิจัยไม่สามารถทำการตรวจสอบสามเส้าได้ ก็ควรมีการเขียนรายงานในข้อจำกัดด้วย

3) ผลการศึกษามีความเป็นตัวแทนต่อกลุ่มตัวอย่าง (representativeness of the results to the sample)

เนื่องจากวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพไม่สามารถที่จะนำผลการศึกษาจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลไปอนุมานถึงประชากรทั้งหมดได้ เพราะวิธีการนี้ไม่สามารถตรวจสอบได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของประชากรจริงๆ ดังนั้นวิธีการที่ Hill และคณะ (1997) ใช้ในการบ่งชี้ว่าผลการศึกษามีความเป็นตัวแทนต่อกลุ่มตัวอย่าง คือ การสามารถบ่งชี้ให้ได้ว่าข้อค้นพบแต่ละอย่างนั้นมีอัตราส่วนเท่าใดต่อผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด โดยให้ใช้คำว่า “มาก” (General) แทนอัตราส่วนที่ผู้ให้ข้อมูลทุกคนหรือยกเว้น 1 คนที่กล่าวถึงในข้อค้นพบนั้นๆ ใช้คำว่า “ปานกลาง” (Typical) แทนอัตราส่วนที่ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่งขึ้นไปกล่าวถึงในข้อค้นพบนั้นๆ (หากมีผู้ตอบเพียงครึ่งหนึ่งให้ใช้คำว่า “น้อย” หรือ “Variant”) และใช้คำว่า “น้อย” (Variant) แทนอัตราส่วนที่มีผู้ให้ข้อมูลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปถึงครึ่งหนึ่งของทั้งหมดกล่าวถึงในข้อค้นพบนั้นๆ (Hill, et al., 1997) แต่ในกรณีที่การศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 15 คนขึ้นไป ให้เพิ่มเติมการใช้คำว่า “น้อยมาก” (Rare) แทนอัตราส่วนที่มีผู้ให้ข้อมูล 2-3 คนกล่าวถึงหมวดหมู่นั้นๆ (Hill, et al., 2005) ส่วนผลที่มีผู้ให้ข้อมูลเพียงคนเดียวตอบ จะทำการตัดออก เพราะข้อมูลนั้นมีความเฉพาะเกินไป (idiosyncratic) และไม่เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่าง (Hill, et al., 1997)

อีกวิธีการหนึ่งที่ใช้เพื่อตรวจสอบว่าผลที่ได้เป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างคือการตรวจสอบความคงที่ อิมตัว (Stability) ของข้อค้นพบ หรือการทดสอบว่าการเพิ่มชุดข้อมูลลงไปจะทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกิดความเปลี่ยนแปลงหรือไม่ โดยวิธีการที่ Hill และคณะ (1997) ใช้คือการเก็บข้อมูลมา 10-15 คน แต่ให้ทำการวิเคราะห์เบื้องต้นแค่ 8-12 คน จากนั้นจึงค่อยเพิ่มชุดข้อมูลที่ละ

ชุด และดูว่าการเพิ่มชุดข้อมูลจะทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกิดความเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ถ้าผล
คงที่แล้วถึงแม้ว่าจะเพิ่มชุดข้อมูลเข้าไปก็ตาม ผู้วิจัยก็จะสามารถมั่นใจในเบื้องต้นถึงความคงที่
อิมตัวของข้อมูล และมั่นใจว่าผลการศึกษามีความเป็นตัวแทนต่อกลุ่มตัวอย่าง

โดยสรุปก็คือ การแสดงว่าผลการศึกษามีความเป็นตัวแทนต่อกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยต้อง
แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความคงที่ อิมตัวเมื่อเติมชุดข้อมูลใหม่เพิ่มเข้าไป

4) ความตรงที่ได้รับความรับรองจากผู้ให้ข้อมูล (testimonial validity)

ความตรงที่ได้รับความรับรองจากผู้ให้ข้อมูล สามารถทำได้โดยการที่ผู้วิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลทบทวน
ตรวจสอบผลการศึกษาและให้ข้อมูลสะท้อนกลับ แต่อย่างไรก็ตาม Hill และคณะ (1997) ให้
ความเห็นว่ววิธีนี้บางครั้งมีปัญหาตรงที่ผลสรุปการศึกษาในภาพรวมอาจไม่ได้มีความตรงกับผู้ให้
ข้อมูลทุกคน ดังนั้นจึงไม่เน้นย้ำประเด็นนี้มาก แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยก็ควรมีการเขียนไว้ใน
ข้อจำกัดหากไม่สามารถทำตามได้

5) การนำผลไปปรับใช้ได้ (applicability of the results)

การนำผลไปปรับใช้ได้ หมายถึง ประโยชน์ในการนำข้อค้นพบไปปฏิบัติใช้ได้ โดย Lincoln
และ Guba (1985) เสนอว่าผู้อ่านส่วนมากมักจะให้ความสนใจในเรื่องการนำผลไปปรับใช้
มากกว่านักวิจัย ดังนั้นหน้าที่ของนักวิจัยคือการให้ข้อมูลที่เพียงพอเพื่อให้ผู้อ่านสามารถพิจารณา
ได้ว่าข้อค้นพบในการศึกษานั้นมีประโยชน์อย่างไร และด้วยเหตุนี้ Hill และคณะ (1997) จึงให้
ความสำคัญกับการบรรยายถึงกลุ่มตัวอย่างให้ชัดเจนพอๆ กับการระบุบริบทหรือข้อมูลเบื้องต้นหลัง
เกี่ยวกับที่วิจัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจเบื้องต้นก่อนที่จะเข้าสู่ขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล ถึงแม้ว่าการ
นำผลไปปรับใช้ได้จะเป็นเกณฑ์ที่ดีของการวิจัยเชิงคุณภาพ แต่ถึงกระนั้น Hill และคณะ (1997) ก็
ไม่เชื่อว่าผลการศึกษาของทุกงานวิจัยจะจำเป็นที่จะต้องนำมาปรับใช้ให้ได้ ยกตัวอย่าง เช่น
การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (ข้อได้เปรียบระหว่างผู้สัมภาษณ์คนเดียว และผู้
สัมภาษณ์หลายคน) ซึ่งอาจจะไม่ต้องนำผลไปใช้ทันที แต่อาจจะมีประโยชน์สำหรับนักวิจัยท่าน
อื่นๆ ในอนาคต

6) การได้ผลการวิจัยตามเดิมในวิธีการศึกษาแบบอื่น (Replication of Results Across Studies)

ผลการศึกษามีความหนักแน่นและเชื่อถือได้มากขึ้นถ้าผลการวิจัยนั้นจะได้ผลตามเดิมในการใช้วิธีการศึกษาแบบอื่น ซึ่งวิธีการทดสอบมี 2 วิธีด้วยกัน วิธีแรกคือ การใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน แต่ให้ทีมวิจัยต่างทีมซึ่งมีความความคาดหวังและอคติที่ต่างกันเป็นผู้วิเคราะห์ และวิธีที่สอง คือ การใช้ข้อมูลชุดใหม่ที่ได้มาจากการใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือมีแนวคำถามการสัมภาษณ์ที่คล้ายคลึงกับการศึกษาเดิม วิเคราะห์ข้อมูลโดยทีมผู้วิจัยชุดเดิมหรือชุดใหม่ก็ได้ โดยวิธีการทดสอบทั้ง 2 วิธี มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่าข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาในอีกวิธีหนึ่งจะมีความคล้ายคลึงกับผลการศึกษาเดิมอย่างไร

เนื่องจากวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน ตั้งอยู่บนพื้นฐานการอภิปรายและความไม่เห็นด้วยในทีมผู้วิจัย จนกระทั่งทีมวิจัยได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างของข้อมูลซึ่งกันและกัน ดังนั้น Hill และคณะ (1997) จึงคาดหวังว่าทีมวิจัยชุดอื่นจะสามารถสร้างโครงสร้างของข้อมูลขึ้นมาโดยมีความแตกต่างจากของเดิมเล็กน้อย ถึงแม้ว่าจะใช้คำต่างกันก็ตาม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับตนเองของชายรักชายกันดังต่อไปนี้

งานวิจัยของ Mohr และ Fassinger (2003) ได้ทำการศึกษาทดสอบโมเดลความเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ระหว่าง ความมั่นคงในความผูกพันและ มิติต่างๆในประสบการณ์ของกลุ่ม LGBT ผู้ใหญ่ แสดงให้เห็นถึงการตั้งสมมติฐานความสัมพันธ์โดยตรงและโดยอ้อมสัมพันธ์กันในสี่โดเมนหลัก โดยศึกษาทั้งสองมิติของการประสบการณ์ LGBT ระดับของความยากลำบากในการยอมรับตัวตนของ LGBT (อัตลักษณ์ทางลบ) และระดับของการเปิดเผยเกี่ยวกับความโน้มเอียงทางเพศกับสาธารณะ (การเปิดเผยตัวตนต่อสาธารณะ) โดยผู้เข้าร่วมการวิจัยคือ ผู้หญิงที่เป็น lesbian และ bisexual จำนวน 288 คน (58.9%) และ ผู้ชายที่เป็น gay และ bisexual จำนวน 201 คน (41.1%) ซึ่งมีช่วงอายุตั้งแต่ 18 ถึง 68 ปี ($M = 36.28$, $SD = 9.45$) ผู้เข้าร่วมวิจัยมีเชื้อชาติที่หลากหลายดังนี้คือ โดยส่วนใหญ่มีเชื้อสายยุโรปอเมริกาเหนือมากที่สุด รองมาด้วย แอฟริกันอเมริกัน

ลาตินอเมริกา เอเชียอเมริกา และอื่นๆ ตามลำดับ โดยใช้เครื่องมือวิจัยได้แก่ 1. แบบวัดการ แสดงออกถึงความผูกพันในวัยเด็ก (Representations of childhood attachment) 2. แบบ ประเมินการสนับสนุนจากพ่อแม่ในเรื่องความโน้มเอียงทางเพศ (Parental Support for Sexual Orientation) 3. แบบวัดฉบับปรับปรุงในด้านความผูกพันของผู้ใหญ่และแบบสอบถามถึง ความสัมพันธ์ 4. แบบวัดอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์และเลสเบี้ยน (Lesbian and Gay Identities scale)

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานที่ตั้งไว้ของอัตลักษณ์ทางลบและ การเปิดเผยตัวตนต่อ สาธารณะ โดยใช้การสำรวจมุมมองผ่านทางกรอบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในทฤษฎีความ ผูกพัน (attachment theory) ผู้วิจัยได้ตรวจสอบถึงอิทธิพลของตัวแปรทั้งด้านความผูกพันกับ ผู้ปกครองและตัวแปรความผูกพันทั่วไป ที่ส่งผลต่อตัวแปรประสบการณ์ LGB ในสองมิติ ที่เด่นชัด เกี่ยวกับกระบวนการการเปิดเผยตนเองและการยอมรับตนเองในด้านความโน้มเอียงทางเพศของ ตนเอง และการเปิดเผยรสนิยมในชีวิตประจำวัน (Bohan, 1996) ทั้งนี้การยอมรับตนเองและการ เปิดเผยตนเองถูกเชื่อว่าจะมีความเกี่ยวข้องกัน แต่ก็มีความเป็นอิสระต่อกัน (Fassinger & Miller, 1996) เนื่องจากสันนิษฐานว่าทั้งสองตัวแปรจะเกี่ยวข้องกันกับกระบวนการเปิดเผยตนเองตลอดช่วง ชีวิต (Mohr & Fassinger, 2000) ผู้วิจัยเชื่อว่ากลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสมสำหรับการการศึกษา LGB คือกลุ่มวัยผู้ใหญ่ ที่มีความหลากหลายในอายุ และช่วงระยะเวลายาวนานที่ยอมรับและ เปิดเผยตนเองว่าเป็น LGB ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1)บุคคลที่มี ความยากลำบากในการยอมรับความโน้มเอียงทางเพศของตัวเองได้มีโอกาส มากขึ้นกว่าคน อื่น ๆ ที่จะแสดงรูปแบบของการหลีกเลี่ยงความผูกพันในระดับที่สูงและความกังวล ในความผูกพันในระดับสูง

2)การสนับสนุนการในเรื่องความโน้มเอียงทางเพศจากมารดาที่เกี่ยวข้องทางอ้อมกับทั้ง สองตัวแปร LGB ผ่านความสัมพันธ์ทางตรงกับความวิตกกังวลในความผูกพันและการหลีกเลี่ยง ความผูกพัน การรับรู้การสนับสนุนของมารดาในระดับต่ำมีความสัมพันธ์กับระดับสูงของความ ผูกพันที่เต็มไปด้วยความกลัว (ความวิตกกังวลสูง การหลีกเลี่ยงสูง) ซึ่งในที่สุดก็ถูกเชื่อมโยงไป ยังอัตลักษณ์ในเชิงลบในระดับสูง

ในทำนองเดียวกันการสนับสนุนความโน้มเอียงทางเพศจากพ่อจะถูกเชื่อมโยงถึงอัตลักษณ์ในเชิงลบโดยทางอ้อมผ่านตัวแปรความวิตกกังวลความผูกพันซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับอัตลักษณ์ในเชิงลบ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการให้คะแนนของการรับรู้ความไวต่อการดูแลของผู้ปกครองในวัยเด็กได้เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลและการหลีกเลี่ยง โดยเฉพาะการให้คะแนนความไวต่อความรู้สึกของแม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการหลีกเลี่ยงความผูกพันและการให้คะแนนความไวต่อความรู้สึกของพ่อมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความวิตกกังวลในความผูกพัน

ในงานวิจัยของ King และ Noelle (2005) ได้ทำการศึกษาถึงความสุขและคุณภาพจากประสบการณ์การเปิดเผยตนเองของชายรักชายและหญิงรักเพศเดียวกันประกอบไปด้วยชาวอเมริกันผิวขาวเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.90) รองลงมาคือชาวแอฟริกัน-อเมริกัน และชาวฮิสแปนิก (ร้อยละ 4.7 และ 3.7 ตามลำดับ) จำนวน 107 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนั้นได้มาจากการโฆษณาจากหนังสือพิมพ์สำหรับกลุ่มชายรักชาย และจากโฆษณาในแผ่นพับ โดยกลุ่มตัวอย่างได้ผ่านการตอบแบบสอบถาม Subjective Well-Being (SWB), ความหมายในชีวิต, และแบบวัด Ego Development (ED) โดยมีการวิเคราะห์เนื้อหาการเปิดเผยตนเองของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนในส่วนของ 1) ประสบการณ์ที่ยากลำบาก 2) ความใกล้ชิด และ 3) จินตภาพขณะบรรยายที่บ่งบอกถึงแรงจูงใจอันมีพลัง (Power Motive Imagery: PMI) ผลการวิจัยพบว่า ในกลุ่มหญิงรักเพศเดียวกันนั้น ช่วงเวลาที่ยากลำบากมีความเกี่ยวข้องกับ Ego development ที่เพิ่มมากขึ้น ส่วนในกลุ่มชายรักชายนั้น ช่วงเวลาที่ยากลำบากมีความสัมพันธ์ทางลบกับ Ego development นอกจากนี้ ทั้ง SWB และ ED มีความเกี่ยวข้องกับการบรรยายประสบการณ์การเปิดเผยตนเองที่เต็มเปี่ยมไปด้วย PMI นอกจากนี้การบรรยายถึงประสบการณ์การมีสัมพันธ์ภาพใกล้ชิด (Intimacy) กับผู้อื่นนั้น ไม่เพียงแค่ว่าจะพบในผู้ที่มีความสุขเท่านั้น แต่ยังพบในผู้ที่มีคุณภาพชีวิตด้วย

ในงานวิจัยของ Willoughby และคณะ (2008) ได้อธิบายถึงปฏิกริยาของผู้ปกครองในทิศทางบวกต่อการเปิดเผยเรื่องความโน้มเอียงทางเพศของบุตร ซึ่งได้ข้อสรุปประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ นั่นคือ (1) พื้นฐานของครอบครัว นั้นจะเป็นแหล่งสำคัญที่จะใช้จัดการกับการเปิดเผยตัวตน เช่น ความสัมพันธ์ที่ดีภายในสมาชิกครอบครัว หรือ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาภายในครอบครัวที่ดี (2) เจตคติและความเชื่อที่มีอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งเป็นทัศนคติที่เกี่ยวข้องในเรื่องของ

ความโน้มเอียงทางเพศแบบเพศเดียวกัน (3) แรงกดดันของครอบครัวอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงของการเปิดเผยตนเอง ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบหลักนี้จะเป็ปัจจัยหลักของปฏิกิริยาของผู้ปกครองที่มีต่อการเปิดเผยตนเองของกลุ่ม LGBT ซึ่งส่งผลทางตรงต่อตัวบุคคลรักเพศเดียวกัน

Herek และคณะ (1997) ได้ศึกษาถึงเรื่องการวัดความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคมและความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นๆ ในกลุ่มชายรักชายและหญิงรักเพศเดียวกัน จึงทำการหาค่าความสัมพันธ์เหล่านี้ในชายรักชายและหญิงรักเพศเดียวกันอย่างละ 75 คน รวม 150 คน โดยผลการศึกษา พบว่าชายรักชายจะมีความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองที่เกิดขึ้นภายในอันเนื่องมาจากอคติของสังคมมากกว่าหญิงรักเพศเดียวกัน สำหรับทั้งชายรักชายและหญิงรักเพศเดียวกันที่มีความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองที่เกิดขึ้นภายในอันเนื่องมาจากอคติของสังคมมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยตนเองต่อเพื่อนและคนรู้จักที่รักต่างเพศที่น้อยกว่า และการรู้สึกว่าตนอยู่ในเครือข่ายของสังคมรักเพศเดียวกันที่น้อยกว่า ชายรักชายและหญิงรักเพศเดียวกันที่มีความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองที่เกิดขึ้นภายในอันเนื่องมาจากอคติของสังคมจะมีอาการซึมเศร้าและชายรักชายที่มีความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองที่เกิดขึ้นภายในอันเนื่องมาจากอคติของสังคมมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่า อย่างไรก็ตาม งานวิจัยนี้พบว่าความรู้สึกในเชิงลบต่อตนเองที่เกิดขึ้นภายในอันเนื่องมาจากอคติของสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยตนเองกับผู้ปกครอง

งานวิจัยต่อมาเป็งานวิจัยในประเทศไทย โดย ปิยรัตน์ มาร์แตง (2546) ซึ่งได้ศึกษาแนวทางการให้การศึกษาคือความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งได้แก่วิถีชีวิตของหญิงรักเพศเดียวกันและวิถีชีวิตของชายรักชายว่ามีวิธีการดำเนินชีวิตอย่างไร โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกคนรักเพศเดียวกันทั้งหมด 10 คน เป็หญิงรักเพศเดียวกัน 5 คน และเป็ชายรักชาย 5 คน จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสร้างตารางวิเคราะห์เปรียบเทียบเพื่อหาข้อสรุปในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกัวิถีชีวิตคนรักเพศเดียวกัน เมื่อผู้วิจัยได้ข้อสรุปวิถีชีวิตคนรักเพศเดียวกัน ซึ่งแบ่งเป็วิถีชีวิตของหญิงรักเพศเดียวกันและวิถีชีวิตของชายรักชายแล้ว ผู้วิจัยได้ร่วมกับกลุ่มหญิงรักเพศเดียวกัน กลุ่มชายรักชาย และผู้ที่เกี่ยวข้องกัคนรักเพศเดียวกัน จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อแสวงหาแนวทางการให้การศึกษาคือความเข้าใจในวิถีชีวิตคนรักเพศเดียวกัน เมื่อได้ข้อมูลแล้วผู้วิจัยจึงนำเสนอในรูปแบบพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

1. วิถีชีวิตของหญิงรักเพศเดียวกัน มีแบบแผนการดำเนินชีวิต คือ

1) ประสบการณ์ในวัยเด็ก หญิงรักเพศเดียวกันส่วนใหญ่ในช่วงวัยเด็กมีความสัมพันธ์ห่างเหินกับครอบครัว ซึ่งเกิดจากการที่บิดามารดามีภาระหน้าที่ทำให้การเลี้ยงดูบุตรต้องตกเป็นหน้าที่ของญาติ บุตรจึงไม่มีความสนิทสนมกับบิดาหรือมารดา หรือการที่บิดาหรือมารดาเป็นคนเข้มงวดมากทำให้บุตรรู้สึกเกรงกลัว และมีหญิงรักเพศเดียวกันบางคนที่ยึดติดกับบิดามารดาแยกทางกัน โดยที่ในช่วงก่อนที่บิดามารดาจะแยกทางกันนั้น เธอได้เห็นการกระทำอันรุนแรงของบิดาที่ทำร้ายมารดาเพื่อบังคับให้ลงชื่อในใบจดทะเบียนหย่า ประสบการณ์ในวัยเด็กของหญิงรักเพศเดียวกันนี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เด็กหญิงเติบโตมาเป็นหญิงรักเพศเดียวกันได้

2) การยอมรับและเข้าสู่การเป็นหญิงรักเพศเดียวกัน หญิงรักเพศเดียวกันจะเริ่มรู้สึกตนเองว่ามีความชอบเพศเดียวกันตั้งแต่วัยเด็ก โดยหญิงรักเพศเดียวกันหลายคนเริ่มรู้สึกประทับใจครูที่สอนชั้นอนุบาลซึ่งเป็นผู้หญิงที่มีบุคลิกลักษณะที่อ่อนโยน และคอยดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด หญิงรักเพศเดียวกันบางคนเริ่มตระหนักว่าตนเองชอบผู้หญิงด้วยกันเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นหรือเริ่มมีความรักครั้งแรก ซึ่งในช่วงนี้หญิงรักเพศเดียวกันจะพยายามแสวงหาความรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองสามารถอธิบายในเรื่องความโน้มเอียงทางเพศที่ชอบเพศหญิงด้วยกันได้ เมื่อได้คำตอบที่ตนเองพอใจแล้วจึงเริ่มปรับตัวและยอมรับตนในฐานะหญิงรักเพศเดียวกัน

3) การแสวงหาความรู้และแหล่งความรู้ของหญิงรักเพศเดียวกัน หญิงรักเพศเดียวกันจะเริ่มแสวงหาความรู้เกี่ยวกับหญิงรักเพศเดียวกัน หลังจากที่พวกเขาเริ่มรู้สึกสงสัยในความโน้มเอียงทางเพศของตนที่แตกต่างจากผู้หญิงคนอื่น ๆ โดยแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม เช่นจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และจากสื่อโทรทัศน์และภาพยนตร์ เป็นต้น แต่แหล่งความรู้ดังกล่าวนี้จะไม่มีความรู้เกี่ยวข้องกับหญิงรักเพศเดียวกันโดยตรงที่สามารถให้ความรู้แก่หญิงรักเพศเดียวกันได้ ดังนั้นการเรียนรู้ของหญิงรักเพศเดียวกันส่วนใหญ่ จะได้มาจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากเพื่อนที่เป็นหญิงรักเพศเดียวกันด้วยกัน และจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของหญิงรักเพศเดียวกัน ต่อมาเมื่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเจริญมาก

ขึ้น อินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตประจำวันมากขึ้น ทำให้อินเทอร์เน็ตกลายเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการแสวงหาความรู้ของหญิงรักเพศเดียวกันที่กำลังได้รับความนิยมมากขึ้น

4) คำนิยามและการรับรู้ตัวตนของหญิงรักเพศเดียวกัน หญิงรักเพศเดียวกันเป็นคำที่ใช้เรียกผู้หญิงที่มีความรักและมีความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน ซึ่งภายในกลุ่มหญิงรักเพศเดียวกันนั้นจะมีการเรียกประเภทของหญิงรักเพศเดียวกันตามความโน้มเอียงทางเพศที่แตกต่างกัน โดยคำว่า “ทอม” จะหมายถึงหญิงรักเพศเดียวกันที่ชอบผู้หญิง เป็นผู้แสดงบทบาทและแสดงลักษณะภายนอกคล้ายเพศชาย ซึ่งคำว่า “ทอม” นี้เป็นคำที่มาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “tomboy” ส่วนคำว่า “ดี้” มาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “lady” หมายถึงหญิงรักเพศเดียวกันที่ชอบทอม และ “เลส” มาจากคำว่า “lesbian” ในภาษาอังกฤษ หมายถึงหญิงรักเพศเดียวกันที่ชอบผู้หญิงด้วยกันแต่ไม่ชอบทอม เมื่อหญิงรักเพศเดียวกันได้รับรู้และเข้าใจในความโน้มเอียงทางเพศของตนแล้ว ก็จะได้แสดงอัตลักษณ์ของตนตามลักษณะความโน้มเอียงทางเพศและใช้ชีวิตตามการรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของตน

5) ค่านิยมทางเพศและความสัมพันธ์ของหญิงรักเพศเดียวกัน หญิงรักเพศเดียวกันคิดว่าการที่หญิงรักเพศเดียวกันจะคบหาและมีความสัมพันธ์กันนั้น ควรจะมาจากความรักและความเข้าใจกัน สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือต้องรู้จักปรับตัวเข้าหากันและกัน ซึ่งจะทำให้ความสัมพันธ์ของหญิงรักเพศเดียวกันมีความยั่งยืน การที่หญิงรักเพศเดียวกันหลายคนคู่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ยั่งยืนและเปลี่ยนคู่บ่อยส่วนหนึ่งมาจากการไม่ถูกความโน้มเอียงทางเพศนั่นเอง หญิงรักเพศเดียวกันส่วนใหญ่จะไม่มีเกรงกลัวกันโรคติดต่อเมื่อมีเพศสัมพันธ์ เพราะการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในหญิงรักเพศเดียวกันนั้นมีขั้นตอนที่ยุ่งยากมาก และหญิงรักเพศเดียวกันส่วนใหญ่เชื่อว่าตนเองและคู่ของตนปลอดภัยและไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงจึงไม่ได้มีการป้องกัน หญิงรักเพศเดียวกันบางคนจะใช้ถุงยางอนามัยบ้างก็ต่อเมื่อจะใช้อุปกรณ์เสริมในการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น

6) แนวคิดของหญิงรักเพศเดียวกันในการมีครอบครัว หญิงรักเพศเดียวกันส่วนใหญ่มีความคิดที่จะมีครอบครัวเป็นของตนเอง โดยที่คู่ของตนเองต้องเพศหญิงด้วยกันที่มีความรักความเข้าใจต่อกัน เพื่อใช้ชีวิตร่วมทุกข์ร่วมสุขและดูแลช่วยเหลือกันในวันปลายของชีวิต หญิงรักเพศเดียวกันบางคนต้องแต่งงานกับผู้ชายตามความต้องการของบิดามารดา ซึ่งแม้เธอจะแต่งงานไป

กับผู้ชายแล้วก็ตาม แต่เธอก็ยังคงความเป็นหญิงรักเพศเดียวกันอยู่ โดยที่เธอกลับมามีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอีกครั้งหลังจากที่เธอได้ทำหน้าที่ของภรรยา คือการมีบุตรให้สามีของเธอแล้ว

7) การวางตัวในสังคมของหญิงรักเพศเดียวกัน หญิงรักเพศเดียวกันที่แสดงลักษณะท่าทางภายนอกเป็นผู้หญิงจะไม่มีปัญหาในการวางตัวในสังคม เพราะคนในสังคมคิดว่าเธอเป็นผู้หญิงธรรมดาทั่วไปไม่แตกต่างอะไรจากผู้หญิงคนอื่น เธอจึงสามารถวางตัวได้เป็นปกติธรรมดา แต่หญิงรักเพศเดียวกันที่แสดงลักษณะท่าทางคล้ายผู้ชายนั้น เธอจะต้องแสดงลักษณะภายนอกให้ดูเป็นผู้หญิงและไม่พยายามทำตัวแปลกหรือแตกต่างจากผู้หญิงคนอื่น ๆ มากนัก เพราะการแสดงตนว่าเป็นหญิงรักเพศเดียวกันนั้นจะทำให้เป็นจุดสังเกตได้ง่าย และมักจะถูกจ้องมองจากคนในสังคมด้วยสายตาที่แสดงความมีอคติ แต่อย่างไรก็ตามหญิงรักเพศเดียวกันหลายคนก็ไม่ใส่ใจหากตนเองจะถูกจ้องมองในลักษณะดังกล่าว เพราะเธอคิดว่าการเป็นหญิงรักเพศเดียวกันนั้นเป็นเรื่องส่วนบุคคลและไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร

8) การใช้ชีวิตในฐานะหญิงรักเพศเดียวกัน หญิงรักเพศเดียวกันคิดว่าการใช้ชีวิตของตนในฐานะที่เป็นหญิงรักเพศเดียวกันนั้นไม่แตกต่างจากผู้หญิงคนอื่น ๆ ทั่วไปในสังคม เพราะพวกเขาจะต้องใช้ชีวิตอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคมที่กำหนดให้ ผู้หญิงต้องปฏิบัติตามอยู่ดี ในส่วนที่จะมีความแตกต่างจากผู้หญิงทั่วไปคือ การที่คู่ของเธอเป็นเพศเดียวกับเธอเพียงเท่านั้น

9) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินชีวิตของหญิงรักเพศเดียวกัน หญิงรักเพศเดียวกันคิดว่า การที่ตนเองเกิดเป็นผู้หญิงนั้นต้องประสบความยากลำบากในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้ชายอยู่แล้ว เมื่อเธอเป็นผู้หญิงที่รักเพศเดียวกันก็จะประสบกับสิ่งที่ทำให้ตนเองรู้สึกไม่พอใจจากคนในสังคมหรือฝันความรู้สึกจากกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในสังคม เช่น การที่หญิงรักเพศเดียวกันบางคนถูกเพื่อนร่วมงานนำเรื่องความนิยมเยี่ยงทางเพศที่ชอบเพศเดียวกันของเธอมาล้อเล่น หรือการที่หญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นทอมต้องใส่กระโปรงไปทำงานหรือติดต่อหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งขัดกับบุคลิกลักษณะและฝันความรู้สึกของเธอ เป็นต้น

2. วิถีชีวิตของชายรักชาย มีแบบแผนการดำเนินชีวิต คือ

1) ประสบการณ์ในวัยเด็ก ชายรักชายหลายคนมีภูมิหลังในวัยเด็กที่ความสัมพันธ์ในครอบครัวค่อนข้างห่างเหินกัน ชายรักชายบางคนเติบโตมาในครอบครัวที่บิดาเป็นคนที่เข้มงวดและใช้อำนาจในการเลี้ยงดู บางคนบิดามารดาต้องทำงานหนักไม่มีเวลาเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง หรือบางคนก็เป็นบุตรของภรรยาคนที่สอง ที่อยู่ร่วมกับครอบครัวของบิดาที่มีภรรยาคนแรกอยู่ด้วย ซึ่งทำให้เห็นลักษณะที่ไม่ดีของบิดาซึ่งเป็นผู้ชายที่มีภรรยาหลายคน จึงไม่ยอมรับบุคลิกภาพของผู้ชายมาเป็นบุคลิกของตน และมีแนวโน้มนำไปสู่ความเป็นชายรักชาย แม้จากการวิจัยหลาย ๆ ครั้งในเรื่องคนรักเพศเดียวกันจะยังมีการโต้แย้งถึงสาเหตุของการเป็นคนรักเพศเดียวกัน แต่ภูมิหลังในวัยเด็กและการเลี้ยงดูของครอบครัวก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เติบโตมาเป็นคนรักเพศเดียวกันได้เช่นกัน

2) การยอมรับและเข้าสู่การเป็นชายรักชาย ชายรักชายจะเริ่มรู้สึกตัวว่าอยากใกล้ชิดกับผู้ชายในช่วงที่เริ่มเรียนชั้นประถมศึกษา จากการเล่นกับเพื่อน ๆ ด้วยกัน ชายรักชายหลายคนในช่วงวัยเด็กมีรูปร่างเล็ก และมักจะถูกรังแกจากเพื่อนที่ร่างกายใหญ่และแข็งแรงกว่า ถ้ามีเพื่อนผู้ชายที่แข็งแรงมาปกป้องเขาก็จะเกิดความประทับใจและชื่นชมผู้ชายตลอดมาในช่วงการปรับตัวเพื่อเข้าสู่ความเป็นชายรักชายนั่น ถ้าชายรักชายอยู่ในสังคมที่มีชายรักชายมากก็จะมีปัญหาในการปรับตัวและเปิดเผยตัวตน แต่โดยทั่วไปแล้วชายรักชายจะเริ่มพัฒนาเข้าสู่ความเป็นชายรักชายในช่วงวัยรุ่น และหลังจากที่มีประสบการณ์ทางเพศกับชายด้วยกันแล้วเมื่อนั้นเขาจึงยอมรับและใช้ชีวิตในฐานะที่เป็นชายรักชาย

กล่าวโดยสรุปผลการศึกษาพบว่าคนรักเพศเดียวกันมีความสัมพันธ์ที่ห่างเหินกับครอบครัวในช่วงวัยเด็ก และเริ่มตระหนักถึงการชอบเพศเดียวกันตั้งแต่ยังเด็ก เมื่อเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นเริ่มสงสัยในความนิยมเอียงทางเพศของตนเอง จากนั้นจึงพยายามหาความรู้จากที่ต่างๆ แล้วจึงค่อยๆยอมรับและปรับตัวเข้าสู่เอกลักษณ์ทางเพศของตนในที่สุด ต่อมาเรื่องการเรียนรู้ของคนรักเพศเดียวกันเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและเรียนรู้จากในกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน การศึกษาควรเข้ามา มีบทบาทในการให้ความรู้ในเรื่องของคนรักเพศเดียวกันมากขึ้น ประการที่สามแนวทางการให้การศึกษเพื่อความเข้าใจในวิถีของคนรักเพศเดียวกันนั้น ควรให้การศึกษานในหลายระดับของ

สังคม ได้แก่ ระดับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน ด้วยวิธีต่างๆกัน ส่วนการสอนในโรงเรียนนั้น ควรเน้นเป้าหมายกลุ่มเด็กวัยรุ่น โดยมีเนื้อหาสาระมุ่งเน้นเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันในฐานะเป็นคนกลุ่มหนึ่งที่อยู่ร่วมกันในสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ยอมรับในความหลากหลายทางเพศในสังคม ประการสุดท้ายครอบครัวเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และพัฒนาเอกลักษณ์ทางเพศ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเติบโตมามีบทบาททางเพศที่เหมาะสม ในขณะที่เดียวกัน การศึกษาก็มีบทบาทในการพัฒนาคนให้รู้จักและเข้าใจตนเองและผู้อื่น รวมทั้งเคารพสิทธิในความแตกต่างของเพื่อนมนุษย์ที่อยู่ร่วมสังคมเดียวกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้มุ่งศึกษาประสบการณ์การยอมรับตนเองในด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน (Consensual Qualitative Research: CQR) เพื่อให้เกิดความเข้าใจในประสบการณ์ของการยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศแบบชายรักชาย จากมุมมอง และทัศนะของชายรักชายเอง ได้อย่างลึกซึ้ง และเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

1. ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นเกย์หรือชายรักชายที่รับรู้และยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนในด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย จำนวน 10 คน ดังข้อมูลในตารางที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดผ่านเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกดังนี้

เกณฑ์การคัดเลือก ประกอบด้วย

1) เป็นผู้ที่รับรู้และยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย และมีความผูกพันหรือวิถีชีวิตภายในโลกของเกย์ไม่ต่ำกว่า 1 ปี และผ่านการคัดกรองเบื้องต้นโดยการทำแบบการยอมรับตนเองของชายรักชาย ที่พัฒนาโดยผู้วิจัย โดยเป็นผู้ที่มีคะแนนการยอมรับตนเองของชายรักชายที่สูง กล่าวคือ มีผลคะแนนรวมจากการทำแบบประเมินการยอมรับตนเองของชายรักชายอยู่ในช่วง 4.50-5.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน

2) เป็นผู้ที่สามารถระลึกถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาก่อนจะยอมรับตนเองในด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย

3) มีความเต็มใจในการเข้าร่วมการวิจัยและยินดีให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์เกี่ยวกับชายรักชายของตนเอง

4) เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารและเข้าใจภาษาไทยได้ดีตลอดจนถึงสัญชาติไทย

เกณฑ์การคัดออก ประกอบด้วย

1) เป็นผู้ที่มีอาการหรืออาการแสดงออกของความเจ็บป่วยด้านจิตเวช ซึ่งได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์

2) เป็นผู้ที่มีระบุอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองอย่างอื่นนอกเหนือจากชายรักชาย เช่น Transgender

ตารางที่ 2

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูล	อายุ (ปี)	คะแนนการยอมรับตนเอง (ช่วงคะแนน1-5)	ช่วงเวลาที่เริ่มรับรู้ความเป็นภัยของตนเอง	ช่วงเวลาที่เริ่มยอมรับตนเอง	การเปิดเผยกับครอบครัว	การเปิดเผยตนเองกับสังคมทั่วไป
ID1/แมน	59	5	มัธยมศึกษาปีที่ 4	หลังจบมหาวิทยาลัย	เปิดเผยกับคนในครอบครัว	เปิดเผยตนเองอย่างเต็มที่ เมื่อมีคนถามพร้อมที่จะตอบตามความจริง
ID2/ไม้	25	4.52	มัธยมศึกษาปีที่ 1	มัธยมศึกษาตอนต้น	เพิ่งเริ่มเปิดเผยตนเองกับครอบครัว โดยการพาแฟนผู้ชายเข้าร่วมกับกิจกรรมในครอบครัว	ยังมีความกังวลใจอยู่บ้าง เลือกที่จะเปิดเผยกับเฉพาะเพื่อนสนิท
ID3/จิว	27	4.68	ตั้งแต่จำความได้	ประถมศึกษาปีที่ 1	เปิดเผยกับพี่น้อง แต่ยังไม่ได้เปิดเผยอย่าง เป็นทางการกับพ่อ แม่ หรือให้ตนเอง ประสบความสำเร็จ ในการทำงาน แต่พ่อแม่รับรู้ความเป็นภัยของตนเอง	เปิดเผยอย่างภาคภูมิใจและ แสดงออกความเป็นตัวเองอย่างเต็มที่
ID4/แมว	31	4.72	ประถมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 5	เปิดเผยกับพี่น้อง แสดงออกและให้พ่อแม่รับรู้เรื่องราวของตนเอง	เลือกที่จะเปิดเผยตามเมื่อตนเองรู้สึกปลอดภัยจากคนนั้น
ID5/แอนดี้	28	4.52	ประถมศึกษาตอนต้น	หลังจบมหาวิทยาลัย	เปิดเผยกับคุณแม่และน้องชาย แต่ไม่ได้เปิดเผยกับคุณพ่อเนื่องจากคุณพ่อไม่ชอบภัย	เปิดเผยกับสังคมทั่วไป ไม่ได้ปกปิด

ผู้ให้ ข้อมูล	อายุ (ปี)	คะแนน การยอมรับ ตนเอง (ช่วงคะแนน1-5)	ช่วงเวลาที่เริ่ม รับรู้ความเป็น เกย์ของตนเอง	ช่วงเวลาที่เริ่ม ยอมรับตนเอง	การเปิดเผยกับ ครอบครัว	การเปิดเผยตนเอง กับสังคมทั่วไป
ID6/เอฟ	33	4.8	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอน ปลาย	เปิดเผยกับคนใน ครอบครัวเมื่อตนเอง พร้อมและสามารถ ดูแลตนเองได้	เปิดเผยอย่างเต็มที่ ไม่ปฏิเสธเมื่อถูกถาม
ID7/โหน่ง	30	4.52	ประถมศึกษา ตอนต้น	มหาวิทยาลัย ปีที่4	ไม่เคยเปิดเผยอย่าง เป็นทางการกับคนใน ครอบครัว แต่รู้ว่า คนในครอบครัว ยอมรับและเข้าใจ	ไม่ถึงกับเปิดเผยกับ สังคมโดยทั่วไปแต่ ไม่ได้ปิดบัง
ID8/บิน	32	4.56	ประถมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษาตอน ปลาย	เปิดเผยกับคนใน ครอบครัวอย่างเต็มที่	เปิดเผยกับสังคม ทั่วไปอย่างเต็มที่
ID9/ปู	49	4.6	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	มัธยมศึกษาตอน ปลาย	เปิดเผยตนเองกับ ครอบครัวอย่างเป็น ทางการ	ไม่ได้เปิดเผยอย่าง เต็มที่ แต่ไม่ได้ปิด
ID10/เอก	36	4.88	ตั้งแต่จำความ ได้	ตั้งแต่จำความได้	ครอบครัวเลี้ยงดูแบบ เด็กผู้หญิงอยู่แล้ว	เปิดเผยตนเองอย่าง เต็มที่

หมายเหตุ ชื่อผู้ให้ข้อมูลข้างต้นเป็นนามสมมุติทั้งหมด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย (Self-Acceptance of Gay Men: SAGM)

พัฒนาโดยผู้วิจัยเป็นผู้พัฒนา โดยแบบวัด SAGM เป็นแบบวัดที่ให้ผู้ตอบประเมินตนเอง (self-report) แบบมาตราประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ แบบวัด นี้มีข้อคำถามทั้งสิ้น 25 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ (1) ความพึงพอใจตนเองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ได้แก่ ข้อ 1 – 5 ตัวอย่างคำถาม “ฉันพอใจที่ฉันเป็นชายรักชาย” (2) การไม่บิดเบือนลักษณะจริงของตนเอง ได้แก่ ข้อ 6 – 10 ตัวอย่างคำถาม “ฉันไม่ต้องการให้คนอื่นรู้ว่าฉันเป็นชายรักชาย” (3) การรู้ข้อดีและข้อจำกัดในลักษณะของตนเอง ได้แก่ ข้อ 11 – 15 ตัวอย่างคำถาม “ฉันยอมรับไม่ได้หากว่าฉันไม่

สามารถมีบุตรเพื่อสืบทายาทได้” (4) การเข้าใจด้านต่างๆของตนเอง ได้แก่ ข้อ 16 – 20 ตัวอย่างคำถาม “ฉันไม่สามารถอธิบายรสนิยมทางเพศของตนเองได้” (5) การรู้คุณค่าของตนเอง ได้แก่ ข้อ 21 – 25 ตัวอย่างคำถาม “การเป็นชายรักชายของฉันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกไร้ค่า”

แบบวัด SAGM มีการตรวจสอบความตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่อาจารย์ที่ปรึกษา (รองศาสตราจารย์ ดร. อรัญญา ต้อยคำภีร์) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (รองศาสตราจารย์ สุภาพรพรรณ โคตรจรัส) และ อาจารย์ ดร.ณัฐสุดา เต็มพันธ์ และมีค่าความเที่ยงของแบบวัดด้วยวิธีการหาความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) เท่ากับ .85

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนน ในรายข้อจะมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังต่อไปนี้

องค์ประกอบรายด้าน	ข้อกระทงทางบวก	ข้อกระทงทางลบ
ตรงมาก	5	1
ค่อนข้างตรง	4	2
ตรงกับไม่ตรงพอๆ กัน	3	3
ไม่ค่อยตรง	2	4
ไม่ตรงเลย	1	5

การแปลความหมายคะแนน

การแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ ดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 แนวคำถามสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับตนเองและชายรักชาย ได้แก่ ความพึงพอใจตนเองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง ด้านการไม่เปิดเผยเอกลักษณ์จริงของตนเอง ด้านการรับรู้ข้อดีและข้อจำกัดในลักษณะของตนเอง ด้านการเข้าใจและรับรู้ลักษณะด้านต่างๆ ของตนเอง ด้านการรับรู้ในคุณค่าของตนเอง ตลอดจนการศึกษากิจกรรมกลุ่มพัฒนาตนเพื่อการยอมรับตนเอง เพื่อเป็นพื้นฐานความรู้และนำมาปรับใช้สำหรับการสร้างแนวทางการสัมภาษณ์ โดยตั้งแนวคำถามตามทฤษฎีโมเดลของการพัฒนาอัตลักษณ์แห่งตนของบุคคลรักเพศเดียวกัน (Model of Homosexual Identity Development) ของ Cass (1979) นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษานำร่องเกี่ยวกับประสบการณ์การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศของชายรักชายที่มีประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งทางเพศโดยเพศเดียวกัน โดยการสัมภาษณ์ชายรักชายที่เคยมีประสบการณ์ถูกกลั่นแกล้งทางเพศโดยเพศเดียวกัน ในวิชาวิจัยเชิงคุณภาพ มาปรับใช้สำหรับการสร้างแนวทางในการสัมภาษณ์ด้วยเช่นกันและนำแนวทางการสัมภาษณ์ที่ได้ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับแก้ให้เหมาะสมกับการวิจัยอีกครั้งหนึ่ง

แนวคำถามหลัก

1. ขอให้ท่านช่วยเล่าถึงความรู้สึกในความเป็นเกย์ของตัวเอง ณ ปัจจุบันนี้
2. ขอให้ท่านเล่าถึงประสบการณ์ก่อนที่ท่านจะมีความชัดเจนกับการเป็นชายรักชายเป็นอย่างไร (ปัญหา อุปสรรคภายในและภายนอก การจัดการกับอุปสรรค)
3. ขอให้ท่านช่วยอธิบายเพิ่มเติมถึงความรู้สึกในช่วงที่รับรู้และยอมรับ (การรับรู้เกี่ยวกับตนเองเป็นอย่างไร ความรู้สึก ความนึกคิดกับคนรอบข้าง)
4. ขอให้ท่านเล่าถึงเหตุการณ์ที่เข้มๆ ในช่วงจังหวะเปลี่ยนผ่านในช่วงยอมรับตนเองเป็นอย่างไร
5. มีอะไรที่ท่านอยากที่จะเล่าเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องการยอมรับความเป็นชายรักชายของท่านอีกบ้าง

แนวคำถามเพิ่มเติมหลังจากสัมภาษณ์ 3 ราย

1. ถ้าหาก ณ ตอนนี้ ในการยอมรับตนเองของท่าน เท่ากับ 100% เต็ม ท่านคิดว่าท่านยอมรับตนเองประมาณกี่เปอร์เซ็นต์ แล้วที่เหลือคืออะไรที่จะทำให้เพิ่มเติม (ถ้ามี)

2. อยากให้ท่านลองทบทวนว่า การยอมรับความเป็นชายรักชายของท่านนั้น ทำให้ประตุแห่งโอกาสบานไหนของท่านเปิดกว้างขึ้นบ้าง และบานไหนที่ปิดแคบลงบ้าง

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำเสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. นำเสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการสมาคมฟ้าสีรุ้งและบางกอกเรนโบว์และเมื่อได้รับการอนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยได้ ผู้วิจัยจึงนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไปยังผู้อำนวยการสมาคมฟ้าสีรุ้งและสมาคมบางกอกเรนโบว์เพื่อขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูล
3. เมื่อได้รับการอนุญาตแล้ว จึงประสานงานไปยังเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานเพื่อขอความร่วมมือเป็นผู้ประสานติดต่อไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เติญชวนและสอบถามผู้ที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยที่มีเงื่อนไขสอดคล้องกับงานวิจัย โดยเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานเป็นผู้พาผู้วิจัยไปพบและทำความรู้จักกับผู้สนใจเข้าร่วมการวิจัยก่อนในเบื้องต้น
4. จากนั้น ผู้วิจัยจะเป็นผู้คัดเลือกและตรวจสอบคุณสมบัติผู้สนใจว่าสอดคล้องกับตามเกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การคัดออกหรือไม่ และทำแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชายเพื่อคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยเป็นรายบุคคล จากนั้นผู้วิจัยจะติดกับผู้สนใจเข้าร่วมการวิจัยด้วยตนเอง
5. เมื่อทราบความสมัครใจและยินดีที่จะร่วมการวิจัยของผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดของโครงการวิจัยและแจ้งสิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัยให้ทราบ พร้อมทั้งนำเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัยให้ผู้ให้ข้อมูลได้อ่านและอธิบายข้อสงสัยต่างๆจนเกิดความเข้าใจเป็นอย่างดี ในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถอ่านเอกสารดังกล่าวได้ด้วยตนเอง อาจะเนื่องด้วยข้อบกพร่องบางประการทางสายตา ผู้วิจัยจะเป็นผู้อ่านให้ฟัง หากได้รับการยืนยันว่าผู้ให้ข้อมูลสมัครใจและยินดีที่จะร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะขอให้ผู้ให้ข้อมูลลงนามแฝงหรือประทับลายนิ้วมือลงในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

6. จากนั้น ผู้วิจัยจะนัดพบตามวันและเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสะดวก เพื่อขอสัมภาษณ์โดยใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง พร้อมทั้ง ขอบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้เก็บรักษาแถบบันทึกเสียงเหล่านั้นไว้เป็นความลับในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่ตั้งรหัสผ่านไว้เพื่อไม่ให้ผู้อื่นเข้าถึงได้ และเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยได้ลบหรือทำลายแถบบันทึกเสียงทิ้งทันที

7. ภายหลังจากการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะทำการจดบันทึกข้อมูล (field notes) เป็นบันทึกที่เกี่ยวข้องกับบริบทของการสัมภาษณ์ เป็นการถ่ายทอดสิ่งที่ได้รู้ได้เห็นของผู้วิจัยภายหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นพร้อมทั้ง ทำการบันทึกประจำวัน เป็นการบันทึกเกี่ยวกับเรื่องราวของผู้วิจัย เนื้อหาอาจจะนอกเหนือจากเรื่องของข้อมูล หรืออาจจะเกี่ยวข้องกับข้อมูลโดยตรง รวมถึงความเห็นเชิงวิเคราะห์ (analytical comments) ตลอดจนข้อสังเกตของผู้วิจัย ต่อข้อมูลที่ได้เก็บมาแล้ว และความคิดที่เกิดขึ้น ระหว่างการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยจะนำมาเป็นส่วนหนึ่งในข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

8. ผู้วิจัยถอดเทปจากการสัมภาษณ์ และส่งบทสัมภาษณ์ให้แก่เจ้าของข้อมูลทำการตรวจสอบ ซึ่งหากมีข้อมูลที่ต้องการแก้ไขก็สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้

4.ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ พฤษภาคม พ.ศ.2555 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลคนละ 1 ครั้ง โดยวันที่ทำการสัมภาษณ์ และระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ขึ้นอยู่กับผู้ให้ข้อมูลแต่ละคน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3

วันเวลาที่สัมภาษณ์ ระยะเวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

ลำดับ	วัน เวลาที่สัมภาษณ์	ระยะเวลา	สถานที่สัมภาษณ์
ID1	วันศุกร์ที่ 14 กันยายน 2555 เวลา 15.00 -17.00 น.	ประมาณ 2 ชั่วโมง	ศูนย์บริการจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID2	วันพฤหัสบดีที่ 20 กันยายน 2555 เวลา 13.00 -14.45 น.	ประมาณ 1.45 ชั่วโมง	ศูนย์บริการจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID3	วันอังคารที่ 25 กันยายน 2555 เวลา 16.30-18.30 น.	ประมาณ 2 ชั่วโมง	ศูนย์บริการจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID4	วันอาทิตย์ที่ 25 พฤศจิกายน 2555 เวลา 16.30-18.30 น.	ประมาณ 2 ชั่วโมง	ห้องสมุด มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID5	วันจันทร์ที่ 26 พฤศจิกายน 2555 เวลา 16.30-18.30 น.	ประมาณ 2 ชั่วโมง	ศูนย์บริการจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID6	วันพุธที่ 12 ธันวาคม 2555 เวลา 19.00-21.00 น.	ประมาณ 2 ชั่วโมง	ห้องสมุด มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID7	วันเสาร์ที่ 15 ธันวาคม 2555 เวลา 17.45-19.45 น.	ประมาณ 2 ชั่วโมง	ห้องประชุม มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID8	วันพุธที่ 19 ธันวาคม 2555 เวลา 13.45-15.30 น.	ประมาณ 1.45 ชั่วโมง	ศูนย์บริการจิตวิทยาการปรึกษา มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID9	วันเสาร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 15.00-16.45 น.	ประมาณ 1.45 นาที	ห้องประชุม มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง
ID10	วันพุธที่ 20 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 18.00-20.00 น.	ประมาณ 2 ชั่วโมง	ห้องประชุม มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอิงขั้นตอนการปฏิบัติตามแนวทฤษฎีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน (Consensual Qualitative Research: CQR) (Hill, et al., 1997; Hill, et al., 2005) ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการตั้งที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกันในครั้งนี้มีผู้วิเคราะห์ข้อมูลจำนวน

3 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักอีก 2 คน โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักทั้งคู่มีคุณสมบัติ ดังนี้ (1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา (2) เป็นผู้ที่เคยลงทะเบียนรายวิชาการวิจัยเชิงคุณภาพอย่างน้อย 1 รายวิชา และ (3) ได้รับการอบรมเพิ่มเติมในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลแบบทีมผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกันแล้ว

1.2 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญในการวิจัยเชิงคุณภาพแบบทีมผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน เป็นผู้ตรวจสอบ (auditor) ซึ่งได้พิจารณาถึงความถูกต้องเหมาะสมและความสอดคล้องของข้อมูลจากทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลทุกขั้นตอน

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ประเด็นหลัก (domain) และสาระสำคัญ (core idea)

2.1 ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลัก วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตั้งประเด็นหลักเบื้องต้น โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อมูลจากการถอดเทปการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลชุดที่ได้ ข้อมูลครอบคลุมและมีเนื้อหาและรายละเอียดชัดเจนมากที่สุด จากผู้ให้ข้อมูล 3 ราย ซึ่งได้แก่ บทถอดเทปการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1 บทถอดเทปการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2 และบทถอดเทปการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3 ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้ง 3 ชุดมาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและนำข้อมูลชุดเดียวกันให้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักแต่ละคนทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อหาประเด็นหลักของข้อมูลทั้งหมด

2.2 ขั้นตอนต่อไป ผู้วิจัยขอเรียกว่าขั้นตอน การประชุม CQR ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ หลังจากที่ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่แต่ละคนวิเคราะห์ได้ มาอภิปรายร่วมกันถึงประเด็นหลัก โดยที่แต่ละคนจะเสนอผลการวิเคราะห์ของตนเองให้กับในทีมได้ฟังและ ทำการอภิปรายร่วมกัน เพื่อลงความเห็นให้ได้ประเด็นหลักและสาระสำคัญ ในรูปแบบที่ผู้วิเคราะห์ข้อมูลทุกคนในทีมมีความเห็นชอบร่วมกันว่า ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีความเหมาะสมและครอบคลุมสาระของข้อมูลทั้งหมด ดังตัวอย่างในตารางที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยนั้นได้วิเคราะห์ประเด็นหลักเบื้องต้น 6 ประเด็น ส่วนทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลนั้นได้วิเคราะห์ประเด็นหลักเบื้องต้นคน 3 ประเด็นเท่ากัน ซึ่งประเด็นหลักเบื้องต้นที่ได้ส่วนใหญ่แล้วนั้นมีความสอดคล้องใกล้เคียงกัน ในส่วนที่ประเด็นหลักเบื้องต้นของผู้วิจัยที่เพิ่มเติม นั้น ได้มีการพูดคุยอภิปรายและให้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลทุกคนได้ออกความเห็นเกี่ยวกับในประเด็น

หลักนั้นๆ จนกว่าจะเกิดความเห็นชอบร่วมกันในแต่ละประเด็น ซึ่งสามารถที่จะสรุปข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล 3 ราย ได้เป็นประเด็นหลักเบื้องต้นทั้งสิ้น 6 ประเด็น ในการประชุม CQR ครั้งที่ 1

2.3 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำประเด็นหลักเบื้องต้น (ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย) นี้ไปตรวจทานโดยผู้ตรวจสอบ 2 ท่าน ในที่นี้คือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งผู้ตรวจสอบได้คงประเด็นหลักไว้ทั้ง 6 ประเด็น แต่ให้ความเห็นในการปรับชื่อในประเด็นหลักและประเด็นย่อย ตลอดจนการเรียงลำดับของประเด็นต่างๆ ดังตัวอย่างในตารางที่ 6 หน้า 236

2.4 ต่อมาหลังจากได้ประเด็นสำคัญโดยที่ผ่านการประชุม CQR และ ผ่านการตรวจทานจากผู้ตรวจสอบแล้ว แจ้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นให้ทีม CQR ได้ทราบ หลังจากนั้นเป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยจะทำการสรุปสาระสำคัญ (abstraction core ideas) ในแต่ละราย (ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย) โดยที่ผู้วิจัยนั้นพยายามที่จะพึงระวังถึงอคติของตนเองโดยพยายามที่จะสกัดแต่ใจความสำคัญที่ผู้ให้ข้อมูลได้สื่อออกมาเท่านั้น และทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการใส่ความเห็นเชิงวิเคราะห์ (analytical comments) ซึ่งเป็นความเห็นที่มีอคติของผู้วิจัยแฝงอยู่ด้วยควบคู่กันไป ดังตัวอย่างในตารางที่ 7 หน้า 256

2.5 ต่อมาผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้สรุปใจความสำคัญแล้วให้ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักทั้ง 2 คน ตรวจสอบความถูกต้องและลงความเห็นอีกครั้งหนึ่ง โดยอาจจะปรับแก้ตามความเห็นหรือคงไว้โดยให้เหตุผลประกอบจากนั้นก็หาข้อสรุป ดังตัวอย่างในตารางที่ 8 หน้า 258

2.6 ต่อมาเมื่อได้ประเด็นหลักและสาระสำคัญที่เป็นแนวทางแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเพิ่มอีก 2 ราย และผู้วิจัยดำเนินการสรุปใจความสำคัญของข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลอีก 2 รายด้วยตนเอง และจำแนกรายละเอียดของสาระสำคัญในทุกชุดข้อมูลลงในตาราง โดยจัดแยกตามหัวข้อประเด็นหลักแต่ละประเด็น ซึ่ง ณ ขั้นตอนนี้รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 5 รายด้วยกัน

2.7 ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ผ่านการลงรหัสแล้ว (ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 ราย) ให้ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักทั้ง 2 คน ทำการตรวจสอบความถูกต้องของผลการลงรหัส ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นที่ควรแก้ไขและให้ความเห็นชอบร่วมกัน เป็นการประชุม CQR ครั้งที่ 2 ผ่านทางอีเมลล์ ต่อจากนั้นก็ให้ผู้ตรวจสอบได้ตรวจทาน ดังตัวอย่างตารางที่ 9 หน้า 262

2.8 ต่อมาผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเพิ่มอีก 3 ราย ผู้วิจัยดำเนินการสรุปใจความสำคัญของข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลอีก 3 รายนี้ด้วยตนเอง และจำแนกรายละเอียดของสาระสำคัญในทุกชุดข้อมูลลงในตาราง โดยจัดแยกตามหัวข้อประเด็นหลักแต่ละประเด็น ซึ่ง ณ ขั้นตอนนี้รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 8 รายด้วยกัน

2.9 ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ผ่านการลงรหัสแล้ว (ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 8 ราย) ให้ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักทั้ง 2 คน ทำการตรวจสอบความถูกต้องของผลการลงรหัส ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นที่ควรแก้ไขและให้ความเห็นชอบร่วมกัน เป็นการประชุม CQR ครั้งที่ 3 ผ่านทางอีเมล ต่อจากนั้นก็ให้ผู้ตรวจสอบได้ตรวจทาน ซึ่งได้มีการปรับถ้อยคำที่เรียกสื่อถึงประเด็นต่างๆ ให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างตารางที่ 10 หน้า 267

2.10 ต่อมาผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเพิ่มอีก 2 ราย ทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้เน้นสัมภาษณ์เพิ่มในส่วนประเด็นที่ผู้วิจัยคิดว่าข้อมูลนั้นยังไม่เข้มข้นเพียงพอ ต่อมาผู้วิจัยดำเนินการสรุปใจความสำคัญของข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลอีก 2 รายด้วยตนเอง และจำแนกรายละเอียดของสาระสำคัญในทุกชุดข้อมูลลงในตาราง โดยจัดแยกตามหัวข้อประเด็นหลักแต่ละประเด็น ซึ่ง ณ ขั้นตอนนี้รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 10 รายด้วยกัน

2.11 ทั้งนี้ผู้วิจัยและผู้ตรวจทานได้ลงความเห็นร่วมกันว่า ในจำนวนผู้ให้ข้อมูล 10 รายนี้ได้ข้อมูลที่เข้มข้นและอิมตัวเพียงพอแล้ว ซึ่งในมิติของความลึกเข้มข้นของข้อมูลนั้น ผู้วิจัยสังเกตได้จากกลุ่มของแก่นประสบการณ์ที่จับกลุ่มคล้ายๆ กันนั้นมีความที่เหมือนกัน แต่ในความเหมือนกันนั้นก็ยังมีระดับนัยของความแตกต่างกันของแก่นประสบการณ์มีความหลากหลายของข้อมูลในแก่นประสบการณ์เดียวกัน สำหรับในมิติของความอิมตัวของข้อมูลนั้นสามารถสังเกตได้จากแก่นของประสบการณ์ต่าง ๆ นั้น มีความซ้ำกันของกลุ่มประสบการณ์เกิดขึ้น โดยประเด็นต่าง ๆ นั้นคงที่ เนื้อหาข้อมูลที่ได้นั้นจะไม่ได้แสดงแก่นของประสบการณ์ที่นอกเหนือไปจากประเด็นที่มีแล้ว พุดง่าย ๆ คือไม่เกิดประเด็นใหม่ที่ผู้วิจัยพบ

2.12 ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดที่ผ่านการลงรหัสแล้ว (ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 ราย) ให้ผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักทั้ง 2 คน ทำการตรวจสอบความถูกต้องของผลการลงรหัส ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประเด็นที่ควรแก้ไขและให้ความเห็นชอบร่วมกัน เป็นการประชุม CQR ครั้งที่ 4

ผ่านทางอีเมลล์ ต่อจากนั้นก็ให้ผู้ตรวจสอบได้ตรวจทาน จนได้ข้อสรุปชัดเจนที่ทีมผู้วิจัยทั้งหมดมีความเห็นสอดคล้องกัน ดังตัวอย่างตารางที่ 10 หน้า 267

2.13 ผู้วิจัยนำประเด็นการอภิปรายและเห็นชอบร่วมกัน ที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้ เป็นไปตามมติของทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลและผู้ตรวจทาน นำสาระที่ได้รับจากการอภิปรายไปทำการ วิเคราะห์ในภาพรวมต่อไป

3. ขั้นการวิเคราะห์ภาพรวม

3.1 ผู้วิจัยนำสาระสำคัญ (core idea) ในแต่ละประเด็นหลัก (domain) มาทำ การจัดเป็นหมวดหมู่ (categories)

3.2 ผู้วิจัยส่งผลการจัดหมวดหมู่ข้อมูลให้ผู้ตรวจสอบ (auditors) ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาการทำวิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการวิจัยเชิงคุณภาพ ตรวจสอบความเหมาะสมของการจัดหมวดหมู่ ความเหมาะสมของการใช้ภาษาและ ตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็นข้อมูลทั้งหมด ดังตัวอย่างตารางที่ 11 หน้า 271

3.3 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ตรวจสอบ มาปรับปรุงแก้ไขให้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

3.4 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ภาพรวมที่ได้ให้ทีมวิเคราะห์ข้อมูลหลักทั้ง 2 คน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง ดังตัวอย่างในตารางที่ 12 หน้า 277

3.5 ผู้วิจัยแจกแจงความถี่ของข้อมูลที่ได้ในแต่ละหมวดหมู่ ตามหลักเกณฑ์ของ Hill และ คณะ (2005) โดยใช้คำว่า “มาก(general)” แทนความถี่ในหมวดหมู่ที่ผู้ให้ข้อมูลทุกคนหรือยกเว้น 1 คนที่กล่าวถึงในหมวดหมู่นั้นๆ ซึ่งในที่นี้คือ จำนวน 9-10 และใช้คำว่า “ปานกลาง (typical)” แทนความถี่ในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลมากกว่าครึ่งหนึ่งขึ้นไปกล่าวถึงหมวดหมู่ นั้นๆ ซึ่งในที่นี้คือ จำนวน 6-8 และใช้คำว่า “น้อย (variant)” แทนความถี่ในกรณีที่มีผู้ให้ข้อมูลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปถึงครึ่งหนึ่งของทั้งหมดกล่าวถึงในหมวดหมู่ซึ่งในที่นี้คือ จำนวน 2-5 ดังตัวอย่างในตารางที่ 5 หน้า 236

3.6 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ไปสรุปผลการวิจัยในขั้นต่อไป

6. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของงานวิจัย

ผู้วิจัยได้รายงานจุดยืนไว้ก่อนการวิเคราะห์ เพื่อเป็นการรายงานถึงอคติส่วนตัวของผู้วิจัยที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการวิจัยประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นชายรักชายคนหนึ่งที่เคยผ่านประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของตนมาแล้ว ดังนั้นการรายงานจุดยืนของผู้วิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้ กล่าวคือตัวผู้วิจัยนั้นเคยเผชิญกับประสบการณ์ความยากลำบากในการยอมรับความโน้มเอียงทางเพศของ เนื่องด้วยผู้วิจัยเติบโตมาในครอบครัวคนไทยเชื้อสายจีน ซึ่งมีความคาดหวังในตัวลูกชายสูงที่จะต้องสืบทายาทต่อไปให้วงศ์ตระกูลและเนื่องด้วยผู้วิจัยเป็นทายาทที่เหลือเพียงคนเดียวที่จะสืบต่อนามสกุลของฝ่ายทางมารดาต่อไป ดังนั้นสำหรับตัวผู้วิจัยแล้ว ช่วงเวลาก่อนที่ผู้วิจัยจะยอมรับตนเองนั้น ผู้วิจัยเคยมีความรู้สึกผิดในตนเองและพยายามที่จะให้ตนเองมีรสนิยมทางเพศแบบรักต่างเพศเพื่อที่จะได้แต่งงานและมีครอบครัวสืบทายาทต่อไปตามความคาดหวังของคนในครอบครัว มีความรู้สึกผิดที่เกิดขึ้นใจที่มีต่อครอบครัว ซึ่งความรู้สึกนี้ได้เคยส่งผลอันเลวร้ายต่อช่วงวัยหนึ่งของชีวิตของผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยมีความคิดที่หดหู่และเลวร้ายว่า “หากชีวิตนี้คงไม่ได้สัมผัสกับความสุขในชีวิตอีกแล้ว” ต่อมาเมื่อผู้วิจัยได้เจอกับคู่วิตของผู้วิจัยคนปัจจุบันทำให้ผู้วิจัยเกิดความชัดเจนในตนเองมากที่สุด รู้สึกว่าตนเองได้ลิ้มรสกับความสุขอีกครั้ง กอปรกับตัวผู้วิจัยเองไม่สามารถที่จะทนฝันที่จะหลอกลวงตนเองตลอดจนหลอกลวงหญิงคนรักและครอบครัวของผู้วิจัยได้อีกต่อไป สุดท้ายผู้วิจัยจึงตัดสินใจยอมรับตนเองอย่างแท้จริง หลังจากนั้นผู้วิจัยเหมือนรู้สึกโล่ง เหมือนรู้สึกได้เกิดใหม่อีกครั้ง คล้ายกับตัวตนของผู้วิจัยได้ถูกยอมรับด้วยตัวผู้วิจัยเอง ทำให้ผู้วิจัยเริ่มสัมผัสถึงความสดใสของชีวิตอีกครั้ง โดยส่วนตัวแล้วผู้วิจัยมีความเชื่อว่าหากคนเรานั้นได้ค้นพบกับตัวตนของตนเอง รู้จักและเข้าใจตัวตนนั้น ตลอดจนยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไขแล้วนั้น คนเรานั้นก็จะเกิดความชัดเจน มีชีวิตที่สดใสไม่มัวหม่นไม่หวนไหว สามารถที่จะเอื้อให้ตนเองเกิดการพัฒนาตนเองไปสู่ศักยภาพของตนเองที่ถูกปิดบังไว้ได้อย่างเต็มที่ต่อเนื่อง ไม่ต้องรู้สึกชะงักกับชีวิต มีชีวิตที่เต็ม พร้อมที่จะช่วยเหลือสังคมต่อไป

ผู้วิจัยเองได้ตระหนักถึงความมุ่งมั่นที่จะศึกษาชายรักชายที่มีการยอมรับตนเองที่สูงเพื่อค้นหาว่าสิ่งใดที่ทำให้คนเรานั้นเกิดการยอมรับตนเอง ที่ถึงแม้จะเป็นตัวตนที่ต้องขัดแย้งกับค่านิยมของสังคม และที่สำคัญคือคนในครอบครัว เพื่อที่จะหาคำตอบนี้ได้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบงานวิจัย

ของตนเพื่อหาคำตอบในเชิงลึก ให้ได้เข้าใจถึงแก่นของปรากฏการณ์ ตลอดจนประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่เกิดขึ้น แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเชื่ออย่างสูงสุดว่าในแต่ละประสบการณ์ของแต่ละคนล้วนเป็นภาวะของอัตวิสัยอันเป็นความจริงอันสูงสุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงพยายามที่จะไม่เอนเอียง ผลการวิจัยไปทางเหมารวมถึงประสบการณ์ชายรักชายคนอื่นๆ แต่หากพยายามที่จะเข้าใจและถ่ายทอด นายปรากฏการณ์นั้นๆ อย่างเท่าที่ศักยภาพของผู้วิจัยจะเอื้ออำนวยอยู่ ณ ขณะนี้ และผู้วิจัยหวังอย่างสุดยี่งว่าผลงานวิจัยครั้งนี้พอที่จะเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการในเรื่องความหลากหลายทางเพศ โดยเฉพาะในกลุ่มชายรักชาย เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยนำไปต่อยอด เพื่อเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือ แสงเทียนเล่มน้อยๆ ให้กับชายรักชายอีกหลายชีวิตที่คงยังคงใช้ชีวิตหลบอยู่ในตรอกมืดของชีวิตสี่เทา

ด้วยจุดยืนดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น ผู้วิจัยมีความตระหนักในอคติที่อาจเกิดขึ้นในขั้นตอนการศึกษาเรื่องนี้ จึงได้เลือกวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบทีมผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน เนื่องจากวิธีการดังกล่าวมีการใช้ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลหลักในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 3 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้วิจัยและผู้วิเคราะห์ข้อมูลเพศหญิงอีก 2 คน ข้อเสนอของผลจากการศึกษาจะมาจากการอภิปรายจนเห็นชอบร่วมกันของผู้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด นอกจากนี้ภายหลังการวิเคราะห์ข้อมูลยังมีการให้ผู้ตรวจสอบ (auditor) จำนวน 2 คนซึ่งได้แก่อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมจะทำการทบทวน ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของผลการวิเคราะห์ข้อมูลของทีมผู้วิจัยหลัก ซึ่งจะทำให้ข้อค้นพบที่ได้มีความน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น ทั้งนี้ในขั้นตอนของการสกัดสาระสำคัญนั้น ผู้วิจัยยังได้ตระหนักและพยายามที่จะควบคุมอคติของตนด้วยการแยกแยะข้อคิดเห็นของและข้อสังเกตของผู้วิจัยเองอีกครั้งหนึ่ง ดังตัวอย่างในตารางที่ 8 หน้า 213 ตลอดจนยังได้มีการนำเสนออัตราส่วนของจำนวนผู้ให้ข้อมูลที่ให้ข้อมูลในประเด็นต่างๆ โดยใช้คำว่า “มาก” “ปานกลาง” และ “น้อย” เพื่อบ่งชี้ว่าน้ำหนักของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอย่างไร ในแต่ละประเด็นมีน้ำหนักมากน้อยเพียงใด

ในขั้นสุดท้ายของการสรุปผลข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้กับผู้ให้ข้อมูล ทบทวนตรวจสอบผลการศึกษามีความตรงและสอดคล้องต่อประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลหรือไม่อย่างไร และเปิดโอกาสให้ผู้ให้ข้อมูลได้เสนอแนะ (Member checking) โดยผู้วิจัยได้ส่ง

ตารางสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดตลอดจนข้อมูลรายบุคคลของผู้ให้ข้อมูลรายนั้นๆ ได้ตรวจสอบ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลทั้ง 5 คนได้มีความเห็นที่สอดคล้องตรงกับผลการวิจัย

7. การพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ในการศึกษาประสบการณ์การก้าวผ่านการยอมรับตนเองของชายรักชาย เป็นการศึกษาในกลุ่มผู้ให้ ข้อมูลมีความเสี่ยงสูงในการได้รับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ระหว่างการวิจัย เนื่องจากประเด็นที่ศึกษาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนและอาจสร้างความกระทบกระเทือนต่อจิตใจและอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลในระหว่างการสัมภาษณ์ จึงนับเป็นจรรยาบรรณของผู้วิจัยที่จะต้องคำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิของผู้ร่วมวิจัยตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะทำการขอการอนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนกลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ.2555 โดยใช้หลักของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) ในการอนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการพิทักษ์สิทธิของผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยให้อิสระในการตัดสินใจเข้าร่วมการวิจัยโดยสมัครใจ พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย พร้อมทั้งรายละเอียดในการวิจัยโดยสรุปให้แก่ผู้ให้ข้อมูล
- 2) ในขั้นตอนของการคัดกรองผู้เข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลการทำแบบวัดของผู้ให้ข้อมูลเป็นรายบุคคล เนื่องจากข้อคำถามบางข้ออาจส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลและหากผู้วิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลไม่อยู่ในเกณฑ์คัดเข้าและมีความสะเทือนใจ ทุกข้อใจสมควรได้รับความช่วยเหลือ ผู้วิจัยจะส่งผู้ให้ข้อมูลให้กับนักจิตวิทยาการปรึกษาเพื่อรับความช่วยเหลือต่อไป
- 3) ผู้วิจัยแจ้งสิทธิในการถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกเมื่อหากผู้ให้ข้อมูลต้องการโดยไม่ต้องให้เหตุผล ซึ่งการถอนตัวนี้จะไม่มีผลกระทบต่อการเข้ารับการรักษาแต่อย่างใด
- 4) ผู้วิจัยแจ้งผู้ให้ข้อมูลให้ทราบว่าผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิที่จะตอบหรือไม่ตอบคำถามของผู้วิจัยก็ได้หากผู้ให้ข้อมูลไม่สะดวกใจ
- 5) ผู้วิจัยแจ้งให้ผู้ให้ข้อมูลทราบถึงประโยชน์ในการเข้าร่วมวิจัยว่าการแบ่งปันเรื่องราวและประสบการณ์ตรงของผู้ให้ข้อมูล จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับชายรักชายในด้านการ

ยอมรับตนเองและเป็นแนวทางในการให้ความช่วยเหลือทางด้านจิตใจ นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการการปรึกษาแก่กลุ่มชายรักชาย ตลอดจนกับกลุ่มรักเพศเดียวกันต่อไป

6) ผู้วิจัยแจ้งความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น จากการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้บ้างเช่น ผู้ให้ข้อมูลอาจเกิดความรู้สึกกระทบกระเทือนจิตใจในเรื่องที่ให้สัมภาษณ์ได้ เพราะเป็นการย้อนถามถึงเรื่องที่ท่านเคยประสบ ซึ่งเป็นภาวะที่นำไปสู่ความไม่สบายใจในอดีต ซึ่งผู้วิจัยจะคอยสอบถามความพร้อมของผู้ให้ข้อมูล ประกอบกับการสังเกตอารมณ์ ความรู้สึกของผู้ให้ข้อมูลขณะสัมภาษณ์และผู้วิจัยยินดียุติการสัมภาษณ์ไว้ชั่วคราวจนกว่าผู้ให้ข้อมูลพร้อมที่จะให้ข้อมูลอีกครั้งหรืออาจนัดให้มีการสัมภาษณ์ใหม่เมื่อผู้ให้ข้อมูลพร้อมเท่านั้น หากผู้ให้ข้อมูลเกิดความรู้สึกทุกข์ใจใดๆอันเนื่องมาจากการสัมภาษณ์ ทั้งในระหว่างการสัมภาษณ์ หรือเมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะส่งต่อไปแก่นักจิตวิทยาการปรึกษาเพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลได้รับความช่วยเหลือในทันที โดยผู้วิจัยจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้หรือหากเป็นช่วงที่การวิจัยใกล้จะเสร็จสิ้น ผู้วิจัยอาจจะเป็นผู้ให้การปรึกษาแก่ผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง

7) ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งผู้วิจัยจะขออนุญาตบันทึกเสียงในการสนทนาพร้อมชี้แจงว่าเสียงที่บันทึกจะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวโดยตั้งรหัสผ่านไว้เพื่อไม่ให้ผู้อื่นเข้าถึงได้ โดยเมื่อเสร็จสิ้น กระบวนการวิจัย ผู้วิจัยจะทำการลบหรือทำลายเสียงที่บันทึกดังกล่าวทิ้ง ทันที

8) ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลไว้เป็นความลับ โดยจะไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวและรายละเอียดต่างๆที่เฉพาะเจาะจงจนสามารถทำให้ล่วงรู้ได้ว่าผู้ให้ข้อมูลคือใครและนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาในภาพรวม รวมทั้งใช้นามสมมติแทนชื่อจริงของผู้ให้ข้อมูล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่มิวิจัยเห็นชอบร่วมกัน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์รายบุคคลในเรื่องประสบการณ์การยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย ผู้ให้ข้อมูลเป็นชายรักชายจำนวน 10 ราย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีวิจัย โดยผู้วิจัยทำการนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอน ได้แก่ (1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ข้อมูลหลักที่ได้มีการใช้นามสมมติเพื่อพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูลและนำเสนอให้เห็นภาพรวมเรื่องราวความเป็นมาของผู้ให้ข้อมูล (2) ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูลในเรื่องประสบการณ์การก้าวข้ามการยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านรสนิยมทางเพศของชายรักชาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 1

คุณแมน(นามสมมติ) เพศชาย อายุ 59 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างสูงใหญ่ ผิวสองสี หน้าตาคมเข้ม เป็นผู้มีอัธยาศัยดี คุยเก่ง ชวนผู้วิจัยคุยอย่างเป็นกันเอง ปัจจุบันคุณแมนทำงานเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง คุณแมนเติบโตมาในครอบครัวมุสลิม มีพี่น้องผู้ชาย 7 คน เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 5 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องจิตวิทยาการปรึกษา อาคารเรียนของมหาวิทยาลัยที่มีความสงบและเงียบ มีความเป็นส่วนตัว วันที่สัมภาษณ์ วันศุกร์ที่ 14 กันยายน 2555 เวลา 15.00 -17.00 น.

คุณแมนมีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 2 ชั่วโมง คุณแมนเล่าให้ฟังถึงประสบการณ์ในวัยเด็กว่า เรียนในโรงเรียนชายล้วน ซึ่งกิจกรรมในวัยเด็ก ก็เหมือนเด็กผู้ชายทั่วไป เพียงแต่คุณแมนได้มีกิจกรรมทางเพศกับเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายด้วยกันในขณะที่ต่างฝ่ายก็ต่างมีแฟนผู้หญิงด้วย ณ ขณะนั้น ในช่วงมัธยมปลายคุณแมนสงสัยว่าตนเองอาจจะเป็นชอบทั้งสองเพศ ก่อนที่คุณแมนจะยอมรับความเป็นเกย์ของตัวเอง คุณแมนเริ่มต้นกระบวนการค้นหาและรู้จักตนเอง โดยที่ใช้ตัวเองเป็นบทพิสูจน์ คุณแมนเคยมีแฟนผู้หญิงแต่รู้สึกว่าการที่ความรักที่เกิดขึ้นนั้นรู้สึกที่ไม่เต็มเต็มตัวเอง

คุณแมนจึงได้ไปปรึกษาจิตแพทย์ แต่ก็ยังไม่ได้คำตอบที่ชัดเจนกับตัวเอง ในที่สุดคุณแมนจึงใช้ประสบการณ์ทางเพศเป็นเครื่องพิสูจน์ โดยที่คุณแมนได้ลองมีเซ็กส์กับแฟนผู้หญิงและเพื่อนสนิทที่เป็นผู้ชายและรู้สึกว่าการได้มีเซ็กส์กับผู้ชายนั้นได้เติมเต็มความรู้สึกทางเพศและความรู้สึกสุขทางใจมากกว่าผู้หญิง คุณแมนเสริมว่าในเวลาที่มีเซ็กส์กับแฟนผู้หญิงถ้าไม่ได้คิด จินตนาการถึงผู้ชาย ก็จะไม่สามารถถึงจุดสุดยอดได้ และในขณะที่มีเซ็กส์กับผู้ชายคุณแมนจะรู้สึกว่าตนเองจะยังมีอารมณ์ทางเพศเวลาที่ตนเองได้เป็นคนควบคุมผู้ชายที่แข็งแรงกว่าตนเอง และผู้ชายในเครื่องแบบ ในตอนที่มิมีเซ็กส์กอดปรัดด้วยคุณแมนนั้นมีความพึงพอใจในรูปลักษณ์ภายนอกของผู้ชายและความสัมพันธ์กับผู้ชายมากกว่า คือในบางครั้งคุณแมนจะรำคาญนิสัยที่วุ่นวายในชีวิตของแฟนผู้หญิงที่ผ่านมา ซึ่งในตอนแรกนั้นคุณแมนเล่าให้ฟังว่า ก็ยังฝืนใจตัวเอง ต่อมาก็เริ่มยอมรับตนเองมากขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับ ยกกระทั่งคุณแมนได้มีโอกาสไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ เป็นอิสระและได้เป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ เปิดโอกาสให้ตัวเองได้ลองคบมีความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้ชาย ได้ลองไปเที่ยวบาร์เกย์ จนกระทั่งคุณแมนได้ค้นพบความชัดเจนกับรสนิยมของตนเองและเมื่อชัดเจนก็ตัดสินใจยอมรับตนเอง ทำที่สุดความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงของคุณแมนก็ค่อยๆ ลดและลงเลือนหายไป ในที่สุด ซึ่งคุณแมนได้เล่าความรู้สึกหลังจากยอมรับตัวเอง ว่า รู้สึกโล่ง รู้สึกว่าไม่ต้องพยายามฝืนตัวเองอีกต่อไป

ในวัยเด็กคุณพ่อของคุณแมนค่อนข้างเข้มงวดกับคุณแมนมาก และคาดหวังในตัวคุณแมนสูง คุณแมนเล่าให้ฟังว่า ในวัยเด็กมีเหตุการณ์หนึ่งที่คุณแมนจำฝังใจคือ โดยพื้นฐานแล้วคุณแมนนั้นเป็นคนที่ชอบสัตว์และชอบเลี้ยงสัตว์มาก คุณแมนได้เลี้ยงนกพิราบแข่ง เหมือนกับเด็กๆ แถวละแวกบ้าน แต่คุณพ่อนั้นไม่ชอบใจที่คุณแมนชอบไปรวมอยู่กับเด็กแถวบ้าน ซึ่งในความคิดของคุณพ่อนั้นกลัวว่าคุณแมนจะถูกชักจูงไปในทางไม่ดี เด็กแถวบ้านเป็นพวกดึกๆ หนึ่งด้วยคุณพ่อของคุณแมนนั้นเคยเป็นนักเลงมาก่อนและกลัวว่าลูกชายของตนเองจะไปคบคนไม่ดี คุณพ่อจึงห้ามปรามคุณแมนเสมอ และมีอยู่เหตุการณ์หนึ่งที่พ่อคุณพ่อเห็นคุณแมนคุยกับเด็กแถวบ้านก็จะไปบอกให้คุณแมนเข้าบ้าน และเคยรุนแรงถึงขั้นตบหน้าคุณแมนต่อหน้าเพื่อนๆ แถวบ้าน ในตอนนั้นคุณแมนรู้สึกโกรธมาก คุณแมนรู้สึกเกลียดคุณพ่อที่ควบคุม บังคับตนเองตลอด จึงทำให้ความสัมพันธ์ในวัยเด็กของคุณแมนกับคุณพ่อไม่สู้ดีนัก ค่อนข้างที่จะห่างเหิน คุณแมนไม่ได้มีโอกาสเปิดเผยกับครอบครัวอย่างตรงไปตรงมา

แต่ครอบครัวก็รับรู้ความเป็นเกย์ของคุณแมนได้จากการที่คุณแมนพาแฟนผู้ชายเข้ามาบ้านอยู่บ่อยครั้ง ต่อมาก่อนที่คุณพ่อจะเสียชีวิต คุณแมนได้มีโอกาสปรนนิบัติดูแลใกล้ชิดจนสิ้นลม คุณแมนได้ให้อภัยคุณพ่อ และได้ทำหน้าที่ลูกอย่างเต็มที่ จนสุดท้ายคุณแมนก็ได้รับการยอมรับจากคุณพ่อและคนในครอบครัว และคุณแมนยังเป็นเสาหลักดูแลคนในครอบครัวอีกด้วย จนถึงทุกวันนี้คุณแมนรู้สึกมีความสุข ฟังพอใจในชีวิตของตัวเองทุกๆ ด้าน รวมทั้งความลงตัวในตัวตนความเป็นเกย์ของคุณแมน คุณแมนได้เสริมว่า รู้สึกสบายใจ เข้าได้กับทุกๆ สังคมที่ตนเองอยู่ มั่นใจในความเป็นตัวตนของตัวเอง ไม่รู้สึกอึดอัดที่จะแสดงความเป็นตัวของตัวเอง และหากใครที่มาถามถึงความเป็นเกย์ของตัวเอง ก็พร้อมที่จะเปิดเผยอย่างมั่นใจ ทั้งคุณแมนก็ได้มีความสัมพันธ์กับผู้ชายโดยตลอดที่ผ่านมา ซึ่งความสัมพันธ์กับคูรักแต่ละคู่ที่ผ่านมาเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ต่ำกว่า 7 ปี และคุณแมนรู้สึกพอใจกับในทุกๆ ความสัมพันธ์ที่ผ่านมา

การเริ่มสัมผัสธรรมเนียมทางเพศแบบเกย์ของตน ในช่วงมัธยมปลายคุณแมนได้เรียนอยู่ที่โรงเรียนชายล้วน ซึ่งจะสนิทสนมกับเพื่อนชายคนหนึ่งมาก และทุกครั้งที่ได้ใกล้ชิดหรือได้รับการกอดจากเพื่อนคนนั้นคุณแมนจะรู้สึกมีความสุขมาก “ตอนแรกก็เหมือนกับ เฮ้ยเหมือนผู้ชายมาเล่นกันอะไรอย่างนั้นนะ ก็ยังไม่ได้อึดอัดอะไรมากมายนะ แต่ว่าก็เหมือนกับว่า เหมือนมันมีความสุขอะ” ด้วยความที่คุณแมนอยู่ในกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นที่ค่อนข้างทะโมน เพื่อนในกลุ่มก็จะชวนกันไปใช้บริการอาบ อบ นวด แต่ตัวคุณแมนเองกลับไม่ค่อยมีความสุขทางเพศกับผู้หญิงสักเท่าไร “มันเหมือนกับแบบว่า เฮ้ย เพื่อนๆ เวกี้แบบ เหมือนชวนเราไปอาบอบนวด ชวนเราไป แต่กูไม่สนุกแล้วอะ มันก็เฮ้ย something wrong with me อะไรอย่างเงี้ย” คุณแมนเริ่มที่จะสังเกตถึงความรู้สึกทางเพศของตนเองที่เกิดขึ้น แต่ด้วย ณ ขณะนั้นคุณแมนได้คบกับแฟนสาวด้วย จึงมีความคิดสงสัยว่าตนเองนั้นอาจจะ เป็นไบเซ็กชวล “คือตอนแรกมันรู้สึกว่า เฮ้ยกู 100% รีเปล่า อะไรอย่างเงี้ยนะ...100% คืออาจจะ เป็น bisexual ก็แต่ก่อนก็ อย่างเห็นรูปผู้หญิงนมใหญ่ๆ หน้าอกใหญ่ๆ อะไรอย่างเงี้ย หรืออะไรอย่างนี้ที่ค่อนข้างยั่วๆ อะ มันก็มี มีอารมณ์เซ็กซึ้นมาได้เหมือนกัน ตอนแรกๆ ก่อนที่จะรับตัวเองอะนะ แล้วก็ เหมือนกัน เวกี้ เคย masturbate โดยมีรูปผู้หญิงเป็น เป็นรูปผู้หญิงที่เรา make love ด้วย อ่า ตอนนั้น ตอนนั้นอะมี มีอยู่ไ่ว์เยอะ แต่มัน มันเหมือนมันมาหลอนอะ ก็ เดียวก็กลับมาเดี๋ยวก็ไป อะไรอย่างเงี้ย” ด้วยความรู้สึก

สงสัยและสับสนที่เกิดขึ้น คุณแมนจึงพยายามหาคำตอบให้กับตนเอง “แล้วก็ไปตาม “หมอจิตติวิทยา” ไปหาอะไรทุกอย่างอะ ก็มันก็เหมือน คือหมอก็บอกทำนองว่า ไปลองอย่างนี้สิ พยายามไม่หมกมุ่นกับเรื่องอย่างนี้ๆ มันไม่ใช่อะๆ” คุณแมนเล่าให้ฟังว่าในช่วงๆ แรกๆ ก่อนที่จะยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองนั้น คุณแมนได้พยายามที่จะฝืนความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองอย่างมาก จนตนเองนั้น รู้สึกเหนื่อยที่ต้องฝืนธรรมชาติของตนเอง “มันไม่เป็นธรรมชาติเท่าไร เหมือนมันฝืนตัวเองละ”

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน ความเป็นเกย์ของคุณแมนนั้นๆ ค่อยเริ่มต้นพัฒนามาเรื่อยๆ โดยที่คุณแมนนั้นใช้ตัวเองเป็นเครื่องทดสอบความรู้สึกของตนเอง โดยเปิดโอกาสให้ตนเองนั้นได้ลองมีประสบการณ์ทางเพศทั้งกับผู้หญิงและผู้ชายด้วย ซึ่งคุณแมนนั้นจะรู้สึกดีได้รับการเติมเต็มความสุขทางใจและทางเพศจากผู้ชายมากกว่าผู้หญิง “มัน fulfill ก็ไม่รู้ตัวตัวเองขาดอะไร แต่ว่าเหมือนกับมีผู้ชายมาชบเรา หรืออะไรอย่างเงี้ย มันก็มีความสุข...จุดกระสัน แล้วก็ จุด จุด ไคลแมกซ์ คือเหมือนถ้าพูดตรงๆ เหมือนให้ผู้หญิงมาทำออร์รัลเซ็กซ์ กับผู้ชายมาทำออร์รัลเซ็กซ์ เราถึงจุดสุดยอดที่ผู้ชายมาทำมากกว่า” ต่อจากนั้นคุณแมนได้มีโอกาสไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ ซึ่งเปิดโอกาสให้คุณแมนได้ลองมีความสัมพันธ์กับผู้ชายอย่างเต็มที่ จนทำให้คุณแมนเกิดความชัดเจนและยอมรับในตนเองว่า ตนเองไม่สามารถที่จะกลับไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงได้อีกต่อไป “ระหว่างนั้นมีแฟนหญิงและแฟนชายในเวลาเดียวกัน แต่ว่าแฟนหญิงเนี่ย เขาก็ไม่ยอมให้เรา เขาก็ทราบว่าเขาแอบไปทางชบชาย เขาก็เหมือนว่าไม่ยอมให้เราไปทางนั้นอะ เขาอยากจะทำงานกับเราอยู่ที่นู่น (ชื่อประเทศ) อะไรอย่างเงี้ย ตอนสุดท้ายเราก็บอกเขาเลยว่า เขาก็บอกว่าให้เวลา 3 เดือน ให้เราเปลี่ยน เราก็แบบว่า (หัวเราะ) เราก็บอกได้เดี๋ยวนั้นเลย ว่าเราเปลี่ยนไม่ได้เลย (หัวเราะ)”

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน หลังจากที่คุณแมนนั้นชัดเจนและยอมรับความรู้สึกของตนเองอย่างแท้จริง โดยที่ไม่มองความเป็นเกย์ของตนเป็นเรื่องที่ผิด “คิดว่า มันต้องมาจากยีนส์อะ ยีนส์ซึ่งมันอยู่ในตัวเรานี้แหละ เหมือนมันปฏิเสธไม่ได้เลย เมื่อกี้ก็คิดว่า เออ พระเจ้าให้เราเกิดมาแบบนี้ เราก็ใช้ชีวิตให้มันเต็มที่เลย เพราะมันไม่ได้ ไม่ใช่ความผิดอะไรของเรา อันแรกนะ แล้วเหมือนอันที่สองก็คือเราได้ทำทุกอย่างแล้วที่จะกลับไปเป็นปกติหรืออะไร แต่มันไม่ใช่อะ มันไม่ใช่ก็ว่ามันไม่ใช่ จะฝืนอะไรอะ” คุณแมนได้เล่าให้ฟังว่า รู้สึกโล่งใจอย่างมากหลังจากที่ได้ยอมรับตนเองแล้ว “เหมือนมัน

โล่งหมดเลย มันหลุดไปเลย มันแบบว่า กูไม่ต้องพยายามละ อะไรแบบนี้” คุณแมนยังเล่าให้ฟังว่าเมื่อคุณแมนได้พูดคุยหรือเข้าไปอยู่ในกลุ่มเกย์ด้วยกันแล้ว คุณแมนจะรู้สึกพิเศษ เหมือนได้พบเพื่อนที่คุยกันถุกคอ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น “เหมือนแบบเราเป็นมนุษย์พันธุ์พิเศษ เหมือนแบบอะไรอย่างเงี้ย รู้สึกว่าเรามีรสนิยม รู้สึกว่าเรามี อันนี้ไม่รู้สิ เวลาคุยกันเงี้ย มันไปด้วยกันหมดอะ”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ ในช่วงวัยเด็กคุณพ่อของคุณแมนค่อนข้างที่จะควบคุมความประพฤติของคุณแมนมาก อีกทั้งคุณพ่อได้พยายามที่จะหาผู้หญิงมาให้คุณแมนแต่งงานด้วย แต่คุณแมนก็ได้ปฏิเสธไป ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างคุณพ่อกับคุณแมนไม่ค่อยจะสู้ดีนัก คุณแมนไม่มีโอกาสได้เปิดเผยกับที่บ้านอย่างเป็นทางการ แต่คุณแมนจะเลือกใช้วิธีเปิดเผยด้วยการกระทำเมื่อตนเองนั้นพร้อม ซึ่งคุณแมนจะพาแฟนผู้ชายเข้าบ้าน “พ่อก็ก็นั่งแล้ว ก็ พี่น้องทุกคนก็รู้ว่าเรา เพราะว่าตอนที่เรามีแฟน เราก็พาแฟนมาอนที่บ้าน อะไรอย่างเงี้ย”

โดยพื้นฐานแล้วคุณแมนเป็นคนที่มีมั่นใจในตนเอง มั่นใจบุคลิก การแสดงออกของตนเอง ดังนั้นถ้าหากมีใครที่สงสัยหรือถามเกี่ยวกับความเป็นเกย์ของคุณแมน คุณแมนก็พร้อมที่จะบอกไปตรงๆ “พี่ก็บอกไปตรงๆ เลย อยากรู้หรือ พี่มีแฟนชาย (หัวเราะ) อะไรอย่างเงี้ยไปเลย แบบเสียเวลา เพราะเรานั้นใจในบุคลิกของเราว่าแบบ เราไม่ได้ดราม่าหรือเวอร์ เหนือหรืออะไรอย่างเงี้ย too much”

การใช้ชีวิตของเกย์ ถึงแม้ว่าคุณแมนนั้นจะเติบโตในครอบครัวมุสลิม ซึ่งการเป็นเกย์นั้นเป็นเรื่องต้องห้าม ในช่วงแรกๆ คุณแมนต้องเผชิญกับความกดดันจากครอบครัวในบริบทของศาสนา แต่คุณแมนก็ยังปฏิบัติตามหลักศาสนาอิสลามและยังคงซึ่งความเป็นเกย์ของตนเองไว้ โดยที่พัฒนาตัวตนในฐานะชาวมุสลิมที่ดี แต่ก็ยังคงยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองอีกด้วย ใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองดังที่คุณแมนเล่าว่า “เราก็เชื่อในศาสนา แล้วเราก็ทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับศาสนาหมดละ แล้วก็ถือศีลอด เราก็ละหมาด แล้วก็ อะไรอีกอะ จะเอา คือจะเอาไอตจนราก็เรื่องของยู...แต่ก็ยอมรับในชะตากรรมอะนะ ถึงแม้เขาจะพูดว่า เหมือนคน เหมือนพี่สาวเราพูดว่า รู้ไหมว่าเป็นเกย์ในศาสนาอิสลามมันบาป ก็เรื่องของเธอ (หัวเราะ) คือแบบว่าไม่สนใจหรอก อะไรอย่างเงี้ย” ทั้งนี้คุณแมนเองนั้นยังได้มีชีวิตที่สอดคล้องกับคนในครอบครัวเองด้วย โดยที่คุณแมนนั้นได้ทุ่มเทให้กับคนในครอบครัวในหลายๆด้าน โดยเป็นเสาหลักของครอบครัวได้ส่งเสียค่าใช้จ่ายเรื่องเรียนให้กับหลานๆ “ก็

คิดว่าเราตัวคนเดียว ไม่มี family นะ แล้วเราก็สามารถ ถ้าเรามีเมียมีลูก เราก็คงทำอย่างนี้ไม่ได้ ก็ไม่มีอะไรแน่นอน อนาคตลูก ก็จะไม่แบบ ก็เนี่ย my destiny (หัวเราะ)”

การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ ณ ปัจจุบันด้วยวัย 59 ปี คุณแมนได้เล่าถึงชีวิตของตนเองที่ผ่านมา “พี่ว่าหลายๆ คนที่เขาทุกข์ทรมานอะนะ เนื่องจากเขาไม่ได้รู้จักตัวเขาเองนะ แบบว่าถ้าไปค้นหาตัวเองว่าตัวเองต้องการอะไร เป็นอะไร แล้วก็ทำให้คนอื่นเขา happy หรือว่าไม่ได้มาเดือดร้อนอะไรกับเรา พี่ว่าก็เป็นเหอะ you only born once คือใช้ชีวิตให้มีความสุข ให้คนรอบข้างเขามีความสุข ช่วยเหลือคนอื่น ๆ เนอะ พี่ว่าก็ มันก็มีความสุขที่สุดละ เกิดมาเป็นมนุษย์ที่มันมีโอกาสเล็กน้อยอะไยอะไย แล้วบางทีเนี่ย เขากำหนดให้เราเกิดมาเป็นอย่างนี้ เราก็เป็นอย่างนี้ให้สุด” ทำให้คุณแมนได้ค้นพบตัวตน ความต้องการที่แท้จริงของตนเองและมีความสุขกับสิ่งที่ตัวเองเป็น ตัวเองมี คุณแมนมีความรู้สึกกังวลในตัวในทุกสังคม คุณแมนได้รวมอัตลักษณ์แบบเกย์ของตนเองเข้ากับด้านอื่นๆ ของตนเองอย่างลงตัว “ก็เป็นแบบเนี่ย ก็คือ ใช้ชีวิตให้มีความสุขที่สุด แต่บุคลิกอะไรต่างๆ เนี่ย ก็ เราก็สร้างขึ้นมาตั้งแต่ตอนวัยรุ่นจนกระทั่งเราทำงาน เราสามารถเข้ากับใครๆ ได้หมด ไม่ว่าจะป็นหญิงเป็นชาย กลายเป็นอะไร เราก็ไม่ได้มีปัญหาเลย” มีความพึงพอใจในชีวิต ณ ปัจจุบันที่เป็นอยู่ รู้ว่าตนเองต้องการอะไรในชีวิตนี้ “พี่ก็พอใจชีวิตที่เป็นอยู่อะนะ อาจจะเพราะว่ามันไม่ได้มากเกินไป และก็พอเพียง คือบางคนคิดไประดับ ต้องซีรี่ย์เบนซ์ อะไรอย่างเงี้ย แต่พี่แค่มีรถแจ๊สเงี้ย พี่ก็ happy ละ ไม่ต้องเป็นหนี้เขา หรือว่าอะไร บ้านก็ happy ละ บ้านไม่ มีต้นไม้เยอะๆ ก็ concept ตัวเอง มีหมา มีแมว มีนกแก้ว มีปลา มีอะไรอย่างเงี้ย แค่นี้แหละ ก็พอละ”

ด้วยข้อมูลที่คุณแมนได้เล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของคุณแมนนั้นเริ่มจากการสังเกตความรู้สึกของตนเองตั้งแต่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ซึ่งคุณแมนนั้นจะมีความรู้สึก อารมณ์ทางเพศกับทั้งสองเพศ ในช่วงแรก แต่จะมีความรู้สึกกับเพศชายมากกว่า ด้วยกรอบความคิดและสังคมแวดล้อมในสมัยนั้นทำให้คุณแมนไม่มีอิสระ ยังไม่กล้าที่จะเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ คุณแมนจึงได้พยายามที่จะฝืนความรู้สึกของตนเองในช่วงแรก ต่อมาคุณแมนได้พยายามที่จะค้นหาความชอบของตนเองที่แท้จริง จึงได้ทดลองมีเซ็กส์กับทั้งสองเพศและเมื่อตนเองได้เกิดความชัดเจนต่อความรู้สึกของตนเองแล้ว จึงค่อยๆ ที่จะยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองในที่สุด และ

กระบวนการพัฒนาตัวตนของในด้านความเป็นเกย์ของคุณแมนก็พัฒนามาเรื่อยๆ จนถึงจุดที่คุณแมน รู้สึกว่าตนเองนั้นลงตัวกับในทุกๆ สังคมไม่มีความกังวลใจเกี่ยวกับความเป็นเกย์ของตนเองใดๆ ทั้งสิ้น

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 2

คุณไม้ (นามสมมติ) เพศชาย อายุ 25 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างสูงใหญ่ ผิวสีแทน หน้าตาไทยคมเข้ม เป็นกันเอง คุยเก่ง ยินดีที่จะเล่าเรื่องราวของตนเองเป็นอย่างมาก ปัจจุบันคุณไม้ทำงานเป็นพนักงาน รัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง เป็นพี่ชายคนโตมีน้องชาย 1 คน ในวัยเด็กคุณไม้ถูกเลี้ยงดูมากับคุณปู่คุณย่า ซึ่งนั่นเหตุที่ทำให้คุณไม้รู้สึกไม่ได้ได้สนิทกับพ่อและแม่มากนักเหมือนกับน้องชายของคุณไม้ที่อยู่กับคุณพ่อคุณแม่ตั้งแต่เด็ก แต่ความสัมพันธ์ในครอบครัวนั้นรักกันดี เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.52 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องจิตวิทยาการปรึกษา อาคารเรียนของมหาวิทยาลัยที่มีความสงบและเงียบมีความเป็นส่วนตัว วันที่สัมภาษณ์ วันพฤหัสบดีที่ 20 กันยายน 2555 เวลา 13.00 -14.45 น. คุณไม้มีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 1 ชั่วโมง 45 นาที

คุณไม้เล่าให้ฟังว่าตนเองนั้นโดยพื้นฐานแล้วเป็นคนที่มีมองโลกในแง่ดี ไม่ใช่คนที่คิดเล็กคิดน้อย ไม่ค่อยเก็บเรื่องที่ไม่ดีมาใส่ใจ เป็นคนที่ชัดเจนมาตั้งแต่เด็กๆ รวมถึงเรื่องความเป็นเกย์ของตนเองด้วย ตั้งแต่คุณไม้จำความได้นั้น คุณไม้มีความรู้สึกต่อผู้หญิงเพียงแค่เพื่อนคนหนึ่ง ไม่เคยชอบแบบเชิงผู้ชาย หรือคิดในเรื่องเซ็กส์เลย คุณไม้เริ่มสังเกตความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองปรากฏขึ้นตั้งแต่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้นและก็ยอมรับตนเองเรื่อยมา คุณไม้เป็นคนที่มีมุ่งมั่นในด้านการงาน เป็นคนประเภท perfectionist ในการทำงาน ทุ่มเทให้กับคนในครอบครัว

ในช่วงวัยเด็กนั้นคุณไม้ไม่ได้ถูกเลี้ยงดูมากับคุณพ่อคุณแม่ เลยทำให้คุณไม้รู้สึกไม่สนิทใจที่จะกล้าคุย กล้าเปิดเผยในทุกเรื่อง รวมถึงเรื่องรสนิยมทางเพศของตนเองในช่วงๆ แรกๆ ที่คุณไม้เริ่มรู้ตัวและยอมรับตนเอง

การเริ่มสัมผัสสรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน ในช่วงตอน ม.1 นั้นคุณไม่เริ่มจะรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเอง จากการที่ตนเองนั้นได้ดูหนังโป๊ชายหญิง ซึ่งคุณไม่พอโก๊ส มองแต่ผู้ชาย “พอขึ้นม.1 มีเคยดูหนังโป๊ ตอนนั้นมีคอมพิวเตอร์แล้วนะครับ ก็เข้าเน็ต รู้สึกว่าสมัยนั้นก็มีแต่หนังโป๊ผู้หญิงผู้ชายอะไรอย่างนี้ใช่ไหม ก็แบบ เห้ยทำไมเราชอบมองแต่ผู้ชายอะไรอย่างนี้ ก็คือรู้สึกแล้วว่าเราก็คงชอบนั่นแหละ” คุณไม่เริ่มที่จะสังเกตตัวเองแต่เหมือนยังไม่แน่ใจ 100 เปอร์เซ็นต์ แต่เนื่องจากในวัยนั้นคุณไม่รู้จักแค่คำว่า “ตุ๊ด กระเทย” แต่เนื่องจากทั้งสองคำนี้ ไม่ตรงกับอัตลักษณ์ของตนเอง เนื่องจากคุณไม่ไม่ได้มีความต้องการที่จะแต่งหญิง ไม่ได้แสดงออกพฤติกรรมในเชิงตุ้ตตุ้ต คุณไม่จึงยังไม่สามารถที่จะนิยามตนเองได้ จนกระทั่งต่อมาคุณไม่เริ่มมีความรู้สึกชอบเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งที่อยู่โรงเรียนเดียวกัน ซึ่งคุณไม่มีความรู้สึก เชิงชู้สาว อยากที่จะเข้าไปกอด อยากที่จะเป็นแฟนกับเพื่อนคนนี้ ซึ่งทำให้คุณไม่เริ่มที่จะแน่ใจว่าและชัดเจนแล้วว่าตัวเองนั้นชอบผู้ชายอย่างแน่นอน แต่ก็เพียงแต่ได้เก็บความชอบเอาไว้ในใจ “ช่วงม.ต้นนั่นแหละ มันมีเพื่อนอยู่คนหนึ่ง คือไม่ใช่เพื่อนหรือคือนักเรียนที่อยู่โรงเรียนเดียวกัน หน้าตาดี น่ารักดี เราแบบเห้ย คนนี้หน้าตาดีวะ แวบนั้นเรารู้สึกเชิงชู้สาวขึ้นมาละ รู้สึกว่าเห้ย เราอยากจะทำ อยากจะกอด อยากจะอะไรอย่างนั้น”

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน เนื่องด้วยคุณไม่เองนั้นเป็นคนที่ไม่ชัดเจนกับตัวเองค่อนข้างมาก และยอมรับความรู้สึกของตัวเอง ไม่เคยพยายามที่จะฝืนหรือเปลี่ยนแปลงความรู้สึกของตนเองเลย “คือเราก็อถามว่า พยายามที่จะเปลี่ยนตัวเอง ไปชอบผู้หญิงไหม ไม่มีนะ ไม่ได้รู้สึกว่าตัวเองจะต้องเปลี่ยนตัวเอง เพื่อไปชอบผู้หญิง เพื่อให้คุณพ่อคุณแม่สบายใจ ไม่ อืม คือ คือกยอมรับตัวเอง อย่างที่บอกคือชัดเจน ชัดเจน ชัดเจน ก็ยังชัดเจนอยู่ ก็เป็นก็เป็น ไม่ได้รู้สึกแบบ เอ๊ะ ภูเขาจะเป็นดีไหมนะ เอ๊ะ ภูเขาต้องมีความรู้สึกแบบนี้ไว้ไหมนะ คือต้องชอบผู้หญิง” คุณไม่ไม่เคยลังเลหรือสงสัยในความเป็นเกย์ของตนเองแม้แต่น้อย

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน หลังจากที่คุณไม่ชัดเจนกับตนเองแล้วว่าตนเองนั้นมีความโน้มเอียงในรสนิยมทางเพศ คุณไม่ก็ได้ค่อยๆ ที่จะยอมรับตนเองในทันที โดยที่ช่วงเวลาคาบเกี่ยวระหว่างช่วงที่เริ่มชัดเจนกับเริ่มยอมรับตนเองนั้นเกิดขึ้นแทบจะพร้อมๆ กันเลยทีเดียว สำหรับคุณไม่

แล้วการยอมรับความเป็นเกย์นั้นไม่ได้เป็นปัญหาสำหรับตัวคุณไม่เคย “ก็ตัวเองมองว่ามันไม่ได้ผิด แล้วมันก็เป็น มันก็ไม่ใช่ความชอบ เป็นแค่รสนิยม แต่รสนิยมอันนั้นมันก็ไม่ได้ทำร้ายใคร”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ สิ่งหนึ่งที่คุณไม่จรรู้สึกกังวลใจมากที่สุด หลังจากที่คุณได้ชัดเจนและค้นพบความชอบของตนเองในช่วงแรกคือ ครอบครัวของตัวเองว่าจะรับตัวคุณไม่ได้หรือไม่ “กลัวว่าถ้าคุณพ่อคุณแม่รู้ว่า ถ้าเราไม่ใช่ผู้ชายที่ชอบผู้หญิง เราไม่รู้ว่า feedback ที่กลับมาจะเป็นยังไง ถ้าเกิดเขามองเราในแบบนั้นว่าเขาจะรู้สึกอย่างไร เขาจะยอมรับลูกคนรุ่นใหม่ เขาจะยังรักเราเหมือนเดิมหรือเปล่า” กอปรกับ การที่คุณพ่อของคุณไม่นั้นค่อนข้างที่จะไม่ชอบ เกย์ หรือ กระเทยสักเท่าไร “เพราะพ่อจะเป็นคนที่ไม่ชอบพวกเกย์ พวกกระเทย เขาจะไม่ค่อยชอบพวกนี้เท่าไร” ดังนั้นคุณไม่จึงเลือกที่จะยังไม่เปิดเผยกับครอบครัวในช่วงแรก ด้วยความที่ยังไม่พร้อมที่จะเปิดเผย ต่อมาคุณไม่มีโอกาสได้เปิดเผยกับญาติสนิทก่อน และรับรู้ว่าคุณแม่ของตนเองนั้นทราบเรื่องรสนิยมทางเพศของตนเองแล้ว และคุณแม่ของคุณไม่ได้บอกผ่านญาติสนิทว่าอยากให้คุณไม่มาคุยกันตรงๆ แต่ด้วยความที่คุณไม่รู้สึกไม่ค่อยสนิทใจที่จะพูดเปิดเผยกับครอบครัวของตนเองในตอนนั้นจึงไม่มีโอกาสได้พูดคุย ต่อมาเมื่อคุณไม่มีความพร้อมมากขึ้น เรียนจบ มีงานทำ สามารถที่จะรับผิดชอบตนเองได้แล้วนั้น และคุณไม่รับรู้ว่าคุณแม่ของตนเองนั้นค่อนข้างที่จะหัวสมัยใหม่และพอรู้จักเกี่ยวกับเรื่องของคนรักเพศเดียวกันบ้าง เมื่อไม่นานมานี้คุณไม่ได้อเปิดตัวแฟนชายที่คบหาดูใจกันอยู่ โดยการพาไปร่วมทำบุญกับครอบครัวด้วย ซึ่งคุณไม่อาจจะไม่ได้บอกตรงๆ แต่แสดงออกทางพฤติกรรมว่า เพื่อนชายคนนี้เป็นมากกว่าเพื่อน อีกทั้งการที่คุณแม่พอที่จะทราบเรื่องราวของคุณไม่มาจากญาติมาบ้าง คุณไม่จึงมั่นใจว่าคุณแม่น่าจะทราบเรื่องของคุณ สดท้ายคุณแม่ได้บอกกับคุณไม่ว่าคุณไม่จะเป็นอะไรก็เป็น ขอเพียงให้คุณไม่เป็นคนดี ยังไงคุณไม่ก็ยังเป็นลูกของคุณแม่เสมอ ส่วนคุณพ่อก็ปฏิบัติต่อคุณไม่เหมือนปกติทุกอย่าง จากการที่คุณไม่ได้รับรู้ในสิ่งที่คุณแม่พูดในเชิงยอมรับในตัวของคุณแม่ กอปรกับท่าทีของคุณพ่อนั้นทำให้คุณไม่รู้สึกโล่งใจ ที่คุณแม่และคุณแม่ได้รับรู้ถึงความเป็นเกย์ของตนเองแล้วและไม่ได้ทำให้คุณพ่อคุณแม่รู้สึกผิดหวัง

ณ ปัจจุบันนี้ คุณไม่อาจจะมีความกังวลใจอยู่บ้างในการที่จะตอบคำถามผู้อื่นที่จะตอบคำถามในเรื่อง การแต่งงาน มีแฟน ซึ่งคุณไม่รับรู้ว่าถึงเจตคติของคนในสังคมปัจจุบันที่ค่อนข้าง เปิด

กว้างและยอมรับความหลากหลายทางเพศมากขึ้น แต่คุณไ้ม้ก็ยังไม่พร้อมที่จะเปิดเผยตนเองกับสังคมทั่วไป โดยที่คุณไ้ม้ นั้นมีความพึงพอใจที่จะเปิดเผยกับเฉพาะคนที่สนิทใจเท่านั้น แต่ทั้งนี้คุณไ้ม้ก็ไม่ได้ปกปิดหรือปิดบังตัวตนเกย์ของตนเอง

การใช้ชีวิตของเกย์ ด้วยความที่คุณไ้ม้เป็นคนที่ชอบเด็ก รักเด็ก และอยากที่จะมีลูก มีครอบครัว คุณไ้ม้ไม่ได้เล่าให้ฟังว่ารู้สึกเสียตาย เหมือนกันที่ตนเองไม่สามารถที่จะมีลูกได้ มีครอบครัวที่สมบูรณ์ได้ มีทายาทที่เกิดจากเลือดเนื้อของตนเอง แต่ตัวคุณไ้ม้เองนั้นก็ไม่สามารถที่จะหลุดตัวเองให้ชอบผู้หญิง หรือหลอกผู้หญิงเพื่อหวังการแต่งงานได้ แต่คุณไ้ม้ไม่ได้เล่าว่าความรู้สึกที่ขาดหายนี้ได้รับการชดเชยจากการเลี้ยงน้องชายของตนเองที่ห่างกัน 13 ปี ทำให้คุณไ้ม้ได้เห็นพัฒนาการในวัยเด็กเรื่อยมา ซึ่งคุณไ้ม้รู้สึกรักและเอ็นดูน้องชายคนนี้มาก ดังนั้นคุณไ้ม้จึงยอมรับว่าตนเองอาจจะต้องอยู่คนเดียวในบั้นปลายชีวิต และด้วยนิสัยของคุณไ้ม้ที่มีความมุ่งมั่น ชัดเจนและมีเป้าหมาย จึงพยายามที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคมในเรื่องอื่น “แต่เราจะมีความรู้สึกว่า อ่า ภูเขาสำเร็จทางด้านครอบครัวไม่ได้ ภูมีลูก ภูมีครอบครัวที่สมบูรณ์ไม่ได้ แต่ภูต้องประสบความสำเร็จในชีวิต ภูต้องรวย ภูต้องมีเงิน ภูต้องแบบเป็นที่ยอมรับของสังคมในเรื่องอื่น” นอกจากเรื่องการทำงานแล้วอีกสิ่งหนึ่งที่คุณไ้ม้ให้ความสำคัญมากคือครอบครัว “ก็คือแทนที่เราจะโพล้ใน ชีวิตคู่ของตนเองก็คือโพล้ที่ตัวเองและพ่อแม่กับน้อง คนข้างหลังเรา”

การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ ณ ปัจจุบันคุณไ้ม้มีความสุขกับการเป็นเกย์ของตนเอง ตนเองกับแฟนชายที่คบหาดูใจกันมา “ก็พอพูดถึงว่าเป็นเกย์ เราก็มีความสุขนะ เรามีแฟน ถึงแฟนเราจะเป็นผู้ชาย ก็คือสิ่งที่เราก็ชอบ เราก็มีความสุขกับสิ่งที่เราเป็น” ตัวคุณไ้ม้เองรู้สึกพึงพอใจกับชีวิตมีความสุขกับตนเองพึงพอใจกับสิ่งต่างๆที่ผ่านมาก ที่ตนเองเกิดมาเป็นเกย์ “เราก็ happy เกิดใหม่ปั๊บเป็นอะไรก็ได้อะ คือจะเป็นชายแท้ หญิงแท้ เป็นตุ๊ด เป็นเกย์ก็โอเคอะ ถ้าเรา happy แล้วเราอยู่กับมันได้”

ด้วยข้อมูลที่คุณไ้ม้ไม่ได้เล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของคุณไ้ม้ นั้นเริ่มจากการสังเกตและรับรู้ถึงความรู้สึกของสนใจในเพศชายตนเองตั้งแต่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น อีกทั้งคุณไ้ม้เองก็ไม่เคยมีความรู้สึกชอบผู้หญิง หรือมีความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงเลย ด้วยความรู้สึกที่

ชัดเจนในตนเองค่อนข้างมาก กอปรกับคุณไม้ก็ได้ปฏิบัติเสถียรความรู้สึกที่ชัดเจนเหล่านั้นเลย การยอมรับตนเองจึงเกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นเอง ส่วนกระบวนการพัฒนาตัวตนของไม้เองก็พัฒนามาเรื่อยๆ ซึ่ง ณ ตอนนี้อยู่ไม่เลือกที่จะแสดงตนกับเฉพาะคนที่ตนเองสนิท

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 3

คุณจิว(นามสมมติ) เพศชาย อายุ 27 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างเล็ก ผิวขาวอมชมพู หน้าตาหวาน ลักษณะท่าทางเป็นคนที่มั่นใจในตนเอง คอยเก่ง มีบุคลิกที่ค่อนข้างสาว (ในภาษาเกย์หมายถึง คนที่มีลักษณะ บุคลิก ที่โน้มเอียงไปทางผู้หญิง) คุณจิวยินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์เรื่องราวของตนเองเป็นอย่างมาก ปัจจุบันคุณจิวทำงานเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมของครอบครัว เป็นลูกชายคนกลาง มีพี่ชาย 1 คน น้องสาว 1 เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.68 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องจิตวิทยาการปรึกษา อาคารเรียนของมหาวิทยาลัยที่มีความสงบและเงียบมีความเป็นส่วนตัว วันที่สัมภาษณ์ วันอังคารที่ 25 กันยายน 2555 เวลา 16.30-18.30 น. คุณจิวมีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

คุณจิวเล่าให้ฟังว่า ในวัยเด็กคุณจิวเข้ามาเรียนและพักอาศัยในกรุงเทพฯ ส่วนพ่อกับแม่นั้นอยู่ต่างจังหวัด คุณจิวจึงมีอิสระสูงมาก เนื่องจากไม่มีพ่อแม่อยู่ใกล้ คุณจิวจึงสามารถกลับบ้านดึกแค่ไหนก็ได้ ตอนเด็กๆ จะแต่งหน้าไปโรงเรียนก็ไม่มีใครเห็น ไม่มีใครว่า(จิว) ทั้งที่จริงครอบครัวอาจจะรับไม่ได้และไม่ชอบพฤติกรรมเหล่านั้น คุณจิวเล่าให้ฟังว่าความสัมพันธ์กับแม่ พี่ชาย น้องสาว ต้องเรียกว่าแน่นแฟ้นเลยทีเดียว แต่ความสัมพันธ์กับพ่อจะค่อนข้างห่างเหิน เพราะพ่อเป็นคนเจ้าอารมณ์ จู้จี้เอาใจยาก ทำให้เกิดช่องว่างในความสัมพันธ์ระหว่างคุณพ่อกับตัวคุณจิวเองค่อนข้างมาก โดยพื้นนิสัยแล้วคุณจิวเป็นคนที่อึดตา มานะสูง (มีความถือตัว อยากรเด่น อยากรดั่งที่มาก) อยากรที่จะทำให้ profile ของตัวเองเร็ด ไม่ยอมแพ้ ไม่ยอมคน ผู้ยึดตา "เพราะว่าจริงๆ แล้วจิวเป็นคนอึดตามานะสูง เข้าใจปะ จริงๆ แล้วจิวอยากรจะโชว์ profile ด้วยซ้ำว่าจิวเป็นใครมาจากไหนใช้ไหม แต่ว่าแล้วแต่คนอื่นกะ ถ้าเกิดสมมติว่าคนเนี่ยเราอยากเป็นเพื่อนเจ๊ ก็กะ keep low profile แต่ถ้าหมั่นได้เราก้ high profile ใส" ซึ่ง

คุณจิ๋วบอกว่าส่วนหนึ่งมาจากตัวคุณจิ๋วเองที่เป็นแบบนี้แต่อีกส่วนหนึ่งเกิดจากวัยเด็กกับอคติทางลบของสังคมที่คุณจิ๋วได้ประสบมาในวัยเด็ก เช่นการถูกลั่นแกล้ง ถูกล้อ ถูกมองด้วยสายตาที่คุณจิ๋วรู้สึกว่าเป็นการดูถูก เนื่องด้วยบุคลิก ท่าทางของคุณจิ๋วที่ค่อนข้างเป็นผู้หญิง แต่คุณจิ๋วก็รู้ตัวมาตลอดว่าตนเองจะไม่มีนม ผมหยาว ไม่ผ่าตัดแปลงเพศ เพียงแค่มีบุคลิกที่สาว ความเป็น femininity ในตัวเอง แต่ไม่ได้อยากที่จะเป็นผู้หญิง คุณจิ๋วยังเล่าให้ฟังถึงการยอมรับตนเองของคุณจิ๋วนั้น ไม่อยากที่จะให้คนทั่วไปเข้าใจผิดว่าตนเองเป็นผู้ชายทั่วไป อยากให้คนอื่นรับรู้ถึงความเป็นตัวตน ความเป็นเกย์ของคุณจิ๋วอย่างเต็มที่

การเริ่มสัมผัสธรรมเนียมทางเพศแบบเกย์ของตน กลิ่นอายความเป็นเกย์ของคุณจิ๋วนั้นเริ่มส่อแววตั้งเค้ามาตั้งแต่คุณจิ๋วจำความได้ คุณจิ๋วเล่าให้ฟังว่าในช่วงอนุบาล คุณจิ๋วชอบที่จะเอาเสื้อยืดตัวใหญ่มาใส่ และทำท่าทางเหมือนผู้หญิง แล้วมองดูตัวเองในกระจก “ไปนั่งหน้ากระจกแล้วก็เปิดไหล่ และทำเป็นแบบว่า เหมือนเป็นเสื้อแบบว่า นี้ออกปะ เด็กๆ ไม่รู้เรื่อง ทำๆ ไปเหมือนเป็นชะนี(ผู้หญิง) อะไรอย่างเงี้ย แต่เออ ถึงจะแอบว่าเป็นชะนีอย่างนั้นอะ แต่ก็รู้ตัวมาตลอดว่าจะไม่มีนม จะไม่ผ่าจิมแน่นอน นี้ออกปะ คือมีความสาว มีความ femininity” แต่คุณจิ๋วก็ไม่ได้มีความต้องการที่จะเป็นผู้หญิง คุณจิ๋วบอกว่าความเป็นเกย์ของคุณจิ๋วนั้นจะเริ่มปรากฏชัดเจนขึ้นอีกครั้งเมื่ออย่างเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ คือในช่วงที่คุณจิ๋วเริ่มรู้จักการช่วยตัวเองนั้น โดยจะใช้ภาพโป๊ผู้ชายทั้งหมดมาจากทางอินเทอร์เน็ต แต่ในขณะเดียวกันในวัยเด็กคุณจิ๋วก็เคยมีบางรูปที่รู้สึกชอบดาราดูผู้หญิงคนหนึ่งเหมือนกัน อยากที่จะเป็นแฟนกับผู้หญิงคนนี้

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน เนื่องด้วยในวัยเด็กของคุณจิ๋วนั้นต้องเผชิญกับอคติทางลบของสังคมค่อนข้างมาก ในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการถูกล้อเลียน ถูกลั่นแกล้ง เนื่องด้วยพฤติกรรมของตนเองที่แสดงอาการตุงตุงออกไป “เพราะว่าตอนเด็กๆ อะ คำว่าตุ๊ดมันมาแล้วนะ ตุ๊ดมันมาจากไหน เรื่อง Tootsie นี้ออกปะ ดังมาก คำว่าตุ๊ดเนี่ย เริ่มโดนเพื่อนล้อว่าเป็นตุ๊ด เริ่มโดนแกล้ง อะไรอย่างเงี้ย มีความรู้สึกว่าจะไม่ได้แสดงสาวแตกอะไร เป็นเด็ก เข้าใจปะ แต่มันคงแบบมีตุ๊ดตึง” คุณจิ๋วรู้สึกว่าสิ่งที่ตนเองโดนกระทำนั้นไม่ยุติธรรม ไม่มีความสุขและทำให้คุณจิ๋วรู้สึกเกิดเป็นปมเล็กๆ ในใจของตนเอง “ถ้าเกิดย้อนกลับไป ไม่โดนเพื่อนล้อกลางเสาธง แล้วแบบร้องห่มร้องไห้

ครูประจำชั้นก็ช่วยอะไรไม่ได้ อย่างเจี๊ยะ ถ้าไม่โดนเหตุการณ์พวกนี้ มันจะรู้สึกว่าคุณเป็นคนปกติ คนหนึ่งนะ นึกออกปะ ไม่มีความเป็นปกติอยู่ในใจเลย” คุณจิ๋วรู้สึกเจ็บแค้นกับที่ตนเองโดนกลั่นแกล้ง รู้สึกเหมือนโดนเหยียดศักดิ์ศรี “ร้องไห้ คือรู้สึกว่า อ้าว เหมือนเราไม่ใช่ แบบไม่ใช่คนหรือวะ” หลังจากนั้นคุณจิ๋วเริ่มที่จะเรียนรู้เอาตัวรอดในสถานการณ์ต่างๆ โดยอาจจะยังไม่แสดงความเป็นตัวของตัวเองอย่างเต็มที่ในช่วงแรกที่เข้าไปอยู่สังคมใหม่ “แค่รู้สึกว่า ก็เป็นได้ แต่ว่า แต่พยายามแอบๆ หน่อยดีไหม เพราะว่า ก็ในเมื่อเขาไม่ยอมรับนี่หว่า ถูกปะ แต่ไม่ได้แปลว่าเราไม่ยอมรับตัวเองนะ เนี่ย เราจะไม่ยอมรับตัวเองเต็มที่เลย แต่ว่าเราต้อง protect ตัวเองนิดหนึ่ง” นอกจากนี้คุณจิ๋วยังเปลี่ยนแรงกดดันต่างๆ เหล่านี้ที่ได้รับในวัยเด็กเป็นแรงผลักดันให้กับตนเองพยายามที่จะเป็นที่หนึ่ง ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ “เสริ้บปพอมารู้ก็โดนอย่างนี้อีก ยิ่งรู้สึกว่า ยิ่งต้องดีขึ้นอีก นึกออกปะ ยิ่งต้องอัพตัวเองขึ้นอีก อ้อ เราจะต้องเก่ง เป็นที่หนึ่ง ในเรื่องไหนสักเรื่อง อ้ออย่าง แต่เราไม่ได้แปลว่าเราต้องมานั่งบอกนะว่าเราเก่งอะไร เราก็ไปตามธรรมชาติอะนะ ไม่ได้แปลว่า เพราะฉะนั้นต้องทำอะไรให้โดดเด่น อย่างตอนเด็กๆ อย่างเจี๊ยะ จะได้ที่อับอังกฤษตลอดใช่ปะ”

เนื่องด้วยคุณจิ๋วนั้นรับรู้ถึงความเป็นเกย์ของตัวเองมาตั้งแต่ในวัยเด็ก และเริ่มชัดเจนขึ้นเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น ด้วยอารมณ์ทางเพศกับผู้ชาย กอปรกับการที่มีเพื่อนในวัยเด็ก สังคมรอบข้างบอกตัวเอง ในลักษณะการล้อเลียน ซึ่งตัวคุณจิ๋วนั้นไม่เคยที่จะปฏิเสธความรู้สึกเหล่านี้ของตนเองเลย และก็ยังยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองอย่างมาก “ก็ลองมาตีต่างกับตัวเองดีกว่า จะไปอับซะนี่ มันอับได้อยู่แล้วปะ คือมันแข็งก็อับได้อยู่แล้วปะ แต่ถามว่าเราจะรัก เราจะ happy กับการที่บอกว่า เออ มากอดเค้า ไปเดินเล่นกับเค้าไหม มันไม่ happy อะไปเดินห่างกับผู้หญิง โอบไหล่กัน ไม่ happy เลย อายุคนอื่นมองด้วยซ้ำ” การก้าวไปสู่ความชัดเจนของคุณจิ๋วนั้นเกิดขึ้นกับตนเองกอปรกับสิ่งที่สังคมได้บอกกับคุณจิ๋วด้วย ว่าตนเองนั้นอาจจะไม่เหมือนกับเด็กผู้ชายคนอื่นๆ

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน การยอมรับตัวตนอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองนั้น ไม่ใช่เรื่องยากสำหรับคุณจิ๋ว เนื่องด้วยคุณจิ๋วตัวเองค่อนข้างเร็วและชัดเจนในความรู้สึกของตัวเอง ตั้งแต่ในช่วงมัธยมต้น “ไ้เรื่องการยอมรับไม่ใช่เรื่องยากเลยนะสำหรับจิ๋ว เออ ไ้เรื่องการๆ มารู้ตัวเองว่าเป็นเกย์หรือเปล่า อาจจะเพราะสังคมบอกด้วยอะไรด้วยใช่ปะ แต่มันต้องเป็นเราด้วยแหละ ตัวเรา

เป็นเชื้อด้วยแหละ” คุณจิวเล่าอีกว่าเกิดมาก็เป็นแบบนี้เองเลยตามธรรมชาติ ไม่ได้มีใครสอนให้ทำ
 ทำทางแบบผู้หญิง มีเจตคติมุมมองต่อการเป็นเกย์ว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ตามธรรมชาติ “คนที่จะเกิดมา
 เป็นเกย์ มันก็เป็นธรรมชาติ คิดว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ เพราะว่าเกิดมาก็รู้เลยว่าตัวเองอะเป็นเกย์ นึก
 ออกปะ แต่โอเคมันอาจจะไม่ชั่วร้ายเท่าไร” ถึงแม้ว่าตัวในวัยเด็กคุณจิวจะเคยถูกล้อเลียนในลักษณะ
 พฤติกรรมของตนเอง แต่คุณจิวก็ยังคงมีเจตคติที่ดีต่อสังคมที่ตนเองอยู่ “เพราะว่า ในขณะที่โดนสังคม
 อย่างนี้ใช้ปะ แต่ก็แบบไม่คิดจะเรียกร้องอะไรที่มากกว่านี้ เพราะว่าเรารู้สึกว่าเราโชคดีแล้วที่เกิดใน
 เมืองไทย”

คุณจิวยังเล่าให้ฟังอีกว่าในช่วงมัธยม 4. เป็นช่วงที่เขาเริ่มเข้าสู่สังคมเกย์ออนไลน์มากขึ้น เริ่ม
 ที่จะแชตกับเกย์คนอื่นๆ และเริ่มมีสังคมเพื่อนเกย์ได้เรียนรู้ เข้าใจถึงเพศวิถีของเกย์มากขึ้น “แต่ว่ามัน
 ก็ทำให้เรายังเข้าไปในวงการนี้เข้าไปใหญ่เลย โดยเฉพาะตอนม.4 ม.5 Pirch เล่น Pirch เกย์ม.
 ปลาย เกย์กรุงเทพ อะไรอย่างเงี้ย ทำให้มีสังคมเพื่อนเกย์เยอะ หลายคนก็มาจากโปรแกรมนี้ ถูกปะ
 จะมีสังคมเพื่อนเกย์ เลยทำให้รู้สึกว่ อ้อ เข้าใจวิธีการเสพสังวาทย์แบบชายๆ นะว่าแบบ เออ แต่ว่า
 เราต้องมี lubricant นะ เออต้องอย่างเงี้ยนะ เราต้องล้างตู้เย็น¹นะ” ได้รู้จักเกย์รุ่นพี่ เริ่มเรียนรู้ภาษา
 เฉพาะกลุ่มเกย์ เข้าใจโลกของเกย์มากขึ้น “มันก็แค่เราเป็นเกย์ได้มากขึ้น นึกออกปะ เรา จริงๆ เราเป็น
 เกย์อยู่แล้ว พอมาารู้เรื่องพวกนี้มันก็ยิ่งแบบ อ้อ เขาทำกันอย่างนี้นะ เขามีภาษากันแบบนี้แหละ”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ โดยพื้นฐานความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของคุณ
 คุณจิวนั้น คุณจิวจะสนิทกับคุณแม่มากกว่า ส่วนคุณพ่อนั้นจะความสัมพันธ์จะค่อนข้างห่างเหิน
 ในช่วงวัยเด็กคุณจิวเริ่มรับรู้ว่าคุณพ่อคุณแม่ที่ค่อนข้างมีเจตคติทางลบต่อกลุ่มชายรักชายและไม่
 ยอยากให้คุณจิวเป็น “แล้วที่สำคัญคือตอนเด็กๆ สักประมาณป.1 ป.2 อะไรอย่างเงี้ย นั่งๆ เล่นๆ อยู่
 แล้วอ่านหนังสือออกแล้ว ไปเจอหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊กของพ่อกับแม่ เขียนว่าเลี้ยงลูกอย่างไรไม่ให้เกย์
 อั้ง ไม่เฮิร์ท แต่แค่รู้สึกว่ อ้าว จิวผิดอีกแล้วหรอเนี่ย นึกออกปะ เออ รู้แล้วว่าเขาไม่ยอมรับ” ในช่วง
 แรกที่คุณจิวชัดเจนถึงความเป็นเกย์ของตนเองคุณจิวเลือกที่จะยังไม่เปิดเผยต่อครอบครัวเนื่องจากมี

¹ ล้างตู้เย็น หมายถึง การทำความสะอาดทวารหนักก่อนมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก

ความกังวลถึงผลลัพธ์ในทางลบหลังจากเปิดเผยไปแล้ว “กังวลการทำโทษ เช่นแบบว่า เอ๊ะ พุดบู้บ เขาจับไม่ได้ขึ้นมา ไม่ใช่มาตบหน้าจิวนะ ไม่เอานะ เออ หรือว่าจะส่งไปดัดสันดานที่ไหนยังไง ให้หายเป็นเกย์หรือเปล่า อะไรอย่างเงี้ย ซึ่งเขาไม่ทำแน่นอน มั่นใจ แต่ว่าเราก็กังวล” ต่อมาคุณจิวก็เริ่มที่จะเปิดเผยกับพี่น้องของตนเอง และเป็นตัวของตัวเองได้มากเมื่ออยู่กับพี่น้อง แต่กับพ่อแม่คุณจิวยังมีความเกรงใจอยู่บ้าง ส่วนคุณแม่คุณแม่นั้นคุณจิวคิดว่าท่านทั้งสองได้ทราบเรื่องของคุณจิวอยู่แล้ว แต่ทั้งนี้คุณจิวอยากให้ตนเองนั้นพร้อมกว่านี้ หมายถึงสามารถที่จะทำงาน ดูแลตนเองได้อย่างมั่นคง โดยที่พ่อแม่ไม่ต้องห่วง สามารถที่จะแสดงศักยภาพทางด้านการงานให้ครอบครัวได้เห็นและยอมรับความสามารถในด้านนี้ของคุณจิว คุณจิวถึงจะเปิดเผยได้อย่างเต็มภาคภูมิกับคุณแม่ในเรื่องรสนิยมทางเพศของตนเอง “ว่าถ้าเรากลับไปช่วยงานที่บ้านได้อะไรอย่างเงี้ย generate revenue ได้เยอะๆ นึกออกปะ เราแสดงฝีมือให้เขาได้เห็นว่าเขาเออ เราเทพนะ อะไรอย่างเงี้ย เออ ซึ่งมันก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เราอยากให้เขายอมรับในความเป็นลูก นึกออกปะ อยากรตอบแทน อะไรอย่างเงี้ย อยากรจะ reward ให้พ่อแม่ให้แม่ว่าเออเนี่ย มีลูกเป็นตุ๊ดอะ พ่อแม่ไม่มีใคร happy หรือค คือจะทำให้เขาดูว่าเราเน่ โอเคนะเว้ย ไม่ได้แยะ ถ้าถึงวันนั้นจะ proud ตัวเองมากที่จะบอก เออ ป้าม๊า เป็นตุ๊ดนะ รู้เลยว่าป้ากับม๊าอยู่แล้ว เออ แต่เป็นเกย์ละ คือจะกล้าพูดเต็มปากถ้าเราถึงจุดสำเร็จที่เราตั้งใจไว้”

การใช้ชีวิตของเกย์ โดยพื้นฐานแล้วคุณจิวนั้นเป็นคนที่มีมุ่งมั่น เวลาทำสิ่งต่างๆนะ จะทำอย่างเต็มที่ เต็มศักยภาพความสามารถที่มี มุ่งมั่นเพื่อเป็นที่หนึ่งในด้านต่างๆ ที่ตนเองถนัด “คนอย่างจิว มันเลยมีความรู้สึกว่าจะต้อง ว่าต้องแบบต้องเร็ดอะ นึกออกปะ มันต้อง top form, everything มันต้องแบบถ้าเราถนัดทางไหน เราต้องไปทางนั้น เออ อะไรอย่างนี้วะ ไม่รู้วะ เออ นั่นแหละ มันเป็นความรู้สึก gifted” คุณจิวได้เล่าให้ฟังถึงในชีวิตความเป็นเกย์ของคุณจิวนั้นว่ารับรู้ว่าคุณในสังคมนั้นบางคนก็ยังคงมีอคติต่อคนรักเพศเดียวกัน “ก็ทีไปสัมภาษณ์งานมาเนี่ยนะคะ อย่างที่ (บริษัทแห่งหนึ่ง) อย่างเงี้ย รู้สึกเลยบางคน anti ผู้ชายบางคนแอนตี้เว้ย บางทีแบบมองหน้าแบบ คือเราอ่าน facial expression ออกอะ” ซึ่งคุณจิวเองก็ยอมรับในเรื่องนี้ อีกทั้ง คุณจิวยังรับรู้ถึงข้อจำกัดในเรื่องการมีครอบครัวละชีวิตคู่ในวิถีชีวิตของเกย์ “การมีครอบครัว คงปิดอะเพราะว่า อ่า ก็ตาม nature แล้วเนี่ย มันค่อนข้างยากที่จะ long term relationship นึกออกปะ LTR (Long Term Relationship) เนี่ย

สำหรับเกย์นะ ไม่ได้แปลว่าเป็นไปไม่ได้นะ แต่มันน้อย น้อยจริง อ้อ คู่ที่อยู่ด้วยกันน้อย มันก็แบบ การมีครอบครัว ไม่ต้องคาดหวังกับการมีลูกนะ แค่มียกแพนอะ อยู่ด้วยกันอย่างอบอุ่น เนี่ยก็ยากแล้ว” แต่คุณจิ๋วก็ยังคงมีความเชื่อมั่นในชีวิตคู่ของเกย์และเต็มทีกับในทุกๆ ความสัมพันธ์ชีวิตคู่ที่ผ่านมา ทั้งนี้คุณจิ๋วยังได้เล่าถึงว่าในชีวิตเกย์ของคุณจิ๋ว สุดท้ายแล้วก็คงอยู่กับครอบครัวเดิม ดูแลพ่อแม่ไม่ได้แยกออกไปมีครอบครัวใหม่ สามารถที่จะดูแลคุณพ่อคุณแม่ได้อย่างเต็มที่ “เราได้อยู่กับพ่อแม่แน่นอน เราไม่มีครอบครัวใหม่ แต่เราได้อยู่กับครอบครัวเดิม นึกออกปะ ซึ่งแม่ก็จะรักเรามาก เพราะแม่รู้ว่าเราไม่มีลูกแน่นอน (หัวเราะ) นึกออกปะ จริง แล้วก็เคยบอกแม่ไว้ด้วยว่าเนี่ย จะเซ็ดอุจจาระ ปัสสาวะ อะไรให้แม่แน่นอนนะ”

การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ ณ ปัจจุบันนี้คุณจิ๋ว มีความสุขกับการเป็นเกย์ของตนเอง ยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไขใดๆ รู้สึกภูมิใจในความเป็นเกย์ของตนเอง “ยอมรับ 100% happy ภูมิใจในตัวเอง และจะทำให้โลกรู้ว่า เป็นปกติอะ เราก็ประสบความสำเร็จได้” ไม่ได้มีความรู้สึกแยกจากความเป็นเกย์ของตนเอง “happy มีความสุข เออ ยอมรับตัวเองมากๆ ก็ไม่ได้รู้สึกว่ามันแย่ เกิดใหม่เป็นเกย์อีกใหม่ เอา แต่ขอว่าต้องหน้าตาเท่าเดิม อย่าแย่ง (หัวเราะ)”

ด้วยข้อมูลที่คุณจิ๋วได้เล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของคุณจิ๋ว นั้นเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยที่คุณจิ๋วแสดงพฤติกรรมที่โน้มเอียงไปทางผู้หญิงและรับรู้จากการที่ถูกสังคมล้อเลียนอีกด้วย และตนเองก็ยอมรับพฤติกรรมของตนเองนั้นเรื่อยมา ต่อมาคุณจิ๋วจะเริ่มมีความชัดเจนในความเป็นเกย์ของตนเองเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยเจริญพันธุ์ โดยที่มีตัวแปรสำคัญคือความรู้สึกสนใจ ความรู้สึกทางเพศที่มีต่อผู้ชายเข้ามาเกี่ยวข้อง ณ ปัจจุบันกระบวนการพัฒนาตัวตนความเป็นเกย์ของคุณจิ๋วได้พัฒนาเรื่อยมา เนื่องจากคนในสังคมไทยส่วนหนึ่งยังคงมีอคติกับผู้ชายที่แสดงออกทางที่ดูดี ทำให้คุณจิ๋วต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวตามสังคมสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ ณ ขณะนั้น โดยยังคงความเป็นตัวตนเกย์ของตนเองไว้

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 4

คุณแมว(นามสมมติ) เพศชาย อายุ 31 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างสันทัดคน ผิวเข้ม หน้าตาขี้มำม แยม ลักษณะท่าทางสุภาพ ใจเย็น เป็นมิตร คุณแมวยินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์เรื่องราวของตนเอง ปัจจุบันคุณแมวทำงานเป็นพนักงานที่องค์กรอิสระไม่แสวงหากำไรแห่งหนึ่ง เป็นลูกชายคนกลาง มีพี่ชาย 1 คน น้องชาย 1 คน เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.72 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องสมุด ของมหาวิทยาลัยที่มีความสงบและเงียบมีความเป็นส่วนตัว วันที่สัมภาษณ์ วันอาทิตย์ที่ 25 พฤศจิกายน 2555 เวลา 16.30-18.30 น. คุณแมวดีมีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 2 ชั่วโมง

ในวัยเด็กคุณแมวนั้นคุณเริ่มรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองตั้งแต่วัยเด็กแต่ก็ได้พยายามที่จะฝืน และปฏิเสธตนเองในหลายครั้งเนื่องจาก ในวัยเด็ก สังคมของคุณแมวในตอนนั้นยังไม่ยอมรับเกย์เท่ากับปัจจุบันอีกทั้งคุณแม่ของคุณแมวนั้นเป็นอาจารย์ที่มีชื่อเสียง คุณแมวเป็นเด็กกิจกรรมที่เป็นที่รู้จักของอาจารย์โดยทั่วไปในโรงเรียน คุณแมวจึงรู้สึกเกรงใจ กลัวว่าตนเองนั้นจะทำให้คุณแม่อับอายหากคนอื่นรู้เรื่องของตนเอง คุณแมวเล่าให้ฟังว่าตนเองนั้นเคยรู้สึกชอบผู้หญิงแต่ก็ไม่มีโอกาสได้พัฒนาความสัมพันธ์ ในช่วงแรกๆ ก่อนที่จะยอมรับตนเองนั้น คุณแมวเคยฝืน พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองเป็นผู้ชายปกติหลายครั้ง แต่สุดท้ายด้วยประสบการณ์ความสัมพันธ์กับคู่รักกับผู้ชายตลอดจนประสบการณ์ทางเพศนั้น ทำให้คุณแมวค่อยๆ เกิดกายยอมรับความโน้มเอียงทางเพศของตนเองในที่สุด

การเริ่มสัมผัสทัศนียภาพทางเพศแบบเกย์ของตน คุณแมวเล่าให้ฟังว่าเริ่มรับรู้สัมผัสความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองตั้งแต่วัยเด็ก กลั้มอายุความเป็นเกย์ของคุณแมวได้เริ่มส่งกลิ่นตั้งแต่ในวัยเด็ก “แต่ถามว่า เรื่องทัศนียภาพทางเพศก็จำได้อีกนะว่า ตอนนั้นที่ ได้เข้าไปเป็นคณะกรรมการนักเรียนครั้งแรกตอนป.5 ก็เรารู้สึกติดใจกับเพื่อนร่วมกลุ่ม ในคณะกรรมการคนหนึ่ง เรารู้สึกว่า เอ๊ย หน้าตาดี ชอบ เราจะหันไปมองเค้าบ่อยๆ...แต่เรารู้สึกว่ามันเป็นความรู้สึกที่แบบมันตื่นเต้นที่ไค้มา มันตื่นเต้นที่ไค้ไค้ได้อยู่แถวๆนั้น แล้วเราจะไค้เห็นเค้าอย่างเนี้ย” แต่ ณ วัยเด็กตอนนั้น คุณแมวนั้นยังขาดคำที่ใช้นิยามความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตนเอง “เพราะเรารู้สึกว่า คำว่า เกย์ ตอนนั้นไม่มี

คำว่าเกย์ มีคำว่ากระเทยหรือว่าตุ๊ด” แต่ในช่วงนั้นเองคุณแมวก็นึกความรู้สึกสนใจ ชอบผู้หญิงด้วยเช่นกัน “ก็จำความได้นะว่าสักป.3 เจอผู้หญิงที่เราชอบในห้องเรียน ที่แบบน่ารัก แล้วเราก็แอบเอาไปคิดว่าเราได้จับมือเค้าอะไรอย่างเนี่ย เรารู้สึกตื่นเต้น เราแบบ เราอยากใช้คำว่าเป็นแฟนกับเค้า เรารู้สึกแบบ เอ๊ย puppy love กับเค้าจ้ะเลย” และคุณแมวยังเล่าว่าตนเองนั้นก็เคยมีอารมณ์ความรู้สึกทางเพศกับเพศหญิงด้วยเช่นกัน “เกี่ยวกับเรื่องทางเพศ มันก็จะมี available ที่บ้านค่อนข้างเยอะ ก็มีโอกาสดูไปเห็นคอลเลคชั่นของคุณพ่อบ้าง ก็มีความรู้สึกที่ตื่นเต้น แล้วก็เคยจินตนาการตัวเองที่เคยมีอะไรกับเพศหญิง” คุณแมวนั้นเคยมีประสบการณ์การที่จะลองคบกับเพื่อนหญิง แต่ถูกปฏิเสธจากฝ่ายหญิง เนื่องจากท่าทีของคุณแมวก่อนที่ดูเหมือนตื่นเต้นไปสำหรับผู้หญิงคนนั้น “ตอนนั้น เริ่มรู้สึกว่า คือเหมือนจะบอกว่าซึ้งใจก็ได้ คือตอนนั้นเป็นช่วงซึ้งใจว่าตกลงไปทางไหนดี คือมันเป็นช่วงที่เราอะ มีกิจกรรมในการจีบหญิงเข้ามาพัวพันด้วย เพื่อนทุกคนต่างก็พูดเรื่องการจีบหญิงอย่างเจี๊ยบๆ แมวก็นึกก็จะมีแบบว่า น้องโรงเรียนนั่น คือมีการพูดถึงแบบเด็กผู้หญิงข้ามโรงเรียน ก็มีเจอกันบ้าง นั่งรถไปหาไปรับเค้า เขามอเตอร์ไซค์ไปรับไปส่งเค้า โทรหาบ้างอะไรอย่างเนี่ยจ้ะ ซึ่ง feedback ต้องบอกตรงๆ ว่ามันไม่ดี (หัวเราะ)เคยพยายามจีบผู้หญิง แล้วผู้หญิงก็บอกว่าเราแบบเราดูเหมือนเป็นตุ๊ด (หัวเราะ) เราก็เลยรู้สึก fail อะ” ในความรู้สึกช่วงแรกของคุณแมวนั้นคุณแมวยุบายที่ประวิสิทธิ์ความรู้สึกของตนเอง “พูดถึงในช่วง ช่วงนั้นเรารู้สึกว่าลึกๆ เราชอบนะ แต่ว่า เราก็ต่อต้านตัวเองเยอะ ใช้มันเป็นความต่อต้านขึ้นมาเลยอะ ว่าเราจะไม่ใช่อะ เราจะไม่ใช่อะไรก็ตามที่มันเบี่ยงเบน เพราะว่าเรารู้สึกเกรงใจครอบครัวที่บ้านมาก ที่จะเป็นอะไรที่ไม่ใช่ที่สังคมเค้าตอนนั้นเรารู้สึกว่ามันก็ไม่ได้รุนแรงนะ แต่มันเป็นความรู้สึกว่า ไม่ใช่หรืออืม ไม่ใช่.” โดยเกรงว่าหากคนอื่นรู้เข้าแล้วจะทำให้ที่บ้านของตนเองนั้นอับอาย คุณแมวก็นึกพยายามที่จะเปลี่ยนความชอบของตนเองให้ไปสนใจผู้หญิงอยู่หลายครั้ง “เคยปฏิญาณตนเองเจี๊ยบๆในใจว่าจะไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ หมายถึงว่ากลับมาแล้วก็จะกลายเป็น ใช้คำว่าปกติครับ ก็คือจะเลิกใช้ชีวิตแบบนี้แล้วจะไม่เอาชีวิตจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายแล้วเหมือนจะไปล้างตัวเองใหม่ ไปชุบตัวเองใหม่ แล้วกลับมาเริ่มต้นใหม่ เพราะเรารู้สึกว่ามันไม่ดีเลยอะ เรารู้สึกว่า ความสัมพันธ์มันแย่ด้วยอะ ทะเลาะกันเยอะ...ใช่ ถ้าเราไม่ใช่เกย์ เราก็คงมีชีวิตที่ราบรื่น

กว่านี้” อีกทั้งคุณแมวนั้นมีความรู้สึกกลับกับคำว่า ตืดและกระเทย “ที่เราจำความได้คือเราได้ไปเห็นเพื่อนที่เป็นแบบนี้แล้วรู้สึกว่า มัน มันเป็นความรู้สึกกลับๆกับคำนี้ ว่ากะเทย หรือว่าตืดเนี่ย”

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน ก่อนที่คุณแม่วจะชัดเจนกับตัวเองนั้น ในวัยเด็กคุณแม่วได้ถูกกีดกันจากอคติของสังคม “ป.1 ป.2อะครับ คือจำได้เลยว่ามันมีเหตุการณ์หนึ่งที่ชื่อมากคือว่า เอ่อ เราเริ่มแยกจากเพื่อนกลุ่มนี้ออกมา ด้วยความประมาณเหมือนเด็กๆแยกกลุ่มกันอะ แบบ เฮ้ย แบบทำตัวแปลกแยก หมายถึงว่าเรา เราารู้สึกว่าทำไมเค้าก็กีดกันเราออกมา คราวนี้พี่ชายเรา มีอยู่วันหนึ่งพี่ชายเรามาบอกว่า เนี่ยเห็นเพื่อนเค้าบอกว่า “แม่วเป็นตืด” ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เราารู้สึกว่า มันคือ ไม่ใช่ว่ามันคืออะไรนะ ก็คือเรารู้จักเพราะตอนนั้นเราเริ่มจะเห็นว่าเพื่อนในโรงเรียนเราก็มี ที่เค้าเรียกกันว่าเป็นตืดนี่คืออะไร เราเริ่มรู้สึกว่า ทำไมถึง ทำไมเค้าถึงรับรู้ว่าเป็นอย่างนั้น เราก็ไม่ได้คิดว่าเราเป็น เราารู้สึกว่าคำว่าตืดหรือกระเทยมันเป็นเรื่องที่แสบมาก” ในตอนนั้นคุณแม่วรู้สึกเสียใจเป็นอย่างมาก และรู้สึกเหมือนตนเองนั้นถูกกีดกันออกจากกลุ่ม “รู้สึกเสียใจ รู้สึกผิดหวังที่แบบ เราเคย เคยมีชีวิตที่ปกติเคยเป็นเด็กที่ไปเล่นกับกลุ่มนี้ แล้วสุดท้ายเราถูกกีดกันออกมาอย่างจังอะครับ แล้วก็กลายเป็นคนที่ไม่กล้าไปเล่นกับเพื่อนอีก”

ต่อมาในช่วงเริ่มเข้าวัยรุ่นคุณแม่วได้เคยผ่านประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย “ก็ตั้งใจเลยครับ (หัวเราะ) ก็วันที่สองก็ให้เพื่อนคนเดิมมาที่บ้านเลยครับ คราวนี้ก็คือแบบว่า ก็คือมีเพศสัมพันธ์เลย ก็เลยตั้งแต่วันนั้นมา ก็คือความสัมพันธ์ก็ ก็คือเหมือนเป็น ความ เค้าเรียกว่าอะไรอะ เป็นคูหู เป็น partner กับเพื่อนคนนี้ไปเลยในเชิงทางเพศ” อีกทั้งคุณแม่วนั้นยังได้มีโอกาสได้พัฒนาความสัมพันธ์คบหาดูใจกันผู้ชายอีกด้วยซึ่งทั้งประสบการณ์ทางเพศและการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายนั้นช่วยให้คุณแม่วนั้นเกิดความชัดเจนในตนเองมากขึ้น “มีความรู้สึกหึ่งหวง ว่า เออ ไปเลิกกับผู้หญิงเหอะแล้วมาคบกับเราคนเดียว ถามว่าเราชัดเจนขึ้นมั๊ย เราก็ชัดเจนในตัวเองมากขึ้นว่า เออ เราเป็นเกย์” จากนั้นหลังจากที่คุณแม่วเริ่มที่จะชัดเจนกับตนเองมากขึ้น ค่อยๆเริ่มที่จะยอมรับความรู้สึกของตนเองอย่างค่อยเป็นค่อยไป และไม่ปฏิเสธตนเองอีก จากการประมวลเหตุการณ์ต่างๆ ที่ตนเองประสบในชีวิตที่ผ่านมา “นี่ก็ประกอบกับเหตุการณ์ในชีวิตในอดีตทั้งหมดว่า สรุปลแล้วเราคืออะไร ที่ผ่านมามาทำไมชีวิตเราจึงเจอเรื่องแบบนี้ ส่วนหนึ่งก็คือเกิดจากตัวเราเองด้วยที่เราเข้าหามันอย่างเงี้ย ที่เราเลือกที่จะคบกับ

คนนั้น เลือกว่าจะชอบคนนี้ แล้วทุกคนก็เป็นเพศชายหมดเลย ในนั้นก็เลยสรุป แล้วก็รู้สึกผ่อนคลายกับตัวตนของตัวเอง”

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน หลังจากที่ตัวคุณแมวนั้นชัดเจนกับความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองและยอมรับความรู้สึกของตนเองอย่างแท้จริงแล้ว และไม่คิดที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองอีก คุณแมวก้เริ่มที่จะนิยามกับตนเอง “คิดว่าเรา เรารู้ว่าเราเป็นแน่แหละ เพราะว่าอายุเยอะขึ้นแล้วเราเหมือนได้พิสูจน์ตัวเองตามกาลเวลาและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิต มันต่างสรุปแล้วอะว่าจริงๆ เราชอบผู้ชาย เราอย่าไปเปลี่ยนตัวเองเลย เออ สับสน ก็เลยเรียกตัวเองว่า “เกย์” ซึ่งตัวคุณแมวนั้นก็ได้พัฒนาอัตลักษณ์เกย์ของตนเองเรื่อยมา คุณแมวก้ได้เล่าว่าเริ่มที่จะเป็นตัวของตัวเองอย่างอิสระเมื่อในช่วงเข้ามหาวิทยาลัยเนื่องจากได้แยกออกมาจากครอบครัว “จนกระทั่งเข้ามหาลัย แล้วมันไม่มีกฎเหล่านั้นแล้ว เพราะเราย้ายไปเรียนนครปฐม พอตอนนั้นก็คือชีวิตเป็นอิสระสุดๆ เราก็เจอเพื่อนแบบเดียวกันเต็มไปหมด ลั่นคณะ เรารู้สึกว่า เออ มันสนุก มันเหมือนนกพิราบถูกปล่อยออกจากกรง (หัวเราะ) ทำอะไรก็ได้ เราสามารถพูดเรื่องผู้ชาย เราสามารถนินทา ไม่ใช่นินทาแบบว่า เออ คนนั้นคณะนั้นหน้าตาดี” กล้าที่จะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นเมื่อเข้าสู่สังคมเกย์ ไม่ต้องปิดบังตัวตนของตัวเอง กล้าที่จะเปิดเผยตัวเองมากขึ้น มีพื้นที่ของตนเอง “สังคมเกย์ขนาดใหญ่นี้ก้อออกปะ มันจะสนุกมาก รู้สึกว่าเราเจอ community ของตัวเอง (หัวเราะ) ในขณะที่แบบในมัธยมมันไม่มีอะ นี้ออกมายี้ แล้วพอเราไปอยู่มหาวิทยาลัยคณะอักษรมันก็จะเต็ม...ก็รู้สึกความมั่นใจมันมากขึ้น มั่นใจลึกลงว่าเรานิยามทางเพศเราชัดเจน 100 เปอร์เซ็นต์ ไม่ต้องปิดบัง มันเลยมั่นใจที่จะพูด ที่จะกล้าพูดกับคนอื่นได้ เริ่มที่จะปรึกษาพูดเป็นครั้งแรกได้ว่า “เราเป็นเกย์” เออ ถ้ามีเพื่อนในคณะมาถามว่าแมวเป็นรีปาว ก็คือบอก ก็คือไม่ได้อายเลย”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ ในช่วงแรกหลังจากการยอมรับตนเองของคุณแมวนั้นคุณแมวก้ได้เล่าถึงความอึดอัดในใจที่เกิดความขัดแย้งขึ้นภายในใจอันเนื่องมาจากกลัวว่าพ่อแม่ของตนจะรับรู้ “เราได้แต่เก็บมันเอาไว้ มันเป็นความอึดอัด อึดอัดที่สุด แต่ก็มีความสุขที่สุด ที่เรามีความรู้สึกนั้น ในขณะที่เราก้ต้องเก็บ เก็บความรู้สึก ความเปลี่ยนแปลง หรือความค้นพบอะไรก็ตามในจิตใจของตัวเองไว้ เพราะว่าเราก้ยังคงมีความเกรงใจ(ครอบครัว)อยู่” ซึ่งคุณแมวนั้นกังวลว่าจะทำให้

พ่อแม่ของตนเองเสียใจ และอับอายที่ตนเองเป็นเกย์ “โอเคตัวเองอะชัดแล้ว กลับมาก็จีบ ผู้ชายเลย แต่ว่าไอ้กรอบ ข้อจำกัดเดิมมันก็มีอยู่ เราก็ติดเกรงใจพ่อแม่ ติดเกรงใจคนใกล้ตัวคนรู้จักทุกคน เราไม่อยากจะให้ใครรู้เลยว่าเราคืออะไร เราไม่อยากจะให้ ไม่อยากจะให้คนรู้จักรู้เลย สำคัญที่สุดไม่อยากจะให้ครอบครัวรู้เลย เพราะกลัวว่ามันจะทำให้ครอบครัวอับอาย และพ่อแม่จะเสียหน้า แล้วพ่อแม่จะไม่ภูมิใจ สำคัญแค่นี้” ในช่วงแรกนี้คุณแม่วได้เริ่มเปิดเผยกับเพื่อนๆ ในมหาวิทยาลัยมากขึ้นยกเว้นเพื่อนที่คุณแม่วคิดว่าอาจจะไปถึงคุณพ่อคุณแม่ คุณแม่วก็เลือกที่จะยังไม่เปิดเผย ต่อมาคุณแม่วมีโอกาสได้เปิดเผยกับน้องชาย ซึ่งคุณแม่วเล่าว่าทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างคุณแม่วกับน้องชายใกล้ชิดกันมากขึ้น สำหรับคุณพ่อคุณแม่ที่คุณแม่วไม่ได้เลือกที่จะบอกเปิดเผยโดยตรง แต่หากเลือกที่จะเปิดเผยโดยการแสดงออกให้คุณพ่อคุณแม่ได้รับรู้กับตนเอง “ในเบื้องต้น หมายถึงว่าก่อนที่จะเราจะให้ข้อมูลเค้าว่าเราจะคบกับใครอย่างเนี่ย จนพอเราให้ข้อมูลเพียงพอ เช่น บอกว่าตอนนี้อยู่กับเพื่อนคนนี้นะ เราซื้อคอนโดด้วยกันนะ แล้วก็อยู่กันสองคนนะ ใช้ชื่อด้วยกันนะ คือเป็นข้อมูลที่เพียงพอแล้ว แล้วเราก็พาเค้าไปบ้าน พาแฟนไปบ้านอะไรอย่างเนี่ย เราก็คือเค้ารู้แล้วแหละ แล้วเค้าก็เคยอวยพรเราบอกว่าให้ดูแลกันและกันนะอะไรอย่างเนี่ย คือเรารู้สึกว่ามันพอแล้ว มันเพียงพอแล้วที่มันแปลว่าเค้าโอเคกับตัวตนของเรา เพราะฉะนั้น เราไม่จำเป็นจะต้องมาจับเข้าคุยกันหรืออะไร” ซึ่งคุณแม่วเองก็รู้สึกว่าคุณแม่วได้รับการยอมรับจากพ่อและแม่ของตนเอง

สำหรับในสังคมที่ทำงานนั้นคุณแม่วอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทางเพศ และมีเพื่อนร่วมงาน เจ้านายที่เป็นเกย์เหมือนกันที่เอื้อต่อการเปิดเผยตนเองของคุณแม่ว “ในที่ทำงานก็จะมีเจ้านายบางคนที่เค้าก็แบบที่เค้าก็เป็นเกย์ด้วยอย่างเงี้ย เค้าก็จะแบบพูดจากับเราได้สนิทสนมมากขึ้น เรารู้สึกว่ามันไม่ใช่เรื่องเสียหายเลยในสังคมนี้ ในสังคมการทำงาน ที่เราจะไปเป็นเกย์ เพียงแต่ว่าต้องวางตัวให้เป็นเท่านั้นเอง” ทั้งนี้ในการเปิดเผยตนเองกับสังคมทั่วไปเมื่อเข้าไปสู่สังคมใหม่ คุณแม่วนั้นเลือกที่จะเชื่อในสัมผัสความรู้สึกของตนเอง “ถ้าแม่วรู้สึกว่ามันมีเซนส์มันมีความรู้สึกว่าย่าเพิ่งบอกเค้าเลย แม่วก็จะยังไม่บอก แต่ถ้ารู้สึกว่าย่า บอกรู้สึกว่า อืม บอกได้ๆ แม่วก็จะบอก...แม่วจะเชื่อความรู้สึกตัวเอง ถ้าแม่วยังไม่โอเคกับใครแม่วก็จะยังไม่บอก”

การใช้ชีวิตของเกย์ คุณแม่วัยรับรู้ถึงข้อจำกัดต่างๆของเกย์ หากแต่คุณแม่วัยนั้นไม่เคยคิดที่จะกังวลในเกี่ยวกับข้อจำกัดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบรรณนิยามทางเพศของตนเองเลย กลับรู้สึกผ่อนคลายกับตัวตนของตนเองที่ตนเองเป็น “คือรู้สึกว่าจะไรก็ตามข้อจำกัดในชีวิตในฐานะมนุษย์คนหนึ่งมันมีเท่าเดิม จะมากจะน้อยมันขึ้นอยู่กับว่าเราจะดำเนินชีวิตยังไง ไม่ได้อยู่ที่เรื่องเพศไม่เคยรู้สึกเลย ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องกลัวมั๊ยว่าจะไม่มีลูกในอนาคต ไม่กลัว ไม่เคยคิด คิดแค่ว่ามันเป็นความรู้สึกที่ผ่อนคลาย บอกไม่ถูก ที่ว่าบั้นปลายชีวิต เราจะเป็นคนๆหนึ่งที่มีความสุขเท่านั้นเอง ไม่คิดว่ามันจะขาดความสุข หากไม่มีลูกหลานมาดูแล มันไม่เคยมีความรู้สึกอย่างนั้น”

การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ ณ ปัจจุบันนี้คุณแม่วัยรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นเกย์ของตนเอง อีกทั้งคุณแม่วัยยังได้รับการยอมรับในสังคมการทำงานจากหัวหน้างานอีกด้วย “ก็เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจนะ รู้สึกว่า พอมีคนรู้ว่าเราเป็นอะไร อาจจะมีย่างในสังคมการทำงานคือจะมีผู้ใหญ่มาบอกว่าแม่วัยทำงานละเอียดรอบคอบเนอะ” ตลอดจนคุณแม่วัยนั้นสามารถที่จะเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่เมื่ออยู่กับครอบครัว ไม่ได้รู้สึกแปลกแยก “ตอนนี้ก็รู้สึกว่าการปกปิดเลยอะ ไม่ได้รู้สึกว่าแปลกแยกตรงไหน เรา รู้สึกว่าเราเป็นตัวของตัวเองที่สุด ในขณะที่อยู่กับน้องชาย ถ้าเกิดมีใครผ่านมาน่ารักๆ เราก็พูดได้ว่าน่ารักจังเลยอะใช้อย่างเนี้ย” คุณแม่วัยได้เล่าให้ฟังถึงประสบการณ์กระบวนการค้นหาเพื่อรู้จักตัวตนของตนเอง ที่คุณแม่วัยได้ค้นพบและยอมรับในความเป็นตัวตนของตนเองที่คุณแม่วัยรู้สึกพึงพอใจในชีวิตของตนเองในรูปแบบที่เป็นอยู่ “ก็ คิดว่าตัดสินใจถูกแล้วที่เราสร้างประสบการณ์แล้วก็กระบวนการค้นหาตนเองตั้งแต่เด็กจนถึงทุกวันนี้ ตั้งแต่เด็กจนโตมันทำให้เราได้กลายเป็นเราในทุกๆวันนี้เพราะว่ามันก็คุ้มที่ คือเราคิดว่าถ้าเกิดเรายังเป็นคนที่ไม่ชัดเจนสิ่งที่ตัวเองเป็น ชีวิตก็คงเป็นไปในอีกรูปแบบหนึ่งอะ เราคงจะไม่มีแฟนที่แบบ คงจะไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีๆแบบเนี้ย คงจะงงๆอยู่ ชีวิตจะเป็นยังไงก็ไม่รู้ เรา รู้สึกว่า เออ จนถึงทุกวันนี้ มันดีแล้วที่เราได้ค้นพบอะ”

ด้วยข้อมูลที่คุณแม่วัยเล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองนั้นคุณแม่วัยเริ่มที่จะสัมผัสถึงกลิ่นอายความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยเริ่มชอบเพื่อนชายในวัยเด็กกัน ในวัยเด็กนั้นคุณแม่วัยได้เผชิญกับอคติการเลือกปฏิบัติของสังคมในวัยเด็กที่กัดกันคุณแม่วัยออกจากกลุ่มทั้งนี้คุณแม่วัยเองนั้นก็เคยมีความรู้สึกชอบผู้หญิงและเคยมีความรู้สึกทางเพศ

กับผู้หญิงด้วย แต่คุณแม่วไม่มีโอกาสได้มีความสัมพันธ์กับผู้หญิง ในช่วงแรกๆ นั้นคุณแม่วได้พยายาม ปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเอง เนื่องจากสิ่งที่ตนเองเป็นนั้นขัดต่อค่านิยมของสังคมและความกังวลใจที่อาจจะทำให้พ่อแม่ผิดหวัง ต่อมาหลังจากที่คุณแม่วได้ผ่านประสบการณ์ทางเพศและการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายทำให้คุณแม่วเกิดความชัดเจนในความเป็นเกย์ของตนเอง คุณแม่วจึงค่อยๆ ที่จะยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองมากขึ้น และกล้าที่จะเป็นตัวของตัวเองและเปิดเผยตนเองมากขึ้นเมื่อเข้าสู่มหาวิทยาลัยที่ได้พบกับเพื่อน สังคมเกย์ขนาดใหญ่ จนสุดท้ายคุณแม่วมีโอกาสดำเนินชีวิตกับคนในครอบครัวโดยตรงและการแสดงออกถึงพฤติกรรมเพื่อให้พ่อแม่ได้รับรู้ และได้รับการยอมรับกับคนในครอบครัวในที่สุด

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 5

คุณแอนดี้(นามสมมติ) เพศชาย อายุ 28 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างสันทัดคน ผิวขาว หน้าตาอึดอ้อม ลักษณะท่าทางเป็นมิตร ท่าทางสุภาพเรียบร้อย คุณแอนดี้ยินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์เรื่องราวของตนเอง ปัจจุบันคุณแอนดี้ทำงานเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ เป็นลูกชายคนโต มีน้องชาย 1 คน เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.52 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องจิตวิทยาการปรึกษา อาคารเรียนของมหาวิทยาลัยที่มีความสงบและเงียบมีความเป็นส่วนตัว วันที่สัมภาษณ์ วันจันทร์ที่ 26 พฤศจิกายน 2555 เวลา 16.30-18.30 น. คุณแอนดี้มีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 2 ชั่วโมง

ในวัยเด็กคุณแม่ของคุณแอนดี้จะเข้มงวดกับคุณแอนดี้มากในการเข้าถึงสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวกับเพศของผู้หญิง กอปรกับการที่คุณแอนดี้ไม่มีความรู้สึกดึงดูดในเพศหญิงเลย ไม่มีอารมณ์ทางเพศกับผู้หญิง แต่ทั้งนี้คุณแอนดี้ก็ได้มีโอกาสลองคบกับแฟนผู้หญิงตามค่านิยมของสังคมในสมัยนั้น ที่ผู้ชายต้องเป็นแฟนกับผู้หญิง แต่ในตอนนั้นคุณแอนดี้เล่าให้ฟังว่าในวัยเด็กตนเองนั้นเริ่มมีความรู้สึกชอบเพื่อนชาย ในช่วงก่อนยอมรับตนเอง คุณแอนดี้มองว่าการที่ผู้ชายสองคนเป็นแฟนกันเป็นเรื่องแปลกสำหรับคนในสังคมสมัยนั้น หลังจากคุณแอนดี้ได้ยอมรับตนเองแล้ว เมื่อไม่นานมานี้คุณแอนดี้มีโอกาสดำเนินชีวิตกับคุณแม่และน้อง ซึ่งคุณแอนดี้รับรู้ว่าคุณแม่นั้นค่อนข้างที่จะเป็นห่วงตนเองมาก

จากข่าวทางลบที่ได้ยินมาเกี่ยวกับเกย์ คุณแอนดียังไม่ได้เปิดเผยตนเองกับคุณพ่อ เนื่องจากคุณพ่อของคุณแอนดีค่อนข้างที่จะไม่ชอบคนรักเพศเดียวกัน สำหรับในทุกวันนี้คุณแอนดีเล่าให้ฟังว่า รู้สึกว่าตัวเองนั้นเป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้น สามารถแสดงออกได้อย่างเต็มที่โดยไม่ค่อยได้กังวลกับสังคมรอบข้างที่จะมาตัดสินตนเอง

การเริ่มสัมผัสธรรมเนียมทางเพศแบบเกย์ของตน คุณแอนดีเริ่มที่จะสัมผัสกลิ่นอายความเป็นเกย์ของตนเองตั้งแต่วัยประถม โดยที่คุณแอนดีเริ่มที่จะรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเอง “ผมว่าความเป็นเกย์มันน่าจะเริ่มช่วงตอนผมเรียนประถมอะครับ ก็ตอนนั้นอาจจะมีเพื่อนและก็ อ้อ ตอนนั้นผมน่าจะรู้สึกว่าผู้ชายมีความดึงดูด” แต่ในช่วงวัยเด็กคุณแอนดีก็มีแฟนเป็นผู้หญิงก่อนเริ่มแรก “แต่ว่าตอนนั้นนะครับ ผมก็มีแฟนเป็นผู้หญิง แต่ก็เหมือนความรักเด็ก ๆ อะครับ” และเมื่อโตขึ้นมาในช่วงวัยรุ่นตอนต้น คุณแอนดีก็มีความรู้สึกชอบผู้ชายที่คุณแอนดีรู้สึกว่าเหมือนเป็นความรักที่เกิดขึ้นเหมือนคู่ชายหญิง “แต่พอม.2 ผมเจอคนๆ หนึ่งที่ผมชอบมากขนาดว่าอยากช่วยเหลือเค้า อยากทำให้เค้า อะไรอย่างเนี่ยครับ เหมือนผู้ชายเหมือนผู้หญิง เหมือนความรักกับผู้ชายกับผู้หญิง” พอเข้าช่วงมหาวิทยาลัยคุณแอนดีก็ได้มีแฟนเป็นผู้หญิงอีกครั้ง แต่ความชอบที่มีให้กับผู้หญิงนั้นจะไม่เกี่ยวกับในเรื่องเพศ “ความชอบของเพื่อนผู้หญิงคือ คืออาจจะเหมือนที่ผมบอกก่อนหน้านี้อะครับว่า มันเป็นเรื่องที่ทุกคนคาดหวังว่าผู้ชายต้องคบผู้หญิงอะไรอย่างนี้ใช้ไหมครับ ผมก็ชอบเค้า ก็สนิทกัน คุยกัน แต่ไม่มีแรงดึงดูดทางเพศต่อกัน ซึ่งในความคิดผมเพื่อนผู้ชายที่ผมชอบ ผม ส่วนใหญ่จะเน้นไปทางเรื่องเพศมากกว่าการดูแลกัน” ในช่วงนี้คุณแอนดีรู้สึกสับสนและสงสัยว่าตนเองอาจจะเป็นคนรักสองเพศ “หรือว่าด้วยความที่ผมอาจจะไปมาบ้างแล้วผมคบผู้หญิงด้วยผู้ชายด้วย” ในช่วงระหว่างที่ยังไม่ชัดเจนนี้คุณแอนดีได้เล่าถึง การที่เค้าคบกับผู้หญิงอาจจะเป็นการพยายามทำตามค่านิยมของสังคม “หรือไม่ก็แล้ว ผมก็อาจจะรู้ว่าผมเป็นเกย์ก็ได้เนอะครับ แต่เพียงแต่ว่า ด้วยปัจจัยหลายๆ อย่าง ครอบครัว สังคม อะไรอย่างเนี่ย เพื่อน ผมก็เลยเฮ้ย “ทำยังไงให้เป็นปกติ” อ่า เหมือนคนทั่วไป ผู้ชายคบผู้หญิง ไปทานข้าว ดูหนัง ฟังเพลงกัน”

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน ในวัยเด็กคุณแอนดีเคยเผชิญกับอคติทางลบของสังคม เคยถูกเพื่อนล้อเลียนว่าตนเองนั้นเป็นตุ๊ด เนื่องด้วยท่าทางบุคลิกของคุณแอนดีที่เป็นคน

สุภาพเรียบร้อย “คือผมโดนล้อมา เอาจริงๆ ผมก็ไม่ได้ชอบจะโดนเรียกว่าอย่างนี้...คือการทำที่มีคนเรียกคุณว่าตุ๊ต้อย่างเงี้ย อือ คิดว่ายังไงดี จะว่าคุณแปลกหรืออะไรอย่างเงี้ยอะครับ อือ แล้วแบบไม่รู้จะครับ ฟังดูไม่ดี” เมื่อโดนล้อเลียนทำให้คุณแอนตี้รู้สึกว่าคุณนั้นแปลกแยกจากผู้อื่น มีความรู้สึกลบต่อคำๆ นี้

ต่อมาหลังจากเรียนจบมหาวิทยาลัยคุณแอนตี้ได้สบโอกาสที่จะได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ซึ่งหลังจากประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกกับผู้ชายนั้นทำให้คุณแอนตี้เกิดความชัดเจนกับตัวเอง “ผมมีอะไรครั้งแรกก็เรียนจบละนะครับ ตอนแรกๆ ผมก็ยังไม่รู้หรือครับว่าทำอะไร อะไรยังไง และก็ไม่ได้คิดว่า ก็ไม่คิดว่าเป็นไปได้ด้วย แต่เค้ามีอายุมากกว่าผม คือเค้าก็รู้ว่าทำอะไรยังไง คือมันก็เลยเป็นไปได้ หลังจากนั้นมันก็คงมาช่วยสนับสนุนความรู้สึกผมอะครับว่า ประมาณเนี้ยแหละ” หลังจากนั้นคุณแอนตี้ก็เริ่มที่จะได้ลองคบหาคุยกับเพศเดียวกันเรื่อยมา และไม่เคยกลับไปมีความรู้สึกที่อยากจะมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอีกเลย

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน สำหรับคุณแอนตี้แล้วการยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองนั้นเหมือนเป็นการตัดสินใจที่จะเลือกที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย โดยที่ตนเองนั้นชัดเจนกับตัวเองแล้วว่าจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง “คือสิ่งที่ผมชัดเจนก็ตอนที่ผมมั่นใจอะครับว่า ผมคงจะไม่ทำอะไรกับผู้หญิง มันเหมือนการที่ผมตัดสินใจเลือกที่จะมาเดินทางนี้อะครับ คือเหมือนว่าเออ ผมตัดสินใจที่จะมา เลือกจะมีความสัมพันธ์กับผู้ชายละ แล้วพอผมได้ลอง ได้อะไร ผมก็ happy ในจุดๆ นี้ แล้วผมก็ยัง happy จนถึงทุกวันนี้” ซึ่งหลังจากคุณแอนตี้ได้ลองมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชาย ก็รู้สึกมีความสุข จึงได้ยอมรับอัตลักษณ์เกย์ของตนเองเรื่อยมา และเริ่มที่จะนำพาตัวเองเข้าไปสู่สังคมของเกย์มากขึ้น เข้าไปในโลกของเกย์ ได้รู้จักคนที่เหมือนกับตนเอง “พอผมยอมรับความเป็นเกย์ก็คือ ผมสามารถเจอเพื่อนที่เป็นชายรักชายด้วยกันหรือเป็นเกย์ด้วยกัน ก็ทำให้ผมมีโอกาสได้ เหมือนวันหนึ่งผมอาจจะเจอใครสักคน อะไรอย่างเนี้ยอะครับ ซึ่งตอนนี้ก็ยังไม่เจอ (หัวเราะ) ประมาณนั้นอะครับ เปิดให้ เหมือนเปิดโลกให้ผมไปอยู่ในสังคมของชายรักชาย ไปเที่ยวบาร์เกย์ ไปอะไรอย่างเนี้ยอะครับ ก็ได้รู้จักสังคมนุ่มเดียวกัน คนที่ชอบ มีรสนิยมทางเพศเหมือนกัน” สำหรับตัวคุณแอนตี้ในปัจจุบัน คุณแอนตี้คิดว่าสังคมในปัจจุบันนั้นเปิดกว้างมากขึ้น และสังคมยอมรับความสัมพันธ์ของคน

รักเพศเดียวกันมากขึ้น “แต่ด้วยหลังๆ ผมคิดว่าสังคมมันยอมรับมากขึ้น อะไรมากขึ้น สังคมเปิดมากขึ้น ผมก็ไม่เห็นว่าจะมีอะไรเสียหาย ที่คิดว่าจะคบผู้ชายหรืออะไรอย่างเนี้ย”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ ในช่วงแรกของการยอมรับตนเอง คุณแอนดี้ยังไม่ได้เปิดเผยกับคนในบ้าน เนื่องด้วยคุณพ่อของคุณแอนดี้นั้นค่อนข้างที่จะมีอคติทางลบต่อเกย์อย่างมาก ถึงขั้นไม่ชอบคนรักเพศเดียวกันเลย ดังที่คุณแอนดี้ได้เล่าว่า “ผมคิดว่าทางบ้านผมยังรับไม่ได้กับเรื่องนี้ ผมก็เลยเหมือนต้องปิดตัวเองเรื่องนี้กับที่บ้าน...แต่คุณพ่ออะ ไม่ชอบเลย เกย์หรืออะไรอย่างเนี้ยอะครับ ตอนนี้อะก็เลยยังไม่รู้” ต่อมาในช่วงหลังจากที่คุณแอนดี้เริ่มที่จะทำงาน สามารถที่จะดูแลตัวเองได้แล้ว คุณแอนดี้ก็พร้อมที่จะค่อยๆ เปิดเผยตนเองกับครอบครัวมากขึ้น “พอผมทำงานหาเงินเองได้ อยู่ได้ด้วยตนเอง ผมก็ซื้อบ้านอยู่เอง ดูแลตัวเองได้ก็ คือถ้าเค้ารับไม่ได้ ผมก็สามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง ผมก็เปิดเผยมากขึ้นครับ” และเมื่อไม่นานมานี้คุณแอนดี้ก็สบโอกาสที่ได้เปิดเผยอย่างเป็นทางการกับคุณแม่และน้องชาย “ตอนนั้นผมรู้สึกแย่มาก ก็เลย อึดอัดอะครับ ก็เลยพูดทุกสิ่งทุกอย่าง... ตอนนั้นเหมือนกับว่า ผมคิดว่าแม่ผมก็คงรู้แล้ว รู้อยู่แล้วแหละครับ...ท่านก็แค่รับรู้ที่ผมชอบผู้ชาย ท่านก็จะคอยเตือนว่า เออ ระวังโรคเอดส์นะ แล้วก็ระวังโดนผู้ชายหลอกเรื่องเงินทอง”

ในปัจจุบันนั้นสังคมการทำงานของคุณแอนดี้ค่อนข้างที่เปิดกว้างและมีเกย์ที่เปิดเผยตนเองจำนวนมากอยู่ในที่ทำงานทำให้คุณแอนดี้ไม่ได้รู้สึกแปลกแยกหรือแตกต่างจากคนอื่น “แล้วยังพอมผมได้ทำงาน ซึ่งบริษัทผมก็ค่อนข้างจะมีเกย์เยอะเหมือนกัน ซึ่งมันก็ทำให้เปิดเผยง่ายขึ้น ซึ่งสมัยนี้มัน มันยอมรับกันมากขึ้นอะครับ ก็ ผมก็ไม่รู้สึกแปลกหรืออะไรไปจากคนอื่น”

การใช้ชีวิตของเกย์ คุณแอนดี้ได้เล่าถึงประสบการณ์ในชีวิตคู่ของเกย์ของคุณแอนดี้ที่ผ่านมา และยอมรับถึงข้อจำกัดบางอย่างในชีวิตของเกย์ “ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย มันเป็นเรื่องที่ในความคิดผมหรือประสบการณ์ที่ผมเจอมา คือมันไม่ได้ยั่งยืน เห็นหลายๆ คู่คบกัน ชักพักหนึ่งก็เปลี่ยน แล้วก็คนที่เบ็นเกย์เนี้ย ส่วนใหญ่จะมีความต้องการทางเพศสูงมาก ซึ่งคนบางคนมีแฟนแล้ว แต่ก็ยัง นึกออกไหมครับ ก็ยังแบบ เหมือนผู้ชายมีเมียบ่อย แต่มันต่างกันตรงที่ว่า ผู้ชายผู้หญิงมันเป็นอะไรที่สังคมยอมรับมากกว่า และเค้าสามารถจะมีลูกได้ โดยที่เป็นสายเลือดแท้ๆ”

การเกิดบุรณาภาพของบุคลิกภาพ ณ ปัจจุบันนี้คุณแอนดีมีความสุขกับการใช้ชีวิตทางเพศแบบเกย์ของตนเอง ไม่ได้มองว่าเป็นเรื่องแปลกแตกต่างจากคนอื่นเหมือนสมัยช่วงแรกๆ ก่อนที่คุณแอนดีจะยอมรับความเป็นเกย์ของตน “คือทุกวันนี้ผมก็ happy กับชีวิตที่ผมเลือกที่จะเป็นเกย์อะนะครับ...ณ ตอนนี่ผมก็ enjoy ชีวิตผมนะครับ ผมก็ไม่ได้มองว่า เกย์มันแย่หรือมันไม่ดี หรือมันอะไรอะไรอย่างเนี่ยอะครับ คือผมก็ happy ดี” นอกจากนั้นคุณแอนดียังเปิดให้กับตนเองอย่างเต็มที่ได้ในสิ่งที่ชอบ โดยไม่ได้สนใจถึงสังคมรอบข้างที่จะมาตัดสินตนเองเหมือนเมื่อก่อนอีกแล้ว “คือผมอาจจะได้ทำอะไรในสิ่งที่ผมชอบมากขึ้น เลือกซื้อของอะไรแบบที่ผมชอบมากขึ้น โดยที่ว่าไม่ต้องแคร์ว่าคนอื่นจะชอบเหมือนผมไหม หรือเค้าจะคิดว่าสิ่งของหรืออะไรที่ผมชอบ มันจะเป็นอะไรที่แปลกหรืออะไรอย่างนี้อะครับ ซึ่งผมก็ไม่ได้แคร์ในจุดนั้นแล้ว คือผมก็เปิดให้กับตัวเอง อยากจะทำอะไร ชอบอะไรก็ทำ”

ด้วยข้อมูลที่คุณแอนดีเล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองนั้น คุณแอนดีเริ่มที่จะสัมผัสถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยเริ่มชอบเพื่อนชายในวัยเด็กกัน แต่คุณแอนดีเองก็มีโอกาสได้ลองคบกับเพื่อนหญิงด้วยเช่นกัน โดยที่คุณแอนดีบอกว่า อาจจะเป็นเพราะในวัยนั้นคิดว่าตนเองควรมีแฟนเป็นผู้หญิง ตามค่านิยมของสังคม แต่ไม่ได้มีความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงเลย มีบางช่วงสั้นๆ ที่คุณแอนดีสับสนว่าตนเองนั้นอาจจะเป็นคนรักสองเพศ ต่อมาหลังจากเรียนจบคุณแอนดีมีโอกาสดลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายซึ่งทำให้คุณแอนดีตระหนักในความชอบของตนเองและช่วยทำให้คุณแอนดีเกิดความชัดเจนในรสนิยมทางเพศของตนเอง หลังจากนั้นคุณแอนดีก็เริ่มที่จะยอมรับและค่อยๆ เปิดเผยรสนิยมทางเพศตลอดจนการแสดงตนต่อสังคมก่อน และค่อยๆ เปิดเผยกับครอบครัวตามลำดับ

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 6

คุณเอฟ(นามสมมติ) เพศชาย อายุ 33 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างสูงผอม ผิวขาว หน้าตาคมเข้ม ลักษณะท่าทางเป็นกันเอง และมีความมั่นใจในตนเองสูง คุณเอฟยินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์เรื่องราวของตนเอง ปัจจุบันคุณเอฟทำงานที่เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง เป็นลูกคนโต มีน้องชาย

1 คน เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.8 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องพักงานในห้องสมุด มีความสงบและเงียบมีความเป็นส่วนตัว ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง วันที่สัมภาษณ์ วันพุธที่ 12 ธันวาคม 2555 เวลา 19.00-21.00 น. คุณเอฟมีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 2 ชั่วโมง

ในวัยเด็กคุณเอฟเล่าให้ว่าตนเองนั้นสามารถที่จะคบหากับเด็กผู้หญิงได้ดีกว่าเด็กผู้ชาย ในช่วงมัธยมคุณเอฟได้เรียนในโรงเรียนชายล้วนและอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะดั่งดั่งเหมือนกับตนเองเป็นจำนวนมาก ในตอนนั้นเองคุณเอฟยังไม่เข้าใจว่าดีด ดี เกย์ กระเทย คืออะไร คุณเอฟรู้แค่เพียงว่ารู้สึกสนุกสนานและมีความสุขที่ได้อยู่ในกลุ่มเพื่อนนี้ กิจกรรมต่างๆที่เล่นกันในกลุ่มเช่น เล่นแต่งหน้า ชอบเล่นที่กรี๊ดกรี๊ดออกแนวคล้ายเด็กผู้หญิง ซึ่งคุณเอฟรู้สึกเป็นธรรมชาติของตนเอง คุณเอฟเริ่มรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเอง เมื่อมีโอกาสได้ดูหนังโป๊และรู้สึกชอบเพื่อนชายในโรงเรียน ต่อมาคุณเอฟเริ่มชัดเจนขึ้นเมื่อมีโอกาสได้ลองมีประสบการณ์ทางเพศกับแฟนชายจึงทำให้ตนเองรู้สึกชัดเจนมั่นใจเต็มร้อย แต่ทั้งนี้คุณเอฟก็ได้รับแรงกดดันจากที่บ้านในเรื่องพฤติกรรมของตนเองอย่างมาก ในช่วงแรกนั้นคุณพ่อคุณแม่ของคุณเอฟรู้สึกเป็นกังวลใจและอยากจะทำให้คุณเอฟเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเหล่านี้มาก คุณเอฟรับรู้ว่าคุณแม่ของตนเองนั้นรู้สึกอับอายในพฤติกรรมของตนเอง รู้สึกถูกกดดันจากครอบครัวเป็นอย่างมาก จึงได้พยายามปิดบัง หลีกเลี้ยงที่จะพูดคุยกับคุณพ่อคุณแม่ เนื่องจากยังไม่พร้อมและเป็นห่วงถึงความเป็นอยู่ของตนเองหลังจากเปิดเผย ต่อมาเมื่อคุณเอฟสามารถที่จะดูแลตนเองได้แล้วนั้นก็พร้อมที่จะเปิดเผยอย่างเป็นทางการกับคนในครอบครัว

การเริ่มสัมผัสทัศนคติทางเพศแบบเกย์ของตน คุณเอฟเล่าให้ฟังว่าในตอนเด็กนั้นตนเองยังไม่รู้ตัวและไม่ชัดเจนว่าตนเองเป็นอย่างไร มีทัศนคติทางเพศแบบไหน พอเริ่มเข้ามัธยมตนเองก็ชอบที่จะอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่เป็นกระเทย ดีดแล้วก็ชอบเล่น กิจกรรมต่างๆ ที่คล้ายเด็กผู้หญิง “คือตอนมัธยมมันก็ลักษณะว่าแบบชอบ ชอบเป็นผู้หญิงในลักษณะเลียนแบบท่าทางของเด็กผู้หญิง อย่างนั้น เธอจะเป็นลักษณะอย่างนั้นนะ ณ ตอนที่เด็ก นึกออกไหม คือเหมือนกับว่าเรายังไม่ทราบว่าเขาพฤติกรรมอะไรที่เราจะแสดงออกให้มันเหมาะสมกับสังคม อะไรอย่างเนี่ย พี่ก็รู้สึกว่าอย่างเนี่ยเรา happy ละ อยู่กับเพื่อนก็คือ happy ดี มีความสุขดี” คุณเอฟเล่าให้ฟังตนเองนั้นเริ่มสัมผัสถึงกลิ่นอาย

ความเป็นเกย์ของตนเอง เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นและเริ่มมีอารมณ์ทางเพศกับผู้ชายเมื่อตอนได้ดูหนังโป๊ “พอเราเริ่มโตแล้ว เรามีโอกาสได้ เออ มีสื่อหรือว่ามีอะไรที่เกี่ยวกับผู้ชาย อย่างเช่นหนัง อาจจะเป็นหนังโป๊ อาจจะเป็นหนังสือ หรือที่เกี่ยวกับเพศชายรักชาย อะไอย่างเนี่ย เราเริ่มที่จะเข้าไปอยู่จุดนั้น แล้วอะ เริ่มที่จะเข้าไป ไปศึกษา เขาเรียกว่า เข้าไปดู เข้าไปอ่าน อะไอย่างเนี่ย แล้วมันรู้สึกว่เอาอ พอ เราได้ดูได้อ่าน แล้วเรารู้สึกใช้ รู้สึกว่เรามีอารมณ์ หรือเราเกิดว่ เออ ชอบผู้ชายคนนี้ มองผู้ชายคนนี้ แล้วรู้สึกดูดี รู้สึกดีใจ รู้สึกว่ดีใจอารมณ์ทางเพศ อะไอย่างเงี้ย มันก็เป็น จุดเริ่มต้นมันอาจจะ เริ่มต้นจากตรงนั้น” กอปรกับเมื่อคุณเอฟได้เห็นเพื่อนชายในโรงเรียนก็มีความรู้สึกชอบ รู้สึกถูกดีใจ “แล้วก็มีบางอารมณ์ บางครั้งที่เรา รู้สึกว่เอา เพื่อนผู้ชายในโรงเรียนหลายๆ คน อะไอย่างเนี่ย เออคนนี้หล่อดีนะ คนนี้หน้าตาดี เรา รู้สึกว่แบบเออ มองหรือเราดูแล้วเรารู้สึกแบบประทับใจ อาจจะเป็นแบบชอบ หรือแบบอะไอย่างเนี่ย อยากที่จะแบบ เฮ้ยอยากจะลองคบคนนี้ดู อะไอย่างเงี้ย อยากจะลองคุยดู หรือบางครั้งอาจจะอยากลองมีอะไรกับคนนี้ดู อะไอย่างเงี้ย”

แต่ในบางวบของคุณเอฟนั้นเคยมีความรู้สึกพิเศษชอบผู้หญิงอยู่บ้างแต่ไม่เคยคิดที่จะลองคบ สานสัมพันธ์ “นานๆ จะเจอผู้หญิงคนที่แบบ มีความรู้สึกว่เฮ้ยคนเนี่ย รู้สึกไม่เหมือนผู้หญิงคนอื่น รู้สึกว่มีอะไรบางอย่างที่พิเศษกว่าคนอื่น อะไอย่างนี้ แต่ว่าถามว่เราจะผลัก ความรู้สึกที่ว่ามัน เหมือนความรู้สึกว่ เออ แครู้สึกพิเศษ แต่ว่าถามว่จะให้เอาตัวเองไปคบเขา หรือว่ไปจีบเขา พี่ก็ยังไม่เคยคิดถึงขนาดนั้นนะ”

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน ในช่วงก่อนที่ชัดเจนกับตนเองนั้นคุณเอฟ ได้เล่าว่เคยผ่านประสบการณ์อคติทางลบจากสังคมแต่มาทางอ้อมมาจากครอบครัว หมายถึงคนใน สังคมรอบข้างจะเข้ามาถามกับคุณพ่อคุณแม่ของคุณเอฟ และคุณเอฟก็ได้รับเป็นแรงกดดันอีกที ทำให้ ในตอนนั้นคุณเอฟรู้สึกเครียด ถูกกดดันจากคำถามของสังคม “เพราะว่แบบ พอมีหลายคนทีเห็น พฤติกรรมของพี่ บางครั้งอาจจะ เป็นเพื่อนที่ทำงานของพอ อะไอย่างเงี้ย แล้วเขามาพูดในทางที่ไม่ ค่อยดี...คือมันเครียดเพราะว่เรา เรารู้สึกว่เราทำอะไรไม่ได้ นึกออกไหม คือเป็นสถานการณ์ที่เรารู้ จะแก้ังง ือถ้าแก้ได้คงแก้ไปแล้ว เราไม่ได้หมายความว่าเราจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง พี่ไม่ได้ หมายความว่าพี่จะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมตัวเองหรือว่ารสนิยมตัวเอง แต่อะไรทีจะทำให้มันดีขึ้นกว่านี้

ได้ อยากทำ แต่ทำไม่ได้ คือไม่รู้จะทำยังไง พี่ก็เลย พี่ก็เลยพูดอย่างเมื่อกี้ที่พูดว่า พี่พยายามจะทำ จะตั้งใจเรียน ทำกิจกรรม ทำอะไรที่เราารู้สึกว่า ให้เรารู้สึกว่าเรามีคุณค่า เราทำได้ ฉันททำได้ดี นำเรา มา นำในสิ่งที่เราเป็น” คุณเอฟก็พยายามที่จะอดทนและเปลี่ยนแรงกดดันเป็นแรงผลักดันให้กับตัวเอง ทำ ตัวเองให้มีคุณค่า

ต่อมาคุณเอฟได้เล่าว่าสิ่งหนึ่งที่นำไปสู่ความชัดเจนในรสนิยมเพศของตนเองนั้นคือ ประสบการณ์ทางเพศจะเป็นตัวช่วยตอกย้ำว่าตนเองชอบและมีความสุขกับสิ่งนี้จริงๆ “อาจจะมีความสัมพันธ์ทางเพศกัน แต่ว่า ณ ตอนนั้นพี่ก็ไม่ได้มีอะไรแบบลึกซึ้งขนาดนั้นนะ อาจจะแบบ ภายนอกอย่างนั้น อะไรอย่างเงี้ย เออ ก็ลอง ลองผัดลองถูกันนะ เพราะว่าต่างคนก็ต่างไม่รู้ว่าจะทำอะไร อะไรอย่างเงี้ย ซึ่งมันก็รู้สึกวากี้ ก็โอเค ก็ถือว่า พี่รู้สึกวากี้ พอได้ทำอย่างนั้นแล้ว แล้วเราไม่รู้สึกวากี้ อึดอัด หรือเราไม่ได้ฝืนกับสิ่งที่เราเป็นอะ มันก็เป็นการยืนยันในความรู้สึกเราได้ 100% ว่าเรา เราคงใช่ แล้วละ เราคงเดินมาทางนี้ใช่แล้ว” ทำให้คุณเอฟเกิดความมั่นใจ และเหมือนตัวเองนั้นได้ก้าวผ่าน ความเป็นเกย์อย่างเต็มตัว “รู้สึกวากี้ฉันได้ก้าวผ่านอะไรไปอีก step หนึ่งแล้ว อะไรอย่างเงี้ย ได้ก้าวผ่าน ความเป็นเด็ก ได้ก้าวผ่านสิ่งที่เรียกว่า เออ อะไรที่เราอยากจะทำอีกซักอย่าง ที่รู้สึกวากี้เป็น อยากจะทำ ถ้าเราคิดว่าเราทำอย่างเงี้ย แล้วเรา เราไม่รู้สึกผิด คือเราเดินมาทางนี้ อย่าง เพื่อจะเป็นตัวของตัวเอง ให้เต็มที่ 100% นะ เหมือนมันได้ผ่าน 100% แน่ๆ แล้ว” ซึ่งคุณเอฟนั้นได้ยอมรับความรู้สึกชอบเพศ เดียวกันและไม่ได้รู้สึกฝืนหรือปฏิเสธตนเองเลย “มีความสุขอะนะ คือแบบรู้สึกแบบ เออ มันใช่ มันรู้สึก ว่าแบบอบอุ่น มันรู้สึกวากี้แฮ้ย ไม่เคอะเขิน ไม่รู้สึกเออ ผิด ไม่รู้สึกวากี้ขัดแย้งกับความรู้สึกตัวเอง”

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน ในช่วงมัธยมที่คุณเอฟได้เข้ากลุ่มเพื่อนที่เป็นเกย์ “ตัวพี่เองอะ ณ เวลาที่ผ่านมาสักกระยะหนึ่ง พอดคบกับกลุ่มพวกเนี้ย (เพื่อนกลุ่มเกย์) ซึ่งก็จะช่วยให้คุณ เอฟรู้สึกมั่นใจและยอมรับว่าตนเองนั้นก็ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองได้ ได้เลือกทางที่ตนเองมี ความสุขแล้ว “มันก็จะรู้สึกวากี้ ฉันทรู้ตัวแล้วว่าเออ ไม่น่าจะเปลี่ยนแปลงได้ คือเหมือนเราเดินทางนี้แล้ว” หลังจากที่คุณเอฟชัดเจนกับความเป็นเกย์ของตนเองแล้วคุณเอฟก็ยอมรับตนเองอย่างเต็มที่ “พี่ ยอมรับตัวเอง 100% ว่าเออ ตัวเองก็เป็นเพศนี้” ยอมรับธรรมชาติของตนเอง “มันมาจากการที่เราารู้สึก ว่าเราไม่ได้ทุกข์กับสิ่งที่เราเป็นอะ แล้วคืออยู่กับมันแบบเหมือนเป็นธรรมชาติของตัวเองอะ”

ทั้งนี้คุณเอฟยังมีเจตคติทางบวกต่อสังคมที่ตนเองอยู่ รับรู้และยอมรับว่ามีคนบางคนในสังคม ยังไม่ยอมรับแก่ย์ “มันก็อาจจะมียังสังคมบางสังคมที่เขา ยัง พี่ไม่รู้ว่าจะมีหลายคนก็แบบยังไม่ยอมรับ เขาอาจจะไม่ได้ยอมรับในสิ่งที่เราเป็น แต่ถ้าเขายอมรับในสิ่งที่เราทำให้เห็นได้ ยอมรับในสิ่งที่อ่า ที่เป็นประโยชน์หรือว่าเป็น เป็นตัวเราที่เราสามารถจะทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ พี่ว่าก็โอเค เราไม่สามารถ พี่ไม่เคยบังคับให้คนมายอมรับในตัวเรา”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบแก่ย์ ในช่วงเริ่มแรกหลังจากที่ยอมรับตนเองนั้นคุณเอฟ รู้สึกได้รับแรงกดดันจากที่บ้าน มีความกังวลใจอยู่มาก จึงอยากที่จะปกปิดความเป็นแก่ย์ของตนเอง เอาไว้เพื่อความสบายใจของตัวเอง และคนในบ้าน “ถ้าเหมือนได้รับแรงกดดันจากที่บ้าน อย่างบางที สมมุติแบบว่ามีเหตุการณ์บางอย่าง อย่างเช่น แบบต้องทะเลาะกัน เหมือนแบบเกิดมีคนมาพูดให้พ่อ หรือแม่เราได้ยิน อะไรอย่างเนี่ย เสร็จแล้ววันหนึ่งเขาเกิดแบบ เออ เราก็ทะเลาะกันกับที่บ้าน อะไร อย่างเนี่ย เพื่อที่จะเหมือนกับแบบ เขาพยายามที่จะเหมือนสอบถาม เหมือนพยายามที่จะแบบซัก สอบสวนว่าเฮ้ยเนี่ยเรามีพฤติกรรมอย่างนี้หรือเปล่า เราทำอย่างนี้หรือเปล่า จริงหรือเปล่า อะไรอย่าง เนี่ย มันก็อาจจะป็นอารมณ์ที่รู้สึกแบบไม่อยากจะ ไม่อยากที่จะพูดถึงมัน ไม่อยากจะ อยาก พยายามจะปิดบัง เออ ปิดบังอย่างนี้ไปดีกว่า อะไรอย่างเนี่ย ก็คือแบบให้มัน ให้ตัวเราสบายใจ ให้ที่ บ้านสบายใจ” ยังไม่พร้อมที่จะเปิดเผยตนเองจึงได้ปฏิเสธความเป็นแก่ย์ของตนเองกับคนในครอบครัว ไปก่อนเนื่องจากกลัวการไม่ยอมรับของคนในครอบครัว ความไม่พร้อมที่จะเปิดเผยเป็นห่วงสวัสดิภาพ ของตนเองหลังถูกปฏิเสธจากครอบครัว “แต่ว่า ณ ตอนนั้นเราก็ต้องปฏิเสธ เชิงปฏิเสธไปก่อน ก็คง ถ้า สมมุติว่า พ่อแม่ถามว่าแบบเป็นยังไง เป็นกระเทยหรือ หรือว่าแบบอะไรอย่างเงี้ย ชอบเป็นแบบนี้ หรือ อะไรอย่างเงี้ย นิ่งฟังเราก็คงแบบว่าเปล่า ไปกับเพื่อน ตามเพื่อนไป อะไรอย่างเงี้ย ก็เป็นการ ปฏิเสธไปก่อน เหมือนเอาตัวรอดไปเรื่อยๆ เวลาเราเจอคำถามแบบนี้ เพราะว่า เออ พี่รู้สึกว่า ณ ตอน นั้นนะ เรา ถ้า อ้อ เรากลัวการยอมรับของพ่อแม่ เราไม่ได้หมายความว่าเรากลัวการยอมรับตัวเอง พี่ โอเคกับตัวเองอะ แต่ว่าการยอมรับของพ่อแม่อย่างน้อยแค่นั้น ตอนที่เรายังเด็กเราไม่รู้ เกิดวันดีคืนดี เกิดพูดไปแล้วแบบมันไม่ใช่ พ่อแม่เรายอมรับไม่ได้ละ เรายังเป็นเด็กอะ เกิดเขา พี่คิดอย่างนี้เลยนะ เกิดเขาไม่ให้อยู่ที่บ้านอย่างเงี้ย แบบเขาไล่เราออกจากบ้าน ทำยังไง นึกออกปะ อยู่ที่ไหน อะไรอย่าง

เจ็ย คือเรากำลังเรียนหนังสืออยู่นะ อะไรว่างเจ็ย หาเงินที่ไหน จะกินจะหา จะหาเลี้ยงตัวเองได้หรือ อะไรว่างนี้ นี่ก็อกใหม่ เรากลัวตรงนั้นนะ คือมันหวังตรงนั้นมากกว่าไง” กอปรกับการที่คุณเอฟรับรู้ว่าการเป็นเกย์ของตนเองนั้นทำให้พ่อแม่อับอาย “อย่างที่เราเห็นชัดเจนก็คือว่า เธอ น่าจะเป็นเรื่องของสังคมที่พ่อแม่เราถูกหลอหลอมมาด้วยอะว่าเธอ พฤติกรรมแบบนี้เนี่ย ใครมีลูกที่มีพฤติกรรมแบบนี้ อาจจะทำอับอาย” และรับรู้ว่าคุณพ่อไม่ชอบเพศที่สามกระเทย เกย์ จึงเลือกที่จะปฏิเสธ “เพราะว่าเคยทะเลาะกันรุนแรงถึงขั้นว่า พ่อแหละเป็นคนค่อนข้างแบบเอชวีโบราณ แล้วพ่อ พ่อเนี่ยแบบมี มีความรู้สึกไม่ค่อยชอบเพศที่สาม อะไรว่างเนี่ย เพศแบบว่าคนเป็นกระเทย เป็นเกย์ อะไรว่างเจ็ย พ่อจะไม่ ไม่ชอบอยู่แล้ว...เขาไม่โอเคกับตรงนี้ อะไรว่างจี้ มันเลยทำให้เรารู้สึกว่า อ้อ ไม่ได้ เราก็ต้องปฏิเสธไปก่อน”

ต่อมาเมื่อคุณเอฟมีความพร้อมสามารถที่จะดูแลตนเองได้ กอปรกับการที่คุณเอฟได้มีความสัมพันธ์แบบระยะยาวกับชายหนุ่มทำให้มีความมั่นใจที่จะเปิดเผยมากขึ้น “เพราะว่าพ่อแม่เห็นว่าอยู่กับคนนี้นาน อยู่กับคนนี้ คบกับคนนี้มาซักพักใหญ่แล้ว อะไรว่างเจ็ย เขาก็รู้สึกว่าการปฏิบัติกรรมเขาไม่ใช่ลักษณะว่าแบบเป็นเพื่อนกัน อะไรว่างจี้ เออ เขาก็เลยพูด เขาก็เลยถามว่าเธอเป็นอะไรกัน พี่ว่าเหมือนตรงนี้เป็นโอกาสดีนะที่แบบว่าเราจะได้พูด...จริงๆ อยากจะคุยเรื่องนี้มาเป็นสิบปีแล้ว แต่ไม่มีโอกาสเพราะว่า ณ ตอนนั้นเนี่ยเราไม่รู้ว่าเราจะยังไป แต่วันที่เราเป็นตัวของตัวเอง ในวันที่เราแบบเรียนจบแล้ว มีงานมีกรทำ เราเป็นผู้ใหญ่แล้ว เออ เราเป็นผู้ใหญ่แล้ว มันควรจะถึงเวลา”

คุณเอฟเล่าให้ฟังว่าคนรุ่นใหม่ มีเจตคติยอมรับ และเปิดกว้างมากขึ้น ทำให้มีโอกาสที่จะได้เปิดเผยตนเอง ยอมรับในความเป็นเกย์ของตนเองได้มากขึ้น “คนสมัยใหม่ๆ ก็หลายคนเขาก็ ยิ่งด้วยสมัยนี้พี่ว่า สมัยนี้คนยอมรับมากขึ้น สังคมเปิดกว้าง โอกาสที่เราจะ จะมีโอกาสได้เปิดเผยตัวเอง ยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็น และก็ไม่ต้องมานั่งคิดรู้สึกผิด ทุกข์ทรมาน เด็กสมัยใหม่ คนสมัยใหม่ที่อยากจะยอมรับตัวเองและอยากจะให้คนอื่นยอมรับก็มีโอกาสมากขึ้น ที่จะได้พูด ได้สื่อสารหรือว่าได้แสดงตัวตนที่เป็นจริงออกมาให้คนอื่นเขารับรู้” ตลอดจนการที่คุณเอฟนั้นเลือกให้ตนเองเข้าไปอยู่ในสังคมที่ยอมรับ เปิดกว้าง ทำให้สามารถที่จะเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ และสร้างประโยชน์ให้กับสังคมนั้น ไม่ต้องรู้สึกกดดัน หรือปิดบังตัวตน “มันทำให้เราเป็นตัวของตัวเองได้เต็มที่ ไม่ได้หมายความว่า

ว่า เราเข้าไปอยู่ในสังคมนั้น แล้วเราจะแบบโอ้โฮ ทำพฤติกรรมที่คนที่เป็นชายรักชาย หรือคนที่เป็นเกย์ ทำแบบละเทะหรือว่าไม่ดี เราเข้าไปในสังคมที่เขายอมรับและเป็นคนดีของสังคมนั้นด้วย เออ ไปทำให้เขาเกิดประโยชน์ คือทำให้รู้สึกว่าคุณสามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคม สร้างประโยชน์ให้กับคนรอบข้างได้ ไม่ใช่เข้าไปแล้วเราเป็นตัวถ่วงความเจริญของสังคมนั้นๆ อ้อ เพราะฉะนั้นพี่ว่า ถ้า ถ้าอยู่ไปหรือว่า ถ้า ถ้าอยู่ในจุดที่ถูกต้องอะ มันก็เต็มทีอะ กับชีวิตได้ อะไรอย่างเงี้ย ไม่ต้องมานั่งแบบกดดันตัวเอง แล้วก็ไม่ต้องมานั่งปิดบังคนรอบข้าง มันเป็นความรู้สึกว่าทำให้เราจริงใจกับคนรอบข้าง และคนรอบข้างก็จริงใจกับเราด้วยนะครับ”

ณ ปัจจุบันคุณเอฟเปิดเผยต่อสังคมภายนอกอย่างเต็มที่ ไม่ได้ปิดบังหรือปฏิเสธ “ก็เต็มที่ ไม่ได้มีอะไร ก็เปิดเผยตัวเองได้กับสังคม ถ้าสงสัยหรือว่าเขาอยากจะทำ ก็บอกเขาตรงๆ ไม่มีความจำเป็นที่จะแบบว่านู่นนี่นั่น มานั่งปฏิเสธอะไร”

การใช้ชีวิตของเกย์ คุณเอฟเล่าให้ฟังถึงเจตคติต่อชีวิตคู่ของชายรักชาย และถึงแม้ตนเอง อาจจะต้องอยู่คนเดียวก็สามารถที่จะยอมรับตรงจุดนั้นได้ “ความรักของผู้ชายกับผู้ชาย ถามว่าทุกวันนี้ มันก็เป็นเรื่องที่โหยหาทุกคนแหละ แต่ว่าถ้ามันไม่มี ถามว่าอยู่กับตัวเองได้ไหม เราก็ต้องอยู่ให้ได้... ต่อให้ต้องอยู่กับตัวเองคนเดียว มันก็ต้องอยู่ให้ได้”

สำหรับตนเองนั้นคุณเอฟพยายามที่มุ่งมั่น ทำสิ่งอื่นให้ดีขึ้นเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม “พยายามทำ อย่างอื่นรอบๆ ตัว เรื่องเรียน เรื่องอย่างอื่นให้มันดี เพื่อที่จะให้สิ่งเหล่านี้มันเหมือนแบบว่า มันนำตัวเราอะ แทนที่จะเอาสิ่งที่เราเป็นข้างในมานำเรา เราก็ให้สิ่งดีๆ หรือว่าเรื่อง เรื่องดีๆ มานำ เออ เรื่องรสนิยมทางเพศของเราอย่างนี้ดีกว่า” ตลอดจนถึงที่ไม่สามารถให้กับพ่อแม่ได้ในเรื่องความเป็นเกย์ของตนเอง เพื่อที่จะมาชดเชยที่ทำให้พ่อแม่ของตนเองไม่สบายใจ เช่นพยายามที่จะตั้งใจเรียน “เราเหมือนเราพยายามจะแบบ เออ ตั้งหน้าตั้งตาที่จะทำสิ่งที่อยู่ตรงหน้าให้ดีกว่า พุดถึงว่า ถ้าเราเป็นแบบเนี้ย แล้วเราก็ไม่สบายใจที่พ่อแม่เราไม่ happy ที่เจอเราเป็นแบบนี้ใช่ปะ เราก็ตั้งใจเรียน ดีกว่า อะไรอย่างเนี้ย ณ ตอนนั้นนะ ก็เลยไม่ได้ ไม่ได้คิดอะไร ทำสิ่งที่เราชอบอะ ทำสิ่งที่เราทำได้ดีให้พ่อแม่เห็น เพื่อที่จะมาชดเชยสิ่งที่เราขาด ให้เขาไม่ได้ อะไรอย่างเนี้ย สิ่งที่เราเป็น สิ่งที่เขาไม่พอใจ เขาไม่ค่อยแบบจะประทับใจ ไม่ได้ปลื้มในสิ่งที่เราเป็น แต่ว่าก็จะหาจุดอื่นมาทดแทน อะไรอย่างนี้”

การเกิดบุรณาภาพของบุคลิกภาพ ในทุกวันนี้คุณเอฟมีความลงตัวที่จะใช้ชีวิตในสังคมแบบไหนก็ได้ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่ไม่ยอมรับเขาได้ “ถามว่าถ้าวันหนึ่งจำเป็นต้องไปอยู่ในสังคมที่เขายังมีความรู้สึกปิดกั้น ถามว่าเราอยู่ได้ไหม เราอยู่ได้ เพราะเราโตมาถึงตอนนี้ เราารู้สึกว่าเราสามารถที่จะ อ่า ปรับตัวให้เข้ากับทุกๆ สังคม เหมือนกับทุกคนที่เข้ามาในชีวิตเราได้อะ เออ เพราะฉะนั้นถามว่าอดีตใหม่ รู้สึก ณ ปัจจุบันนี้มีความสุขไหม มีความสุขประมาณหนึ่ง มากอะ เออ ไม่ได้มีปัญหาอะไร ทั้งเรื่องงาน เรื่องส่วนตัว สังคมรอบข้างถือว่าโอเคครับ” มีความสุข ลงตัวในเรื่องงาน เรื่องส่วนตัว สังคมรอบข้าง ชีวิตมีความลงตัว

ด้วยข้อมูลที่คุณเอฟเล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองนั้น ในช่วงเริ่มแรกคุณเอฟแค่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่โน้มเอียงไปทางเพศหญิงตามธรรมชาติของตนเอง ต่อมาคุณเอฟเริ่มที่จะสัมผัสถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองตั้งแต่ในวัยรุ่นโดยเริ่มชอบเพื่อนชายในวัยเด็กกัน และมีโอกาสได้ดูหนังลามกแล้วเกิดความรู้สึกดึงดูดทางเพศกับผู้ชาย จึงทำให้คุณเอฟเกิดการตระหนักถึงความเป็นเกย์ของตนเอง ต่อมาความเป็นเกย์ของตนเองนั้นจะชัดเจนขึ้นเมื่อตนเองได้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับแฟนชายทำให้เกิดความชัดเจนและยอมรับตนเองอย่างเต็มร้อย แต่ทั้งนี้คุณเอฟต้องอดทนอยู่ภายในความกดดันจากทางบ้าน เนื่องด้วยพฤติกรรมของตนเองที่ค่อนข้างที่จะโน้มเอียงไปทางเพศหญิงมาก คุณเอฟจึงต้องพยายามที่จะปกปิดตนเองในช่วงแรก ทั้งนี้คุณเอฟก็ได้พยายามที่จะตั้งใจเรียน ประพฤติตนเป็นเด็กดี ไม่สร้างปัญหาอื่นๆ ให้กับครอบครัวของตนเองเรื่อยมา หลังจากนั้นเมื่อคุณเอฟนั้นรู้สึกพร้อม โดยที่สามารถที่จะดูแลตนเองได้ มีความเชื่อมั่นในความสัมพันธ์รักกับแฟนผู้ชายของตนเอง คุณเอฟจึงสบโอกาสที่จะได้เปิดเผยตนเองอย่างเต็มที่ให้กับคนในครอบครัวของตนเอง

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 7

คุณโหน่ง(นามสมมติ) เพศชาย อายุ 30 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างสูง แข็งแรง ผิวสองสี หน้าตาคมเข้ม ลักษณะท่าทางเป็นกันเอง และมีความมั่นใจในตนเองสูง คุณโหน่งยินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์เรื่องราวของตนเอง ปัจจุบันคุณโหน่งกำลังศึกษาต่อปริญญาเอก ที่สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งใน

กรุงเทพและทำงานเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง เป็นลูกคนกลาง มีพี่สาว 1 คน น้องสาว 1 คน เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.52 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องประชุม มีความสงบและเงียบมีความเป็นส่วนตัว ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง วันที่สัมภาษณ์ วันเสาร์ที่ 15 ธันวาคม 2555 เวลา 17.45-19.45 น. คุณโหน่งมีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 2 ชั่วโมง

คุณโหน่งเติบโตมาในครอบครัวที่ค่อนข้างให้อิสระในทุกๆ เรื่อง และมีความคิดอ่านที่สมัยใหม่ เข้าใจและยอมรับในความหลากหลายทางเพศ คุณโหน่งไม่เคยได้รับแรงกดดันจากครอบครัวเลย ในวัยเด็กคุณโหน่งได้เรียนโรงเรียนชายล้วนตั้งแต่เด็ก ซึ่งสังคมในช่วงวัยเด็กของคุณโหน่งนั้นค่อนข้างที่จะยอมรับความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของคนในสังคมนั้น ซึ่งคุณโหน่งเองนั้นก็ผ่านประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันมาบ้าง จนกระทั่งมัธยมปลายคุณโหน่งจึงได้ย้ายไปอยู่โรงเรียนสหศึกษา และได้เริ่มที่จะมีความสัมพันธ์เป็นแฟนกับผู้หญิง แต่ในขณะเดียวกันเองคุณโหน่งก็ยังคงมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายอีกด้วย โดยที่ขณะนั้นคุณโหน่งไม่ได้รับรู้ว่าเป็นเกย์ หรือแม้กระทั่งเป็นคนรักสองเพศเลย จนกระทั่งช่วงมหาวิทยาลัย ในช่วงที่ฝึกงานที่โรงแรมแห่งหนึ่ง คุณโหน่งได้เริ่มที่จะรู้จักเกย์คนอื่นและเริ่มที่จะเข้าใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายสองคนนั้นก็เป็นไปได้ สบโอกาสที่มีเกย์อีกคนหนึ่งได้เข้ามาจีบคุณโหน่งทำให้คุณโหน่งเกิดความชัดเจนและยอมรับว่าความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และไม่เคยกลับไปคบผู้หญิงอีกเลย

การเริ่มสัมผัสทัศนียภาพทางเพศแบบเกย์ของตน คุณโหน่งเล่าให้ฟังว่าในช่วงตั้งแต่จำความได้ในวัยเด็กคุณโหน่งมักจะรู้สึกมีความสุขเสมอๆ เวลาที่ได้อยู่ใกล้ชิดผู้ชาย ได้กอดได้สัมผัส แต่คุณโหน่งจะไม่มีความรู้สึกเหล่านี้กับผู้หญิง “ก็ญาติพี่น้องเนี่ยก็มีเป็นผู้ชายเยอะด้วย พอเราๆ เล่นกับเขาแล้วเรารู้สึก เล่นแบบบางทีก็เล่นกอดกันอะไรกันอย่างเงี้ย เรารู้สึกเรา happy ที่เราได้กอด ได้สัมผัสกับตัวผู้ชาย แต่กับผู้หญิงเนี่ย เราสัมผัสแล้วเรารู้สึกเฉยๆ ไม่ได้อะไรอย่างเงี้ย แต่แบบก็เด็กอะ มันก็ยังบอกอะไรได้ไม่ชัดมาก” แต่ ณ วัยเด็กความรู้สึกอาจจะยังไม่ชัดเจนอะไรมาก แต่คุณโหน่งก็เริ่มที่จะสัมผัสถึงกลิ่นอายความเป็นเกย์ของตนเอง พอโตขึ้นมาเข้าสู่วัยประถม คุณโหน่งชอบที่จะได้คลุกคลีทำกิจกรรมกับเด็กผู้ชายมากกว่าเด็กผู้หญิง ทั้ๆ ที่ตนเองนั้นอาจจะไม่ได้ชอบตัวกิจกรรมมากนัก แต่

คุณโหม่งกลับรู้สึกมีความสุขเมื่อได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้ชาย “พูดถึงเรื่องโรงเรียนในตอนประถมอย่างเงี้ย เรารู้สึกว่าการเล่นที่เราอยู่กับผู้ชาย เล่นกับผู้ชาย ทั้งๆ ที่เราไม่ได้ชอบแบบ ไม่ได้ชอบเตะบอล ไม่ได้ชอบอะไรอย่างเงี้ย แต่การที่เราได้วิ่งเล่นกับผู้ชาย อยู่กับผู้ชายเงี้ย เรารู้สึกว่าเออเรา เราสนุกกว่า อะไรอย่างนี้ เรารู้สึกว่าดีกว่าที่จะไปอยู่เล่นกับผู้หญิง ทั้งๆ ที่สิ่งที่ผู้ชายเล่นเงี้ย เราไม่ชอบเลย กระโดดอะไรทั้งหลายเงี้ย...แล้วเราก็ happy มากกว่า เราก็ prefer ที่จะอยู่กับผู้ชายมากกว่า” คุณโหม่งเริ่มที่จะสัมผัสถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองมากขึ้นตามลำดับ “จนมาเข้าน่าจะป. 5 ป.6 อะไรอย่างเงี้ยก็จะเริ่มแบบ เพื่อนเงี้ย มันก็จะเริ่มแบบ เริ่มแก่แดด เออ เขาก็จะมาแบบ คือเขาจะมาเรียก เขาจะเหมือนมาเล่นกับเรา มากอดเรา มาอะไรอย่างเงี้ย ผู้ชายอะ ซึ่งเราก็แบบใหญ่รู้สึกคืออะ รู้สึกแบบเคลิ้ม อะไรอย่างเงี้ย แต่เราก็ไม่ได้คิดไปถึงขนาดแบบมีเพศสัมพันธ์ มีอะไรกัน ก็ไม่ได้คิดถึงขนาดนั้น เราก็เออ รู้สึกดี” จากความรู้สึกดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับตัวเองทำให้คุณโหม่งเริ่มที่จะมีคำถามกับตัวเอง “มันเริ่มมีตอนซักป.5 ป.6 เริ่มๆ รู้สึกว่าเออ เรา นี่คือการชอบผู้ชายหรือเปล่า นี่คือการเป็นตุ๊ดหรือเปล่า อะไรอย่างเงี้ย” แต่ ณ ขณะนั้นคุณโหม่งรู้จักเพียงคำว่า ตุ๊ดและกระเทย ซึ่งคุณโหม่งคิดว่านิยามของทั้งสองคำนี้ยังไม่ตรงกับสิ่งที่ตนเองเป็น ไม่ตรงกับอัตลักษณ์ของตนเอง “ความรู้สึกตอนเด็กตอนนั้นเงี้ย คำว่าเป็นตุ๊ดเงี้ย คือการแบบมีนม ผมยาว แต่งหญิง เออ ไม่ใช่อารมณ์อย่างเราที่เราเป็น ตอนยังเด็กเรายังไม่รู้จักเกย์ ไม่รู้จักอะไรอย่างเงี้ย รู้จักแค่คำว่าตุ๊ดกับกระเทย 2 อย่างแค่นั้นจบ เพราะฉะนั้นตอนเด็กเงี้ย เรารู้สึกว่าตุ๊ดนี่มันต้องแบบใหญ่ ต้องมีนม ผมยาว แต่งเป็นผู้หญิง แต่งหน้า อะไรอย่างเงี้ย” ต่อมาเมื่อเข้าสู่มัธยมศึกษาตอนปลายคุณโหม่งก็ได้มีแฟนเป็นผู้หญิงและในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยในเวลาเดียวกัน โดยที่คุณโหม่งบอกว่าส่วนหนึ่งที่คบกับผู้หญิงเพราะด้วยค่านิยมของสังคมในสมัยนั้นด้วยว่าเป็นผู้ชายต้องมีแฟนเป็นผู้หญิง “ช่วงที่อยู่ม.ปลาย เราก็มีแฟนเป็นผู้หญิง ตามๆ เขาเรียกว่าอะไรอะ เหมือนค่านิยม ณ ปัจจุบันนั้น ว่าเฮ้ยมีเป็นผู้ชาย มีอยู่ม.ปลาย มีต้องจับหญิง ก็จับ ก็อยู่ได้ ก็มีแฟนเป็นผู้หญิงละกัน ชอบกัน ไปไหนมาไหนด้วยกัน อะไรอย่างเงี้ย จน และในทางกลับกัน เราก็มี เราก็ยังคงอยู่กับผู้ชาย แต่เราไม่ได้ ตอนนั้นนะ เรารู้สึกว่า ถ้าจำไม่ผิดนะ คือไม่ได้ใช้คำว่าเราเป็นแฟนกับผู้ชาย แต่เราก็มีปฏิสัมพันธ์ มีปฏิสัมพันธ์กันทุกอย่าง เหมือนกับที่เราอยู่กับผู้หญิง”

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน ก่อนที่คุณโหนดจะชัดเจนกับตนเองนั้น ในช่วงวัยเด็กคุณโหนดเองเล่าว่าตนเองนั้น “ถูกญาติผู้ใหญ่ตั้งคำถามกับตนเอง “แต่ก็ยังมีแบบญาติผู้ใหญ่ บางคนอย่างเจ๊ ก็พูดขึ้นมาว่าแบบว่า “มันเป็นตุ๊ดใหม่” มันอะไรอย่างนี้ใหม่ ซึ่งตอนเด็กอะ เราารู้สึก โกรธ อายด้วย โกรธด้วย แต่เราก็ไม่ได้เถียง” ซึ่งทำให้คุณโหนดรู้สึกโกรธ และอับอายที่ตนเองถูกตั้งคำถามแบบนั้น ซึ่ง ณ ตอนเด็กคุณโหนดจะมีความรู้สึกทางลบกับคำเหล่านี้ “รู้สึกแคว่ว่ามันเป็น negative word แบบมันฟังแล้วแบบ มีใครพูดถึงเราที่ว่าเราเป็นตุ๊ด เรา รู้สึกแบบเฮ้ย ไม่ได้วะ แอ้ววะ อะไรอย่างเงี้ย เหมือนโดนดูถูก ตอนเด็กนะ” ต่อมาเมื่อเข้าสู่สังคมตอนมัธยมปลายสังคมในโรงเรียนก็เริ่มที่จะสงสัยและล้อเลียนคุณโหนด “ในสังคมในโรงเรียนอะ มันก็ doubt กับเรา แต่ก็ยังมีคนเรียกเราว่า ก็เริ่มมีคนเรียกเราว่าตุ๊ดแล้ว แต่ว่าเรียกเหมือนเล่นๆ แซวเล่นๆ มากกว่า แต่เรารู้สึกแยะในตอนนั้นที่เขาเรียก ความรู้สึกแบบแคว่อาย แคว่อายว่าเรียกกู่ทำไม”

ทั้งนี้ในช่วงวัยเด็กที่ผ่านมาคุณโหนดเคยผ่านประสบการณ์ทางเพศกับเพศเดียวกันมาก่อนที่ตนเองจะชัดเจน “เรารู้สึก happy มากที่แบบมีผู้ชายมาดูแลเรา แล้วเราก็ได้ดูแลผู้ชาย สุดๆ แล้วก็ มันก็เริ่ม พอช่วงเข้ามาเนี่ย มันก็จะมีกรเข้าค่าย การอะไรทั้งหลายเนี่ย ซึ่งมันก็จะวนเวียนอยู่เนี่ย มันก็จะมันนอนกอดกัน จูบกัน อะไรอย่างเงี้ย ซึ่งมีกิจกรรมเช็ทซ์ทางภายนอก ยังไม่ถึงขนาดเกินเลยแบบอะไรขนาดนั้น อะไรอย่างเนี่ย เราก็มีความสุขมาก มีความสุข happy สุดๆ มีความสุข” ซึ่งคุณโหนดนั้นรู้สึกมีความสุขมาก และคุณโหนดก็ค่อยๆ เริ่มที่จะสังเกตความรู้สึกของตัวเองเปรียบเทียบกับการมีเพศสัมพันธ์กับทั้งสองเพศ “เพราะว่าเรามีความรู้สึกว่า เราแค่ผู้หญิง เราแค่ just do it อะ ทำมันขณะที่อยู่กับผู้หญิง มีแฟนเป็นผู้หญิงเนี่ย เราไม่ได้ปลื้มอะไรมากมาย เรากลับมีความสุข ปลื้มมากกว่า ขณะที่เราอยู่กับผู้ชาย มันแบบ happy กว่า มันอยู่แล้วมันมีความสุข เออ เอาง่ายๆ คือผู้หญิงผู้ชายเดินมา 2 คน พร้อมกัน หน้าตาดีทั้งคู่ คือผมเลือกมองผู้ชายมากกว่า” ซึ่งคุณโหนดบอกว่าสำหรับผู้ชายนั้นตนเองจะมีความสุขมากกว่าในเรื่องเพศและความรู้สึกทางด้านจิตใจ

ต่อมาเมื่อคุณโหนดได้ไปฝึกงานที่โรงแรมแห่งหนึ่ง และได้มีเกย์คนหนึ่งเข้ามาจีบคุณโหนดและขอคุณโหนดเป็นแฟน ซึ่งทำให้คุณโหนดเริ่มรู้สึกชัดเจนกับตนเองมากขึ้น “ชัดเนี่ย แล้วมันก็เริ่ม ตอนเริ่มฝึกงานอะ ฝึกอยู่ก็เริ่มมีพนักงานในโรงแรมมาคุยกับเรา ซึ่งตอนแรก ตอนนั้นเราก็ไม่ได้คิดหรือคิดว่า

เขามาจีบ เราไม่รู้หรือว่าเขามาจีบ ไม่รู้สึก ไม่ได้อะไรทั้งสิ้น แค่แบบเออ เขาก็มาดูแล มารับส่ง มาเป็นห่วงอะ เออ แล้วก็เฮ้ย เราโอเควะ happy วะ” หลังจากที่คุณโหนดได้ลองมีความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้ชายด้วยกันอย่างเป็นทางการก็ทำให้คุณโหนดเกิดความชัดเจนแล้วว่าตนเองนั้นมีความสุขกับผู้ชายมากกว่า ตัดสินใจที่จะไม่กลับไปคบกับผู้หญิงอีกเลย “แบบว่ารู้สึกว่ามีเหมือน เหมือนเราโตขึ้นเราคงคิดในมุม dynamic มากขึ้น dimension มากขึ้น แล้วเราก็มีความรู้สึกว่า การที่เราอยู่อย่างเงี้ยมันก็โอเค มันก็อยู่ได้นี่หว่า การมีแฟนเป็นผู้ชายอย่างที่เรา คือไม่อยากจะมีแฟนเป็นผู้ชาย คือการที่คบกับผู้ชายอย่างที่ไม่ต้อง ไม่ต้องตามกระแสสังคม คือผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง ก็อยู่ได้ ก็โอเคนี่หว่า อะไรอย่างเงี้ย...อาจจะช่วยให้ชัดเจน ว่าเรา เรามีความรู้สึกว่า เออ เราฯ คงไม่ get along กับผู้หญิงแล้วแหละ คงไม่กลับ คงไม่ไปชอบผู้หญิง ชอบผู้หญิง แต่คงไม่ไปคบกับผู้หญิงอีกแล้ว อะไรอย่างเงี้ย” ซึ่งคุณโหนดยังได้เล่าอีกว่าตนเองนั้นรู้สึกพึงพอใจกับความสัมพันธ์แบบชายรักชายมากกว่าชายหญิงอีกด้วย “แล้วอีกจุดหนึ่งคือ การที่เราอยู่ เราคบกับผู้ชาย มีคนมา treat เรา เรา treat ผู้ชายเรา happy มากกว่าที่เรา treat ผู้หญิง เออใช่ อาจจะตรงนั้น เราก็เลยรู้สึกเป็นจุดหนึ่งที่โอเคต่อไปนี่เราจะไม่ ไม่มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงละ”

ในช่วงระหว่างที่คบทั้งผู้หญิงและผู้ชายนั้นคุณโหนดเล่าให้ว่าตนเองไม่เคยรู้สึกขัดแย้งอะไรในใจเลย ไม่เคยปฏิเสธความรู้สึกของตนเองเลยแค่ทำในสิ่งที่ตนเองนั้นมีความสุขอยู่ “ก็ไปชอบผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งเขาก็เล่นด้วยกับเรา ก็ get along ไปกับเรา ไม่เคยใช้คำว่าแฟนกับผู้ชายคนนี้ แต่เราใช้คำว่าแฟนกับผู้หญิง แล้วก็อยู่อย่างเงี้ย กลางวันเราก็อยู่กับผู้หญิง กลางคืนเราก็อยู่กับผู้ชาย (หัวเราะ) ซึ่งตอนนั้นก็ไม่ได้มี conflict อะไรในหัว ไม่รู้สึกอะไรเลยในหัวเราว่า ว่าเฮ้ยเราเป็นอะไร เราทำอะไรอยู่ อะไรอย่างเงี้ย เราคิดแค่เรา happy ที่เราอยู่ตรงนี้ เราก็อยู่ของเราไป ไม่เคยมี conflict ไม่ได้มีอะไรในหัว” คุณโหนดเน้นย้ำว่าตนเองนั้นไม่เคยมีปัญหาเกี่ยวกับการยอมรับตนเองเลย หลังจากที่ตนเองนั้นชัดเจนกับตนเอง “ก็ ไม่เคย ไม่เคยรู้สึกหนักใจ เอาอย่างนี้ดีกว่าว่าแบบ โลงใจใหม่ก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่ว่าเราไม่เคยรู้สึกหนักใจที่เราเป็นเกย์ เออ ไม่เคย”

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน หลังจากที่คุณโหนดเริ่มที่จะชัดเจนกับตนเองในช่วงแรก คุณโหนดยังไม่ได้นิยามตนเอง แต่รับรู้ว่าความรู้สึกที่ตนเองเป็นอยู่นี้คือความรู้สึกของเกย์ “ไม่

เคยนิยามตัวเอง แต่รู้ว่านี่คือเกย์ ไม่เคยนิยามว่าเฮ้ยกูเป็นเกย์ไม่เกย์ แต่แบบว่ารู้แล้วเนีย เกย์แล้วแหละ” และคุณโหม่งก็ค่อยๆ เริ่มที่จะยอมรับตนเองเรื่อยมา “เพราะเราเริ่มยอมรับตัวเองว่าเราคืออะไร เราเป็นเกย์ อาจจะเป็นตรงนั้นมั้ง แล้วเรารู้สึกว่ามันก็ไม่ได้ผิดนี่ คือจะให้กูเปลี่ยนไปชอบผู้หญิง ไปชอบผู้ชาย คบกับผู้หญิงเนีย คงทำไม่ได้แล้วแหละ คงทำไม่ได้และ เราไม่อยากทำละ ณ ตอนนั้นเนีย เรา รู้สึกว่าคำว่าเกย์เนีย เป็นการที่ผู้ชายชอบผู้ชายด้วยกันเอง เราก็เลยรู้สึกว่า ก็นี่ๆ ก็กูเป็นอย่างนั้นอะ กูเป็นผู้ชายที่ชอบผู้ชาย”

คุณโหม่งเล่าให้ฟังถึงเจตคติของตนเองต่อสังคมรอบข้าง ซึ่งคุณโหม่งคิดว่าสังคมในปัจจุบันนี้เปิดกว้างมากพอแล้วสำหรับเกย์ “คิดว่ามันไม่น่าจะมีอะไรที่กว้างแล้วแหละ เพราะว่าสังคมทุกวันนี้มันก็เปิดกว้างพอละสำหรับเกย์”

คุณโหม่งยังเล่าให้ฟังถึงว่าเมื่อคุณโหม่งได้มีโอกาสรู้จักเกย์คนอื่นๆ ทำให้ได้เรียนรู้เข้าใจในวิถีชีวิตของเกย์มากขึ้น คือรับรู้ว่ามีผู้ชายสองคนนั้นสามารถที่จะมีความสัมพันธ์กันได้ “คือประเด็นแรกก็น่าจะเป็นการที่ได้คุยกับเพื่อนที่ฝึกงานด้วยกันที่เขามีแฟนเป็นตัวตนอยู่แล้ว คือมีแฟนเป็นตัวตนก่อน อาจจะมาย้ำ ย้ำจุดที่ว่าเฮ้ย การที่ผู้ชาย 2 คนคบกันเป็นแฟน เป็นเรื่องเป็นราว เป็นแฟนกันอย่างเงี้ย มันไม่ใช่เรื่องผิด ไม่ใช่เรื่อง ไม่ใช่เรื่องที่ต้องห้าม”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ คุณโหม่งไม่เคยเปิดเผยตนเองอย่างเป็นทางการกับพ่อแม่แต่รับรู้ว่าคุณในครอบครัวนั้นยอมรับได้และมีเจตคติที่เปิดกว้าง จึงมีการแสดงตนเปิดเผยในทางพฤติกรรม “ไม่ได้แคร์ว่าพ่อแม่จะรู้สึกอะไร ครอบครัวจะรู้สึกอะไร ไม่ได้คิด อ้อ ไม่ได้คิดตรงนั้น ก็เลยแบบไม่อะไร เพราะว่าครอบครัวเราค่อนข้างเป็นครอบครัว ไม่ใช่ค่อนข้าง คือเป็นครอบครัวที่เปิดกว้าง แล้วคือจากการคุย เราก็รู้อะว่าพ่อเรา แม่เรา คือพ่อเนีย แยกกันอยู่แล้วแหละ เราก็ไม่ได้แคร์เขาแล้วแหละว่า ว่าเขาจะคิดหรือรู้สึกอะไรกับเรา เราก็ไม่ได้แคร์ ไม่มี effect ต่อชีวิตต่อไป แต่กับแม่เนีย คือแม่เป็นคนที่ยึดมั่นค่อนข้างทันสมัย เพราะฉะนั้นคือเขาก็ เขาอ่านเยอะ เขาเรียน เขารู้เยอะ อะไรอย่างเนี้ย ก็เลยคิดด้วยตัวเองว่า เขาคง เขาไม่ๆ ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรกับเรา อ้อ แล้ว ถ้ามองว่าเขา exactly know ไหมว่าเราเป็นเกย์ ก็ไม่เคยพูดกับเขาตรงๆ แต่ด้วยความที่ว่า เคยมีแฟนเก่าเราคนหนึ่ง คือเป็นเพื่อนของพี่สาว ฉะนั้นเราก็คิดว่าพี่สาว คงน่าจะคุยอะไรกับแม่แล้วแหละ เพราะว่าช่วงนั้นก็คือก็พาแฟนมา

ในทุกวันนี้คุณโหนดเปิดเผยกับเพื่อนสนิทและไม่ได้เปิดเผยตนเองอย่างเป็นทางการแต่ก็ไม่ได้ปิดบังความเกย์ของตนเอง “ก็คือไม่ได้ปิดบังกับใคร แต่ก็ไม่ได้ถึงขนาดไปป่าวประกาศให้ทุกคนรู้ว่ากูเป็นเกย์แค่ว่า ถ้าถามก็บอกเออว่าเป็นเกย์ ถ้าไม่ถาม ผมก็คงไม่ไปไล้บอกใครว่าผมเป็นเกย์”

การใช้ชีวิตของเกย์ ส่วนตัวคุณโหนดนั้นเชื่อมั่นในตนเอง ตลอดจนศักยภาพของตนเอง ไม่ได้มีข้อจำกัดในเรื่องของรสนิยมทางเพศมาเกี่ยวข้อง “คืออย่างที่บอกอะ คือมัน เกย์ก็คือ ก็ทำทุกอย่างได้เท่ากับ straight คนหนึ่ง ไม่พูดว่าดีกว่า ทำได้ดีกว่า หรือทำอะไร ถ้ามองว่าทำได้อะ ถ้าจะทำฉันก็เลยมีความรู้สึกว่ ก็ 100% เชื่อมั่น เชื่อในตัวเองอยู่แล้ว เชื่อในความเป็นเกย์ 100% ว่ามันก็ทำได้ ก็คนๆ หนึ่งอะ”

คุณโหนดยอมรับว่าในชีวิตคุณเกย์นั้นมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถที่จะมีลูกเป็นของตนเองได้ แต่ก็สามารถที่จะไปรับลูกบุญธรรมได้หากต้องการที่จะสร้างครอบครัวจริงๆ “แล้วก็จะมีการครอบครัว ถ้ามองว่ามีครอบครัว มันมีได้ใหม่กับผู้ชายกับผู้ชาย คือมันก็มีได้ อยู่บนพื้นฐานการเข้าใจกัน 2 คน มันก็มีได้ แล้วก็จะ ถ้าอยากจะมีลูก มันก็ไป adopt มาได้เหมือนกัน ซึ่งจริงๆ แล้วอะ มันแค่ ประเด็นมันแค่ว่า คุณไม่สามารถมีลูกได้ด้วยตัวคุณเอง แค่นั้นเอง ถ้ามองในแง่ของชีวิตคู่ แค่นั้นเอง”

การเกิดบุรณาภาพของบุคลิกภาพ สำหรับตัวคุณโหนดนั้นไม่เคยรู้สึกเกี่ยวกับการเป็นเกย์ของตนเองเลย “ไม่ได้รู้สึกแย่อะ ไม่เคยรู้สึกแย่ เมื่อก่อนก็ไม่เคยรู้สึกแย่ ตอนนั้นก็ยังไม่รู้สึกแย่ เราารู้สึก ถ้ามองว่ารู้สึกดีใหม่ ก็ดี รู้สึกดีเพราะว่า ถ้าเราไม่คิดว่าตัวเองที่เป็นอยู่มันดี มันก็คงไม่รู้จักจะไปทำอะไร ดีขนาดที่ว่า ยังเคยนั่งคิดกับตัวเองว่า ถ้าชาติหน้าเลือกได้ ให้เกิดมาเป็นเกย์อีกใหม่ เกิดมาเป็นเกย์อีกก็โอเคนะ โอเค ไม่ใช่ว่าดีนะ แต่ว่าก็ไม่ได้รู้สึกเสียดายหรือเสียใจอะไรที่เกิดมาเป็นเกย์ เกิดมาชอบผู้ชาย” ไม่เคยรู้สึกเสียดายที่ตนเองเกิดมาเป็นเกย์ รู้สึกดีกับการเป็นเกย์ของตนเองตลอดจนตนเองนั้นเท่าเทียมกับผู้อื่น ต่างกันแค่เพียงเรื่องรสนิยมทางเพศ “ความรู้สึกว่าตัวเองก็คือคนๆ หนึ่งอะครับ คนปกติทั่วไป มันก็เลยแบบอยู่ไปได้เรื่อยๆ ไม่ได้มี conflict ให้ตัวเอง ไม่ได้อะไรกับตัวเองทั้งนั้น ก็เป็นเกย์แล้วไง ก็เป็นเกย์ก็คนๆ หนึ่ง ชอบผู้ชาย มีอะไรกับผู้ชาย ก็แค่นั้น” ในปัจจุบันนี้คุณโหนดมีความหลงตัวในอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง คิดว่าการเป็นเกย์ของตนเองนั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อการใช้ชีวิตในสังคม ไม่กังวลในบั้นปลายของชีวิตตนเองที่อาจจะต้องอยู่โดดเดี่ยว “คิดแบบโลกสวยนะ ก็รู้สึก ไม่ว่าจะ เป็นเกย์

หรือ straight อะไรก็ตาม ก็ มันก็ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ นี่ก็ออกปะ ...การดำรงชีวิต บั้นปลายชีวิต หรือ อะไรก็ตามเนี่ย มันก็เท่ากับ straight คนที่จะมี แล้วอีกอย่างหนึ่งจะบอกว่า ด้วยสังคมทุกวันนี้ single living มันสูงมากขึ้นด้วยเง คือผู้หญิงอยู่คนเดียวจนแก่ตาย ผู้ชายอยู่คนเดียวจนแก่ ผู้ชายจริงๆ straight อยู่คนเดียวมันเยอะขึ้น ฉะนั้นการที่ว่า เราเป็นเกย์แล้วเราต้องอยู่คนเดียวจนแก่ตาย มันก็ไม่ใช่ว่าประเด็นใหญ่ แล้วก็เราก็สามารถทำความสัมพันธ์ เราก็สามารถทำอะไรได้หลายๆ อย่าง ได้เท่ากับทุกๆ คน คนอื่นๆ”

ด้วยข้อมูลที่คุณโหน่งเล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของตนเอง นั้น คุณโหน่งค่อยๆ เริ่มที่จะสัมผัสถึงกลิ่นอายความเป็นเกย์ของตนเอง จากการที่ตนเองนั้นมีความรู้ สุข รู้สึกดีที่ได้อยู่ใกล้ชิดผู้ชาย และเริ่มที่จะมีกิจกรรมทางเพศกับเพศชายแต่เนื่องด้วยคุณโหน่งอยู่ในสังคมในโรงเรียนชายล้วน ซึ่งเป็นสังคมที่ให้การยอมรับความสัมพันธ์แบบชายรักชายทำให้คุณโหน่งไม่รู้แตกต่าง ต่อมาเมื่อเข้าสู่ช่วงมัธยมปลาย คุณโหน่งเริ่มที่จะมีแฟนผู้หญิงตามค่านิยมของสังคมที่ผู้ชายต้องมีแฟนเป็นผู้หญิง แต่ในขณะที่เดียวกันคุณโหน่งก็ยังคงมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายในขณะที่เดียวกันอีกด้วย จนคุณโหน่งได้มีโอกาสรู้จักเพื่อนเกย์และได้เห็นตัวอย่างว่าความสัมพันธ์แบบชายรักชายนั้นสามารถที่จะเป็นไปได้ กอปรกับการที่มีเกย์คนหนึ่งเข้ามาจีบคุณโหน่ง ซึ่งทำให้คุณโหน่งเกิดความชัดเจนแล้วว่าตนเองนั้นมีความสุขกับผู้ชายมากกว่า ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของเซ็กส์หรือทางด้านจิตใจ หลังจากนั้นคุณโหน่งก็ไม่ได้กลับไปคบกับผู้หญิงอีกเลย ซึ่งหลังจากที่คุณโหน่งยอมรับตนเอง คุณโหน่งไม่เคยที่จะรู้สึกแหย่หรือขัดแย้งในตนเองเลย และไม่มี ความกังวลใจใดๆ จากครอบครัวเนื่องด้วยได้รับการเข้าใจจากครอบครัวตลอดมา

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 8

คุณบิน(นามสมมติ) เพศชาย อายุ 32 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างผอมบาง ผิวขาว หน้าตาเชื้อสายจีน ลักษณะท่าทางเป็นมิตร คุณบินยินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์เรื่องราวของตนเอง ปัจจุบันคุณบินทำงานเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง เป็นลูกคนกลาง มีพี่สาว 2 คน น้องสาว 2 คน เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.56 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ใน

ระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องจิตวิทยาการปรึกษา มีความสงบและเงียบมีความเป็นส่วนตัว ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง วันที่สัมภาษณ์ วันพุธที่ 19 ธันวาคม 2555 เวลา 13.45-15.30 น. คุณบินมีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 1 ชั่วโมง 45 นาที

ครอบครัวของคุณบินเป็นครอบครัวคนจีน และครอบครัวมีความคาดหวังในตนเองสูง เนื่องจากเป็นลูกชายเพียงคนเดียวของครอบครัวที่จะต้องใช้ชามสกุลสืบต่อไป ในวัยเด็กของคุณบินนั้นเติบโตห้อมล้อมไปด้วยผู้หญิงเนื่องจากคุณพ่อต้องทำงานไม่ค่อยมีเวลา คุณบินจึงถูกลี้นดูโดยอาม่า(คุณย่า) และคุณแม่ ตลอดจนพี่น้องของคุณบินทั้งหมดล้วนเป็นผู้หญิง ดังนั้นกิจกรรมในวัยเด็กต่างๆ ที่คุณบินเล่นล้วนเป็นกิจกรรมของเด็กผู้หญิงทั้งสิ้น ไม่มีเพื่อนเล่นที่เป็นผู้ชายเลย เช่น การเล่นเอาผ้าเช็ดตัวมามัดเป็นกระโจมอกแล้วแข่งเดินแบบ เป็นต้น แต่การลี้นดูในครอบครัวนั้นค่อนข้างที่จะอิสระสำหรับตัวคุณบินเอง คุณบินเล่าว่าตนเองจึงได้เติบโตมากับสิ่งแวดล้อมรอบตัวทั้งหมดที่เป็นผู้หญิงซึ่งคุณบินเองก็ได้รับอิทธิพลจากผู้หญิงมาบางส่วน ดังนั้นคุณบินจึงโตมาด้วยบุคลิก ท่าทาง พฤติกรรมที่มีความโน้มเอียงไปทางเพศหญิง แต่คุณบินก็ยอมรับในตัวตนของตนเอง คุณบินเล่าว่า อาจจะมีเรื่องเสียใจอยู่บ้างที่ตนเองนั้นรู้สึกว่าจะไม่สามารถที่จะบวชเพื่อทดแทนบุญคุณให้กับพ่อแม่ของตนเองได้ เนื่องจากคิดว่าตนเองนั้นอาจจะไม่สามารถที่จะควบคุมพฤติกรรมของตนเองที่ค่อนข้างจะออกสาวได้ ดังนั้นจึงตัดสินใจที่จะไม่บวชดีกว่า ในปัจจุบันคุณบินเปิดเผยตนเองอย่างเต็มที่กับคนในครอบครัวและยังคงเป็นเสาหลักในการดูแลครอบครัวตนเองอีกด้วย

การเริ่มสัมผัสสรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน คุณบินเล่าให้ฟังว่าตนเองนั้นเริ่มที่จะรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองตั้งแต่ในวัยเด็ก “ถ้าเด็กๆ เลยก็นึกดูทีวีแล้วเห็นดารารักผู้ชายหรือใครก็ตามที่หน้าตาดี ดูดีอะ เราก็จะรู้สึก เออ คนนี้นะหล่อจัง อยาก อยากรู้จัก อยากเป็นแฟนอะไรอย่างเงี้ย ในขณะที่กับผู้หญิงเราจะไม่รู้สึกอย่างนั้น เออ อะไรมาก่อนนี่อะครับ” ซึ่งคุณบินจะรู้สึกดึงดูด สนใจในผู้ชายแต่กับผู้หญิงคุณบินจะไม่มีความรู้สึกเหล่านี้เกิดขึ้น ตลอดจนในวัยเด็กของคุณบินนั้นเติบโตห้อมล้อมด้วยผู้หญิงทั้งหมด “เพราะฉะนั้นสิ่งแวดล้อมรอบตัวทั้งหมดก็จะเป็นผู้หญิงหมด เพราะฉะนั้นมันก็ทำให้เรารู้สึก แล้วก็เด็กๆ เราก็ไม่มีเพื่อนเล่นที่เป็นผู้ชายด้วย ไม่มีเลย นึกออกไหมครับ เราก็มีจะเป็นแบบ น้อง เล่นกับน้อง เล่นกับพี่ ซึ่งเราโดยปริยายเราก็จะแต่งหญิงบ้าง เอา

ผ้าเช็ดตัวมามัดเป็นอก แล้วก็ทำเป็นผม แล้วก็เดินแบบกัน แข่งกับน้อง อะไรแบบนี้ แต่ตอนนั้นถามว่า รู้สึกอะไรไหม เราตอบเลย คือไม่รู้ว่ามันคืออะไร รู้แค่เราเองมีความสุขที่ได้แบบ เอะ เล่นกับน้องก็คือ เล่นแบบนี้ คือไม่ได้อยู่กับคนเดียว คือมีเพื่อนเล่น” ตลอดจนคุณบินนั้นก็มีพฤติกรรมที่โน้มเอียงไปทาง ผู้หญิง “เพราะว่าเราเป็นอย่างนั้นอะครับ นี่ก็อกใหม่ ก็คือเราก็ออกตุงตุง ออกสาวอยู่แล้ว ด้วย สภาวะแวดล้อม หรืออะไรหลายๆ อย่างก็ตาม เพราะเราก็เป็นลูกชายคนเดียวเนาะ แล้วที่บ้านก็มีแต่ ผู้หญิงด้วย” ซึ่งในวัยเด็กตอนนั้นคุณบินยังไม่รู้ว่าพฤติกรรมของตนเองนั้นมีความโน้มเอียง ตลอดจน ความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองนั้นคืออะไร “เพราะว่าในเวลาที่เราเป็นเด็ก เราไม่ได้คิดอะไร แล้วเราก็ไม่รู้ด้วยว่าตุ๊ด เกย์ กระเทยเป็นยังไง เรารู้แค่ว่าก็เล่นอย่างเจี๊ย”

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นคุณบินนั้นไปผ่าน ประสบการณ์ที่ทำให้ตนเองนั้นรู้สึกชัดเจนต่อการเป็นเกย์ของตนเองมากขึ้น นั่นคือการที่ตนเองนั้นมี อารมณ์ทางเพศและสำเร็จความใคร่โดยจินตนาการถึงผู้ชาย “จะเริ่มมีก็คือตอน ผมว่าผมรู้สึกครั้งแรกตอนม.ปลายอะครับ ช่วงอายุแบบ 15-16 คือแบบดูในทีวีเสร็จแล้วกลับมาจินตนาการอยู่บนเตียงอย่างเจี๊ย แล้วคือที่ทำให้รู้สึกได้เลยว่า ก็คือว่า เราน่าจะชอบผู้ชายด้วยกัน คือ เขาเรียกว่าอะไร นะ น้ำแตกเหวอ” ซึ่งคุณบินรู้สึกมีความสุข และทำให้ตนเองนั้นเกิดความชัดเจนมากขึ้นว่าตนเองมี รสนิยมทางเพศกับผู้ชาย คุณบินเล่าให้ฟังว่าทางด้านจิตใจนั้นตนเองค่อนข้างที่จะชัดเจนกับตนเอง แล้วว่าตนเองนั้นชอบผู้ชายแน่นอน “ชัดเจนแล้ว เราแค่ ทางด้านจิตใจอะ ก็คือ รู้สึกว่าเราชอบผู้ชาย แต่ว่าโดยปกติ การเจอสังคมหรืออะไร เราก็ยังใช้ชีวิตปกติ เพราะว่าด้วยความที่เราก็เป็นอย่างนี้ ตั้งแต่แรก นี่ก็อกใหม่ครับ แต่แค่ความคิดของเราว่าเราชอบผู้ชายแล้วแหละ” ต่อมาคุณบินเล่าให้ ฟังว่าหลังจากนั้นก็ได้เริ่มมีการคบหาดูใจกับเพื่อนชายด้วยกัน ซึ่งตรงจุดนี้เองทำให้คุณบินรู้สึก ว่าตัวตน อุดลักษณะของความเป็นเกย์ของตนเองนั้นชัดเจนอย่างเต็มที่ “ถ้าจะใช้คำง่ายๆ ก็คงแบบว่า เหมือนเราเป็นสาวเต็มตัวมั้ง (หัวเราะ) คือถ้าเปรียบเทียบกับเหมือนว่า ก็คือ เหมือนเราพร้อมทุกด้าน แล้วอะ ก็จะแบบว่า ตอนแรกแค่เรารู้สึกว่าเราชอบ จนกระทั่งเรามีเป็นตัวเป็นตนอย่างเจี๊ย มันก็ เหมือนกับแบบว่าเรามีอวัยวะของเราแล้ว เอะ เรามีอานาจอธิปไตยของเราแล้ว อุดลักษณะก็คือ ก็คือเหมือนเรามีพร้อม เขาเรียกว่ายังไงอะ เรารับรู้ได้กับทุกอย่างแล้ว ทั้งๆ ที่แต่ก่อนอาจจะแบบรับรู้

แบบจิตสัมผัสอย่างเงี้ย แต่เนี่ยคือ เรายามาหมดแล้วไง ก็ถ้าเรามีแฟน เราก็คือ เราก็ต้องมีสัมผัส่วมกัน ทุกอย่าง แล้วก็เหมือนแบบเราก็ได้ศึกษาดูใจ” ซึ่งคุณบินก็ได้รู้สึกว่าคุณเองนั้นได้ยอมรับอย่างเต็มรูปแบบและไม่เคยได้ปฏิเสธตนเองเลย “แต่ทำที่สุด เราก็รู้สึกว่า ก็มันเป็นไปได้ไม่ได้ แล้วเราจะไปฝืนตัวเองได้ไง แล้วเราก็คิดตลอดเวลาที่ อย่างผู้หญิงเป็นเพศแม่ จะมาหลอกเพื่อแต่งงานเพื่อมีลูก แล้วก็แบบฟัน (มีเพศสัมพันธ์) ให้มีลูกสืบสกุล มันก็ไม่ใช่น้ำที่เรากำลังต้องทำอย่างนั้น”

คุณบินยังเล่าให้ฟังอีกว่าในวัยเด็กของคุณบินนั้นได้ผ่านการเผชิญคติของสังคมทางลบมาบ้าง ซึ่งเหมือนเป็นตัวสะท้อนให้เห็นและเข้าใจในตัวตนของคุณบินมากยิ่งขึ้น “แล้วก็อย่างที่บอก บางทีเราก็โดนกับตัวเองว่าแบบ ที่โดนด่าว่าตั่งตั่งเนาะ อะไอย่างเงี้ยอะคริบ” ซึ่งในตอนนั้นคุณบินนั้นรู้สึกเสียใจ “แต่ถาม รู้สึกใหม่ ก็สะท้อนจิตใจบ้าง ว่าทำไมต้องมาเรียกเราว่าอิตูตู่ อะไอย่างเงี้ย เหมือนว่าเราก็มีชื่อของเรานะ” ซึ่งคุณบินยังเล่าให้ฟังอีกว่าแม้กระทั่งตอนโตในวัยทำงาน ด้วยบุคลิกท่าทางของคุณบินที่ค่อนข้างโน้มเอียงไปทางเพศหญิงนั้น “ก็คงจะเป็นด้านการทำงานมั่งคริบ ที่บางสายอาชีพเขาก็ยังปิดกั้นอยู่ ก็อย่างสายอาชีพเราก็รู้ๆ กันอยู่ว่า บางหัวหน้าก็ไม่ชอบที่จะเห็นลูกน้องตุ๊ดแตกหรือออกสาว นึกออกไหม เราก็จะต้องแบบแอบของเรา แบบเงี้ยบๆ ไป หรือไม่พูด อะไอย่างเงี้ย” ดังนั้นคุณบินจึงพยายามที่จะทำตัวให้ดี ให้ตนเองนั้นเป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่ให้คนในสังคมดูถูกตนเองได้ “ก็ความรู้สึกเราทุกคนนะ ถ้าเรารู้สึกว่าการเป็นเกย์ คนอื่น คนภายนอกก็ต้องมองแบบเหยียดๆ แล้ว แบบอีนี่มันป็นเกย์วะ เป็นพวกผิดเพศ ทำไมแบบ มันไม่เป็นคนปกติ เพราะฉะนั้นเมื่อเรารู้แบบนี้ เราก็ต้องนะ ทำตัวให้แบบน่าเชื่อถือ ไม่แบบทำเรื่องไม่ดี เป็นคนดีอะ ว่าง่ายๆ เพราะว่าไม่อยากให้ใครมามองเราแย่ไปกว่านี้ หรือว่ามองลักษณะด้านลบของเราไป”

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน หลังจากที่คุณเองชัดเจนทั้งทางด้านจิตใจ ความรู้สึก และมีโอกาสได้ทดลองประสบการณ์คบหาดูใจกับแบบเดียวกันแล้วคุณบินก็ยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ของตนเองเรื่อยมา “ก็เราเป็นอย่างนี้แล้วอะ แล้วมันจะทำอะไรได้ เราจะไปเปลี่ยนว่าเฮ้ย เดี่ยวไปเตะบอล หรือว่าไปทำอะไร หรือไปชื้อยาให้เราเลิกเป็นตุ๊ด เป็นเกย์ มันก็ทำไม่ได้ไง เราก็ปล่อยและยอมรับมัน” ไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง

คุณบินยังเล่าให้ฟังอีกว่าในช่วงมหาวิทยาลัยนั้นคุณบินได้มีกลุ่มเพื่อนเกย์ครั้งแรก ซึ่งทำให้คุณบินนั้นรู้สึกมั่นใจมากขึ้น และกล้าที่จะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นและช่วยตอกย้ำอัตลักษณ์เกย์ของตนเองมากยิ่งขึ้นไปอีก “ตุ้มแตก²คือคล้ายๆ ก็คือ เองง่ายๆ ว่ามันเหมือนเป็น level ของการพลิกเลย ว่าอันไหน ฉันชอบผู้ชายโดยสมบูรณ์แล้วอะ คือมันเหมือน ก็คือ เหมือนแปลงเพศแล้ว ถ้าแบบ คือแบบถ้ามองในแบบเป็นกระเทยอะ เพราะว่าตอนที่เราบอกว่าเราสำเร็จความใคร่ อันนั้นคือเราแค่เพิ่งเริ่มรู้สึก นึกออกปะ แต่ว่าเรารู้สึกแบบโพล่งออกมาเลยอะ เริ่มมีเพื่อน ตู๊ด เพื่อนตู๊ด เพื่อนเกย์ อะไรอย่างเงี้ย ก็คือตอนปี 1 คือแบบอันนี้คือมีจริงๆ แล้วแบบ ไซ้ เป็นกลุ่ม เป็นแกงค์ไปด้วยกัน อะไรอย่างเงี้ย อันนั้นคือทำให้เรารู้สึกยิ่งแบบมั่นใจ หรือว่ากล้าแสดงออกมากกว่าเดิมปกติ” ซึ่งการได้เข้าไปรู้จักในกลุ่มเพื่อนเกย์นี้ทำให้คุณบินรู้สึกว่าตนเองนั้นไม่ได้แปลกแยก โดดเดี่ยว กล้าที่จะเปิดเผย แสดงตนยอมรับตนเองมากขึ้น “ก็เหมือนเราไม่ได้เดินคนเดียว เหมือนเรามีพวกไปที่ๆ หนึ่งกับเราอย่างเงี้ย เราก็กล้าที่จะไป เหมือนกับแบบ เราจะต้อง เขาเรียกว่ายังไงอะ คล้ายๆ กิจกรรม adventure เหมือนอย่างสมมุติเราจะต้องไปทำอะไรที่ผาดโผนอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเราไปคนเดียว เหมือนอย่างเราจะต้องโดดบันจี้จัมพ์อะ เราจะไม่กล้าโดด แต่วันที่มีเพื่อนมาอยู่ข้างๆ แก โดดพร้อมกันนะ เราก็เออ ไปสิ อย่างเงี้ย เราก็กล้า เราก็แบบกล้าที่จะทำด้วย เพราะว่าถ้าโดยปกติเราก็จะรู้อยู่แล้วว่า กลุ่มของเกย์อะ คือ จะใช้คำว่าไม่มีอะไรจะเสียก็คงไม่ถึงขนาดนั้น แต่ก็คือกล้าได้กล้าเสียดีกว่า คือเขาก็ คือเขากล้าที่จะเป็นตัวตัวเองอะ กล้าที่จะยอมรับว่าเป็นอย่างนี้นะ แล้วก็คือกล้าเปิดเผยตัวเองกับคนอื่นว่าฉันเป็นอย่างเงี้ยทำไมไม่มีอะไรจะเสีย เพราะว่าอย่างน้อย หนึ่ง เราไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน สอง เราเป็นคนดี”

ในทุกวันนี้คุณบินก็ยอมรับตนเองอย่างเต็มที่ เพียงแค่พยายามวางตนเองให้เหมาะสมในสังคม ไม่ให้คนอื่นมาดูถูก ศักดิ์ศรีหรือพฤติกรรมของตนเองได้ “แล้วก็ไม่ทำให้เขารู้สึกว่าโดนคนอื่นมองว่าเสียศักดิ์ศรี หรือยังงี้อะ บอกไม่ถูก คือแบบไม่ทำให้คนอื่นรู้สึกว่า ทำไมอีนี่มันตุ๊ดจัง หรืออะไรอย่างเงี้ย ให้ที่บ้าน คนอื่น เองง่ายๆ คือถ้าเราเดินไปกับคนในครอบครัวอย่างเงี้ย ไม่ทำให้คนอื่นมอง

² ตุ้มแตก หมายถึง ระดับของ ความคิด ความรู้สึก และการแสดงออกถึงความเป็นชายรักชายของตนเองอย่างเต็มที่

ว่าอีตึดมาแล้ว หรืออะไรอย่างเงี้ยครับ ก็คือเราวางตัวในตำแหน่งที่เราคิดว่ามันเหมาะสม แต่จะไม่ เขาเรียกว่ายังงี้ ไม่ถึงกับขั้นแบบไม่ได้เลย ต้องเป็นผู้ชาย”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ ในช่วงแรกหลังจากการยอมรับตนเองของคุณบิน นั้นคุณบินยังไม่เปิดเผย ยอมรับกับครอบครัวว่าตนเองเป็นเกย์ เนื่องด้วยครอบครัวของคุณบินนั้นเป็น ครอบครัวคนจีนและคุณบินเป็นลูกชายเพียงคนเดียวของครอบครัว จึงได้รับความคาดหวังจาก ครอบครัวที่จะสืบทายาทต่อไปค่อนข้างมาก “ความรู้สึกตอนนั้น ก็ถ้าแบบโดนว่ามาก็กลับมา จะแอบ ไปร้องไห้ในห้อง...แต่ก่อนหน้านี้เขาแค่การกระทำ แต่เราไม่เคยยอมรับหรือว่า เราไม่เคย response ว่าใช่ เป็น อะไรอย่างเงี้ย...เพราะว่าอย่างทีบอก เราเป็นครอบครัวคนจีน แล้วเป็นลูกคนเดียว ลูกผู้ชายคนเดียว เราก็รู้สึกว่าจะทำให้เขาผิดหวังที่อาจจะไม่ได้สืบสกุล มีลูกหลานสืบสกุลให้เขา ได้” แต่สุดท้ายเมื่อถึงระยะเวลาหนึ่งที่คุณบินรู้สึกพร้อมที่อยากจะเปิดเผยเนื่องจากรู้สึกอึดอัดที่ตนเอง นั้นไม่สามารถที่จะเป็นตัวของตัวเองได้ ไม่อยากที่จะค้างคาใจกับมาม่าจึงตัดสินใจที่จะเปิดเผย โดยที่ ไม่ได้คาดหวังว่ามาม่าจะยอมรับตนเองได้ แต่แค่อยากให้มาม่าได้รับรู้ถึงตัวตนของตนเอง “เราคิดว่า เลือกที่จะพูดดีกว่า แล้วเราก็รู้สึกว่า เราจะได้ปลดปล่อยตัวเองสักที ปลดปล่อยแบบ ไม่ต้องมารู้สึกติด อยู่ในใจว่าทำไมไม่บอกไปสักที มาม่าควรจะรู้นะ อะไรอย่างเงี้ย ว่าเราเป็นอะไรกันแน่ ต่อให้แต่ก่อนที่ ผ่านมา เรารู้สึกว่าเขาน่าจะรู้นะ แต่เขาไม่พูด แต่อันนี้เป็นครั้งแรกที่เราเลือกที่จะพูด บอกเขาดีกว่า ก็ มันเหมือนรู้สึกติดในใจใจ ใจคือว่าแบบจะบอกเขาก็ไม่ได้ จะแสดงออกหรือหายออกไปเลย หรืออะไรก็ ไม่ได้ คือมันติดอยู่ในใจว่าแบบอยากบอกนะ แต่กลัวเขาเสียใจ แต่ถ้าไม่บอกเราก็รู้สึกอึดอัดว่าเออ เรา เป็นตัวเองได้ไม่เต็มที หรือจะทำอะไรก็ได้ หรือจะแบบถ้าจะไปคบใครอย่างเงี้ย เราก็จะไม่กล้า หรือ เกรงใจ หรือจะหลายๆ อย่างอะที่เกี่ยวกับการเป็นเกย์อะ คือไม่กล้าทำ อยากให้รับรู้ เราไม่หวังให้เขา ยอมรับ เราแค่ต้องการให้เขารับรู้ว่าเราเป็นอะไร คือเขาจะยอมรับได้หรือไม่ก็ได้ก็คือแล้วแต่เขา มัน ขึ้นอยู่กับการที่เขาต้องเปิดใจว่าเราเป็นลูก ยังงี้เราก็เป็นลูกอยู่ดี”

ในปัจจุบันคุณบินเปิดเผยกับสังคมรอบข้างโดยทั่วไป คุณบินบอกว่าสังคมในปัจจุบันนั้น ค่อนข้างที่จะเปิดกว้างและยอมรับมากขึ้น “เราว่าคนก็น่าจะโอเค เข้าใจ คือแบบปัจจุบันมันก้าวทัน โลกมากขึ้น แล้วก็ยอมรับมากขึ้น มันก็เลยทำให้เรารู้สึกว่าเราอยู่ได้อย่างคนปกติคนหนึ่ง เหมือนเป็น

เพศอีกเพศหนึ่งที่เพิ่มขึ้นมา แล้วก็ไม่ถึงแบบ คนยอมรับในสังคม แต่ก็ไม่ได้แอนตี้ ไม่ได้ถูกแอนตี้อะ” ทำให้ตนเองนั้นไม่รู้สึกรู้สึกแตกต่างจากคนในสังคม ทั้งนี้ด้วยพฤติกรรมของคุณบินที่แสดงออกอย่างชัดเจนต่อคนในสังคม แต่คุณบินก็ยังไม่รู้สึกโชคร้ายที่ตนเองอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างยอมรับความหลากหลายทางเพศ ยังไม่เคยโดนต่อต้าน ทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง “มีแชนมากกว่า แต่ถ้าถึงขนาดรังเกียจนี่ยังไม่เคยเจออะครับ อาจจะโชคร้ายที่อยู่ในสังคมที่ดั่งนี้ แต่ว่าถ้าแชน ผมว่าทุกที่เป็นหมดนะ แต่ว่าไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนอะ ถ้าคนมันอยากจะแชนอะนะ ก็แชน แต่ถ้าถามว่าเข้ามารุมซ้อม ทำร้าย หรือแบบเข้ามาอึดอัด อึดอัดไปไกลๆ อย่างเงี้ย ไม่มีนะ ไม่เคยเจออะไรอย่างนั้นในชีวิต”

การใช้ชีวิตของเกย์ คุณบินเล่าให้ฟังว่าตนเองนั้นรับรู้ถึงความสามารถของตนเองที่เทียบเท่ากับผู้อื่นและพยายามทำตนเองไม่ให้คนอื่นมาดูถูกความเป็นเกย์ของตนเองได้ “เราก็แค่รู้สึกว่า ถ้าเราทำอะไรได้ดี ก็ไม่ออกไปเปรียบเทียบกับอย่างนั้น แค่รู้สึกว่าเราก็ทำงานให้สำเร็จเหมือนกับคนปกติ เพราะว่าไม่อยากจะให้ใครมาดูถูกเรา แค่นั้นเอง ว่าเป็นอย่างนั้นนะ เป็นเกย์นะ คงทำอะไรได้ไม่ค่อยดีหรอก จริงๆ แล้วโดยศักยภาพ โดยความรู้จะ เราก็ไม่ได้ด้อยกว่าคนอื่นเท่าตัวเอง”

ในด้านครอบครัว คุณบินได้เข้าใจว่าวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองนั้นอาจจะต้องอยู่คนเดียว ดังนั้นตนเองจึงต้องการที่จะดูแลพ่อแม่ของตนเองให้ดีที่สุด “เพราะอย่างน้อยเรารู้สึกว่า ข้อดีของการเป็นเกย์ที่เราารู้สึกได้คือ ถึงแม้ว่ายังไง พ่อแม่เรา สุดท้ายเขาก็ต้องรักเรามากที่สุด ไม่ถึงกับรักที่สุด ก็จะต้องเข้าใจในท้ายที่สุดว่า เราจะเป็นคนเดียวที่จะอยู่ดูแลเขาจนแก่เฒ่า ในขณะที่เรามองย้อน ในขณะที่เราเป็นแบบผู้ชายผู้หญิงอะ เขาเจอใครปุ๊บ ก็ต้องแต่งงานแล้วไปอยู่ข้างนอก หรือไม่อยู่ สุดท้ายเขาก็ต้องแยกไปอยู่ ขณะที่ เป็นเกย์อะ โดยวงจรชีวิตเขาอะ ยังไงก็ต้องอยู่คนเดียว หรือถ้ามีแฟน ยังไงเขาก็ไม่ลืมพ่อแม่ ก็ต้องกลับไปอยู่กับแม่ ยังไงสุดท้ายแล้วเราก็อยากจะอยู่กับแม่มากที่สุด ดูแลท่านให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะยังไงเราก็คงต้องอยู่ดูแลเขาอะ” และในปัจจุบันนี้คุณบินก็ให้ความสำคัญและเป็นเสาหลักของครอบครัวอีกด้วย “คือทำตัวให้เขาเห็นว่า ต่อให้เราเป็นเกย์ เป็นตุ๊ดอะ เราก็เป็นคนดีได้ หาเลี้ยงที่บ้านได้ ดูแลทุกคนได้ อะไรอย่างเงี้ยครับ ให้คนอื่นเขายอมรับเราได้อะ ก็อย่างปัจจุบันก็เป็นคนหลักที่คอยส่งค่าคอนโดที่อยู่กัน 3-4 คน แล้วก็เป็นคนส่งใช้ไหม แล้วก็ยังงี้ ก็พวกของใช้ของกิน ค่าสาธารณูปโภคก็เป็นคนจ่าย อย่างเงี้ยครับ เพราะฉะนั้นเขาก็ค่อนข้างเห็นว่าเออ เราดูแลคนอื่นได้นะ”

การเกิดบุรณาภาพของบุคลิกภาพ ในตอนนี้คุณบินรู้สึกเต็มต่อการเป็นเกย์ของตนเอง มีความสุขกับการเป็นเกย์ของตนเอง “ตอนนี้ก็มีความสุขดี เพราะว่าหลายๆ อย่าง อย่างครอบครัวเองก็รู้ เพื่อนๆ ก็มี แล้วยังหน้าทีการเงินเราก็โอเค ก็เลยรู้สึกว่าเรา happy กับการที่เราเป็นเกย์ ณ ตอนนี้” มีความลงตัวได้เรื่องครอบครัว การงาน มีความลงตัวในชีวิต ไม่มีเรื่องติดค้างในใจ สามารถที่จะยอมรับตนเองว่าไม่สามารถที่จะเป็นผู้ชายตามความคาดหวังของแม่ได้ “จริงๆ ที่เคยบอกว่าเราแค่ติดอยู่ในใจว่าเออ เราไม่อยากให้ครอบครัวเราเสียใจ แต่ถ้าถึงตอนนี้ แต่ถ้าถึงจุดนี้แล้ว วันนี้เลยอะ เราก็ไม่รู้สึกเสียใจเลย สุดท้ายแล้วเรารู้สึกมีความสุขมากที่เราได้แสดงให้เห็นว่าเขาว่าเราเป็นยังไง แต่ก็ยัง ก็แค่รู้สึกว่าอาจจะทำให้เขารู้สึกเสียใจ ผิดหวังบ้าง คือแบบไม่ได้เป็นผู้ชายอย่างที่เขาคาดการ ถูกปะ แต่ทำยังไงได้อะ ในเมื่อเราเป็นอย่างนี้ นี่ก็ออกปะ”

สุดท้ายคุณบินเล่าให้ฟังว่าประสบการณ์ทั้งหมดที่ผ่านมาทำให้ตนเองได้เรียนรู้และเข้าใจถึงชีวิตแบบเกย์ของตนเองมากขึ้น “ก็มีความสุขดีอะครับ เหมือนที่เราได้รู้แล้วว่า เออ ชีวิตเกย์จริงๆ มันเป็นยังไง เหมือนกับเราค่อยๆ เรียนรู้มาทีละนิดทีละหน่อย จนวันหนึ่งมีแฟน เราได้มีความรู้สึกร่วมกัน มีความสัมพันธ์ร่วมกัน เรารู้ว่า อ้อ มันเป็นอย่างนี้เองนะ หลังจากนั้นก็ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติ ก็คือเหมือน ก็คือเปรียบเทียบกับเหมือนเพศชายเพศหญิง ก็ใช้ชีวิตปกติ ไม่ได้หนีหรือหาไปมากกว่านี้หรือน้อยกว่านี้” สามารถที่จะใช้ชีวิตได้ปกติไม่ได้รู้สึกว่าตนเองแตกต่างจากชายหญิงทั่วไป

ด้วยข้อมูลที่คุณบินเล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองนั้น คุณบินเริ่มที่จะสังเกตถึงความรู้สึกของตนเองและเริ่มรับรู้ว่าคุณบินนั้นมีความสนใจกับผู้ชาย แต่ไม่เคยรู้สึกชอบหรือสนใจผู้หญิงเลย กอปรกับการที่ตนเองนั้นมีพฤติกรรมแสดงออกที่โน้มเอียงไปทางผู้หญิงมาก ทำให้ตนเองเริ่มที่จะสงสัยในอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง แต่กระบวนการที่จะก้าวไปสู่ความชัดเจนจะเกิดขึ้นเมื่อคุณบินเริ่มมีอารมณ์ความรู้สึกทางเพศต่อเพศเดียวกันเข้ามาเกี่ยวข้อง จะช่วยให้ตนเองเกิดความชัดเจนมากขึ้น ตลอดจนการที่ตนเองมีโอกาสได้ลองมีความสัมพันธ์แบบคูรัก จะช่วยให้ตนเองนั้นเข้าใจถึงอัตลักษณ์และวิถีชีวิตแบบเกย์มากในระดับประสบการณ์มากขึ้น ตลอดจนการได้เข้าไปสู่สังคมนอกเกย์ มีเพื่อนกลุ่มเกย์ ทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกปลอดภัย กล้าที่จะยอมรับตนเองและแสดงออกเปิดเผยต่อสังคมรอบข้างมากขึ้นอีกด้วย

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 9

คุณปู (นามสมมติ) เพศชาย อายุ 49 ปี เป็นผู้ขายรูปร่างผอมสูง ผิวขาว หน้าตาคมเข้ม ลักษณะท่าทางเป็นกันเอง คุณปูยินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์เรื่องราวของตนเอง ปัจจุบันคุณปูประกอบอาชีพอิสระเกี่ยวกับโหราศาสตร์และฮวงจุ้ย เป็นพี่ชายคนโต มีน้องสาว 1 คน เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.6 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องประชุม มีความสงบและเงียบมีความเป็นส่วนตัว ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง วันสัมภาษณ์ วันเสาร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 15.00-16.45 น. คุณปูมีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 1 ชั่วโมง 45 นาที

คุณปูเติบโตมาจากครอบครัวข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่จากตระกูลเก่าแก่ โดยที่คุณปูจะต้องอยู่ในกรอบ กฎเกณฑ์ที่เข้มงวดของครอบครัวมาก เนื่องด้วยครอบครัวของคุณปูเป็นครอบครัวใหญ่ ดังนั้นในช่วงวัยเด็กคุณปูจะมีพี่เลี้ยงชายคอยดูแล และในวัยเด็กตอนนั้นคุณปูได้เล่าถึงเหตุการณ์ครั้งแรกที่คุณปูได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องทางเพศตั้งแต่ในวัยเด็ก ซึ่งพี่เลี้ยงชายของคุณปูได้สอนให้ช่วยตัวเอง และได้โชว์อวัยวะเพศของตนเองให้คุณปูดู ต่อมาในช่วงวัยเด็กคุณปูจะถูกกระตุ้นให้เรียนรู้ในเรื่องเพศกับผู้ชายอีกหลายครั้ง ตั้งแต่ช่วงก่อนวัยเข้าเรียน โดยที่คุณปูเอง ณ ตอนนั้นก็ยังไม่เข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเอง

การเริ่มสัมผัสสรีรนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน คุณปูเล่าให้ฟังว่าในช่วงวัยเด็กนั้นเคยรู้สึกชอบผู้หญิงชอบ ตกหลุมรักผู้หญิงคนหนึ่ง “ช่วงวัยเด็กเหมือนกัน แล้วถ้าถามว่าเริ่มตกหลุมรักครั้งแรก คือพี่เชื่อว่าตรงนั้นคือตกหลุมรัก เพราะว่า พอมาตอนหลังนี้เรา มันมีเหตุการณ์หนึ่งที่แบบ เอ้ยฉันรู้สึกอย่างนี้กับผู้ชายด้วยเหมือนกัน เราก็เลยเข้าใจว่า เอ้ย ที่เราเป็นตรงนั้นอะ แต่คือรักครั้งแรกที่เกิดกับเรามันไม่ใช่กับผู้ชาย คนก่อนเป็นผู้หญิง” แต่คุณปูก็ไม่มีโอกาสได้สานสัมพันธ์ให้เกิดขึ้น ต่อมาเมื่อเข้าสู่ช่วงมัธยมปลายคุณปูเริ่มที่จะสังเกตความรู้สึกของตนเอง เริ่มรับรู้ว่าคุณปูนั้นไม่ได้มีความสนใจในผู้หญิงอีกเลย “ในขณะที่เราเองเนี่ย ตอนนั้นเรารู้ตัวตัวเองและ เราไม่ชอบผู้หญิง ฉันไม่รู้สึกรู้สึกว่าฉันสนุกกับเธอเลย อย่างเงี้ย เขาบอกผู้หญิงคนนี้สวย ฉันดูแล้วฉันก็ไม่เห็นสวย, คือรู้ตัวเลยแหละ ไม่ใช่แค่สงสัยว่าเราจะแตกต่าง รู้แล้วว่าเราไม่ชอบ เราไม่ชอบ” ในตอนนั้นคุณปูเริ่มรับรู้ว่าคุณปูรู้สึกของ

ตนเองนั้นแตกต่างจากเพื่อนผู้ชายคนอื่นทั่วไป “รู้สึกว่าคุณแตกต่างก็ตั้งแต่เพื่อนชอบผู้หญิงแล้วเราไม่ชอบแหละ มันเริ่มจากตรงนั้น” ต่อจากนั้น เมื่อคุณปูได้เข้าถึงสื่อลามก เช่น วิดีโอโป๊ หนังสือโป๊ เมื่อคุณปูได้ดูคุณปูก็เริ่มสังเกตความสนใจของตัวเองนั้นถูกดึงดูดจากเพศชาย “แม้กาซีนฝรั่งบางเล่มที่เพื่อนเอามาให้ เออ ปกกลาง เขาเรียกว่าปกกลางมันจะเป็นรูปผู้หญิงแก้ผ้า แต่มันจะมี section หนึ่งที่เป็น เป็นผู้ชายแก้ผ้า ฉันไม่ดูผู้หญิง ฉันดูผู้ชาย เอ๊ย เราชอบผู้ชายวะ ไม่ได้ชอบผู้หญิงวะ ก็บอกกับตัวเอง” หลังจากนั้นคุณปูก็ได้ค้นพบความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเอง

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน เนื่องด้วยคุณปูสังเกตความรู้สึกของตนเองอย่างชัดเจนและไม่เคยบิดเบือนความรู้สึกนั้นเลย ในช่วงแรกคุณปูก็พยายามที่จะทบทวนความรู้สึกของตนเอง แต่สุดท้ายคุณปูเลือกที่จะไม่ฝืนตนเองเลย “พี่ปูจำได้ คือๆ เอ๊ยเป็นหรรษาเนี่ย เอ๊ย คือถามว่าเราเป็นอะไรวะเนี่ย แล้วก็ถามตัวเองว่า ความสุขของเราคืออะไร เราจะต้องแบบฝืนตัวเองไหม ถ้าเราคิดว่าฝืนแล้วเราไม่มีความสุข หรือเราจะยอมรับตัวเองแล้วมีความสุขกับตัวของเราเอง คำตอบตอนนั้นคือ แล้วจะฝืนเพื่ออะไร การชอบสีแดงก็คือการชอบสีแดงอะ นึกออกไหม” ยอมรับในรสนิยมทางเพศของตนเองโดยที่ไม่มีการปฏิเสธความรู้สึกเหล่านี้ของตนเองเลยและทำตามความรู้สึกของตนเองเพื่อนให้ตนเองมีความสุขที่สุด

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน หลังจากที่คุณปูได้ค้นพบความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองจากการสังเกตความรู้สึกของตนเองนั้น เมื่อคุณปูเกิดความชัดเจนและก็เข้าใจ ยอมรับความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยที่คุณปูนั้นได้บอกกับตัวเองว่ามันคือรสนิยมความชอบที่ตัวคุณปูเองไปค้นพบ “มันเหมือนแบบดอกบัวกับกุหลาบ เธอชอบแบบไหน เธอชอบกุหลาบ หรือชอบดอกบัว โอเค ฉันชอบกุหลาบ ก็ฉันชอบกุหลาบ ฉันไม่ได้ชอบดอกบัว แค่นั้นเอง” การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของคุณปูนั้นเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาไม่นานหลังจากที่ได้ค้นพบความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเอง

คุณปูเล่าให้ฟังว่าเมื่อคุณปูได้เข้าไปอยู่ในเพื่อนกลุ่มเกย์นั้นคุณปูจะรู้สึกมีความสุขมากเหมือนได้เจอคนที่พูดภาษาเดียวกัน “พี่ปูมีความสุขที่จะได้อยู่ในกลุ่มเกย์มากกว่าอยู่ในกลุ่มต่างเพศ

มันเหมือนพวกเดียวกัน มันเหมือนพูดภาษาเดียวกัน เออจ้ะ พูดภาษาไทยกับพูดภาษาต่างประเทศ คุณไม่เหมือนกัน แต่ถ้าถาม คุณกับคนชาติเดียวกัน สนุกกว่าไหม นั่นแหละฟิลเดียวกัน”

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ ในช่วงแรกหลังจากที่ได้ค้นพบตัวเองและชัดเจนกับความรู้สึกชอบเพศเดียวกันแล้วคุณปูไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้กับใครแม้แต่เพื่อนของตนเองแต่หากเก็บไว้กับตนเองเพียงคนเดียว จนเมื่อคุณปูได้เริ่มที่จะมีแฟน คบหาดูใจกับเพื่อนชาย ซึ่งในยุคสมัยของพี่ปูนั้นการจะมีเพศสัมพันธ์กันนั้นต้องไปต่างจังหวัด แต่ด้วยข้อจำกัดในกฎระเบียบของครอบครัวคุณปูที่ไม่เอื้ออำนวยสักเท่าไร “ที่นี้การที่คนอื่นมาค้ำบ้านเรา ก็ใกล้เคียงกันตรงที่ว่า แล้วทำไมเขาต้องมาค้ำบ้านเราบ่อยๆ นี่คือเหตุผลที่ว่า บอกก็บอก แล้วคำตอบที่ได้มาก็คือ มันเป็นแค่แพชชั่น เดี่ยวมันก็หาย” กอปรกับคุณปูให้ความยำเกรงต่อคุณพ่อคุณแม่มากและเคยต้องตกลงกับคุณแม่ว่าจะไม่มีเรื่องปิดบังซึ่งกันและกัน และไม่ยากที่จะปิดบังครอบครัวของตนเอง คุณปูจึงตัดสินใจที่จะเปิดเผยตนเองเพื่อที่ตนเองจะได้พาแฟนเข้าบ้านได้ “แต่ที่ตัดสินใจบอกก็ด้วยที่แบบว่า ด้วยที่แม่เป็นคนเกริ่นขึ้นมาเองว่า อย่ามีความลับระหว่างเรา เราเป็นครอบครัวเดียวกัน ซึ่งเราก็บอกว่า เมื่อเราบอกแล้ว เราไม่ปิดบังแล้ว จะทำโทษเราไม่ได้แล้ว เพราะว่าเธอเป็นคนออกกฎตัวนี้เอง” ซึ่งในตอนแรกนี้คุณปูเล่าให้ฟังถึงความกังวลใจอย่างมากก่อนที่สุดท้ายจะตัดสินใจที่จะเปิดเผย “กังวล คือ ถ้าบอกแม่ไปแล้ว แม่จะรู้สึกยังไง เราจะถูกบังคับใหม่ว่า จะต้องอย่างนั้น จะต้องอย่างนี้ หรือ เขาจะรับได้ไหม เขาจะเสียใจมากแค่ไหน คิดเยอะเหมือนกันก่อนที่จะบอก “ ซึ่งหลังจากที่บอกคุณปูรู้สึกพอใจกับปฏิกิริยาของครอบครัวที่เหมือนคล้ายกับไม่ปฏิเสธ และก็กลายเป็นความเคยชินในครอบครัวของพี่ปูเรื่อยมา

ในปัจจุบันนี้คุณปูเล่าว่าไม่ได้เปิดเผยตัวเองกับสังคมรอบข้างภายนอก แต่หากคนอื่นรู้คุณปูก็ไม่ได้ใส่ใจอะไร “ทุกวันนี้ก็ยังไม่เปิดนะ ใครรู้ก็รู้ ใครไม่รู้ก็เรื่องของเขา ฉันไม่ต้องไปติดป้ายว่ากูเป็นเกย์ ฉันไม่ต้องตั้งป้ายในบ้านนี้บ้านเกย์ รู้ก็รู้ ไม่รู้ก็ไม่รู้” คุณปูเล่าให้ฟังอีกว่าในยุคสมัยนี้นั้นแตกต่างจากสมัยก่อนมาก สังคมไทยเปิดกว้างยอมรับคนเป็นเกย์มากขึ้น “ประเทศไทยก็เปิดรับมากขึ้น ถ้าจะเอาอย่างนั้นนะ เปิดรับมากขึ้น เขาจะเป็นก็สิทธิ์ของเขา ก็จบ”

การใช้ชีวิตของเกย์ คุณปูได้ตระหนักและยอมรับข้อจำกัดในชีวิตแบบเกย์ คุณปูเล่าให้ฟังว่าเคยคิดที่จะอยากมีครอบครัวแต่สุดท้ายก็ยอมรับว่าตนเองอาจจะต้องอยู่คนเดียว แต่สุดท้ายก็ปล่อย

วาง “เพราะเด็กสมัยนี้อย่างที่รู้ อาจจะไม่ดูแลเราก็ได้ กลายเป็นภาระกับเรา ที่เราจะต้องเป็นทุกข์ เพิ่มขึ้นอีกว่าฉันจะต้องดูแล เพราะฉะนั้นเสมอตัวตรงนี้ไว้ก่อน ก็ถือว่าโอเค แต่ถามว่าอยากมีครอบครัวไหม เคยคิด แต่ว่าพอมานั่งคิดอย่างนี้แล้วก็แบบ เฮ้ย บุญของเราอย่างหนึ่ง ไม่ต้องเป็นห่วงอะไร อยากจะไปไหนก็ไป” ซึ่งทำให้คุณปู่นั้นมีเวลาทุ่มเทให้กับคุณแม่ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วนั้นคุณแม่จะให้ความสำคัญกับพ่อแม่เป็นที่หนึ่งอยู่แล้ว “แล้วโดยพื้นของพี่ปู่แล้วเนี่ย ใครจะอะไรก็ช่าง เราไม่สนใจ พี่ปู่แคร์อยู่คนเดียว คือพ่อแม่ เพราะฉะนั้น แม่กับทุกวันเนี่ย เวลาเขากริ่งเข้ามาหรือแบบ ปู่ทำอันนี้ให้หน่อย ทุกคนจะบอกพี่ปูณ คือบุคลิกไม่ใช่อย่างนี้เลย คือจะลมมือสั้น แบบไอ้ยฉฉ จะอะไรยังไง จะซื้ออะไรก็ตาม ของเขาก่อนคนแรก”

การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ ณ วัยเกือบ 50 ปี คุณปูได้เล่าถึงชีวิตเกย์ของตนเองในปัจจุบัน ซึ่งคุณปูรู้สึกพึงพอใจกับชีวิตเกย์ของตนเอง “happy กับชีวิตนี้ คิดไว้ว่า ถ้าเกิดชาติหน้าก็ขอเป็นอย่างนี้” มีความสุขกับอัตลักษณ์ของตนเอง ไม่พยายามเป็นอัตลักษณ์เพศแบบอื่นที่ไม่ใช่ตนเอง “ก็รู้สึกมีความสุขนะ เราไม่ต้องเพค เราไม่ต้องแบบว่า เฮ้ย กูเป็นผู้ชาย ผู้หญิงเดินมา เฮ้ยผู้หญิงวะ ไม่ต้อง คือแบบคนนี้น่ารักนะ น่ารักตรงนี้ ถ้าหันไปเป็นผู้ชายแนวๆ ไม่ใช่ผู้หญิง” คุณปูยังเล่าให้ฟังถึงเจตคติที่ดีต่อชีวิตของตนเองในปัจจุบันนี้ว่า “เพราะฉะนั้นพี่ปู่มีความสุขที่พี่ปู่ใช้ชีวิตของทุกวัน พี่ปู่คิดว่าตื่นขึ้นมาตอนเช้า พี่ปู่สามารถลุกมาเดินได้ นั่นคือ มีความสุขได้ละ ที่เหลือเป็นกำไรละ ถ้าตื่นขึ้นมาแล้วพี่ปู่ขยับไม่ได้ ต้องรอคนมาอุ้มไปอิไปฉี้ ต้องรอคนบ้วนข้าว นรกนะลูก จริงไหมครับ”

ด้วยข้อมูลที่คุณปูเล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองนั้น คุณปูเริ่มที่จะสังเกตถึงความรู้สึกของตนเองและจนรู้ว่าตนเองนั้นไม่มีความสนใจในเพศหญิง โดยที่ตนเองนั้นไม่เคยที่จะสงสัยหรือพยายามบินเบือน เปลี่ยนแปลงความรู้สึกของตนเองเลย ต่อมาเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลายคุณปูเริ่มที่สังเกตว่าตนเองนั้นรู้สึกดึงดูดและมีอารมณ์ท่าเพศกับผู้ชายจึงเกิดความชัดเจนและสรุปความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นทั้งหมดและยอมรับบรรณนิยมทางเพศของตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยที่ตอนแรกนั้นยังคงได้แต่เก็บความรู้สึกของตนเองที่ตนเองค้นพบนั้นไว้คนเดียว และด้วยเหตุความจำเป็นเมื่อคุณปูต้องการพาแฟนเข้าบ้านเพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วยจึงตัดสินใจเปิดเผยความ

โน้มเอียงทางเพศกับครอบครัวตนเอง ซึ่งในปัจจุบันนี้คุณปู่ก็ไม่ได้เปิดเผยรสนิยมทางเพศของตนเอง กับสังคมรอบข้าง แต่ก็ไม่ได้ปิดบังตนเอง

ผู้ให้ข้อมูลรายที่ 10

คุณเอก(นามสมมติ) เพศชาย อายุ 36 ปี เป็นผู้ชายรูปร่างผอม ผิวขาว หน้าตาคมเข้มแถม ลักษณะท่าทางเป็นมิตร เป็นผู้ชายที่ทำทางสุภาพเรียบร้อย คุณเอกยินดีที่จะแบ่งปันประสบการณ์ เรื่องราวของตนเอง ปัจจุบันคุณเอกทำงานอยู่ในองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรแห่งหนึ่ง เป็นลูกชายคนเล็ก มีพี่ชาย 1 คน เมื่อผ่านการตอบแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ได้ 4.88 คะแนน หมายถึง มีการยอมรับตนเองอยู่ในระดับมากที่สุด สถานที่ให้สัมภาษณ์ในห้องประชุม มีความสงบและเงียบ มีความเป็นส่วนตัว ณ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง วันที่สัมภาษณ์ วันพุธที่ 20 กุมภาพันธ์ 2556 เวลา 18.00-20.00 น. คุณเอกมีความเต็มใจให้ข้อมูล ใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 2 ชั่วโมง

คุณเอกเติบโตมาในครอบครัวที่มีครบทั้งพ่อและแม่ แต่ในปัจจุบันคุณพ่อได้แยกออกไปมีครอบครัวใหม่แต่ยังคงรักใคร่คุณเอกเหมือนเดิม คุณเอกเล่าให้ฟังว่าเดิมทีคุณพ่อก็มีลูกชายหนึ่งคนเป็นผู้ชาย พอลูกคนที่ 2 คุณพ่อหวังไว้ว่าจะเป็นเด็กผู้หญิง แต่ก็เป็นผู้ชาย ดังนั้นคุณพ่อก็เลยตัดสินใจเลี้ยงดูคุณเอกแบบลูกเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง โดยที่ให้เล่น ให้ทำกิจกรรมแบบเด็กผู้หญิงทั่วไป การพูดคุยก็เหมือนกับพูดคุยกับลูกผู้หญิง ยกเว้นการแต่งตัวที่จะแต่งตัวตามเด็กผู้ชาย ดังนั้นคุณเอกจึงรับรู้ความโน้มเอียงทางเพศของตนเองตั้งแต่ในจำความได้ ซึ่งตัวคุณเอกนั้นไม่เคยรู้สึกขัดแย้งในใจของตนเองเลย และชอบที่ตนเองถูกเลี้ยงมาแบบนี้ ทั้งนี้คุณเอกรับรู้ตนเองมาตลอดว่าเป็นเพศชาย แต่ภายในจิตใจจะรู้สึกค่อนข้างไปทางผู้หญิง มีความเป็น feminine สูงชอบที่จะให้ผู้ชายที่ตนรักปฏิบัติกับตนเหมือนกับผู้หญิงคนหนึ่ง ได้รับการดูแลเอาใจใส่ คุณเอกมีพฤติกรรมที่ค่อนข้างเรียบร้อยมาก ตลอดจนการพูดจาที่ไพเราะและอ่อนหวาน แต่กระนั้นคุณเอกก็ไม่เคยอยากที่จะผ่าตัดแปลงเพศเป็นผู้หญิงเลย เพราะรู้สึกว่าไม่ใช่ตัวเอง คุณเอกพึงพอใจในอัตลักษณ์ของตนเองที่ ณ ปัจจุบันเป็นแบบนี้

การเริ่มสัมผัสรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน คุณเอกเล่าให้ฟังว่าตั้งแต่จำความได้ก็รับรู้ว่าคุณเอกนั้นไม่เหมือนกับเด็กผู้ชายทั่วไป “รู้สึกเหมือนเป็นอย่างนั้น ว่าเราไม่ใช่ผู้ชาย แล้วเราก็ไม่ใช่

ผู้หญิง” คุณเอกเล่าให้ฟังว่าตนเองนั้นเริ่มที่จะรับรู้ถึงความโน้มเอียงทางเพศของตนเองตั้งแต่ในวัยเด็ก “พีก็รู้สึกว่ามีอะไร มีความเป็นผู้หญิง แต่เป็นผู้หญิงในลักษณะที่แบบเราต้องแต่งตัวในคราบผู้ชายนะ เออ แต่ก็อย่างเงี้ย พีก็รู้สึกเป็นอย่างนี้มาตั้งแต่เด็ก” เนื่องด้วยคุณพ่อของคุณเอกอยากที่จะได้ลูกสาว ในวัยเด็กคุณเอกจึงได้รับการเลี้ยงดูแบบเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง “พ่อมีลูกชายคนหนึ่งเป็นผู้ชาย แล้วที่นี้พ่อ ก็หวังว่าคนที่ 2 น่าจะเป็นผู้หญิง แล้วเราดันเกิดเป็นผู้ชาย พ่อก็เลยเลี้ยงลูกออกมาเป็นแนวผู้หญิง ก็คือแบบเป็นผู้หญิง ให้เล่น ให้อยู่ ทำกิจกรรมอะไรแบบผู้หญิงหมด...ยกเว้นการแต่งตัวเท่านั้นแหละ แต่งตัวก็ไม่ได้แต่งตัวเป็นผู้หญิง ก็คือธรรมดา แต่ว่าพ่อเขาจะให้ความรู้สึกแบบว่าเป็นลูกผู้หญิงคนหนึ่ง อะไรอย่างเงี้ย ครอบครัวก็เลยยอมรับมาตั้งแต่เด็ก” ซึ่งคนในครอบครัวก็ให้การยอมรับอย่างเต็มที่

การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน สำหรับคุณเอก กระบวนการก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตนเองนั้น เกิดขึ้นตั้งแต่ในวัยเด็ก และคุณเอกก็ชัดเจนตั้งแต่ในวัยเด็ก เรื่อยมา โดยไม่ได้รู้สึกขัดแย้งกับตัวเอง และไม่ได้รู้สึกฝืนตัวเองเลย “เพราะว่าพ่อแม่เขาเลี้ยงเรามา ดีอะ เขาก็ไม่ได้ทำอะไรเสียหายไป แล้วตัวเราก็ชอบแบบนั้นอยู่แล้ว ถ้าเกิดว่าพีไม่ชอบเป็นเกย์ พีก็ต้องแบบ ฝืนตัวเองตั้งแต่เป็นเด็กแล้ว ตั้งแต่ตอนนั้น ใช่มั้ย”

การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน เนื่องด้วยคุณเอกเติบโตมาด้วยการเลี้ยงดูแบบเด็กผู้หญิง คุณเอกจึงรู้สึกคุ้นเคยกับอัตลักษณ์ทางเพศของตนเอง ยอมรับธรรมชาติของตนเอง “พีไม่อยากเป็นอย่างเงี้ย พีไม่อยากเป็นผู้หญิงที่สวยงาม เพราะว่าพ่อพี เขาก็ชินตากับอย่างเงี้ย ทุกคนเขาก็ชินตากับอย่างเงี้ย แต่พีก็ไม่ชอบแต่งตัวแบบผู้หญิง เพราะว่าพีดูแล้ว ยังไงมันก็ไม่ใช่อะ พีเห็นความแตกต่างว่าผู้หญิงก็เป็นแบบนี้ ต้องใส่แบบนี้ ทำแบบนี้ใช้ไหม และพีเองเป็นแบบนี้ ไปทำตัวให้มันเหมือนเขา มันก็ยังไม่เกลียดเข้าไปใหญ่ พีว่าเป็นแบบนี้ดีกว่า เป็นแบบธรรมชาติเนี่ย” ไม่ได้อยากที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองไปเป็นผู้หญิง

การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ คุณเอกเติบโตมาด้วยการที่ครอบครัวเลี้ยงดูโดยแบบเด็กผู้หญิงและคุณเอกได้รับการสนับสนุนและยอมรับอย่างเต็มที่และครอบครัวก็รับรู้มาตลอด ตั้งแต่ในวัยเด็ก และทั้งคุณพ่อและคุณแม่ของคุณเอกนั้นค่อนข้างที่จะมีเจตคติเชิงบวกต่อการโน้มเอียง

ทางเพศของคุณเอก “แม่พี่ก็โอเค แม่พี่ก็บอกเออ น่ารักดี แก่ก็คิดในเชิงบวก ที่บ้านพี่เชิงบวกตลอด “บางที่เราเลี้ยงเขาเป็นผู้หญิงเนี่ย โตมาอาจจะไม่เป็นเด็กเกเร ไปชกต๋อย ไปกินเหล้าเมายา” อะไรประมาณเนี่ย เราอาจจะเป็นคนเรียบร้อย อะไรอย่างเนี่ย ก็บ้านพี่จะเน้นว่า ไม่อยากให้เป็นคนสร้างปัญหาให้สังคม ไม่ชอบให้ไปติดยา ติดอะไรอย่างเงี้ย เขาก็บอกเขาคิดในแง่ดี ว่าถ้าเลี้ยงมันอย่างนี้ก็ดี ก็โอเค”

สำหรับสังคมภายนอกโดยทั่วไปนั้น คุณเอกเล่าว่าตนเองค่อนข้างที่จะโชคดีที่ได้เข้าไปอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างและยอมรับความหลากหลายทางเพศ สามารถที่จะเปิดเผยเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ไม่ว่ากับเพื่อน หรือ สังคมการทำงาน “โห โชคดีมากเลยอะ ไม่ว่าจะไปทำงานที่ไหน ทุกที่ ทุกคนต้องการพี่ แบบว่าประมาณว่า ไปเที่ยว ไปโน่นไปนี่ ไปกิน และให้ความเคารพเรา เหมือนพี่คนหนึ่งด้วย ไม่ใช่ว่าอึ้งๆ กระเทย ไม่เอาอะ เป็นผู้ชาย อะไรอย่างเงี้ย ไม่มี ทุกวันนี้ที่ทำงานก็เหมือนกัน ก็เคารพกัน อะไรกัน อะไรอย่างเนี่ย เออ” คุณเอกนั้นเปิดเผยตนเองอย่างเต็มที่ไม่เคยได้ปกปิดความเป็นตัวตน ทัศนคติทางเพศของตนเองเลย “เฮ้ยเวลาที่พี่อยู่กับแฟน หรืออยู่ข้างนอก พี่ออกสาวเต็มที่เลย อะไรอย่างเงี้ย พี่เป็นตัวของตัวเอง แต่พี่ก็ไม่ได้สาวมาก แบบว่าตุ้งติ้ง”

การใช้ชีวิตของเกย์ คุณเอกเล่าให้ฟังว่าตั้งแต่เด็กๆ ตนเองนั้นจะมีความมุ่งมั่นที่จะตั้งใจเรียน มีความมานะทะเยอทะยานไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ เพื่อให้คนอื่นยอมรับและไม่ดูถูกอีกด้วย “มันจะเรียกว่าเป็นความทะเยอทะยานของพี่ดีกว่า แต่ไม่ใช่เป็นแรงกดดันนะ เราต้องทำ เดี่ยวเขาจะหาว่าเราเป็นกระเทยโง่งนะ อะไรอย่างเงี้ย แต่ว่ามันเป็นความพยายามของเรา เราต้องไปถึงจุดนี้ให้ได้ พี่เป็นคนวางแผนชีวิตไง อันนี้ต้องอยู่ตรงนี้ เราต้องเก่ง เราต้องอะไรให้ได้” แต่ทั้งนี้คุณเอกยังเสริมอีกว่าให้ความสำคัญกับครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง เนื่องจากครอบครัวนั้นให้การสนับสนุนในตัวคุณเอกตลอดมา “ครอบครัวสำคัญที่สุด สำหรับพี่นะ ถ้าพี่ไม่มีงาน พี่ยังมีครอบครัวไง แต่ถ้าพี่ให้งานมากเกินไป แล้วครอบครัวพี่ไม่ให้เลย ก็พังขึ้นมา แล้วมีงานมีเงิน แต่ครอบครัวล้มเหลวเงี้ย พี่ไม่มีความสุขหรอก เพราะชีวิตพี่มีความสุขแบบนี้ได้เพราะครอบครัว พี่ก็ต้องรักครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง”

การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ คุณเอกได้เล่าถึงความรู้สึกในความเป็นเกย์ของตนเองในปัจจุบันว่า “รู้สึกภูมิใจนะที่พี่เป็นเกย์อะ พี่รู้สึกภูมิใจมากๆ ด้วย พี่ยังคิดอยู่ในใจลึกๆ ทุกวันนี้ต้อง

ขอบคุณพ่อที่เลี้ยงพ่อกับแม่แบบนี้” และไม่เคยเสียใจที่ตนเองถูกเลี้ยงดูมาแบบเด็กผู้หญิงเลย ณ ปัจจุบัน คุณเอกสามารถที่จะเป็นตัวของตัวเองได้อย่างเต็มที่ เข้าได้กับทุกสังคม สามารถที่จะเข้าได้ดีกับทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ตลอดจณารู้สึกพึงพอใจในอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองอย่างมาก “พี่ยังคิดอยู่ในใจว่า ถ้าชาติหน้ามีจริงนะ พี่ยังขออยากเกิดเป็นกระต่ายอีกเลย เพราะมันทำให้เราโชคดีถึงทุกวันนี้ เข้ากับผู้หญิงก็ได้ เข้ากับผู้ชายก็ได้ ชีวิตมีความสุขอะ พี่มีความสุขมากเลยทุกวันนี้ เออ ก็คือ จะไปไหน เราไม่ต้องกลัวว่าใครจะว่าเราเป็นกระต่ายยังไง เพราะว่าไปเจอใครเสร็จปั๊บ ผู้หลักผู้ใหญ่เขาก็รักเรา คบกับเราได้ เขาเป็นผู้ชายแท้ๆ ก็ยังรักเรา”

ด้วยข้อมูลที่คุณเอกเล่าให้ฟังนั้น จะเห็นได้ว่ากระบวนการยอมรับความเป็นเกย์ของตนเองนั้น คุณเอกเริ่มที่จะสัมผัสถึงความรู้สึกความเป็นเกย์ของตนเองตั้งแต่วัยเด็ก ตลอดจณได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวโดยการเลี้ยงดูในรูปแบบเด็กผู้หญิง ดังนั้นคุณเอกจึงชัดเจนและยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองตั้งแต่วัยเด็ก โดยที่ไม่มีความรู้สึกขัดแย้งในใจของตนเองเลย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ประสบการณ์การยอมรับความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย

ด้วยวัตถุประสงค์ในงานวิจัยนี้จะศึกษาถึงความหมายและประสบการณ์การก้าวไปสู่การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค้นพบประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ต่างๆ ที่จะทำให้เข้าใจและเห็นเรื่องราวการเดินทางชีวิตของเกย์ตั้งแต่เริ่มต้นรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเอง ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆที่ตนเองได้ผ่านจนเกิดความชัดเจนและยอมรับตนเองอย่างเต็มภาคภูมิในปัจจุบัน ซึ่งนำเสนอไว้ในผลการวิเคราะห์ประเด็นหลัก ประกอบด้วย 6 ประเด็น โดยมีรายละเอียดในประเด็นหลัก หมวดหมู่ และหมวดหมู่ย่อย ดังนี้ จากตารางที่ 13 หน้า 231

1. การเริ่มสัมผัสสรรสนิยมทางเพศแบบเกย์
 - 1.1 การสัมผัสกลิ่นอายความเป็นเกย์
 - 1.2 การมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม
 - 1.3 การปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน
2. การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน
 - 2.1 การเผชิญกับอคติทางลบของสังคม
 - 2.1.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมรอบข้าง
 - 2.1.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบของสังคมรอบข้าง
 - 2.2 การมีประสบการณ์ทางเพศและความสัมพันธ์กับผู้ชาย
 - 2.2.1 การมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย
 - 2.2.2 การมีความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้ชาย
 - 2.3 การยอมรับความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน
3. การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน
 - 3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์
 - 3.2 เจตคติต่อสังคมกับการยอมรับตนเอง
 - 3.3 การเข้าไปสู่สังคมเกย์

4. การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์
- 4.1 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว
- 4.1.1 ความกลัวและความกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัว
- 4.1.2 การรับรู้เจตคติของคนในครอบครัวต่อการเป็นเกย์การรับรู้เจตคติของคนในครอบครัวต่อการเป็นเกย์
- 4.1.3 ความพร้อมในการเริ่มต้นแสดงตน เปิดเผยความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว
- 4.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้าง
- 4.2.1 เจตคติของสังคมที่ตนเองอยู่กับการเลือกเปิดเผยรสนิยมทางเพศ
- 4.2.2 การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทางเพศ
- 4.2.3 การมีความลงตัวในการแสดงตน
5. การใช้ชีวิตของเกย์
- 5.1 การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์
- 5.2 การใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น
- 5.2.1 การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง
- 5.2.2 การให้ความสำคัญกับพ่อแม่และคนในครอบครัว
6. การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ
- 6.1 การบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์เข้ากับอัตลักษณ์ของตน
- 6.2 การเกิดตนที่มีความสอดคล้องกลมกลืนและมีบูรณาภาพในตน
- ซึ่งสรุปในตารางมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

เพศ

ตารางที่ 4

ตารางสรุปประเด็นหลักและคำจำกัดความในแต่ละหมวดหมู่

ประเด็นหลัก	หมวดหมู่และหมวดหมู่ย่อย	คำจำกัดความ
1. การเริ่มสัมผัสสรสนิยมทางเพศแบบเกย์	1.1 การสัมผัสกลิ่นอายความเป็นเกย์ 1.2 การมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม 1.3 การปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน	การเริ่มรับรู้ถึงความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตน เคยมีความรู้สึกชอบผู้หญิงมาก่อน การฝัน ความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตน
2. การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตนเอง	2.1 การเผชิญกับอคติทางลบของสังคม 2.1.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมรอบข้าง 2.1.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบของสังคมรอบข้าง 2.2 การมีประสบการณ์ทางเพศและความสัมพันธ์กับผู้ชาย 2.2.1 การมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย 2.2.2 การมีความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้ชาย 2.3 การยอมรับความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน	ในอดีตเคยผ่านการอคติทางลบของสังคมในรูปแบบต่างๆ เคยถูกกลั่นแกล้ง การถูกล้อเลียนด้วยถ้อยคำในเชิงดูถูก ความรู้สึก การจัดการตนเองต่อการถูกล้อเลียนนั้นๆ การเคยผ่านประสบการณ์ทางเพศและเคยผ่านการมีคนรักผู้ชาย การเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับทางเพศกับผู้ชายด้วย ช่วยให้ตนเองเกิดความชัดเจนมากขึ้น เคยผ่านการคบหาดูใจกับคนรักผู้ชาย การเปิดรับความรู้สึกชอบเพศเดียวกันที่เกิดขึ้นภายในมาเป็นส่วนหนึ่งของตน

ตารางที่ 4

ตารางสรุปประเด็นหลักและคำจำกัดความในแต่ละหมวดหมู่ (ต่อ)

ประเด็นหลัก	หมวดหมู่และหมวดหมู่ย่อย	คำจำกัดความ
3. การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศ ของตน	3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์ 3.2 เจตคติต่อสังคมกับการ ยอมรับตนเอง 3.3 การเข้าไปสู่สังคมเกย์	การยอมรับตัวตนแบบเกย์ ของตนเอง การมีเจตคติที่ดีต่อสังคมที่ ตนเองอยู่ การได้เข้าไปเรียนรู้เกี่ยวกับ วัฒนธรรมย่อยของเกย์
4. การเปิดเผยอัตลักษณ์ทาง เพศแบบเกย์	4.1 การเปิดเผยตนเองต่อ ครอบครัว 4.1.1 ความกลัวและความ กังวลใจต่อท่าทีของคนใน ครอบครัว 4.1.2 การรับรู้เจตคติของคน ในครอบครัวต่อการเป็นเกย์การ รับรู้เจตคติของคนในครอบครัว ต่อการเป็นเกย์ 4.1.3 ความพร้อมในการ เริ่มต้นแสดงตน เปิดเผยความ เป็นเกย์กับคนในครอบครัว 4.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคม รอบข้าง 4.2.1 เจตคติของสังคมที่ ตนเองอยู่กับการเลือกเปิดเผย รสนิยมทางเพศ	ประสบการณ์การเปิดเผย แสดงตนต่อครอบครัว ความรู้สึกกังวลใจ กลัวว่า ครอบครัวของตนเองจะไม่ ยอมรับ การรับรู้ถึงเจตคติของ ครอบครัวจะส่งผลต่อการ ตัดสินใจเปิดเผยตนเองต่อ ครอบครัว ความพร้อมที่จะเปิดเผย ตนเองของแต่ละบุคคล ประสบการณ์การเปิดเผย แสดงตนต่อคนในสังคมทั่วไป การรับรู้ถึงเจตคติของคนใน สังคมที่เปิดกว้างยอมรับมาก ขึ้น

ตารางที่ 4

ตารางสรุปประเด็นหลักและคำจำกัดความในแต่ละหมวดหมู่ (ต่อ)

ประเด็นหลัก	หมวดหมู่และหมวดหมู่ย่อย	คำจำกัดความ
	<p>4.2.2 การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทางเพศ</p> <p>4.2.3 การมีความลงตัวในการแสดงตน</p>	<p>การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างจะช่วยให้เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น</p> <p>ความพึงพอใจในการเลือกเปิดเผยกับบุคคลอื่น</p>
5. การใช้ชีวิตของเกย์	<p>5.1 การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์</p> <p>5.2 การใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น</p> <p>5.2.1 การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง</p> <p>5.2.2 การให้ความสำคัญกับพ่อแม่และคนในครอบครัว</p>	<p>การรับรู้ถึงความยากลำบาก ข้อจำกัดต่างๆในการใช้ชีวิตของเกย์</p> <p>การพยายามที่จะปรับตัวพัฒนาตัวตนเพื่อเกิดความสอดคล้องในตนเองและผู้อื่น</p> <p>ความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตัวตนให้เต็มศักยภาพ</p> <p>การให้ความสำคัญ ดูแลเอาใจใส่ เป็นที่พึ่งของพ่อแม่และคนในครอบครัว</p>
6. การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ	<p>6.1 การบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์เข้ากับอัตลักษณ์ของตน</p> <p>6.2 การเกิดตนที่มีความสอดคล้องกลมกลืนและมีบูรณาภาพในตน</p>	<p>กระบวนการที่รวมตัวตนเกย์เข้ากับตนเองอย่างเต็มที่</p> <p>ตัวตนที่มีความสอดคล้องและกลมกลืนแล้ว</p>

ประเด็นที่ 1 : การเริ่มสัมผัสรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน

การที่ผู้ให้ข้อมูลเริ่มตระหนัก รับรู้ สัมผัสถึงรสนิยมทางเพศของตนเองที่ตนเองนั้นชื่นชอบ พอใจ คนเพศเดียวกันซึ่งแตกต่างไปจากกรอบที่สังคมคาดหวังให้เขาชอบพอกันต่างเพศ ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดระบุว่าในตอนเริ่มต้นพวกเขามักจะรู้สึกสับสนเนื่องจากการขาดความรู้ความเข้าใจถึงการมีรสนิยมทางเพศแบบเกย์ กอปรกับความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนก็ยังไม่ชัดเจนมากนัก ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลหลายคนพยายามปฏิเสธความรู้สึกที่ชอบเพศเดียวกันดังกล่าวเนื่องด้วยความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้ขัดแย้งกับค่านิยมของสังคม และมีผู้ให้ข้อมูลบางรายได้สังเกตตนเองแล้วพบว่าตนเองนั้นไม่มีความสนใจในผู้หญิงเลย ประกอบด้วยหมวดหมู่ดังต่อไปนี้

หมวดหมู่ 1.1 การสัมผัสกลิ่นอายความเป็นเกย์

การเริ่มต้นรับรู้ถึงรสนิยมทางเพศแบบเกย์ โดยความรู้สึกชอบเพศเดียวกันนั้นมีอยู่แล้วรอคอยให้ผู้รักเพศเดียวกันเข้าไปสัมผัสและค้นพบ เป็นการสัมผัสถึงความรู้สึกที่เกิดจากภายในของตัวผู้ให้ข้อมูลเอง เช่น ความรู้สึกถูกดึงดูดอารมณ์ทางเพศกับเพศชาย มีความสนใจเพศเดียวกัน ซึ่งผู้ให้ข้อมูลนั้นเกิดความพึงพอใจในความรู้สึกดังกล่าวของตน ผู้ให้ข้อมูลในบางรายอาจจะมีการช่วยตัวเองด้วยภาพโป๊ หนังโป๊จากผู้ชาย ผู้ให้ข้อมูลหลายรายระบุว่าพวกเขาไม่รู้จักและเข้าใจว่าความรู้สึกที่เกิดขึ้นเนื่องด้วยจากขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศวิถี จึงมีความคลุมเครือในบทบาททางเพศของตน ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“ตอนแรกก็เหมือนกับ เฮ้ยเหมือนผู้ชายมาเล่นกันอะไรอย่างนั้นนะ ก็ยังไม่ได้
ลึกลงอะไรมากมายนะ แต่ว่าก็เหมือนกับว่า เหมือนมันมีความสุขอะ (ID1:
L51-52)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“พอขึ้นม.1 มีเคยดูหนังโป๊ ตอนนั้นมีคอมพิวเตอร์แล้วนะครับ ก็เข้าเน็ต รู้สึกว่า
สมัยนั้นก็แค่หนังโป๊ผู้หญิงผู้ชายอะไรอย่างนี้ใช่ไหม ก็แบบ เฮ้ยทำไมเราชอบ
มองแต่ผู้ชายอะไรอย่างนี้ ก็คือรู้สึกแล้วว่าเราก็คงชอบนั้นแหละ (ID2: L25-27)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“เพราะเรารู้สึกว่า คำว่า เกย์ ตอนนั้นไม่มีคำว่าเกย์ มีคำว่ากระเทยหรือว่าตุ๊ด... ตอนนั้นเพิ่งมีคำว่าเกย์เข้ามามั้งอืม จริงๆเป็นคำที่ใหม่ ที่ค่อนข้างใหม่ จำได้เลย ตอนนั้นประมาณม.3 ม.4 มีเพื่อนมาถามว่า “เกย์คืออะไร” ตอนนั้นเรายังรู้สึกว่าเรายังอธิบายไม่ได้ด้วยซ้ำ เออ เราก็ไม่รู้อะ ไม่ชัดหรอก เรารู้ว่าเรารักเพื่อนคนนี้ poppy love (ID4: L81, 200-202)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ผมว่าความเป็นเกย์มันน่าจะเริ่มช่วงตอนผมเรียนประถมอะครับ ก็ตอนนั้น อาจจะมีเพื่อนและก็ อือ ตอนนั้นผมน่าจะรู้สึกว่าผู้ชายมีความดึงดูด อะไรอย่างนี้อะครับ...แต่พอผมขึ้นม.2 ผมเจอคนๆ หนึ่งที่ใช่เลยครับคนนี้เป็นผู้ชาย ผมก็ชอบเค้ามาก แล้วก็ แล้วคนนี้ ปกติผมจะ อือ ตอนม.1 ผมชอบคนๆ หนึ่ง แต่ผมไม่ได้คิดที่คิดว่าคิดเหมือนชอบผู้หญิงอะครับ ว่าอยู่ด้วยกัน ดูแลกัน ช่วยเหลือกัน อะไรอย่างเนี่ย แต่พอม.2 ผมเจอคนๆ หนึ่งที่ผมชอบมากขนาดว่าอยากช่วยเหลือเค้า อยากทำให้เค้า อะไรอย่างเนี่ยครับ เหมือนผู้ชายเหมือนผู้หญิง เหมือนความรักกับผู้ชายกับผู้หญิง เป็นอย่างเนี่ย (ID5:L10-11, 82-85)

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“ถ้าเด็กๆ เลยก็คือดูทีวีแล้วเห็นดาราผู้ชาย หรือใครก็ตามที่หน้าตาดี ดูดีอะ เราก็จะรู้สึก เออ คนนี้นะหล่อจัง อยาก อยากรู้จัก อยากเป็นแฟน อะไรอย่างเงี้ย ในขณะที่กับผู้หญิงเราจะไม่รู้สึกละอย่างงั้น เออ อะไรประมาณนี้อะครับ (ID8 : L25-27)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

ทั้งนี้ระดับความเข้มของการสัมผัสสังคมไลน์อายุของแต่ละคนนั้นจะมีไม่เท่ากันตามแต่ละ ประสบการณ์ของผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่แสดงออกพฤติกรรมโน้มเอียงไปทางเพศหญิง ในช่วงวัยเด็ก จะเป็นการแสดงออกตามธรรมชาติเอง หรืออาจจะเคยชินกับการถูกเลี้ยงดูด้วย สภาพแวดล้อมที่เป็นผู้หญิงทั้งหมด ทั้งนี้บุคคลเหล่านั้นจะรับรู้ถึงความแตกต่างของตนเองได้ชัดเจน

ซึ่งสื่อแวบความโน้มน้าวเพียงทางเพศที่สังคมภายนอกอาจสังเกตเห็นได้ชัดจากพฤติกรรมที่ตนเองนั้น แสดงออกมาตามธรรมชาติของตนเอง โดยยังไม่มีนำกรอบของสังคมเข้ามาตัดสินถึงการแสดงออกของพฤติกรรมของตน ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“เพราะว่าความเป็นตุ๊ดของจีมันเริ่มชัดตั้งแต่เด็กๆ แล้วนะ เพราะว่า สมัยเรียนอนุบาลอะ เสื่อกันหนาวเงี้ย เวลาหน้าหนาวเงี้ย เอาผูกเป็นกระโปรง แล้วครูอนุบาลไปฟ้องแม่ และก็ยืนอยู่ด้วย ซึ่งมันมีความรู้สึกว่าคุณครูอนุบาลมันโง่งนะ เด็กเขาไม่รู้เรื่องนะ เข้าใจปะ (ID3: L69-71)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“คือตอนมัธยมมันก็ลักษณะว่าแบบชอบ ชอบเป็นผู้หญิงในลักษณะเลียนแบบท่าทางของเด็กผู้หญิง อย่างนั้น เออ จะเป็นลักษณะอย่างนั้นนะ ณ ตอนที่เด็ก นึกออกไหม คือเหมือนกับว่าเราก็กังไม่ทราบว่าเขา พฤติกรรมอะไรที่เราจะแสดงออกให้มันเหมาะสมกับสังคม อะไรอย่างเนี้ย พี่ก็รู้สึกว่าอย่างเนี้ยเรา happy ละ อยู่กับเพื่อนก็คือ happy ดี มีความสุขดี (ID6:L56-60)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“เพราะฉะนั้นสิ่งแวดล้อมรอบตัวทั้งหมดก็จะเป็นผู้หญิงหมด เพราะฉะนั้นมันก็ทำให้เรารู้สึก แล้วก็เด็กๆ เราก็กังไม่มีเพื่อนเล่นที่เป็นผู้ชายด้วย ไม่มีเลย นึกออกไหมครับ เราก็กังจะเป็นแบบ น้อง เล่นกับน้อง เล่นกับพี่ ซึ่งเราโดยปริยายเราก็กังแต่งหญิงบ้าง เอาผ้าเช็ดตัวมามัดเป็นอก แล้วก็ทำเป็นผม แล้วก็เดินแบบกัน แข่งกับน้อง อะไรแบบนี้ แต่ตอนนั้นถามว่ารู้สึกอะไรไหม เราตอบเลย คือไม่รู้ว่่าอันนี้คืออะไร รู้แค่ว่าเรามีความสุขที่ได้แบบ เออ เล่นกับน้องก็คือเล่นแบบนี้ คือไม่ได้อยู่คนเดียว คือมีเพื่อนเล่น...เพราะว่าเราเป็นอย่างนั้นอะครับ นึกออกไหม ก็คือเราก็กังออกตุ้งติ้ง ออกสาวอยู่แล้ว ด้วยสภาวะแวดล้อม หรืออะไรหลายๆ อย่างก็ตาม เพราะเราก็กังเป็นลูกชายคนเดียวเนาะ แล้วที่บ้านก็มีแต่ผู้หญิงด้วย (ID8:L59-64, 143-145)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

อีกทั้งมีผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งระบุว่าตนเองนั้นมีพื้นฐานครอบครัวที่ถูกเลี้ยงดูมาเหมือนกับเด็กผู้หญิงคนหนึ่ง โดยมีการเล่นแบบกิจกรรมของเด็กผู้หญิง หากการแต่งตัวนั้นยังคงไว้ซึ่งแบบเด็กผู้ชาย โดยที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นรับรู้ว่าตนเองนั้นเป็นเพศชายโดยกำเนิด และรู้สึกที่ตนเองนั้นแตกต่างจากเพศชายหญิงทั่วไปตั้งแต่ในวัยเด็ก ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“พ่อมีลูกชายคนหนึ่งเป็นผู้ชาย แล้วที่นี้พ่อก็หวังว่าคนที่ 2 น่าจะเป็นผู้หญิง แล้วเราดันเกิดเป็นผู้ชาย พ่อก็เลยเลี้ยงลูกออกมาเป็นแนวผู้หญิง ก็คือแบบเป็นผู้หญิง ให้เล่น ให้อยู่ ทำกิจกรรมอะไรแบบผู้หญิงหมด...ยกเว้นการแต่งตัวเท่านั้นแหละ แต่งตัวก็ไม่ได้ แต่งตัวเป็นผู้หญิง ก็คือธรรมดา แต่ว่าพ่อเขาจะให้ความรู้สึกแบบว่าเป็นลูกผู้หญิงคนหนึ่ง อะไรอย่างเงี้ย ครอบครัวก็เลยยอมรับมาตั้งแต่เด็ก...พี่รู้สึกเหมือนเป็นอย่างนั้น ว่าเราไม่ใช่ผู้ชาย แล้วเราก็ไม่ใช่ผู้หญิง...พี่ก็รู้สึกว่าพี่เออ มีความเป็นผู้หญิง แต่เป็นผู้หญิงในลักษณะที่แบบเราต้องแต่งตัวในคราบผู้ชายนะ เออ แต่ก็อย่างเงี้ย พี่ก็รู้สึกเป็นอย่างนี้มาตั้งแต่เด็ก (ID10:L6-8, 14-15, 33, 450-451)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

หมวดหมู่ 1.2 การมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม

การที่ผู้ให้ข้อมูลเคยมีประสบการณ์ความรู้สึกชอบ สนใจเพศตรงข้ามในบางช่วง ผู้ให้ข้อมูลบางรายนั้นเคยมีประสบการณ์มีความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้หญิงมาก่อนทั้งที่เกิดจากความรู้สึกสนใจและตามค่านิยมของสังคม ผู้ให้ข้อมูลบางรายมีความสงสัยว่าตนเองอาจจะมีแนวโน้มเพียงทางเพศแบบรักสองเพศ ตลอดจนพยายามที่จะค้นหาธรรมชาติตัวตนความชอบที่แท้จริงของตนเอง ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“คือตอนแรกมันรู้สึกว่า เฮ้ยกู 100% รีเบล่า อะไรอย่างเงี้ยนะ...100% คือ อาจจะเป็น bisexual bisexual ก็แต่ก่อนก็ อย่างเห็นรูปผู้หญิงนมใหญ่ๆ หน้าอกใหญ่ๆ อะไรอย่างเงี้ย หรืออะไรอย่างนี้ที่ค่อนข้างยั่วๆ อะ มันก็มี มีอารมณ์ เช็กชู้ขึ้นมาได้เหมือนกัน ตอนแรกๆ ก่อนที่จะรับตัวเองอะนะ แล้วก็ เหมือนกัน เราก็เคย masturbate โดยมีรูปผู้หญิงเป็น เป็นรูปผู้หญิงที่เรา make love ด้วย

อ่า ตอนนั้น ตอนนั้นอะมี มืออยู่ไว้เยอะ แต่มัน มันเหมือนมันมาหลอนอะ ก็ เดียว ก็กลับมาเดี๋ยวก็นี่ไป อะไรอย่างเงี้ย (ID1: L126, 134-152)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“เพราะว่า จำได้ว่าตอนเด็กๆ อะ ชอบผู้หญิงเหมือนกัน ชอบ (ดาราดูผู้หญิงคนหนึ่ง) ที่สมัยนั้นเขาดังใหม่ๆ เลย เป็นดารา นึกออกปะ สวยมาก แล้วเรามีความรู้สึกว่า...คือๆ เหมือนกับว่า จิวว่ามันยังไม่ชัดเจนอะ คือเหมือนว่าเราจะรู้ว่าเราเป็นเกย์จริงๆ นะ แต่ว่า พอเราเจอผู้หญิงสวยอย่างเงี้ย ยังมีความรู้สึกว่า คนนี้สวยอะ ถ้าเป็นแฟนคนเนี่ยเอา ตอนเด็กๆ นะ (ID3: L59-65)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ถามว่าตอนนั้นชอบผู้หญิงมั๊ย ก็จำความได้นะว่าสักป.3 เจอผู้หญิงที่เราชอบในห้องเรียน ที่แบบน่ารัก แล้วเราก็ตอบเขาไปคิดว่าเราได้จับมือเค้าอะไรอย่างเนี่ย เรารู้สึกตื่นเต้น เราแบบ เราอยากใช้คำว่าเป็นแฟนกับเค้า เรารู้สึกแบบ เอ๊ย puppy love กับเค้าจังเลย (ID4: L30-33)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ด้วยสังคมของเด็กโรงเรียนสหศึกษาก็คือ ยุต้องมีแฟนเป็นผู้หญิง มีเพื่อนผู้ชาย ซึ่งเราก็มีได้ แล้วเราก็มีแฟนเป็นผู้หญิง แล้วมันก็เริ่มไปถึงขนาดแบบ มันก็เริ่มแบบมีๆ มีเพศสัมพันธ์กันลึกซึ้ง มีและ เริ่ม ซึ่งเราก็ทำได้ และในทางกลับกันคือ เราก็ยังกลับมาคุยกับบัดดี้เรา ที่ๆ ตอนอยู่ ที่เป็นผู้ชาย ซึ่งเป็นผู้ชาย ตอนม.ต้น เราก็ยังมาทำอะไรกับเขาได้ อะไรอย่างเงี้ย ยังๆ ยังกอดรัดพิดเหวี่ยงกันได้อยู่ แต่ก็ยังไม่ถึงขนาดแบบมีเซ็กซ์ intercourse อะไรขนาดนั้น (ID7: L81-85)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“เราชอบเขามาก ก็จะไม่แบบ คือตอนแรกก็แบบ ทำไมผู้หญิงคนนี้มันสวยจังเลย ทำไมผู้หญิงคนนี้แบบดูเท่จังเลย แบบมีบุคลิกที่ดีเลย แล้วเราก็จะมีความรู้สึกแบบหายไปเลย อธิบายความรู้สึกนั้นไม่ถูก...ช่วงวัยเด็กเหมือนกัน แล้วถ้าถาม

ว่าเริ่มตกหลุมรักครั้งแรก คือพีเชื่อว่าตรงนั้นคือตกหลุมรัก เพราะว่า พอมาตอน
หลังนี้เรา มันมีเหตุการณ์หนึ่งที่แบบ เอ้ยฉันรู้สึกอย่างนี้กับผู้ชายด้วยเหมือนกัน
เราก็เลยเข้าใจว่า เอ้ย ที่เราเป็นตรงนั้นอะ แต่คือรักครั้งแรกที่เกิดกับเรานั้นไม่ใช่
กับผู้ชาย คนก่อนเป็นผู้หญิง (ID9: L78-79, 88-90)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้เคยมีความรู้สึกชอบ รู้สึกรักผู้หญิง แต่หากเป็นการชอบที่
เกิดขึ้นจากกรอบของสังคมตามที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าคุณชายนั้นต้องคู่กับผู้หญิง ทำให้ตนเองนั้น
เกิดความไม่ชัดเจน และรับรู้ว่าคุณชายนั้นอาจเป็นคนรักสองเพศ ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“หรือว่าด้วยความที่ผอมอาจจะเป็นที่ไปมาก่อน แล้วผมคบผู้หญิงด้วยผู้ชายด้วย
...ความชอบของเพื่อนผู้หญิงคือ คืออาจจะเหมือนที่ผมบอกก่อนหน้านี้อะ
ครับว่า มันเป็นเรื่องที่ทุกคนคาดหวังว่าคุณชายต้องคบผู้หญิงอะไรอย่างนี้ใช่ไหม
ครับ ผมก็ชอบเค้า ก็สนิทกัน คุยกัน แต่ไม่มีแรงดึงดูดทางเพศต่อกัน ซึ่งใน
ความคิดผมเพื่อนผู้ชายที่ผมชอบ ผม ส่วนใหญ่จะเน้นไปทางเรื่องเพศมากกว่า
การดูแลกัน หรืออะไรกันมากกว่า...ผมรับรู้ตัวเอง อย่างที่ผมบอกมันเป็น
ความรู้สึกที่ว่า กับผู้หญิงผมไม่รู้สึกทางนั้นด้วย แต่ผมรักเค้า ผมอยากดูแลเค้า
อะไรอย่างนี้ กับผู้ชายส่วนใหญ่ เอาจริงๆ นะครับผมก็เน้นเรื่องเพศมากกว่า
(ID5:L157, 69-71, 159-160)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

ทั้งนี้ถึงแม้ว่าตนเองนั้นรับรู้ถึงความเป็นชายรักชายของตนเอง หากแต่มีผู้ให้ข้อมูลบาง
รายนั้น ยังคงรับรู้ถึงความรู้สึกดึงดูดต่อผู้หญิงของตนเองได้ เป็นบางครั้งบางคราว แต่ทั้งนี้
ไม่ได้มีความคิดที่จะลงมีความสัมพันธ์แบบคนรักกับผู้หญิง ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“นานๆ จะเจอผู้หญิงคนที่แบบ มีความรู้สึกว่าเอ้ยคนเนี่ย รู้สึกไม่เหมือนผู้หญิง
คนอื่น รู้สึกว่ามีอะไรบางอย่างที่พิเศษกว่าคนอื่น อะไรอย่างนี้ แต่ว่าถามว่าเรา
จะผลัด ความรู้สึกที่ว่ามันเหมือนความรู้สึกว่า เออ แคร่รู้สึกพิเศษ แต่ว่าถามว่า

จะให้เอาตัวเองไปคบเขา หรือว่าไปจีบเขา พี่ก็ยังไม่เคยคิดถึงขนาดนั้นนะ
(ID6:L165-170)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

หมวดหมู่ 1.3 การปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน

เมื่อผู้ให้ข้อมูลรับรู้ความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองและการเป็นเกย์ที่อาจจะไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของครอบครัว สังคม พวกเขา มักจะปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกันนั้นในช่วงแรก เพราะกลัวการถูกตีตราทางสังคม (stigma) กลัวจะทำให้ครอบครัวอับอาย มีความรู้สึกในแง่ลบต่อคำว่า ตืด เกย์ กระเทย ก็เลยพยายามที่จะฝืน ต่อต้านความรู้สึกของตนเองเพื่อนให้ตนเองยังคงอยู่ในกรอบภาพของผู้ชายที่เป็นรักต่างเพศนั้นไว้ ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“ก็ตอนแรกยังไม่ยอมรับตัวเองนะ แต่เหมือนกับว่านี่เราเป็น bisexual รีบเล่าอะไรอย่างเงี้ย แล้วก็มันกึ่งๆ ไซ้ใหม่ ทางใดทางหนึ่งเลย อะไรอย่างเงี้ย ก็คือ จะเป็นชอบหญิงไปเลย อะไรอย่างเงี้ย แต่พอมันไม่ ไม่ คือมันเหนื่อยเหลือเกินอะ เหมือนแบบเห็นรูปโป๊ผู้หญิงก็มีอารมณ์ หรือก็ไม่มันแบบไปฝืนมาก ก็พยายามเยอะอะนะ ตอนวัยรุ่นอะ... มันไม่เป็นธรรมชาติเท่าไร เหมือนมันฝืนตัวเองละ
(ID1: L439,445,451)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“พูดถึงในช่วง ช่วงนั้นเรารู้สึกว่าลึกๆ เราชอบนะ แต่ว่า เราก็ต่อต้านตัวเองเยอะ ไซ้มันเป็นความต่อต้านขึ้นมาเลยอะ ว่าเราจะไม่ไซ้อะ เราจะไม่ไซ้อะไรก็ตามที่มันเบี่ยงเบน เพราะว่าเรารู้สึกเกรงใจครอบครัวที่บ้านมาก ที่จะเป็นอะไรที่ไม่ใช่ที่สังคมเค้าต่อนั้นเรารู้สึกว่ามันก็ไม่ได้รุนแรงนะ แต่มันเป็นความรู้สึกว่า ไม่ใช่หรืออืม ไม่ใช่...มันแรง มันรู้สึก มันเป็นอะไรที่คนเค้าไม่ต้องการ สังคมในวัยในชีวิตเราตอนนั้น ในโรงเรียน มันถูกล้อมันน่าอับอาย เราจะไม่เป็นอย่างนั้น

แล้วก็ถ้าเป็นอย่างนั้นคงแย่เลย เพราะว่าคุณครูทุกคนรู้จักเรา คุณแม่ก็อยู่ตรง
นั้นอะไรอย่างเนี่ย (ID4: L74-78, 83-85)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“หรือไม่ลึกๆ แล้ว ผมก็อาจจะรู้ว่าผมเป็นเกย์ก็ได้นะครับ แต่เพียงแต่ว่า ด้วย
ปัจจัยหลายๆ อย่าง ครอบครัวยุติธรรม อะไรอย่างเนี่ย เพื่อน ผมก็เลยแฮ้ย “ทำ
ยังไงให้เป็นปกติ” อ่า เหมือนคนทั่วไป ผู้ชายคบผู้หญิง ไปทานข้าว ดูหนัง ฟัง
เพลงกัน (ID5: L126-128)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

ประเด็นที่ 2 : การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน

การที่ผู้ให้ข้อมูลได้ผ่านประสบการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของเกย์ เช่น การเผชิญกับ
อคติทางลบของสังคม การมีประสบการณ์ทางเพศ การมีความสัมพันธ์แบบคู่อภิเษกกับผู้ชาย รวมถึงการ
เชื่อในความรู้สึกและไม่ปฏิเสธความรู้สึกของตนเอง ที่จะมีส่วนเชื้อให้บุคคลที่เหล่านั้นเกิดชัดเจนและ
เข้าใจถึงตัวตนความเป็นเกย์ของตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งประกอบด้วยหมวดหมู่ดังต่อไปนี้

หมวดหมู่ 2.1 การเผชิญกับอคติทางลบของสังคม

ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้ผ่านการเผชิญซึ่งอคติทางลบต่างๆ ของคนในสังคม คล้ายกับเป็นบททดสอบ
ที่จะทำให้ผู้เป็นชายรักชายก้าวผ่านไปสู่ตัวตนในการเป็นเกย์ของตนเอง ประกอบด้วยหมวดหมู่ย่อย
ดังต่อไปนี้

หมวดหมู่ย่อย 2.1.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมรอบข้าง

การที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้รับความเข้าใจจากคนรอบข้างและถูกเลือกปฏิบัติ การล้อเลียนการถูก
กลั่นแกล้ง การได้รับแรงต่อต้าน กดดัน การไม่ยอมรับ การเหยียดเพศ ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกถูกลด
คุณค่าความเป็นมนุษย์ รู้สึกคับแค้นใจ โกรธ อับอาย โดนเหยียดหยามศักดิ์ศรีและรู้สึกว่าสิ่งที่เกิดขึ้นกับ
ตนเองนั้นไม่ยุติธรรม โดนกีดกันแบ่งแยก และเกิดความรู้สึกแปลกแยกจากกลุ่ม ซึ่งผู้ให้ข้อมูลที่เคยมี
ประสบการณ์นั้นส่วนมากจะถูกล้อจากท่าทางภายนอก ตลอดจนพฤติกรรมที่แสดงออกมาที่แตกต่าง
จากเด็กผู้ชายทั่วไป ค่อนไปทางพฤติกรรมของเด็กผู้หญิง ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“เพราะว่าตอนเด็กๆ อะ คำว่าตุ๊ดมันมาแล้วนะ ตุ๊ดมันมาจากไหน เรื่อง Tootsie นึกออกปะ ดังมาก คำว่าตุ๊ดเนี่ย เริ่มโดนเพื่อนล้อว่าเป็นตุ๊ด เริ่มโดนแกล้ง อะไร อย่างเงี้ย มีความรู้สึกที่ ไม่ได้แสดงสาวแตกอะไร เป็นเด็ก เข้าใจปะ แต่มันคง แบบมีตุ๊ดตึง อะไรอย่างเงี้ย เออ ก็จะไม่โดนเพื่อนแกล้งบ้าง อะไรบ้าง เลยรู้สึกว่าเป็นแบบ อะไรวะ เออ แล้วด้วยความที่เป็นคนไม่ยอมแพ้อะ เออ ก็สู้ สู้ได้ไหม อี... รุม (เสียงดังขึ้นมา) เออ สู้ไม่ได้ รู้สึกว่า ทำไม่รู้สึก อี... ไม่ยอมอะ แต่ก็ไม่ได้รู้สึกว่าจะต้องไม่เป็นนะ อีอ แต่แค่รู้สึกว่า อ้าวจิวเป็น แล้วทำไมจิวโดนย้งนี่วะ (ID3: L81-86)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“มันเป็นเหมือนจุดเริ่มต้นที่ว่าเราเล่นกันมาจนกระทั่งเหมือนเราก็โตขึ้นสองสามปีอย่างเนี่ย พออายุน่าจะ เอ่อ ป.1 ป.2อะครับ คือจำได้เลยว่ามันมีเหตุการณ์หนึ่งที่ช็อคมากคือว่า เอ่อ เราเริ่มแยกจากเพื่อนกลุ่มนี้ออกมา ด้วยความประมาณเหมือนเด็กๆ แยกกลุ่มกันอะ แบบ เฮ้ย แบบทำตัวแปลกแยก หมายถึงว่าเรา เราารู้สึกว่าทำไมเค้าก็ดักกันเราออกมา คราวนี้พี่ชายเรา มีอยู่วันหนึ่งพี่ชายเรามาบอกว่า เนี่ยเห็นเพื่อนเค้าบอกว่า “แมวเป็นตุ๊ด” ซึ่งเป็นครั้งแรกที่เราารู้สึกว่า มันคือ ไม่ใช่ว่ามันคืออะไรนะ ก็คือเรารู้จักเพราะตอนนั้นเราเริ่มจะเห็นว่าเพื่อนในโรงเรียนเราก็มี ที่เค้าเรียกกันว่าเป็นตุ๊ดนี่คืออะไร เราเริ่มรู้สึกว่า ทำไมถึง ทำไมเค้าถึงรับรู้ว่าเป็นอย่างนั้น เราก็ไม่ได้คิดว่าเราเป็น เราารู้สึกว่าคำว่า ตุ๊ดหรือกระเทยมันเป็นเรื่องที่แสบมาก (ID4: L7-19)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“คือผมโดนล้อมา เอาจริงๆ ผมก็ไม่ได้ชอบจะโดนเรียกว่าอย่างนี้... คือการที่มีคนเรียกคุณว่าตุ๊ดอย่างเงี้ย อีอ คิดว่ายังไงดี จะว่าคุณแปลกหรืออะไรอย่างเงี้ยอะ ครับ อีอ แล้วแบบไม่รู้จะครับ ฟังดูไม่ดี คือช่วงนั้นอะเหมือนตุ๊ด เกย์ ยังไม่มีเกย์

คำว่าตุ๊ดอะไรอย่างเงี้ย ใครฟังก็ไม่มีใครชอบหรอก ถูกไหมครับ (ID5: L105, 110-112)

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“แต่ก็ยังมีแบบญาติผู้ใหญ่บางคนอย่างเงี้ย ก็พูดขึ้นมาว่าแบบว่า “มันเป็นตุ๊ดใหม่” มันอะไรอย่างนี้ใหม่ ซึ่งตอนเด็กอะ เรารู้สึกโกรธ อายด้วย โกรธด้วย แต่เราก็ไม่ได้เถียง (ID7: L22-24)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“แต่ถาม รู้สึกใหม่ ก็สะท้อนจิตใจบ้าง ว่าทำไมต้องมาเรียกเราว่าอืดูดๆ อะไรอย่างเงี้ย เหมือนว่าเราก็มีชื่อของเราละ...แล้วก็อย่างที่บอก บางทีเราก็ดินกับตัวเองว่าแบบ ที่โดนด่าว่าตั่งตึงเนาะ อะไรอย่างเงี้ยอะครับ (ID8: L100-101, 398-399)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

ทั้งยังมีผู้ให้ข้อมูลบางรายที่ยังรับรู้ถึงการถูกเลือกปฏิบัติ ตลอดจนอคติทางเพศของคนในสังคมบางคน ในที่ทำงาน ที่มาจากพฤติกรรมที่โน้มเอียงไปทางเพศหญิงของตน ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“ก็คงจะเป็นด้านกรงานมังครับ ที่บางสายอาชีพเขาก็ยังปิดกั้นอยู่ ก็อย่างสายอาชีพเรารู้ๆ กันอยู่ว่า บางหัวหน้าก็ไม่ชอบที่จะเห็นลูกน้องตุ๊ดแตกหรือออกสาว นึกออกไหม เราก็จะต้องแบบแอบของเรา แบบเงี้ยๆ ไป หรือไม่พูด อะไรอย่างเงี้ย (ID8:L535-537)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

หมวดหมู่ย่อย 2.1.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบของสังคมนรอบข้าง

การที่ผู้ให้ข้อมูลมีความพยายามที่จะปกป้องตนเองจากการตีตราของสังคมที่มาจากทุกทิศ คนรอบข้าง สังคม มีความพยายามที่จะซ่อนการแสดงออกถึงตัวตนเป็นเกย์ของตนเอง เพื่อป้องกันการถูกประณาม ต่อต้านจากสังคม ส่งผลทำให้บุคคลนั้นมีความกลัว ความกังวล

ใจที่จะถูกลงโทษจากการแสดงออกถึงความเป็นเกย์ ตลอดจน การที่บุคคลจะค่อยๆ เรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคมนั้น หรือเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแรงกดดันที่ตนเองได้รับเป็นแรงผลักดันให้ตนเองเป็นที่ยอมรับเพื่อลบปมด้อยที่สังคมยึดเยียดให้กับตนเอง ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“แค่รู้สึกว่าเป็นได้ แต่ว่า แต่พยายามแอบๆ หน่อยดีไหม เพราะว่า ก็ในเมื่อเขาไม่ยอมรับนี่หว่า ถูกปะ แต่ไม่ได้แปลว่าเราไม่ยอมรับตัวเองนะ เนี่ยเราอะยอมรับตัวเองเต็มที่เลย แต่ว่าเราต้อง protect ตัวเองนิดนึง เพราะรู้และว่าถ้าทำอย่างเงี้ย เดี่ยวเพื่อนด่าอีก แม่ไม่พอใจอีก ครูฟ้องแม่อีก พ่อมาบ่นมาอีกอะไรอย่างเงี้ย นึกออกปะ ถูกปะ (ID3: L134-137)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“คือมันเครียดเพราะว่าเรา เราารู้สึกว่าเราทำอะไรไม่ได้ นึกออกไหม คือเป็นสถานการณ์ที่เราไม่รู้จะแก้อย่างไร คือถ้าแก้ได้คงแก้ไปแล้ว เราไม่ได้หมายความว่าเราจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง พี่ไม่ได้หมายความว่าพี่จะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมตัวเองหรือว่ารสนิยมตัวเอง แต่อะไรที่จะทำให้มันดีขึ้นกว่านี้ได้ อยากทำ แต่ทำไม่ได้ คือไม่รู้จะทำยังไง พี่ก็เลย พี่ก็เลยพูดอย่างเมื่อกี้ที่พูดว่า พี่พยายามจะทำอะไรตั้งใจเรียน ทำกิจกรรม ทำอะไรที่เราารู้สึกว่า ให้เรารู้สึกว่าเรามีคุณค่า เราทำได้ ฉันทำได้ดี นำเรา มานำในสิ่งที่เราเป็น (ID6: L393-398)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“ก็ความรู้สึกเราทุกคนนะ ถ้าเรารู้สึกว่าการเป็นเกย์ คนอื่น คนภายนอกก็ต้องมองแบบเหยียดๆ แล้ว แบบอีนี่มันป็นเกย์วะ เป็นพวกผิดเพศ ทำไม่แบบ มันไม่เป็นคนปกติ เพราะฉะนั้นเมื่อเรารู้แบบนี้ เราก็ต้องนะ ทำตัวให้แบบน่าเชื่อถือ ไม่แบบทำเรื่องไม่ดี เป็นคนดีอะ ว่าง่าย ๆ เพราะว่าไม่อยากให้ใครมามองเราแย่ไปกว่านี้ หรือว่ามองลักษณะด้านลบของเราไป (ID8: L392-395)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

หมวดหมู่ 2.2 การมีประสบการณ์ทางเพศและความสัมพันธ์กับผู้ชาย

ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้ผ่านประสบการณ์ทางเพศและการได้มีความสัมพันธ์คู่อรักกับผู้ชาย จะช่วยทำให้ผู้ที่ เป็นชายรักชายนั้นเกิดความชัดเจนในตนเองมากขึ้น เข้าใจในระดับประสบการณ์ เป็นตัวที่จะช่วยทำให้ผู้ที่รักเพศเดียวกันต่อก้าวถึงความรู้สึกชอบและพึงพอใจในรสนิยมของตนเองมากยิ่งขึ้น

หมวดหมู่ย่อย 2.2.1 การมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย

การที่ผู้ให้ข้อมูลผ่านประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย ผู้ให้ข้อมูลอาจจะมีความรู้สึกทางเพศโดยมีผู้ชายเข้ามาเกี่ยวข้องกับ ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันและมีความพึงพอใจในความรู้สึกที่ได้รับจากประสบการณ์ซึ่งจะเป็นตัวช่วยทำให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความชัดเจนที่มากขึ้น ว่าความรู้สึกที่ได้รับและเกิดขึ้นนั้นเติมเต็มในด้านความรู้สึกทางด้านเพศและจิตใจของตนเอง ในผู้ให้ข้อมูลบางรายที่เคยผ่านประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กับทั้งสอง จะเกิดความรู้สึกว่าตนเองนั้นมีความสุข ได้รับการเติมเต็มจากผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ดังประโยคตัวอย่างดังต่อไปนี้

“พอมีเช็กชกับผู้ชายก็รู้สึกว่ เฮ้ย มันใช่เลย อะไอย่างเงี้ย ก็เลยเริ่มยอมรับตัวเองมากขึ้น มากขึ้น แรกๆ ก็ยังฝืนๆ แล้วตอนหลังนี้ก็ ก็เป็นแบบเนี้ย ก็คือ ใช้ชีวิตให้มีความสุขที่สุด (ID1: L17-18)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“ถ้าพูดถึงประสบการณ์เหวอครับ คิดว่า อ้อ ผมจะ ผมมีอะไรครั้งแรกก็เรียนจบ ละครครับ ตอนแรกๆ ผมก็ยังไม่รู้เหวอครับว่าทำอะไร อะไรยังไง และก็ไม่ได้คิดว่า ก็ไม่ได้คิดว่าเป็นไปได้ด้วย แต่เค้ามีอายุมากกว่าผม คือเค้าก็รู้ว่าทำอะไรยังไง คือ มันก็เลยเป็นไปได้ หลังจากนั้นมันก็คงมาช่วยสนับสนุนความรู้สึกผมอะครับว่า ประมาณเนี้ยแหละ”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“แต่พฤติกรรมทางเพศที่เรา ที่ทำด้วยกันอะ มันเป็นการเติมเต็ม เหมือนเป็นการปลดพันธนาการของพี่ไปเลยคือหมายความว่า เออ สิ่งที่เราารู้สึกว่าเรา เรามาละ

99% เหลือแค่อีกเปอร์เซ็นต์สุดท้ายเนี่ย พอเราทำได้ทำ ได้ผ่านตรงนั้นไปแล้ว คือ หลุดเลย หลุดพ้นเลยว่ะเออ โอเค เราก็คงต้องเป็นอย่างนี้แหละ (ID6: L319-324)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“เพราะว่าเรามีความรู้สึกว่า เราแค่ผู้หญิง เราแค่ just do it อะ ทำมัน ขณะที่อยู่กับผู้หญิง มีแฟนเป็นผู้หญิงเนี่ย เราไม่ได้ปลื้มอะไรมากมาย เรากลับมีความสุข ปลื้มมากกว่า ขณะที่เราอยู่กับผู้ชาย มันแบบ happy กว่า มันอยู่แล้วมันมีความสุข เออ เองง่าย ๆ คือ ผู้หญิงผู้ชายเดินมา 2 คน พร้อมกัน หน้าตาดีทั้งคู่ คือผมเลือกมองผู้ชายมากกว่า (ID7: L172-177)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“น้ำเตกมันมีความสุข ครั้งแรกอะ เขาเรียกว่าอะไร ประมาณ กอดหอมนข้างอะ มีอะไรกับใคร แต่ว่าก็เป็นผู้ชาย แล้วก็คือสำเร็จความใคร่ ครั้งแรก แล้วเราก็รู้สึกว่ ก็คือครั้งแรกแล้วเราก็รู้สึกดี แบบว่าอู๊ย ทำไมมีความสุขจัง อะไรอย่างเงี้ย แต่ว่าตอนนั้นก็คือ ยังแอบทำอยู่นะครับ แอบขึ้นมาทำ ครับ เป็นส่วนตัว แล้วก็เนี่ยที่เป็นสิ่งที่ทำให้รู้สึกว่ เออ ฉันชอบผู้ชายแน่เลย อย่างเงี้ย (ID8: L83-92)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

หมวดหมู่ย่อย 2.2.2 การมีความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้ชาย

ผู้ให้ข้อมูลได้ประสบการณ์ตรงมีความสัมพันธ์กับผู้ชายในฐานะคนรัก จะช่วยให้เกิดความชัดเจนและเข้าถึงในอัตลักษณ์ความเป็นเกย์อย่างเต็มที่ มีความเข้าใจในระดับประสบการณ์ถึงความสัมพันธ์แบบชายรักชายเป็นอย่างไร ผู้ให้ข้อมูลบางรายมีความรู้สึกว่าการที่ตนเองนั้นได้ลองมีความสัมพันธ์กับผู้ชายนั้นทำให้ตัวเองได้ก้าวไปสู่ความเป็นเกย์อย่างเต็มตัว ดังตัวอย่างประโยคดังต่อไปนี้

“ระหว่างนั้นมีแฟนหญิงและแฟนชายในเวลาเดียวกัน แต่ว่าแฟนหญิงเนี่ย เขาก็ไม่ยอมให้เรา เขาก็ทราบดีว่าเอนเอียงไปทางชอบชาย เขาก็เหมือนว่าไม่ยอมให้เราไปทางนั้นอะ เขาอยากจะทำงานกับเราอยู่ที่นู่น ออสเตรเลีย อะไรอย่างเนี่ย ตอนสุดท้ายเราก็บอกเขาเลยว่า เขาก็บอกว่าให้เวลา 3 เดือน ให้เราเปลี่ยน เราก็แบบว่า (หัวเราะ) เขาก็บอกได้เดี๋ยวนั้นเลย ว่าเราเปลี่ยนไม่ได้เลย (หัวเราะ) (ID1: L75-74)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“มีความรู้สึกหึงหวง ว่า เออ ไปเลิกกับผู้หญิงเหอะแล้วมาคบกับเราคนเดียว ถามว่าเราชัดเจนขึ้นมั๊ย เราก็ชัดเจนในตัวเองมากขึ้นว่า เออ เราเป็นเกย์ (ID4: L256-257)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“คือการที่คบกับผู้ชายอย่างที่โดยไม่ต้อง ไม่ต้องตามกระแสสังคม คือผู้ชายต้องคู่กับผู้หญิง ก็อยู่ได้ ก็โอเคเนี่ยหว่า อะไรอย่างเงี้ย...อาจจะช่วยให้ชัดเจน ว่าเราเรามีความรู้สึกว่า เออ เราๆ คงไม่ get along กับผู้หญิงแล้วแหละ คงไม่กลับ คงไม่ไปชอบผู้หญิง ชอบผู้หญิง แต่คงไม่ไปคบกับผู้หญิงอีกแล้ว อะไรอย่างเงี้ย (ID7: L219-222, 226-227)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“ถ้าจะใช้คำง่ายๆ ก็คงแบบว่าเหมือนเราเป็นสาวเต็มตัวมั้ง (หัวเราะ) คือถ้าเปรียบเทียบก็เหมือนว่า ก็คือ เหมือนเราพร้อมทุกด้านแล้วอะ ก็จะแบบว่า ตอนแรกแค่เรารู้สึกว่าเราชอบ จนกระทั่งเรามีเป็นตัวเป็นตนอย่างเงี้ย มันก็เหมือนกับแบบว่าเรามีอัตลักษณ์ของเราแล้ว เออ เรามีอำนาจอธิปไตยของเราแล้ว อัตลักษณ์ก็คือ ก็คือเหมือนเรามีพร้อม เขาเรียกว่ายังไงอะ เรายังรู้ได้กับทุกอย่างแล้ว ทั้งๆ ที่แต่ก่อนอาจจะแบบรับรู้แบบจิตสัมผัสอย่างเงี้ย แต่ก็คือ เรามา

หมดแล้วไง ก็ถ้าเรามีแฟน เราก็คือ เราก็ต้องมีสัมผัสร่วมกันทุกอย่าง แล้วก็ เหมือนแบบเราก็ได้ศึกษาดูใจ (ID8: L441-449)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

หมวดหมู่ 2.3 การยอมรับความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน

ผู้ให้ข้อมูลนั้นฟังความรู้สึกข้างในของตนเอง ไม่ปฏิเสธ ไม่ฝืน ไม่บิดเบือน และยอมรับ ความรู้สึกชายรักชายเป็นส่วนหนึ่งของตนเอง ความรู้สึกที่ว่ามันคือการที่ตนเองนั้นรู้สึกมีความสุขกับ ผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงเต็มเต็มความรู้สึกให้กับตนเองได้น้อย ไม่เท่ากับผู้ชาย ดังประโยคตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

“คือเราก็ถามว่า พยายามที่จะเปลี่ยนตัวเอง ไปชอบผู้หญิงไหม ไม่มีนะ ไม่ได้ รู้สึกว่าตัวเองจะต้องเปลี่ยนตัวเอง เพื่อไปชอบผู้หญิง เพื่อให้คุณพ่อคุณแม่ สบายใจ ไม่ อืม... คือ คือ ยอมรับตัวเอง อย่างที่บอกคือชัดเจน ชัดเจน ชัดเจน ก็ยังชัดเจนอยู่ ก็เป็นก็เป็น ไม่ได้รู้สึกแบบ เอ๊ะ กูจะเป็นดีใหม่นะ เอ๊ะ กูจะต้องมีความรู้สึกแบบนี้ไว้ใหม่นะ คือต้องชอบผู้หญิง (ID2: L61-62, 303-313)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“เป็นความรู้สึกมากกว่าอะครับ เพราะผมกับผู้หญิง อะถ้าเรื่องจูบอย่างเงี้ย กับ ผู้หญิงผมก็เคยจูบ ก็จูบได้ปกติ คืออวัยวะเพศ เอาตรงๆ เลยก็เกิดอารมณ์ อะไร อย่างเงี้ยอะครับ แต่มันไม่มีความรู้สึกร่วมที่แบบอยากจะมีอะไรด้วย อะไรอย่าง เงี้ยอะครับ ผมก็เลยคิดว่า คงไม่ใช่แล้วละ หลังจากนั้นผมก็เดทกับเพื่อนผู้ชาย อย่างที่บอก (ID5: L200-202)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“เราไม่ได้อยากจะแบบ เออ หลอกความรู้สึกตัวเองยังไม่เท่าไร ฟังรู้สึกอย่างนี้ นะแบบว่าหลอกความรู้สึกตัวเองว่าเราไม่ได้เป็นหรือว่าเราอาจจะชอบผู้หญิงคน นี้ ลองคบผู้หญิงคนนี้ดู นี่คือการหลอกตัวเอง (ID6: L174-176)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“พี่ปู่จำได้ คือๆ เฮ้ยเป็นเหรอะวะเนี่ย เฮ้ย คือถามว่าเราเป็นอะไรวะเนี่ย แล้วก็ถามตัวเองว่า ความสุขของเราคืออะไร เราจะต้องแบบผืนตัวเองใหม่ ถ้าเราคิดว่าผืนแล้วเราไม่มีความสุข หรือเราจะยอมรับตัวเองแล้วมีความสุขกับตัวของเราเอง คำตอบตอนนั้นคือ แล้วจะผืนเพื่ออะไร การชอบสีแดงก็คือการชอบสีแดงอะ นึกออกไหม (ID9: L378-380)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

“เพราะว่าพ่อแม่เขาเลี้ยงเรามาดีอะ เขาก็ไม่ได้ทำอะไรเสียหายไป แล้วตัวเราก็ชอบแบบนั้นอยู่แล้ว ถ้าเกิดว่าพี่ไม่ชอบเป็นเกย์ พี่ก็ต้องแบบ ผืนตัวเองตั้งแต่เป็นเด็กแล้ว ตั้งแต่ตอนนั้น ไซ้ใหม่ (ID10: L19-20)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

ประเด็นที่ 3 : การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน

การที่ผู้ให้ข้อมูลเกิดความชัดเจนในตนเองว่าตนเองนั้นมีรสนิยมทางเพศแบบชายรักชายยอมรับและมีเจตคติที่ดีต่อความเป็นเกย์ของตนเอง ตลอดจนปัจจัยทางสังคม สิ่งแวดล้อมรอบข้างที่ส่งผลต่อการยอมรับตนเองได้มากขึ้น ซึ่งประกอบด้วยประเด็นย่อยดังต่อไปนี้

หมวดหมู่ 3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์

การที่ผู้ให้ข้อมูลค้นพบ มีความเข้าใจถึงธรรมชาติของตัวเอง ยอมรับในความเป็นตัวตนของตนเองในแบบที่ตนเองเป็นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของตนเอง ยอมรับในการแสดงออกในพฤติกรรมของตนเองที่อาจจะแตกต่างจากผู้ชายทั่วไป และถึงแม้ว่าสังคมจะมองตนเองอย่างไรแต่ตัวเองก็ไม่ได้มองว่าความเป็นเกย์ของตัวเองเป็นสิ่งที่ผิด หากเพียงเป็นรสนิยมทางเพศแบบหนึ่ง ทำตามสิ่งที่ตนเองมีความสุข ไม่ได้รู้สึกเป็นทุกข์ หรือรู้สึกขัดแย้งกับสิ่งที่ตนเองเป็น ตลอดจนการที่ผู้ให้ข้อมูลบางรายได้เริ่มนิยามตนเองว่า เกย์ ดังประโยคตัวอย่างดังต่อไปนี้

“ชัดว่าเรา เรารู้ว่าเราเป็นแน่แท้ละ เพราะว่าอายุเยอะขึ้น แล้วเราเหมือนได้ พิสูจน์ตัวเองตามกาลเวลาและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิต มันต่างสรุป แล้วอะว่าจริงๆ เราชอบผู้ชาย เราอย่าไปเปลี่ยนตัวเองเลย เออ สับสน ก็เลย เรียกตัวเองว่า “เกย์” (ID4: L338-340)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“คือสิ่งที่ผมชัดเจนก็ตอนที่ผมมั่นใจอะครับว่า ผมคงจะไม่มีอะไรกับผู้หญิง มัน เป็นเหมือนการที่ผมตัดสินใจเลือกที่จะมาเดินทางนี้อะครับ คือเหมือนว่า เออ ผมตัดสินใจที่จะมา เลือกจะมีความสัมพันธ์กับผู้ชายละ แล้วพอผมได้ลอง ได้ อะไร ผมก็ happy ในจุดๆ นี้ แล้วผมก็ยัง happy จนถึงทุกวันนี้ (ID5: L373-374)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“มันมาจากการที่เรารู้สึกว่าเราไม่ได้ทุกข์กับสิ่งที่เราเป็นอะ แล้วคืออยู่กับมัน แบบเหมือนเป็นธรรมชาติของตัวเราอะ (ID6: L664-665)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“มันเหมือนแบบดอกบัวกับกุหลาบ เธอชอบแบบไหน เธอชอบกุหลาบ หรือชอบ ดอกบัว โอเค ฉันชอบกุหลาบ ก็ฉันชอบกุหลาบ ฉันไม่ได้ชอบดอกบัว แค่นั้นเอง (ID9: L197-199)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

“พี่อยากเป็นอย่างเงี้ย พี่ไม่อยากเป็นผู้หญิงที่สวยงาม เพราะว่าพอพี่ เขาก็จินตนา กับอย่างเงี้ย ทุกคนเขาก็จินตนาอย่างเงี้ย แต่พี่ก็ไม่ชอบแต่งตัวแบบผู้หญิง เพราะว่าพี่ดูแล้ว ยังไงมันก็ไม่ใช่อะ พี่เห็นความแตกต่างว่าผู้หญิงก็เป็นแบบนี้ ต้องใส่แบบนี้ ทำแบบนี้ใช่ไหม และพี่เองเป็นแบบนี้ ไปทำตัวให้มันเหมือนเขา

มันก็น่าเกลียดเข้าไปใหญ่ พี่ว่าเป็นแบบนี้ดีกว่า เป็นแบบธรรมชาติเนี่ย
(ID10: L81-84)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

หมวดหมู่ 3.2 เจตคติต่อสังคมกับการยอมรับตนเอง

การที่ผู้ให้ข้อมูลมีมุมมองในแง่บวกต่อสังคมรอบข้าง รับรู้และยอมรับว่ามีคนในสังคมบางคนที่ยังไม่สามารถที่จะยอมรับความหลากหลายทางเพศได้ ตลอดจนการมีความกลมกลืนกับสังคมของตนเอง วางตัวเองให้เหมาะสมในสังคมที่ตนเองอยู่ ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“เพราะว่า ในขณะที่โดนสังคมอย่างงี้ใช้ปะ แต่ก็แบบไม่คิดจะเรียกร้องอะไรที่มากกว่านี้ เพราะว่าเรารู้สึกว่าเราโชคดีแล้วที่เกิดในเมืองไทย นึกออกปะ ในอเมริกาบางรัฐอย่างเงี้ย ดั่งดั่งๆไป อาจจะโดนฆ่าเลยก็ได้ แบบว่าซ้อมจนตายเดี๋ยวนั้นเลย นึกออกปะ (ID3: L331-333)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ทุกอย่างเราก็โอเค กับสังคม ที่ทำงาน เราก็ไม่เคยปิด เราก็ดำเนินชีวิตได้ปกติ สุขทุกวันนี้ (ID4: L445-446)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ถามว่ากับคนในสังคม พี่ไม่สามารถจะไปกะเกณฑท์ หรือไม่สามารถที่จะไปบังคับคนรอบข้างให้ยอมรับตัวเราได้ สิ่งที่ทำให้ได้ในสังคมบางสังคม หรือว่าคนส่วนใหญ่ก็คือ เราก็เป็นคน เป็นคนหนึ่ง เล็กๆ ในสังคมที่สามารถทำอะไรให้กับสังคมได้บ้าง เราไม่ได้หวังว่าเราจะไปกู้โลก แต่ว่าเราสามารถที่จะอยู่ในสังคมได้ โดยที่เราไม่สร้างความเดือดร้อนหรือว่า เราไม่ได้ไปทำให้เขาแย่งอะ เออ ทำให้มันดีขึ้น มันก็อาจจะมึสังคมบางสังคมที่เขายังไม่รู้ว่า อาจจะมึหลายคนที่ยังแบบยังไม่ยอมรับ เขาอาจจะไม่ได้ยอมรับในสิ่งที่เราเป็น แต่ถ้าเขายอมรับในสิ่งที่เราทำให้เห็นได้ ยอมรับในสิ่งที่ อ่า ที่เป็นประโยชน์หรือว่าเป็น เป็นตัวเราที่เรา

สามารถจะทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ พี่ว่าก็โอเค เราไม่สามารถ พี่ไม่เคย
บังคับให้คนมายอมรับในตัวเรา (ID6: L565-573)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“คิดว่ามันไม่น่าจะมีอะไรที่กว้างแล้วแหละ เพราะว่าสังคมทุกวันนี้มันก็เปิดกว้าง
พอละสำหรับเกย์ (ID7: L357-358)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

หมวดหมู่ 3.3 การเข้าไปสู่สังคมเกย์

การที่ได้เข้าไปสัมผัสกับเกย์คนอื่นๆ เริ่มต้นมีสัมพันธภาพกับเพื่อนชายรักชาย ซึ่งจะ
ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่คนในสังคมมีความชอบคล้ายๆกัน มีพื้นที่สำหรับ
สังคมของตนเอง มีผู้ให้ข้อมูลบางราย ได้ให้ข้อมูลว่าการที่ได้เข้าไปสู่สังคมเกย์นั้นทำให้กล้า
เปิดเผยตนเองต่อสังคมมากขึ้น รู้สึกเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้น เกิดความรู้สึกเป็น
ส่วนหนึ่งของกลุ่ม มีความสุขที่ได้อยู่ในสังคมเกย์ของตนเอง ดังประโยคตัวอย่างดังต่อไปนี้

“เหมือนแบบเราเป็นมนุษย์พันธุ์พิเศษ เหมือนแบบอะไรอย่างเงี้ย รู้สึกว่าเรามี
รสนิยม รู้สึกว่าเรามี อันนี้ไม่รู้สิ เวลาคุยกันเงี้ย มันไปด้วยกันหมดอะ สมมติว่า
เราเห็น เราเห็นคน เราก็มองคน อ่ะไรอย่างเงี้ย มันเหมือนมันพูดภาษา
เดียวกัน ถูกคอ เงี้ย เวลาเรามองอะไรเหมือนกันก็จะเงี้ย จะตลก หัวเราะ หรือ
บางที่เราไปพูดกับพวกผู้ชาย straight พวกนั้นก็แบบ หยี้ไอนี้มันพูดอะไร แต่
ถ้าเราไปพูดแบบที่คล้ายๆเรา ก็จะตลกอะไรอย่างเงี้ย เช่นบางที่แบบว่าดูอีอ้วนนี่
สิ อ่ะไรอย่างเงี้ย (หัวเราะ) แต่งตัวไม่เข้าเรื่องเลยผู้หญิงอ่ะ (หัวเราะ) (ID1:
L193-199)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“จนกระทั่งเข้ามาหลาย แล้วมันไม่มีกฎเหล่านั้แล้ว เพราะเราย้ายไปเรียน
นครปฐม พอตอนนั้นก็คือชีวิตเป็นอิสระสุดๆ เราก็มองเพื่อนแบบเดียวกันเต็มไป
หมด ลั่นคณะ เราารู้สึกว่า เออ มันสนุก มันเหมือนนกพิราบถูกปล่อยออกจาก

ทรง (หัวเราะ) ทำอะไรก็ได้ เราสามารถพูดเรื่องผู้ชาย เราสามารถจินตนาการ ไม่ใช่
 นินทาแบบว่า เออ คนนั้น คนนั้นหน้าตาดี หรือว่าอยู่ในแกงค์ไหนอะไรที่แบบ
 ว่าจะเล่นกันแบบสังคมเกย์ขนาดใหญ่นี่ก็ออกปะ มันจะสนุกมาก รู้สึกว่าเราเจอ
 community ของตัวเอง (หัวเราะ) ในขณะที่แบบในมัธยมมันไม่มีอะ นี้ออกมัย
 แล้วพอเราไปอยู่มหาลัยคณะอักษรมันก็จะเต็ม...ก็รู้สึกความมั่นใจมันมากขึ้น
 มั่นใจลึกๆว่ารสนิยมทางเพศเราชัดเจน 100 เปอร์เซ็นต์ ไม่ต้องปิดบัง มันเลย
 มั่นใจที่จะพูด ที่จะกล้าพูดกับคนอื่นได้ เริ่มที่จะบริภาษพูดเป็นครั้งแรกได้ว่า
 “เราเป็นเกย์” เออ ถ้ามีเพื่อนในคณะมาถามว่าแมวเป็นรีปาว ก็คือบอก ก็คือ
 ไม่ได้อายเลย (ID4: L375-383, 388-392)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“พอผมยอมรับความเป็นเกย์ก็คือ ผมสามารถเจอเพื่อนที่เป็นชายรักชายด้วยกัน
 หรือเป็นเกย์ด้วยกัน ก็ทำให้ผมมีโอกาสดูเหมือนวันหนึ่งผมอาจจะเจอใครสัก
 คน อะไรอย่างเนี่ยอะครับ ซึ่งตอนนี้ก็ยังไม่เจอ (หัวเราะ) ประมาณนั้นอะครับ
 เปิดให้ เหมือนเปิดโลกให้ผมไปอยู่ในสังคมของชายรักชาย ไปเที่ยวบาร์เกย์ ไป
 อะไรอย่างเนี่ยอะครับ ก็ได้รู้จักสังคมกลุ่มเดียวกัน คนที่ชอบ มีรสนิยมทางเพศ
 เหมือนกัน (ID5:L335-339)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“ตุ้มแตกคือคล้ายๆ ก็คือ เองง่ายๆ ว่ามันเหมือนเป็น level ของการพลิกเลยว่า
 อันไหน อันชอบผู้ชายโดยสมบูรณ์แล้วอะ คือมันเหมือน ก็คือ เหมือนแปลงเพศ
 แล้ว ถ้าแบบ คือแบบถ้ามองในแบบเป็นกระเทยอะ เพราะว่าตอนที่เราก่อนที่เราบอกว่า
 เราสำเร็จความใคร่ อันนั้นคือเราแค่เพิ่งเริ่มรู้สึก นี้ออกปะ แต่ว่าเรารู้สึกแบบ
 โพล่งออกมาเลยอะ เริ่มมีเพื่อน ตู๊ด เพื่อนตู๊ด เพื่อนเกย์ อะไรอย่างเงี้ย ก็คือ
 ตอนปี 1 คือแบบอันนี้คือมีจริงๆ แล้วแบบ ไซ้ เป็นกลุ่ม เป็นแกงค์ไปด้วยกัน

อะไรอย่างเงี้ย อันนั้นคือทำให้เรารู้สึกยิ่งแบบมันใจ หรือว่ากล้าแสดงออกมากกว่าเดิมปกติ นึกออกไหม (ID8: L254-263)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“พี่มีความสุขที่จะได้อยู่ในกลุ่มเกย์มากกว่าอยู่ในกลุ่มต่างเพศ มันเหมือนพวกเดียวกัน มันเหมือนพูดภาษาเดียวกัน เอ็ง พูดภาษาไทยกับพูดภาษาต่างประเทศ คุยไม่เหมือนกัน แต่ถ้าถาม คุยกับคนชาติเดียวกัน สนุกกว่าใหม่ นั่นแหละฟิลเดียวกัน (ID9: L744, 749-750)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้เริ่มต้นเข้าสู่สังคมเกย์ ด้วยสังคมเกย์ออนไลน์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้หลายด้าน จากเกย์ต้นแบบ การได้เข้าใจถึงเพศวิถีของเกย์มากยิ่งขึ้น การเรียนรู้ที่จะปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเพื่อเป็นที่สนใจของชายรักชายคนอื่น ตลอดจนการเปิดโอกาสให้ตนเองได้เริ่มต้นมีความสัมพันธ์กับเกย์คนอื่น ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“แต่ว่ามันก็ทำให้เรายิ่งเข้าไปในวงการนี้เข้าไปใหญ่เลย โดยเฉพาะตอนม.4 ม.5 ม.5 Pirch เล่น Pirch เกย์ม.ปลาย เกย์กรุงเทพ อะไรอย่างเงี้ย ทำให้มีสังคมเพื่อนเกย์เยอะ หลายคนก็มาจากโปรแกรมนี้ ถูกปะ จะมีสังคมเพื่อนเกย์ เลยทำให้รู้สึกว่ อ้อ เข้าใจวิธีการเสพสังวาทย์แบบชายๆ นะว่าแบบ เออ แต่ว่าเราต้องมี lubricant นะ เออต้องอย่างงี้เนะ เราต้องล้างตู้เย็นนะ ล้างตู้เย็นคืออะไรหรอ อ้อล้างตู้เย็นคือการทำแท้งก่อน อะไรอย่างเงี้ย เออๆ ซึ่งแบบมันเป็นอย่างนี้ เหรอวะ (ID3: L409-418)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“เออๆ แล้วก็เริ่มรู้แล้วว่า เฮ้ย สาวเกินไป ไม่ชอบนะเว้ย นึกออกปะ เออ แต่ยังไม่ปรับบุคลิกนะตอนม.ปลายอะ ตอนนี้ก็ยังไม่ปรับ (หัวเราะ) เออ ก็เป็นตัวของเราเองเนี่ยแหละ มันต้องมีคนรับได้บ้างแหละ มีคนรับได้ เออ (หัวเราะ) แต่ว่า choice เราจะน้อยลงไปหน่อยไง นึกออกไหม เออถ้าแมนๆ เนี่ยจะขายดี เออ เราก็เริ่มรับรู้ แล้วก็นัดเจอ blind

date บ่อยมากผ่าน irc เออ pirch เนี่ย เซ็นทรัลลาดพร้าว สยาม เลิกเรียนเสร็จปั๊บ ต่อเลย ขึ้นรถ นั่งรถเมย์ต่อรถไฟฟ้ามาสยาม นัดเจอผู้ซงผู้ชายบ่อยมาก (ID3:L418-424)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“มันก็แค่ทำให้เราเป็นเกย์ได้มากขึ้น นึกออกปะ เรา จริงๆ เราเป็นเกย์อยู่แล้ว พอมารู้เรื่องพวกนี้มันก็ยิ่งแบบ อ้อ เขาทำกันอย่างนี้นะ เขามีภาษากันแบบนี้เนาะ เขาเรียกผู้หญิงว่าชะนี เขาจะมีศัพท์ตลกๆ ไม่ได้ผู้ชายก็เรียกว่านก นึกออกปะ เออ มันก็จะมีกลุ่มเที่ยวกลางคืน มีกลุ่มอะไร ก็เลยรู้ว่าอ้อ เขาเป็นอย่างเงี้ย เราก็รู้แบบว่า เออ ไม่ค่อยจะแบบว่า เขาเรียกว่าอะไรวะ เจ้าชู้อะ พวกเกย์นี่ก็ออกปะ เออ อะไรอย่างเงี้ย เออ ก็ได้ประมวลตัวเองนิดนึง (ID3:L427-431)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

ประเด็นที่ 4 : การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์

การที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้และเริ่มที่จะยอมรับถึงความเป็นเกย์ของตนเอง และเริ่มมีคำถามถึงการตอบรับของครอบครัว สังคม ตลอดจนการเริ่มต้นที่จะแสดงตน เปิดเผยให้ครอบครัว สังคมรับรักต่างเพศได้รับรู้ ซึ่งประกอบด้วยหมวดหมู่ดังต่อไปนี้

หมวดหมู่ 4.1 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว

ประสบการณ์หลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลเกิดความชัดเจนและยอมรับในรสนิยมทางเพศของตนเอง แล้ว คล้ายกับเป็นการผ่านด่านต่อไปเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ตัวตนของตนเอง เป็นการยอมรับรับตนเองต่อบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เกย์ เช่น สมาชิกในครอบครัว ซึ่งผู้ให้ข้อมูลจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจที่จะเปิดเผยตนเองหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ประกอบด้วยหมวดหมู่ย่อยดังต่อไปนี้

หมวดหมู่ย่อย 4.1.1 ความกลัวและกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัว

เมื่อผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่าตนเองอาจจะไม่เป็นอย่างที่ครอบครัวคาดหวังไว้ ทำให้เกิดความกังวลใจ เสียใจ กลัวการไม่ยอมรับ ถูกปฏิเสธ ลงโทษจากครอบครัว กลัวว่าการเป็นเกย์ของตนเองอาจจะทำให้ครอบครัวอับอาย ขายหน้าซึ่งผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะชิมชั้บเอาค่านิยมของสังคมที่ว่า “มีลูกเป็นเกย์แล้วพ่อแม่จะผิดหวัง” ทั้งๆที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นอาจจะยังไม่ทราบว่าจริงๆ แล้วนั้นครอบครัวของตนเองมีเจต

คติอย่างไรต่อการมีลูกเป็นเกย์ แต่ผู้ให้ข้อมูลก็มีความกลัว ความกังวลดังกล่าวเกิดขึ้นไปก่อนล่วงหน้า กอปรกับความไม่พร้อมที่จะเปิดเผย ความไม่สนิทใจที่จะเปิดเผย จึงเลือกที่จะปฏิเสธการเปิดเผยตนเองกับครอบครัวในช่วงแรกของการยอมรับตนเอง ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“คือไม่ได้รู้สึกผิด แต่ว่ารู้สึกกลัว กลัวว่าถ้าคุณพ่อคุณแม่รู้ว่า ถ้าเราไม่ใช่ผู้ชายที่ชอบผู้หญิง เราไม่รู้ว่าจะ feedback ที่กลับมาจะเป็นยังไง ถ้าเกิดเขามองเราในแบบนั้น ว่าเขาจะรู้สึกอย่างไร เขาจะยอมรับลูกคนรุ่นใหม่ เขาจะยังรักเราเหมือนเดิมหรือเปล่าว่า อะไรแบบนั้น นั่นคือความรู้สึกตอนเด็กๆ นั่นคือตอนแรกๆ เลย ใช่ว่า...เพราะเมื่อตอนเป็นเด็ก คือเรายังไม่รู้อะไรเท่าไร คือเราก็กังวล รู้สึกกลัวว่าห่วย มันจะดีหรือเปล่าวะ ถ้าเกิดว่าเขาจะรู้จะเป็นยังไง ก็คือกลัว คือรู้สึกว่า ยังไม่พร้อมที่จะเปิดเผยตัว (ID2: L57-59,77-78)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“ความรู้สึกตอนนั้นที่ไม่บอกคือ เราไม่รู้ผลลัพธ์ว่าจะเป็นยังไง เพราะว่าเราก็กังวลอยู่แล้วเนี่ย ตอนนั้นสิบ ตอนนั้นมันม.1 แล้วนี่ เข้าใจแล้วว่าเกย์มันไม่โอเค นี่ก็ออกปะ ในสังคมอะ ถ้าบอกไปแล้วเขาไม่ชอบขึ้นมา อะไรขึ้นมา มันจะเป็นยังไงวะ ก็คิดขึ้นมาเองตอนเด็กๆ อ้อ ก็เลยเลือกที่ว่าจะไม่บอกดีกว่า แค่นี้...กังวลการทำโทษ เช่นแบบว่า เอ๊ะ พุดปั๊บ เขารับไม่ได้ขึ้นมา ไม่ใช่ว่ามาตบหน้าจ๊ะวะนะ เออนะ เออ หรือว่าจะส่งไปตัดเส้นดาร์ที่ไหนยังไง ให้หายเป็นเกย์หรือเปล่า อะไรอย่างเงี้ย ซึ่งเขาไม่ทำแน่นอน มันใจ แต่ว่าเราก็กังวล (ID3: L161-163, 169-170)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ก็พอกลับมาที่กลับมาสู่ครอบครัว คือ โอเคตัวเองอะชัดแล้ว กลับมาก็เจ็บ ผู้ชายเลย แต่ว่าไอ้ครอบครัว ข้อจำกัดเดิมมันก็มีอยู่ เราก็กังวลใจพ่อแม่ กังวลใจคนใกล้ตัวคนรู้จักทุกคน เราไม่อยากให้ใครรู้เลยว่าเราคืออะไร เราไม่อยากให้ ไม่อยากให้คนรู้จักรู้เลย

สำคัญที่สุดไม่อยากให้ครอบครัวรู้เลย เพราะกลัวว่ามันจะทำให้ครอบครัวอับอาย และพ่อแม่จะเสียหน้า แล้วพ่อแม่จะไม่ภูมิใจ สำคัญแค่นี้ (ID4: L369-375)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“แต่ก่อนหน้านี้เขาดูแค่การกระทำ แต่เราไม่เคยยอมรับหรือว่า เราไม่เคย response ว่าใช่ เป็น อะไรอย่างเงี้ย...เพราะว่าอย่างที่บอก เราเป็นครอบครัว คนจีน แล้วเป็นลูกคนเดียว ลูกผู้ชายคนเดียว เราก็รู้สึกว่าจะทำให้เขา ผิดหวังที่อาจจะไม่ได้สืบสกุล มีลูกหลานสืบสกุลให้เขาได้ (ID8: L135-136, 147-148)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“กังวล คือ ถ้าบอกแม่ไปแล้ว แม่จะรู้สึกยังไง เราจะถูกบังคับใหม่ว่า จะต้อง อย่างนั้น จะต้องอย่างนี้ หรือ เขาจะรับได้ไหม เขาจะเสียใจมากแค่ไหน คิด เยอะเหมือนกันก่อนที่จะบอก (ID9: L489-492)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

หมวดหมู่ย่อย 4.1.2 การรับรู้เจตคติของคนในครอบครัวต่อชายรักชาย

ผู้ให้ข้อมูลนั้นรับรู้ว่ามีสมาชิกในครอบครัวนั้นมีเจตคติต่อการเป็นเกย์ของตนเองอย่างไร ตลอดจนเจตคติที่มีต่อกลุ่มเกย์อย่างไร นั้นจะส่งผลต่อการเลือกที่จะตัดสินใจเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยตนเอง หากผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีคนในครอบครัวของตนเองนั้นมีแนวโน้มที่จะไม่ชอบ รังเกียจคนรักเพศเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลก็จะมีแนวโน้มที่จะปิดบัง ยังไม่แสดงตนต่อครอบครัวในช่วงแรก ดังตัวอย่าง ประโยคที่ว่า

“เพราะพ่อจะเป็นคนที่ไม่ชอบพวกเกย์ พวกกระเทย เขาจะไม่ค่อยชอบพวกนี้เท่าไร แต่ถามว่าเขาแสดงออกไหมว่าเขาไม่ชอบเรา รังเกียจเรา รู้สึกไม่อยากคุย รังเกียจ ขยะแขยง ไม่มี คำก็ยังคงเป็นพ่อคนเดิมที่เหมือนตอนเราเป็นเด็ก เขายังเป็นยังไงก็เป็นอย่างนั้น (ID2: L139-141)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“ผมคิดว่าที่บ้านผมยังรับไม่ได้กับเรื่องนี้ ผมก็เลยเหมือนต้องปิดตัวเองเรื่องนี้ กับที่บ้าน...แต่คุณพ่ออะ ไม่ชอบเลย เกย์หรืออะไรอย่างเนี่ยอะครับ ตอนนี่เค้าก็เลยยังไม่รู้ (ID5: L249, 308)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“เพราะว่าเคยทะเลาะกันรุนแรงถึงขั้นว่า พ่อแหละเป็นคนค่อนข้างแบบเออ หัวโบราณ แล้วพ่อ พ่อเนี่ยแบบมี มีความรู้สึกไม่ค่อยชอบเพศที่สาม อะไรอย่างเนี่ย เพศแบบว่าคนเป็นกระเทย เป็นเกย์ อะไรอย่างเงี้ย พ่อจะไม่ ไม่ชอบอยู่แล้ว...เขาไม่โอเคกับตรงนี้ อะไรอย่างเงี้ย มันเลยทำให้เรารู้สึกว่า อ้อ ไม่ได้ เราก็ต้องปฏิเสธไปก่อน (ID6: L425-427, 435)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

แต่หากผู้ให้ข้อมูลนั้นรับรู้ว่าคนในครอบครัวของตนเองนั้น เปิดกว้างในเรื่องรสนิยมทางเพศ ไม่ปิดกั้นและยอมรับตนเอง ผู้ให้ข้อมูลก็แนวโน้มที่จะเปิดเผยและสามารถแสดงความเป็นตัวของตนเองได้มากขึ้น ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“คือผมโชคดีอย่างหนึ่งคือเกิดมาในครอบครัวที่ ที่ไม่เคย ครอบครัวไม่เคยแอนตี้เรื่องนี้ แล้วก็ไม่ได้คาดหวังอะไรมากมายกับลูก ว่าลูกจะเป็นตุ๊ด เป็นเกย์หรือจะแต่งงานใหม่ จะอะไรใหม่ อะไรอย่างเงี้ย มันก็เลยกลายเป็นว่า อาจจะถูกกลายเป็นจุดหนึ่งที่ทำให้ผมรู้สึกว่า ผมไม่ได้รับแรงกดดันอะไรเลย ที่ว่าผมจะเป็นเกย์ใหม่ ผมจะต้องแต่งงานใหม่ จะมีลูกใหม่ มีหลานให้เขาใหม่ อย่างเงี้ย มันก็เลยเป็นประเด็นที่ผมรู้สึกว่า เออการเป็นเกย์ของผมมันเลยไม่ได้มีความผิดหรือเป็นเรื่องเลวร้าย เป็น black hole หรือเป็น black point อะไรทั้งสิ้น อะไรอย่างเงี้ย (ID7: L401-406)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“แม่พี่ก็โอเค แม่พี่ก็บอกเออ น่ารักดี แกก็คิดในเชิงบวก ที่บ้านพี่เชิงบวกตลอด “บางที่เราเลี้ยงเขาเป็นผู้หญิงเนี่ย โตมาอาจจะไม่เป็นเด็กเกเร ไปชกต๋อย ไปกิน

เหล่าเมายา” อะไรประมาณเนี่ย เราอาจจะเป็นคนเรียบริ้อย อะไรอย่างเนี่ย ก็บ้านพี่จะเน้นว่า ไม่อยากให้เป็นคนสร้างปัญหาให้สังคม ไม่ชอบไปเปิดดิดา ดิด อะไรอย่างเงี้ย เขาก็บอกเขาคิดในแง่ดี ว่าถ้าเลี้ยงมันอย่างนี้ก็ดี ก็โอเค (ID10: L96-99)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

หมวดหมู่ย่อย 4.1.3 ความพร้อมในการแสดงตน เปิดเผยความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลจะเริ่มที่จะมีการเปิดเผยตัวตนเกย์ของตนเองให้คนในครอบครัวรับรู้ โดยที่พูดกันตรงๆ โดยที่ตนเองจะรู้สึกปลอดภัยเพียงพอ มีความพร้อม สามารถที่จะดูแลตนเองได้หากถูกครอบครัวปฏิเสธหลังจากการเปิดเผย หรืออยากที่จะให้ครอบครัวของตนเองยอมรับตนเองในด้านอื่นๆ ก่อนแล้วจึงค่อยเปิดเผย ตลอดจนการรับรู้ว่าคุณในครอบครัวนั้นไม่ได้ต่อต้านเรื่องเกย์มากนัก เข้าใจในเรื่องเพศวิถี การได้รับการปกป้องจากครอบครัวของตนเองในเรื่องเกย์ ทำให้ตนเองนั้นเกิดความรู้สึกโชคดีสบายใจที่ไม่ได้ทำให้ครอบครัวผิดหวัง ตลอดจนความพยายามที่อยากจะให้ครอบครัวยอมรับตนเองในด้านอื่นๆ เพื่อชดเชยความเป็นเกย์ของตนเอ ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“แต่เราคิดของเราไปเองไง ว่าถ้าเรากลับไปช่วยงานที่บ้านได้ อะไรอย่างเงี้ย generate revenue ได้เยอะๆ นึกออกปะ เราแสดงฝีมือให้เขาได้เห็นว่าเขาเราเทพนะ อะไรอย่างเงี้ย เออ ซึ่งมันก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เรอยากให้เขายอมรับในความเป็นลูก นึกออกปะ อยากตอบแทน อะไรอย่างเงี้ย อยากจะ reward ให้พ่อแม่แม่ว่าเออเนี่ย มีลูกเป็นตุ๊ดอะ พ่อแม่ไม่มีใคร happy หรือก็คือจะทำให้เขาดูว่าเราแน่ โอเคนะเว้ย ไม่ได้แยะ ถ้าถึงวันนั้นจะ proud ตัวเองมากที่จะบอกเออ ป้าม๊า เป็นตุ๊ดนะ รู้เลยว่าป้ากับม๊ารู้อยู่แล้ว เออ แต่เป็นเกย์ละ คือจะกล้าพูดเต็มปากถ้าเราถึงจุดสำเร็จที่เราตั้งใจไว้ (ID3: L384-390)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“ก็อย่างที่ผมบอกครับ ผมมทำงานหาเงินเองได้ อยู่ได้ด้วยตนเอง ผมก็ซื้อบ้าน
อยู่เอง ดูแลตัวเองได้ก็ คือถ้าเค้ารับไม่ได้ ผมก็สามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง ผมก็
เปิดเผยมากขึ้นครับ (ID5: L302-303)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“เพราะว่าพ่อแม่เห็นว่าอยู่กับคนนี่มานาน อยู่กับคนนี่ คบกับคนนี่มาชักรักใหญ่
แล้ว อะไรอย่างเงี้ย เขาก็รู้สึกว่าการติดกรรมเขาไม่ใช่ลักษณะว่าแบบเป็นเพื่อนกัน
อะไรอย่างเงี้ย เออ เขาก็เลยพูด เขาก็เลยถามว่าเออเป็นอะไรกัน พี่ว่าเหมือนตรงนี้
เป็นโอกาสดีนะที่แบบว่าเราจะได้พูด...จริงๆ อยากจะคุยเรื่องนี้มาเป็นสิบปีแล้ว
แต่ว่าไม่มีโอกาสเพราะว่า ณ ตอนนั้นเนี่ยเราไม่รู้ว่าจะยังไง แต่วันที่เราเป็น
ตัวของตัวเอง ในวันที่เราแบบเรียนจบแล้ว มีงานมีการทำ เราเป็นผู้ใหญ่แล้ว
เออ เราเป็นผู้ใหญ่แล้ว มันควรจะถึงเวลา (ID5: L470-472,487-489)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลได้เปิดเผยกับครอบครัวเนื่องจากมีความอึดอัด ต้องการที่จะ
ปลดปล่อย อยากที่จะให้คนในครอบครัวของตนเองได้รับรู้ถึงตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง ไม่
ต้องการที่จะปิดบังครอบครัว ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“เราคิดว่าเลือกที่จะพูดดีกว่า แล้วเราก็รู้สึกว่า เราจะได้ปลดปล่อยตัวเองสักที
ปลดปล่อยแบบ ไม่ต้องมารู้สึกติดอยู่ในใจว่าทำไมไม่บอกไปสักที มาม้าควรจะรู้
นะ อะไรอย่างเงี้ย ว่าเราเป็นอะไรกันแน่ ต่อให้แต่ก่อนที่ผ่านมา เรารู้สึกว่าเขา
น่าจะรู้แหละ แต่เขาไม่พูด แต่อันนี้เป็นครั้งแรกที่เราเลือกที่จะพูด บอกเขาดีกว่า ก็
มันเหมือนรู้สึกติดในใจใจ คือว่าแบบจะบอกเขาก็ไม่ได้ จะแสดงออกหรือหาย
ออกไปเลย หรืออะไรก็ไม่ได้ คือมันติดอยู่ในใจว่าแบบอยากบอกนะ แต่กลัวเขา
เสียใจ แต่ถ้าไม่บอกเราก็รู้สึกอึดอัดว่าเออ เราเป็นตัวเราเองได้ไม่เต็มที่ หรือจะทำ
อะไรก็ไม่ได้ หรือจะแบบถ้าจะไปคบใครอย่างเงี้ย เราก็จะไม่กล้า หรือเกรงใจ
หรือจะหลายๆ อย่างอะที่เกี่ยวกับการเป็นเกย์อะ คือไม่กล้าทำ อยากให้รับรู้ เรา

ไม่หวังให้เขายอมรับ เราแค่ต้องการให้เขารับรู้ว่าเราเป็นอะไร คือเขาจะยอมรับได้หรือไม่ก็ได้ก็คือแล้วแต่เขา มันขึ้นอยู่กับการที่เขาต้องเปิดใจว่าเราเป็นลูก ยังไงเราก็เป็นลูกอยู่ดี (ID8: L498-509)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8) “ที่นี้การที่คนอื่นมาค้ำบ้านเรา ก็ใกล้เคียงกันตรงที่ว่า แล้วทำไมเขาต้องมาค้ำบ้านเราบ่อยๆ นี่คือเหตุผลที่ว่า บอกก็บอก แล้วคำตอบที่ได้มาก็คือ มันเป็นแค่แพชั่น เดียวมันก็หาย...แต่ที่ตัดสินใจบอกก็ด้วยที่แบบว่า ด้วยที่แม่เป็นคนเกริ่นขึ้นมาเองว่า อย่ามีความลับระหว่างเรา เราเป็นครอบครัวเดียวกัน ซึ่งเราก็บอกว่า เมื่อเราบอกแล้ว เราไม่ปิดบังแล้ว จะทำโทษเราไม่ได้แล้ว เพราะว่าเธอ(แม่)เป็นคนออกกฎตัวนี้เอง (ID9: L426-427, 492-494)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

ทั้งนี้การเปิดเผยแสดงตนต่อคนในครอบครัวของผู้ให้ข้อมูลนั้นไม่ได้จำกัดแค่เพียงการพูดคุยอย่างตรงไปตรงมา หากมีผู้ให้ข้อมูลบางรายนั้นได้มีการแสดงตน เปิดเผยรสนิยมทางเพศแบบชายรักชายของตนเอง โดยการพูดแบบอ้อมๆ สื่อกำหนดให้คนในครอบครัวได้รับรู้ หรือแสดงออกทางพฤติกรรมเป็นนัยให้คนในครอบครัวรับทราบ เช่นอาจจะพาแฟนผู้ชายที่ตนเองคบหาเข้ามาบ้าน ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“พ่อก็ไม่มีแล้ว พี่น้องทุกคนก็รู้ว่าเรา เพราะว่าตอนที่เรามีแฟน เราก็พาแฟนมานอนที่บ้าน อะไรอย่างงี้ แฟนฝรั่ง แฟนคนไทย ก็รู้ ตอบรับดี เขาก็ตอบรับดี (ID1:L463-465)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“ส่วนกับพ่อแม่ก็ไม่ได้พูดตรงๆเหมือนกัน แต่ว่าเป็นการกระทำทำให้เห็นว่า ตอนนี้เราทำอะไรอยู่ เราคบกับใครอยู่ แล้วเรามีแผนชีวิตยังไง เพราะฉะนั้น ข้อมูลทั้งหลายมันจะทำให้เค้ารู้เองว่าเราเป็นอะไร แต่เรา เหมือนเรารู้สึกว่าคงไม่มีความจำเป็นที่เราต้องไปพูดว่าเราเป็นเกย์อึม แต่เค้าก็ คือเขารับรู้ได้ว่าเค้าก็รับรู้แล้ว แล้วเค้าก็โอเคกับสิ่งที่เราเป็น...ในเบื้องต้น หมายถึงว่าก่อนที่จะให้ข้อมูลเค้าว่าเราจะคบกับใครอย่างเนี่ย จนพอเราให้ข้อมูลเพียงพอ เช่น บอกว่าตอนนี้อยู่กับเพื่อนคนนี้นะ เราซื้อคอนโดด้วยกันนะ แล้วก็อยู่

กันสองคนนะ ใช้ชื่อด้วยกันนะ คือเป็นข้อมูลที่เพียงพอแล้ว แล้วเราก็พาเค้าไปบ้าน พาแฟนไปบ้านอะไรอย่างเนี่ย เราก็คือเค้ารู้แล้วแหละ แล้วเค้าก็เคยอวยพรเราบอกว่าให้ดูแลกัน และกันนะอะไรอย่างเนี่ย คือเรารู้สึกว่ามันพอแล้ว มันเพียงพอแล้วที่มันแปลว่าเค้าโอเคกับตัวตนของเรา เพราะฉะนั้น เราไม่จำเป็นจะต้องมาจับเข้าคุ้ยกันหรืออะไร (ID4:L420-423, 433-437)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

หมวดหมู่ 4.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้าง

การที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นเลือกที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้างหรือไม่ขึ้นอยู่กับค่านิยม เจตคติของคนในสังคมที่ตนเองนั้นอยู่ด้วย ตลอดจนการอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทางเพศจะช่วยเอื้อให้ผู้รักเพศเดียวกันเกิดความสบายใจ ไม่รู้สึกแปลกแยก กล้าที่จะเปิดเผยและเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ซึ่งทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความสบายใจของผู้ให้ข้อมูลที่จะเลือกที่จะเปิดเผย หรือไม่ ตลอดจนระดับในการเปิดเผยมีมากแค่ไหนอีกด้วย ประกอบด้วยหมวดหมู่ย่อยดังต่อไปนี้

หมวดหมู่ย่อย 4.2.1 เจตคติของสังคมที่ตนเองอยู่กับการเลือกเปิดเผยรสนิยมทางเพศ

เป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึง การรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติของคนในสังคมในปัจจุบัน ได้เปลี่ยนไปจากอดีต แตกต่างจากเมื่อครั้งในวัยเด็กที่ตนอาจจะรับรู้ว่าจะสังคมยังไม่ยอมรับ แต่หากเมื่อโตขึ้น ตนเองนั้นรับรู้ว่าจะสังคมนั้นมีแนวโน้มที่จะเปิดกว้างและยอมรับมากขึ้น ทำให้ง่ายต่อการเปิดเผยมากขึ้น แต่ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลก็อาจจะเลือกที่จะเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยกับสังคมทั่วไป ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“ถามว่าคนพวกนี้ ที่รังเกียจคนพวกนี้อะ คนทั่วไปที่ไม่ได้เป็น ผู้หญิงก็ตาม อะผู้ชายก็ได้ที่ไม่ได้เป็นอะ เขา คือไม่ใช่ทุกคนคือ โอเคพูดถึงสมัยนี้คนก็ยอมรับกันเยอะ แต่ก็ไม่ใช่ทุกคน ก็ยังมีคนที่รังเกียจอยู่ ก็มี คนที่รังเกียจอยู่ก็มี เกย์ ตูดกระเทย อะไรอย่างเนี่ย เขาก็ เออ... ไม่ก็ว่ามันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องใหญ่ที่ว่าทุกคนจะมารังเกียจหรือมาตั้งแง่ว่าคนนี้เป็นเกย์ คนเป็นตุ๊ดเป็นเกย์เนี่ย ความสามารถเยอะกว่าคนทั่วไปอีก ถูกปะ ก็ไม่ได้แคร์อะไรนะ ถึงจะมีคนรังเกียจหรืออะไรก็ ไม่ได้

แคร์อะไร แต่ถามว่าเราก็ไม่ได้ถึงกับเปิดเผยว่าฉันเป็นเกย์ (ID2: L415-417, 427-429)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“ซึ่งมันก็ทำให้เปิดเผยง่ายขึ้น ซึ่งสมัยนี้มัน คนมันยอมรับกันมากขึ้นอะครับ ก็ผมก็ไม่รู้สึกแปลกหรืออะไรไปจากคนอื่น แต่คือแปลกด้วยสังคมตอนเด็กๆ อาจจะใช้ เพราะว่าสมัยก่อน เมื่อ 10 กว่าปีที่แล้ว เรื่องเกย์เรื่องอะไรก็ยังไม่ค่อยมากกว่าเนี่ยอะครับ ผู้ใหญ่บางคนตอนนี้ก็ยังไม่รู้จักคำว่าเกย์เลยด้วยซ้ำ (ID5: L304-306)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“คนสมัยใหม่ๆ ก็หลายคนเขาก็ ยิ่งด้วยสมัยนี้ที่ว่า สมัยนี้คนยอมรับมากขึ้น สังคมเปิดกว้าง โอกาสที่เราจะ จะมีโอกาสได้เปิดเผยตัวเอง ยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็น และก็ไม่ต้องมานั่งคิดรู้สึกผิด ทุกข์ทรมาน เด็กสมัยใหม่ คนสมัยใหม่ที่อยากจะยอมรับตัวเอง และอยากจะให้คนอื่นยอมรับก็มีโอกาสมากขึ้น ที่จะได้พูด ได้สื่อสารหรือว่าได้แสดงตัวตนที่เป็นจริงออกมาให้คนอื่นเขารับรู้ (ID6: L685-689)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“เราว่าคนก็น่าจะโอเค เข้าใจ คือแบบปัจจุบันมันก้าวทันโลกมากขึ้น แล้วก็ยอมรับมากขึ้น มันก็เลยทำให้เรารู้สึกว่าเราอยู่ได้อย่างคนปกติคนหนึ่ง เหมือนเป็นเพศอีกเพศหนึ่งที่เพิ่มขึ้นมา แล้วก็ไม่ถึงแบบ คนยอมรับในสังคม แต่ก็ไม่ได้แอนตี้ ไม่ได้ถูกแอนตี้อะ (ID8: L575-577)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“สื่อทางโทรทัศน์เริ่มออกเยอะมาก ดร.เสรี มาพูดว่า การเป็นตรงนี้ไม่ใช่โรคจิตนะ การที่เป็นตรงนี้ มันคือเริ่มเปิดให้สังคมยอมรับ ตรงนั้นคือประตูบานแรกๆ เลย ตอยสมัยนู่นอะ ก็เหมือนมาช่วยเราอีกทางหนึ่ง (ID9: L429-431)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

ทั้งนี้ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางรายที่ยังคงกังวลใจมีความกังวลต่อการยอมรับของคนในสังคม ที่อาจจะคิด หรือสงสัยถึงรสนิยมทางเพศของตน อันเนื่องมาจากระดับของการเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้างที่แตกต่างกันของผู้ให้ข้อมูล ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“มันอาจจะเป็นส่วนน้อยๆ อะนะที่คิดอยู่ แต่ไม่ได้เอามาเป็น คือเป็นเรื่องเล็กๆ ที่คิดแล้วพอไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่ เราก็ไม่ได้แคร์อะไร ก็คือเรื่องว่าคนรอบข้างเขาจะสงสัยไหม เขาจะ เฮ้ย หมายถึงว่า ทำไม สมมติว่าเราจินตนาการว่าเราอายุ 45 50 แล้วอะไรอย่างเนี่ย คือทำไมไอ้เนี่ยไม่มีลูก ทำไมผู้ชายคนเนี่ยไม่มีลูก อะไรอย่างนี้ เนี่ย เห็นไหม มันเป็นเรื่องที่คนทั่วไปจะสงสัยว่าผู้ชายอายุมากขึ้น ทำไมไม่มีครอบครัว (ID2:L402-405)

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

หมวดหมู่ย่อย 4.2.2 การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทางเพศ

การที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้อยู่ในสังคมไทยที่เปิดโอกาสและไม่ค่อยต่อต้านคนที่เป็นเกย์จะเอื้อให้ผู้ให้ข้อมูลสามารถที่จะยอมรับและแสดงความเป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้น รู้สึกสบายใจที่จะแสดงออกถึงความสัมพันธ์แบบชายรักชาย ไม่รู้สึกกดดัน ไม่ต้องหลบๆ ซ่อนๆ ตัวตน ทำให้ตนเองนั้นอยากสร้างประโยชน์กับสังคมที่ตนเองอยู่ อีกทั้งผู้ให้ข้อมูลบางรายบอกว่ารู้สึกโชคดีที่ได้อยู่ในสังคมไทยที่เปิดกว้าง ดังประโยคตัวอย่างที่ว่า

“ในเมืองไทยถึงเขาจะว่า “อีตูด” ว่าอะไรอย่างเนี่ย แต่มันก็น้อย ถ้าเราเปิดโลกกว้างของเราเยอะๆ อะนะ เออ เราารู้สึกว่าที่นี่มันเปิดกว้าง ไม่งั้นคนไม่แบบว่า ผ่าตัดแปลงเพศกันได้เยอะขนาดนี้ ต่อให้เราบอกว่าสังคมมันอย่างนั้นอย่างนี้ ขอเถอะคะ ขอพื้นที่เถอะคะ อะไรอย่างเงี้ย เขาให้พื้นที่เราเยอะเหมือนกันนะ เออ... แต่ก็ยังโชคดีที่เราเกิดในเมืองไทย ถ้าเราเกิดที่เมืองอื่นเนี่ย มันก็คงจะต้องมีพฤติกรรมที่หลบๆ ซ่อนๆ หรือว่าอะไรอย่างเงี้ย (ID3: L331-336, 597-598)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“มันทำให้เราเป็นตัวของตัวเองได้เต็มที่ ไม่ได้หมายความว่า เราเข้าไปอยู่ในสังคมนั้น แล้วเราจะแบบโอ้โฮ ทำพฤติกรรมที่คนที่เป็นชายรักชาย หรือคนที่เป็นเกย์ทำแบบและทะเลหรือว่าไม่ดี เราเข้าไปในสังคมที่เขายอมรับและเป็นคนดีของสังคมนั้นด้วย เออ ไปทำให้เขาเกิดประโยชน์ คือทำให้รู้สึกว่าเขาสามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคม สร้างประโยชน์ให้กับคนรอบข้างได้ ไม่ใช่เข้าไปแล้วเราเป็นตัวถ่วงความเจริญของสังคมนั้นๆ อ้อ เพราะฉะนั้นพี่ว่า ถ้า ถ้าอยู่ไปหรือว่า ถ้า ถ้าอยู่ในจุดที่ถูกต้องอะ มันก็เต็มที่อะ กับชีวิตได้ อะไอย่างเงี้ย ไม่ต้องมานั่งแบบกดดันตัวเอง แล้วก็ไม่ต้องมานั่งปิดบังคนรอบข้าง มันเป็นความรู้สึกว่าทำให้เราจริงใจกับคนรอบข้าง และคนรอบข้างก็จริงใจกับเราด้วยนะครับ (ID6: L554-561)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“มีแซวมากกว่า แต่ถ้าถึงขนาดรังเกียจนี่ยังไม่เคยเจออะครับ อาจจะมีชอคดีที่อยู่ ในสังคมที่ดีมั้ง แต่ว่าถ้าแซว ผมว่าทุกที่เป็นหมดนะ แต่ว่าไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนอะ ถ้าคนมันอยากจะแซวอะนะ ก็แซว แต่ถ้าถามว่าเข้ามารุ่มซุ่ม ทำร้าย หรือแบบเข้ามาอึดื้อ อึดื้อไปไกลๆ อย่างเงี้ย ไม่มีนะ ไม่เคยเจออะไอย่างนั้นในชีวิต (ID8: L328-331)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“โห ชอคดีมากเลยอะ ไม่ว่าจะไปทำงานที่ไหน ทุกที่ ทุกคนต้องการพี่ แบบว่าประมาณว่า ไปเที่ยว ไปโน่นไปนี่ ไปกิน และให้ความเคารพเรา เหมือนพี่คนหนึ่งด้วย ไม่ใช่ว่าอัย กระทบ ไม่เอาอะ เป็นผู้ชาย อะไอย่างเงี้ย ไม่มี ทุกวันนี้ที่ทำงานก็เหมือนกัน ก็เคารพกัน อะไกัน อะไอย่างเงี้ย เออ (ID8: L205-207)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

ทั้งนี้การที่อยู่ในสังคมที่มีคนมีรสนิยมทางเพศแบบเดียวกันก็จะเอื้อต่อการเปิดเผยตนเองง่ายขึ้นอีกด้วย ไม่รู้สึกแตกต่างจากคนในสังคม ดังประโยคตัวอย่างที่ว่า

“ในที่ทำงานก็จะมีเจ้านายบางคนที่เค้าก็แบบที่เค้าก็เป็นเกย์ด้วยอย่างเงี้ย เค้าก็จะแบบพูดจากับเราได้สนิทสนมมากขึ้น เราารู้สึกว่ามันไม่ใช่เรื่องเสียหายเลยในสังคมนี้ ในสังคมการทำงาน ที่เราจะเป็นเกย์ เพียงแต่ว่าต้องวางตัวให้เป็นเท่านั้นเอง (ID4:L450-452)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“แล้วยังพอมผมได้ทำงาน ซึ่งบริษัทผมก็ค่อนข้างจะมีเกย์เยอะเหมือนกัน ซึ่งมันก็ทำให้เปิดเผยง่ายขึ้น (ID5:L303)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“เพราะว่าสังคมที่ทำ งานที่ทำเกือบทั้งตลอดมาตั้งแต่เริ่มต้นทำงานมาจนถึงปัจจุบันเนี่ย มันเป็นสังคมที่มีเกย์ มีตุ๊ด มีกระเทยเนี่ย ร่วมงานอยู่ค่อนข้างเยอะ งานโรงแรม งานทำทัวร์ งานอะไรทั้งหลายเนี่ย มันก็เลยกลายเป็นว่า เราไม่ได้รู้สึกว่าเราเป็นตัวประหลาดในสังคมการทำงานของเรา (ID7: L380-383)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

หมวดหมู่ย่อย 4.2.3 การมีความลงตัวในการแสดงตน

ผู้ให้ข้อมูลนั้นมีระดับของการเปิดเผยที่แตกต่างกัน สำหรับบางคนนั้นสามารถที่จะเปิดเผยต่อสังคมรอบข้างได้อย่างเต็ม ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“พี่ก็บอกไปตรงๆ เลย อยากรู้หรือ พี่มีแฟนชาย (หัวเราะ) อะไรอย่างเงี้ยไปเลยแบบเสียเวลา เพราะเรามั่นใจในบุคลิกของเราว่าแบบ เราไม่ได้ดราม่าหรือเวอร์เออหรืออะไรอย่างเงี้ย too much (แสดงอากัปกิริยาโน้มเอียงไปทางผู้หญิง) (ID1: L474-476)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“ก็เต็มที่ไม่ได้มีอะไร ก็เปิดเผยตัวเองได้กับสังคม ถ้าสงสัยหรือว่าเขาอยากจะรู้ ก็บอกเขาตรงๆ ไม่มีความจำเป็นที่จะแบบว่านู่นนี่นั่น มานั่งปฏิเสธอะไร (ID6:L684-685)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“สำหรับพี่ที่ไม่ได้เก็บแมนนะ เจอใครก็ไม่เคยเก็บแมนใสอะไรประมาณนี้นะ เป็นตัวของตัวเองเลย (ID10: L146)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลบางรายอาจมองว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้าง หากแต่เมื่อตนเองนั้นถูกสังคมตั้งคำถาม หรือมีคนสงสัยในรสนิยมทางเพศของตนเอง ผู้ให้ข้อมูลเหล่านั้นก็พร้อมที่จะตอบตามความเป็นจริง ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“ก็คือไม่ได้ปิดบังกับใคร แต่ก็ไม่ถึงขนาดไปป่าวประกาศให้ทุกคนรู้ว่ากูเป็น ก็แค่ว่า ถ้าถามก็บอกเธอว่าเป็นเกย์ ถ้าไม่ถาม ผมก็คงไม่ไปไล่บอกใครว่าผมเป็นเกย์ (ID7: L369-370)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“ทุกวันนี้ก็ยังไม่เปิดนะ ใครรู้ก็รู้ ใครไม่รู้ก็เรื่องของเขา ฉันไม่ต้องไปตีตบ่าว่าเป็นเกย์ ฉันไม่ต้องตีตบ่าในบ้านนี้บ้านเกย์ รู้ก็รู้ ไม่รู้ก็ไม่รู้...เพราะอย่างที่บอกไว้ว่า ไม่ได้ประกาศตัว แต่ก็ไม่ได้ปิดตัว ถ้าเธอรู้ เธอก็รู้ ถ้าเธอไม่รู้ เธอก็ไม่รู้ ถ้าเธอมองไม่ออก ก็ช่วยไม่ได้ ฉันก็ไม่จำเป็นต้องว่า ฉันเป็นเกย์ ประกาศไปตลอดหรือทำป้ายติดคอ เพราะฉะนั้นถ้าคุณรู้ คุณก็รู้ (ID9: L507-508, 655-657)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลบางรายมีความสบายใจที่จะเลือกที่จะเปิดเผยเฉพาะเป็นเฉพาะรายบุคคล เช่นคนที่สนิท ใกล้ชิด โดยใช้ความรู้สึกรู้สึกข้างในของตนเองนั้นเป็นตัวตัดสินในการที่จะเปิดเผยตนเองหรือไม่ ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“ถึงเวลานั้นหรือ ถ้ามีคนถามอย่างนั้นจริงๆ ก็คงยิ้มๆ หนึ่งๆ ไปอะ ถามว่ากล้าที่จะบอก
ใหม่ว่า ไม่เป็นเกย์ครับ คือถ้าไม่สนิท ไม่พูด (หัวเราะ) มันไม่ใช่เหตุผลที่จำเป็นต้องพูด
มันเป็นเรื่องที่เป็นเรื่องของเราอะ ไม่เกี่ยวอะ (ID2:L412-413)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“คือแม่วะจะไม่บอก ไม่ว่าจะเข้าไปอยู่ในสังคมใหม่หรือเจอคนรู้จักใหม่อะไรอย่าง
เนี่ย ถ้าแม่วารู้สึกว่า มันมีเซนส์มันมีความรู้สึกว่าย่าเพิ่งบอกเค้าเลย แมวกก็จะ
ยังไม่บอก แต่ถ้ารู้สึกว่าย่า บอกรู้สึกว่า อืม บอกรู้สึกว่า แมวกก็จะบอก...แมวกจะเชื่อความรู้สึก
ตัวเอง ถ้าแมวยังไม่โอเคกับใครแมวกก็จะยังไม่บอก (ID4: L479-480, 479)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

ประเด็นที่ 5: การใช้ชีวิตของเกย์

การที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ ยอมรับและเข้าใจถึงข้อจำกัดของชีวิตแบบเกย์และการใช้ชีวิตให้
สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น โดยมีความมุ่งมั่นพัฒนาศักยภาพ ความสามารถในด้านต่างๆ
ของตนเองให้เกิดความสอดคล้องในตน ซึ่งนอกจากตนเองแล้วนั้น พ่อแม่ยังเป็นบุคคลสำคัญที่ผู้ให้
ข้อมูลนั้นพยายามที่จะพัฒนาตนให้สอดคล้องอีกด้วย ซึ่งประกอบด้วยหมวดหมู่ดังต่อไปนี้

หมวดหมู่ 5.1 การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์

การที่ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ถึงความยากลำบาก ข้อจำกัดบางอย่างในชีวิตของเกย์ เช่นการที่ไม่
สามารถมีทายาทสืบสกุล มีครอบครัวสมบูรณ์แบบชายหญิง ตามที่สังคมคาดหวังไว้ การรักษา
ความสัมพันธ์แบบชายรักชายเป็นไปได้ยาก ความกังวลถึงชีวิตบั้นปลาย ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“ถ้าหาก ไม่มีแฟนผู้หญิงได้ใหม่ มีอะไรกับผู้หญิงเลย คบหลอกๆ ว่า เพื่อจะมี
ครอบครัว มีลูกที่อบอุ่น pretend หลอกตัวเองว่ามีครอบครัว “ทำไม่ได้” หนึ่งคือ
มันไม่ใช่ตัวเราคนเดียว มันยังมีผู้หญิงอีกคน ชีวิตอีกชีวิตหนึ่งที่ต้องมาทน ซึ่ง
เขาไม่รู้ว่าเขาต้องมารู้หรือเปล่าว แล้วถ้าสักวันหนึ่งเขาสูงขึ้นมาอะไรจะเกิดขึ้น
ใช่ปะ อันนี้คือไม่กลัว consequence ที่จะเกิดขึ้นมามากกว่า ก็เลยยอมรับ
ตัวเองว่า เออ เราคงอยู่คนเดียว หรือไม่ก็อยู่กับแฟนผู้ชายของเราไปเรื่อยๆ โดย

ที่ไม่ต้องมีครอบครัวก็ได้...ความเป็นเกย์ มันปิดก็คือ อย่างที่บอก คือมันปิด โอกาสในการมีครอบครัวที่สมบูรณ์ การมีลูก การแต่งงาน (ID2: L117-122, 327)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชาย มันเป็นอะไรที่ ในความคิดผมหรือ ประสบการณ์ที่ผมเจอมา คือมันไม่ได้ยั่งยืน เห็นหลายๆ คู่คบกัน ชักพักหนึ่งก็ เปลี่ยน แล้วก็เป็นเกย์เนี่ย ส่วนใหญ่จะมีความต้องการทางเพศสูงมาก ซึ่ง คนบางคนมีแฟนแล้ว แต่ก็ยัง นึกออกไหมครับ ก็ยังแบบ เหมือนผู้ชายมีเมีย น้อย แต่มันต่างกันตรงที่ว่า ผู้ชายผู้หญิงมันเป็นอะไรที่สังคมยอมรับมากกว่า และเค้าสามารถจะมีลูกได้ โดยที่เป็นสายเลือดแท้ๆ ถึงเกย์จะ adopt มาเลี้ยงก็ ได้ แต่ยังไงความรัก ความผูกพัน มันก็ยังไม่เหมือนกับผู้ชายผู้หญิงที่สามารถมี ลูกที่เกิดจากคนสองคน (ID5: L356-360)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“ความรักของผู้ชายกับผู้ชาย ถ้ามองว่าทุกวันนี้ มันก็เป็นเรื่องที่โหยหาทุกคนแหละ แต่ว่าถ้ามันไม่มี ถ้ามองว่าอยู่กับตัวเองได้ไหม เราก็ต้องอยู่ให้ได้ไง...ต่อให้ต้องอยู่ กับตัวเองคนเดียว มันก็ต้องอยู่ให้ได้ (ID6: L668-669, 675)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“แล้วก็จะมีความครอบครัว ถ้ามองว่ามีความครอบครัว มันมีได้ไหมกับผู้ชายกับผู้ชาย คือมัน ก็มีได้ อยู่บนพื้นฐานการเข้าใจกัน 2 คน มันก็มีได้ แล้วก็อะ ถ้าอยากจะมีลูก มันก็ไป adopt มาได้เหมือนกัน ซึ่งจริงๆ แล้วอะ มันแค่ ประเด็นมันแค่ว่า คุณ ไม่สามารถมีลูกได้ด้วยตัวคุณเอง แค่นั้นเอง ถ้ามองในแง่ของชีวิตคู่ แค่นั้นเอง (ID7: L338-341)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“เพราะเด็กสมัยนี้อย่างที่รู้ อาจจะไม่ดูแลเราก็ได้ กลายเป็นภาระกับเรา ที่เราจะต้องเป็นทุกข์เพิ่มขึ้นอีกว่าฉันจะต้องดูแล เพราะฉะนั้นเสมอตัวตรงนี้ไว้ก่อน ก็ถือว่าโอเค แต่ถามว่าอยากมีครอบครัวใหม่ เคยคิด แต่ว่าพอมานั่งคิดอย่างนี้แล้วก็แบบ เฮ้ย บุญของเราอย่างหนึ่ง ไม่ต้องเป็นห่วงอะไร อยากจะไปไหนก็ไป (ID9: L338-341)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่ง ไม่รู้สึกว่ารสนิยมทางเพศของตนนั้นจะเป็นข้อจำกัดของชีวิต ไม่กังวลในถึงข้อจำกัดในด้านครอบครัวของเกย์เลย รู้สึกผ่อนคลายกับตนเอง ไม่กังวลถึงชีวิตในอนาคตแม้จะต้องอยู่ตัวคนเดียว ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“คือรู้สึกว่า อะไรก็ตามข้อจำกัดในชีวิตในฐานะมนุษย์คนหนึ่งมันมีเท่าเดิม จะมากจะน้อยมันขึ้นอยู่กับว่าเราจะดำเนินชีวิตยังไง ไม่ได้อยู่ที่เรื่องเพศไม่เคยรู้สึกเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกลัวมัยว่าจะไม่มีลูกในอนาคต ไม่กลัว ไม่เคยคิด คิดแค่ว่า มันเป็นความรู้สึกที่ผ่อนคลายบอกไม่ถูก ที่ว่าบั้นปลายชีวิต เราจะเป็นคนๆหนึ่งที่มีความสุขเท่านั้นเอง ไม่คิดว่ามันจะขาดความสุขหากไม่มีลูกหลานมาดูแล มันไม่เคยมีความรู้สึกอย่างนั้น โอกาสในชีวิตน้อยลงมัย ไม่เคยคิด เพราะตั้งแต่ใช้ชีวิตมาจนถึงทุกวันนี้มันไม่มีเรื่องราวที่เกิดจากข้อจำกัดทางเพศมาทำให้เป็นอุปสรรคเลย เป็นข้อดีด้วยซ้ำ (ID4:L498-503)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

หมวดหมู่ 5.2 การใช้ชีวิตให้สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น

ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้มีความมุ่งมั่นพัฒนาตัวตนด้านอื่นๆ อีกด้วยนอกเหนือจากตัวตนด้านเพศ เพื่อที่จะให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนกับตนเอง ตลอดจนผู้อื่นที่สำคัญในทีนี้ ผู้ให้ข้อมูลจะเน้นให้ความสำคัญพ่อแม่เป็นหลัก

หมวดหมู่ย่อย 5.2.1 การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง

การที่ผู้ให้ข้อมูลมีแนวโน้มที่จะมุ่งพัฒนาตนเองในด้านต่างๆ เช่น การเรียน การงาน ความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาศักยภาพของตนเอง เชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง การอยู่กับตนเองอย่างที่ท่านเป็นที่อาจจะไม่สอดคล้องกับที่สังคมคาดหวัง โดยคงตัวตนที่เป็นเกย์ของตนเองไว้พร้อมกับพัฒนาตนเองด้านอื่นๆ ควบคู่ไปด้วย เพื่อเป็นที่ยอมรับของคนในครอบครัวและสังคม ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“ไม่ค่อนข้างเป็น perfectionist เหมือนกัน คือทำอะไรต้องทำให้ดี คือ ต้องมีคนเห็นในผลงานที่ดีของเรา อะไรอย่างเนี่ย ซึ่งจะบอกว่าเกย์ส่วนใหญ่จะเป็นอย่างนี้นะ มีบุคลิกที่เป็น talent ของคนที่เป็นพวกนี้ มันจะมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างจากคนทั่วไป ซึ่งผู้ชายอาจจะมีแบบผู้ชาย แต่เราจะมีความรู้สึกว่า อ่า กูไปสำเร็จทางด้านครอบครัวไม่ได้ กูมีลูก กูมีครอบครัวที่สมบูรณ์ไม่ได้ แต่กูต้องประสบความสำเร็จในชีวิต กูต้องรวย กูต้องมีเงิน กูต้องแบบเป็นที่ยอมรับของสังคมในเรื่องอื่น อ้อ ซึ่งก็อย่างนั้น ก็รู้สึกอยากเป็นคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับของทุกคน (ID2: L330-339)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“คนอย่างจิ๋ว มันเลยมีความรู้สึกว่าคุณต้อง ว่าต้องแบบต้องเร็ดอะ นึกออกปะ มันต้อง top form, everything มันต้องแบบ ถ้าเราถนัดทางไหน เราต้องไปทางนั้น เออ อะไรอย่างนี้วะ ไม่รู้วะ เออ นั่นแหละ มันเป็นความรู้สึก gifted (ID3: L303-304)

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“พยายามทำ อย่างอื่นรอบๆ ตัว เรื่องเรียน เรื่องอย่างอื่นให้มันดี เพื่อที่จะให้สิ่งเหล่านี้มันเหมือนแบบว่า มันนำตัวเราอะ แทนที่จะเอาสิ่งที่เราเป็นข้างในมานำเรา เราก็ให้สิ่งดีๆ หรือว่าเรื่อง เรื่องดีๆ มานำ เออ เรื่องรสนิยมทางเพศของเรา อย่างนี้ดีกว่า เออ พี่คิดอย่างเนี่ย เออ (ID6: L195-197)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“คืออย่างทีบอกอะ คือมัน เกย์ก็คือ ก็ทำทุกอย่างได้เท่ากับ straight คนหนึ่ง ไม่พูดว่าดีกว่า ทำได้ดีกว่า หรือทำอะไร ถ้ามว่าทำได้อะ ถ้าจะทำ ฉันก็เลยมีความรู้สึกกว่า ก็ 100% เชื่อมั่น เชื่อในตัวเองอยู่แล้ว เชื่อในความเป็นเกย์ 100% ว่ามันก็ทำได้ ก็คนๆ หนึ่งอะ (ID7: L352-354)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 7)

“มันจะเรียกว่าเป็นความทะเยอทะยานของพี่ดีกว่า แต่ไม่ใช่เป็นแรงกดดันนะ เราต้องทำ เดียวเขาจะหาว่าเราเป็นกระเทยโง่งนะ อะไรอย่างเงี้ย แต่ว่ามันเป็นความพยายามของเรา เราต้องไปถึงจุดนี้ให้ได้ พี่เป็นคนวางแผนชีวิตไง อันนี้ ต้องอยู่ตรงนี้ เราต้องเก่ง เราต้องอะไรให้ได้ (ID10: L589-592)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้พัฒนาตนเองในด้านตัวตนในด้านศาสนา พยายามปฏิบัติตัวทุกอย่างเพื่อเป็นมุสลิมที่ดี โดยไม่รู้สึกขัดแย้งในค่านิยมของศาสนาที่ต่อต้านการรักเพศเดียวกัน กับความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตน สะท้อนให้เห็นถึงการมีชีวิตที่สอดคล้องกับตนเองและผู้อื่น ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“เราก็เชื่อในศาสนา แล้วเราก็ทำทุกอย่างที่เกี่ยวกับศาสนาหมดละ แล้วก็ถือศีล
อด เราก็ละหมาด แล้วก็ อะไรอีกอะ จะเอา คืออยู่จะเอาไอตกรนรกก็เรื่องของยู...
แต่ก็ยอมรับในชะตากรรมอะนะ ถึงแม้เขาจะพูดว่า เหมือนคน เหมือนพี่สาวเรา
พูดว่า รู้ใหม่ว่าเป็นเกย์ในศาสนาอิสลามมันบาป ก็เรื่องของเธอ (หัวเราะ) คือ
แบบว่าไม่สนใจหรอก อะไรอย่างเงี้ย (ID1: L599-600, 608-610)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

หมวดหมู่ย่อย 5.2.2 การให้ความสำคัญให้กับพ่อแม่และคนในครอบครัว

การที่ผู้ให้ข้อมูลตระหนักว่าตนเองนั้นจะไม่ได้สร้างครอบครัวใหม่ ไม่มีลูกของตนเองที่ต้อง
ดูแล จึงได้ทุ่มเท มุ่งให้ความสำคัญไปให้กับการดูแลพ่อแม่และสมาชิกในครอบครัวที่เติบโตมาด้วยกัน
ตลอดจนพยายามที่จะไม่สร้างปัญหาให้กับครอบครัว ทำให้ครอบครัวต้องผิดหวัง เพื่อเป็นการรักษา
สมดุลงจากข้อจำกัดบางอย่างในชีวิตเช่น การที่ไม่สามารถมีทายาทสืบสกุลตามสายเลือด มี
ครอบครัวที่สมบูรณ์แบบชายหญิง โดยการสร้างตัวตน “ลูกที่ดี” เพื่อให้อยู่อย่างกลมกลืนกับพ่อแม่ที่
เป็นคนสำคัญสำหรับผู้ให้ข้อมูล ดังประโยคที่ว่า

“คือจะตัด factor ทางด้านครอบครัวตัวเองไปในอนาคตว่ามีลูกมีเมีย อะไร
อย่างเงี้ย (หัวเราะ) ก็เลย พ่อแม่ น้อง ก็คือแทนที่เราจะโฟกัสในชีวิตคู่ของ
ตนเองก็คือโฟกัสที่ตัวเองและพ่อแม่กับน้อง คนข้างหลังเรา (ID2: L364-366)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 2)

“แล้วที่นี้เขาจะรับรู้ด้วยใจว่าลูกที่เป็นเกย์มันก็มีข้อดี ไม่ใช่แบบว่าเออ ต้องแบบ
อู๊ย มีลูกเป็นตุ๊ด อะไรอย่างเงี้ย นึกออกปะ พี่กับน้องเขาต้องแต่งงานมีลูกมีเมีย
อยู่แล้ว แล้ววันหนึ่งถ้ามีลูกของตัวเองเนี่ย พ่อแม่จะถูกลดบทบาทจริงๆ นึก
ออกปะ ต่อให้แบบ คือพ่อกับแม่รักลูกแบบไม่มีเงื่อนไขอยู่แล้ว แต่เราอ่ะรักแบบ
มีเงื่อนไขนะ นึกออกปะ พอเรามีลูกปุ๊บอะ เราจะเปลี่ยน เราจะแบบว่า ความรัก
ที่มีต่อพ่อแม่มันจะหายไปเลย สังเกตน้ำอย่างเงี้ย ทำไมดูอาจจะแบบแลดู
อกตัญญูอย่างเงี้ย นึกออกปะ พอเขามีลูกไปแล้ว คือเข้าใจปะว่าลูกคือของๆ

เขาอะ กับพ่อแม่ก็อีกเรื่องหนึ่ง นึกออกปะ แต่ด้วยความที่เราไม่มีอย่างเงี้ย เรา
รู้สึกว่าการ fulfill ตรงนี้ให้พ่อแม่ได้อีก นึกออกปะ เพราะว่าไม่มีใครให้รักอะ นึก
ออกปะ พ่อแม่เนี่ยแหละ (ID3: L604-610)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“พยายามจะทำตัวไม่ให้เป็นปัญหากับพ่อแม่ หรือกับใครก็แล้วแต่ สร้างความ
เดือดร้อนให้กับคนอื่นหรือว่าที่บ้านให้น้อยที่สุด พยายามประคับประคองตัวเอง
ให้รอด ถึงแม้ว่าจะเรียนกลางๆ ไม่ได้เก่งมากมาย แต่ก็พยายามจะแบบ เออ ไม่
สร้างปัญหาในเรื่องนี้ให้กับที่บ้าน ในเรื่องอื่น คือทำทุกอย่างให้มันแบบว่า
smooth ที่สุด ดีที่สุด เอออย่างนั้นนะ คือเขา คือพยายาม พยายามไม่ทำให้เขา
ผิดหวัง อะไรอย่างเนี่ยะ (ID6: L157-159)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“เพราะอย่างน้อยเราก็รู้สึกว่า ข้อดีของการเป็นเกย์ที่เราารู้สึกได้คือ ถึงแม้ว่ายังไง
พ่อแม่เรา สุดท้ายเขาก็ต้องรักเราที่สุด ไม่ถึงกับรักที่สุด ก็จะต้องเข้าใจใน
ท้ายที่สุดว่า เราจะเป็นคนเดียวที่จะอยู่ดูแลเขาจนแก่เฒ่า ในขณะที่เรามองย้อน
ในขณะที่เราเป็นแบบผู้ชายผู้หญิงอะ เขาเจอใครบ๊อบ ก็ต้องแต่งงานแล้วไปอยู่
ข้างนอก หรือไม่อยู่ สุดท้ายเขาก็ต้องแยกไปอยู่ ขณะที่ เป็นเกย์อะ โดยวงจรชีวิต
เขาอะ ยังไงก็ต้องอยู่คนเดียว หรือถ้ามีแฟน ยังไงเขาก็ไม่ลืมพ่อแม่ ก็ต้อง
กลับไปอยู่กับแม่ ยังไงสุดท้ายแล้วเราก็อยากอยู่กับแม่มากที่สุด ดูแลท่านให้
ดีที่สุด ไม่ว่าจะยังไงเราก็ต้องอยู่ดูแลเขาอะ (ID8: L424-430)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“แล้วโดยพื้นของพี่ปู่แล้วเนี่ย ใครจะอะไรก็ช่าง เราไม่สนใจ พี่ปู่แค่อยู่คนเดียว
คือพ่อแม่ เพราะฉะนั้น แมื่กับทุกวันเนี่ย เวลาเขาก็วิ่งเข้ามาหรือแบบ บุกทำอันนี้
ให้หน่อย ทุกคนจะบอกพี่ปู่ลน คือบุคลิกไม่ใช่อย่างนี้เลย คือจะลนมือสั้น แบบ
โอ้ยฉันจะอะไรยังไง จะซื้ออะไรก็ตาม ของเขาก่อนคนแรก (ID9: L471-474)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

“ครอบครัวสำคัญที่สุด สำหรับพี่นะ ถ้าพี่ไม่มีงาน พี่ยังมีครอบครัวไง แต่ถ้าพี่ให้
งานมากเกินไป แล้วครอบครัวพี่ไม่ให้เลย ก็พังขึ้นมา แล้วมีงานมีเงิน แต่
ครอบครัวล้มเหลวเสีย พี่ไม่มีความสุขหรอก เพราะชีวิตพี่มีความสุขแบบนี้ได้
เพราะครอบครัวไง พี่ก็ต้องรักครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง (ID10: L414-416)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

ประเด็นที่ 6 : การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ

การที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้เปิดรับประสบการณ์ทั้งหมดต่างๆที่ผ่านมาของตนเข้าสู่ตัวตน ได้พัฒนา
ตัวตนด้านอื่นๆ และรวมตัวตนเกยเข้ากับตัวตนของตน ทำให้เกิดความลงตัวในตนเอง รู้สึกสบายใจที่
ได้เป็นตัวของตัวเองสามารถที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ได้ค้นพบและรู้ถึงความต้องการ
ของตน มีความเต็มใจในชีวิต มีความสุขกับอัตลักษณ์เกย มีความตระหนงในความเป็นเกยของตนเอง ไม่
พยายามเป็นสิ่งที่ไม่ใช่ตัวจริงของตน ซึ่งประกอบด้วยหมวดหมู่ดังนี้

หมวดหมู่ 6.1 การบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกยเข้ากับอัตลักษณ์ของตน

ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้ยอมรับความเป็นชายรักชายของตนอย่างเต็มที่ และได้พัฒนาตัวตนด้านอื่นๆ
ควบคู่ไปด้วย และเข้าสู่ตัวตนของเขาเหล่านั้นมีความยืดหยุ่นเปิดรับตัวตนเกยและด้านอื่นเข้าไป
รวมอยู่ในตน โดยผ่านประสบการณ์ต่างๆ การค้นหาตัวตน ค้นพบ รู้จักตัวตนของตนเอง รู้ว่าตนเอง
ต้องการอะไรในชีวิต และมีความสุขกับสิ่งที่ตนเองได้เลือกให้กับชีวิตเกิดเป็นความรู้สึกที่เต็มต่อการ
เป็นเกย ไม่อึดอัดในอัตลักษณ์แบบเกยของตนเองสบายใจ ไม่อึดอัดที่จะแสดงความเป็นเกยของตนเอง
ต่อบุคคลรอบข้าง ไม่รู้สึกแปลกแยกจากคนในสังคม ดังประโยคตัวอย่างที่ว่า

“ก็เป็นแบบนี้ ก็คือ ใช้ชีวิตให้มีความสุขที่สุด แต่บุคลิกอะไรต่างๆ เนี่ย ก็ เราก็สร้าง
ขึ้นมาตั้งแต่ตอนวัยรุ่นจนกระทั่งเราทำงาน เราสามารถเข้ากับใครๆ ได้หมด ไม่ว่าจะ
หญิงเป็นชาย กลายเป็นอะไร เราก็ไม่ได้มีปัญหาเลย ไม่มีใครมาล้อเลียนเราหรืออะไร
เป็นเพราะว่า อาจจะเป็นบุคลิกของเราคือหนึ่งๆ ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป อย่างเงี้ย
แล้วเราก็อยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ อะไรอย่างเงี้ย ก็เฮฮาสนุกสนานได้เต็มที่ อะไรอย่างเงี้ย แต่

ถ้าอยู่กับคนอื่นก็สำรวจแต่ว่าก็ไม่ได้ปกป้องความเป็นตัวตนของเรา คือใครจะทราบก็เรื่องของเขา แล้วก็ ก็ไม่ได้รู้สึกชัดเจนหรือยึดมั่นในการเป็นตัวเองเลย...ก็ราบรื่น ก็ไม่เคยมีปัญหา นะ (ID1: L18-23)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“ก็ คิดว่าตัดสินใจถูกแล้วที่เราสร้างประสบการณ์แล้วก็กระบวนการค้นหาตนเองตั้งแต่เด็กจนถึงทุกวันนี้ ตั้งแต่เด็กจนโตมันทำให้เราได้กลายเป็นเราในทุกๆวันนี้เพราะว่ามันก็คุ้มที่ คือเราคิดว่าถ้าเกิดเรายังเป็นคนที่ไม่ชัดเจนสิ่งที่ตัวเองเป็น ชีวิตก็คงเป็นไปในอีกรูปแบบหนึ่งอะ เราคงจะไม่มีแฟนที่แบบ คงจะไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีๆแบบเนี่ย คงจะงงๆอยู่ ชีวิตจะเป็นยังไงก็ไม่รู้ เราารู้สึกว่าเออ จนถึงทุกวันนี้ มันดีแล้วที่เราได้ค้นพบอะ (ID4: L514-518)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 4)

“ถามว่าถ้าวันหนึ่งจำเป็นที่จะต้องไปอยู่ในสังคมที่เขายังมีความรู้สึกปิดกั้น ถามว่าเราอยู่ได้ไหม เราอยู่ได้ เพราะเราโตมาถึงตอนนี้ เราารู้สึกว่าเราสามารถที่จะเอา ปรับตัวให้เข้ากับทุกๆ สังคม เหมือนกับทุกคนที่เข้ามาในชีวิตเราได้อะ เออ เพราะฉะนั้นถามว่ายึดมั่นไหม รู้สึก ณ ปัจจุบันนี้มีความสุขไหม มีความสุขประมาณหนึ่ง มากอะ เออ ไม่ได้มีปัญหาอะไร ทั้งเรื่องงาน เรื่องส่วนตัว สังคมรอบข้างถือว่าโอเคครับ (ID6: L547-551)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 6)

“เพราะฉะนั้นพี่มีความสุขที่พี่ใช้ชีวิตของทุกวัน พี่คิดว่าตื่นขึ้นมาตอนเช้า พี่สามารถลุกมาเดินได้ นั่นคือ มีความสุขได้ละ ที่เหลือเป็นกำไรละ ถ้าตื่นขึ้นมาแล้วพี่ขยับไม่ได้ ต้องรอคนมาอุ้มไปอู่ไปนี่ ต้องรอคนป้อนข้าว นรกนะลูก จริงไหมครับ (ID9: L528-530)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 9)

“พี่ยังคิดอยู่ในใจว่าถ้าชาติหน้ามีจริงนะ พี่ยังขออยากเกิดเป็นกระเทยอีกเลย เพราะมันทำให้เราโชคดีถึงทุกวันนี้ เข้ากับผู้หญิงก็ได้ เข้ากับผู้ชายก็ได้ ชีวิตมีความสุขอะ พี่มีความสุขมากเลยทุกวันนี้ เออ ก็คือ จะไปไหน เราไม่ต้องกลัวว่าใครจะว่าเราเป็นกระเทยยังไง เพราะว่าไปเจอใครเสร็จปั๊บ ผู้หลักผู้ใหญ่เขาก็รักเรา คบกับเราได้ เขาเป็นผู้ชายแท้ๆ ก็ยังรักเรา (ID10: L425-428)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

หมวดหมู่ 6.2 การเกิดตนที่มีความสอดคล้องกลมกลืนและมีบูรณภาพในตน

ผู้ให้ข้อมูลนั้นเกิดความความลงตัวของตนเอง มีความสุข มีความภาคภูมิใจในความเป็นเกย์ของตนเอง เชื่อมั่น เห็นคุณค่าในความเป็นเกย์ของตนเอง มีความพึงพอใจในชีวิตที่มีความมั่นคง มีความพึงพอใจ ผ่อนคลายในตัวตนของตนเอง ดังตัวอย่างประโยคที่ว่า

“พี่ว่าหลายๆ คนที่เขาทุกข์ทรมานอะนะ เนื่องจากเขาไม่ได้รู้จักตัวเขาเองนะ แบบว่าถ้าไปค้นหาตัวเองว่าตัวเองต้องการอะไร เป็นอะไร แล้วก็ทำให้คนอื่นเขา happy หรือว่าไม่ได้มาเดือดร้อนอะไรกับเรา พี่ว่าก็เป็นหะ you only born once คือใช้ชีวิตให้มีความสุข ให้คนรอบข้างเขามีความสุข ช่วยเหลือคนอื่น ๆ นะะ พี่ว่าก็ มันก็มีความสุขที่สุดละ เกิดมาเป็นมนุษย์ที่มันมีโอกาสเล็กอะไร เยอะแยะ แล้วบางทีเนี่ย เขากำหนดให้เราเกิดมาเป็นอย่างนี้ เราก็เป็นอย่างนี้ให้สุด (ID1: L559-563)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 1)

“ถ้าตัวเราเองอะ 100% โดยไม่มีปัจจัยอื่นเลยนะ ยอมรับ 100% happy ภูมิใจในตัวเอง และจะทำให้โลกรู้ว่า เป็นปกติอะ เราก็ประสบความสำเร็จได้... happy มีความสุข เออ ยอมรับตัวเองมากๆ ก็ไม่ได้รู้สึกว่ามันแย่ เกิดใหม่เป็นเกย์อีกใหม่ เออ แต่ขอว่าต้องหน้าตาเท่าเดิม อย่าแย่ลง (หัวเราะ) (ID3: L267-268, 552)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 3)

“คือทุกวันนี้ผมก็ happy กับชีวิตที่ผมเลือกที่จะเป็นเกย์อะนะครับ...ณ ตอนนี้อย่างไร ผมก็ enjoy ชีวิตผมนะครับ ผมก็ไม่ได้มองว่า เกย์มันแย่หรือมันไม่ดี หรือมันอะไร อะไรอย่างเนี่ยอะครับ คือผมก็ happy ดี (ID5: L355, 365-366)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 5)

“ตอนนี้ก็มีความสุขดี เพราะว่าหลาย ๆ อย่าง อย่างครอบครัวเองก็รู้ เพื่อน ๆ ก็มี แล้วก็หน้าที่การเงินเราก็โอเค ก็เลยรู้สึกที่เรา happy กับการที่เราเป็นเกย์ ณ ตอนนี้อย่างไร (ID8: L554-555) “

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 8)

“รู้สึกภูมิใจนะที่พี่เป็นเกย์อะ รู้สึกภูมิใจมาก ๆ ด้วย พี่ยังคิดอยู่ในใจลึก ๆ ทุกวันนี้ต้องขอบคุณพ่อที่พ่อเลี้ยงมาแบบนี้ (ID10: L422-423)”

(ผู้ให้ข้อมูลคนที่ 10)

ประสบการณ์การก้าวไปสู่การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักรักชาย
สรุปได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักรักชาย

ประเด็นหลัก (Domain)	หมวดหมู่ (Category)	หมวดหมู่ย่อย (Subcategory)	ความถี่ (Frequency)
1. การริเริ่มสนิยม ทางเพศแบบเกย์ ของตน	1.1	การสัมผัสกลิ่นอายความ เป็นเกย์	10/10(มาก)
	1.2	การมีความรู้สึกชอบเพศ ตรงข้าม	7/10(ปานกลาง)
	1.3	การปฏิเสธความรู้สึกชอบ เพศเดียวกัน	3/10(น้อย)
2. การก้าวไปสู่ ความชัดเจนในการ เป็นเกย์ของตน	2.1	การเผชิญกับอคติทางลบของ สังคม	2.1.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมรอบข้าง 5/10(ปานกลาง) 2.1.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบของสังคมรอบข้าง 3/10(น้อย)
	2.2	การมีประสบการณ์ทางเพศ และความสัมพันธ์กับผู้ชาย	2.2.1 การมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย 6/10(ปานกลาง)
			2.2.2 การมีความสัมพันธ์แบบคูรักรักกับผู้ชาย 4/10(น้อย)
	2.3	การยอมรับความรู้สึกชอบ เพศเดียวกัน	9/10(มาก)
	3. การยอมรับอัต ลักษณ์ทางเพศของ ตน	3.1	การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์
3.2		เจตคติต่อสังคมกับการ ยอมรับตนเอง	6/10(ปานกลาง)
3.3		การเข้าไปสู่สังคมเกย์	8/10(ปานกลาง)
4. การเปิดเผยอัต ลักษณ์ทางเพศแบบ เกย์	4.1	การเปิดเผยตนเองต่อ ครอบครัว	4.1.1 ความกลัวและความกังวลใจต่อท่าทีของคน ในครอบครัว 7/10(ปานกลาง) 4.1.2 การรับรู้เจตคติของคนในครอบครัวต่อการ เป็นเกย์ 7/10(ปานกลาง)
		4.1.3 ความพร้อมในการเริ่มต้นแสดงตน เปิดเผย 8/10(ปานกลาง)	
		4.2	การเปิดเผยตนเองต่อสังคม ความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว

ประเด็นหลัก (Domain)	หมวดหมู่ (Category)	หมวดหมู่ย่อย (Subcategory)	ความถี่ (Frequency)
	รอบข้าง	4.2.1 เจตคติของสังคมที่ตนเองอยู่กับการเลือก เปิดเผยรสนิยมทางเพศเพศ	6/10(ปานกลาง)
		4.2.2 การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความ หลากหลายทาง	7/10(ปานกลาง)
		4.2.3 การมีความลงตัวในการแสดงตน	7/10(ปานกลาง)
5. การใช้ชีวิตของ เกย์	5.1 การตระหนักในข้อจำกัดใน การใช้ชีวิตของเกย์		7/10(ปานกลาง)
	5.2 การใช้ชีวิตที่สอดคล้อง กลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น	5.2.1 การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง 5.2.2 การให้ความสำคัญกับพ่อแม่และคนใน ครอบครัว	6/10(ปานกลาง) 7/10(ปานกลาง)
6. การเกิดบุรณา ภาพของบุคลิกภาพ	6.1 การบุรณาการอัตลักษณ์ทาง เพศแบบเกย์เข้ากับอัต ลักษณ์ของตน		9/10(มาก)
	6.2 การเกิดตนที่มีความ สอดคล้องกลมกลืนและมี บุรณาภาพในตน		9/10(มาก)

หมายเหตุ มาก หมายถึง มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 9-10 ราย กล่าวถึงในหมวดหมู่นั้น ปานกลาง หมายถึง มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 6-8 ราย กล่าวถึงในหมวดหมู่นั้น และน้อย หมายถึง มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 2-5 ราย กล่าวถึงในหมวดหมู่นั้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย โดยมีผู้ให้ข้อมูลเป็นชายที่รับรู้และยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านรสนิยมทางเพศแบบชายรักชายของตนเอง 10 คน ที่ผ่านเกณฑ์คัดเลือกเข้า คือ (1) เป็นผู้ที่รับรู้และยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย (2) มีความผูกผันหรือมีวิถีชีวิตภายใต้โลกของเกย์ไม่ต่ำกว่า 1 ปี และ(3) มีค่าคะแนนเฉลี่ยแบบการยอมรับตนเองของชายรักชาย อยู่ในช่วงตั้งแต่ 4.50-5.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยมีการเตรียมแนวคำถามเบื้องต้นไว้ล่วงหน้า ซึ่งสามารถเปลี่ยนหรือเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสมของสถานการณ์ ณ ขณะนั้น และได้ขออนุญาตบันทึกเสียงเพื่อบันทึกการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก 10 คน แต่แต่ละครั้งใช้เวลาประมาณ 1 ถึง 2 ชั่วโมง การวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบที่ผู้วิจัยเห็นชอบร่วมกัน

ผลการวิจัยพบประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย 6 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. การเริ่มสัมผัสรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน
 - 1.1 การสัมผัสสกลิ่นอายความเป็นเกย์
 - 1.2 การมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม
 - 1.3 การปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกัน
2. การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน
 - 2.1 การเผชิญกับอคติทางลบของสังคม
 - 2.1.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมรอบข้าง
 - 2.1.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบของสังคมรอบข้าง
 - 2.2 การมีประสบการณ์ทางเพศและความสัมพันธ์กับผู้ชาย

- 2.2.1 การมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย
- 2.2.2 การมีความสัมพันธ์แบบคูรัักกับผู้ชาย
- 2.3 การยอมรับความรู้สึกรักชอบเพศเดียวกัน
- 3. การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน
 - 3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์
 - 3.2 เจตคติต่อสังคมกับการยอมรับตนเอง
 - 3.3 การเข้าไปสู่สังคมเกย์
- 4. การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์
 - 4.1 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว
 - 4.1.1 ความกลัวและความกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัว
 - 4.1.2 การรับรู้เจตคติของคนในครอบครัวต่อการเป็นเกย์
 - 4.1.3 ความพร้อมในการเริ่มต้นแสดงตน เปิดเผยความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว
 - 4.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้าง
 - 4.2.1 เจตคติของสังคมที่ตนเองอยู่กับการเลือกเปิดเผยรสนิยมทางเพศ
 - 4.2.2 การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทางเพศ
 - 4.2.3 การมีความลงตัวในการแสดงตน
- 5. การใช้ชีวิตของเกย์
 - 5.1 การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์
 - 5.2 การใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น
 - 5.2.1 การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง
 - 5.2.2 การให้ความสำคัญกับพ่อแม่และคนในครอบครัว
- 6. การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ

6.1 การบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์เข้ากับอัตลักษณ์ของตน

6.2 การเกิดตนที่มีความสอดคล้องกลมกลืนและมีบูรณาภาพในตน

อภิปรายผลการวิจัย

การยอมรับตนเองเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งสำหรับผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบรักเพศเดียวกันรวมทั้งชายรักชาย ทั้งนี้เนื่องจากการยอมรับตนเองเป็นการที่ผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายจะได้เริ่มต้นทำการสำรวจทำความเข้าใจกับอัตลักษณ์ของตนเองที่อาจจะไม่สอดคล้องกับค่านิยมของสังคมที่ตนเองนั้นซึมซับเข้ามาด้วย ตลอดจนการเปิดเผยแสดงอัตลักษณ์ของตนเองกับผู้อื่น จากผลการวิจัยครั้งนี้ ตามวรรณกรรมข้างต้นที่ได้กล่าวมา ในการอภิปรายผลนี้ผู้วิจัยจะได้อภิปราย เป็นประเด็นดังต่อไปนี้

ประเด็นแรก การค้นพบอัตลักษณ์แห่งตนด้านความโน้มเอียงทางเพศ ผลการวิจัยพบว่าประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายที่มีค่าคะแนนจากแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชายที่สูง **มีกลุ่มของประสบการณ์ช่วงแรกคือ คือ การเริ่มสัมผัสสรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน และการยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน** ที่สอดคล้องกับวรรณกรรมที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และจะได้อภิปรายดังต่อไปนี้

ด้านการเริ่มสัมผัสสรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน นับเป็นจุดเริ่มต้นของการยอมรับตนเองของชายรักชาย ดังที่ผู้ให้ข้อมูลระบุว่า “ทุกอย่างนี้เกิดในช่วงประถมตอนปลายถึงช่วงประมาณ ม.1-ม.2 ในช่วงที่รู้ตัวเองอะนะในช่วงที่มันใจ ที่เราจำความได้ส่วนหนึ่ง คือเราจะเริ่มเตะหงิดๆ แล้วว่า “เออ เราน่าจะชอบผู้ชายนะ” (ID2: L40-41)” ประโยคข้างต้นเป็นเพียงหนึ่งในหลายประโยคที่ ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ทุกคนได้เล่าถึงการเริ่มสัมผัสถึงสัญญาณบางอย่างในตนเอง สัญญาณที่ว่านั้น คือ การสัมผัสถึงกลิ่นอายความเป็นเกย์ของตนเองตั้งแต่ในวัยเด็กเป็นส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในวัยเด็กของเขาเหล่านั้นยังขาดความรู้และความเข้าใจถึงความหลากหลายทางเพศ จึงอาจจะทำให้ไม่เข้าใจถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ Savin-Williams

(2005) ที่ระบุว่ากลุ่ม LGBT วัยรุ่นส่วนใหญ่จะเริ่มตระหนักรู้ถึงความโน้มเอียงทางเพศของตน ตั้งแต่ในช่วงวัยเด็กถึงวัยรุ่น ซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้สึกในช่วงวัยเด็กเช่น “ความรู้สึกแตกต่าง” พฤติกรรมที่มีความโน้มเอียงทางเพศ ลักษณะภายนอกตลอดจนความสนใจ ดังนั้นประสบการณ์ช่วงนี้ จะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการ ซึ่งชายรักชายจะเริ่มค้นพบว่าตนเองนั้นเริ่มมีความรู้สึกบางอย่างกับเพศเดียวกัน เช่น เริ่มรู้สึกว่าตนเองนั้นมีความรู้สึกดึงดูดทางเพศกับผู้ชาย มีความสนใจที่อยากจะมองผู้ชาย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้คือสัญญาณเตือนปลุกความเป็นเกย์ของตนเองให้ตื่นขึ้น

ผลการวิจัยดังกล่าว สนับสนุนโดยการศึกษาของ Cass (1979) ในขั้นที่ 1 คือ ความสับสนในอัตลักษณ์ (Identity confusion) ตลอดจนในขั้นที่ 1 ของ Troiden (1979) นั่นคือ การเกิดความรู้สึกว่าตนแตกต่างจากผู้อื่น (Sensitization) ซึ่งหากคนกลุ่มนี้รับรู้ถึงสัญญาณเตือนดังกล่าว แต่ไม่เพิกเฉย หากเข้าไปสำรวจทำความเข้าใจ กับความรู้สึกดังกล่าวที่เกิดขึ้นนี้ กลไกการยอมรับตนเองก็จะเริ่มทำงานอย่างต่อเนื่องต่อไป

นอกจากนี้ตามหลักทฤษฎีว่าด้วย “ตน” ที่กล่าวถึงการยอมรับตนเองของ Rogers (1951) อธิบายว่า เริ่มจากการเริ่มเปิดตนเองให้กับประสบการณ์ที่ตนเองประสบและรับรู้ได้ตรงตามความเป็นจริง และค่อยๆ เปิดรับเพิ่มมากขึ้น (openness to experience) ซึ่งในกลุ่มของประสบการณ์ช่วงนี้นั้น ตามที่ผู้ให้ข้อมูลได้เล่าจะเห็นได้ว่านอกจากจะสัมผัสได้ถึงความรู้สึกสนใจในเพศชายของตนเองแล้ว ผู้ให้ข้อมูลบางรายยังเคยมีประสบการณ์มีความรู้สึกชอบเพศตรงข้ามในอดีตที่ผ่านมาอีกด้วย โดยที่ประสบการณ์นี้ อาจเกิดขึ้นก่อนหรือหลังความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองก็ได้ ตลอดจนความรู้สึกนี้สามารถที่จะเกิดขึ้นเป็นกระแสสลับไปมา เป็นบางรูปได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่นผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้กล่าวไว้ “คือตอนแรกมันรู้สึกว้าว เฮ้ยกู 100% รีเปล่า อะไรอย่างเงี้ยนะ...100% คืออาจจะ เป็น bisexual bisexual ก็แต่ก่อนก็ อย่างเห็นรูปผู้หญิงนมใหญ่ๆ หน้าอกใหญ่ๆ อะไรอย่างงี้ หรืออะไร อย่างนี้ที่ค่อนข้างยั่วๆ อะ มันก็มี มีอารมณ์เซ็กส์ขึ้นมาได้เหมือนกัน ตอนแรกๆ ก่อนที่จะรับตัวเองอะนะ แล้วก็ เหมือนกัน เราก็เคย masturbate โดยมีรูปผู้หญิงเป็น เป็นรูปผู้หญิงที่เรา make love ด้วย อ่า ตอนนั้น ตอนนั้นอะมี มีอยู่ไวยะอะ แต่มัน มันเหมือนมันมาหลอนอะ ก็ เดียวก็กลับมาเดียวก็ไป อะไรอย่างเงี้ย (ID1: L141-152)”

ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ อาจมองได้ว่าเป็นขั้นเริ่มต้นของกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์แบบรักสองเพศ ในขั้นที่ 1 เริ่มสับสน (Initial confusion) ตามโมเดลอัตลักษณ์แบบรักสองเพศ ของ Martin และ คณะ (1994) โดยในขั้นนี้บุคคลนั้นจะเริ่มที่จะสับสนในรสนิยมทางเพศของตนเอง ที่มีความรู้สึกทางเพศที่รุนแรงกับทั้งสองเพศ แต่ในอีกแง่มุมหนึ่งนั้นความสับสนนี้อาจจะเป็นกลไกป้องกันตัวเองที่ชายรักชายนั้นพยายามที่สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดความรู้สึกสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมก็เป็นได้ ซึ่งกลไกที่ว่านั่นคือการปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองนั่นเอง ดังคำกล่าวที่ว่า “หรือไม่ลึกๆ แล้ว ผมก็อาจจะรู้ว่าผมเป็นเกย์ก็ได้นะครับ แต่เพียงแต่ว่า ด้วยปัจจัยหลายๆ อย่าง ครอบครัว สังคม อะไรอย่างนี้ เพื่อน ผมก็เลยเอ๊ย “ทำยังไงให้เป็นปกติ” อ่า เหมือนคนทั่วไป ผู้ชายคบผู้หญิง ไปทานข้าว ดูหนัง ฟังเพลงกัน (ID5: L126-128)”

เนื่องด้วยผู้ให้ข้อมูลซึมซับเอาค่านิยมของรักต่างเพศเข้าไปยึดถือเป็นค่านิยมของตนเอง ทำให้ตนเองนั้นรู้สึกว่าเป็น “ผิดปกติ” จากผู้ชายโดยทั่วไปในสังคม กระบวนการการยอมรับตนเองนั้นก็อาจจะ “ชะงัก” ซ้ำลงได้ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้สามารถที่จะเกิดขึ้นได้ ตามคำอธิบายของ Rogers (1951) ว่าหากบุคคลนั้นได้รับเอาค่านิยมของสังคมเอาเข้ามาเป็นค่านิยมของตนเอง แต่ในขณะเดียวกัน ประสบการณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นขัดแย้งกับค่านิยมของสังคม บุคคลนั้นก็อาจจะบิดเบือนหรือปฏิเสธประสบการณ์นั้นไม่รวมเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของตัวตนก็เป็นได้ ทำให้การรับรู้ของตนเองนั้น บิดเบือนไป (distorted self) การบิดเบือนนี้คือรูปแบบของกลไกการป้องกันตน (self-defense mechanism) ซึ่งเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับการเปิดรับประสบการณ์ต่างๆ

แต่ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ให้ข้อมูลที่มีการยอมรับตนเองที่สูงทั้ง 10 รายนั้น มีเพียง 3 ราย เท่านั้นที่เคยปฏิเสธความรู้สึกของตนเอง ส่วนผู้ให้ข้อมูลที่เหลือนั้นเลือกที่จะรับฟังสัญญาณจากภายในของตนเองทำให้พวกเขาขับเคลื่อนก้าวเข้าสู่กระบวนการยอมรับตนเองต่อไป จำนวนของผู้ให้ข้อมูลที่เคยปฏิเสธตนเองที่มีจำนวนที่น้อยนั้น สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีของ Rogers (1951) ว่าด้วยความรู้สึกที่สัมผัสถึงกลิ่นอายความเป็นเกย์ต่างๆ ของบุคคลนั้นล้วนเป็นประสบการณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากภายในจากประสาทสัมผัสของบุคคลนั้น (sensory and visceral experience) ซึ่งบุคคลเหล่านั้นจะรู้สึกและรับรู้ถึงความรู้สึกเหล่านี้ ทำให้ยากที่จะปฏิเสธถึงความรู้สึกเหล่านี้ แต่ทั้งนี้ในแต่ละ

คนนั้นจะมีระดับของการเปิดรับประสบการณ์ที่แตกต่างต่างกันไป ทั้งนี้กระบวนการยอมรับตนเองของชายรักชายอาจจะชะงักแต่จะไม่หยุดนิ่ง จะค่อยๆ ลื่นไหลต่อไป กล่าวคือชายรักชายที่เคยปฏิเสธความรู้สึกของตนเองนั้นก็ค่อยๆ ลดการปฏิเสธตนเอง ลดกลไกการป้องกันตนเองและค่อยๆ เชื่อในอินทรีย์ตนมากขึ้นๆ และเปิดรับประสบการณ์ภายนอกต่างๆ มากขึ้นๆ ตามลำดับ ดังที่จะกล่าวต่อไป

ด้านต่อมาเป็นด้านการก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน และการยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน ทั้งนี้การยอมรับตนเองนั้นอาจจะไม่ได้ง่ายและสวยงามเสมอไปในกลุ่มชายรักชายที่มีการยอมรับตนเองสูง หากผู้ให้ข้อมูลบางรายนั้นยังได้เคยผ่านการเผชิญกับอคติความไม่เข้าใจของคนในสังคม เช่น การถูกแกล้ง การถูกล้อเลียนด้วยถ้อยคำในเชิงดูถูก เช่น คำว่า “ตุ๊ด” เนื่องด้วยการแสดงออกในพฤติกรรมของตนเองที่อาจจะไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ณ ตรงนั้น “เพราะว่าตอนเด็กๆ อะ คำว่าตุ๊ดมันมาแล้วนะ ตุ๊ดมันมาจากไหน เรื่อง Tootsie นึกออกปะ ดังมาก คำว่าตุ๊ดเนี่ย เริ่มโดนเพื่อนล้อว่าเป็นตุ๊ด เริ่มโดนแกล้ง อะไรอย่างเงี้ย มีความรู้สึกที่ว่า ไม่ได้แสดงสาวแต่กะไร เป็นเด็ก เข้าใจปะ แต่มันคงแบบมีตุ๊ดตุ๊ด อะไรอย่างเงี้ย เออ ก็โดนเพื่อนแกล้งบ้าง อะไรบ้าง เลยรู้สึกว่า แบบ อะไรวะ เออ แล้วด้วยความที่เป็นคนไม่ยอมแพ้ เออ ก็สู้ สู้ได้ไหม อี... รุม (เสียงดังขึ้นมา) เออ สู้ไม่ได้ รู้สึกว่า ทำไม่รู้สึก อี... ไม่ยอมอะ แต่ก็ไม่ได้รู้สึกว่าชีวิตต้องไม่เป็นนะ อือ แต่แค่รู้สึกว่า อ้าวชีวิตเป็น แล้วทำไมชีวิตไฉนยังนี้วะ (ID3: L81-86)” แน่นนอนว่าอคติทางลบของคนในสังคมนั้นย่อมส่งผลทางลบต่อจิตใจของชายรักชาย ทำให้เกิดความรู้สึกแยะ รู้สึกด้อยค่าขึ้นในใจ

ผลการวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Meyer (1995) ที่พบว่า ความรู้สึกเชิงลบจากอคติของสังคม ความคาดหวังที่จะถูกปฏิเสธ และประสบการณ์การถูกล้อปฏิบัติและการถูกกลั่นแกล้ง นั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญกับสุขภาวะทางจิตของชายรักชาย ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่เป็นที่น่าสังเกตในงานวิจัยครั้งนี้ จากการจดบันทึกภาคสนาม (field note) พบว่าผู้ให้ข้อมูลที่เคยผ่านประสบการณ์การเผชิญกับอคติของคนในสังคม ทั้งหมดนั้นจะมีบุคลิก ที่เรียบร้อย สุภาพ และมีผู้ให้ข้อมูลหลายรายที่มีการแสดงออกพฤติกรรมไปในเชิงตุ๊ดตุ๊ด

นอกจากนี้ Sharpe (2002) ระบุว่าเป้าหมายหรือเหยื่อของคนที่รังเกียจหรือกลัวผู้ที่รักเพศเดียวกัน (Homophobic) ส่วนใหญ่นั้นจะเน้นที่ เด็กผู้ชายที่มีลักษณะภายนอกหรือพฤติกรรมที่ไม่

สอดคล้องกับลักษณะบรรทัดฐานของเด็กผู้ชายทั่วไปเรียกว่า “เด็กผู้ชายที่ตุงตุง (Effeminate boys)” ถ้าเป็นเด็กผู้หญิงที่มีลักษณะภายนอกหรือพฤติกรรมที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะบรรทัดฐานของเด็กผู้หญิงทั่วไป เรียก “เด็กผู้หญิงทอมบอย (Butch girls)” แต่ในขณะเดียวกันการเผชิญอคติเหล่านี้ ก็ยังเปรียบเสมือน “บททดสอบ” เป็นอุปสรรคที่จะทดสอบก่อนไปถึงยอดเขาเอเวอเรสต์ การถูกตีตราอาจเป็นปรากฏการณ์ที่จะทำให้ชายรักชายเลือกที่จะมุ่งหน้าต่อไปบนถนนแห่งการยอมรับตนเองที่อาจจะขรุขระบ้าง แต่หากผ่านไปได้อาจทำให้ตนเองนั้นมุ่งมั่นที่จะเติบโตที่จะก้าวไปสู่อัตลักษณ์แห่งตนแบบเกย์ในทางกลับกันอาจเป็นการช่วยตอกย้ำทางอ้อมให้ผู้ที่ถูกตีตราเกิดความชัดเจนว่าตนเองนั้นมีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่รักเพศเดียวกันอีกด้วย

เนื่องด้วยกระบวนการยอมรับตนเองเป็นกระบวนการที่ยังคงดำเนินต่อเนื่องไป โดยจะมีตัวช่วยที่จะเอื้อให้เกิดความชัดเจนในรสนิยมทางเพศของตนเองมากยิ่งขึ้น นั่นคือ การมีประสบการณ์ทางเพศและมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย ดังประโยคของผู้ให้ข้อมูลที่ว่า “แต่พฤติกรรมทางเพศที่เรา ที่ทำด้วยกันอะ มันเป็นการเติมเต็ม เหมือนเป็นการปลดพันธนาการของพี่ไปเลย คือหมายความว่า เธอ สิ่งที่เราารู้สึกว่าเรา เรามาละ 99% เหลือแค่อีกเปอร์เซ็นต์ สุดท้ายเนี่ย พอเราทำได้ ทำผ่านตรงนั้นไปแล้ว คือหลุดเลย หลุดพ้นเลยว่ะเธอ โอเค เราก็คงต้องเป็นอย่างนี้แหละ(ID6: L319-324)” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

บงกชมาศ เอกเยี่ยม (2532) และ Weinberg (1986) ซึ่งแสดงถึงแบบแผนต่างๆ ในการนำไปสู่การนิยามตนเองว่าเป็นชายรักชาย 4 รูปแบบ ซึ่งในแต่ละรูปแบบนั้น จะมีองค์ประกอบ E (Engaged in activity) นั่นคือการเคยผ่านประสบการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับเพศเดียวกันเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

การที่บุคคลนั้นเปิดตนเองให้รับประสบการณ์จากภายนอกดังที่กล่าวมานั้น เข้ามารวมเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ของตน ก็จะเป็นการสนับสนุนความรู้สึกภายในที่เกิดขึ้น เป็นการตอกย้ำตัวตนของบุคคลให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (self-enhancement) Rogers (1951,1961,1969)

ในองค์ประกอบที่สำคัญองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการยอมรับตนเองที่มีประสิทธิภาพนั้น คือ การยอมรับความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเอง เป็นองค์ประกอบที่ทำงานใน 2 มิติคือ (1) การทำให้ตนเองนั้นเกิดความชัดเจนว่าตนเองมีความรู้สึกเป็นสุข รู้สึกดีกับความรู้สึกชอบผู้ชาย และ(2)

กุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการการยอมรับตนเอง ซึ่งหัวใจหลักก็คือ “การยอมรับเอาความรู้สึกชอบเพศเดียวกันมาเข้าเป็นส่วนหนึ่งในประสบการณ์ของตนเอง” ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Rogers (1951; 1961, 1969 อ้างถึงใน สุภาพรพรณ โคตรจรัส, 2552) ในเรื่องของบุคคลที่มีชีวิตที่เต็ม นั่นคือ การเปิดรับประสบการณ์ต่างๆ และรับรู้ตนเองได้ตรงตามที่ปรากฏ (Openess to experience) และ การเชื่อในอินทรีย์ตน เชื่อในการตัดสินใจการเลือกของตนในสิ่งที่ตนเองนั้นเห็นว่าถูกต้องและเหมาะสมกับตน (Organismic trusting) รับรู้ตนได้อย่างชัดเจนในทุกขณะ มีโครงสร้างของตนที่ยืดหยุ่น พร้อมเปิดรับประสบการณ์ใหม่ อยู่ในกระบวนการการเปลี่ยนแปลงและยอมรับตัวตนที่แท้จริงของตนเอง (Existential living) โดยทั้ง 3 องค์ประกอบหลักนี้จะทำงานไปพร้อมกันเพื่อสนองต่อความพึงพอใจของตนมากที่สุด สถานการณ์นั้นๆ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ที่ปุ่จำได้ คือๆ เอ๊ย เป็นเหรวอะเนี่ย เอ๊ย คือถามว่าเราเป็นอะไรอะเนี่ย แล้วก็ถามตัวเองว่า ความสุขของเราคืออะไร เราจะต้องแบบฝันตัวเองใหม่ ถ้าเราคิดว่าฝันแล้วเราไม่มีความสุข หรือเราจะยอมรับตัวเองแล้วมีความสุขกับตัวของเราเอง คำตอบตอนนั้นคือ แล้วจะฝันเพื่ออะไร การชอบสีแดงก็คือการชอบสีแดงอะ นึกออกไหม (ID9: L378-380)”

เมื่อบุคคลยอมรับเอาความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตนเองเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของตนก็นำไปสู่การยอมรับความโน้มเอียงทางเพศของตนเอง นั่นคือการยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์ของตนเอง หลังจากทีบุคคลนั้นได้รวบรวมข้อมูลต่างๆ เช่นความรู้สึก ประสบการณ์ต่างๆ เข้ามาสู่กระบวนการพัฒนาตน เมื่อบุคคลเกิดความชัดเจนอย่างแน่ชัด ยอมรับตนเองและมีความรู้สึกพร้อม บุคคลก็เริ่มที่จะนิยามตนเอง ดังที่ผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ชัดว่าเรา เรารู้ว่าเราเป็นแน่แหละ เพราะว่าอายุเยอะขึ้นแล้วเราเหมือนได้พิสูจน์ตัวเองตามกาลเวลาและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิต มันต่างสรุปแล้วอะว่าจริงๆ เราชอบผู้ชาย เราอย่าไปเปลี่ยนตัวเองเลย เออ สับสน ก็เลยเรียกตัวเองว่า “เกย์” ID4: L338-340)” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Cass (1979) ในขั้นที่ 4 การยอมรับอัตลักษณ์ (Identity acceptance) ตลอดจนงานวิจัยของ Weinberg (1986) ในองค์ประกอบ L (Labeled self as homosexual) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Torieden (1979) ในขั้นที่ 3 การเปิดเผยตนเอง (Coming out) ซึ่งในขั้นนี้ของทั้งสองทฤษฎีจะเกี่ยวข้องกับการนิยามให้กับตนเองอีกด้วย (Self-

definition) โดยที่บุคคลที่รักเพศเดียวกันเริ่มที่จะยอมรับนิยามหรือคำที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์ทางเพศที่ตนเองนั้นรู้สึกว่าจะตรงกับความโน้มเอียงทางเพศของตนเอง โดยที่ไม่มีความรู้สึกลบต่อคำเหล่านั้น

ต่อมาในองค์ประกอบของกลุ่มประสบการณ์นี้จะแสดงให้เห็นถึงเจตคติทางบวกของชายรักชายที่มีต่อสังคมที่ตนเองอยู่ ซึ่งในประสบการณ์กลุ่มนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงเจตคติทางบวกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีการยอมรับตนเองที่สูงที่มีต่อสังคมที่ตนเองอยู่ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้เล่าว่า “ถามว่ากับคนในสังคม ที่ไม่สามารถจะไปกะเกณฑ์ หรือไม่สามารถที่จะไปบังคับคนรอบข้างให้ยอมรับตัวเราได้ สิ่งที่ทำให้ได้ในสังคมบางสังคม หรือว่าคนส่วนใหญ่ก็คือ เราก็เป็นคน เป็นคนหนึ่ง เล็กๆ ในสังคมที่สามารถทำอะไรให้กับสังคมได้บ้าง เราไม่ได้หวังว่าเราจะไปกู้โลก แต่ว่าเราสามารถที่จะอยู่ในสังคมได้ โดยที่เราไม่สร้างความเดือดร้อนหรือว่า เราไม่ได้ไปทำให้เขาแย่งอะ เออ ทำให้มันดีขึ้น มันก็อาจจะมีความบางสังคมที่เขา ยังไม่รู้ว่าจะมีหลายคนที่ยังไม่ยอมรับ เขาอาจจะไม่ได้ยอมรับในสิ่งที่เราเป็น แต่ถ้าเขายอมรับในสิ่งที่เราทำให้เห็นได้ ยอมรับในสิ่งที่ อ่า ที่เป็นประโยชน์หรือว่าเป็น เป็นตัวเราที่เราสามารถจะทำประโยชน์ให้กับสังคมได้ พี่ว่าก็โอเค เราไม่สามารถ พี่ไม่เคยบังคับให้คนมายอมรับในตัวเรา (ID6: L565-573)” สอดคล้องกับที่ Maddi (1996) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการยอมรับตนเองว่า การยอมรับตนเองมีความสัมพันธ์กับการยอมรับบุคคลอื่นๆ ด้วย ถ้าบุคคลคิดทางบวกเกี่ยวกับตนเอง บุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะคิดทางบวกกับคนอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน

ต่อมาการเข้าสู่สังคมเกย์ ซึ่งในปรากฏการณ์นี้ค่อนข้างที่จะสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์เกย์ต่อไป เนื่องจากการเข้าสู่สังคมเกย์นั้นจะทำให้ชายรักชายนั้นสามารถที่จะพัฒนาและฉายอัตลักษณ์ออกมาได้มากขึ้น ดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้กล่าวว่า “ตุ้มแตกคือคล้ายๆ ก็คือ เองง่ายๆ ว่ามันเหมือนเป็น level ของการพลิกเลยอ่าอันไหน ฉันทชอบผู้ชายโดยสมบูรณ์แล้วอะ คือมันเหมือน ก็คือ เหมือนแปลงเพศแล้ว ถ้าแบบ คือแบบถ้ามองในแบบเป็นกระเทยอะ เพราะว่าตอนที่เราบอกว่าเราสำเร็จความใคร่ อันนั้นคือเราแค่เพิ่งเริ่มรู้สึก นึกออกปะ แต่ว่าเรารู้สึกแบบโพล่งออกมาเลยอะ เริ่มมีเพื่อน ตู๊ด เพื่อนตุ๊ด เพื่อนเกย์ อะไรอย่างเงี้ย ก็คือตอนปี 1 คือแบบอันนี้คือมีจริงๆ แล้วแบบ ไซ่ เป็นกลุ่ม เป็นแก๊งค์ไปด้วยกัน อะไรอย่างเงี้ย อันนั้นคือทำให้เรารู้สึกยิ่งแบบมั่นใจ หรือว่ากล้าแสดงออกมากกว่าเดิมปกติ นึกออกไหม (ID8: L254-263)” ซึ่งสอดคล้องกับงานของ บงกชมาศ เอกเอี่ยม

(2532) และ Torieden (1979) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าชายรักชายนั้นเริ่มที่จะเกี่ยวข้องกับโลกของเกย์เพื่อที่จะพัฒนาตัวตนไปอีกขั้นหนึ่ง ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัย Cass (1979) ในขั้นที่ 4 การยอมรับอัตลักษณ์ (Identity acceptance) ซึ่งระบุไว้ว่า ในขั้นนี้บุคคลจะเริ่มติดต่อกับชาวรักเพศเดียวกันคนอื่นๆ มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (sense of belonging) เริ่มมีการพัฒนาความสัมพันธ์ขึ้นในกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน

ทั้งนี้ยังมีอีกประเด็นที่น่าสนใจในงานวิจัยนั้นคือ เนื่องด้วยความหลากหลายในช่วงวัยของผู้ให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลนั้นเติบโตในสังคมที่มีบริบทที่แตกต่างกันตามยุคสมัย ในช่วงทศวรรษ 90 ตอนปลายนั้น อินเทอร์เน็ตเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย และสังคมเกย์ในประเทศไทยอีกด้วย สังคมออนไลน์จึงเปรียบเสมือนสังคมขนาดย่อมที่เป็นพื้นที่เปิดให้ผู้คนได้เข้ามาทำความรู้จักกันและหาเพื่อนใหม่รวมทั้งในกลุ่มคนรักเพศเดียวกันอีกด้วย ดังที่มีผู้ให้ข้อมูลบางรายนั้นได้เริ่มมีโอกาสเข้าสู่สังคมเกย์โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในสังคมเกย์ออนไลน์ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “แต่ว่ามันก็ทำให้เรา ยิ่งเข้าไปในวงการนี้เข้าไปใหญ่เลย โดยเฉพาะตอนม.4 ม.5 Pirch เล่น Pirch เกย์ม.ปลาย เกย์กรุงเทพ อะไรอย่างเงี้ย ทำให้มีสังคมเพื่อนเกย์เยอะ หลายคนก็มาจากโปรแกรมนี้ ถูกปะ จะมีสังคมเพื่อนเกย์ เลยทำให้รู้สึกว้า อ้อ เข้าใจวิธีการเสพสังวาสแบบชายๆ นะว่าแบบ เออ แต่ว่าเราต้องมี lubricant นะ เออต้องอย่างเงี้ยนะ เราต้องล้างตู้เย็นนะ ล้างตู้เย็นคืออะไรหออ้อ ล้างตู้เย็นคือการทำแท้งก่อน อะไรอย่างเงี้ย เออๆ ซึ่งแบบมันเป็นอย่างนี้หอออะ (ID3: L409-418)” สังคมออนไลน์ในปัจจุบันยังเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้ชายรักชายสามารถที่จะหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับชายรักชาย ทำให้สำรวจ ทำความเข้าใจและพัฒนาตัวตนตามแบบวิถีของชายรักชายได้มากขึ้นอีกระดับ

ประเด็นการเข้าสู่สังคมเกย์โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต สนับสนุนโดย Hillier และ Harrison (2007) และ Thomas และคณะ (2007) ที่ได้ทำการศึกษาบทบาทของอินเทอร์เน็ตในด้านการพัฒนาอัตลักษณ์และการเปิดเผยของ LGB วัยรุ่น ซึ่งพบว่า หนึ่งในข้อดีหลักๆ ของอินเทอร์เน็ตนั้นคือเพิ่มโอกาสของ LGB วัยรุ่นผู้ซึ่งเริ่มที่จะยอมรับตนเองในระยะแรก จะค้นหาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับ LGB ตลอดจนมีโอกาสได้ติดต่อกับ LGB คนอื่นโดยที่ตนเองนั้นสามารถที่จะปิดบังตัวตนได้ ผ่านทางห้องแชตออนไลน์ ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับ LGB หนุ่มสาวที่เพิ่งเริ่มจะยอมรับตนเองและรู้สึก

ยังไม่ปลอดภัยเพียงพอที่จะเปิดเผยตนเอง อีกทั้งอินเทอร์เน็ตยังเป็นแหล่งสำคัญที่จะเรียนรู้เรื่องข้อมูลในเรื่องเซ็กส์ที่ปลอดภัย โดยข้อมูลเหล่านี้ไม่ได้มีอยู่ในสังคมรักต่างเพศข้างนอกทั่วไป

จากการอภิปรายในกลุ่มประสบการณ์ทั้ง 3 กลุ่มข้างต้น อันได้แก่การเริ่มสัมผัสสรรสนิยมทางเพศแบบเกย์ของตน การก้าวไปสู่ความชัดเจนในการเป็นเกย์ของตน และการยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน จะเห็นได้ว่าเป็นสภาวะของการเริ่มรับรู้ถึงตัวตน ทำความรู้จัก และเปลี่ยนผ่านไปสู่อัตลักษณ์ทางเพศที่ตนเองค้นพบ ซึ่งทั้ง 3 กลุ่มนี้เกี่ยวข้องกับ การค้นหาตัวตน ซึ่งเกี่ยวข้องกับคำถามที่ว่า “ฉันคือใคร” ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Cass (1996) และ Trolden (1979)

ส่วนในกลุ่มของประสบการณ์ 3 กลุ่มหลังที่จะกล่าวต่อไปนี้ นั่นคือการเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์และการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น และการบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์เข้ากับอัตลักษณ์ของตนและการเกิดตนที่มีความสอดคล้องกลมกลืนและมีบูรณาภาพในตน นั้นจะเกี่ยวข้องกับคำถามที่ว่า “ฉันเป็นส่วนหนึ่งของสังคมใด” โดยในงานของ Cass (1996) นั้นจะเน้นที่เพียงการยอมรับตัวตนต่อสังคมและหลอมหลวมอัตลักษณ์ด้านอื่นๆ เข้าด้วยกันเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างกลมกลืน โดยที่เน้นที่บริบททางสังคมเป็นหลัก แต่ในผลการวิจัยในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นพบประเด็นที่น่าสนใจ ในช่วงของกลุ่มประสบการณ์ 3 กลุ่มหลังนี้ นั่นคือ นอกเหนือจากบริบททางสังคมโดยทั่วไปแล้ว ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกรายยังเน้นให้ความสำคัญกับบริบทของครอบครัวเป็นหลักสำคัญอีกด้วย ดังจะอภิปรายต่อไปนี้

ประเด็นที่สอง การหลอมรวมตัวตนด้านเพศและตัวตนด้านอื่นๆ ของชายรักชาย

เมื่อชายรักชายได้ยอมรับตนเองแล้วนั้น กระบวนการการยอมรับตนเองอาจจะจบลงเพียงเท่านั้นก็เป็นได้ คือเก็บเรื่องราวที่ตนเองค้นพบและยอมรับไว้กับตนเอง หากแต่ผลการวิจัยที่ได้ครั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดได้มีการพัฒนากระบวนการยอมรับตนเองต่อเนื่องไปถึงการเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์ของตนเอง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่สำคัญยิ่งในกระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์เกย์ และลงท้ายด้วยการผสมผสานอัตลักษณ์ด้านความโน้มเอียงทางเพศกับตัวตนด้านอื่นๆ

ผลการวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Clarke และคณะ (2010) Bohan (1996) และ Plummer (1981) ในเรื่องการยอมรับตนเอง ในขั้นที่ 3 คือ การยอมรับตนเองต่อสังคมรักต่างเพศ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ที่ร่วมกันนั้นคือการเปิดเผยตนเองกับคนในครอบครัว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมการให้ความสำคัญของครอบครัวซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร เทพเทียน (2551) ที่พบว่า อิทธิพลของครอบครัวนั้นมีผลกระทบต่อความรู้สึกนึกคิดของกลุ่มคนรักเพศเดียวกันของชาวไทยเป็นอย่างมาก โดยที่ช่วงแรกก่อนที่จะเปิดเผยนั้นผู้ให้ข้อมูลจะมีความกลัวและความกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัวโดยที่อาจจะรับรู้หรือไม่รับรู้ถึงเจตคติของคนในครอบครัวต่อการเป็นเกย์ก็ได้ ด้วยค่านิยมของครอบครัวไทยส่วนใหญ่ในสังคมว่า “มีลูกเป็นตุ๊ด พ่อแม่ไม่มีใคร happy หรือ” จากประโยคของผู้ให้ข้อมูลนี้ ได้แฝงถึงทัศนคติทางลบที่ซึมซับอยู่ในสังคมไทยวันนี้ ที่บุคคลนั้นอาจจะรู้สึกที่ตัวตนของตนเองนั้นอาจจะทำให้คนในครอบครัวรู้สึกอับอายในความเป็นตัวตนของตนเอง (sense of shame) เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลนั้นได้นำเอาค่านิยมของสังคมเข้ามาเป็นค่านิยมของตนเอง ทำให้เกิดปรากฏการณ์ในความรู้สึกดังกล่าว

โดยพื้นฐานมนุษย์มีความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับตน มีเจตคติในทางบวกต่อตน (needs for positive regard) (Rogers, 1951 อ้างถึงในสุภาพรณ โคตรจรัส, 2552) สิ่งหนึ่งที่อาจส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะเปิดเผยข้อมูลการรักเพศเดียวกันต่อผู้ปกครองหรือไม่นั้นคือ การรับรู้ถึงเจตคติของคนในครอบครัวต่อการเป็นเกย์ ซึ่งหากผู้ที่รักเพศเดียวกันนั้นรู้ว่าคนในครอบครัวของตนเองนั้น ไม่ยอมรับรังเกียจกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน ผู้รักเพศเดียวกันนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจปิดบัง ไม่เปิดเผย ดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้กล่าวไว้ “ผมคิดว่าที่บ้านผมยังรับไม่ได้กับเรื่องนี้ ผมก็เลยเหมือนต้องปิดตัวเองเรื่องนี้กับที่บ้าน...แต่คุณพ่ออะ ไม่ชอบเลย เกย์หรืออะไรอย่างเนี่ยอะครับ ตอนนี้เค้าก็เลยยังไม่รู้ (ID5: L249, 308)” ทั้งนี้บุคคลใดก็ตามที่มีความมั่นใจ เชื่อถือตนเอง มีความเชื่อในการตัดสินใจและการเลือกของตน ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบหรือความไม่เห็นชอบของบุคคลอื่นน้อยมาก บุคคลนั้นก็จะมีความพร้อมที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมา (Rogers, 1961, 1969, 1974 อ้างถึงในสุภาพรณ โคตรจรัส, 2552) ทั้งนี้หากผู้ให้ข้อมูลนั้นจะรับรู้ว่าจะได้รับการยอมรับจากพ่อแม่อย่างมีเงื่อนไข (condition positive regard) ผู้ให้ข้อมูลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะปิดบัง ไม่เปิดเผยตนเองในช่วงแรก แต่เมื่อถึงจุดหนึ่งที่ผู้ที่รักเพศเดียวกันนั้นมีความพร้อมที่จะแสดงตนโดยความพร้อมนี้ของแต่ละบุคคลนั้นก็แตกต่างกันไป อาทิ เช่น การที่ตนเองนั้นสามารถดูแล พึ่งพาตนเองได้แล้ว หรือพร้อมที่จะให้คนใน

ครอบครัวได้รับรู้ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลคนหนึ่งได้เล่าให้ฟังว่า “จริงๆ อยากจะคุยเรื่องนี้มาเป็นสิบปีแล้ว แต่ว่าไม่มีโอกาสเพราะว่า ณ ตอนนั้นเนี่ยเราไม่รู้ว่าจะยังไง แต่วันที่เราเป็นตัวของตัวเอง ในวันที่เราแบบเรียนจบแล้ว มีงานมีการทำ เราเป็นผู้ใหญ่แล้ว เออ เราเป็นผู้ใหญ่แล้ว มันควรจะถึงเวลา” ผลการวิจัยในประเด็นการเปิดเผยตนเองกับครอบครัวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Savin-Williams และ Ream (2003) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจในการเปิดเผยความรู้สึกชอบเพศเดียวกันต่อผู้ปกครอง ทั้งนี้ในประเด็นเกี่ยวกับพ่อแม่ นั้น การได้รับการยอมรับจากพ่อแม่ ซึ่งเป็นคนสำคัญในชีวิตของบุคคลนั้น เป็นสิ่งที่บุคคลให้คุณค่าและให้ความสำคัญอย่างยิ่งโดยเฉพาะในบริบทของสังคมไทย ทั้งนี้การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้างนี้ ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดนั้นรับรู้ว่าจะสังคมที่ตนเองอยู่นั้นเปิดกว้างมากพอสำหรับตนเองแล้ว อีกทั้งยังมีผู้ให้ข้อมูลบางรายที่ยังระบุว่ารู้สึกโชคร้ายที่ได้อยู่ในสังคมไทยในเรื่องความปลอดภัยที่จะไม่โดยทำร้ายและเปิดกว้างให้แสดงออกได้ในบางพื้นที่ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งกล่าวว่า “ในเมืองไทยถึงเขาจะว่า “อิตู๊ด” ว่าอะไรอย่างเนี่ย แต่มันก็น้อย ถ้าเราเปิดโลกกว้างของเราเยอะๆ อะนะ เออ เรา รู้สึกว่าที่นี่มันเปิดกว้าง ไม่งั้นคนไม่แบบว่าผ่าตัดแปลงเพศกันได้เยอะขนาดนี้ ต่อให้เราบอกว่าสังคมมันอย่างนั้นอย่างนี้ ขอเถอะค่ะ ขอพื้นที่เถอะค่ะ อะไรอย่างเงี้ย เขาให้พื้นที่เราเยอะเหมือนกันนะ เออ... แต่ก็ยังโชคร้ายที่เราเกิดในเมืองไทย ถ้าเราเกิดที่เมืองอื่นเนี่ย มันก็คงจะต้องมีพฤติกรรมที่หลบๆ ซ่อนๆ หรือว่าอะไรอย่างเงี้ย (ID3: L331-336, 597-598)” ซึ่งสังคมที่เปิดกว้างนั้นก็เชื่อต่อการเปิดเผยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Rogers (1965, 1969, 1971) เมื่อบุคคลรับรู้ว่าตัวตนของตนเองนั้นได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น บุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปสู่ตัวตนที่แท้จริงของบุคคลนั้นมากขึ้นตามลำดับ

แต่ทั้งนี้การเลือกที่จะเปิดเผยตนเองนั้นก็ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยโดยมีพื้นฐานอยู่ที่ความลงตัวของแต่ละคนที่จะเลือกเปิดเผยตนเองหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับ ขั้นที่ 5 ของ Cass (1979) นั่นคือ ความตระหนงในอัตลักษณ์ ดังในตารางที่ 3 ทั้งนี้ในผลการวิจัยจะเห็นได้ว่ามีสิ่งหนึ่งที่มีร่วมกันของประสบการณ์ซึ่งเป็นคุณลักษณะหนึ่งของการยอมรับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Berger (1952), Rogers (1965) และ Sass (1978) นั่นคือผู้ที่มีการยอมรับตนเองจะให้คุณค่าของตนตามจริงโดยและมีหนึ่งในคุณลักษณะที่สำคัญนั้นคือ “การไม่บิดเบือนลักษณะจริงของตน” ถึงแม้ว่าชายรักชายคน

นั้นจะเลือกที่จะเปิดเผยตนเองหรือไม่เปิดเผยก็ตาม เมื่อมีคนอื่นสงสัย ถามในเรื่องรสนิยมทางเพศของตน ชายรักชายที่มีการยอมรับตนเองที่สูงจะไม่ปิดบัง และพร้อมที่บอกความจริงของตนเองกับผู้อื่นเมื่อถูกถาม

ทั้งนี้ก็มีเพียงผู้ให้ข้อมูลสองรายนั้นที่เลือกที่จะเปิดเผยเฉพาะคนที่สนิทหรือคนที่ตนเองรู้สึกปลอดภัย ซึ่งปรากฏการณ์นี้สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีของ Rogers (1965) เนื่องจากระดับความสอดคล้องกลมกลืนในตนเองยังมีมากน้อยแตกต่างกัน การยอมรับตนเองของแต่ละบุคคลจึงไม่เท่ากัน ดังนั้นสำหรับชายรักชายบางคนแล้ว การเปิดเผยตนเองนั้นอาจจะยังอยู่ภายใต้เงื่อนไขบางอย่างดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้กล่าวไว้ “คือแมวมจะไม่บอก ไม่ว่าจะเข้าไปอยู่ในสังคมใหม่หรือเจอคนรู้จักใหม่ อะไรอย่างนี้ ถ้าแมารู้สึกว่า มันมีเซนส์มันมีความรู้สึก ว่าอย่าเพิ่งบอกเค้าเลย แมวก็จะยังไม่บอก แต่ถ้ารู้สึกว่ามี อืม บอกได้ๆ แมวก็จะบอก...แมวจะเชื่อความรู้สึกตัวเอง ถ้าแมวยังไม่โอเคกับใครแมวก็จะยังไม่บอก (ID4: L479-480, 479)” ทั้งนี้ Rogers ได้อธิบายไว้ว่า บุคคลนั้นล้วนยังต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น “Needs for other acceptance” ดังนั้นชายรักชายอาจจะยังมีการประเมินความเสี่ยงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นหากเปิดเผยออกไป แต่ทั้งนี้จากข้อมูลจะสังเกตได้ว่าเงื่อนไขการเปิดเผยตนเองดังกล่าวยังอยู่ภายใต้แนวความคิดที่ว่า การเชื่อในอินทรีย์ตน คือเชื่อความรู้สึกข้างในของตนเอง ในการที่จะตัดสินใจเปิดเผยหรือไม่ ซึ่งการตัดสินใจนั้นจะอยู่ภายใต้กระบวนการทำให้คุณค่าของอินทรีย์ของตน (The organismic valuing process) Rogers (1951,1961, 1969 อ้างถึงใน สุภาพรพรณ โคตรจรัส ,2552)

โดยสรุปในการเรื่องการเปิดเผยตนเองของชายรักชายนั้น จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ยอมรับความเป็นชายรักชายอยู่แล้วแม้จะเปิดเผยกับผู้ปกครองหรือไม่ ดังนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่าการเปิดเผยตนเองกับผู้ปกครองนั้นไม่ส่งผลต่อการยอมรับความโน้มเอียงทางเพศของตนเองในกลุ่มชายรักชายที่มีการยอมรับตนเองที่สูง แต่ทั้งนี้ในทัศนะของผู้วิจัยมองว่าการเปิดเผยตนเองต่อบุคคลอื่น (บุคคลอื่นนั้นรวมถึงบุคคลในครอบครัวและสังคมรอบข้างที่ตนเองอยู่อีกด้วย) จะเป็นกระบวนการที่สำคัญสำหรับที่จะขับเคลื่อนให้กระบวนการพัฒนาอัตลักษณ์ตนเองเพื่อเป็นคนที่

ชีวิตที่เติมต่อไป ซึ่งโดยวิสัยแล้วมนุษย์เราล้วนต้องการการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ในกลุ่มของชายรักชายนั้นก็ไม่ได้แตกต่างกัน

ตามทฤษฎีว่าด้วยตนเองของ Rogers (1951, 1961 อ้างถึงใน สุภาพรรณ โคตรจรัส, 2552) ได้เสนอแนวคิดว่าการที่บุคคลยอมรับตนเองจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่การตระหนักรู้ในตนเองและพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพอย่างแท้จริง เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ (*Fully functioning person*) ซึ่งแนวคิดนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้ค้นพบ ในกลุ่มประสบการณ์ช่วงนี้ เป็นช่วงหลังจากที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้เกิดการยอมรับรสนิยมทางเพศแบบชายรักชายเข้าเป็นส่วนหนึ่งของตนเองแล้ว และได้รู้จักตัวตนเกย์ของตนเองที่มากขึ้น แต่ทั้งนี้การยอมรับของแต่ละชิ้นมีน้อยแตกต่างกันไปตามเงื่อนไข บริบทสิ่งแวดล้อมต่างๆ กอปรกับตัวตนด้านอื่นๆ ของผู้ให้ข้อมูลนั้นก็ค่อยๆ เติบโตด้วยเหมือนกัน ดังนั้นในช่วงการใช้ชีวิตแบบเกย์นี้จะเป็นการฉายของกลุ่มประสบการณ์ที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นได้พยายามที่จะพัฒนาตัวตนด้านอื่นๆ ของตนเองด้วยนอกเหนือจากอัตลักษณ์ทางด้านเพศเพื่ออยู่อย่างสอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น ในที่นี้บุคคลที่ผู้ให้ข้อมูลให้ความสำคัญอย่างมากนั้นคือพ่อแม่และคนในครอบครัว ดังประกอบด้วย 3 กลุ่มประสบการณ์นั้นการรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์ การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง และการให้ความสำคัญกับพ่อแม่และคนในครอบครัว ซึ่งในประสบการณ์ การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์นั้น ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูลนั้นมีการตระหนักและรับรู้ถึงความจริงบางอย่างของชายรักชาย เช่น ไม่สามารถมีครอบครัวที่สมบูรณ์แบบเหมือนกับคู่รักต่างเพศได้หมายถึงการที่ไม่สามารถที่จะมีทายาทสืบสกุลได้เอง รวมถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของชายรักชาย ก็อาจจะไม่ยั่งยืนนัก แต่ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลก็เข้าใจและยอมรับในข้อจำกัดข้างต้นที่ได้กล่าวมา ดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้เล่าว่า “ถ้าหาก ไม่มีแฟนผู้หญิงได้ใหม่ มีอะไรกับผู้หญิงเลย คบหลอกๆ ว่า เพื่อจะมีครอบครัว มีลูกที่อบอุ่น pretend หลอกตัวเองว่ามีครอบครัว “ทำไม่ได้” หนึ่งคือมันไม่ใช่ตัวเราคนเดียว มันยังมีผู้หญิงอีกคน ชีวิตอีกชีวิตหนึ่งที่ต้องมาทน ซึ่งเขาไม่รู้ว่าเขาต้องมารู้หรือเปล่า แล้วถ้าสักวันหนึ่งเขารู้ขึ้นมาอะไรจะเกิดขึ้น ไข่ปะ อันนี้คือไม่กลัว consequence ที่จะเกิดขึ้นมามากกว่า ก็เลยยอมรับตัวเองว่า เออ เราคงอยู่คนเดียว หรือไม่ก็อยู่กับ

แฟนผู้ชายของเราไปเรื่อยๆ โดยที่ไม่ต้องมีครอบครัวก็ได้...ความเป็นเกย์ มันปิดก็คือ อย่างที่บอก คือ มันปิดโอกาสในการมีครอบครัวที่สมบูรณ์ การมีลูก การแต่งงาน (ID2: L117-122, 327)”

งานวิจัยของ Sass (1978) ที่กล่าวว่าบุคคลที่มีการยอมรับตนเองนั้นพิจารณาและตระหนักรู้ถึงข้อดีข้อเสียของตนเองและยอมรับพร้อมทั้งใช้เวลาส่วนใหญ่ในการพัฒนาข้อดีของตนเองต่อไป ซึ่งจะอภิปรายต่อไปในส่วนของกลุ่มประสบการณ์ การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง ดังที่ผู้ให้ข้อมูลได้กล่าวไว้ว่า “มันจะเรียกว่าเป็นความทะเยอทะยานของพี่ดีกว่า แต่ไม่ใช่เป็นแรงกดดันนะ เราต้องทำเดี่ยวเขาจะหาว่าเราเป็นกระเทยโง่งนะ อะไรอย่างเงี้ย แต่ว่ามันเป็นความพยายามของเรา เราต้องไปถึงจุดนี้ให้ได้ พี่เป็นคนวางแผนชีวิตไง อันนี้ต้องอยู่ตรงนี้ เราต้องเก่ง เราต้องอะไรให้ได้ (ID10: L589-592)” ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลนั้นมีความมุ่งมั่น พยายามที่จะผลักดันตนเอง พัฒนาความสามารถของตน รวมทั้งตัวตนในด้านต่างๆ เนื่องด้วยโครงสร้างของตัวนั้นไม่ได้ประกอบด้วยอัตลักษณ์ทางเพศอย่างเดี่ยวแต่ยังคงประกอบด้วยด้านอื่นๆ อีกมากมาย เช่น ตัวตนด้านการงาน ดังนั้นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ผู้ให้ข้อมูลยังได้เปิดกระบวนการการสร้างตัวตนด้านอื่นๆ อีกด้วย เพื่อไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง ทั้งนี้การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเองนั้น นอกเหนือจากเพื่อพัฒนาตนเองในมิติเพื่อตนเองแล้วนั้น ยังมีผู้ให้ข้อมูลบางรายที่พัฒนาตนเองในมิติเพื่อให้ผู้อื่นยอมรับ ตามหลักทฤษฎีของ Rogers (1965) ในเรื่องความต้องการให้ผู้อื่นยอมรับตนเอง Needs for other acceptance โดยถ้าคุณเป็นเลิศได้ในด้านใด ด้านหนึ่งแล้วคุณก็จะได้รับการยอมรับจากสังคมนั้นๆ ดังเป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้ให้ข้อมูลหลายรายมีเจตคติที่ดีต่อตนเอง และมีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องต่อไป ดังตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งกล่าวว่า “เพราะมีความรู้สึกว่าเป็นเกย์มัน gifted จริงๆ (หัวเราะ) มีทัศนคติในแง่บวกในการเป็นเกย์ นึกออกปะ...เออ คือมันมาพร้อมกัน ซึ่งเก่งอย่างเงี้ย จะบอกว่าเก่งตั้งแต่เกิดก็ไม่ใช่นะ โอเคมันเก่งแต่เกิดด้วย สอง จิวว่ามันโดนอะไรแบบนี้ด้วย นึกออกไหม อย่างเช่นคนอย่างจิว มันเลยมีความรู้สึกว่าจะต้อง ว่าต้องแบบต้องเรียดอะ นึกออกปะ มันต้อง top form, everything มันต้องแบบ ถ้าเราถนัดทางไหน เราต้องไปทางนั้น ตู๊ดกับเกย์อะ เวลามันทำอะไร มันจะทำให้เกินจิม (หัวเราะ) มันอาจจะเป็นภาษาตูด คือเกินร้อยอะ มันต้องเอาสะใจ ตู๊ดมันจะมีความ มีความเกินมนุษย์นิดหน่อย

ตรงเนี่ย นึกออกปะ คือมันไม่มีการยอมแพ้ เออไม่รู้วะ จิวว่ามันเป็น gifted แต่มันอาจจะไม่เป็น gifted ก็ได้ หรือก็สังคมมันบีบรัดให้คนพวกนี้ต้องทำแบบนี้ คือจิตคิดแบบนี้ละ”

ทั้งนี้ในผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยยังได้ค้นพบประเด็นที่น่าสนใจในกลุ่มประสบการณ์นี้คือ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมุ่งให้ความสำคัญกับพ่อแม่คนในครอบครัวเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยในสังคมไทยนั้นค่านิยมวัฒนธรรมของครอบครัวอาจจะแตกต่างกับทางตะวันตก นั่นคือความกตัญญูต่อพ่อแม่ ดูแลพ่อแม่ ตลอดจนทำตนเองให้เป็นความภาคภูมิใจของพ่อแม่ ทั้งนี้เราอาจจะคุ้นกับวลีที่ว่า “ลูกต้องเป็นหน้าตาของพ่อแม่” ในวลีนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมที่แฝงที่อยู่ในสังคมไทยส่วนใหญ่ แต่ทั้งนี้ในบางครอบครัวการพบว่าลูกชายของตนเองนั้นเป็นชายรักชายก็อาจจะทำให้พ่อแม่รู้สึกผิดหวังเสียใจได้ด้วยหลายๆเหตุผล ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลนั้นจะรู้สึกเสียใจ เจ็บปวดที่รับรู้ว่าการเป็นเกย์ของตนนั้นหมายถึงอาจจะทำให้พ่อแม่เสียใจ และผิดหวังในตัวเอง เนื่องด้วยพ่อและแม่นั้นเป็นบุคคลที่สำคัญในชีวิตยิ่งของผู้ให้ข้อมูล เพื่อที่จะชดเชยความรู้สึกดังกล่าวได้นั้น ผู้ให้ข้อมูลหลายรายพยายามที่จะพิสูจน์ตนเองเพื่อให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของพ่อแม่ในตัวตนด้านอื่นๆ ควบคู่ไปอีกด้วยซึ่งเป็นกระบวนการที่พัฒนาไปพร้อมๆกันอีกด้วย เพื่อให้ตนเองนั้นเกิดความสมดุลย์ กลมกลืนในชีวิต อีกทั้งให้เกิดความสมดุลย์กลมกลืนในการใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลสำคัญ (พ่อแม่) อีกด้วย ดังผู้ให้ข้อมูลได้เล่าว่า “คือทำตัวให้เขาเห็นว่า ต่อให้เราเป็นเกย์ เป็นตุ๊ดอะ เราก็เป็นคนดีได้ หาเลี้ยงที่บ้านได้ ดูแลทุกคนได้ อะไรอย่างเงี้ยครับ ให้คนอื่นเขายอมรับเราได้อะ ก็อย่างปัจจุบันก็เป็นคนหลักที่คอยส่งค่าคอนโดที่อยู่กัน 3-4 คน แล้วก็เป็นคนส่งเช่าใหม่ แล้วก็ยังงี้ ก็พวกของใช้ของกิน ค่าสาธารณูปโภคก็เป็นคนจ่าย อย่างเงี้ยครับ เพราะฉะนั้นเขาก็ค่อนข้างเห็นว่าเออ เราดูแลคนอื่นได้นะ (ID8: L413-420)”

ในประเด็นกลุ่มของประสบการณ์การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพจะเป็นประสบการณ์ที่ฉายให้เห็นการยอมรับตนเองที่เต็มและการมีความลงตัวของอัตลักษณ์ในชีวิต ที่เกิดจากกระบวนการหลอมรวมอัตลักษณ์ทางด้านเพศรวมเข้ากับตนเองเป็นหนึ่งเดียว ไม่ได้แบ่งตนด้านอื่นๆ แต่เป็นดั่งเนื้อเดียวกัน โดยจากการเปิดรับประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นกระบวนการที่พัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งชีวิตจนปัจจุบัน ดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ก็เป็นแบบเนี่ย ก็คือ ใช้ชีวิตให้มีความสุขที่สุด แต่บุคลิกอะไรต่างๆ เนี่ย ก็ เราก็สร้างขึ้นมาจากตั้งแต่ตอนวัยรุ่นจนกระทั่งเราทำงาน เราสามารถเข้ากับ

ใครๆ ได้หมด ไม่ว่าจะหญิงเป็นชาย กลายเป็นอะไร เราก็ไม่ได้มีปัญหาเลย ไม่มีใครมาล้อเลียน เราหรืออะไร เป็นเพราะว่า อาจจะเป็นบุคลิกของเราคือหนึ่งๆ ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป อย่างเงี้ย แล้วเราก็อยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ อะไรอย่างเงี้ย ก็เฮฮาสนุกสนานได้เต็มที่ อะไรอย่างเงี้ย แต่ถ้าอยู่กับคนอื่น ก็ลำบาก แต่ว่าก็ไม่ได้ปิดความเป็นตัวตนของเรา คือใครจะทราบก็เรื่องของเขา แล้วก็ ไม่ได้รู้สึก ขัดขืนหรืออึดอัดในการเป็นตัวเองเลย...ก็ราบรื่น ก็ไม่เคยมีปัญหาอะไร (ID1: L18-23)” ในประโยคนี้เป็น เพียงประโยคตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึง ปรัชญาการรับรู้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในของผู้ให้ข้อมูลที่มีการ ยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเกือบทั้งหมดล้วนพึงพอใจในอัตลักษณ์ ของตนเอง ซึ่งมีความสอดคล้องในโมเดลของ Cass (1979) ในขั้นที่ 4 คือ ความตระหนงในอัตลักษณ์ (Identity pride) ซึ่งได้อธิบายไว้ว่า เป็นขั้นที่บุคคลรู้สึกภาคภูมิใจในความเป็นผู้ที่รักเพศเดียวกัน และจะ แสดงออกถึงภาวะการยอมรับตนเองอย่างเต็มที่

ปรัชญาการรับรู้สามารถอธิบายได้ตามทฤษฎีของ Rogers (1951, 1961, 1969) ดังในภาพที่ 1.2 ซึ่งแสดงถึงบุคลิกภาพทั้งหมดของบุคคลที่มีการยอมรับตนเองที่สูง โดยในภาพนั้นจะเห็นวงกลม ของประสบการณ์ต่างๆ จะถูกเปิดรับมากขึ้นเรื่อยๆ ค่อยๆ เคลื่อนซ้อนทับกันมากขึ้นตามลำดับ และถูก หลอมหลอมใหม่ เข้าสู่โครงสร้างของตน ซ้อนกันจนเกือบสนิท เกิดเป็นตัวตนใหม่ที่มีความสอดคล้อง กลมกลืน เป็นตนที่เป็นจริงซึ่งบุคคลนั้นจะไม่ต้องการเป็นใครนอกจากตนเองเท่านั้น และนำไปสู่ใน กลุ่มประสบการณ์สุดท้ายที่ผู้ให้ข้อมูลนั้นมีร่วมกันคือ การเกิดตนที่มีความสอดคล้องกลมกลืนและมี บุรณภาพในตน กล่าวคือเมื่อผู้ให้ข้อมูลได้ยอมรับอัตลักษณ์เกย์ของตนเองและหลอมรวมเข้าเป็นส่วน หนึ่งถุกบุรณการณด้วยตัวต้นด้านอื่นๆ เกิดเป็นความลงตัว กลมกลืนในตัวตนของตนเอง มีความ ภาคภูมิใจในความเป็นเกย์ของตนเอง ส่งผลให้มีความลงตัวในชีวิต ในสังคมที่ตนเองอยู่ ดังผู้ให้ข้อมูล รายหนึ่งได้กล่าวไว้ “ถ้าตัวเราเองอะ 100% โดยไม่มีปัจจัยอื่นเลยนะ ยอมรับ 100% happy ภูมิใจใน ตัวเอง และจะทำให้โลกรู้ว่า เป็นปกติอะ เราก็ประสบความสำเร็จได้... happy มีความสุข เออ ยอมรับ ตัวเองมากๆ ก็ไม่ได้รู้สึกว่ามันแย่ เกิดใหม่เป็นเกย์อีกใหม่ เออ แต่ขอว่าต้องหน้าตาเท่าเดิม อย่าแย่ง (หัวเราะ) (ID3: L267-268, 552)” ซึ่งในกลุ่มประสบการณ์นี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Cass (1979) ในขั้นที่ 6 คือ การกลมกลืนในอัตลักษณ์ (Identity synthesis) และสอดคล้องกับขั้นที่ 4 ของ

Troiden (1979) ในชั้น การยึดมั่นผูกพัน (commitment) ซึ่งในชั้นนี้นั้นจะเป็นการสังเคราะห์อัตลักษณ์ของตนเอง ส่งผลให้เกิดการผสมผสานกับตัวตนด้านอื่นๆ อย่างลงตัว บุคคลยอมรับความรักเพศเดียวกันเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของตน

ทั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าคำที่ใช้เรียกคนรักเพศเดียวกันที่มีโครงสร้างของคนที่สอดคล้องกลมกลืนนั้นยังมีอยู่จำกัด ผู้วิจัยจึงขอเสนอคำว่า "Harmosexual" ซึ่งมาจากคำว่า Harmony หมายความว่า ความกลมกลืน ส่วนคำว่า Sexual นั้นมาจากคำว่า Homosexual คือ ผู้ที่รักเพศเดียวกัน นำมารวมกันเป็น Harmosexual โดยที่ผู้วิจัยให้คำจำกัดความถึงว่า คนรักเพศเดียวกันที่มีสอดคล้องกลมกลืนและมีบุรณภาพในตน

เป็นที่น่าสังเกตว่าในผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบประเด็นเกี่ยวกับความรู้สึกเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคมในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลน้อยมาก เช่นผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งมีความเสียใจอยู่บ้างที่ตนเองไม่สามารถที่จะบวชให้กับพ่อแม่ได้เนื่องจากตนเองนั้นมีบุคลิก ที่ค่อนข้างโน้มเอียงไปทางเพศหญิง หลังจากที่ย้ายไปแล้วนั้นอาจจะสำรวจอาชีพของตนเองไม่อยู่ ตลอดจนมีผู้ให้ข้อมูลรายหนึ่งได้พยายามที่จะฝืนตัวเองในช่วงแรก โดยที่จะพยายามให้ตัวเองนั้นเป็นผู้ชายที่ปกติ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลรายนั้นได้กล่าวไว้ว่า "หรือไม่ลึกๆ แล้ว ผมก็อาจจะรู้ว่าผมเป็นเกย์ก็ได้นะครับ แต่เพียงแต่ว่า ด้วยปัจจัยหลายๆ อย่าง ครอบครัว สังคม อะไรอย่างนี้ เพื่อน ผมก็เลยเอ๊ย "ทำยังไงให้เป็นปกติ" อ่า เหมือนคนทั่วไป ผู้ชายคบผู้หญิง ไปทานข้าว ดูหนัง ฟังเพลงกัน" ตัวอย่างในประโยคข้างต้นนี้อาจจะพอสะท้อนให้เห็นถึงร่องรอยของความรู้สึกเชิงลบต่อตนเองจากอคติสังคม แต่ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวที่ผู้ให้ข้อมูลได้เล่ามานั้นเป็นเรื่องราว ความรู้สึกนึกคิดในอดีต ซึ่งในปัจจุบันนั้นผู้ให้ข้อมูลรายนี้ไม่ได้มีความรู้สึกนึกคิดเชิงลบเกี่ยวกับความเป็นเกย์ของตนเองอีกเลยหลังจากที่ได้ยอมรับตนเองจนถึงปัจจุบัน นอกเหนือจากนี้ผู้วิจัยยังไม่พบข้อมูลที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเป็นประเด็นเกี่ยวกับความรู้สึกเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคมจากผู้ให้ข้อมูล ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลนั้นเป็นกลุ่มที่มีตัวตนความเป็นเกย์นั้นได้กลมกลืนแล้วรวมเข้ากับตัวตนของผู้ให้ข้อมูลแล้วเกิดการยอมรับตนเองอย่างมาก กอปรกับการอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างยอมรับ จึงไม่ค่อยพบร่องรอยของความรู้สึกเชิงลบต่อตนเองจากอคติของคนในสังคมสักเท่าไร ดังนั้นความรู้สึกเชิงลบต่อตนเองจากอคติของสังคมนั้น

อาจจะเป็นสิ่งตรงกันข้ามกับการยอมรับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Frost และ Meyer (2009) และ Bridget และ Hodgson (2007) และ Mohr และ Fassinger (2003) ที่ระบุว่า กระบวนการเปิดเผยตนเองของผู้ที่รักเพศเดียวกันนั้นเป็นสิ่งสำคัญต่อการยอมรับตนเองที่จะนำไปสู่ การพัฒนาภูมิคุ้มกันต่อความรู้สึกทางลบต่อตนเองจากอคติของสังคม

ทั้งนี้การอภิปรายเกี่ยวกับกระบวนการการยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบเกย์ ของตนเองนั้น จะเห็นได้ว่าเป็นกระบวนการของการเปิดรับประสบการณ์ต่างๆ เข้ามาสู่ตนตามความเป็นจริง เชื่อในอินทรีย์ตน และการดำรงอยู่กับภาวะปัจจุบันในทุกสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตและเลื่อนไหลไม่หยุดนิ่ง ซึ่งจะค่อยๆ เพิ่มการเปิดรับประสบการณ์ การเชื่อในอินทรีย์ตนและการดำรงอยู่กับตนใหม่ เพิ่มขึ้นตามลำดับ ในทุกๆ กลุ่มประสบการณ์ในทุกๆ ช่วงชีวิตของผู้ให้ข้อมูลที่เป็นชายรักชายนี้ จะมีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบดังที่กล่าวมานั้น ทำงานอย่างสอดประสานกันตลอดเวลา อย่างไม่หยุดยั้งและมีแนวโน้มที่จะเปิดรับ เกิดเป็นตนใหม่ต่อไปในทุกๆ ขณะ ตามทฤษฎีของ Rogers (1951, 1961, 1969) ซึ่งเป็นตนที่เต็มและมีแนวโน้มที่จะพัฒนาศักยภาพของตนอย่างต่อเนื่องต่อไป ได้ตามทฤษฎีตน อันจะนำไปสู่การตระหนักรู้ในตนเองและพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพอย่างแท้จริง เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ เป็นบุคคลที่มีชีวิตที่เต็ม (*Fully functioning person*)

ข้อเสนอแนะ ประกอบด้วย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยประสบการณ์การยอมรับความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชายในครั้งนี้นับ 6 ประเด็นหลักข้างต้นดังที่ได้กล่าวมา โดยสามารถที่จะนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

- 1) ในช่วงแรกเริ่มของผู้ให้ข้อมูลนั้นมีการเริ่มสัมผัสถึงกลิ่นอายความเป็นเกย์ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจในเรื่องรสนิยมทางเพศ ความหลากหลายทางเพศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอให้นักจิตวิทยาและผู้ที่เกี่ยวข้องจัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องของความหลากหลายทางเพศ และความรู้ต่างๆ ในเรื่องความโน้มเอียงทางเพศ ในโรงเรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา โดยให้นักจิตวิทยาประจำโรงเรียนหรือครูแนะแนวได้พัฒนาชุด

ความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศให้กับเด็กนักเรียนและผู้ปกครองที่จะได้เข้าใจในความหลากหลายทางเพศมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลโดยตรงกับตัวเด็กโดยที่เด็กจะสามารถค้นพบอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองได้ง่ายขึ้นและผลทางอ้อมคือจะลดการเผชิญกับอคติทางลบของสังคมในวัยเด็กเช่น การถูกกลั่นแกล้ง ซึ่งเด็กที่เป็นผู้แกล้งนั้นก็จะได้เรียนรู้และเข้าใจที่จะอยู่ร่วมกับสังคมที่มีความหลากหลายทางเพศอีกด้วยนอกเหนือจากแค่สังคมรักต่างเพศเพียงเท่านั้น

- 2) จากผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า หากในกรณีชายรักชายนั้นยังอยู่ในช่วงประสบการณ์เริ่มต้นคือ การสัมผัสกลิ่นอายความเป็นเกย์ของตน การมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม และการปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศเดียวกันของตน นักจิตวิทยาการศึกษาก็อาจจะเชื้อให้เขาได้สำรวจตัวเองเพื่อเกิดการยอมรับตนเองที่มากขึ้นต่อไป โดยสามารถใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการทำงานของนักจิตวิทยาการปรึกษา ในการที่จะช่วยเชื้อให้ผู้ที่มีความสับสนในความโน้มเอียงทางเพศของตน ได้เข้าใจถึงประสบการณ์ชายรักชายที่สะท้อนให้เห็นถึงเส้นทางของแต่ละบุคคลกว่าที่จะพัฒนาอัตลักษณ์ตัวตนเกย์ในปัจจุบัน เป็นต้น
- 3) ความรู้และความเข้าใจจากผลการวิจัยที่ได้ยังใช้เป็นข้อมูลการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานในการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สำหรับนักจิตวิทยาการปรึกษาที่สนใจทำงานกับกลุ่มผู้ที่มีความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย นักจิตวิทยาการปรึกษาอาจนำความเข้าใจในประสบการณ์การยอมรับตนเองดังกล่าว เป็นข้อมูลองค์ความรู้ประกอบในการออกแบบกิจกรรมการให้บริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม เพื่อเชื้อให้เกิดกระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาสำหรับกลุ่มชายรักชายที่มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นอีกได้ เช่นอาจจะเป็นกลุ่มของชายรักชายนั้น อาจจะมีรูปแบบของกิจกรรม เช่น กลุ่มสนับสนุน (support group) ที่เชื้อให้เกิดบรรยากาศยอมรับและได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อเรียนรู้ถึงวิถีของเกย์ได้มากขึ้น เปิดพื้นที่ให้ชายรักชายได้เริ่มมีสังคม

เกี่ยพัฒนาทำให้ตัวตนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (sense of belonging) เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องด้วยผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดในงานวิจัยครั้งนี้เป็นชายรักชายที่มีการยอมรับตนเองที่สูงมาก จากแบบประเมินการยอมรับตนเองของชายรักชาย ดังนั้นผลการวิจัยที่ได้นั้นอาจจะยังไม่สามารถที่จะฉายครอบคลุมถึงประสบการณ์ความยากลำบาก ตลอดจนอุปสรรคขวากหนามภายในใจได้อย่างชัดเจนมากนัก ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะในการศึกษากลุ่มชายรักชายที่มีคะแนนการยอมรับตนเองที่ต่ำเพื่อที่จะได้เห็นถึงประสบการณ์ในอีกมิติที่เกี่ยวข้องกับ สภาวะจิตใจทางลบ การจัดการความขัดแย้งภายในจิตใจของตนเองที่ไม่สอดคล้องกับกรอบค่านิยมของสังคม ตลอดจนตัวแปรหรือปัจจัยอื่นๆ ที่อาจจะส่งผลต่อการยอมรับตนเองเช่น ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ลักษณะสังคมและวัฒนธรรมหรือสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เช่นชายรักชายที่อยู่ในสังคมต่างจังหวัดที่มีลักษณะสังคมแบบพหุสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ปิดและมีขนาดที่เล็กกว่าสังคมเมือง ระดับการศึกษา ตลอดจนการศึกษาถึงอคติเชิงลบต่อตนเองจากสังคม เป็นต้น ด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบ CQR และการวิจัยเชิงคุณภาพแบบอื่นๆ เช่น Grounded theory เพื่อจะให้เห็นถึงกระบวนการจริงชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการนำแบบวัดอคติเชิงลบต่อตนเองจากสังคม เพื่อนำมาตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูล การสนับสนุนข้อค้นพบ ตลอดจนการขยายผลการวิจัยเพื่อให้เกิดความกระจ่างของผลการศึกษาต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิ่งรัก อิงคะวัต. (2542). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมการบริโภคและพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของกลุ่มชายรักชาย เกย์ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. วารสารประชากรและสังคม, 2554, หน้า43-66.
- ชาย โปธิสิตา. (2550). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งฯ.
- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. 2550. การสัมมนาเรื่องเพศวิถีและการปรับใช้ในงานส่งเสริมสุขภาพทางเพศ, 5-9พฤศจิกายน 2550. จัดโดยองค์การแพธ UNAIDS และกรมควบคุมโรค, กรุงเทพมหานคร : บริษัทเออร์เจนท์ แทค จำกัด.
- ทวีศักดิ์ นพเกษตร. (2549). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เล่มสอง (พิมพ์ครั้งที่ 3). นครราชสีมา : โรงพิมพ์โชคเจริญมาร์เก็ตติ้ง.
- บงกชมาศ เอกเยี่ยม. (2532). เกย์! กระบวนการพัฒนาและอารมณ์เอกลักษณ์รักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปฐมนิธิ นาคสิงห์. (2547). เกย์: กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์และวิถีชีวิตทางเพศ. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บังอร เทพเทียน. (2551). วัฒนธรรมทางเพศและชีวิตครอบครัวของกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน. รายงานประกอบการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยรัตน์ มาร์แตง. (2546). แนวทางการให้การศึกษาเพื่อความเข้าใจในวิถีชีวิตของคนรักเพศเดียวกัน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประภาพรรณ วงศาโรจน์. (2532). *การพัฒนาเอกลักษณ์ร่วมเพศในวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (อัสสัมชัญ).

พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยาอักษร A-L ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2548). กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภะ
การพิมพ์

พจนานุกรมศัพท์จิตวิทยาอักษร M-Z ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2550). กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์โสภะ
การพิมพ์

พวงผกา มหาวิทยาลัยสุโขทัย. (2545). *เจตคติของบุคคลแวดล้อมต่อบุคคลรักเพศเดียวกันกับการปรับตัว
ของบุคคลรักเพศเดียวกัน*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตพัฒนาการ). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.(อัสสัมชัญ)

พระบุญเต็ม วัฒนพรหม. (2553). *การศึกษาและการพัฒนาโปรแกรมการยอมรับตนเองของผู้ด้อยซึ่ง
ตามหลักอิทธิบาท 4*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศิริพร จีระวัฒน์กุล. (2552). *การวิจัยเชิงคุณภาพด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ*. กรุงเทพมหานคร:
วิทย์พัฒน์.

สุภาวงศ์ จันทวานิช. (2551). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 16)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2552). *สุขภาพจิต*. กรุงเทพมหานคร: คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อภิญา จารุณี. (2542). *ผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มที่มีต่อการยอมรับตนเองของ
ผู้สูงอายุ*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.(อัสสัมชัญ)

ภาษาอังกฤษ

Berger, E. M. (1952). The Relation between expressed acceptance of self and expressed
Acceptance of Others. *Journal of Abnormal and Social Psychology*, 47, 778 - 782.

- Bohan, J. S. (1996). *Psychology and sexual orientation: Coming to terms*. New York: Routledge.
- Bornstein, M. H., & Lamb, M. E. (1999). *Developmental psychology: An advanced textbook* (4th Edition). New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Boswell, John (1980), *Christianity, social tolerance, and homosexuality: Gay people in Western Europe from the Beginning of the Christian Era to the Fourteenth Century*. Chicago: University of Chicago Press
- Bridget, J., & Hodgson, A. (2007). Closeted and vulnerable. *Counseling Children and Young People, December 2007*, 1-12.
- Cass, V.C. (1979). Homosexual identity formation: A theoretical model. *Journal of homosexuality*, 4(3), 219-35.
- Cass, V.C. (1996). Sexual orientation identity formation: A western phenomenon. In R. P. Cabaj & T. S. Stein (Eds.), *Textbook of homosexuality and mental health* (pp. 227–251). Washington, DC: American Psychiatric Press.
- Clarke, V., Ellis J.S., Peel E., & Riggs W. D. (2010). *Lesbian gay bisexual trans & queer Psychology: an introduction*. New York: Cambridge university press.
- Cloninger, S. C. (2000). *Theories of personality: Understanding persons*. (3rd ed). New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Cohler, B. J., & Galatzer-Levy, R. (1996). Self psychology and homosexuality: Sexual orientation and maintenance of personal integrity. In R. P. Cabaj & T. S. Stein (Eds.), *Textbook of homosexuality and mental health* (pp. 207–226). Washington, DC: American Psychiatric Press.
- Cox, S., & Gallois, C. (1996). Gay and lesbian identity development: A social identity perspective. *Journal of Homosexuality*, 30, 1–30.

- Cronin, D. M. (1974). *Coming out among lesbians sexual deviance & sexual deviants*. New York: William Marlow & Company, Inc.
- D'Augelli, A. R. (1994). Lesbian and gay male development: Steps toward and analysis of lesbians' and gay men's lives. In B. Greene & G. M. Herek (Eds.), *Lesbian and gay psychology: Theory, Research, and clinical applications* (pp. 118-132). Newbury Park, CA: Sage.
- Dank, B. M. (1971). *Coming out in the gay world in gay man: The sociology of male homosexuality*. New York: Harper & Row.
- David, W.J. (1997). *Reaching Out : Interpersonal Effectiveness and Self-Actualization*. 6th ed. Needham Heights: Allyn & Bacon.
- de Monteflores, C. (1993). Notes on the management of difference. In L. D. Garnets & D. C. Kimmel (Eds.), *Psychological perspectives on lesbian and gay male experiences* (pp. 218–247). New York: Columbia University Press.
- Dew, B. J., Myers, J. E., & Wightman, L. F. (2005). Wellness in adult gay males: Examining the impact of internalized homophobia, self-disclosure, and self-disclosure to parents. *Journal of LGBT Issues in Counseling, 1*, 23-40.
- Dreyer, Y. (2007). Hegemony and the internalization of homophobia caused by heteronormativity. *HTS Theological Studies/ Teologiese Studies, 63*, 1-18.
- Fassinger, R. E., & Miller, B. A. (1996). Validation of a model of sexual identity development for a sample of gay men. *Journal of Homosexuality, 32*, 53–79.
- Feist, J. (1990). *Theories of personality*. 2nd ed. Fort Worth: Holt, Rinehart and Winston.
- Frost, D. M., & Meyer, I. H. (2009). Internalized homophobia and relationship quality among lesbians, gay men, and bisexuals. *Journal of Counseling Psychology, 56*, 97-109.

- Gagnon, J.H., & Simon, W. (1967). Homosexuality: The formulation of a sociological perspective. *Journal of Health and Social Behavior*, 8, 177-185.
- Gonsiorek, J. C. (1995). Gay male identities: Concepts and issues. In A. R. D'Augelli & C. J. Patterson (Eds.), *Lesbian, gay, and bisexual identities over the lifespan: Psychological perspectives* (pp. 24-47). New York: Oxford University Press.
- Hall, C.S., Lindzey, G., Campbell, J. B. (1998). *Theories of personality* (4th ed). John Wiley & Sons, Inc.
- Hamachek, Don. (1992). Encounters with the self. (4th ed). Fort Worth: Holt, Rinechart and Winston.
- Herek, G. M., Cogan, J. C., Gillis, J. R., & Glunt, E. K. (1997). Correlates of internalized homophobia in a community sample of lesbians and gay men. *Journal of the Gay and Lesbian Medical Association*, 2, 17-25.
- Herek, G. M. (2004). Beyond "Homophobia": Thinking about sexual prejudice and stigma in the twenty-first century. *Journal of National Sexuality Resource Center*, 1, 6-24
- Hershberger, S. L., & D'Augelli, A. R. (1995). The impact of victimization on the mental health and suicidality of lesbian, gay, and bisexual youth. *Developmental Psychology*, 31, 65-74..
- Hill, C. E., Thompson, B. J., & Williams, E. N. (1997). A guide to conducting consensual qualitative research. *Counseling Psychologist*, 25, 517-572.
- Hill, C.E., Knox, S., Thomson, B.J., Williams, E.N., Hess, S.A., & Ladany, N. (2005). Consensual qualitative research: An update. *Journal of Counseling Psychology*, 52, 196-205.
- Hillier, L. & Harrison, L. (2007). Building realities less limited than their won: young people practicing same-sex attraction on the internet. *Sexualities*, 10(1), 82-100

- Hudson, W.W. & Ticketts, W.A. (1980). A strategy for the measurement of homophobia. *Journal of Homosexuality*, 5, 357-72.
- Hurlock, E.B. (1973). *Adolescence development*. 4th ed. Tokyo: Kogakusha.
- Jackson, P. (1999). Tolerant but unaccepting : The myth of a thai gay paradise. In Peter Jackson and Nerida M. Cook. (eds.) *Genders & Sexualities in Modern Thailand*. , ChiangMai: Silkworm Books.
- Jackson, P. (2000). An Explosion of Thai Identities: Global queering and re-Imaging queer theory. *Culture, Health & Sexuality*, 2(4), 405-424.
- Johnson, D. W. (1993). *Reaching Out*. (5th ed). Botton and Bacon.
- Jahoda, M. (1958). *Current concepts of positive mental health*. New York: Basic Books.
- Kimmel, D. C. (2004). Homophobia. *Encyclopedia of Applied Psychology*, 2, 209-214.
- King, I. M. (1981). *A Theory for nursing systems, concepts, process*. New York: JohnWiley & Sons.
- King, L. A., & Noelle, S. S. (2005). Happy, mature, and gay: Intimacy, power, and difficult times in coming out stories. *Journal of Research in Personality*, 39, 278-298.
- Laird, J. (1996). Invisible ties: Lesbians and their families-of-origin. In J.Laird & R. Green (Eds.), *Lesbians and gays in couples and families: A handbook for therapists* (pp. 89–122). San Francisco: Jossey-Bass.
- Maddi, S. R. (1996). *Personality theories: A comparative analysis*. (6th ed). New York: Brooks/Cole.
- McCarn, S. R., & Fassinger, R. E. (1996). Re-visioning sexual minority identity formation: A new model of lesbian identity and its implications for counseling and research. *The Counseling Psychologist*, 24, 508–534.

- Meyer, I. H. (1995). Minority stress and mental health in gay men. *Journal of Health and Social Behavior*, 36, 38-56.
- Meyer, I. H., & Dean, L. (1998). Internalized homophobia, intimacy, and sexual behavior among gay and bisexual men. In G. M. Herek (Ed.) *Stigma and sexual orientation: Understanding prejudice against lesbians, gay men, and bisexuals* (pp. 160 –186). Thousand Oaks, CA: Sage
- Mohr, J. J. (1999). Same-sex romantic attachment. In J. Cassidy & P. R. Shaver (Eds.), *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications* (pp. 378–394). New York: Guilford Press.
- Mohr, J.J. and Fassinger, R.E. (2003). Self-acceptance and self-disclosure of sexual orientation in lesbian, gay, and bisexual adults: An attachment perspective. *Journal of Counseling Psychology*, 50, 482-495.
- O'Flahert, M. (2007). Yogyakarta Principles on the Application of International Human Rights Law in relation to Sexual Orientation and Gender Identity, 6 to 9 november 2006 at Gadjah mada University in Yogyakarta, Indonesia. Retrived on March 5, 2012 from http://www.yogyakartaprinciples.org/principles_en.htm
- Patterson, C. H. (1966). Science, behavior control and values. *Insight*, 5, 14-21.
- Perez, A. (2005) Internalized Oppression: How it affects members of the LGBT community. *Perspectives on Heterosexiam, Racism and Sexism*, 13, 25-29.
- Plummer, K. (1981). *The Making of the Modern Homosexual*. Hutchison & Co. (Publishers) Ltd.
- Rogers, C.R. (1951). *Client-centered therapy: Its current practice, implecations, and theory*. Boston: Houghton Mifflin.
- Rogers, C.R. (1961). *On becoming a person*. Boston: Houghton Mifflin.

- Rogers, C.R. (1969). *Freedom to Learn: A View of What Education Might Become*. (1st ed.)
Columbus, Ohio: Charles Merrill.
- Rogers, C.R. (1974). *Psychotherapy and personality change*. Chicago: University of
Chicago.
- Ross, M. W., Rosser, B. R., & Neumaier, E. R. (2008). The relationship of internalized
homonegativity to unsafe sexual behavior in HIV-seropositive men who have sex with
men. *AIDS Education and Prevention, 20*, 547-557.
- Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of
psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology, 57*, 1069–1081.
- Ryff, C. D., & Keyes, C. L. M. (1995). The structure of psychological well-being revisited.
Journal of Personality and Social Psychology, 69, 719–727.
- Sasse, C. R. (1978). *Person to person*. Texas: Chas A Bennett.
- Savin-Williams, R. C., & Diamond, L. M. (2000). Sexual identity trajectories among sexual-
minority youths: Gender comparisons. *Archives of Sexual Behavior, 26*, 607-627.
- Savin-Williams, R. C., & Ream, G. L. (2003). Sex variations in the disclosure to parents of
same-sex attractions. *Journal of Family Psychology, 17*(3), 429-438.
- Savin-Williams, R. C. (2005). *The new gay teenager*. Cambridge, MA: Harvard University
Press.
- Sharpe, S. (2002) 'It's just really hard to come to terms with': young people's views on
homosexuality. *Sex Education, 2*(3), 263-77.
- Sheerer, E. T. 1949. "Analysis of the relationship between acceptance of respect for self
and acceptance of respect for others in ten counseling cases." *Journal of Consulting
Psychology, 13*, 169 -175.

- Smith, K.T. (1971) Homophobia: a tentative personality profile. *Psychological Reports*, 29, 1091-4.
- Thomas, A.B., Ross, M. W. and Harris, K.K. (2007) Coming out online: interpretations of young men's stories. *Sexuality Research and Social Policy*, 4(2), 5-17.
- Troiden, R. R. (1979). Becoming homosexual: A model of gay identity acquisition. *Psychiatry: Journal for the Study of Interpersonal Processes*, 42, 362–373.
- Vandenbos, G. R. (2007) *APA Dictionary of Psychology*. Washington: American Psychological Association.
- Weaver, R. L. (1996). *Understanding interpersonal communication*. (7th ed). New York: Harper Collins College Publisher.
- Weigert Andrew J. (1986). *Society and identity: toward a Sociological Psychology*. Cambridge University Press.
- Weinberg, G. (1972) *Society and the healthy homosexual*. New York: St Martin's.
- Weinberg, M.S., Williams, C.J. and Pryor, K.W. (1994) *Dual attraction: understanding bisexuality*. New York: Oxford University Press.
- Willoughby, B.L.B., Doty, N.D. & Malik, N.M. (2008) Parental reactions to their child's sexual orientation disclosure: A family stress perspective. *Parenting: Science and Practice*, 8, 70-91.
- Worchel, S. & George, R.G., (1989). *Adjustment: Path ways to personal growth*. (2nd ed). New Jersey: Prentice – Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ใบรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน

AF 02-12

The Ethics Review Committee for Research Involving Human Research Subjects,
Health Science Group, Chulalongkorn University
Institute Building 2, 4 Floor, Soi Chulalongkorn 62, Phyat hai Rd., Bangkok 10330, Thailand,
Tel: 0-2218-8147 Fax: 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

COA No. 130/2012

Certificate of Approval

Study Title No.069.1/55 : SELF-ACCEPTANCE OF SEXUAL ORIENTATION IN GAY MEN: A
CONSENSUAL QUALITATIVE RESEARCH
Principal Investigator : MR.PHAKPHOOM DECHA-ANANWONG
Place of Proposed Study/Institution : Faculty of Psychology,
Chulalongkorn University

The Ethics Review Committee for Research Involving Human Research Subjects, Health
Science Group, Chulalongkorn University, Thailand, has approved constituted in accordance with
the International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice (ICH-GCP) and/or Code
of Conduct in Animal Use of NRCT version 2000.

Signature: *Prida Tasanapradit* Signature: *Nuntaree Chaichanawongsaraj*
(Associate Professor Prida Tasanapradit, M.D.) (Assistant Professor Dr. Nuntaree Chaichanawongsaraj)
Chairman Secretary

Date of Approval : 28 August 2012 Approval Expire date : 27 August 2013

The approval documents including

- 1) Research proposal
- 2) Patient/Participant Information Sheet and Informed Consent Form
- 3) Researcher
- 4) Questionnaire

Protocol No. 069.1/55
Date of Approval 28 AUG 2012
Approval Expire Date 27 AUG 2013

The approved investigator must comply with the following conditions:

1. The research/project activities must end on the approval expired date of the Ethics Review Committee for Research Involving Human Research Subjects, Health Science Group, Chulalongkorn University (ECCU). In case the research/project is unable to complete within that date, the project extension can be applied one month prior to the ECCU approval expired date.
2. Strictly conduct the research/project activities as written in the proposal.
3. Using only the documents that bearing the ECCU's seal of approval with the subjects/volunteers (including subject information sheet, consent form, invitation letter for project/research participation (if available)).
4. Report to the ECCU for any serious adverse events within 5 working days
5. Report to the ECCU for any change of the research/project activities prior to conduct the activities.
6. Final report (AF 03-12) and abstract is required for a one year (or less) research/project and report within 30 days after the completion of the research/project. For thesis, abstract is required and report within 30 days after the completion of the research/project.
7. Annual progress report is needed for a two-year (or more) research/project and submit the progress report before the expire date of certificate. After the completion of the research/project processes as No. 6.

AF 04-07

ข้อมูลสำหรับผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย : การวิจัยเชิงคุณภาพแบบเห็นชอบร่วมกัน

ชื่อผู้วิจัย นายภาคภูมิ เคชะอนันต์วงศ์ ตำแหน่ง

เลขที่โครงการวิจัย 069.1/55

วันที่รับรอ. 28 ส.ค. 2555

วันหมดอายุ 27 ส.ค. 2556

สถานที่ติดต่อผู้วิจัย (ที่ทำงาน) คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 7 อาคาร บรมราชชนนีศรีศศ
พรพรย ถนน พระราม1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

(ที่บ้าน) 111/9 เดอะเน็กซ์ ซ.สุขุมวิท 52 แขวงบางนา เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ (ที่ทำงาน) - โทรศัพท์ที่บ้าน -

โทรศัพท์มือถือ 086-6675101 E-mail : mr_phakphoom@yahoo.com

1. ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัยก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัย มีความจำเป็นที่ท่านควรทำความเข้าใจว่างานวิจัยนี้ทำเพราะเหตุใด และเกี่ยวข้องกับอะไร กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้อย่างละเอียดรอบคอบ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อมูลที่ไมชัดเจนได้ตลอดเวลา

2. โครงการนี้คือการวิจัยเรื่อง “การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย : การวิจัยเชิงคุณภาพแบบเห็นชอบร่วมกัน”

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความหมายและประสบการณ์ในการก้าวไปสู่การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย

4. รายละเอียดของผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชายที่รับรู้และยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชายของตนเอง 10 คนหรือจนกว่าข้อมูลจะอิ่มตัว โดยใช้แบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย (Self-Acceptance of Gay Men: SAGM) เพื่อคัดกรองผู้ให้ข้อมูลเบื้องต้น โดยมิคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเข้าและเกณฑ์การคัดออกดังนี้

• เกณฑ์การคัดเข้า

- 1) เป็นผู้ที่รับรู้และยอมรับอัตลักษณ์แห่งตนด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย และมีความผูกพันหรือวิถีชีวิตภายในโลกของชายรักชายไม่ต่ำกว่า 1 ปี และผ่านการคัดกรองเบื้องต้น โดยการทำแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชาย ที่พัฒนาโดยผู้วิจัย ซึ่งใช้เวลาในการทำแบบประเมินตนเองประมาณ 10 นาที โดยเป็นผู้ที่มีคะแนนการยอมรับตนเองของชายรักชายที่สูง กล่าวคือ มีผลคะแนนรวมจากการทำแบบวัดการยอมรับตนเองของชายรักชายอยู่ในช่วง 4.50-5.00 คะแนน ค่าคะแนนนี้อ้างอิงมาจากเกณฑ์เฉลี่ย
- 2) เป็นผู้ที่สามารถระลึกถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาจะยอมรับตนเองในด้านความโน้มเอียงทางเพศแบบชายรักชาย
- 3) มีความเต็มใจในการเข้าร่วมการวิจัยและยินดีให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์เกี่ยวกับชายรักชายของตนเอง

Dr. Phin
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศ.อัญญา ตัญญา

AF 04-07

4) เป็นผู้ที่สามารถสื่อสารและเข้าใจภาษาไทย ได้ดีตลอดจนถึงสัญชาติไทย

● **เกณฑ์การคัดออก**

- 1) เป็นผู้ที่มีอาการหรืออาการแสดงออกของความเจ็บป่วยด้านจิตเวช ซึ่งได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์
- 2) เป็นผู้ที่มีระบุอัตลักษณ์ทางเพศของตนเองอย่างอื่นนอกเหนือจากชายรักชาย เช่น Transgender

5. **แนวคำถามในการสัมภาษณ์**

- 5.1 ขอให้ท่านช่วยเล่าถึงความรู้สึกในความเป็นกันเองของตัวเอง ณ ปัจจุบันนี้
- 5.2 ขอให้ท่านเล่าถึงประสบการณ์ก่อนที่ท่านจะมีความชัดเจนกับการเป็นชายรักชายเป็นอย่างไร (ปัญหา อุปสรรคภายในและภายนอก การจัดการกับอุปสรรค)
- 5.3 ขอให้ท่านช่วยอธิบายเพิ่มเติมถึงความรู้สึกในช่วงที่รับรู้และยอมรับ (การรับรู้เกี่ยวกับตนเองเป็นอย่างไร ความรู้สึก ความนึกคิดกับคนรอบข้าง)
- 5.4 ขอให้ท่านเล่าถึงเหตุการณ์ที่เข้มๆ ในช่วงจังหวะเปลี่ยนผ่าน ในช่วงยอมรับตนเองเป็นอย่างไร
- 5.5 มีอะไรที่ท่านอยากที่จะเล่าเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องการยอมรับความเป็นชายรักชายของท่านอีกบ้าง

วันที่โครงการวิจัย... 069.1/55

วันที่รับรอง... 28 ส.ค. 2555

วันที่หมดอายุ... 27 ส.ค. 2556

6. **กระบวนการการวิจัย**

6.1 ผู้วิจัยนำเสนอ โครงการวิจัยต่อคณะกรรมการสามัคคีฟ้าสีรุ้งและบางกอกเรนโบว์ ซึ่งในการคัดกรอง ผู้วิจัยจะประสานเพื่อขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานดังกล่าว เพื่อติดต่อเชิญชวนชายรักชายที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกและสมัครใจพร้อมที่จะให้ข้อมูล ซึ่งมีรายชื่อของท่านอยู่ด้วย โดยผู้วิจัยจะขอให้ทางสมาคมฯ ช่วยประสานกับท่านก่อนในเบื้องต้น เพื่อขออนุญาตเชิญท่านเข้าร่วมงานวิจัย ตลอดจนถึงผู้วิจัยจะลงประกาศทางกลุ่มในเฟสบุ๊คที่ชื่อว่า "ไม่ดื่ม ไม่สูบ และไม่เที่ยวกลางคืน" เพื่อเชิญชวนชายรักชายที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกและคัดออกตลอดจนสมัครใจพร้อมที่

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณญา ค้อยคำภีร์

6.2 หากท่านแจ้งว่ามีความสนใจที่จะเข้าร่วมโครงการวิจัย ผู้วิจัยจะไปพบและติดต่อกับท่านด้วยตนเอง โดยเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานเป็นผู้พาผู้วิจัย ไปพบและรู้จักกับท่าน ในวันเวลาและสถานที่ที่ท่านสะดวกเพื่อชี้แจงและอธิบายรายละเอียดของโครงการวิจัยให้ท่านทราบในเบื้องต้น พร้อมขอทราบความสมัครใจจากท่านในการเข้าร่วมงานวิจัย

6.3 หากท่านสมัครใจและยินดีที่จะร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะอธิบายรายละเอียดของโครงการวิจัยและแจ้งสิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัยให้ท่านทราบ พร้อมทั้งให้ท่านได้อ่านรายละเอียดใน

AF 04-07

เอกสารแจ้งผู้เข้าร่วมการวิจัย และอธิบายข้อสงสัยต่างๆจนท่านเกิดความเข้าใจเป็นอย่างดี ในกรณีที่ท่าน
ไม่สามารถอ่านเอกสารดังกล่าวได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจะเป็นผู้อ่านให้ท่านฟัง หากท่านยังคงสับสนใจและ
ยินดีที่จะร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะขอให้ท่านลงนามแฟงหรือประทับลายนิ้วมือของท่านในใบยินยอมเข้าร่วม
การวิจัย

เลขที่โครงการวิจัย 069.1/55

วันที่รับ 28 ส.ค. 2555

วันหมดอายุ 27 ส.ค. 2556

6.4 ผู้วิจัยเป็นผู้พิจารณาว่าผู้ที่สนใจเข้าร่วมการวิจัยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์การคัดเลือกเข้าและ
เกณฑ์การคัดออกหรือไม่ และผู้วิจัยจะติดต่อกับผู้ที่สนใจเข้าร่วมการวิจัยด้วยตนเอง

6.5 จากนั้น ผู้วิจัยจะเป็นผู้ดูแลผู้ให้ข้อมูลที่สนใจและมีคุณสมบัติสอดคล้องกับเงื่อนไข
ดังกล่าวทำแบบวัดการยอมรับตนเองของชาวรักชายเพื่อคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำหรับการวิจัยเป็นรายบุคคล

6.6 จากนั้น ผู้วิจัยจะนัดพบตามวันและเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสะดวก เพื่อขอสัมภาษณ์โดย
ใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง พร้อมทั้ง ขอบันทึกเสียงขณะสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรักษาแถบ
บันทึกเสียงเหล่านั้นไว้เป็นความลับในเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวที่ตั้งรหัสผ่านไว้เพื่อไม่ให้ผู้อื่นเข้าถึงได้
และเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการวิจัย ผู้วิจัยจะลบหรือทำลายแถบบันทึกเสียงทั้งหมดทันที ทั้งนี้หากการสัมภาษณ์
ในครั้งแรกยังได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยอาจขอสัมภาษณ์เพิ่มเติมอีก 1 ครั้ง โดยใช้เวลาประมาณ
1-2 ชั่วโมง

6.7 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ตามขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
จากนั้นจึงเขียนรายงานการวิจัยและนำเสนอข้อมูลการวิจัยในภาพรวม โดยชื่อและข้อมูลส่วนตัวของท่าน
จะได้รับการปกปิดเป็นความลับและใช้นามสมมติแทน และจะไม่มีข้อมูลใดในรายงานที่เฉพาะเจาะจงจน
สามารถล่วงรู้ได้ว่าท่านคือใคร ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำรายงานและข้อมูลที่นำไปให้ท่านตรวจสอบความถูกต้อง
อีกครั้งว่าข้อมูลดังกล่าวครอบคลุมเรื่องราวหรือข้อมูลของท่านหรือไม่ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม
ตามข้อเสนอแนะของท่าน

7. ในการคัดกรองผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย หากพบว่าท่านไม่อยู่ในเกณฑ์คัดเลือก และขณะนั้นท่านมี
ความสะเทือนใจ ทุกข์ใจสมควรได้รับความช่วยเหลือเยียวยา ผู้วิจัยส่งท่านให้กับนักจิตวิทยาการปรึกษา
เพื่อรับความช่วยเหลือต่อไป

8. ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นแก่ท่านในการเข้าร่วม โครงการวิจัยนี้ คือ ในการสัมภาษณ์ท่านอาจต้อง
ย้อนคิดทบทวนเรื่องราวความรู้สึกที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ท่านต้องเผชิญในช่วงยอมรับความเป็นชายรักชาย
ของตนเอง ซึ่งอาจทำให้ท่านเกิดความเศร้า โศกเสียใจหรือกระทบกระเทือนใจได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะคอยสังเกต
อารมณ์ความรู้สึกของท่าน ในขณะที่สัมภาษณ์ และสอบถามความพร้อมของท่าน ถ้าท่านไม่พร้อมหรือรู้สึก
ไม่สบายใจ ผู้วิจัยยินดีที่จะหยุดพักการสัมภาษณ์ไว้ชั่วคราวจนกว่าท่านพร้อมที่จะให้ข้อมูลอีกครั้ง หรือ
ท่านสามารถขอให้มีการสัมภาษณ์ใหม่ในคราวหลังเมื่อท่านพร้อมเท่านั้น

หากท่านเกิดความรู้สึกความเศร้า โศกเสียใจหรือกระทบกระเทือนใจ อันเนื่องมาจากการสัมภาษณ์
ผู้วิจัยจะส่งท่านต่อไปให้นักจิตวิทยาการปรึกษาเพื่อให้ท่านได้รับความช่วยเหลือในทันที โดยผู้วิจัยจะเป็น
ผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ หรือหากเป็นช่วงเวลาที่ไม่โครงการวิจัยใกล้จะเสร็จสิ้น ผู้วิจัยอาจจะเป็นผู้ให้
การปรึกษาแก่ท่านด้วยตนเอง

9. ประโยชน์ในการเข้าร่วมวิจัยของท่าน คือ ท่านจะได้แบ่งปันเรื่องราวและประสบการณ์ตรง
ของท่าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยด้านจิตวิทยาการปรึกษา ในการหาแนวทางการช่วยเหลือ

AF 04-07

เสียใจที่พลาดใจ ตลอดจนความเข้าใจถึงช่วงประสบการณ์การยอมรับตนเองของกลุ่มชายรักชายต่อไป

10. การเข้าร่วมเป็นผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยของท่านเป็นความสมัครใจ และท่านสามารถปฏิเสธที่เข้าร่วมหรือถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกขณะ โดยไม่ต้องให้เหตุผล

11. หากท่านมีข้อสงสัย ท่านสามารถสอบถามเพิ่มเติมจากผู้วิจัยได้ตามสถานที่และเบอร์โทรศัพท์ที่ระบุไว้ข้างต้น ได้ตลอดเวลา และหากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์หรือโทษเกี่ยวกับการวิจัย ผู้วิจัยจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร็ว

12. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่านจะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และผลการวิจัยที่ได้จะนำเสนอเป็นภาพรวม โดยข้อมูลใดที่สามารถระบุถึงตัวท่านได้จะไม่ปรากฏในรายงาน

13. ผู้วิจัยมีค่าเดินทางที่จะมอบให้กับท่านเป็นการตอบแทนที่ท่านสละเวลามาให้สัมภาษณ์ จำนวนเงิน 200 บาท

14. หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติตามข้อมูลดังกล่าวสามารถร้องเรียนได้ที่คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอย จุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

เลขที่โครงการวิจัย 069.1/55
วันที่รับรอง 28 ส.ค. 2555
วันหมดอายุ 27 ส.ค. 2556

Om /
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อธิษฐาน

ภาคผนวก ข
(ตัวอย่าง) แบบประเมินตนเองของชายรักชาย

83

ตอนที่ 1 แบบสอบถามทั่วไป

กรุณาเลือกตอบข้อมูลของท่านตามความเป็นจริง

เลขที่โครงการวิจัย..... 069-1/55

วันที่รับรอง..... 28 ส.ค. 2555

วันหมดอายุ..... 27 ส.ค. 2556

1. อายุ.....ปี

2. การศึกษา

ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช

อนุปริญญา/ปวส ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

อื่นๆ.....

3. อาชีพ

กำลังศึกษา พนักงานบริษัท รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง ว่างงาน

อื่นๆ.....

4. ท่านเคยเปิดเผยเรื่องรสนิยมทางเพศของท่านแก่บุคคลในครอบครัวของท่านหรือไม่

ไม่เคย (ท่านไม่เคยเปิดเผยให้บุคคลในครอบครัวของท่านทราบเลยแม้แต่คนเดียว)

เคย (ท่านเคยเปิดเผยให้บุคคลในครอบครัวของท่านทราบจำนวน 1 คนหรือมากกว่า)

5. ท่านยังสามารถระลึกถึงประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับตนเองของท่านได้ดีหรือไม่

สามารถระลึกถึงประสบการณ์ได้ดี ไม่สามารถระลึกถึงประสบการณ์ได้ดี

ตอนที่ 2 แบบประเมินตนเองของชายรักชาย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบประเมินตนเอง โดยคำถามต่อไปนี้จะเป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน และใกล้เคียงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ขอให้ท่านอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย X ในช่อง ทางขวามือข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ช่อง ที่คิดว่าตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงช่องเดียวและขอให้ตอบครบทุกข้อ โดยมีเกณฑ์การเลือกดังนี้

- จริงมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
 ก่อนข้างจริง หมายถึง ข้อความนั้นใกล้เคียงกับความรู้สึกของท่านมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนั้นใกล้เคียงกับความรู้สึกของท่านบ้าง
 ก่อนข้างไม่จริง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ค่อยใกล้เคียงกับความรู้สึกของท่าน
 ไม่จริง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ใกล้เคียงกับความรู้สึกของท่านเลย

เลขที่โครงการวิจัย..... 069.1/55

วันที่รับรอง..... 28 ส.ค. 2555

วันหมดอายุ..... 27 ส.ค. 2556

รายชื่อ	ไม่จริง	ก่อนข้าง ไม่จริง	จริงบ้าง	ก่อนข้าง จริง	จริง มาก
1.ฉันพอใจที่ฉันเป็นชายรักชาย					
2.					
3.					
4.					
5.					
6. ฉันพยายามปิดบังความเป็นชายรักชายของ ฉันไว้					

เลขที่โครงการวิจัย..... 069.1/55
 วิชาเรียน..... 28 ส.ค. 2555
 วันหมดอายุ..... 27 ส.ค. 2556

รายชื่อ	ไม่จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริงบ้าง	ค่อนข้าง จริง	จริง มาก
7.					
8.ฉันจะรู้สึกอึดอัดเมื่อคนอื่นพูดถึงเรื่องชายรักชาย					
9.					
10.ฉันไม่ต้องการให้คนอื่นรับรู้ว่าฉันเป็นชายรักชาย					
11.					
12.ฉันพยายามทำหน้าที่อย่างเต็มที่ แม้จะรับรู้ว่าสังคมที่ฉันอยู่ไม่ยอมรับชายรักชาย					
13.					
14.					
15.ฉันยอมรับไม่ได้หากว่าฉันไม่สามารถมีบุตรเพื่อสืบทายาทได้					
16.					
17.ฉันไม่สามารถอธิบายรสนิยมทางเพศของ					
18.					

รายชื่อ	ไม่จริง	ค่อนข้าง ไม่จริง	จริงบ้าง	ค่อนข้าง จริง	จริง มาก
19.					
20.					
21. ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถทำสิ่งต่างๆ ได้สำเร็จได้ด้วยตนเอง					
22. ฉันรู้สึกว่าการเป็นชายรักชายเป็นสิ่งที่น่าอับอาย					
23.					
24.					
25. การเป็นชายรักชายของฉันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ฉันรู้สึกไร้ค่า					

เลขที่โครงการวิจัย..... ๐๒๑.๑/๕๕
วันที่รับของ..... 28 ส.ค. 2555
วันหมดอายุ..... 27 ส.ค. 2556

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างการสร้างประเด็นหลักเบื้องต้น ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย โดยผู้วิจัย ทีมผู้วิเคราะห์
ข้อมูล และสรุปผล CQR ครั้งที่ 1

ตารางที่ 6 สรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR (3 ราย) ครั้งที่1

ประสบการณ์การยอมรับตนเองด้านความโน้มเอียงทางเพศของชายรักชาย

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ทีมวิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ทีมวิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>1.การรับรู้ถึงความรู้สึกชายรักชายของตนเอง</p> <p>1.1จุดเริ่มต้นของความเป็นชายรักชาย</p> <p>1.1.1การสัมผัสถึงความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิต L47,50.70.107.125, 443, 472, ไม้ L19, 40, แมน L9, 418)</p> <p>1.1.2ความคลุมเครือในรสนิยมทางเพศของตนเอง</p> <p>1.1.2.1มีความสนใจในเพศตรงข้าม(จิต L55,64,68, ไม้ L20, แมน L11, 75,)</p> <p>1.1.2.2 มีความสนใจในเพศเดียวกัน (ไม้ L29, 33, 65, 93,101,290, แมน L75</p> <p>1.1.3 สงสัยว่าตนเองอาจจะมีความโน้มเอียงทางเพศแบบรัก</p>	<p>1. การรับรู้ในตัวตนความเป็นชายรักชาย</p> <p>1.1 สัมผัสแรกในการรับรู้ถึงความเป็นชายรักชาย</p> <p>- สับสนในเพศของตน (22)</p> <p>- มีลังเลในการคบหาดูใจกับเพื่อนหญิง (128)</p> <p>- รู้สึกชอบเพื่อนเพศเดียวกัน (12,14)</p> <p>- ช่วยตัวเองโดยอาศัยภาพผู้ชาย (จิต 106)</p> <p>- การพยายามค้นหาตัวตนที่แท้จริง (248-แมน)</p> <p>- ชัดเจนในความรู้สึกถึงความเป็นชายรักชาย (16,22,30)</p> <p>- ได้รับการ fulfill จากเพื่อนชาย (แมน)</p> <p>- อบอุ่นเมื่ออยู่กับผู้ชาย (จิต</p>	<p>1. จุดเริ่มต้นของความเป็นชายรักชาย</p> <p>1.1 เริ่มมอง ชอบพอในเพศชาย เพศชายเป็นที่ดึงดูด (case1,3)</p> <p>1.2 รู้สึกคลุมเครือในรสนิยมทางเพศของตัวเอง case1,2</p> <p>1.3 ชัดเจนว่าชอบเพศเดียวกัน case1,2,3</p> <p>1.4 เพศหญิงไม่ใช่เพศที่อยากคบหาดูใจแบบคนรัก case 1,2</p>	<p>1. การริเริ่มสัมผัสกับรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย</p> <p>1.1 การสัมผัสถึงความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิต L47,50.70.107.125, 443, 472, ไม้ L19, 40, แมน L9, 418)</p> <p>- รู้สึกชอบเพื่อนเพศเดียวกัน (12,14)</p> <p>- เริ่มมอง ชอบพอในเพศชาย เพศชายเป็นที่ดึงดูด (case1,3)</p> <p>- ช่วยตัวเองโดยอาศัยภาพผู้ชาย (จิต 106)</p> <p>- การพยายามค้นหาตัวตนที่แท้จริง</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>สองเพศ (แมน L126, 128, 131, 134, 141, 146, 149, 152, 425, 439, 441, 1.2การแสดงออกถึงความเป็นชายรักชาย</p> <p>1.2.1พฤติกรรมที่แสดงออกกระเดียดไปทางผู้หญิง (จีว L70,</p> <p>1.2.2ความพึงพอใจในความรู้สึกแบบชายรักชาย (จีว L97,100,109, แมน L31, 51, 56, 114, 116, 188, 330, 335, 338, 399</p> <p>1.3 ขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องเพศวิถี ไม่สามารถที่จะระบุถึงอัตลักษณ์ของตนเองได้ (ไม้ L45,)</p>	213)		<p>(248-แมน)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สับสนในเพศของตน (22) - เพศหญิงไม่ใช่เพศที่อยากคบหาดูใจแบบคนรัก case 1,2 - มีลังเลในการคบหาดูใจกับเพื่อนหญิง (128) - การขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศวิถี ไม่สามารถที่จะระบุถึงอัตลักษณ์ของตนเองได้ (ไม้ L45,) - ได้รับการ fulfill จากผู้ชาย (แมน) - อบอุนเมื่ออยู่กับผู้ชาย (จีว 213) <p>1.2 การมีความคลุมเครือในรสนิยมทางเพศของตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - รู้สึกคลุมเครือในรสนิยมทางเพศของตัวเอง case1,2

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ทีมวิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ทีมวิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
			<p>- สับสนในเพศของตน (22)</p> <p>- มีลังเลในการคบหาดูใจกับเพื่อนหญิง (128)</p> <p>- มีความสนใจในเพศตรงข้าม(จีว L55,64,68, ไม้ L20, แมน L11, 75,)</p> <p>-มีความสนใจในเพศเดียวกัน (ไม้ L29, 33, 65, 93,101,290, แมน L75</p> <p>-สงสัยว่าตนเองอาจจะมีแนวโน้มเอียงทางเพศแบบรักสองเพศ (แมน L126, 128, 131, 134, 141, 146, 149, 152, 425, 439, 441,</p> <p>1.3 การแสดงออกถึงความเป็นชายรักชาย</p> <p>-พฤติกรรมที่</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่มิวิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่มิวิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
			<p>แสดงออกกระตือรือร้นไปทางผู้หญิง (จีว L70, - มีความพึงพอใจในความรู้สึกแบบชายรักชาย (จีว L97,100,109, แมน L31, 51, 56, 114, 116, 188, 330, 335, 338, 399</p> <p>- ชัดเจนในความรู้สึกถึงความเป็นชายรักชาย (16,22,30)</p> <p>- ชัดเจนว่าชอบเพศเดียวกัน case1,2,3</p>
<p>2.การซึมและรับรู้ถึงอคติทางลบของสังคมต่อชายรักชาย</p> <p>2.1 อยู่ในสังคมที่มีอคติต่อชายรักชายและความไม่เข้าใจของคนในสังคมเกี่ยวกับเพศวิถี (จีว L498,</p> <p>2.1.1 ถูกกลั่นแกล้ง ได้รับแรงต่อต้าน กดดัน การไม่ยอมรับ การเหยียดเพศ (จีว L81, 194,</p>	<p>2. ชีวิตที่ขาดหายไปกับความจริงของชายรักชาย</p> <p>2.1 ความสมบูรณ์แบบที่ถูกจำกัดอันเป็นผลจากความ เป็นชายรักชาย (เพิ่ม 3 จีว) -ไม่สามารถมีลูก และครอบครัวได้ (54,170, จีว 281)</p> <p>- กังวลบั่นปลายชีวิตของตน</p>		<p>2. การซึมซับอคติทางสังคมที่มีต่อชายรักชาย</p> <p>2.1 การแสดงตัวตนด้านลบเมื่ออยู่ในสังคมที่ไม่ยอมรับชายรักชาย (จีว L498,</p> <p>- การถูกกลั่นแกล้ง การได้รับแรงต่อต้าน</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ทิววิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ทิววิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>657</p> <p>2.1.1.1 รู้สึกคับแค้นใจ โดนเหยียบย่ำศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (จิว 209, 213, 218, 353, 356, 358)</p> <p>2.1.1.2 ส่งผลทางลบต่อการยอมรับตนเอง (จิว L 272, 276)</p> <p>2.1.1.3 การเรียนรู้ปรับตัวเองเมื่อเข้าไปสู่สังคมที่มีอคติต่อชายรักชาย (จิว 285, 487, 492, 508, 496)</p> <p>2.2.2 กลัวการถูกลองโทษจากการแสดงออกความเป็นชายรักชาย (จิว L71, 77)</p> <p>2.2.3 พยายามซ่อนการแสดงออกถึงตัวตนความเป็นชายรักชาย เพื่อป้องกันการถูกประณาม ต่อต้านจากสังคม (จิว L134, 486,</p> <p>2.2.4 เปลี่ยนจากแรงกดดันเป็นแรงผลักดันให้ตนเองเป็นที่ยอมรับเพื่อลบบปมด้อยที่สังคมยึดเหยียดให้กับตนเอง (จิว 183, 188, 204, 210, 220, 230, 301, 311)</p>	<p>(จิว 303)</p> <p>- การโดนประณามจากสังคม (จิว 84)</p> <p>- ถูกจำกัดโอกาสในการทำงาน (จิว 269)</p> <p>2.2 สิ่งทดแทนในความไม่สมบูรณ์แบบ</p> <p>- มุ่งมั่นพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆ ให้ดีที่สุด (เช่น การงาน) (172,176,184)</p> <p>- ให้ความสำคัญกับคนในครอบครัว (เช่น น้องชาย, พ่อแม่) (108,188, จิว 281)</p> <p>- มุ่งมั่นเป็นที่หนึ่งเพื่อลบบปมด้อยที่สังคมยึดเหยียดให้ (จิว 102)</p> <p>- มุ่งมั่นเป็นที่หนึ่งเพื่อลบบปมด้อยที่สังคมยึดเหยียดให้ (เป็นนิสัยส่วนตัว? – จิว)</p> <p>- เปลี่ยนแรงกดดันเป็นแรงผลักดัน (จิว 90,92,124,315)</p> <p>- ความเป็นเกย์ทำให้เป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ (จิว</p>		<p>กดดัน การไม่ยอมรับการเหยียดเพศ (จิว L81, 194, 657</p> <p>- การไม่กล้ายอมรับความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิว L 272, 276 การมีความพยายามซ่อนการแสดงออกถึงตัวตนความเป็นชายรักชายเพื่อป้องกันการถูกประณาม ต่อต้านจากสังคม (จิว L134, 486, การมีความ กลัวการถูกลองโทษจากการแสดงออกความเป็นชายรักชาย (จิว L71, 77</p> <p>- การมีรู้สึกคับแค้นใจ โดนเหยียบย่ำศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (จิว 209, 213, 218, 353, 356, 358</p> <p>- การเรียนรู้ปรับตัวเองเมื่อเข้าไปสู่สังคมที่</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
	289) - ยอมรับในความเป็นชายรักชายที่ไม่สมบูรณ์แบบ (228)		มีอคติต่อชายรักชาย (ใจ 285, 487, 492, 508, 496 - การเปลี่ยนแรงกดดันเป็นแรงผลักดันให้ตนเองเป็นที่ยอมรับเพื่อลบปมด้อยที่สังคมยึดเยียดให้กับตนเอง (ใจ 183, 188, 204, 210, 220, 230, 301, 311 - การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม - พัฒนาตนเองเพื่อลบปมด้อยจากสังคม case 3 - พยายามผลักดันตนเองเพื่อเอาชนะคำดูถูก case 3 3.5 อิศรภาพของชายรักชาย - Free Sex case 1 (มีประเด็นศีลธรรม) (385,397)

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ทิววิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ทิววิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>3. ความกังวลใจต่อการตอบสนองของครอบครัวในเรื่องความเป็นชายรักชายของตนเอง (ไม้ L50, 73, 215</p> <p>3.1 การเลือกที่จะเปิดเผยหรือปิดบัง ปฏิเสธ ความเป็นชายรักชายของตนเองต่อครอบครัว</p> <p>3.1.1 สาเหตุที่เลือกปฏิเสธ การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว</p> <p>3.1.1.1 รับรู้ว่าการครอบครัวไม่พยายามให้ตนเองเป็นชายรักชาย (จิต L111, 377, 388, 399</p> <p>3.1.1.2 เพื่อป้องกันการถูกลงโทษ (จิต L148, 174, 383</p> <p>3.1.1.3 กลัวการไม่ยอมรับ ถูกปฏิเสธจากครอบครัว (ไม้ L57, 86</p> <p>3.1.1.4 ความไม่พร้อมที่จะเปิดเผยตนเองกับครอบครัว (จิต L161, 270, 386, ไม้ L50, ไม้ L77, 87</p> <p>3.1.1.5 อยากให้ครอบครัวยอมรับตัวเองในด้านอื่นๆ เพื่อชดเชยความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิต L385, 387,</p>	<p>4. การเปิดเผยตัวตนในความเป็นชายรักชาย</p> <p>4.1 แรงส่งที่เอื้อต่อเปิดเผยตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การไม่ยอมรับจากพ่อแม่ (22,26,40,จิต 58) - กังวลสายตาสังคม (36,218,212,202, จิต 239,241,315) - ครอบครัวสามารถยอมรับได้ (61,58,72,66,70,จิต 169,175) - ยอมรับความจริงในตนเอง (160) - การยอมรับในสังคม (จิต 151) - ยอมรับตนเอง, ไม่อยากฝืนความรู้สึกของตน (จิต 124, 213) - ยอมรับในความเป็นชายรักชาย (จิต 339,341) - ยอมรับตนเอง (จิต 120) 	<p>2. การเปิดเผยตนเองในความเป็นชายรักชาย</p> <p>2.1 ความกังวลใจในการเปิดเผยตนเอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความกังวลใจจากครอบครัว case 1,2,3 - ความกดดันใจจากสังคม case 1,3 - เปิดเผยตนเองเฉพาะคนใกล้ชิด case 1 2.2 ปัจจัยส่งเสริมการยอมรับ - ครอบครัวเข้าใจ รับผิดชอบได้ case 1,2,3 - ความชัดเจนในการยอมรับตนเอง case 1,2,3 - ความรู้สึก (คลิก) ลงตัวในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย case2 - ชายรักชายไม่ใช่เรื่องผิด case 1,2 	<p>3. จุดเริ่มต้นการยอมรับตนเองจากท่าทีของครอบครัวต่อการเป็นชายรักชาย (ไม้ L50, 73, 215</p> <p>3.1 การปิดบัง ปฏิเสธ ความเป็นชายรักชายของตนเองต่อครอบครัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - สาเหตุที่เลือกปฏิเสธ การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว - รับรู้ว่าการครอบครัวไม่พยายามให้ตนเองเป็นชายรักชาย (จิต L111, 377, 388, 399 - เพื่อป้องกันการถูกลงโทษ (จิต L148, 174, 383 - กลัวการไม่ยอมรับ ถูกปฏิเสธจากครอบครัว (ไม้ L57, 86 - ความกังวลใจจากครอบครัว case 1,2,3 - ความไม่พร้อมที่จะเปิดเผยตนเองกับ

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>3.1.1.6 ความรู้สึกไม่สนิทใจที่จะเปิดเผย (ไม้ 181, 186, 188</p> <p>3.1.3 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว (จิต L377, ไม้ L163, แมน 463, 465</p> <p>3.2 รับรู้ว่าครอบครัวไม่ต่อต้านเรื่องชายรักชาย และเข้าใจเรื่องเพศวิถี (ไม้ L75, 128, 140, 143, 151</p> <p>3.2.1 ความรู้สึกโชคดี ดีใจที่อยู่ในครอบครัวที่ไม่ต่อต้านชายรักชาย (จิต L144, ไม้ L161</p> <p>3.2.2 รู้สึกสบายใจ ที่ไม่ได้ทำให้ครอบครัวผิดหวัง (ไม้ L159</p>			<p>ครอบครัว (จิต L161, 270, 386, ไม้ L50, ไม้ L77, 87</p> <p>-ความรู้สึกไม่สนิทใจที่จะเปิดเผย (ไม้ 181, 186, 188</p> <p>ตนเองต่อครอบครัว (จิต L377, ไม้ L163, แมน 463, 465</p> <p>3.2 การแสดงตนเปิดเผยความเป็นชายรักชายของตนเองต่อครอบครัว</p> <p>-อยากให้ครอบครัวยอมรับตัวเองในด้านอื่นๆ เพื่อลดหย่อนความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิต L385, 387,</p> <p>- รับรู้ว่าครอบครัวไม่ต่อต้านเรื่องชายรักชาย และเข้าใจเรื่องเพศวิถี (ไม้ L75, 128, 140, 143, 151</p> <p>-ความรู้สึกโชคดี ดีใจที่</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
			<p>อยู่ในครอบครัวที่ไม่ต่อต้านชายรักชาย (จีว L144, ไม้ L161</p> <p>-ความรู้สึกสบายใจที่ไม่ได้ทำให้ครอบครัวผิดหวัง (ไม้ L159</p> <p>-เปิดเผยตนเองเฉพาะคนใกล้ชิด case 1</p>
<p>4. ปัจจัยอื่นในการก้าวไปสู่การยอมรับตนเอง</p> <p>4.1 ตัวช่วยให้เกิดความชัดเจนในตัวเอง</p> <p>4.1.1 การช่วยตัวเองด้วยภาพโป๊หนังโป๊ของผู้ชาย (จีว L239, ไม้ L25</p> <p>4.1.2 สังคมเป็นตัวช่วยบอกถึงความหมายรักชายของตัวเอง (จีว L687,</p> <p>4.1.3 การได้เจอผู้ชายที่ตนเองชอบ (ไม้ L37, 68, 110</p> <p>4.1.4 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย (แมน L17, 37, 40, 43, 49, 72, 91, 109, 179, 311</p> <p>4.2 การก้าวเข้าไปสู่สังคมชาย</p>	<p>3. การก้าวสู่การยอมรับตัวตนในความเป็นชายรักชาย</p> <p>3.1 สิ่งกีดขวางให้เกิดการยอมรับตนเองว่าเป็นชายรักชาย</p> <p>3.1.1 มุมมองของตนต่อความเป็นชายรักชาย (220, จีว 54)</p> <p>- ชายรักชายเป็นรสนิยมทางเพศอย่างหนึ่ง(36)</p> <p>- การเป็นชายรักชายไม่ได้ทำร้ายใคร</p> <p>- เกย์เป็นความพิเศษ (จีว 134)</p>		<p>4. การก้าวสู่การพัฒนาตัวตนแบบชายรักชาย</p> <p>4.1 การตระหนักในความจำกัดของการเป็นชายรักชาย (เพิ่ม 3 จีว)</p> <p>-การที่ไม่สามารถมีลูก และครอบครัวได้ตามที่สังคมคาดหวัง (54,170, จีว 281) การมีครอบครัวที่ไม่ครบถ้วน สมบูรณ์แบบชายหญิง (จีว L590, ไม้ L114, 327, แมน L565</p> <p>-การ มีความ</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>รักชาย (จีว L 427,</p> <p>4.2.1 เรียนรู้และเข้าใจเพศวิถีของชายรักชายมากขึ้น (จีว L411, 415 427</p> <p>4.2.2 เรียนรู้ที่จะปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเพื่อให้เป็นที่สนใจของชายรักชายคนอื่น (จีว L418,</p> <p>4.2.3 ได้เรียนรู้แบบอย่างจากชายรักชายรุ่นพี่ ตัวต้นแบบ (จีว L420,</p> <p>4.2.4 เริ่มต้นมีความสัมพันธ์กับชายรักชายคนอื่น (จีว L423, แมน L118, 248, 251</p> <p>4.2.5 การรับเจตคติทางลบที่เกี่ยวข้องกับความความสัมพันธ์ของชายรักชาย (จีว L430, แมน L257,</p> <p>4.2.6 รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีพื้นที่ในสำหรับสังคมของตนเอง (แมน L182, 185, 193, 197, 203, 210</p> <p>4.3 ไม่ปฏิเสธ ไม่ฝืน และยอมรับความรู้สึกชายรักชายเป็นส่วนหนึ่งของตนเอง (จีว</p>			<p>กังวลบนปลายชีวิตของตน (จีว 303)</p> <p>ความกังวลในชีวิตบนปลาย (จีว L639, 220 ,ไม้ L402</p> <p>- การถูกจำกัด</p> <p>โอกาสในการทำงาน (จีว 269) อคติของคนในสังคมที่มีอคติต่อชายรักชายจำกัด</p> <p>โอกาสในการทำงาน (จีว L571, 575, 581</p> <p>- ช่องว่างที่ไม่สามารถเติมเต็มได้</p> <p>- ไม่สามารถมีลูกครอบครัวที่สมบูรณ์ได้ case 1,3</p> <p>- ชีวิตบนปลาย โดดเดี่ยว case 1,3</p> <p>4.2 การเติมเต็มชีวิตที่จำกัดให้สมบูรณ์</p> <p>- การมุ่งมั่นพัฒนาความสามารถด้าน</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>L449, 458,699, 707,714, ไม่ L34, 61, 303, 307, 440, แมน L72, 408, 453</p> <p>4.4 เจตคติทางบวกต่อการเป็นชายรักชาย</p> <p>4.4.1 คิดว่าเรื่องชายรักชายเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งที่ผิด (จีว L120, ไม่ L49, แมน L409</p> <p>4.4.2 คิดว่าชายรักชายเป็นพรสวรรค์ (จีว L299, 296, 305, 311</p> <p>4.4.3 คิดว่าการเป็นชายรักชายเป็นรสนิยมทางเพศแบบหนึ่ง (ไม่ L80, 426</p> <p>4.5 เจตคติทางบวกต่อสังคมที่ตนเองอยู่</p> <p>4.5.1 รู้สึกว่าโชคที่เป็นชายรักชายที่อยู่ในสังคมไทย (จีว L332, แมน L597,</p> <p>4.6 ได้รับการปกป้องจากครอบครัวในเรื่องชายรักชายของตนเอง (จีว L361, 369</p> <p>4.7 รู้สึกมีความสุขกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงไม่เต็มเต็มความรู้สึกได้น้อยกว่าผู้ชาย</p>			<p>อื่นๆ ให้ดีที่สุด (เช่น การงาน)</p> <p>(172,176,184)</p> <p>- การให้ความสำคัญกับคนในครอบครัว (เช่น น้องชาย, พ่อแม่)</p> <p>(108,188, จีว 281)</p> <p>- การมุ่งมั่นเป็นที่หนึ่งเพื่อลบปมด้อยที่สังคมยึดเยียดให้ (จีว 102)</p> <p>- การเปลี่ยนแรงกดดันเป็นแรงผลักดัน (จีว 90,92,124,315)</p> <p>ทำให้เป็นคนมีความคิดสร้างสรรค์ (จีว 289)</p> <p>- การเริ่มยอมรับในความเป็นชายรักชายที่ไม่สมบูรณ์แบบ (228)</p> <p>- สิ่งทดแทน</p> <p>- หันเหความสนใจใส่ใจคนในครอบครัวมากขึ้น case 1,3</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>(ใจ L454, 460, แมน L 14, 93, 97, 100, 158, 164, 171, 179</p> <p>4.8 การได้รับการยอมรับจากครอบครัว (ใจ L 516, ไม้ L130, 254, 264, แมน L467</p>			<p>- ใส่ใจทุ่มเทในงานมากขึ้น case 1,3</p> <p>4.3 การเริ่มยอมรับและแสดงตัวตนแบบชายรักชาย</p> <p>- การรับรู้ว่าคุณมีคนยอมรับ มีคนเข้าใจในการเป็นชายรักชาย</p> <p>- การมีมุมมองด้านบวกต่อความเป็นชายรักชาย (220, ใจ 54)</p> <p>เช่น ชายรักชายเป็นรสนิยมทางเพศอย่างหนึ่ง(36) การเป็นชายรักชายไม่ได้ทำร้ายใคร เกย์เป็นความพิเศษ (ใจ 134)</p>
<p>5. ความรู้สึกต่อความเป็นชายรักชายของตนเอง</p> <p>5.1 มีความความสุข ภาวะภูมิใจในความเป็นชายรักชายของตนเอง (ใจ L267, 552, 561, ไม้ L437, 445, 452, แมน L560</p>			<p>5. การยอมรับและแสดงตัวตนในฐานะชายรักชาย</p> <p>5.1 การมีตัวช่วยให้เกิดความชัดเจนในตัวเอง</p> <p>- การช่วยตัวเองด้วยภาพโป๊ หนังโป๊ของ</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>5.2 มีการยึดมั่น ไม่หวั่นไหว ไม่อึดอัดในอัตลักษณ์ทางเพศ แบบชายรักชายของตนเอง (จิต L274, 446, แมน L22, 24, 237, 474, 478</p> <p>5.3 การเห็นคุณค่าในความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิต L604,</p> <p>5.4 ไม่ได้คิดว่าการเป็นชายรักชายเป็นปัญหาสำหรับตัวเอง (จิต L481, 484, 685,701, ไม้ L148</p> <p>5.5 การยอมรับตนเอง และการยอมรับสังคมที่ไม่ยอมรับชายรักชาย (จิต L673, ไม้ L415, 428</p> <p>5.6 ยอมรับความเป็นชายรักชายของตนเอง และรังเกียจการเป็นรักต่างเพศ (จิต L717</p> <p>5.7 ต้องการให้คนในสังคมรับรู้ และพยายามแสดงออกในความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิต L723, 726, 731, 729, 736 การเลือกที่จะเปิดเผยแสดงออกในความเป็น</p>			<p>ผู้ชาย (จิต L239, ไม้ L25</p> <p>- สังคมเป็นตัวช่วยบอกถึงความเป็นชายรักชายของตัวเอง (จิต L687, การมีสังคมกับกลุ่มชายรักชาย (จิต L427,</p> <p>- การได้เจอผู้ชายที่ตนเองชอบ (ไม้ L37, 68, 110 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย (แมน L17, 37, 40, 43, 49, 72, 91, 109, 179, 311</p> <p>- การเรียนรู้และเข้าใจเพศวิถีของชายรักชายมากขึ้น (จิต L411, 415 427 การ เรียนรู้ที่จะปรับปรุงบุคลิกภาพของตนเพื่อให้เป็นที่สนใจของชายรักชายคนอื่น (จิต L418, การได้เรียนรู้แบบอย่างจากชายรักชายรุ่นพี่ ตัว</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>ชายรักชายของตนเองให้กับสังคม (แมน L474</p> <p>5.8 การเลือกเปิดเผยความเป็นชายรักชายของตนเองเฉพาะคนใกล้ชิด เพื่อนสนิทญาติสนิท (ไม้ L93, 194, 198, 291, 412</p> <p>5.9 อยากรับที่ยอมรับของคนในสังคม (ไม้ L339,</p> <p>5.10 ความรู้สึกกลมกลืนกับสังคม ภาพแวดล้อม (แมน L18, 214, 470</p> <p>5.10 ความพึงพอใจในชีวิต (แมน L579, 585</p> <p>5.11 ไม่รู้สึกขัดแย้งต่อกับศาสนาของตนเอง (แมน L595, 609</p>			<p>ต้นแบบ (ใจ L420, การเริ่มต้นมีความสัมพันธ์กับชายรักชายคนอื่น (ใจ L423, แมน L118, 248, 251</p> <p>- การรับเจตคติทางลบที่เกี่ยวข้องกับความความสัมพันธ์ของชายรักชาย (ใจ L430, แมน L257,</p> <p>- การรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีพื้นที่ในสำหรับสังคมของตนเอง (แมน L182, 185, 193, 197, 203, 210</p> <p>- ความกดดันใจจากสังคม case 1,3</p> <p>-- ความชัดเจนในการยอมรับตนเอง case 1,2,3</p> <p>5.2 การที่ตนและคนรอบข้างมีเจตคติที่ดี</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
			<p>ต่อชายรักชาย</p> <p>- ไม่ปฏิเสธ ไม่ฝัน และยอมรับความรู้สึกชายรักชายเป็นส่วนหนึ่งของตนเอง (จีว L449, 458,699, 707,714, ไม้ L34, 61, 303, 307, 440, แมน L72, 408, 453</p> <p>- มีเจตคติทางบวกต่อการเป็นชายรักชาย การมีเจตคติทางบวกต่อสังคมที่ตนเองอยู่</p> <p>- - ชายรักชายไม่ใช่เรื่องผิด case 1,2</p> <p>- คิดว่าเรื่องชายรักชายเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่สิ่งที่ผิด (จีว L120, ไม้ L49, แมน L409 คิดว่าชายรักชายเป็นพรสวรรค์ (จีว L299, 296, 305, 311</p> <p>คิดว่าการเป็นชายรักชายเป็นรสนิยมทางเพศแบบหนึ่ง (ไม้ L80,</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ทิววิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ทิววิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>6.1 การรับรู้ถึงข้อจำกัดของความเป็นชายรักชาย</p> <p>6.1.1 อคติของคนในสังคมที่มีอคติต่อชายรักชายจำกัดโอกาสในการทำงาน (จิว L571, 575, 581)</p> <p>6.1.2 การมีครอบครัวที่ไม่ครบถ้วน สมบูรณ์แบบชายหญิง (จิว L590, ไม้ L114, 327, แมน L565)</p> <p>6.1.3 โอกาสที่จะมีความสัมพันธ์แบบยืนยาวมีน้อยลง (จิว L588,</p> <p>6.1.4 ความกังวลในชีวิตบั้นปลาย (จิว L639, 220 ,ไม้ L402)</p> <p>6.2 การรับรู้ถึงโอกาสที่เกิดขึ้นของความเป็นชายรักชาย</p> <p>6.2.1 การได้ทุ่มเทให้กับคนในครอบครัวอย่างเต็มที่ (จิว L593, ไม้ L226, 362, 366 แมน L384, 616, 642 การได้เติมเต็ม ซดเซย ความรู้สึกที่ขาดหายไปให้กับตนเอง (ไม้ L228, 233, 333,</p>	<p>5.1 การแสดงออกในความเป็นชายรักชาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เลือกเปิดเผยเฉพาะคนใกล้ชิด (214) - เป็นตัวของตัวเอง (จิว 195) - รักแบบไม่จุใจม ประมาณแอบปลื้ม (44,166) - ทำตัวปกติเหมือนชายทั่วไป (จิว 235) <p>5.2 ความพอใจในชีวิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความพอใจในชีวิต (200) - เลือกอยู่กับความเป็นเกย์ (จิว 261,329) - ยอมรับตัวเองอย่างเต็มภาคภูมิ (จิว 319,325) - ความสามารถใช้ชีวิตได้อย่างอิสระ 	<p>3.1 ช่องว่างที่ไม่สามารถเติมเต็มได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่สามารถมีลูกครอบครัวที่สมบูรณ์ได้ case 1,3 - ชีวิตบั้นปลาย โดดเดี่ยว case 1,3 <p>3.2 สิ่งทดแทน</p> <ul style="list-style-type: none"> - หันเหความสนใจ ใส่ใจคนในครอบครัวมากขึ้น case 1,3 - ใส่ใจทุ่มเทในงานมากขึ้น case 1,3 <p>3.3 ความพึงพอใจในความเป็นชายรักชาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสมบูรณ์แบบที่มาพร้อมกับชายรักชาย case 3 - ความอบอุ่นใจในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย case 2,3 <p>3.4 การไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาตนเองเพื่อลบปมด้อยจากสังคม case 	<p>การเป็นชายรักชาย</p> <p>6.1 การมีความรู้สึกเติมเต็ม มีความสุข</p> <ul style="list-style-type: none"> ---มีความสุข ความภาคภูมิใจในความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิว L267, 552, 561, ไม้ L437, 445, 452, แมน L560 - มีความมั่นคงในใจไม่หวั่นไหว ไม่อึดอัดในอัตลักษณ์ทางเพศแบบชายรักชายของตนเอง (จิว L274, 446, แมน L22, 24, 237, 474, 478 - มีกาเห็นคุณค่าในความเป็นชายรักชายของตนเอง (จิว L604, -การมีความพึงพอใจในชีวิต (แมน L579, 585 -ความพึงพอใจในความเป็นชายรักชาย - ความสมบูรณ์แบบ

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
<p>357</p> <p>6.2.2 ความคิดสร้างสรรค์ที่เกิดขึ้นพร้อมกับความเป็นชายรักชาย (จีว L614,</p> <p>6.2.3 ความอิสระ คล่องตัวในการใช้ชีวิต (จีว L627, แมน L569</p> <p>6.2.4 เปิดโอกาสในเรื่อง free sex (ไม้ L373, 379</p> <p>6.2.4.1 ข้อขัดแย้งกับกรอบศีลธรรมของสังคม (ไม้ L380, 382, 385</p>		<p>3</p> <p>- พยายามผลักดันตนเองเพื่อเอาชนะคำดูถูก case 3</p> <p>3.5 อิศรภาพของชายรักชาย</p> <p>- Free Sex case 1 (มีประเด็นศีลธรรม) (385,397)</p> <p>- อิศรภาพในการใช้ชีวิต case 1,3</p>	<p>ที่มาพร้อมกับชายรักชาย case 3</p> <p>- ความอบอุ่นใจในความสัมพันธ์แบบชายรักชาย case 2,3</p> <p>6.2 การมีความลงตัวในการเปิดเผยรสนิยมทางเพศและการใช้ชีวิตในสังคม</p> <p>- การไม่ได้คิดว่าการเป็นชายรักชายเป็นปัญหาสำหรับตัวเอง (จีว L481, 484, 685,701, ไม้ L148</p> <p>- การยอมรับตนเองและการยอมรับสังคมที่ไม่ยอมรับชายรักชาย (จีว L673, ไม้ L415, 428</p> <p>- การยอมรับความเป็นชายรักชายของตนเองและรังเกียจการเป็นรักต่างเพศ (จีว L717</p> <p>- การมีความต้องการให้</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
			<p>คนในสังคมรับรู้และพยายามแสดงออกในความเป็นชายรักชายของตนเอง (จีว L723, 726, 731, 729, 736</p> <p>การเลือกที่จะเปิดเผยแสดงออกในความเป็นชายรักชายของตนเองให้กับสังคม (แมน L474</p> <p>-การเลือกเปิดเผยความเป็นชายรักชายของตนเองเฉพาะคนใกล้ชิด เพื่อนสนิทญาติสนิท (ไม้ L93, 194, 198, 291, 412</p> <p>-การ อยากรับเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม (ไม้ L339,</p> <p>-การมีความรู้สึกกลมกลืนกับสังคมภาพแวดล้อม (แมน L18, 214, 470</p> <p>-การมีความรู้สึกไม่ขัดแย้งต่อกับศาสนา</p>

การจำแนกประเด็นของผู้วิจัย	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 1	ที่วิเคราะห์ข้อมูลคนที่ 2	ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR
			<p>ของตนเอง (แมน L595, 609</p> <p>-อิสรภาพของชายรักชาย</p> <p>- Free Sex case 1 (มีประเด็นศีลธรรม) (385,397)</p> <p>- อิสรภาพในการใช้ชีวิต case 1,3</p>

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างประเด็นหลัก 3 ราย ตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบ Auditor ครั้งที่ 1

ตารางที่ 7 สรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR (3 ราย) ผ่านผู้ตรวจสอบ ครั้งที่ 1

ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR ครั้งที่ 1	ผู้ตรวจสอบ
<p>1. การริเริ่มสัมผัสกับรสนิยมทางเพศแบบชายรักชาย</p> <p>1.1 การสัมผัสถึงความเป็นชายรักชายของตนเอง</p> <p>1.2 การมีความคลุมเครือในรสนิยมทางเพศของตนเอง</p> <p>1.3 การแสดงออกถึงความเป็นชายรักชาย</p>	<p>ประเด็นที่ 1 การริเริ่มสัมผัสถึงรสนิยมทางเพศแบบเกย์ภายในตนเอง</p> <p>1.1 กลืนอายความเป็นเกย์</p> <p>1.2 การมีบางความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม</p> <p>1.3 ความสนใจเพศเดียวกันปรากฏขึ้นภายในและการแสดงออกถึงความเป็นเกย์</p> <p>1.4 การปฏิเสธความรู้สึกของตนเอง</p>
<p>2. การซึมซับอคติทางสังคมที่มีต่อชายรักชาย</p> <p>2.1 การแสดงตัวตนด้านลบเมื่ออยู่ใน</p>	<p>ประเด็นที่ 2 การมีตัวช่วยให้เกิดความชัดเจนในตนเอง</p> <p>2.1 การมีประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้องกับบริบทของเกย์</p> <p>2.2 การไม่ปฏิเสธความรู้สึกของตนเอง</p>
<p>3. จุดเริ่มต้นการยอมรับตนเองจากท่าทีของครอบครัวต่อการเป็นชายรักชาย</p> <p>3.1 การปิดบัง ปฏิเสธ ความเป็นชายรักชายของตนเองต่อครอบครัว</p> <p>3.2 การแสดงตนเปิดเผยความเป็นชายรักชายของตนเองต่อครอบครัว</p>	<p>ประเด็นที่ 3 การซึมซับและเผชิญกับอคติทางลบของสังคม</p> <p>3.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากอคติทางลบของสังคม</p> <p>3.2 การถูกลดคุณค่าความเป็นมนุษย์</p> <p>3.3 การปกป้องตนเองจากความกดดันจากคนรอบข้าง</p> <p>3.4 การเรียนรู้ที่อยู่กับอคติทางลบของสังคม</p>

ข้อสรุปประเด็นหลักเบื้องต้น CQR ครั้งที่ 1	ผู้ตรวจสอบ
<p>4. การก้าวสู่การพัฒนาตัวตนแบบชายรักชาย</p> <p>4.1 การตระหนักในความจำกัดของการเป็นชายรักชาย</p> <p>4.2 การเติมเต็มชีวิตที่จำกัดให้สมบูรณ์</p> <p>4.3 การเริ่มยอมรับและแสดงตัวตนแบบชายรักชาย</p>	<p>ประเด็นที่ 4 การก้าวผ่านความกังวลใจต่อท่าทีของครอบครัว</p> <p>4.1 ความกังวลใจต่อท่าที</p> <p>4.2 การเริ่มต้นแสดงตน เปิดเผยความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว</p>
<p>5. การยอมรับและแสดงตัวตนในฐานะชายรักชาย</p> <p>5.1 การมีตัวช่วยให้เกิดความชัดเจนในตัวเอง</p> <p>5.2 การที่ตนและคนรอบข้างมีเจตคติที่ดีต่อชายรักชาย</p>	<p>ประเด็นที่ 5. การก้าวสู่การพัฒนาตัวตนของเกย์</p> <p>5.1 การตระหนักในข้อจำกัดของเกย์</p> <p>5.2 การมีความมุ่งมั่นสู่การเติบโตของงานของตัวตน</p> <p>5.3 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์และการมีเจตคติทางบวกต่อการเป็นเกย์ และต่อสังคมที่ตนเองอยู่</p>
<p>6. การมีความรู้สึกเติมเต็มและลงตัวต่อการเป็นชายรักชาย</p> <p>6.1 การมีความรู้สึกเติมเต็ม มีความสุข</p> <p>6.2 การมีความลงตัวในการเปิดเผยรสนิยมทางเพศและการใช้ชีวิตในสังคม</p>	<p>ประเด็นที่ 6. การมีความลงตัวและความรู้สึกเติมต่อการเป็นเกย์</p> <p>6.1 การมีความลงตัวในการแสดงตน เปิดเผยรสนิยมทางเพศและการใช้ชีวิตในสังคม</p> <p>6.2 การมีความรู้สึกเติมเต็ม มีความสุขกับความเป็นเกย์ของตนเอง</p>

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการสรุปสาระสำคัญ (abstracting core ideas) โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 8 ตัวอย่างการสรุปสาระสำคัญ (abstracting core ideas) โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูล

คุณจิ๋ว สัมภาษณ์ 25 ก.ย. 2555

Data	core ideas	ข้อสังเกต ผู้วิจัย
ตั้งแต่จำความได้นะ ฉันว่าฉันเป็นเกย์ตั้งแต่เด็กๆ แหละๆ เออ แล้วก็เหมือนกับรู้เองด้วยว่าเป็นเกย์ รู้ว่าเกย์คืออะไร นึกออกปะ	L47. ตระหนักถึง ความเป็น ชายรักชาย ของตนเอง ตั้งแต่จำ ความได้	สามารถ ย้อนนึกถึง ประสบการณ์ ณี่ได้ถึงสมัย อนุบาล
ใช่ ก็จำได้ว่าตอนเด็กๆ ต้อง แม่ต้องพาไปนอนกับคุณตาทุกเสาร์-อาทิตย์ คุณตาคุณยาย แล้วคุณตาคุณยายไม่มีเสื้อผ้าเราใช้ไหม เขาเอาเสื้อยืดตัวใหญ่มาให้เราใส่ มันเป็นเสื้อยืดตัวใหญ่มาก ซึ่งเป็นเสื้อผู้ใหญ่ แล้วตัวเด็กๆ อะ นึกออกปะ อนุบาล เออ แล้วเขาก็เอาเสื้อยืดผู้ใหญ่มาให้เราใส่ คอมันจะกว้าง (หัวเราะ) ไปนั่งหน้ากระจกแล้วก็เปิดไหล่ และทำเป็นแบบว่า เหมือนเป็นเสื้อแบบว่า นึกออกปะ เด็กๆ ไม่รู้เรื่อง ทำๆ ไปเหมือนเป็นชะนี อะไรอย่างเงี้ย	L50. การย้อน ถึง ประสบการณ์ ที่ตนเอง ตระหนักถึง เพศวิถีของตน มีพฤติกรรม โน้มเอียงไป ทางเพศหญิง	ทำตาม ธรรมชาติ

Data	core ideas	ข้อสังเกต ผู้วิจัย
<p>แต่เออ ถึงจะแอบว่าเป็นชื่อนี้อย่างนั้นอะ แต่ก็รู้ตัวมาตลอดว่าจะไม่มีนม จะไม่ผ่า จิมแน่นอน นี้ออกกะปะ คือมีความสาว มีความ feminine แต่ว่าเรารู้ตั้งแต่เด็กๆ แล้วว่า ยังไง ฉันไม่มีทางจะมีนม จะมีจิม ไม่ได้อยากเป็นผู้หญิงนี่ออกกะปะ</p>	<p>L54. การ ตระหนักได้ ว่าตนเอง ไม่ใช่ผู้หญิง ข้ามเพศ (transgend er) แต่ก็ไม่ใช่ ชายรักหญิง</p>	<p>แต่ยังไม่รู้ชัด ว่าชายรัก ชายเป็น อย่างไร น่าสนใจ</p>
<p>แต่จริงๆ แล้วอะ ถ้านี้ก็ได้นะ ไม่คิดว่าตัวเองจะเป็นเกย์ตั้งแต่เกิดนะ เพราะว่า จำ ได้ว่าตอนเด็กๆ อะ ชอบผู้หญิงเหมือนกัน ชอบณทัย ที่สมัยนั้นเขาดังใหม่ๆ เลย เป็นดารา นี้ออกกะปะ สวยมาก</p>	<p>L58. มี ความรู้สึก ชอบ/สนใจใน ผู้หญิง/ชอบ ต่างเพศ</p>	
<p>คือๆ เหมือนกับว่า ฉันว่ามันยังไม่ชัดเจนอะ คือเหมือนว่าเราจะรู้ว่าเราเป็นเกย์ จริงๆ นะ แต่ว่า พอเราเจอผู้หญิงสวยอย่างเจ๊ๆ ยังมีความรู้สึกว่าคุณนี่สวยอะ ถ้า เป็นแฟนคนเนี่ยเอา ตอนเด็กๆ นะ</p>	<p>L64. เคยมี ความรู้สึก ชอบผู้หญิง/ ชอบต่างเพศ</p>	
<p>เออ คิดว่าเขาสวยมากกว่าอะ ถ้าในตอนนี้เนี่ยนะ คิดว่าเพราะเขาสวย และมี ความรู้สึกเออ สวยเนาะ อะไรอย่างเจ๊ๆ ก็เลยคิดว่าถ้าเป็นแฟนได้</p>	<p>L68. เคยมี ความชอบ สนใจใน รูปลักษณ์</p>	

Data	core ideas	ข้อสังเกต ผู้วิจัย
	ของผู้หญิง	
<p>เพราะว่า สมัยเรียนอนุบาลอะ เลื่อนกันหนาวเงี้ย เวลาหน้าหนาวเงี้ย เอาผูกเป็น กระโปรง</p>	<p>L70. มีการ แสดงออก ของ พฤติกรรม โน้มเอียงไป ทางเพศหญิง</p>	<p>มีลักษณะ เกย์ที่ท่าทาง ออกสาว</p>
<p>แล้วครูอนุบาลไปฟ้องแม่ และก็ยื่นอยู่ด้วย ซึ่งมันมีความรู้สึกที่ครูอนุบาลมันโง่ เนาะ เด็กเขารู้เรื่องนะ เข้าใจปะ ฉันทักเลยรับรู้ว่ามีแหละ นี่แหละ มันแบบว่า เขา เรียกว่าอะไรวะ เหมือนเกย์ไม่ดี เนี่ยไม่ดีเนาะครูฟ้องแม่ อะไรอย่างเงี้ย นึกออกปะ เขาคงคิดว่าฉันไม่รู้เรื่อง เข้าใจปะ แต่ว่าฉันได้ยิน ฉันรู้เรื่อง ฉันทักใจภาษาไทย ทั้งที่ฉันอนุบาล อะไรอย่างเงี้ย เออ เขาบอกเนี่ย “คุณแม่ขา เนี่ยน้องเนี่ยเวลาอยู่ กลางวัน เนี่ยชอบเอาเสื้อกันหนาวมาผูกเป็นกระโปรง” อะไรอย่างเงี้ย เออ ถามว่า รู้สึกอะไรไหม ไม่รู้สึกอะไร เราไม่แคร์ เออ</p>	<p>L71. รับรู้ว่า คนในสังคม มองว่าการ แสดงออก พฤติกรรม โน้มเอียงไป ทางเพศหญิง นั้นเป็นสิ่งไม่ ดี</p>	<p>จุดเริ่มต้น ของ Internalize d Homophob ia (IH)?</p>
<p>แคร์คุณครู แต่ถ้าถามว่า เราก็พยายามไม่ได้ เพราะเดี๋ยวเขาก็ไปฟ้องแม่ มันรู้สึก ถูก punishment</p>	<p>L77. ไม่ อยากถูก ลงโทษจาก พฤติกรรม</p>	<p>ที่มาของ IH?</p>

Data	core ideas	ข้อสังเกต ผู้วิจัย
	<p>โน้มเอียงไป ทางเพศหญิง ของตนเอง</p>	
<p>ฉันรู้สึกว่ทำไมโดนคนแก๊ง เพราะว่ตอนเด็กๆ อะ คำว่ตุ๊ดมันมาแล้วนะ ตุ๊ด มันมาจากไหน เรื่องตุ๊ดนี่ นึกออกปะ ดั่งมาก คำว่ตุ๊ดเนี่ย เริ่มโดนเพื่อนล้อว่เป็น ตุ๊ด เริ่มโดนแก๊ง อะไรอย่างเงี้ย มีความรู้สึกว่ไม่ได้แสดงสาวแตกอะไร เป็นเด็ก เข้าใจปะ แต่มันคงแบบมีตุ๊ดตั้ง อะไรอย่างเงี้ย เออ ก็ว่โดนเพื่อนแก๊งบ้าง อะไรบ้าง</p>	<p>L81. โดน สังคมดูถูก กั๊นแก๊ง ประมาณ</p>	<p>แต่ไม่ส่งผล ต่อการ ยอมรับ ตนเอง Why? ด้วย ความที่เค สมีความ ชัดเจนใน ตัวเองที่ชัด มาก เข้ม มาก สูงมาก ? มากกว่า IH?</p>
<p>รู้สึกว่ทำไมรู้สึก อี... ไม่ยอมอะ แต่ก็ได้รู้สึกว่ฉันต้องไม่เป็นนะ อีอ แต่แค่รู้สึก ว่ อ้าวกูเป็น แล้วทำไมกูโดนยั้งนี้วะ เออ</p>	<p>L86. คิดว่ สิ่งทีตนเอง โดนสังคม แก๊งไม่ ยุติธรรม</p>	

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างการสรุปสาระสำคัญ (abstracting core ideas)
โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูล และทีมวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 9 ตัวอย่างการสรุปสาระสำคัญเบื้องต้น โดยผู้วิเคราะห์ข้อมูล และทีมวิเคราะห์ข้อมูล
 ประเด็นหลัก 1: การริเริ่มสัมผัสสรสนิยมทางเพศแบบเกย์

หมวดหมู่ 1.1 กลืนอายุความเป็นเกย์

ผู้ให้ข้อมูล	ข้อความ	ใจความสำคัญ (Core idea)	ความคิดเห็นโดยทีมวิเคราะห์ข้อมูล
ID1	มันมีเหมือนอารมณ์ชอบชายเข้ามาเกี่ยวข้องอยู่ด้วย เวลานอนถ้าเราไม่คิด คือนอนกับผู้หญิง ถ้าเราไม่คิด มันก็สามารถไปได้ แต่พอมันเกือบจะถึง หรือมันถึงจุดสุดยอดแล้ว อะไรอย่างเงี้ย คือเราต้องมี imagination อะ...เอ่อ... (ID1: L31-32)	มีความรู้สึกทางเพศกับเพศชาย	ที่ว่าประโยชน์คนนี้นั้นมากกว่าแค่กลืนอายุนะ
ID1	ตอนแรกก็เหมือนกับ เฮ้ยเหมือนผู้ชายมาเล่นกันอะไรอย่างนั้นนะ ก็ยังไม่ได้อะไรซึ่งอะไรมากมายนะ แต่ว่าก็เหมือนกับว่า เหมือนมันมีความสุขอะ ...ชอบแบบนี้ ก็เดินไปด้วยกัน กอดคอ อะไรอย่างเงี้ย แต่ผู้หญิง (หัวเราะ) มันก็ไม่ว่าเราสองคนนี้มีอะไรกัน อะไร	มีความรู้สึกพึงพอใจที่ได้ใกล้ชิดผู้ชาย	

ผู้ให้ ข้อมูล	ข้อความ	ใจความ สำคัญ (Core idea)	ความ คิดเห็น โดยทีม วิเคราะห์ ข้อมูล
	อย่างเงี้ย (ID1: 51-52, 188)		
ID1	แล้วเราก็ถูกเลี้ยงมาเป็นแบบเด็กผู้ชายคนหนึ่ง เสาร์-อาทิตย์ก็มีครู มวยมาสอน อะไรอย่างเงี้ย ต่อยมวยไทย อะไรอย่างเงี้ย เล่นเล่นครู ชะเลย (หัวเราะ) ต่อยเลย (หัวเราะ) จับครูเป็นเมีย ก็อย่างที่บอก ว่าชอบคนที่ above เรา (หัวเราะ) (ID1:399-401)	เคยมี ประสบการณ์ ณ์ทางเพศ กับผู้ชาย ด้วยกัน ก่อนที่จะ ยอมรับ ตัวเอง	พี่ว่า ประโยชน์ คนนี้นั้น มากกว่า าคำว่า แค่กลิ่น อายนะ
ID1	มันเหมือนกับแบบว่า เฮ้ยเพื่อนๆ เราก็แบบ เหมือนชวนเราไปอาบ อบนวด ชวนเราไป แต่ดูไม่สนุกแล้วอะ มันก็เอ๊ะ something wrong with me อะไรอย่างเงี้ย (ID1: L418-419)	รับรู้ถึง สัมผัสความ เป็นเกย์ของ ตนเอง	
ID2	แต่ที่นั่นคือ พอขึ้นม.1 มีเคยดูหนังไป ตอนนั้นมีคอมพิวเตอร์แล้วนะ ครับ ก็เข้าเน็ต รู้สึกว่าสมัยนั้นก็มีแต่หนังไปผู้หญิงผู้ชายอะไรอย่าง นี้ไซ้ใหม่ ก็แบบ เฮ้ยทำไมเราชอบมองแต่ผู้ชายอะไรอย่างนี้ ก็คือ รู้สึกแล้วว่าเราก็คงชอบนั่นแหละ (ID2: L25-27)	รู้สึกดึงดูด จากเพศ ชาย	
ID2	แล้วก็ที่โรงเรียน ช่วงม.ปลาย ช่วงม.ต้นนั้นแหละ มันมีเพื่อนอยู่คน หนึ่ง คือไม่ใช่เพื่อนหรอก เป็นนักเรียนที่อยู่โรงเรียนเดียวกัน	มีความ	

ผู้ให้ ข้อมูล	ข้อความ	ใจความ สำคัญ (Core idea)	ความ คิดเห็น โดยทีม วิเคราะห์ ข้อมูล
	หน้าตาดี น่ารักดี เราแบบเหี้ย คนนี้หน้าตาดีวะ เว็บนั่นเรารู้สึกเชิง ผู้สาวขึ้นมาละ รู้สึกว่าเหี้ย เราอยากจะ อยากจะกอด อยากจะ อะไรอย่างนั้น...มีความรู้สึกทางเพศอะไรประมาณนั้นอะ แล้วก็ อยากเป็นแฟนกับคนนี่ คือมันคิดเลยเถิดอะไรกับคนนี่ คือมันทำให้ รู้สึกว่า เออ เราก็เป็น เออ คงไม่ใช่ผู้ชายที่ปกติชอบผู้หญิงสามารถ แต่งงานมีลูกได้อะไรอย่างนี้อะ (ID2: L29-33)	สนใจผู้ชาย และมี อารมณ์ทาง เพศกับเพศ ชาย	
ID2	ทุกอย่างนี้เกิดในช่วงประถมตอนปลายถึงช่วงประมาณ ม.1-ม.2 ในช่วงที่รู้ตัวเองอะนะในช่วงที่มันใจ ที่เราจำความได้ส่วนหนึ่ง คือ เราจะเริ่มตะหงิดๆ แล้วว่า “เออ เราน่าจะชอบผู้ชายนะ” (ID2: L40-41)	เริ่มสงสัยว่า ตนเอง อาจจะชอบ เพศ เดียวกัน	
ID2	คือสมัยนั้นยังไม่รู้จักคำว่าเกย์หรือก มีแค่คำว่า “ตุ๊ด กระเทย” อะไรอย่างนี้ใช่ปะ มันมีมาตั้งสมัยไหนปะ แบบ “เหี้ย เป็นตุ๊ดหรือ เปล่าว” อะไรอย่างนี้ แต่ถามว่าเราเป็น เราต้องการจะแต่เป็น ผู้หญิงใหม่ เราต้องการแสดงออกในเชิงตุ๊ดตุ๊ดหรือเปล่าวก็ไม่ใช่ เออ นั่นคือเหตุผลว่า เราก็ยังไม่สามารถ identify ได้ อะ เราอาจ เป็นผู้ชายที่ชอบผู้ชาย แต่เราไม่มีพฤติกรรมที่อยากเป็นผู้หญิง เพราะฉะนั้นเราจะเรียก “ตุ๊ด” ก็ไม่ใช่ ใช่ไหมครับ เออ คือแรกๆ เราก็อาจจะยังสับสนอยู่ว่า “อ้อ เราเป็นอะไรกันแน่” (ID2: L45-49)	ขาดข้อมูล คำนิยามจึง ทำให้ไม่ สามารถ ระบุอัต ลักษณ์ทาง เพศที่ ตนเอง	

ผู้ให้ ข้อมูล	ข้อความ	ใจความ สำคัญ (Core idea)	ความ คิดเห็น โดยทีม วิเคราะห์ ข้อมูล
		เป็นไปได้	
ID3	<p>เพราะว่าความเป็นตัวของตัวเองมันเริ่มชัดตั้งแต่เด็กๆ แล้วนะ</p> <p>เพราะว่า สมัยเรียนอนุบาลอะ เสื้อกั๊กหนาวเงี้ย เวลาหน้าหนาวเงี้ย</p> <p>เอาผูกเป็นกระโปรง แล้วครูอนุบาลไปฟ้องแม่ และก็ยืนอยู่ด้วย ซึ่ง</p> <p>มันมีความรู้สึกว่าคุณครูอนุบาลมันโง่งนะ เด็กเขารู้เรื่องนะ เข้าใจปะ</p> <p>(ID3: L69-71)</p>	<p>มีพฤติกรรม</p> <p>แสดง</p> <p>ออกมาไป</p> <p>ทางคล้าย</p> <p>ผู้หญิง</p>	
ID3	<p>ใช่ ก็จำได้ว่าตอนเด็กๆ ต้อง แม่ต้องพาไปนอนกับคุณตาทุกเสาร์-</p> <p>อาทิตย์ คุณตาคุณยาย แล้วคุณตาคุณยายไม่มีเสื้อผ้าเราใช้ไหม</p> <p>เขาเอาเสื้อยืดตัวใหญ่มาให้เราใส่ มันเป็นเสื้อยืดตัวใหญ่มาก ซึ่ง</p> <p>เป็นเสื้อผู้ใหญ่ แล้วตัวเด็กๆ อะ นึกออกปะ อนุบาล เออ แล้วเขาก็</p> <p>เอาเสื้อยืดผู้ใหญ่มาให้เราใส่ คอมันจะกว้าง (หัวเราะ) ไปนั่งหน้า</p> <p>กระจกแล้วก็เปิดไหล่ และทำเป็นแบบว่า เหมือนเป็นเสื้อแบบว่า</p> <p>นึกออกปะ เด็กๆ ไม่รู้เรื่อง ทำๆ ไปเหมือนเป็นชะนี(ผู้หญิง) อะไร</p> <p>อย่างเงี้ย แต่เออ ถึงจะแอบว่าเป็นชะนีอย่างนั้นอะ แต่ก็รู้ตัวมา</p> <p>ตลอดว่าจะไม่มีนม จะไม่ผ่าจิมแน่นอน นึกออกปะ คือมีความสาว</p> <p>มีความ feminine แต่ว่าเรารู้ตั้งแต่เด็กๆ แล้วว่า ยังไง จี๊ไม่มีทาง</p> <p>จะมีนม จะมีจิม* ไม่ได้อยากเป็นผู้หญิงนึกออกปะ (ID3: L50-56)</p>	<p>มีพฤติกรรม</p> <p>แสดง</p> <p>ออกมาไป</p> <p>ทางคล้าย</p> <p>ผู้หญิง</p>	
ID3	<p>แต่มันจะมาเริ่มชัดเจน ก็เริ่มเข้าวัยเจริญพันธุ์อะ เออ (หัวเราะ) พอ</p> <p>ถึงเริ่มม.1 อย่างเงี้ย เริ่ม masturbate นู่นนี่นั่นใช้ไหม เสื้อที่ใช้เป็น</p>	<p>มีการช่วย</p> <p>ตัวเองด้วย</p>	<p>พี่ว่า</p> <p>ประโยชน์</p>

ผู้ให้ ข้อมูล	ข้อความ	ใจความ สำคัญ (Core idea)	ความ คิดเห็น โดยทีม วิเคราะห์ ห้ข้อมูล
	ผู้ชายหมดเลย อินเทอร์เน็ตเล่นเป็นแล้ว(ID3: L238-240)	ภาพไปที่ เป็นผู้ชาย	คนมัน มากกว่า าค่าว่า แค่กลืน อายนะ

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างการปรับเปลี่ยนประเด็นหลัก ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย โดยผู้วิจัย ทีมผู้วิเคราะห์
ข้อมูลสรุปผล CQRครั้งที่ 2 และผ่านผู้ตรวจสอบ ครั้งที่ 2

ตารางที่ 10 การปรับเปลี่ยนประเด็นหลัก ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย โดยผู้วิจัย ทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูล
สรุปผล CQRครั้งที่ 2 และผ่านผู้ตรวจสอบ

ผ่าน CQR และ Auditor ครั้งที่ 1 ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย
<p>ประเด็นที่ 1 การริเริ่มสัมผัสถึงรสนิยมทางเพศแบบเกย์ภายในตนเอง</p> <p>1.1 กลืนอายุความเป็นเกย์</p> <p>1.2 การมีบางวุบรู้สึกชอบเพศตรงข้าม</p> <p>1.3 ความสนใจเพศเดียวกันปรากฏขึ้นภายในและการแสดงออกถึงความเป็นเกย์</p> <p>1.4 การปฏิเสธความรู้สึกของตนเอง</p>	<p>ประเด็นที่ 1 การริเริ่มสัมผัสถึงรสนิยมทางเพศแบบเกย์ภายในตนเอง</p> <p>1.1 กลืนอายุความเป็นเกย์</p> <p>1.2 การมีบางวุบรู้สึกชอบเพศตรงข้าม</p> <p>1.3 การปฏิเสธความรู้สึกของตนเอง</p>	<p>ประเด็นที่ 1 การริเริ่มสัมผัสถึงรสนิยมทางเพศแบบเกย์</p> <p>1.1 กลืนอายุความเป็นเกย์</p> <p>1.2 การมีบางวุบรู้สึกชอบเพศตรงข้าม</p> <p>1.3 การปฏิเสธความรู้สึกของตนเอง</p>
<p>ประเด็นที่ 2 การมีตัวช่วยให้เกิดความชัดเจนในตนเอง</p> <p>2.1 การมีประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้องกับบริบทของเกย์</p>	<p>ประเด็นที่ 2 การมีตัวช่วยให้เกิดความชัดเจนในตนเอง</p> <p>2.1 การมีประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวข้องกับบริบทของเกย์</p>	<p>ประเด็นที่ 2 การมีตัวช่วยให้เกิดความชัดเจนในตนเอง</p> <p>2.1 การมีประสบการณ์ตรง</p> <p>2.2 การไม่ปฏิเสธความรู้สึกของ</p>

ผ่าน CQR และ Auditor ครั้งที่ 1 ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย
2.2 การไม่ปฏิบัติด้วยความรู้สึกของตนเอง	2.2 การไม่ปฏิบัติด้วยความรู้สึกของตนเอง	ตนเอง
<p>ประเด็นที่ 3 การซึมซับและเผชิญกับอคติทางลบของสังคม</p> <p>3.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากอคติทางลบของสังคม</p> <p>3.2 การถูกลดคุณค่าความเป็นมนุษย์</p> <p>3.3 การปกป้องตนเองจากความกดดันจากคนรอบข้าง</p> <p>3.4 การเรียนรู้ที่อยู่กับอคติทางลบของสังคม</p>	<p>ประเด็นที่ 3 การยอมรับตนเอง</p> <p>3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์</p> <p>3.2 การมีเจตคติทางบวกต่อการเป็นเกย์ของตนเอง และต่อสังคมที่ตนเองอยู่</p> <p>3.3 ตัวช่วยให้ที่เอื้อต่อการยอมรับตนเองและเป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้น</p> <p>3.3.1 การเข้าไปสู่สังคมเกย์</p> <p>3.3.2 การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทางเพศ</p>	<p>ประเด็นที่ 3 การยอมรับตนเอง</p> <p>3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์</p> <p>3.2 การมีเจตคติทางบวกต่อการเป็นเกย์ของตนเอง และต่อสังคมที่ตนเองอยู่</p> <p>3.3 ตัวช่วยให้ที่เอื้อต่อการยอมรับตนเองและเป็นตัวของตัวเองได้มากขึ้น</p> <p>3.3.1 การเข้าไปสู่สังคมเกย์</p> <p>3.3.2 การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทางเพศ</p>
<p>ประเด็นที่ 4 การก้าวผ่านความกังวลใจต่อท่าทีของครอบครัว</p> <p>4.1 ความกังวลใจต่อท่าที</p> <p>4.2 การเริ่มต้นแสดงตน</p>	<p>ประเด็นที่ 4 การซึมซับและเผชิญกับอคติทางลบของสังคม</p> <p>4.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมรอบข้าง</p>	<p>ประเด็นที่ 4 การซึมซับและเผชิญกับอคติทางลบของสังคม</p> <p>4.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมรอบข้าง</p>

ผ่าน CQR และ Auditor ครั้งที่ 1 ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย
เปิดเผยความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว	4.2 ปฏิบัติต่อกิจกรรมทางลบของสังคมรอบข้าง	4.2 ปฏิบัติต่อกิจกรรมทางลบของสังคมรอบข้าง
<p>ประเด็นที่ 5. การก้าวสู่การพัฒนาตัวตนของเกย์</p> <p>5.1 การตระหนักในข้อจำกัดของเกย์</p> <p>5.2 การมีความมุ่งมั่นสู่การเติบโตของงานของตัวตน</p> <p>5.3 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์และการมีเจตคติทางบวกต่อการเป็นเกย์ และต่อสังคมที่ตนเองอยู่</p>	<p>ประเด็นที่ 5 ปัจจัยการเปิดเผยความเป็นเกย์ของตนเอง</p> <p>5.1 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว</p> <p>5.1.1 เจตคติของคนในครอบครัวต่อชายรักชาย</p> <p>5.1.2 ความกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัว</p> <p>5.1.3 ความพร้อมในการเริ่มต้นแสดงตนเปิดเผยความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว</p> <p>5.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้าง</p> <p>5.2.1 เจตคติของสังคมที่ตนเองอยู่เปิดเผยหรือนิยมทางเพศและการใช้ชีวิตในสังคม</p> <p>5.2.2 การมีความลงตัวในการแสดงตน การเลือกเปิดเผย</p>	<p>ประเด็นที่ 5 ปัจจัยการเปิดเผยความเป็นเกย์ของตนเอง</p> <p>5.1 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว</p> <p>5.1.1 เจตคติของคนในครอบครัวต่อชายรักชาย</p> <p>5.1.2 ความกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัว</p> <p>5.1.3 ความพร้อมในการเริ่มต้นแสดงตนเปิดเผยความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว</p> <p>5.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้าง</p> <p>5.2.1 เจตคติของสังคมที่ตนเองอยู่เปิดเผยหรือนิยมทางเพศและการใช้ชีวิตในสังคม</p> <p>5.2.2 การมีความลงตัวในการแสดงตน การเลือกเปิดเผย</p>

ผ่าน CQR และ Auditor ครั้งที่ 1 ผู้ให้ข้อมูล 3 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย
	ความเป็นเกย์ของตนเองเฉพาะ คนใกล้ชิด	ความเป็นเกย์ของตนเองเฉพาะ คนใกล้ชิด
<p>ประเด็นที่ 6. การมีความหลงตัวและความรู้สึกเต็มต่อการเป็นเกย์</p> <p>6.1 การมีความหลงตัวในการแสดงตน เปิดเผยแพร่สนิยมทางเพศและการใช้ชีวิตในสังคม</p> <p>6.2 การมีความรู้สึกเต็ม มีความสุขกับความเป็นเกย์ของตนเอง</p>	<p>ประเด็นที่ 6. การก้าวสู่การพัฒนาตัวตนเพื่อทดแทนข้อจำกัดของเกย์</p> <p>6.1 การตระหนักในข้อจำกัดของเกย์</p> <p>6.2 การมีความมุ่งมั่นสู่การเติบโตของงามของตัวตน</p> <p>6.3 มุ่งความสำคัญให้กับคนในครอบครัว</p>	<p>ประเด็นที่ 6. การพัฒนาตนเองเพื่อทดแทนข้อจำกัดของเกย์</p> <p>6.1 การตระหนักในข้อจำกัดของเกย์</p> <p>6.2 การมีความมุ่งมั่นสู่การเติบโตของงามของตัวตน</p> <p>6.3 มุ่งความสำคัญให้กับคนในครอบครัว</p>
	<p>ประเด็นที่ 7. การมีความหลงตัวและความรู้สึกเต็มต่อการเป็นเกย์</p> <p>7.1 การมีความรู้สึกเต็ม</p> <p>7.2 การมีความหลงตัว</p>	<p>ประเด็นที่ 7. การมีความหลงตัวและความรู้สึกเต็มต่อการเป็นเกย์</p> <p>7.1 การมีความรู้สึกเต็ม</p> <p>7.2 การมีความหลงตัว</p>

ภาคผนวก ซ

ตัวอย่างการปรับเปลี่ยนประเด็นหลัก ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย โดยผู้วิจัย และผ่านผู้
ตรวจสอบ ครั้งที่ 3 - 4

ตารางที่ 11 การปรับเปลี่ยนประเด็นหลัก ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย โดยผู้วิจัย และผ่านผู้ตรวจสอบ
ครั้งที่ 3 และ 4

ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 3 และ Auditor ครั้งที่ 3 ผู้ให้ข้อมูล 8 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 4 และ Auditor ครั้งที่ 4 ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย
<p>ประเด็นที่ 1 การริเริ่มสัมผัส รสนิยมทางเพศแบบเกย์</p> <p>1.1 กลิ่นอายความเป็นเกย์</p> <p>1.2 การมีบางวุฒิสักชอบเพศตรง ข้าม</p> <p>1.3 การปฏิเสธความรู้สึกรอง ตนเอง</p>	<p>ประเด็นที่ 1 การริเริ่มสัมผัส รสนิยมทางเพศแบบเกย์</p> <p>1.1 การสัมผัสกลิ่นอายความ เป็นเกย์</p> <p>1.2 การมีความรู้สึกรองเพศ ตรงข้าม</p> <p>1.3 การปฏิเสธความรู้สึกรอง เพศเดียวกัน</p>	<p>ประเด็นที่ 1 การริเริ่มสัมผัส รสนิยมทางเพศแบบเกย์ ของตน</p> <p>1.1 การสัมผัสกลิ่นอายความ เป็นเกย์</p> <p>1.2 การมีความรู้สึกรองเพศ ตรงข้าม</p> <p>1.3 การปฏิเสธความรู้สึกรอง เพศเดียวกัน</p>
<p>ประเด็นที่ 2 การมีตัวช่วยให้ เกิดความชัดเจนในตนเอง</p> <p>2.1 การมีประสบการณ์ตรง</p> <p>2.2 การไม่ปฏิเสธความรู้สึกรอง ตนเอง</p>	<p>ประเด็นที่ 2 การพัฒนาอัต ลักษณ์ทางเพศแบบเกย์</p> <p>2.1 การมีประสบการณ์ทางเพศ และความสัมพันธ์กับผู้ชาย</p> <p>2.1.1 การมีประสบการณ์ทาง</p>	<p>ประเด็นที่ 2 การก้าวไปสู่ ความชัดเจนในการเป็นเกย์ ของตน</p> <p>2.1 การเผชิญกับอคติทางลบ ของสังคม</p> <p>2.1.1 การถูกเลือกปฏิบัติ</p>

ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 3 และ Auditor ครั้งที่ 3 ผู้ให้ข้อมูล 8 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 4 และ Auditor ครั้งที่ 4 ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย
	<p>เพศกับผู้ชาย</p> <p>2.1.2 การมีความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้ชาย</p> <p>2.2 การยอมรับความรู้สึกร่วมเพศเดียวกัน</p>	<p>จากสังคมนอบข้าง</p> <p>2.1.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบของสังคมนอบข้าง</p> <p>2.2 การมีประสบการณ์ทางเพศและความสัมพันธ์กับผู้ชาย</p> <p>2.2.1 การมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้ชาย</p> <p>2.2.2 การมีความสัมพันธ์แบบคู่รักกับผู้ชาย</p> <p>2.3 การยอมรับความรู้สึกร่วมเพศเดียวกัน</p>
<p>ประเด็นที่ 3 การยอมรับตนเอง</p> <p>3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์</p> <p>3.2 การมีเจตคติทางบวกต่อการเป็นเกย์ของตนเอง และต่อสังคมที่ตนเองอยู่</p> <p>3.3 ตัวช่วยให้ที่เอื้อต่อการ</p>	<p>ประเด็นที่ 3 การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของ</p> <p>3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์</p> <p>3.2 เจตคติต่อสังคมนอบข้างกับการยอมรับตนเอง</p> <p>3.3 ตัวช่วยให้เอื้อต่อการยอมรับตนเองและเป็นตัวของตนเองได้</p>	<p>ประเด็นที่ 3 การยอมรับอัตลักษณ์ทางเพศของตน</p> <p>3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์</p> <p>3.2 เจตคติต่อสังคมกับการยอมรับตนเอง</p> <p>3.3 การเข้าไปสู่สังคมเกย์</p>

ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 3 และ Auditor ครั้งที่ 3 ผู้ให้ข้อมูล 8 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 4 และ Auditor ครั้งที่ 4 ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย
<p>ยอมรับตนเองและเป็นตัวของ ตัวเองได้มากขึ้น</p> <p>3.3.1 การเข้าไปสู่สังคมเกย์</p> <p>3.3.2 การอยู่ในสังคมที่เปิด กว้างในเรื่องความหลากหลาย ทางเพศ</p>	<p>มากขึ้น</p> <p>3.3.1 การเข้าไปสู่สังคมเกย์</p> <p>3.3.2 การอยู่ในสังคมที่เปิด กว้างในเรื่องความหลากหลาย ทางเพศ</p>	
<p>ประเด็นที่ 4 การซึมซับและ เผชิญกับอคติทางลบของ สังคม</p> <p>4.1 การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคม รอบข้าง</p> <p>4.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบของ สังคมนรอบข้าง</p>	<p>ประเด็นที่ 4 การซึมซับและ เผชิญกับอคติทางลบของ สังคม</p> <p>4.1 การถูกเลือกปฏิบัติจาก สังคมนรอบข้าง</p> <p>4.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบของ สังคมนรอบข้าง</p>	<p>ประเด็นที่ 4 การเปิดเผยอัต ลักษณ์ทางเพศแบบเกย์</p> <p>4.1 การเปิดเผยตนเองต่อ ครอบครัว</p> <p>4.1.1 ความกลัวและความ กังวลใจต่อท่าทีของคนใน ครอบครัว</p> <p>4.1.2 การรับรู้เจตคติของคน ในครอบครัวต่อการเป็นเกย์</p> <p>4.1.3 ความพร้อมในการ เริ่มต้นแสดงตน เปิดเผย ความเป็นเกย์กับคนใน ครอบครัว</p> <p>4.2 การเปิดเผยตนเองต่อ</p>

ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 3 และ Auditor ครั้งที่ 3 ผู้ให้ข้อมูล 8 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 4 และ Auditor ครั้งที่ 4 ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย
		<p>สังคมนาบข้าง</p> <p>4.2.1 เจตคติของสังคมนาที่ตนเองอยู่กับการเลือกเปิดเผยรสนิยมทางเพศ</p> <p>4.2.2 การอยู่ในสังคมนาที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทาง</p> <p>4.2.3 การมีความลงตัวในการแสดงตน</p>
<p>ประเด็นที่ 5 ปัจจัยการเปิดเผยความเป็นเกย์ของตนเอง</p> <p>5.1 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว</p> <p>5.1.1 เจตคติของคนในครอบครัวต่อชายรักชาย</p> <p>5.1.2 ความกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัว</p> <p>5.1.3 ความพร้อมในการเริ่มต้นแสดงตนเปิดเผยความ</p>	<p>ประเด็นที่ 5 การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์</p> <p>5.1 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว</p> <p>5.1.1 การรับรู้เจตคติของคนในครอบครัวต่อการเป็นเกย์</p> <p>5.1.2 ความกลัวและความกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัว</p> <p>5.1.3 ความพร้อมในการเริ่มต้นแสดงตนเปิดเผยความ</p>	<p>ประเด็นที่ 5. การใช้ชีวิตของเกย์</p> <p>5.1 การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์</p> <p>5.2 การใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น</p> <p>5.2.1 การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง</p> <p>5.2.2 การให้ความสำคัญกับพ่อแม่และคนในครอบครัว</p>

ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 3 และ Auditor ครั้งที่ 3 ผู้ให้ข้อมูล 8 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 4 และ Auditor ครั้งที่ 4 ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย
<p>เป็นเกย์กับคนในครอบครัว</p> <p>5.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคม รอบข้าง</p> <p>5.2.1 เจตคติของสังคมที่ตนเอง อยู่เปิดเผยรสนิยมทางเพศและ การใช้ชีวิตในสังคม</p> <p>5.2.2 การมีความลงตัวในการ แสดงตน การเลือกเปิดเผยความ เป็นเกย์ของตนเองเฉพาะคน ใกล้ชิด</p>	<p>เป็นเกย์กับคนในครอบครัว</p> <p>5.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคม รอบข้าง</p> <p>5.2.1 เจตคติของสังคมที่ ตนเองอยู่ การเลือกเปิดเผย รสนิยมทางเพศและการใช้ชีวิต ในสังคม</p> <p>5.2.2 การมีความลงตัวในการ แสดงตน</p>	
<p>ประเด็นที่ 6. การพัฒนา ตนเองเพื่อทดแทนข้อจำกัด ของเกย์</p> <p>6.1 การตระหนักในข้อจำกัดของ เกย์</p> <p>6.2 การมีความมุ่งมั่นสู่การเติบโต งอกงามของตัวตน</p> <p>6.3 มุ่งความสำคัญให้กับคนใน ครอบครัว</p>	<p>ประเด็นที่ 6. การพัฒนา ตนเองให้สมบูรณ์ตาม ศักยภาพ</p> <p>6.1 การตระหนักในข้อจำกัด ของเกย์</p> <p>6.2 การมีความมุ่งมั่นสู่การ เติบโตงอกงามของตัวตน</p> <p>6.3 มุ่งความสำคัญให้กับคนใน ครอบครัว</p>	<p>ประเด็นที่ 6. การเกิดบุรณา ภาพของบุคลิภาพ</p> <p>6.1 การบูรณาการอัตลักษณ์ ทางเพศแบบเกย์เข้ากับอัต ลักษณ์ของตน</p> <p>6.2 การเกิดตนที่มีความ สอดคล้องกลมกลืนและมีบุรณ ภาพในตน</p>

ผ่าน Auditor ครั้งที่ 2 ผู้ให้ข้อมูล 5 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 3 และ Auditor ครั้งที่ 3 ผู้ให้ข้อมูล 8 ราย	ผ่าน CQR ครั้งที่ 4 และ Auditor ครั้งที่ 4 ผู้ให้ข้อมูล 10 ราย
<p>ประเด็นที่ 7. การมีความลงตัว และความรู้สึกดีต่อการเป็น เกย์</p> <p>7.1 การมีความรู้สึกดี</p> <p>7.2 การมีความลงตัว</p>	<p>ประเด็นที่ 7. ความรู้สึกดี ต่อการเป็นเกย์และการมี ความลงตัว</p> <p>7.1 การมีความรู้สึกดีต่อการ เป็นเกย์</p> <p>7.2 การมีความลงตัว</p>	

ภาคผนวก ฅ

ตัวอย่างเอกสารที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการวิเคราะห์ภาพรวม (Cross-Analyses) และการจัดหมวดหมู่ (Category) และหมวดหมู่ย่อย (Subcategory) ภายหลังจากที่ผู้ตรวจสอบ (Auditor) ให้ความเห็นแล้ว

ตารางที่ 12 ตัวอย่างการวิเคราะห์ภาพรวมในประเด็นหลัก (cross- analysis) ประเด็นที่ 6 การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ

ประเด็นหลัก และ สาระสำคัญ	ข้อมูลจากการสนทนา	
	ผู้ให้ ข้อมูล	ตัวอย่าง
6. การเกิดบูรณาภาพของบุคลิกภาพ		
6.1 การบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์เข้ากับอัตลักษณ์ของตน	1	พี่ว่าหลายๆ คนที่เขาทุกข์ทรมานอะนะ เนื่องจากเขาไม่ได้รู้จักตัวเขาเองนะ แบบว่าถ้าไปค้นหาตัวเองว่าตัวเองต้องการอะไร เป็นอะไร แล้วก็ทำให้คนอื่นเขา happy หรือว่าไม่ได้มาเดือดร้อนอะไรกับเรา พี่ว่าก็เป็นเหอะ you only born once คือใช้ชีวิตให้มีความสุขให้คนรอบข้างเขามีความสุข ช่วยเหลือคนอื่น ๆ เนอะ พี่ว่าก็ มันก็มีความสุขที่สุดละ เกิดมาเป็นมนุษย์ที่มันมีโอกาสเล็กอะไรเยอะแยะ แล้วบางทีเนี่ย เขากำหนดให้เราเกิดมาเป็นอย่างนี้ เราก็เป็นอย่างนี้ให้สุด (ID1: L559-563)
	2	ก็พอพูดถึงว่าเป็นเกย์ เราก็มีความสุขนะ เรามีแฟน ถึงแฟนเราจะเป็นผู้ชาย ก็คือสิ่งที่เราก็ตอบ เราที่มีความสุขกับสิ่งที่เราเป็น (ID2: L437-438)
	3	ถ้าตัวเราเองอะ 100% โดยไม่มีปัจจัยอื่นเลยนะ ยอมรับ 100% happy ภูมิใจในตัวเอง และจะทำให้โลกรู้ว่า เป็นปกติอะ เราก็ประสบความสำเร็จได้... happy มีความสุข เออยอมรับตัวเองมากๆ ก็ไม่ได้รู้สึกว่ามันแย่ เกิดใหม่เป็นเกย์อีกใหม่ เออ แต่ขอว่าต้อง

ประเด็นหลัก และ สาระสำคัญ	ข้อมูลจากการสนทนา	
	ผู้ให้ ข้อมูล	ตัวอย่าง
		หน้าตาเท่าเดิม อย่ำแย่ง (หัวเราะ) (ID3: L267-268, 552)
	4	รู้สึกยังไงหรือ ก็เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจนะ รู้สึกว่า พอมีคนรู้ว่าเราเป็นอะไร อาจจะมีย่างในสังคมการทำงานคือจะมีผู้ใหญ่มาบอกว่า แหมทำงานละเอียดรอบคอบเนอะ เอ้อ หรือว่าในที่ทำงานก็มีเจ้านายบางคนที่ได้ก็แบบที่เค้าก็เป็นเกย์ด้วยอย่างเงี้ย เค้าก็จะแบบพูดจากับเราได้สนิทสนมมากขึ้น (ID4: L449-451)
	5	คือทุกวันนี้ผมก็ happy กับชีวิตที่ผมเลือกที่จะเป็นเกย์อะนะครับ...ณ ตอนนั้นผมก็ enjoy ชีวิตผมนะครับ ผมก็ไม่ได้มองว่า เกย์มันแยหรือมันไม่ดี หรือมันอะไร อะไรอย่างเนี้ยอะครับ คือผมก็ happy ดี (ID5: L355, 365-366)
	6	-
	7	ไม่ได้รู้สึกแยอะ ไม่เคยรู้สึกแย เมื่อก่อนก็ไม่เคยรู้สึกแย ตอนนั้นก็ยังไม่รู้สึกแย เรา รู้สึกถามว่ารู้สึกดีไหม ก็ดี รู้สึกดีเพราะว่า ถ้าเราไม่คิดว่าตัวเองที่เป็นอยู่มันดี มันก็คงไม่รู้จะอยู่ไปทำไม ดีขนาดที่ว่า ยังเคยนั่งคิดกับตัวเองว่า ถ้าชาติหน้าเลือกได้ ให้เกิดมาเป็นเกย์อีกไหม เกิดมาเป็นเกย์อีกก็โอเคนะ โอเค ไม่ใช่ว่าดีนะ แต่ว่าก็ไม่ได้รู้สึกเสียดายหรือเสียใจอะไรที่เกิดมาเป็นเกย์ เกิดมาชอบผู้ชาย (ID7: L327-335)
	7	มีความรู้สึกว่าตัวเองก็คือคนๆ หนึ่งอะครับ คนปกติทั่วไป มันก็เลยแบบอยู่ไปได้เรื่อยๆ ไม่ได้มี conflict ให้ตัวเอง ไม่ได้อะไรกับตัวเองทั้งนั้น ก็เป็นเกย์แล้วไง ก็เป็นเกย์ก็คนๆ หนึ่งชอบผู้ชาย มีอะไรกับผู้ชาย ก็แค่นั้น (ID7: L376-378)

ประเด็นหลัก และ สาระสำคัญ	ข้อมูลจากการสนทนา	
	ผู้ให้ ข้อมูล	ตัวอย่าง
	8	ตอนนี้ก็มีความสุขดี เพราะว่าหลายๆ อย่าง อย่างครอบครัวเองก็รู้ เพื่อนๆ ก็มี แล้วก็หน้าที่การเงินเขาก็โอเค ก็เลยรู้สึกที่เรา happy กับการที่เราเป็นเกย์ ณ ตอนนี้ (ID8: L554-555)
	9	happy กับชีวิตนี้ คิดไว้ว่า ถ้าเกิดชาติหน้าก็ขอเป็นอย่างนี้ (ID9: L554-555)
	10	เราว่าเราโชคดีที่เกิดมาเป็นกระเทยนะ ไม่อยากเกิดเป็นผู้หญิง หรือเกิดเป็นผู้ชายด้วยซ้ำ อยากเกิดเป็นอย่างเงี้ย ชาติหน้าถ้ามีจริง ก็อยากเกิดเป็นอย่างเงี้ย สนุกดี (ID10: L235)
	10	รู้สึกภูมิใจนะที่พี่เป็นเกย์อะ รู้สึกภูมิใจมากๆ ด้วย พี่ยังคิดอยู่ในใจลึกๆ ทุกวันนี้ต้องขอบคุณพ่อที่เลี้ยงพามาแบบนี้ (ID10: L422-423)
6. การเกิดบุรณภาพของบุคคลิกภาพ		
6.2.2 การเกิด ตนที่มีความ สอดคล้อง กลมกลืนและ มีบุรณภาพใน ตน	1	ก็เป็นแบบเนี้ย ก็คือ ใช้ชีวิตให้มีความสุขที่สุด แต่บุคลิกอะไรต่างๆ เนี้ย ก็ เราก็สร้างขึ้นมาตั้งแต่ตอนวัยรุ่นจนกระทั่งเราทำงาน เราสามารถเข้ากับใครๆ ได้หมด ไม่ว่าจะเป็นหญิงเป็นชาย กลายเป็นอะไร เราก็ไม่ได้มีปัญหาเลย ไม่มีใครมาล้อเลียนเราหรืออะไร เป็นเพราะว่า อาจจะเป็นบุคลิกของเราคือนิ่งๆ ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป อย่างเงี้ย แล้วเราก็อยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ อะไรอย่างเงี้ย ก็เฮฮาสนุกสนานได้เต็มที่ อะไรอย่างเนี้ย แต่ถ้าอยู่กับคนอื่นก็สำรวจแต่ว่าก็ไม่ได้ปกปิดความเป็นตัวตนของเรา คือใครจะทราบก็เรื่องของเขา แล้วก็ ก็ไม่ได้รู้สึกขัดขึ้นหรืออึดอัดในการเป็นตัวเองเลย...ก็ราบรื่น ก็ไม่เคยมีปัญหา นะ (ID1: L18-23)

ประเด็นหลัก และ สาระสำคัญ	ข้อมูลจากการสนทนา	
	ผู้ให้ ข้อมูล	ตัวอย่าง
	1	พี่ก็พอใจชีวิตที่เป็นอยู่ขณะนี้ อาจจะเพราะว่ามันไม่ได้มากเกินไป และก็พอเพียง คือบางคนคิดไประดับ ต้องซื้อรถเบนซ์ อะไรอย่างเงี้ย แต่พี่แค่มีรถแจ๊สเงี้ย พี่ก็ happy ละ ไม่ต้องเป็นหนี้เขา หรือว่าอะไร บ้านก็ happy ละ บ้านไม้ มีต้นไม้เยอะๆ ก็ concept ตัวเอง มีหมา มีแมว มีนกแก้ว มีปลา มีอะไรอย่างเงี้ย แค่นี้แหละ ก็พอละ (ID1: L579-582)
	2	ก็ happy กับทุกวัน กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมา ถ้ามัวว่ายย้อนกลับไปอยากไปแก้อะไรใหม่ อยากจะเกิดใหม่ อยากเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย หรือเป็นตุ๊ดหรือเป็นเกย์ ซึ่งแบบนี้ก็ดีนะ (หัวเราะ) คือก็ดี (หัวเราะ) ก็ happy ดี...คืออะไรที่ธรรมชาติให้มา มันก็ต้องดีที่สุดอยู่แล้ว การที่ผู้หญิงเขาสร้างมาคู่กับผู้ชาย แต่ในเมื่อการเกิดมา แล้วเรามาเป็นอย่างนี้ โอเคเราก็ยอมรับ เราก็ happy เกิดใหม่ปุ๊บเป็นอะไรก็ได้ละ คือจะเป็นชายแท้ หญิงแท้ เป็นตุ๊ด เป็นเกย์ก็โอเคละ ถ้าเรา happy แล้วเราอยู่กับมันได้ (ID2: L437-438, 445-447, 451-453)
	3	-
	4	ตอนนี้ก็รู้สึกว่ามันปกติเลยอะ ไม่ได้รู้สึกว่าแปลกแยกตรงไหน เรารู้สึกว่าเราเป็นตัวของตัวเองที่สุด ในขณะที่อยู่กับน้องชาย ถ้าเกิดมีใครผ่านมาน่ารักๆ เราก็พูดได้ว่า น่ารักจังเลยอะไรอย่างเนี่ย (ID4: L441-442)
	4	ก็ คิดว่าตัดสินใจถูกแล้วว่าที่เราสร้างประสบการณ์แล้วก็กระบวนการค้นหาตนเองตั้งแต่เด็ก จนถึงทุกวันนี้ ตั้งแต่เด็กจนโตมันทำให้เราได้กลายเป็นเราในทุกๆวันนี้ เพราะว่ามันก็คุ้มที่คือเราคิดว่าถ้าเกิดเรายังเป็นคนที่ไม่ชัดเจนสิ่งที่ตัวเองเป็น ชีวิตก็คงเป็นไปในอีกรูปแบบหนึ่งอะ เราคงจะไม่มีแฟนที่แบบ คงจะไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีๆแบบเนี่ย คงจะงงๆอยู่ ชีวิตจะเป็นยังไงก็ไม่รู้ เรารู้สึกว่า เออ จนถึงทุกวันนี้ มันดีแล้วที่เราได้ค้นพบอะ (ID4: L514-518)

ประเด็นหลัก และ สาระสำคัญ	ข้อมูลจากการสนทนา	
	ผู้ให้ ข้อมูล	ตัวอย่าง
	5	คือผมอาจจะได้ทำอะไรในสิ่งที่ผมชอบมากขึ้น เลือกซื้อของอะไรแบบที่ผมชอบมากขึ้น โดยที่ถ้าไม่ต้องแคร์ว่าคนอื่นจะชอบเหมือนผมไหม หรือเค้าจะคิดว่าสิ่งของหรืออะไรที่ผมชอบ มันจะเป็นอะไรที่แปลกหรืออะไรอย่างนี้อะครับ ซึ่งผมก็ไม่ได้แคร์ในจุดนั้นแล้ว คือผมก็เปิดให้กับตัวเอง อยากจะทำอะไร ชอบอะไรก็ทำ (ID5: L332-335)
	6	ถามว่าถ้าวันหนึ่งจำเป็นต้องไปอยู่ในสังคมที่เขายังมีความรู้สึกปิดกั้น ถามว่าเราอยู่ได้ไหม เราอยู่ได้ เพราะเราโตมาถึงตอนนี้ เรารู้สึกว่าเราสามารถที่จะ อ่า ปรับตัวให้เข้ากับทุกๆ สังคม เหมือนกับทุกคนที่เข้ามาในชีวิตเราได้อะ เออ เพราะฉะนั้นถามว่าอึดอัดไหม รู้สึก ณ ปัจจุบันนี้มีความสุขไหม มีความสุขประมาณหนึ่ง มากอะ เออ ไม่ได้มีปัญหาอะไร ทั้งเรื่องงาน เรื่องส่วนตัว สังคมรอบข้างถือว่าโอเคครับ (ID6: L547-551)
	7	คิดแบบโลกสวยนะ ก็รู้สึก ไม่ว่าจะ เป็นเกย์หรือ straight อะไรก็ตาม ก็ มันก็ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้ นึกออกปะ ...การดำรงชีวิต มันเปลี่ยนชีวิต หรืออะไรก็ตามเนี่ย มันก็เท่ากับ straight คนที่จะมี แล้วอีกอย่างหนึ่งจะบอกว่า ด้วยสังคมทุกวันนี้ single living มันสูงมากขึ้นด้วยไง คือผู้หญิงอยู่คนเดียวจนแก่ตาย ผู้ชายอยู่คนเดียวจนแก่ ผู้ชายจริงๆ straight อยู่คนเดียวมันแยอะขึ้น ฉะนั้นการที่ว่า เราเป็นเกย์แล้วเราต้องอยู่คนเดียวจนแก่ตาย มันก็ไม่ใช่ว่าประเด็นใหญ่ แล้วก็เราก็สามารถทำความเข้าใจ เราก็สามารถทำ อะไรได้หลายๆ อย่าง ได้เท่ากับทุกๆ คน คนอื่นๆ (ID7: L337-338, 342)
	8	จริงๆ ที่เคยบอกว่าเราแค่ติดอยู่ในใจว่าเออ เราไม่อยากให้ครอบครัวเราเสียใจ แต่ถ้าถึงตอนนี้ แต่ถ้าถึงจุดนี้แล้ว วันนี้เลยอะ เราก็ไม่รู้สึกเสียใจเลย สุดท้ายแล้วเรารู้สึกมีความสุขมากที่เราได้แสดงให้เห็นว่าเราเป็นยังไง แต่ก็ยัง ก็แค่ว่ารู้สึกว่าจะทำให้เรารู้สึกเสียใจ ผิดหวังบ้าง คือแบบไม่ได้เป็นผู้ชายอย่างที่เขาคือต้องการ ถูกปะ แต่ทำยังไงได้ละ ในเมื่อเรา

ประเด็นหลัก และ สาระสำคัญ	ข้อมูลจากการสนทนา	
	ผู้ให้ ข้อมูล	ตัวอย่าง
		เป็นอย่างนี้ นึกออกปะ (ID8: L512-517)
	8	เราว่าเราก็รู้สึกเหมือนคนปกติทั่วไปนะ ก็ไม่ได้ต่างจากชายหญิงหรอก แค่แบบว่า เราชอบผู้ชายแค่นั้นเอง แต่ว่าการดำรงชีวิตหรือการใช้ชีวิตปกติ การเจอผู้คน เราก็ยังเจอผู้คนปกติ ทุกคนก็ยังมองว่าเราเป็นผู้ชายคนหนึ่งแค่นั้นเหมือนกัน จนกว่าเราจะพูดออกไป (ID8: L557-560)
	8	ก็มีความสุขดีอะครับ เหมือนที่เราได้รู้แล้วว่า เออ ชีวิตเกย์จริงๆ มันเป็นอย่างนี้ เหมือนกับเราค่อยๆ เรียนรู้มาทีละนิดทีละหน่อย จนวันหนึ่งมีแฟน เราได้มีความรู้สึกร่วมกัน มีความสัมพันธ์ร่วมกัน เราก็รู้ว่า อ้อ มันเป็นอย่างนี้เองนะ หลังจากนั้นก็ใช้ชีวิตเหมือนคนปกติ ก็คือเหมือน ก็คือเปรียบเทียบก็เหมือนเพศชายเพศหญิง ก็ใช้ชีวิตปกติ ไม่ได้หวือหวาไปมากกว่านี้หรือน้อยกว่านี้ (ID8: L567-570)
	9	เพราะฉะนั้นพี่ปู้มีความสุขที่พี่ปู้ใช้ชีวิตของทุกวัน พี่ปู้คิดว่าตื่นขึ้นมาตอนเช้า พี่ปู้สามารถลุกมาเดินได้ นั่นคือ มีความสุขได้ละ ที่เหลือเป็นกำไรละ ถ้าตื่นขึ้นมาแล้วพี่ปู้ขยับไม่ได้ ต้องรอคนมาอุ้มไปอึไปฉี่ ต้องรอคนป้อนข้าว นรณะลูก จริงไหมครับ (ID9: L528-530)
	9	ก็รู้สึกมีความสุขนะ เราไม่ต้องเพศ เราไม่ต้องแบบว่า เอ๊ย กูเป็นผู้ชาย ผู้หญิงเดินมา เอ๊ย ผู้หญิงวะ ไม่ต้อง คือแบบคนนี้น่ารักนะ น่ารักตรงนี้ ถ้าหันไปเป็นผู้ชายแน่ๆ ไม่ใช่ผู้หญิง (ID9: L690-691)

ประเด็นหลัก และ สาระสำคัญ	ข้อมูลจากการสนทนา	
	ผู้ให้ ข้อมูล	ตัวอย่าง
	10	<p>เพียงคิดอยู่ในใจว่าถ้าชาติหน้ามีจริงนะ พึ่งยังขอยากเกิดเป็นกระเทยอีกเลย เพราะมันทำให้เราโชคดีถึงทุกวันนี้ เข้ากับผู้หญิงก็ได้ เข้ากับผู้ชายก็ได้ ชีวิตมีความสุขอะ พี่มีความสุขมากเลยทุกวันนี้ เออ ก็คือ จะไปไหน เราไม่ต้องกลัวว่าใครจะว่าเราเป็นกระเทยยังไง เพราะว่าไปเจอใครเสร็จปั๊บ ผู้หลักผู้ใหญ่เขาก็มารักเรา คบกับเราได้ เขาเป็นผู้ชายแท้ๆ ก็ยังรักเรา (ID10: L425-428)</p>

ภาคผนวก ญ
ผลการวิจัยหลังจากที่ผู้ตรวจสอบและทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลให้ความเห็นแล้ว
ในทุกประเด็น

ตารางที่ 13 ผลการจัดหมวดหมู่หลังจากที่ผู้ตรวจสอบให้ความเห็นแล้วในทุกประเด็น

ประเด็นหลัก (Domain)	หมวดหมู่ (Category)	หมวดหมู่ย่อย (Subcategory)
ประเด็นที่ 1 การเริ่มสัมผัส รสนิยมทางเพศแบบเกย์ ของตน	1.1 การสัมผัสกลิ่นอายความเป็นเกย์	
	1.2 การมีความรู้สึกชอบเพศตรงข้าม	
	1.3 การปฏิเสธความรู้สึกชอบเพศ เดียวกัน	
ประเด็นที่ 2 การก้าวไปสู่ ความชัดเจนในการเป็นเกย์ ของตน	2.1 การเผชิญกับอคติทางลบของ สังคม	2.1.1 การถูกเลือกปฏิบัติจาก สังคมรอบข้าง 2.1.2 ปฏิกริยาต่ออคติทางลบ ของสังคมรอบข้าง
	2.2 การมีประสบการณ์ทางเพศและ ความสัมพันธ์กับผู้ชาย	2.2.1 การมีประสบการณ์ทาง เพศกับผู้ชาย 2.2.2 การมีความสัมพันธ์แบบ คูรักรกับผู้ชาย
	2.3 การยอมรับความรู้สึกชอบเพศ เดียวกัน	
ประเด็นที่ 3 การยอมรับอัต ลักษณ์ทางเพศของตน	3.1 การยอมรับตัวตนที่เป็นเกย์	
	3.2 เจตคติต่อสังคมกับการยอมรับ ตนเอง	

ประเด็นหลัก (Domain)	หมวดหมู่ (Category)	หมวดหมู่ย่อย (Subcategory)
	3.3 การเข้าไปสู่สังคมเกย์	
ประเด็นที่ 4 การเปิดเผยอัตลักษณ์ทางเพศแบบเกย์	4.1 การเปิดเผยตนเองต่อครอบครัว ความเป็นเกย์กับคนในครอบครัว	4.1.1 ความกลัวและความกังวลใจต่อท่าทีของคนในครอบครัว
		4.1.2 การรับรู้เจตคติของคนในครอบครัวต่อการเป็นเกย์
		4.1.3 ความพร้อมในการเริ่มต้นแสดงตน เปิดเผย
	4.2 การเปิดเผยตนเองต่อสังคมรอบข้าง	4.2.1 เจตคติของสังคมที่ตนเองอยู่กับการเลือกเปิดเผยรสนิยมทางเพศ
		4.2.2 การอยู่ในสังคมที่เปิดกว้างในเรื่องความหลากหลายทาง
		4.2.3 การมีความลงตัวในการแสดงตน
ประเด็นที่ 5. การใช้ชีวิตของเกย์	5.1 การรับรู้ความยากลำบากในการใช้ชีวิตของเกย์	
	5.2 การใช้ชีวิตที่สอดคล้องกลมกลืนกับตนเองและผู้อื่น	5.2.1 การมีความมุ่งมั่นเพื่อพัฒนาตนเอง
		5.2.2 การให้ความสำคัญกับพ่อแม่และคนในครอบครัว

ประเด็นหลัก (Domain)	หมวดหมู่ (Category)	หมวดหมู่ย่อย (Subcategory)
ประเด็นที่ 6. การเกิดบูรณา ภาพของบุคลิกภาพ	6.1 การบูรณาการอัตลักษณ์ทางเพศ แบบเกย์เข้ากับอัตลักษณ์ของตน	
	6.2 การเกิดตนที่มีความสอดคล้อง กลมกลืนและมีบูรณาภาพในตน	

ภาคผนวก ก

แผนผังความคิดแสดงการจำแนกหมวดหมู่ประเด็นหลัก ประเด็นย่อย จากชุด
ข้อมูล 10 ราย โดยทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลและผู้ตรวจสอบข้อมูล

ภาพที่ 6 แผนผังความคิดแสดงการจำแนกหมวดหมู่ประเด็นหลัก ประเด็นย่อย จากชุดข้อมูล 10 ราย โดยทีมผู้วิเคราะห์ข้อมูลและผู้ตรวจสอบข้อมูล.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายภาคภูมิ เดชะอนันต์วงศ์ เกิดวันพุธที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ.2528 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนนวมินทราชินูทิศบดินทรเดชา และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เทคโนโลยีการบินบัณฑิต สาขาการจัดการจราจรทาง อากาศ คณะบริหารการบิน สถาบันการบินพลเรือน และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี การศึกษา 2553 ปัจจุบันทำงานที่ บริษัท การบินไทย จำกัด มหาชน ในตำแหน่งพนักงานต้อนรับ บนเครื่องบิน ประสบการณ์ให้บริการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบรายบุคคล และประสบการณ์การ เป็นผู้นำกลุ่มจิตวิทยาการปรึกษาแนวพุทธภายใต้การนิเทศ (Buddhist Individual Counseling and Buddhist Personal Growth and Counseling Group) เป็นเวลา 300 ชั่วโมง ณ มหาวิทยาลัยบูรพา และ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา

ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับเนื้อหาในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถติดต่อกับผู้เขียนวิทยานิพนธ์ได้ที่

e-mail: mr_phakphoom@yahoo.com